

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

பீஷ் மபர் வம் 165

திரிசிரபுரம்

ஸெண்ட் ஜோஸப் காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருத தலைமைப்பண்டிதர்,

மஹாவித்வான், ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர், கவிசிகாமணி,

ஸ்ரீ - உ - வே - T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்

அவர்களால்

மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

ஆண்டிப்பட்டி ஜமீன்தார்,

ஸ்ரீமான்,

S. Rm. M. Ct. பெத்தாச்சிசெட்டியார், M. R. A. S.

அவர்களின் பேருதவியைக்கொண்டு

தும்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதர்

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியரால்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

விலை ரூபா. ௪: தபால்காரர்ஜ் அனு கூ.

1919.

(All Rights Reserved.)

Printed at the
Ganasa Press, Madras.
(First 18 Formes at the Vaijayanthi Press, Madras.)

சீ:

மு க வு ரை.

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்துள்சிறந்தபாகமாகிய பீஷ்மபர்வம் ஸூர்த்தியான விஷயம் நமது ஆப்தர்களுக்கெல்லாம் பெருமகிழ்ச்சியை விளைவிக்கு மென்பதில் சந்தேகமில்லை. மொழிபெயர்ப்பு முழுதும் சிலவருஷங்க ளுக்குமுன் ஸூர்த்தியாகி வித்தமாக இருந்தமையால், இது முன்னரே வெளிவந்திருக்கவேண்டுமாயினும் ஐரோப்பியமஹாபுத்தநிகழ்ச்சி காரணமாகநேர்ந்த பலஅசௌகரியங்களால் அப்போதேவெளிப் படுத்தமுடியாமல்நின்றது. தொடங்கியநற்காரியத்திலுள்ள ஊக்கமும் அது நடைபெறவில்லையே என்கிற ஏக்கமும் என்மனத்தில் வேருன்றி நானுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டேவந்தன. எப்படியும் நற்காலம் வாய்க்குமென்று எல்லாம்வல்ல ஸர்வேஸ்வரனது திருவடிகளையே பற்றாகக்கொண்டு கவலைக்கடலில் நீந்திக்கொண்டிருந்தேன். அவனு டைய பரமகருணையால் இந்தப் பீஷ்மபர்வம் ஸூர்த்தியாகிவெளிவந்த கில் எனக்குண்டாயிருக்கிறபெருங்களிப்புக்கு ஓர் அளவின்று.

இந்தப்பீஷ்மபர்வம் ஸ்ரீமஹாபாரதத்தினுள் மிக்கபெருமைவாய்ந் தது. இது, வேதத்துக்குஉபநிஷத்துக்கள்போல மஹாபாரதமாகிய ஐந்தாம்வேதத்துக்கு ஸ்ரீபகவத்கீதையாகியஉபநிஷத்தைத் தன்னகத் துடையது. பகவத்கீதையின்பெருமை உலகமெல்லாம் பரவி நிலவு கிறது. அதன்சொற்பொருட்சிறப்புக்களைப் பார்த்துப்பார்த்து எத் தேசத்தினரும் எச்சமயத்தினரும் வியப்படைகின்றனர். அதற்கு உலகத்திலுள்ள பற்பலபாஷைகளிலும் பற்பலமொழிபெயர்ப்புக்கள் இருத்தலே அதன்பெருமையை நன்குவிளக்கும். முற்றறிவான ஸர்வேஸ்வரனது திருவாக்கினால் பரமஆப்தனான அருச்சுனனுக் குப் பெருங்கருணையுடன் சொல்லப்பட்டதென்றால், இதன்பெருமை யைச் சொல்லவும்வேண்டுமா? பாண்டவகௌரவர்களுக்குப் பிதா மஹரும் பாரதர்களுக்கு நடுநாயகமணிபோன்றவரும் பேரறிவாளரும் தெய்வத்தன்மையுள்ளவரும் யாராலும்செய்தற்கரிய பெரியவிரதத் தைமேற்கொண்டு முற்றுப்பெறச்செய்தவருமான பீஷ்மரது ப்ர பாவத்தை முக்கியமாகக்கொண்டதென்பதிலும் வேறுசிறப்பு என்ன இருக்கிறது? பக்தபராதினான பகவான் தான்செய்தப்ரதிஜ்ஞை

தவறினும் அடியார்செய்தபிரதிஜ்ஞை தவறலாகாதென்று ஆஸ்ரித வாத்ஸல்யத்தை அனுஷ்டித்துக்காட்டி, 'அச்சுதன்' என்னும் தன் திருநாமத்தைநிலைநிறுத்திக்கொண்டதும் இந்தப்பருவத்திலன்றோ?

திரிசிரபுரம் ஸெண்ட்ஜோஸப்காலேஜ் ஸம்ஸ்கிருததலைமைப்பண் டிதர் மஹாவித்வான் கவிசிகாமணி ஸாரஸ்வதஸாரஜ்ஞர் ஸ்ரீ. உ. வே. T. V. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியரவர்கள் இந்தப் பீஷ்மபர்வத்தையும் மற்ற யுத்தபர்வங்களையும், என்வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மொழி பெயர்த்துதவினார்கள். இவர்களுடைய பாஷாஞானமும் சாஸ்திர பரிஸ்ரமமும் யாவராலும் கொண்டாடத்தக்கன. இவர்களுடைய உழைப்பின்பயனாகவெளிவந்த ஹம்ஸ்ஸந்தேசமுதலிய அரிய நூல் களால் இவர்களுடைய கவித்திறமையும் இம்மொழிபெயர்ப்பால் கல்விவன்மையும் நன்குவிளங்கும். ஸ்ரீ அகோபிலமடத்தில், ஸ்ரீ அழ கியசிங்கர்ஸந்தியில் மஹாவித்வான்கள் பலர்கூடிய மஹாஸதலில் இததஸ்வாமியினுடைய கல்விவன்மையையும் கவித்திறமையையும் பாராட்டிக் கவிசிகாமணியென்னும் பாடத்தை அளித்தாராளுள் றால், இவர்களுடைய பெருமையைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? மஹா பாரதமொழிப்பயாப்புவேகையை எடுத்துக்கொண்டது முதல் இவர்கள் சிறிதும் ஸ்ரமம்பாராட்டாபல் ஷ்லோகங்களில் மிகக் கடினத்துடன் நிறை வேற்றித்தந்த உதவியை நான் என்றும்மறவேன்.

இத்துணைச்சிறப்புவாய்ந்தஇததப்பருவம் அச்சிட்டு வெளியிடு தற்கு வேண்டிய பொருளுதவியெய்து ஆக்ரித பரமோபகாரிகள், ஆண்டிப்பட்டிஜமீன்தாரும் மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து உபஅக்கிராச னாதிபதியுமாகிய ஸ்ரீமான், S. Rm. M. Ct. பெத்தாச்சிசேட்டியார் M. R. A. S., அவர்கள். இவ்வள்ளற் பெருந்தகையாருடைய கொடைச் சிறப்பை என்னவென்று புகழ்வது? இவர்கள்உபகரித்தமாதிரி மிகப் பாராட்டப்படலாது. முந்தியபழக் கிலவாமலும் இன்னது செய்ய வேண்டுமென்று நான்வற்புறுத்திக்கோராமலும் பிறருடைய கிர்ப்பந் தங்களில்லாமலும் வேறபயனைத் திர்பாராமலும் அவர்கள் காலத்திற் செய்தபேருதன் புனைந்துரைக்கும்அளவினதன்று. யாசிக்கும் துன் பத்தைநான் அடையாமல் இவர்கள் கொடுத்ததன்சிறப்பை நினைக்குங் கால என்பனம் மிகஆனபுகழுகிறது.

“கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனந்வா முன்னின்று,

இரப்புமோர் ஏனருடைத்து”

என்னும் பொய்யாமொழியின் பொருளை இவர்களிடத்து உண்மை யாகக்கண்டேன். கல்விவளர்ச்சியில்பேருக்கம் கொண்டவர்களும் புல

வர்களுக்கு எய்ப்பினில்வைப்புமாகிய ஸ்ரீமான்செட்டியாரவர்களுக்கு ஆயுள் ஆரோக்கியமுதலிய எல்லாநன்மைகளையும் மேன்மேலும் பொழிந்தருளும்படி எல்லாம்வல்ல இறைவனை எப்பொழுதும் நிரந்தரத்தவின்றி யான்செய்யும் கைம்மாறு யாதுளது ?

ஸ்ரீபகவத்கீதையை மததர்யபாஷ்பங்களுடன்மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதாக நிச்சயித்தி நந்தேர். பகவத்கீதைக்கு அந்தஅந்த மதச்சார்பாக அநேகமொழிபெயர்ப்புக்களி நக்கலா லும் வேறுசிலகாரணங்களாலும் அதனை இப்பொழுதுபொப்பாமல் நிறுத்திக்கொண்டேன். கீதையின்மொழிபெயர்ப்பு மஹாபாரதத்தின் மற்றப்பகுதிகளைப்போலவே ஒருமதச்சார்பாகஇராமல் பொதுவாகஇ நக்கவேண்டுமென்பதே எனதுவிருப்பம் ஆயினும் வேதாந்தபாகவாள்வரும் பொழுது அங்ஙனம்செய்தல் சாத்தியப்படவில்லை. மொழிபெயர்ப்பவர்கள் எந்தமதத்தைச்சார்ந்தவர்களோ அந்தமதத்தின்சார்பாகத்தான் மொழிபெயர்ப்பு அமைகிறது. இதனை, பகவத்கீதையில்மாத்திரமேயன்றி மற்றப்பருவங்களிலும் வேதாந்தப்பகுதிகள் வருமிடந்தோறும் காணலாம். இந்தமாதிரியானவிடங்களில் தங்கள்மதக்கொள்கைகளுக்கு முரண்பிரப்பதாககினைப்பவர்கள் தங்களதங்கள் சமயநூல்களில்வல்லபண்டிதர்களிடம் கேட்டுத்தெளிந்துகொள்க.

இந்தப்பருவத்தில் அபுகதப்பெயர்களும் வாத்தியப்பெயர்களும் பல வருதுள்ளன. அவைவாளுள் சிலவற்றிற்குத உரித்தப்பெயர்க்கடைக்காமையாலும் சிலவற்றுக்கு ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொருவிதமாகப் பொருளகூறுதலாலும் அவற்றையும் மற்றமுள்ள புகதபர்வங்களில் காணப்படும் அவ்விதச்சொற்களையும் தொகுத்துப்பொருளை முதி அகராதியாக அச்சிடநினைதகருக்கிறேன்.

— இனி மற்றப்பர்வங்களையும் அச்சிட்டு வெளியிடுவதற்கான எல்லாவிதஆற்றலையும் எனக்கு அளித்தருளும்படி எல்லாம்வல்லஸ்ரீவேருவான பார்த்திக்கிறேன்.

இங்ஙனம் :

ம. வீ. இராமானுஜாசாரியன்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்.கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
309	31	சதாநீகனை ஸதேஹாதரர்க ளான ஐந்து கெகயர்கள் மிசுந்தகோங்கொண்டு வெதிர்த்தோடினார்கள்.	சதாநீகனைக் காக்கக்கருதி ஸதேஹாதரர்களான ஐம்புகெகயர்கள் மிசுந்த கோங்கொண்டு ஓடிவந் தார்கள்.
376	31	தரோணர்	கருபர்.

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமஹாபாரதம்
பீஷ்மபர்வம்.

விஷயஸூசிகை.

ஜம்பூகண்டவந்திமாணபர்வம்.

அத்யாயம்.

பக்கம்.

1	கடவுள்வாழ்த்து	1
	கௌரவபாண்டவசேனைகள் குருகேத்ரம்வந்ததும், யுதிஷ்டிரர் தம்படைவீரர்களுக்கு அடையாளமுதலியவற்றை வற்படுத்தியதும்	1 - 2
	இருதிறத்துச்சேனைகளும் போருக்குவேண்டிய வரையறைகளைச் செய்துகொண்டது	3 - 4
2-3	வ்யாஸர் திருதராஷ்டிரனுக்குக் கண்கொடுப்பதாகச்சொல்லியதும், அவன் போரைக் கேட்கமட்டும்விரும்பியதும்	4 - 5
	வ்யாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு வரங்கொடுத்துத் தூர்நிமித்தங்களைக் கூறியது	5 - 11
	வ்யாஸர் போரைத்தடுத்து ஸமாதானம்செய்யும்படி திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது	11 - 12
	திருதராஷ்டிரன் தன்குமாரர்கள் தன் சொல்லைக்கேளா ரென்று வ்யாஸருக்குச் சொல்லியது	12
	வெற்றிக்குறிகள்	13 - 14
4	ஸஞ்சயன் ஸ்தாவரஜங்கமங்களின் வகையையும் பூமியின்சிறப்பையும் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லியது	16 - 17
5	பஞ்சபூதங்களின் உற்பத்திமுதலியன	17 - 19
6	ஒன்பது கண்டங்கள், அவற்றிற்கு எல்லையானமலைகள்முதலியவற்றின் விவரணம்	19 - 24
7	உத்தர குருதேசம் பத்ராஸ்வகண்டம் இவற்றின் விவரணம்	24 - 27
8	ரமணகம், ஹிரண்மயம், ஐராவதம் என்னும் வர்ஷங்களின் விவரணம்	27 - 29
9	பாரதவர்ஷத்திலுள்ள மலைகள் நதிகள் தேசங்கள் இவற்றின் விவரணம்	30 - 33
	பூமி நன்கு காக்கப்பட்டால் பிராணிகளுக்கு எல்லாத்துணையுமாமென்பது	33
10	நான்கு யுகங்களின் விவரணம்	34 - 35

பூமிப் பர்வம்.

அத்யாயம்.

பக்கம்.

11 சாகத்வீப வருணனை	35 - 38
12 கிரௌஞ்சமுதலான தீவுகளின் வருணனை	39 - 42
கிரகங்களின் அளவு முதலியன	42
பூமிபர்வத்தைப் படித்தல்கேட்டல்களின் பயன்	43

பக்வத்கீதாபர்வம்.

13 ஸஞ்சயன் பீஷ்மருடையவதத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்கு உரைத்தது	43 - 44
14 திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித்து யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி ஸஞ்சயனைக்கேட்டது	44 - 51
15 ஸஞ்சயன் வியாஸரிடம் பெற்றவாங்கள் துரியோதனன் பீஷ்மரைக்காக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டளையிட்டது	52 - 53
16 கௌரவபாண்டவசேனையின வருணனை	53 - 55
17 கௌரவசேனை போருக்குப் புறப்பட்டது	56 - 59
பீஷ்மர் கூத்திரியதர்மத்தைத் தம்போர்வீரர்களுக்கு உரைத்தது	56
18 கௌரவசேனையின் வருணனை	59 - 60
19 பாண்டவசேனை போருக்குப் புறப்பட்டது	61 - 64
20 கௌரவபாண்டவசேனைகள் போருக்குச்சென்ற விதமும் அவற்றின் வருணனையும்	64 - 66
21 யுதிஷ்டிரர் கௌரவசேனையைக்கண்டு பயந்தது.	67
அர்ஜுனன் யுதிஷ்டிரரை ஜயத்தின் காரணத்தை எடுத்துக் கூறித்தேற்றியது	67 - 68
22 யுதிஷ்டிரர்முதலியோர் போருக்குப் புறப்பட்டது	68 - 70
க்ருஷ்ணன் கௌரவசேனைகளைக்கொன்று பீஷ்மரோடு போர் புரியும்படி அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது	70
23 அர்ஜுனன் துர்க்கையைத் துதித்தது	70 - 72
துர்க்கை அர்ஜுனனுக்கு வரமளித்தது	72
துர்க்காஸ்தோத்திர பதனபலன்	72
24 இரண்டிபடைகளுக்குமுள்ள உத்ஸாஹமுதலியன	73

ஸ்ரீ பக்வத்கீதை.

25 அர்ஜுன விஷாதயோகம்	74 - 77
துர்யோதனன், எல்லோரும் பீஷ்மரையே காக்கவேண்டுமென்று துரோணருக்குச் சொல்லியது	74 - 75
அர்ஜுனன் போருக்குவந்திருக்கும் ஞாதிமுதலியவர்களைக் கண்டு துக்கத்துடன், போர்புரிய விருப்பமில்லையென்று கிருஷ்ணனிடம்கூறி வில்முதலியவற்றைக்கீழேபோட்டது	76 - 77

அத்யாயம்.	பக்கம்.
26 ஸரங்கியயோகம்	78 - 85
அர்ஜுனன் துக்கம்விலகும் உபாயம் தெரியவில்லையென்று கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது ...	78 - 79
கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்குத் துக்கம் தகாதென்பதைக் கார ணத்தோடு உபதேசித்தது ...	79 - 83
அறிவுநிலைத் தவனுடைய லக்ஷணமுதலியன ...	83 - 85
27 கர்மயோகம்	86 - 89
காமமே பாவத்துக்குக் காரணமென்பது ...	89
28 கர்மயோகம் உலகில் வந்தமுறை ...	90
யஜ்ஞவிபாகயோகம் ...	90 - 94
29 ஸன்யாஸயோகம்	94 - 97
30 அத்யாத்மயோகம்	97 - 102
31 ஞானயோகம்	102 - 105
32 தாரகபிரம்மயோகம்	105 - 108
33 ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யயோகம் ...	108 - 112
34 விபூதியோகம்	112 - 115
35 விஸ்வரூப தர்சனயோகம் ..	116 - 122
36 பக்தியோகம்	123 - 124
37 லக்ஷத்ரலக்ஷத்ரஜ்ஞவிபாகயோகம்	125 - 128
38 ஸ்ரணத்ரயவிபாகயோகம்	129 - 131
39 புருஷோத்தமயோகம்	132 - 134
40 தேவாஸூர ஸம்பத்விபாகயோகம் ...	134 - 137
41 ஸ்ரத்தாத்ரயவிபாகயோகம் ..	137 - 140
42 ஸன்யாஸயோகம்	140 - 147
முக்குணங்களும் கலந்த ஞானமுதலியன ...	142 - 144
நான்ரு வருணங்களுக்கும் உரியதொழில்கள் ...	144 - 145
மனிதன் ப்ரம்மத்தை அடையும் விதமுதலியன ...	145 - 146
கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்தது ...	146 - 147
பீஷ்ம வதபாவம்.	
43, ஸ்ரீபகவத்கீதையின் சிறப்பு ..	148 - 149
ஸ்ரீபகவத்கீதையில் யார் யார் ஏத்தனை ஏத்தனை சுலோகங் களைச் சொல்லினரென்பது ...	149
கந்தர்வர்முதலியோர் பாரதபுரோகாணவந்தது ...	149
யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரைநோக்கிச்சென்றதும் கௌரவவீரர்கள் யுதிஷ்டிரர் பயமடைந்தாரென்றதும் ...	149 - 151
யுதிஷ்டிரர் பீஷ்மரைவணங்கிப் போருக்கு அனுமதிபெற்றது	151 - 152
மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவனென்பது ...	151 - 152
யுதிஷ்டிரர் துரோணரைவணங்கிப் போருக்கு அனுமதிபெற்ற அவருடையவதோபாயத்தையும் அறிந்தது ...	152 - 154

அத்யாயம்.

பக்கம்.

யுதிஷ்டிரர் கிருபரைவணங்கிப் போருக்கனுமதிபெற்றது ...	154
யுதிஷ்டிரர் சல்யனைவணங்கிப் போருக்கு அனுமதிபெற்றதும் சல்யன் கர்ணனுடைய ஊக்கத்தைக்கெடுப்பதாகப் பிரதிஜ்ஞைசெய்ததும் ...	155-156
கிருஷ்ணன் கர்ணனைப் பாண்டவர்களுடன் சேரச்சொல்லியதும் அவன் மறுத்ததும் ...	156
யுயுதஸு பாண்டவர்படையிற்சேர்ந்தது ...	156-157
44 கௌரவபாண்டவசேனைகள் போர்தொடங்கியது ...	157-160
45 கௌரவபாண்டவசேனைகளுடைய த்வந்த்வயுத்தம் ...	160-166
46 ஸங்குலயுத்தம் ...	166-170
47 உத்தரகுமாரனுடைய வதம் ...	172-173
48 பீஷ்மன் போர்புரிந்ததும் பீஷ்மர் அவனைக்கொன்றதும் ...	175-184
49 சங்கனுடைய யுத்தவருணனை ...	186-187
50 தர்மபுத்திரர் கவலையுற்றதும் கிருஷ்ணன் தேற்றியதும் ...	188-190
திருஷ்டத்யுமனன் க்ரௌஞ்சவ்யூஷம் வகுத்தது ...	191-192
51 பீஷ்மர்முதலியோர் எதிரணியுருத்தது ...	193-195
52 பீஷ்மார்ஜுனர்களுடைய யுத்தம் ...	195-200
53 துரோணத்திருஷ்டத்யுமனர்களின் யுத்தம் ...	201-203
54 பீமனுக்கும் கனிங்கர்முதலியோருக்கும் யுத்தம் ...	204
சக்ரதேவன் வதம் ...	205
பாணுமன் வதம் ...	206
ஸ்ருதாயு வதம் ...	209
ஸத்யதேவன் ஸத்யன் துவர்களின் வதம் ...	209
கேதுமான் வதம் ...	209
பீஷ்மரின்ஸாரதி கொல்லப்பட்டதும் குதிரைகள் தேரையிழுத்துக்கொண்ட ஓடிவிட்டதும் ...	212
55 அர்ஜுனனுடைய யுத்தம் ...	214-215
அபியன்யவுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் யுத்தம் ..	213-214
56 பீஷ்மர் கருடவ்யூஷம் வகுத்தது ...	216-217
அர்ஜுனன் அரத்தசந்திரவ்யூகம் வகுத்தது ...	217
57 ஸங்குலயுத்தம் ...	218-221
58 அர்ஜுனன் முதலானவர்களின் யுத்தம் ...	221-223
தூர்யோதனன் பீஷ்மரிடம் குறைகூறியது ...	224
59 பீஷ்மர் கடும்போர் புரிந்தது ...	226-230
கிருஷ்ணன் பீஷ்மரைக்கொல்லும்படி அர்ஜுனைத் தூண்டியது ...	228
பீஷ்மர் அர்ஜுனைப்புகழ்ந்தது ...	229
வாஸுதேவர் சக்கரத்தைநீனைந்ததும் அது அவரிடம்வந்ததும்	231-232

அத்யாயம்.

பக்கம்.

வாஸுதேவர் பீஷ்மரைக்கொல்லச் சக்ரமெடுத்தோடியதும்

அர்ஜுனன் தடுத்ததும் ...

232-233

அர்ஜுனன், கௌரவர்களைக்கொல்வதாகப் ப்ரதிஜ্ঞைஞ்செய்

தது ...

233

அர்ஜுனன் கடும்போர்புரிந்தது ...

234-237

60 படைகளின் எதிர்ப்பும் பீஷ்மர்ஜுனர்களின் யுத்தமும் ...

237-240

61 அபிமன்யு ஐந்துபேரை எதிர்த்தது ...

241

த்ருஷ்டத்யும்னன் சலனுடையபுத்திரனைக் கொன்றது ...

243

62 த்ருஷ்டத்யும்னன் முதலானவர்களின் யுத்தம் ...

244-248

பீமன் யானைப்படைகளைக் கொன்றது ..

246-248

அபிமன்யு மகதநாதனைக் கொன்றது ...

247

பீமன் மிக்கபெரும்போர்செய்ததும் ஸாத்தியகிக்கும் பூரிஸ்ரவ

ஸுக்கும் யுத்தமும் ...

249-251

64 ஸேனாபதி, ஜஸஸந்தன், ஸுவேஷணன், உக்ரன், வீரபாகு,

பீமன், பீமரதன், ஸுலோசனன் இவர்களின் வதம் ...

254

பீமனுக்கும் பகதத்தனுக்கும் யுத்தம் ...

254-255

கடோத்கசன் பகதத்தனுடு மாயாயுத்தம்செய்ததும் கௌர

வர்கள் பயந்து போரை நிறுத்தியதும் ...

255-257

65-68 திருதராஷ்டிரன் வருந்தியதும் ஸஞ்சயன் இருதிறத்தாரின்

நீதி அநீதிகளையும் கூறியதும் ...

258-260

பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு விஸ்வோபாக்யானம் கூறியது ...

261-272

ப்ரம்மதேவர் நாராயணரைப் பூஜித்துத் துதித்தது ...

261-264

ப்ரம்மதேவர் நாராயணரைப் பூமியில் அவதரிக்கவேண்டின

தும் அவர் அங்கீகரித்ததும் ...

264-266

ப்ரம்மதேவர் விஷ்ணுவின் பெருமையைத் தேவர்களுக்குச்

சொல்லியது ...

266 266

அர்ஜுனனும் கிருஷ்ணனும் நரநாராயணரென்பது ...

265

விஷ்ணுவின் மகிமை ...

267-271

ரிஷிகள் கிருஷ்ணனைத் துதித்தது ...

270-271

பீஷ்மர், கிருஷ்ணன் பாண்டவர்களிடத்தன்புள்ளவராதலின்

அவர்களிடம் ஸமாதானத்தோடிருக்கவேண்டுமென்று துரி

யோதனனுக்குச் சொல்லியது ...

271-272

69 கௌரவர் மகரவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர்கள் ஸ்யேனவ்யூ

ஹத்தையும் வகுத்துப் போர்தொடங்கியது ...

272-275

70-72 ஸங்குலயுத்தம் ..

275-283

அர்ஜுனன் கௌரவசேனைகளைக் கொன்றது ..

277-279

73 யுத்தவருணை ...

284-287

அர்ஜுனன் அஸ்வத்தாமாவைத் தையயினால்விட்டது ...

285

அபிமன்யுவுக்கும் லக்ஷ்மணனுக்கும் யுத்தம் ...

286

அத்யாயம்.	பக்கம்.
74 ஸாத்யகியின் யுத்தம்	287-288
பூரிஸ்ரவஸ் ஸாத்யகியின் பத்துக்குமாரர்களைக் கொன்றது ...	289
ஸாத்யகிக்கும் பூரிஸ்ரவஸுக்கும் யுத்தம் ...	289 290
75 த்ருஷ்டத்யுமனன் மகரவ்யூகம் வகுத்தது ...	291
பீஷ்மர் க்ரௌஞ்சவ்யூஹம் வகுத்தது ...	291-292
கௌரவபாண்டவஸேனைகளின் யுத்தம் ...	292-293
76 திருநாஷ்டிரன் தன்சேனை அழிந்ததுகேட்டு வருந்தியது ...	293-295
77 பீமன் துரோணர் நூலர்களின் பராக்ரம வருணனை ...	296-302
த்ருஷ்டத்யுமனன் பீமனுக்குத் துணையாகவந்தது ...	298
அபிமன்யுமுதலான பன்னிருவா பீமத்ருஷ்டத்யுமனர்களைக் காக்கவந்தது	301
78 ஸங்குலயுத்தம்	303-305
பீமனுக்கும் துர்யோதனனுக்கும் யுத்தம் ...	303 304
79 பீமன் துரியோதனனை அடட்டிக்கூறியது ...	306
80 துர்யோதனனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் நடந்த ஸம்வாதம் ...	311-312
81 பீஷ்மர் துர்யோதனனை மகிழ்வித்த அஷ்வினுக்கு விசல்யகர ணியைக் கொடுத்தது	313-314
பீஷ்மர் மண்டலவ்யூஹம் வகுத்தது ...	314
தர்மபுத்திரர் வஜ்ரவ்யூஹம் வகுத்தது ...	315
அரசர்கள் த்வந்த்வயுத்தத்துக்காக ஒருவரையொருவா எதிர்த தது	315
அர்ஜுனனுடைய பராக்ரமம் ...	316
82-83 துரோணர் சங்களைக் கொன்றது ...	318
துவந்த்வயுத்தமும் இருதிறத்த சூர்யநேந்த வெற்றிதோல்வி களும்	318-325
பகதத்தன் கடோத்கசனைப் போரில்வென்றது ...	323-324
நகுலஸஹதேவாகள் சல்யனை வென்றது ...	324-325
84 யுதிஷ்டிரர் ஸருதாயுவை வென்றது ...	326-327
85 சேகிதானனுக்கும் கிருபருக்கும் யுத்தம் ...	327-328
பூரிஸ்ரவஸுக்கும் த்ருஷ்டகேதுவுக்கும் யுத்தம் ...	328
அபிமன்யுவுக்கும் சித்ரஸேனன் முதலியோருக்கும் யுத்தமும் அர்ஜுனன் அபிமன்யுவுக்குத் துணையாகவந்ததும் ...	328-329
யுதிஷ்டிரர், பீஷ்மரைக்கொன்று சபதத்தை நிறைவேற்றும் படி சிசண்டிக்குச் சொல்லியது ...	332
சிசண்டியின் பராக்ரமம் ...	332-333
ஜயத்ரதனுக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் ...	333
சித்ரஸேனன் பீமனுடையகதைக்குத் தப்பிஓடினது ...	333-334
86 பீஷ்மர் யுதிஷ்டிரரை எதிர்த்தது ...	334
ஸங்குலயுத்தம்	334-338

அத்யாயம்.	பக்கம்.
87 பீஷ்மர் கூர்மவ்யூஹம் வகுத்தது ...	338
த்ருஷ்டத்யும்னன் ஸ்ருங்ஸாடகவ்யூஹ' வகுத்தது ...	339
இருகிறத்துச்சேனைகளுள் எதிர்த்துப் போர்தொடங்கியது...	340-341
88 ஸுநாபன், அபராஜிதன், குண்டதாரன், பண்டிதகன், விசா லாக்ஷன், மஹோதான், ஜிதித்யகேது. பஹ்வாசி இவர் களின் வதம் ...	342-343
துரியோதனன் தம்பியரின்பிரிவுக்காகப் புலம்பிரதும் பீஷ்மர் மறுமொழியும் ...	344
89 திருநாராட்டிமான் புத்ரர்களுடைய வதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித் தது ...	344-345
போரின் விவரணம் ...	345-347
90 இராவான் வரலாறு ...	347-349
இராவான் சகுனியின் தம்பியருடன் போர்புரிந்து அவர்களைக் கொன்றது ...	349-351
அலம்புஸனுக்கும் இராவானுக்கும் யுத்தமும் அவம்புஸன் இரா வானைக் கொன்றதும் ...	352-353
அலம்புஸன் வெட்டவெட்டப் பிழைத்தது ...	352
இராவானுடைய தாய்வம்சம் அவனுக்கு உகவிபுரியவந்ததும் அலம்புஸன் கருவடிவங்கொண்டு அவற்றைப் பகழித்ததும்	353
91-94 கட்டாக்கசனுக்கும் துரியோதனன்முதலியவர்களுக்கும் யுத்தம் ...	355-367
வேகவான், மஹாரோகன், வித்யுஜ்ஜிஹ்வன், பிரமாதி ரூவ களின் வதம் ...	356
கட்டாக்கசன் துரியோதனைநிந்தித்து வீரவாதம் செய்தது	357
பீஷ்மர் துரியோதனைக் காக்கவேண்டுமென்று துரோணருக் குச் சொல்லியது ...	359
தர்மபுத்திரர் கட்டாக்கசனைக் காக்கும்படி பீமனை எவியது ...	361
துரோணர் துரியோதனைக் காக்கும்படி தம்சேனையை எவியது ...	364-365
95 துரியோதனன், கட்டாக்கசனுக்குத் தான்தோற்றதற்காகப் பீஷ்மரிடம் வருந்தியது ...	368
பீஷ்மர் அவனுக்குச் சமாதானக்கூறிய பதத்தினைக் கட்டோத் கசனை எதிர்க்க எவியது ...	368-369
பகதத்தன்முதலானவர்களின் யுத்தம் ...	369-374
96 அர்ஜுனன், இராவான்மரணத்துக்காகத் துக்கித்துத் துரியோ தனையுமாயும் கூதரியர்தொழிலையும் நிந்தித்தது ...	374-375
குண்டலி, அநாத்ருஷ்டி, குண்டமோதி, விராஜன், தீப்தலோ சனன், தீர்க்கபாகு, ஸுபாகு, மகரத்வஜன் இவர்களின் வதம்	376
சேனைகளின் நெருங்கினபோர் ...	376-380

அத்யாயம்.

பக்கம்.

போர்க்களத்தின் வருணனை	377-379
97 தூர்யோதனன் தோல்விக்கு வருந்தியது	380
கர்ணன், பீஷ்மர் ஆயுதமெடாதிருந்தால் தான் பாண்டவர்			
களைஜயிப்பதாகக் கூறியது		..	381
தூர்யோதனன் பீஷ்மரிடமசென்று கர்ணனுக்குப் போர்புரிய			
அனுமதியளிக்கும்படி அவரை வேண்டினது	381-383
98 பீஷ்மர் தூர்யோதனனுக்கு அர்ஜுனன் திறமையையும் பாண்			
டவர்கள் ஒருவராலும் ஜயிக்கத்தகாதவர்களென்பதையு			
சொல்லியது	384-385
பீஷ்மர் சிகண்டியைத்தவிர மற்றபாஞ்சாலர்முதலியவர்			
களைத் தாம்சொல்வதாகச் சொல்லியது	385
தூர்யோதனன் பீஷ்மரைக்காப்பதற்குச் சேனைகளை அனுப்பும்			
படி துச்சாஸனனுக்குச் சொல்லியது	386 387
99 பீஷ்மர் ஸர்வதோபத்ரவ்யூகம் வகுத்தது	388
பாண்டவர்கள் எதிரணியகுத்தது	388-389
கௌரவபாண்டவசேனைகள் ஒன்றையொன்று திரித்ததும்			
அபசகுனங்களும்	389-390
100 அபிமன்யுவின் பராக்ரமம்	390-391
தூர்யோதனன் அபிமன்யுவைஎதிர்க்க அலப்புஸனை எவியது			391-392
அலம்புஸன் திரௌபதிபுத்திராகமீனாடு போராபுரிக்கு அபிமன்			
யுவை எதிர்த்தது.	392 394
101 அபிமன்யு அலம்புஸனை வென்றது	394-396
ஸாத்யகிக்கும் அஸுவத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்...		...	397
102 துரோணருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் யுத்தம்	398-400
பீமஸேனனது பராக்ரமம்	400-401
103-104 ஸங்குல யுத்தம்	401-407
பாண்டவவீரர்கள் பீஷ்மரையேஎதிர்த்தது		...	401-402
அர்ஜுனனுக்கும் ஸுசர்மாவுக்கும் யுத்தம்		...	405
105 தூர்யோதனன் பீஷ்மரைக்காக்கும்படி துச்சாஸனை எவிய			
யது	408
சகுனி குதிரைப்படைகளுடன் யுகிஷ்டிரர்முதலியவர்களை			
எதிர்த்ததும் அவர்கள் அவற்றை அழித்ததும்		...	408-409
106 பீஷ்மர் கடும்போர்புரிந்தது	410 414
பீஷ்மர் அர்ஜுனைப் போரில்புகழ்ந்தது	414
வாஸுதேவர் தாமே பீஷ்மரைக்கொல்லச்சென்றது		...	415
பீஷ்மர் தம்மைக்கொல்லும்படி கிருஷ்ணனுக்குச்சொல்லிய			
தும் அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனைத்தடுத்தான்	415-416
107 யுகிஷ்டிரா வாஸுதேவர்முதலியோருடன் ஆலோசித்துப்			
பீஷ்மரிடம் அவருடையவதோபாயத்தைக் கேட்டது	419-423

அத்யாயம்.

பக்கம்.

பீஷ்மர் தம்வதேர்பாயங்கூறியது	423-425
அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக்கொல்லப்பயந்ததும் கிருஷ்ணன் தரி யம் சொல்லியதும்	425-426
108 சிகண்டியின் யுத்தஸந்நாகமும் அவனுக்குப் பீஷ்மருடன் ஸம் வாதமும்	427-430
அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக்கொல்லும்படி சிகண்டியைத்தூண்டி யது	430-431
109 துர்யோதனனுக்கும் பீஷ்மருக்கும் ஸம்வாதமும் பீஷ்மரது பராக்ரமவருணையும்	432-434
110 அர்ஜுனனுக்கும் துச்சாஸனனுக்கும் யுத்தம்	435-438
111 த்வந்த்வயுத்தம்	438-442
ஸாத்யகிக்கு அலம்புஸனோடும் பகதத்தனோடும் தனித்தனி யுத்தம்	438-439
112 துரோணர் துர்நிமித்தங்களை அஸ்வத்தாமாவுக்குக்காட்டிப் போருக்குச்செல்லக் கட்டினாயிட்டது	443-445
113 பீமனுக்குப் பகதத்தன் முதலிய பதின்மருடன் யுத்தம்	446-448
துரியோதனன் பீமார்ஜுனர்களைக்கொல்லும்படி ஸுசர் மாவை ஏவியது	449
114 பீமார்ஜுனர்கள் கௌரவசேனையை மிக அழித்தது	449-452
115 யுதிஷ்டிரர் தன்சேனைகளைப் பீஷ்மரைவெல்லக் கட்டின யிட்டது...	454
வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் பலமாகளிர்த்துத் தாக்கியது	454-456
116 அபிமன்யுவுக்கும் துர்யோதனனுக்கும் யுத்தம்	456-457
ஸாத்யகிக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம்	457
திருஷ்டகேதுவுக்கும் பெளரவனுக்கும் யுத்தம்	457-458
ஸுசர்மாவுக்கும் சித்ரஸேனனுக்கும் யுத்தம்	458
அபிமன்யுவுக்கும் பிருஹத்பலனுக்கும் யுத்தம்	458-459
பீமன் யானைப்படையைத் தாக்கியது	459
யுதிஷ்டிரருக்கும் சல்யனுக்கும் யுத்தம்	459
விராடனுக்கும் ஜயத்ரதனுக்கும் யுத்தம்	459
திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் துரோணருக்கும் யுத்தம்	459-460
அர்ஜுனன் சிகண்டியை முன்னிட்டுப் பீஷ்மரை அடித்தது	460
பீஷ்மர் பாண்டவசேனைகளை மிகக் கொன்றது	461
117 சிகண்டி பீஷ்மரை எதிர்த்தது	462
துச்சாஸனன் அர்ஜுனனை எதிர்த்ததும் அர்ஜுனன் அவ னைத் துரத்தியதும்	462-463
துரியோதனன் பீஷ்மரைக்காக்கும்படி தன்சேனைகளுக்குக் கட்டினாயிட்டது	463-464
கௌரவர்கள் அர்ஜுனனிடம் தோற்றோடியது	465

அத்யாயம்.	பக்கம்.
118 பீஷ்மர் நாடோறும் போரில் பதினாயிரவரைக் கொன்றன	
ரென்பது	468
பீஷ்மருடைய பராக்கிரமம்...	468-469
பீஷ்மர் சதாரீகனைக் கொன்றது ...	469
119 அர்ஜுனன் பீஷ்மருடையவிற்களை எடுக்கெடுக்க அறுத்தது	473
பீஷ்மர் மரிக்கக் கருதியது	473
ரிஷிகளும் வஸுக்களும் உயிரைவிடும்படி பீஷ்மருக்குச்	
சொல்லியது	473-474
பீஷ்மரினீயு மலர்மாரிபெய்தது	474
அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய கொடியையும் பாகளையும் வீழ்த்	
தியது	475
பீஷ்மர் தம்மீதுவிழும்பாணங்கள் அர்ஜுனனுடையனவே	
என்று துச்சாஸனனுக்குச் சொல்லியது ...	475-476
பீஷ்மர் கீடேசாய்ந்தது	477-478
பீஷ்மர் பூமியைத்தொடாமலிருந்ததும் அவருக்குத் தெய்வத்	
தன்மைவந்ததும்	478
பீஷ்மர் அசுரீரவாக்கைக்கேட்டுத் தாம் உத்தராயணம்வரும்	
வரை உயிர்தரிப்பதாகச் சொல்லியது	478
கங்கை பீஷ்மரிடம் ரிஷிகளை அனுப்பியது...	478
ரிஷிகள் பீஷ்மரைக்கண்டு தக்பிணையனத்தில் மரிக்கலாகா	
தென்றதும் அவர்மறுமொழியும்	478-479
கிருபர்முதலியோர் துக்கித்ததும் பாஞ்சாலர்முதலியோர்	
மகிழ்ந்ததும்	479
120 திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவத்கேட்டுத் துக்கித்தது...	480-481
பாண்டவர்கள் ஜபத்தைக் கோஷித்தது	481-482
துச்சாஸனன் பீஷ்மர்சாய்ந்ததைத் துரோணருக்குச் சொல்	
லியது	482
துரோணர் போரை நிறுத்தியது	482
கௌரவபாண்டவரனைவரும் பீஷ்மரிடம்சென்று வணங்கியது	482
பீஷ்மர் தலையணையைவிரும்பியதும் துர்யோதனுகுதியர் ஸாதா	
ரணத்தலையணைகொணர்ந்ததும்	483
பீஷ்மர் அர்ஜுனனுக்குக் கட்டளையிட அவன் அம்புள்ளால்	
தலையணையமைத்தது	483-484
பீஷ்மர் அகழ்தோண்டச்சொல்லியது	484
வைத்யர்கள் வந்ததும் பீஷ்மர் சிசித்தஸையை மறுத்து அவர்	
களை அனுப்பச்செய்ததும்	484-485
வாஸுதேவரும் யுதிஷ்டிரரும் ஜயவிஷயமாக ஸம்பாஷித்தது	485-486
121 எல்லோரும் காலையில் பீஷ்மரிடம்வந்து வணங்கியது ...	486
பீஷ்மர் தீர்த்தம்விரும்பியதும் அரசர்கள் கொணர்ந்ததும் ...	487

அத்யாயம்.

பக்கம்.

பீஷ்மர் அதனை மறுத்து அர்ஜுனனுக்குக்கட்டளையிட்டது ...	487-488
அர்ஜுனன் பாதாளக் கையால் பீஷ்மருக்குத் தாகசாந்தி செய்வித்தது ...	488
பீஷ்மர் அர்ஜுனனைப் புகழ்ந்தது ...	488-489
எவ்வெவற்றில் எது எது சிறந்ததென்பது...	488-489
பீஷ்மர் ஸமாதானம் செய்துகொள்ளும்படி துர்யோதனனுக் குச் சொல்லியது ...	489-490
பீஷ்மர் யோகத்திலிருந்தது ...	490
துர்யோதனன் பீஷ்மர்சொல்லு ஏற்காமற்போனது ...	490
122 கர்ணன் பீஷ்மரிடம்வந்து வணங்கியது ...	491
பீஷ்மர் கர்ணனுடையபிறப்பைக்கூறி அவனைப் பாண்டவர் களோடு சேரச்சொல்லியது ...	491-493
கர்ணன் வைரத்தை விடமுடியாதென்று பீஷ்மரிடம்கூறிப் போருக்கு அனுமதிக்கேட்டது ...	493
பீஷ்மர் கர்ணனுக்குப்போர்புரிய அனுமதிக்கொடுத்தது ...	493-494
பீஷ்மபர்வபடனபலன் ...	494

பீஷ்மபர்வம் விஷயஸூசிகை

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாய நம: ||

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஸ்வரூப நாம நம: ||

ஸ்ரீ ம ஹா பா ர த ம்.

பீ ஷ் ம ப ர் வ ம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

ஜம்புகண்டவிநிர்மாணபர்வம்.

1 நாராயணம் நமஸ்குரு நம: ||

மேலும் ஸ்வரூபம் வ்யாஸம் ததொஜய சிஷ்யாய ||

(குருகேஷத்திரத்தில் கௌரவபாண்டவஸேனைகள் ஒன்றோடொன்று
சேருவதும், இரண்டு பகஷத்தாரர்களும் பிரதிஜ்ஞை
செய்துகொள்வதும்.)

ஜனமேஜயர், “வைசம்பாயனரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் பற்பல தேசங்களினின்றும் வந்திருக்கின்ற மஹாத்மாக்களான மற்ற அரசர்களும் எவ்வாறு போர்புரிந்தனர்?” என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லலானார்.

“ஜனமேஜயமஹாராஜரே! வீரர்களான கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் தவம் செய்வதற்கேற்ற குருகேஷத்திரத்தில் எவ்வாறு யுத்தம்செய்தார்களென்பதை நீர் கேளும். அதிகபலமுள்ளவர்களான அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸோமகர்களோடுகூடி ஜயிக்கவிரும்பிக் குருகேஷத்திரத்தில் வந்திறங்கிக் கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள். வேதாத்யயனத்தினால் நிறைந்தவர்களும் போரில்களிப்பவர்களான எல்லோரும் யுத்தத்தில் ஜயத்தைவிருமபிச் சேனையுடன் யுத்தத்தில் நோக்கமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். யுத்தவீரர்களோடுகூடின பாண்டவவீரர்கள் அவமதிக்கமுடியாத துர்யோதனனுடைய படையை எதிர்த்துவந்து கீழ்த்திசையைநோக்கி மேற்புறத்தில் தங்கி

1 இது உரைவிசேஷங்களை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கத்தில் காண்க.

னார்கள். குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் ¹ஸமந்தபஞ்சகத்துக்கு வெளியில் சேனைகள் தங்குமிடங்களை ஆயிரமாயிரமாக முறைப்படி ஏற்படுத்தினார். பூமிமுழுவதும், தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் வெளியில் செல்ல, பாலர்களும் விருத்தர்களும் மிச்சமாயிருந்தலால் ஒருவரும் இல்லாததுபோலாயிற்று. அரசரில் சிறந்தவரே! ஸூர்யன் ஜம்பூத்வீபமண்டலத்தில் எவ்வளவுவரையில் பிரகாசிக்கின்றானோ அவ்வளவுவரையிலுள்ளசேனைகளெல்லாம் வந்தன. அந்தளல்லாவர்ணத்தாரும் ஓரிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களாகி அனேகயோஜனை தூரமுள்ள ராஜ்யத்தையும் தேசங்களையும் நதிகளையும் மலைகளையும் காடுகளையும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்தார்கள். புருஷ்சிரேஷ்டரே! யுதிஷ்டிரர் வாகனங்களையுடைய அவர்களுக்கெல்லாம் சிறந்த பக்ஷணங்களையும் போஜனங்களையும் கொடுக்கும்படி கட்டளையிட்டனர். ஐயா! யுதிஷ்டிரர், 'இப்படி சொல்லும் இவன், பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவனென நிச்சயமாக அறியத்தக்கவன்' என்று அவர்களுக்குப் பலவிதமான அடையாளங்களை ஏற்படுத்தினார். குருவம்சத்திற் பிறந்த யுதிஷ்டிரர் யுத்தஸமயம் நெருங்கியிருக்கும்பொழுது எல்லோருக்கும் அடையாளங்களையும் பெயர்களையும் ஆபரணங்களையும் சேர்ப்பித்தார். கம்பிரமான மனமுள்ள தூர்யோதனன் பார்த்தனுடைய கொடிதுணியைக் கண்டு எல்லா அரசர்களுடனும் சேர்ந்து பாண்டவருக்கு எதிரணிவகுத்தான். தம்பியர்களால் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டு ஆயிரம் யானைகளுடைய மத்தியில் தலையின்மீது தூக்கிப்பிடிக்கப்படுகிற வெண்குடையுடன் விளங்கும் தூர்யோதனனைக்கண்டு பேரில் மகிழ்ச்சியடைகிறவர்களான பாஞ்சாலர்கள் ஸந்தோஷமும் விருப்பமுமுள்ளவர்களாகிப் பெரிய சங்கங்களை ஊதினார்கள். ஆயிரமாயிரமாகப் பேரிகைகளையும் அடித்தார்கள். பிறகு பாண்டவர்கள் தம்சேனை, மிக்க ஸந்தோஷத்துடனிருப்பதைக்கண்டு மனக்களிப்புற்றார்கள். வீர்யமுடையவரான வாஸுதேவரும் ஸந்தோஷமடைந்தார். புருஷோத்தமர்களான வாஸுதேவரும் தனஞ்சயனும் தேரிவிருந்துகொண்டு தங்களைச்சேர்ந்த போர்வீரர்கள் மகிழும்படி சிறந்த சங்கங்களை ஊதினார்கள். பாஞ்சஜன்யம் தேவதத்தமென்கிற இரண்டு சங்கங்களுடைய சப்தத்தையும் கேட்டு யுத்தவீரர்கள் மலஜலங்களைப்பெருக்கினார்கள். கர்ஜிக்கின்ற ஸிம்மத்தினுடைய முழக்கத்தைக்கேட்டு மற்றிருக்கங்கள் பயமடைவதுபோல அந்தச்சேனையானது (சங்கங்களின்) ஒலியைக்கேட்டு வாட்டமுற்

¹ மூலத்தில், 'ஸ்யமந்தபஞ்சகம்' என்றிருக்கிறது.

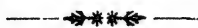
றது. பூமியிலுள்ளபுழுதிமேலேகிளம்பியது. ஒன்றும்அறியப்படவில்லை. ஸூர்யன் சேனையினாலுண்டான புழுதியினால்மூடப்பட்டு அஸ்தமனத்தை அடைந்தவன்போலானான். அந்தஸமயத்தில் மாம்ஸங்களையும் ரக்தங்களையும்பொழிகின்றமேகமானது சேனைகளெல்லாம்நனையும்படி பொழிந்தது. அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு, பருக்கைக்கற்களை இறைக்கிறகாற்றும் நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் அந்தச்சேனைகளை (அக்கற்களால்) அடித்துக்கொண்டு மெல்லத்தோன்றியது. ராஜேந்திரரே! கொந்தளிக்கும் கடல்போன்ற இரண்டுசேனைகளும் குருகேஷத்திரத்தில் மிக்கஸந்தோஷத்துடன் யுத்தம்செய்வதற்குஆயத்தமாக நின்றன. யுகத்தினுடையமுடிவில் இரண்டு கடல்களுக்குச்சேர்க்கையுண்டாவதுபோல, அவ்விரண்டு சேனைகளுக்கும் ஆச்சர்யகரமான சேர்க்கை உண்டாயிற்று. பூமி முழுவதும், தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் வெளியில் செல்ல, பாலர்களும் விருத்தர்களுமே மிச்சமாயிருப்பதினால் ஒருவரும் இல்லாதது போலாயிற்று. பாதர்களிற் சிறந்தவரே! பிறகு அந்தக்கொளவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் ஒரு பிரதிஜ்ஞையை ஏற்படுத்தி யுத்த தர்மங்களை நிலை நாட்டினார்கள். 'யுத்தஞ்செய்து முடிந்த பிறகு நமக்கு ஒருவருக்கொருவர் ப்ரீதியுண்டாகவேண்டும். ஸமமானவர்கள் யுத்தத்துக்காக எதிர்க்கவேண்டும். பின்னும், ஒருவனுக்காவது அந்ரய யுத்தம் எவ்விதத்தாலும் நேரக்கூடாது. பேச்சினால் சண்டையிடுவதில் முயல்கின்றவர்களோடு பேச்சினாலேயே எதிர்த்து யுத்தஞ்செய்யவேண்டும். சேனையின் மத்தியிலிருந்து ஓடிப்போனவர்கள் ஒருபொழுதும் கொல்லத்தக்கவரல்லர். தோளி தோளியோடும் யானைவீரன் யானைவீரனோடும் குதிரைவீரன் குதிரைவீரனோடும் காலாள் காலாளோடும் யுத்தம் செய்யவேண்டும். யுத்தவீரர்கள் வீரவாதங்களைச்செய்துகொண்டு சேர்க்கைக்கும் இஷ்டத்திற்கும் உதஸாஹத்திற்கும் பலத்திற்கும் தக்கபடி யுத்தம்செய்ய வேண்டும். நமபிக்கவைத்தவன்மீதும் பயந்தவன்மீதும் ஆயுதம் பிரயோகிக்கக்கூடாது. வேறொருவனோடு போர் புரிகின்றவனும் ¹அஜாக்ரதையுள்ளவனும் அவ்வாறே யுத்தத்தில் புறங்காட்டினவனும் ஆயுதமிழந்தவனும் கவசமுடைந்தவனும் ஒருகாலும் கொல்லத்தக்கவரல்லர். ஸாரதிகன்மீதும் குதிரைகள்மீதும் ச/ திரங்களைக்கொண்டுவந்து கொடுக்கிறவர்கள்மீதும் பேரிதை அடிக்கிறவர்கள்மீதும் சங்கத்தை முழக்குகின்றவர்கள்

¹ 'சரணமடைந்தவனும்' என்பது வேறுபாடும்.

மீதும் எவ்விதத்தாலும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கத்தகாது' என்று இவ்விதமாக அந்தக் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் ப்ரதிஜ্ঞைஞசெய்துகொண்டு ஒருவரைஒருவர்பார்த்து மிக்க வியப்படைந்தார்கள். பிறகு மஹாத்மாக்களான அந்தப்புருஷ சிரேஷ்டர்கள் (குருசேஷத்திரத்தில்) பிரவேசித்துச் சேனையிலுள்ள வர்களோடு மிகவும் ஸந்தோஷமடைந்து மனத்தில் ஊக்கமுள்ளவர்களானார்கள்.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

ஜம்புகண்டவிரிர்மாணபர்வம். (தோடீச்சி.)

(வியாஸர் திருதராஷ்டிரனுக்கு யுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்குக் கண்கொடுப்பதாகக்கூறியதும், திருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைக் கேட்கமட்டுமேவிரும்பியதும், வியாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு யுத்தவிஷயத்தில் ஸர்வஜ்ஞத்வத்தையளித்து யுத்தத்தைத் திருதராஷ்டிரனுக்குச் சொல்லும்படி ஏவித் துரீநீமீத்தங்களுண்டாவதைக் கூறியதும்.)

பிறகு மகிமையுடையவரும் எல்லாவேதங்களையும்றிந்தவர்களுள் சிறப்புற்றவரும் பாதகுலத்தில்பிறந்தவர்களுக்குப்பாட்டனாரும் (எல்லாவற்றையும்) நேராகப்பார்ப்பவரும் கீர்த்திபொருந்தியவரும் நடந்ததையும் நடக்கிறதையும் நடப்பதையும் அறிந்தவரும் ஸத்யவதியின் புத்திரருமான வியாஸமகரிஷி நடக்கப்போகிறகோரமனயுத்தத்திற்காகக் கீழ்த்திசையிலும் மேற்றிசையிலும்நிற்கின்ற இரண்டிசேனைகளையும்பார்த்து, அப்பொழுது ஏகாந்தத்திலிருந்துகொண்டு, துக்கிக்கின்றவனும் தைன்யமுற்றவனும் புத்திரர்களுடைய அநீதியைப்பற்றி ஆலோசிக்கின்றவனுமான திருதராஷ்டிரமகாராஜனைப்பார்த்து, “அரசனே! உன்னுடையபுத்ரர்களும் மற்றஅரசர்களும் காலனால் சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து நாசஞ்செய்யவேபோகிறார்கள். பாத! அவர்கள் காலனால் சூழப்பட்டுநாசமடைகையில் நீ காலத்தினுடைய மாறுபாட்டையறிந்து துக்கத்தில் மனத்தைச்செலுத்தாதே. அரசனே! புத்ர! நீ இந்தயுத்தத்தைப்பார்ப்பதற்கு விரும்புவாயாயின் உனக்குக் கண்ணைக்கொடுக்கிறேன். இந்தயுத்தத்தைப் பார்” என்று சொல்ல, திருதராஷ்டிரன், “பிரம்மரிஷிகளுள்சிறந்தவனே! ஞானிகளுடைய வதத்தைப்பார்ப்பதற்கு நான் பிரியப்படவில்லை. ஆனால், உம்முடைய

அருளினால் இந்தயுத்தத்தை முழுதும் நான் கேட்கக்கடவேன்” என்று பிரார்த்தித்தான். அந்தத்திருதராஷ்டிரன் யுத்தத்தைப் பார்ப்பதற்குவிரும்பாமல் கேட்பதற்குவிரும்புமளவில் வரமளிக்கும் பிரபுவானவ்யாஸர் ஸஞ்சயனுக்கு ஒருவரத்தைக் கொடுத்தார். வ்யாஸர், “ராஜனே! இந்தஸஞ்சயன் உனக்கு இந்தயுத்தத்தைச் சொல்லுவான். இவனுக்கு யுத்தத்தில் எல்லாவிஷயமும் கண்ணுக்குப்புலப்படும். அரசனே! ஸஞ்சயன் ஞானக்கண்ணையடைந்து யுத்தத்தை உனக்கு உரைப்பான். ஸர்வஜ்ஞனுமாவான். வெளிப்படையாகவோ ரஹஸ்யமாகவோ பகவிலோ இரவிலோ (நடக்கும்) எல்லாவற்றையும் மனத்தினாலேஎண்ணப்பட்டாலும் ஸஞ்சயன் அறியப்போகிறான். இவனைச் சஸ்திரங்கள் பிளவா. இவனைச் சிரமம் வருத்தாது. இந்த ஸஞ்சயன் உயிருடன் இந்தயுத்தத்தினின்று விடுபடப்போகிறான். பரதஸ்ரேஷ்டனே! இந்தக்கௌரவர்களுக்கும், எல்லாப்பாண்டவர்களுக்கும் நான் கீர்த்தியைப் பிரஸித்தப்படுத்தப்போகிறேன். நீ துயரமடையாதே. நாசிரேஷ்டனே! இது தெய்வச்செயல். நீ துயரப்படத்தகாது. இது அடக்குவதற்குமுடியாதது. எங்குதர்மமோ அங்குஜயம்” என்றுகூறினார். மகிமைபொருந்தியவரும் மிக்க பாக்கியசாலியும் கௌரவர்களுக்குச் சிறந்தபாட்டனருமாகிய அந்த வ்யாஸர் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் திரும்பவும் திருதராஷ்டிரனைப் பார்த்து, (பின்வருமாறு) சொல்லத்தொடங்கினார். “மகாராஜனே! இந்தயுத்தத்தில் பெரியநாசமுண்டாகப்போகிறது. அவ்வாறே இப்பொழுது பயத்தைக்கொடுக்கின்றநிமித்தங்களையும் காண்கிறேன். 1 சியேனங்களும் 2க்ருத்திரங்களும் காக்கைகளும் 3கங்கங்களும் கொக்குகளோடுசேர்ந்து த்வஜங்களுடையதுனிகளில் விழுகின்றன; கூட்டமும் கூடுகின்றன. பக்ஷிகள் ஆனந்தத்துடன் ஸமீபத்தில் ஸம்பவிக்கக்கூடியயுத்தத்தை எதிர்பார்க்கின்றன. இறைச்சியைத் தின்பவைகளானஜந்துக்கள் யானைகுதிரைகளுடைய மாம்ஸங்களைப் பக்ஷிக்கப்போகின்றன. பயங்கரங்களும் பயத்தைத்தெரிவிப்பவைகளுமான கழுகுகள் நடுப்பகலில் தெற்குத்திக்கைநோக்கி நான்குபக்கங்களிலும், ‘கடா! கடா!’ என்று சப்தத்தைவெளிப்படுத்திக்கொண்டு கூச்சலிடுகின்றன. பராத! நாள்தோறும் காலேஸந்தியிலும் மாலைஸந்தியிலும் உதயாஸ்தமனகாலங்களில் சூரியனைக் 4கபந்தங்களால்குழப்பட்டதாகக் காண்கிறேன். வெள்ளப்புகிவப்பானலாங்களுள்ளவைகளும் கறுத்திருக்கின்ற இடைவெளியுடையவைகளும்

மின்னலோடுகூடியவைகளும் மூன்றுநிறமுடையவைகளுமான ¹பரி
வேஷங்கள் மாலேக்காலத்தில் தவறாமல் சூரியனைச் சூழ்ந்துகொள்ளு
கின்றன. (அமாவாஸ்யையில்) பாபகிரஹங்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டி
ருக்கிறசூரியசந்திரர்களுக்கு இருப்பிடமானநக்ஷத்திரத்துடன் கூடிய
தும் இரண்டு ஸூரியோதயகாலங்களைத்தொடராத ²க்ஷயத்தியுடன்
கூடியதுமான அஹோராத்திரத்தை நான்பார்த்தேன். அது பயத்தின்
பொருட்டேயாகும். கார்த்திகைப்பெளர்ணமாவியை ஒளியைஇழந்த
தாகக்காண்கிறேன். செந்நாமரை நிறம்போன்ற நிறமுடைய ஆகாயத்
தில் சந்திரன் அக்தியின்றிறம்போன்றநிறமுள்ளவனுனான். வீரர்க
ளும், பூமியில்பிரவித்திபெற்றவர்களும் செளர்யமுள்ளவர்களும் இருப்
புலக்கைபோன்றகைகளையுடையவர்களுமான அரசர்களும் ராஜகுமா
ரர்களும் கொல்லப்பட்டுப் பூமியைவியாபித்துக்கொண்டு ³உறங்கப்
போகிறார்கள். இரவில் சண்டைபோடுகின்ற பன்றிபூனை இவ்விரண்டி
னுடைய பயங்கரமான மிக்கசப்தத்தை ஆகாயத்தில் நாள்தோறும்
கேட்கிறேன். தேவதாபிரதிமைகளும் நடுங்குகின்றன; சிரிக்க
வும் சிரிக்கின்றன; வாய்களால் ரத்தத்தையும் கக்குகின்றன;
வேர்க்கின்றன; கீழேயும்வீழ்கின்றன. அரசனே! அடிக்கப்படா
மலே துந்துபிகள் உரக்க ஒலிக்கின்றன; குதிரைகளோடு சேர்த்
துப்பூட்டப்படாமலே க்ஷத்திரியர்களுடைய மஹாரதங்கள் நகர்
கின்றன; குயில்களும் ⁴சதபத்ரங்களும் காடைகளும் பாஸங்களும்
கிளிகளும் ஸாரஸபக்ஷிகளும் மயில்களும் கோரமான ஒலிகளை வெளி
யிடுகின்றன. ப்ருங்கிரிபிகள் என்று பெயர்கொண்ட கறுத்த ஷிட்
டில் பூச்சிகள் உலோகங்களை மூக்கினால் கொத்திக்கொண்டு குதிரை
களின் முதுகின்மீது உட்கார்ந்து கத்துகின்றன. அருமீனாதயகாலத்
தில் நூறுநூறுகச் சலபங்களுடைய கூட்டங்கள் அதிகமாகக்காணப்
படுகின்றன. இரண்டு ஸந்தியாகாலங்களிலும் திசைகள் எரிச்சலோடு
கூடியனவாக விளங்குகின்றன. பாரத! மேகம் புழுதியையும் இறைச்
சியையும் வர்ஷிக்கின்றது அரசனே! நல்லோர்களால் கொண்டா
டப்பட்டதும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்திபெற்றதுமான அருந்ததி
நக்ஷத்திரமானது இதோ வளிஷ்டநக்ஷத்திரத்திற்கு முந்திவிட்டது.
அரசனே! இதோ சனியானவன் ரோஹிணியைப்பிடித்துக்கொண்டு
நிற்கிறான். சந்திரனுடையகளங்கமானது நாசமடைந்துவிட்டது.
ஆதலால் பெரியபயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது. மேகமில்லாத ஆகாயத்

¹ சூரியனைச்சுற்றி வட்டமாயிருக்கும் ஒரு கோடு. ² வேறுபாடும்.

³ மரிக்கப்போகிறார்கள் என்பதுபொருள்.

⁴ ஒரு பறவை.

தில் மஹாகோரமான சப்தம் மிகுதியாகக் கேட்கப்படுகிறது. அழு கின்றவாகனங்களுடைய கண்ணீர்த்துளிகள் கீழே சிந்துகின்றன.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

ஜம்புகண்டவிநிர்மானபர்வம். (தோடீச்சி.)

(வியாஸர் துர்நிமித்தங்களையும் ஜயிப்பவர்களுடைய வேற்றிக் குறிகளையும் தீருதராஷ்டிரானுக் திக் கூறியது.)

கழுதைகள் பசுக்களிடத்தில் பிறக்கின்றன. புத்திரர்கள் தாய் களோடு ரமிக்கிறார்கள். காட்டிலுள்ள மாங்கள் பருவகாலம் வராம லிருக்கும்பொழுதே புஷ்பங்களையும் பலங்களையும் காண்பிக்கின்றன. இதற்குமுன் மக்களைப்பெறுதவர்களான கர்ப்பிணிகளும் மிக்கபயங் கர்களான குழந்தைகளைப்பெறுகிறார்கள். நாய்முதலானமிருகங்கள் பசுக்களோடு சேர்ந்து ஒன்றைஒன்று தின்னுக்கின்றன. மூன்று கொம்புகளையுடையனவும் நான்கு கண்களையுடையனவும் ஐந்து கால் களையுடையனவும் இரண்டு ஆண்குறிகளையுடையனவும் இரண்டு தலை களையுடையனவும் இரண்டு வால்களையுடையனவும் கோரப்பற்களை யுடையனவுமாகப் பசுக்கள் அமங்களமாக உண்டாகின்றன. குருடன் கள் திறக்கப்பட்ட வாயும் அமங்களமான ஒலிகளும் மூன்றுகால்க ளும் கொண்டைகளும் நான்கு கோரப்பற்களும் கொம்புகளுமுடைய வைகளாக உண்டாகின்றன. அவ்வாறே மற்றப்பிரம்மவாதிகளுடைய ஸ்திரீகளும் உனது பட்டணத்தில் பருந்துகளையும் மயில்களையும் பெறுபவர்களாகக் காணப்படுகிறார்கள். அரசனே! பெண்குதிரை பசுவின்கன்றை உண்டுபண்ணுகின்றது. நாய் நரியை உண்டுபண் னுகின்றது. ஒட்டகக்குட்டிகள் நாய்களை உண்டுபண்ணுகின்றன. கிளி கள் அமங்களமானசொற்களைச் சொல்லுகின்றன. சிலஸ்திரீகள் நாலேந்துபெண்களைப்பெறுகிறார்கள். பிறந்தவுடனே அந்தக்கன்னிகை கள் கூத்தாடுகிறார்கள்; பாடுகிறார்கள்; சிரிக்கிறார்கள். நீசஜாதி யனைத்தையும்சேர்ந்தகூனர்களும் குருடர்களும் அதிகமானபயத் தைத்தெரிவித்துக்கொண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்கிறார்கள்; கூத்தாடு கிறார்கள்; பாடுகிறார்கள். சஸ்திரங்களுடன்கூடின இந்தப்பிரதிமை களும் காலத்தினுல்துண்டப்பட்டு ஒன்றையொன்று அடித்துக் கொள்ளுகின்றன. பாலர்கள் தடிகளைக்கையில்லொண்டு ஒருவரை யொருவர்து தீர்த்துவிடுகிறார்கள். சண்டைசெய்யஎண்ணங்கொண்டு

கிருத்திரிமமான நகரங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றில் ஒருவர் ஒருவருடைய நகரத்தை இடிக்கின்றார்கள். மாங்களில் தாமரைப்பூக்களும் நெருந்தல்களும் ஆம்பல்களும் உண்டாகின்றன. நான்கு பக்கங்களிலிருந்தும் கொடியகாற்றுகள் வீசுகின்றன. புழுதியும் தணியவில்லை. அடிக்கடி பூமி நடுங்குகிறது. ஸுடிர்யனை ராகுவந்து அணுகுகிறது. அவ்வாறே கேதுவானது சித்திரைநகரத்திரத்தைத் தாண்டியிருக்கிறது. அவ்விடத்திலிருந்துகொண்டு விசேஷமாகக் கௌரவர்களுடைய நாசத்தைக் காண்பிக்கிறது. மிக்க கோரமான தாமகேது நகரத்திரத்திரமான புஷ்யத்தை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு நிற்கிறது. அந்தப்பெரிய க்ரஹமானது இரண்டு சேனைகளுக்கும் கோரமான அமங்களத்தை உண்டுபண்ணப்போகிறது. அங்காரகன் மகநகரத்திரத்திலும் பிருஹஸ்பதி சிரவணத்திலும் வக்கிரித்திருக்கிறார்கள். ஸுடிர்யபுத்ரானை சனியினால் பூர்வபல்குனிநகரத்திரம் ஆக்ரமித்துப்பீடிக்கப்படுகிறது. சுக்ரன் பூரட்டாதியை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு அதிகமாக விளங்குவதுடன் (பரிகம் என்கிற உபகிரஹத்தோடு) கூடி உத்தரட்டாதியை ஆக்கிரமிக்கப்பார்க்கிறான். கறுத்த நிறமுள்ள கேதுவென்கிற இரண்டாவது உபகிரஹமானது புகையுடன்கூடிய நெருப்புப்போல் நன்றாக ஜ்வலித்துக்கொண்டு தேஜஸுள்ளதும் இந்திரனைத் தேவதையாகக்கொண்டதுமான கேட்டை நகரத்திரத்தை ஆக்ரமித்து நிற்கிறது. க்ரஹகிரஹமான ராகுவானது கோரமாக ஜ்வலித்துக்கொண்டு த்ருவநகரத்திரத்தை வக்ரமாகச் சுற்றிவருவதுடன் சித்திரைநகரத்திரத்திற்கும் ஸ்வாதிக்கும் மத்தியிலிருந்துகொண்டு, ரோகினியையும் (ஒரேநகரத்திரத்திலிருக்கின்ற) சந்திர ஸுடிர்யர்கள் இருவரையும் பீடிக்கின்றது. அக்னியினுடைய காந்திபோன்ற காந்தியையுடையவனும் (மகத்திலிருக்கின்றவனுமான) அங்காரகன் அடிக்கடி வக்ரியாகிப் பிருஹஸ்பதியினாலே ஆக்ரமிக்கப்பட்ட சிரவணநகரத்திரத்தை நன்றாகப் பூர்ண திருஷ்டியினால் அடித்துக்கொண்டுநிற்கிறான். பூமியானது எல்லாப்பயிர்களாலும் மூடப்பட்டிப் பயிர்வகைகளின் மிகுதியையுடையதாயிருக்கிறது. (அந்தப்பூமியில்) யவதான்யங்கள் ஐந்துதலைகளுள்ளனவாயிருக்கின்றன. செந்நெற்பயிர்கள் நூறு தலைகளுள்ளனவாக இருக்கின்றன. எல்லாவுலகத்திற்கும் எவைகள் பிரதானமோ, இவ்வுலக (மனைத்தும்) எவைகளைச்சார்ந்திருக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட பசுக்கள் கன்றுகளால் சுரப்பு உண்டுபண்ணப்பட்டு ரக்தத்தையே பெருக்குகின்றன. வில்லிவிருந்து ஜ்வாலைகள் வெளிப்படுகின்றன. கத்திகளும் மிகவும் ஜ்வ

லிக்கின்றன. ஆபுதங்கள் ஸமீபத்திலிருக்கிற புத்தத்தை ஸ்பஷ்டமாகக்காண்பிக்கின்றன. சஸ்திரங்கள், ஜலம், கவசங்கள், த்வஜங்கள் இவைகளுடையகார்திகள் அக்னியினுடைய கார்திகள் போலிருப்பதால் பெரிதானக்ஷயம் ஸம்பவிக்கப்போகிறது. அரசனே! பாரத! கௌரவர்களுக்குப் பாண்டவர்களோடு நேரக்கூடியபுத்தத்தில் பூமியானது ரக்தச்சமுலுள்ளதும் த்வஜங்களாகிற தெப்பங்களால் நிரம்பியதுமாகும். மிருகங்களும் பக்ஷிகளும் கூத்திரியர்களுக்கு மிக்க பயத்தைக்காண்பித்துக்கொண்டு நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றமுகங்களுள்ளனவாகத் திக்குக்களில் மிக்கபயங்கரமாகச் சப்திக்கின்றன. ஒரு சிறகும் ஒருகண்ணும் ஒருகாலுமுள்ளபக்ஷிகள் இராக்காலத்தில் பரபரப்புடன் ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன; ரக்தத்தையும்கக்குகின்றன. சிவந்தநிறமுள்ள அருணனுக்கொப்பான இரண்டுகிரகங்கள் ஒளியுள்ளஸப்தரிஷிக்ஷத்தாங்களுடைய ஒளியைமறைத்துக்கொண்டு எரிகின்றவைபோலிருக்கின்றன. (ஒவ்வொரு ராசியிலும்) வர்ஷக்கணக்காயிருக்கின்ற பிருகஸ்பதி சனி ஆகிய இரண்டுகிரகங்களும் விசாகநக்ஷத்தாங்களின் ஸமீபத்திலிருந்து மிகஜ்வலிக்கின்றன. சந்திரஸூர்யர் இருவரும் இரண்டுதினிக்ஷயத்தினால் பதின்மூன்றாவதுநாளில் ஸம்பவித்திருக்கிறதரிசத்தில் ராகுவினால் ஒரு தினத்தில் விழுங்கப்பட்டார்கள். பர்வகாலமல்லாதஸமயத்தில் ராகுவினால் பிடிக்கப்பட்ட சந்திரஸூர்யர்கள் பிரஜைகளுடையக்ஷயத்தை விரும்புகிறார்கள். எல்லாத்திக்குகளும் நான்குபக்கங்களிலும் புழுதிமழைகளால் பிரகாசமற்றிருக்கின்றன. பயங்கரமான உத்பாதமேகங்கள் இராக்காலத்தில் ரக்தத்தை வர்ஷிக்கின்றன. வேந்தனே! ஸ்வாதியினுடைய அம்சத்திலிருக்கின்ற க்ரூரக்ரஹமானராகு கொடியசெய்கைகளோடு (பதினாறுவதான) கிருத்திகாநக்ஷத்திரத்தைப்பிடிக்கிறது. தாமகேதுவை அனுஸரித்துக் காற்றுகளும் அடிக்கடி வீசுகின்றன. இந்தக்காற்றுகள் அழகைக்குக்காரணமானபெரிய புத்தத்தைக் காட்டுகின்றன. அரசனே! கூத்திரியர்களுக்குநாசத்தை உண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் அசுவினிதொடங்கி ஒன்பதொன்பதாகப் பிரிக்கப்பட்டவைகளும் முந்தினவைகளுமான எல்லா மூன்று நக்ஷத்திரங்களிலும் பிராணிகளுக்கு அடிக்கடி பயத்தைஉண்டுபண்ணிக்கொண்டு புதன் பிரவேசிக்கிறான். நான் இதற்குமுன் கிருஷ்ண பக்ஷத்தில் அமாவாஸ்யையைப் பதினான்குநாளிலும் பதினைந்துநாளிலும் பதினாறுநாளிலும் கண்டிருக்கிறேன். பதின்மூன்றுநாளில் ஸம்

1 பிராணிகளுக்கு அசுபங்களைக்காட்டுகிற குறிகள்.

பலித்திருக்கிற இப்படிப்பட்ட அமாவாஸ்யையை நான் அறியேன். பதினமூன்றாவது நாளில் ஸம்பவித்திருக்கின்ற அமாவாஸ்யையில் சந்திரஸூரியர்கள் இருவரும் ஒருதினத்திலேயே (ராகுவினால்) விழுங்கப்பட்டார்கள். பர்வமல்லாதகாலத்தில் கிரஹத்தால் பிடிக்கப்பட்ட இந்தச்சந்திரஸூரியர்கள் இருவரும் பிரஜைகளை நாசப்படுத்துவார்கள். கிருஷ்ணபக்ஷசதுர்த்தசிதினத்தில் கொடிய மாம்ஸவர்ஷமானது உண்டாயிற்று. அந்தக்கிருஷ்ணசதுர்த்தசிதினத்தில் ராக்ஷஸர்கள் ரக்தங்களால் நிறைக்கப்பட்டவாயையுடையவர்களாகவும் திருப்தியற்றவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். நதிகள் ரக்தஜலத்தோடு எதிர்த்துச்செல்லுகின்றன. கிணறுகள் நுரைகளைக்கக்கிக்கொண்டு காளைகள் போலக் கர்ஜிக்கின்றன. கொள்ளிகள் இடியுடன்கூடி இந்திரனுடையவஜ்ராயுதத்துக்குச்சம்மான ஒளியுடன்கீழே விழுகின்றன. இந்த ராத்திரிசென்றுவிடிந்தவுடன் ஆரீதியின்பயனை அடையப்போகிறீர்கள். ¹மஹரிஷிகள், எல்லாத்திக்குக்களிலும் இருளடர்ந்திருக்கின்ற (இராக்காலத்தில் தீபமில்லாமையால்) பெரியபந்தங்களுடன் வீட்டினின்று வெளிப்பட்டுவந்து, (அவ்விதமான உத்பாதங்களைக்கண்டு) அந்தஸமயத்தில், 'பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களுடைய ரக்தத்தைப் பானம்பண்ணப்போகிறது' என்று ஒருவரோடு ஒருவர் சொல்லிக்கொண்டார்கள். பிரபுவே! கைலாஸபர்வதமும் மந்தரபர்வதமும் ஹிமவத்பர்வதமுமாகிய இவைகளுடைய சிகரங்கள் ஆயிரமாயிரமாகப் போரொலியோடு கீழே விழுகின்றன. பூகம்பமுண்டாக்குங்காலத்தில் அதிகமாக நுத்தியடைகின்ற நான்குஸமுத்திரங்களும் தனித்தனியே பூமியை நிலைகுலையச்செய்துகொண்டு கரையைத் தாண்டுகின்றவைபோல இருக்கின்றன. கொடியகாற்றுகள் பருக்கைக்கற்களையிறைத்துக்கொண்டும் மரங்களை முறித்துக்கொண்டும் வீசுகின்றன. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலுமுள்ள ²சைத்யவிருக்ஷங்கள் பெருங்காற்றுகளாலும் இடிகளாலும் அடிக்கப்பட்டும் நாற்புறத்திலும் ஒடிக்கப்பட்டும் விழுகின்றன. பிராம்மணர்களால் ஹோமஞ்செய்யப்பட்ட அக்னி நிலமாகவும் சிவப்பாகவும் மஞ்சள்நிறமாகவுமிருக்கின்றது. மேலும், அந்த அக்னியானது இடமாகச் சுழலு

¹ 'அடர்ந்த இருளில் எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஒன்றோடொன்று நெருங்கின பெரிய உற்கைகள் புறப்பட்டால் அப்பொழுது பூமியானது ஆயிரக்கணக்கான அரசர்களின் ரக்தத்தைப் பானம்பண்ணுமென்று மகரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்றும் கொள்ளலாம்.

² நாற்புறமும் குறிகடடி நெவில்வைத்து வளர்க்கப்படுகிற மரம்.

கின்றஜ்வாலையுள்ளதாகவும் தூர்க்கந்தமுள்ளதாகவும் பயங்கரமான சப்தத்தைவெளியிடுகின்றதாகவுமிருக்கின்றது. அரசனே! ஸ்பர்சங்களும் கந்தங்களும் ரஸங்களும் விபரீதமாயிருக்கின்றன. கொடிய மரங்கள் அடிக்கடி நடுக்கமுற்றுப் புகையை வெளியிடுகின்றன. அவ்வாறே பேரிழுதலியவாத்தியங்களும் தணலைப்பொழிகின்றன. (புஷ்பங்களாலும் தளிர்களாலும்) நிறைந்தமாங்களுடைய ஹனிகளில் நான்குபக்கங்களிலும் மேற்புறத்தில் காக்கைகள் இடமாகவட்டமிட்டுக்கொண்டு உக்கிரமாகக்கத்துகின்றன. பக்ஷிகள், ‘பக்வா, பக்வா’ என்று மிகவும் அதிகமாய் அடிக்கடி கூச்சலிடுகின்றன; அரசர்களுடையநாசத்தின்பொருட்டுத் தவஜங்களுடைய ஹனிகளில் வந்து உட்காருகின்றன. மதம்கொண்டபாணிகள் தியானஞ்செய்துகொண்டும் (ஜலமலங்களைப்) பெருக்கிக்கொண்டும் நடுக்கமுற்றும் இருக்கின்றன. எல்லாக்குதிகளையும் வாட்டமுற்றிருக்கின்றன. பாணிகளும் மிக்க வெயர்வையுடனிருக்கின்றன. பூஸம்பந்தம்பெற்றதும் ஸ்வர்க்கஸம்பந்தம்பெற்றதும் அந்தரிக்கூஸம்பந்தம்பெற்றதுமான இத்தகைய மூன்றுவகைத்தூர்நிமித்தங்களும் அரசர்களுடைய நாசத்தின்பொருட்டு எப்பொழுதும் உண்டாகின்றன. பாரத! இவற்றை நீ கேட்டு இவ்வுலகம் முழுதும் நாசத்தை அடையாமலிருக்கும்படி ஸமயோசிதமான கார்யத்தைச்செய்வதற்கு முயற்சிசெய்” என்றுகூறினார்.

திருதராஷ்டிரன் பிதாவினுடைய இந்த வார்த்தையைக் கேட்டு அவரைப்பார்த்து, “மனிதர்களுக்குக் கூடியம் உண்டாகப் போகிறதென்று முந்தியே தெய்வத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறதென்று நான் எண்ணுகிறேன். அரசர்கள் யுத்தத்தில் கூடித் திரியர்களுக்குரிய தர்மத்தினால் கொல்லப்படுவார்களாகில் வீரலோகத்தைபடைந்து, ஸுகத்தையே அடைவார்கள். புருஷசிரேஷ்டர்கள் பெருஞ்சண்டையில் பிராணனை இழந்து இம்மண்ணிலகில் கீர்த்தியையும் பரலோகத்தில் நெடுங்காலம் மிக்கஸுகத்தையும் பெறுவார்கள்” என்றுசொன்னான். ராஜசிரேஷ்டரே! கவிசிரேஷ்டரானவ்யாஸமஹரிஷி, “இது அவ்விதந்தான் ஆகத்தக்கது” என்று, சொல்லிவிட்டுப் புத்திரான திருதராஷ்டிரனுக்காக அதிகமாகச்சிந்திக்கலானார். அவர் அவ்வாறு ஒருமுகூர்த்தகாலம் தியானஞ்செய்து விட்டு மறுபடியும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, “ராஜேந்திர! ஸந்தேஹ மில்லாமல் காலம் உலகத்தை நாசஞ்செய்கிறது; மறுபடியும் உலகம்

1 ‘இவை பறவைகத்தும் ஒலிக்குறிப்பு; ‘மாணம் நெருங்கியவர்களுக்குத் தம்’ என்பது பழைய உரை.

களை உண்டுபண்ணுகின்றது. இவ்வுலகில் ஒன்றும் நிலையுள்ளதன்று. ஞாதிகளுக்கும் கௌவர்களுக்கும் ஸம்பந்திகளுக்கும் நண்பர்களுக்கும் தர்மத்தைவிட்டுவிடாதவழியை நீ காண்பிப்பாயாக. தடுப்பதில் நீ திறமையுள்ளவன். ஞாதிவதத்தை மிகவும்இழிவானதென்று சொல்லுகிறார்கள். எனக்கு விருப்பமில்லாதகார்யத்தை நீ செய்யாதே. அரசனே! இந்தக்காலமே உன்னுடையபுத்தரூபமாகத் தோன்றியிருக்கிறது. வேதத்தில் கொலை சிறந்ததென்று புகழ்ப்படவில்லை. எவ்விதத்தினாலும் அது நன்மையன்று. எவன் குலதர்மத்தையும் தன்சரீரத்தையும் நாசம்செய்வனோ அவனைத் தர்மம் நாசம்செய்யும். சக்திஇருக்கும்ஸமயத்தில்கூட ஆபத்தாலத்தில்போலக் காலத்தினால் நீ வழிதப்பியிருக்கிறாய். அரசனே! இந்தவம்சம்அழிவதின்பொருட்டும் அவ்வாறே அரசர்களுடையநாசத்தின்பொருட்டும் அனர்த்தமே ராஜ்யரூபமாக உனக்கு ஏற்பட்டது. தர்மத்தை அதிகமாக அழிப்பவனாக இருக்கிறாய். தர்மத்தை உன் புத்திரர்களுக்குச் சொல்லு. ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாதவனே! பாபத்தை அடைதற்குக்காரணமானராஜ்யத்தால் உனக்கு பாதுபயன்? புகழ்ச்சியையும் தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்தைஅடைவாய். பாண்டவர்கள் ராஜ்யத்தை அடையட்டும். கௌவர்கள் சாந்தியைஅடையட்டும்” என்றுகூறினார்.

பிராமமேனோத்தமரான வ்யாஸமஹரிஷி இவ்வாறு சொல்லுகையில் வாக்கியங்களின் ஸாரத்தைஅறிந்தவனும் அம்பிகாபுத்திரனுமான திருதராஷ்டிரன் (அவருடைய) வாக்யத்தைப்புகழ்ந்து திரும்பவும் பின்வருமாறு சொல்லலானான். “தேவரீர் எவ்விதமாகஅறிகிறீரோ அவ்விதமாகவே நானும் அறிந்திருக்கிறேன். பிறர்களும் நம்மவர்களுமாகிய இருதிருத்தார்களுடைய இருப்புஅழிவுகளை நான் உள்ளபடி அறிந்திருக்கிறேன். யீயா! உலகமானது தன்காரியம்வந்தவுடன் மதிமயக்கங்கொள்ளுகிறது. என்னையும் தேவரீர் லோகத்துக்கு உட்பட்டவனாகவே எண்ணும். ஒப்பற்றமகிமையுடையவரான உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன். ஸர்வஜ்ஞான தேவரீரே எங்களுக்குக் கதி; நல்வழியைக்காட்டுகிறவர். அப்படிப்பட்ட என்புத்திரர்கள் எனக்கு வசப்படுகிறார்களில்லை. அவர்கள் ஆதர்மத்தைச்செய்யத் தகாதென்பதே என்னுடைய எண்ணம். தேவரீரே தர்மம்; பரிசுத்தமான யசஸ்; கீர்த்தி; தைரியம்; ஸ்மிருதி; மேலும் கௌரவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் பூஜிக்கத்தக்க பாட்டனார்” என்றான். வ்யாஸர், “விசித்ரவீரியனுடைய புத்திரனே! அரசனே! உன்மனத்

தில் இருப்பதை உன்னிஷ்டப்படி சொல். உன் ஸந்தேகத்தைப்போக் குவேன் ” என்று சொல்ல, திருதராஷ்டிரன், “ பகவானே ! போரில் வெற்றிபெறுகிறவர்களுக்குள்ள அடையாளங்கள் எல்லாவற்றையும் உண்மையாகக்கேட்கவிரும்புகிறேன் ” என்றுவினாவினான். வ்யாஸர் சொல்லத்தொடங்கினார். “ அக்னியானது நிர்மலமான காந்தியுடைய தும் உயர்ந்திருக்கின்றகிரணங்களுள்ளதும் வலமாகச்சுற்றுகிற ஜ்வாலையுள்ளதும் புகையில்லாததுமாயிருக்கும். ஆகுதிகளுடையபரிசுத்தமான கந்தங்களும் அதிகமாகவீசும். இதை வரப்போகின்றஜயத்துக்கு அறிகுறியாகச் சொல்லுகிறார்கள். சங்கங்கள் கம்பிரமான கோஷமுள்ளவைகளும் மிருதங்கங்கள் மிக்கநாதமுள்ளவைகளுமாக ஒலித்தலும் ஸௌர்யனும் சந்திரனும் மாசற்றகிரணங்களுடன் விளங்குதலும் வரப்போகின்றஜயத்தினுடைய அடையாளமென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசனே ! பிரயாணம் புறப்பட்டவர்களுக்கும் புறப்படுகிறவர்களுக்கும் காக்கைகளுடையவாக்குக்கள் வெளிப்படுதல் விரும்பத்தக்கது. புறப்படுகின்றவர்களுக்குப் பின்புறத்திலிருந்து கத்துகின்ற காக்கைகள் போகிறவர்களைத் துரிதப்படுத்துகின்றன. புறப்பட்டபோகிறவர்களுக்குமுன்னாலிருந்து கத்துகின்றகாக்கைகள் பிரயாணத்தைத்தடுக்கின்றன. மங்களகரமான வாக்குகளுள்ளபக்ஷிகளும் ராஜ ஹம்ஸங்களும் கிளிகளும் அன்றில்களும் சதபத்திரங்களும் எந்த யுத்த(ப்ரயாண)த்தில் வலம்வருகின்றனவோ அந்தயுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயமென்று பிராம்மணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். எவர்களுடைய ஸேனையானது அலங்காரங்களாலும் கவசங்களாலும் கொடிமங்களாலும் ஸ்கக்ரமானத்வனிகளாலும் குதிரைகளினுடைய கணைப்புகளாலும் பிரகாசிப்பதாகவும் பார்க்கமுடியாததாகவும் இருக்கின்றதோ அவர்கள் பகைவர்களை வெல்வார்கள். பாரத ! எந்தயுத்தவீரர்களுக்கு ஸந்தோஷமுள்ளவாக்குகளும் அவ்வாறேபலமும் விருத்தியடைகின்றனவோ, பூமாலேகளும் வாடாமலிருக்கின்றனவோ அவர்களே யுத்தமாகிறஸமுத்திரத்தைத் தாண்டுகிறார்கள்.(யுத்தரங்கத்தில்) பிரவேசிக்க எண்ணங்கொண்டவர்களுக்குப் பிரயாணகாலத்தில் வாயஸமானது இடப்பக்கத்திலும் வலப்பக்கத்திலும் பின்புறத்திலுமிருந்து (அதிகமாகக்கத்தினால்,) காரியஸீத்தியைத் தெரிவிக்கிறது ; எதிரிலானால் தடுக்கிறது. சப்தம், ரூபம், ரஸம், ஸ்பர்சம், கந்தம்இவைகள் வேறுபடாமல் மங்களகரமாயிருப்பதும் எப்பொழுதும் யுத்தவீரர்களுக்குச்சந்தோஷமுண்டாவதும் இப்புவி யில் ஜயசீலர்களுக்குரிய அடையாளம். அரசனே ! காற்றுகள் அனுஸரித்து வீசுதலும்,

அவ்வாறே மேகங்களும் பக்ஷிகளும் ¹இந்திரவில்களும் பின் தொடர்ந்துசெல்லுதலுமாகிய இவை ஜயசீலர்களுக்குரிய அடையாளங்கள். அரசனே! மரிக்கப்போகின்றவர்களுக்கு (இவைகளெல்லாம்) விபரீதங்களாக ஸம்பவிக்கின்றன. ஸேனைசிறிதாயினும் பெரிதாயினும் யுத்தவீரர்களின்கூட்டத்திற்கு முக்யமாகஸந்தோஷமிருப்பது ஜயத்திற்குரியலக்ஷணமாகும். இது நிச்சயமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸேனைமிகப்பெரிதாக இருந்தாலும் (அச்சேனையில்) ஒருவன் தைர்யமில்லாதவனுயிருப்பானாகில், (அச்சேனைமுழுவதையும்) தைர்யமில்லாததாகச்செய்கிறான். மிக்கஞரர்களான யுத்தவீரர்களும் உத்ஸாஹத்தையிழந்த அந்தஸேனையோடு கூடவே உத்ஸாஹத்தையிழந்தவர்களாகச்செய்யப்படுகிறார்கள். மிகவும் பங்கமடைந்திருக்கிறபெரிய ஸேனையானது ஜலத்தினுடையபெரியவேகம்போலவும் பயந்தமான் கூட்டங்கள்போலவும் அச்சமயத்தில் திருப்பமுடியாததாகிறது. நெருக்கமானயுத்தத்தில் பெரியசேனையை (மீண்டு) ஸமாதானப்படுத்துவதற்கு ஒருகாலும்முடியாது. நன்றாகக்கற்றறிந்தவர்களும், (மனந்தளர்ந்த மற்றொருவனைக்கண்டு,) 'இவன்மனம்தளர்ந்தான்' என்று எண்ணி மனம்தளர்ச்சியடைகிறார்கள். பயந்தவர்களையும் தோல்வியடைந்தவர்களையும்பார்த்தால் மறுபடியும் பயம்விருத்தியடைகிறது. வேந்தனே! முழுதும் தோல்வியடைந்தஸேனையானது விரைவாகத்திக்குகளில்லுக்கிறது. பெரியஸேனையானது ஞரர்களாலும் நிலைநிறுத்துவதற்கு இயலாததாகிறது. மேதாவியான அரசன் எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடன் பெரிய சதுரங்கஸேனையை உபசரித்து உபாயத்தைமுன்னிட்டிக்கொண்டு (ஜயத்தில்) முயற்சிக்கவேண்டும். அரசனே! உபாயத்தால் உண்டாகும்ஜயத்தைச் சிறந்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள். பேதத்தினால் உண்டாகும்ஜயத்தை மத்தியமமாகச் சொல்லுகிறார்கள். யுத்தத்தினால் ஏற்படும்இந்தஜயமானது அதமம், பாஸ்பரம் கைகலந்துபோர்புரிவது பெரியதோஷம். அதற்கு நாசமே முதன்மையானதென்று சொல்லப்படுகிறது. தம்பலத்தையும்சத்துரு பலத்தையும் அறிந்தவர்களும் நல்லசந்தோஷமுள்ளவர்களும் புத்திரமித்திரகளத்திரா திகளிடத்தில்பற்றுதலற்றவர்களும் (ஜயம்அல்லது மாணம்இவ்விரண்டில்ஒன்றில்) நல்லநிச்சயமுள்ளவர்களுமான ஞரர்கள் ஐம்பதுபோர்கள் இருந்தாலும் பெரியசேனையை நாசம்செய்வார்கள். அல்லது முன்வைத்தகாலப்பின்வையாதவர்களான ஐந்து, ஆறு, ஏழுவீரர்களிருந்தாலும் பகைவர்களை ஜயிப்பார்கள். பாரத! பலமுள்ள

¹ இரட்டித்திருத்தலால் 'மேகா' என்னும்பதம் விடப்பட்டது.

சிறகுகளுள்ளவைந்தேயர், பெரிதாயினும் சத்துருவிற்படையை அழிப்பது (தம்மாலேயேஸாத்யம்) என்பதைக்கண்டு பலரைத்தமக்கு உதவியாகவிரும்பவில்லை. சேனை அதிகமாயிருப்பதிலேயே ஜயம் எப்பொழுதும் உண்டாகாது. ஜயமென்பது அநிச்சயமே. தெய்வமே இந்தவிஷயத்தில் முக்கியமான காரணம். யுத்தத்தில்ஜயம் பெற்றவர்களே கிருதகிருத்தியர்களாகிறார்களன்றோ? ” என்று கூறினார்.

நான்காவது அத்தியாயம்.

ஜம்புகண்டவிரிர்மாணபர்வம். (தோடீகீசி.)

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரானுகீதப் பூமியினுடைய தன்மையைச் சொல்லியது.)

வியாஸர் புத்திசாலியான திருதராஷ்டிரானிடம் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சென்றார். திருதராஷ்டிரனும் அதைக்கேட்டுத் தியானத்தையே அடைந்தான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! அவன் ஒரு முகூர்த்தகாலம் தியானஞ்செய்து அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, பரிசுத்தசித்தமுள்ளவனான ஸஞ்சயனைப்பார்த்து, “ ஸஞ்சய! இவ்வுலகில் சூரர்களும் யுத்தத்தைப் புகழ்கிறவர்களுமான இந்த அரசர்கள் நானாவிதமான ஆயுதங்களால் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அரசர்கள், பூமிநிமித்தமாக அடித்துக் கொண்டு உயிரையிழந்து யமனுடையலோகத்தை விருத்திபண்ணுகிறார்கள்; அமரிக்கையை அடைகிறார்களில்லை. பூமியிலுள்ள ஐசுவரியத்தைவிடும்பி ஒருவரையொருவர் பொறுக்கிறார்களில்லை. ஸஞ்சய! பூமியானது அதிககுணமுடையதென்று எண்ணுகிறேன். அதை எனக்குச் சொல். அதிகமானகாற்றுவெய்யில்தான்யங்களின் நிறைவு இவைகளுள்ள குருகேஷத்திரத்தில் அனேக ஆயிரங்கள் பத்துலக்ஷங்கள் கோடிகள் ஆயிரம்கோடிகளாகக்கணக்கிடப்பட்டிருக்கிற உலகத்திலுள்ளவீரர்கள் கூடியிருக்கின்றார்கள். ஸஞ்சய! இவர்கள் எங்கிருந்துவந்திருக்கிறார்களோ அந்தநாடுகளுடைய பரிமாணத்தை உள்ளபடி கேட்க விரும்புகிறேன். நீ அளவற்ற தேஜஸுள்ளவரும் பிரம்மரிஷியுமான அந்தவ்யாஸருடைய மகிமை யினால் கிடைத்த விளக்குப் போலப் பிரகாசிக்கின்ற திவ்யபுத்தியினால் அஜ்ஞானமாகிற இருள்நாசமடையும்படி செய்யப்படுதலால் எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கும் தன்மைமுள்ள ஞானக்கண்ணையுடையவனாயிருக்கிறாய் ” என்று கேட்ட, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“மஹாபுத்திமானே ! என்னுடைய அறிவுக்குத்தக்கபடி பூமியி னுடைய குணங்களை உமக்குச் சொல்லுவேன். பரதரிஷபரே ! உமக்கு வந்தனம். சாஸ்திரத்தைக்கண்ணாகக்கொண்டு பாரும். இந்தப்பூமண்டலத்தில் பிராணிகள் ஜங்கமங்களென்றும் ஸ்தாவரங் களென்றும் இரண்டுவிதம். ஜங்கமங்களுக்கு முட்டை புழுக்கத் தால் உண்டாகும் வேர்வை கருப்பைஎன மூன்றுவிதமான உத்பத் திஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன. எல்லா ஜங்கமங்களுள்ளும் ஜராயு ஜங்கள் சிறந்தவைகள். ஜராயுஜங்களுள்ளும் மனிதர்கள் சிறந்த வர்கள் ; பசுக்களும் சிறந்தவைகள். அரசரே ! எவைகளிடத்தில் வேதோக்தமான யஜ்ஞங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ அப்படிப் பட்ட பசுக்களுக்குப் பற்பலரூபமுள்ளவைகளான பதினான்குபேதங் கள் உண்டு. கிராமவாஸிகளுள் புருஷர்கள் சிரேஷ்டர்கள். அரண் யவாஸிகளுள் ஸிம்மங்கள் சிறந்தவைகள். எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஒன்றைஒன்று ஆசிரயித்தே ஜீவனம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ¹ உத்பிஜ்ஜங்கள் ஸ்தாவரங்களென்று சொல்லப்படுகின்றன. அவை களுடையவகுப்புகள் ² மரங்கள், ³ குல்மங்கள், ⁴ லதைகள், ⁵ வல்லிகள், திருணஜா திகளான மூங்கில்கள் என ஐந்தாம். அவைகளுடைய பத் தொன்பது பேதங்களும் பஞ்சமஹாபூதங்களுடன் சேர்ந்து இரு பத்துநான்குவிதங்களாகின்றன. இந்த இருபத்துநான்குபேதங் களும் இருபத்துநான்கு அக்ஷரங்களுள்ள உலகங்களுக்குஸம்மத மான காயத்ரியென்று சொல்லப்படுகின்றன. பாதசிரேஷ்டரே ! எல் லாக்குணங்களும் நிரம்பியதும் பரிசுத்தமுமான இந்தக் காயத்ரியை உலகத்தில் எவன் உள்ளபடி அறிவானோ அவன் அழியமாட்டான். இவைகளுள் அரண்யத்தில் வஸிப்பவைகள் ஏழு ; கிராமத்தில்வஸிப் பவைகள் ஏழு ; ஸிம்மங்கள் புலிகள் பன்றிகள் எருமைக்கடாக்கள் யானைகள் கரடிகள் வானரங்கள் இவ்வேழும் அரண்யத்தில்வஸிப் பவைகளாக எண்ணப்படுகின்றன. அரசரே ! பசு வெள்ளாடு செம்மறி யாடு மனிதர்கள் குதிரைகள் கோவேறுகழுதைகள் கழுதைகள் இவைஏழும் கிராமப்பசுக்களென்று ஸாதுக்கள் கூறுகிறார்கள். அரசரே ! முற்கூறப்பட்ட இந்தப்பதினான்குவிதமான பசுக்களும் கிராமத்திலும் அரண்யத்திலும் வஸிப்பவைகள். எல்லாம் பூமியிலேயே

1 மேலேதோன்றும் செடிகொடிமரம் முதலியவைகள்.

2 காணல் தர்ப்பைபூதலியபுதர்கள்.

3 மரங்களில் ஏறிப்படரும் கொடிகள்.

[யவை.

4 பூமியில் படர்ந்து ஒருவருஷம்வரை இருக்கக்கூடிய பறங்கிமுதலி

உண்டாகின்றன. எல்லாம் பூமியிலேயே அழிகின்றன. பிராணிகள் அனைத்துக்கும் பூமியே ஆதாரம். பூமியே சார்வதமாயுள்ளது. எனனுக்குப் பூமியிருக்கிறதோ அவனுக்கு ஜங்கமஸ்தாவரஸ்வரூபமான உலகமனைத்தும் வசப்படுகிறது. அந்தப்பூமியினிடத்தில் மிக்கபேராவலுள்ள அரசர்கள் ஒருவரைமற்றொருவர் கொல்லுகிறார்கள்” என்றான்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

ஐம்புகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

— ❀ ❀ ❀ —

(ஸஞ்சயன் திருதராஷ்டிரனுக்குப் பஞ்சபூதங்களுடைய துணைகளை யும் ஜம்பூத்வீபத்தின் அளவுமுதலியவற்றையும் சுருக்கமாகச் சொல்லியது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! ப்ரமாணங்களையறிந்தவனே! நதிகள் பர்வதவங்கள் தேசங்கள் மற்றும் பூமியை அடுத்திருப்பவைகளின் பெயர்களையும் நான்குபக்கத்திலும் பூமியினுடைய அளவையும் காடுகளையும் முழுதும் எனக்குச்சொல்” என்று கேட்ட, ஸஞ்சயன் சொல்லத்தொடங்கினான்.

“மஹாராஜே! கற்றறிந்தவர்கள் உலகத்திலுள்ள எல்லாவஸ்துக்களும் இந்தியீர்துமஹாபூதங்களென்றும் ஸமமாயிருப்பவைகளென்றும் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறார்கள். ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, ஜலம், பூமி இவையெல்லாம் மேன்மேல் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வொருகுணத்தால் மேல்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுள் பூமியே தலைமைபெற்றுள்ளது. சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் ரஸம் கந்தம் இவ்வைந்தும் பூமியினுடைய குணங்களென்று தத்வத்தை அறிந்தரிஷிகளால் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அரசரே! ஜலத்தில் நான்கு குணங்களிருக்கின்றன. அதில் கந்தம் இல்லை. சப்தம் ஸ்பர்சம் ரூபம் மூன்றும் தேஜஸினுடைய குணங்கள். சப்தம் ஸ்பர்சம் இரண்டும் வாயுவிலிருக்கின்றன. ஆகாயத்தில் சப்தம் ஒன்றே. வேந்தரே! சேதனர்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்ற இந்தியீர்து குணங்களும் பஞ்சமஹாபூதஸ்வரூபமான எல்லா உலகங்களிலுமிருக்கின்றன. போக்தாவான சேதனனுக்கும் போக்பவஸ்துக்களுக்கும் எப்பொழுது¹ ஸாம்யம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது அவ்விரண்டும் ஒன்றையொன்று நாடுகிறதில்லை.

¹ ‘ப்ரம்மபாவம்’ என்பது பழைய உரை.

எப்பொழுது அவைகள் வைஷம்பத்தை அடைகின்றனவோ அப் பொழுது போக்தாக்களும் போக்யபதார்த்தங்களும் ஸ்வஸ்வரூபங்களால் ஸ்வரூபஸ்தையைப்பெற்று ஒன்றையொன்று அடைகின்றன. வேறவிதமாகஇல்லை. பஞ்சமஹாபூதங்கள் நசிக்கும்பொழுது வரிசையாகத் தத்தம்காரணங்களில்லயமடைந்து நசிக்கின்றன. ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் அவைகளுண்டாகும்பொழுதும் தத்தம்காரணவஸ்துக்களிடமிருந்து வரிசையாகவே உண்டாகின்றன. எல்லாவஸ்துக்களும் அளவிடமுடியாதவைகள். ஆதலால் அவைகளுடையஸ்வரூபம் ஈஸ்வரனுடையதே. ஸித்தர்களும் பிரம்மாண்டத்தைப் பிளந்துகொண்டு ஸித்திபலத்தினால் எங்கெங்குசெல்லுகிறார்களோ அந்தஅந்தஇடத்திலும்கூடப் பஞ்சபூதஸ்வரூபமானபொருள்கள் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனம் அளவிடுவதற்குஅஸாத்நியமானபிரபஞ்சத்திலுள்ள அவைகளுடையப்ரமாணங்களை மனிதர்கள் ஊகத்தினால் சொல்லுகிறார்கள். எந்தப்பதார்த்தங்கள், 'இவை இப்படிப்பட்டவை; இவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவை' என்று நினைக்கப்படமுடியாதவையோ அவைகளை ஒருமனிதன் ஊகத்தினால்ஸாதிப்பதற்கு முயற்சிக்கக்கூடாது. பிரகிருதிகளைக்காட்டிலும் எது அப்புறப்பட்டிருக்கிறதோஅது சிந்திக்கமுடியாததான ப்ரம்மத்தினுடையலக்ஷணம். குருநந்தனே! ஸுதர்சனமென்கிற நாவல்மரம்இருப்பதனால் ஸுதர்சனம் என்று பெயர் பெற்றதவீபத்தை அளவோடும் அமைப்போடும் நான் சொல்லப்போகிறேன். மஹாராஜே! அந்ததவீபமானதுஅளவினால் இவ்வளவென்றுகாணக்கூடாததாகவும் சக்கரம்போல வட்டவடிவமுள்ளதாகவும் இருக்கிறது; நதிஸமூகங்களாலும் மேகங்களுக்கொப்பான மலைகளாலும் பற்பலவடிவமுள்ளநகரங்களாலும் அவ்வாறே மனத்தைக் கவர்வனவாகிய தேசங்களாலும் வ்யாபிக்கப்பட்டதும் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் நிறைந்தமாங்களுள்ளதும் தனதான்யங்கள் நிறைந்ததும் நாற்புறத்திலும் உப்புக்கடலால் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. ஒருமனிதன் தன்முகத்தை எவ்வாறு கண்ணாடியில் பார்ப்பதோ அவ்வாறே ஸுதர்சனதவீபமானது சந்திரமண்டலத்தில் காணப்படுகிறது. அந்தஸுதர்சனதவீபத்தைக்காட்டிலும் பலக்ஷத்தவீபமானது இரண்டுமடங்குபெரிது. சால்மலிதவீபமானது அதைவிட இரண்டுமடங்குபெரிது. பிப்பலதவீபமானது அதைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்குபெரிது. எல்லாவிதமானஒஷதிகளாலும் நிறைந்ததும் பர்வதங்களால் நாற்புறங்களிலும் சூழப்பட்டதுமான குசதவீபமும் அதைவிட இரண்டுமடங்குபெரிதானது. அதைத்தவிரமற்ற

வைகளெல்லாம் ஜலமயங்களாக அறியத்தக்கன. மற்றப்பூமிபாகம் சுருக்கமாகச்சொல்லப்பட்டது. அதைக்காட்டினும்வேறான இந்தத் வீபத்தை இப்பொழுது சுருக்கமாகச்சொல்லப்போகிறேன். இதனை நீர் கேளும்” என்று கூறினான்.

ஆறுவது அந்நாயம்.

ஜம்புகண்டவிரிர்மாணபர்வம். (தோடர்ச்சி.)

— ❖ ❖ ❖ —

(ஸஞ்சயன் ஒன்பது கண்டங்களையும் அவற்றிற் ற எல்லையான மலைகளையும் மேருவையும் வர்ணித்தது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! சிறந்தபுத்தியையுடையவனே! சாஸ்திரத்தில்தொல்லிப்படித் தவீபத்தினுடையநிலையானது உன்னால் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டது. நீ தத்வங்களை அறிந்தவனாயிருக்கிறாய்; எல்லாவற்றினுடைய விஸ்தாரத்தையும் நீ கூறவேண்டும். முயல் போன்றவடிவமுள்ள இந்த ஜம்புத்வீபத்தில் பூமியினுடையபாப்பு எவ்வளவு காணப்படுகிறதோ அதினுடைய அளவை நன்றாகச்சொல். பிறகு பிப்பலத்வீபத்தைச் சொல்” என்றுவினவினான் இவ்வாறு அரசன்கேட்க, அந்தஸஞ்சயன் பின்வரும் வாக்கியத்தை உரைக்கலானான்.

“மஹாராஜே! ஹிமாசலம், ஹேமகூடம், பர்வதங்களுள் உத்தமமான நிஷதம், வைரீர்யமபமானிலம், சந்திரனுக்கொப்பான சுவேதம், எல்லாத் தாதுக்களாலும் விசித்திரமான சிருங்கவான் ஆகிய ஆறுவரஷ்பர்வதங்களும் இருபக்கத்திலும் கிழக்குமேற்கு ஸமுத்திரங்களை ஆக்ரமித்துக்கொண்டு கீழ்த்திசையில் நீண்டிருக்கின்றன. அரசே! இந்தப்பர்வதங்கள் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் வாஸஸ்தானமாக அடையப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப்பர்வதங்களின் நடுவிலுள்ள (பூமியினுடைய) பாப்பு அநேக ஆயிரம்யோஜனைகள். பாரதே! அந்தஇடத்தில் புண்ணியமான தேசங்களும் அவ்விதமான வர்ஷங்களும் இருக்கின்றன. அவ்விடங்களில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பற்பலஜாதிகளைச்சார்ந்த பிராணிகள் வஸிக்கின்றன. இதுதான் பாரதவர்ஷம் இதற்கு அப்புறப்பட்டது ஹேமவதம். அந்தவர்ஷமானது ஹிமவதப்பர்வதத்திற்கு அப்புறத்தினிருப்பதுபற்றி

1 உலோகங்கள்.

2 பிராணிகளுக்குத் தனதான்யாதிகளையும் தேகசௌக்கியமுதலான எல்லா அபீஷ்டங்களையும் வர்ஷிப்பதனால் இப்பெயர்வந்தது.

ஹைமவதமென்று சொல்லப்படுவதுடன் கிம்புருஷாவாஸமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. ஹைமகூடபர்வதத்துக்கு அப்புறத்திலிருக்கின்றவர்ஷத்தை ஹரிவர்ஷமென்று சொல்லுகிறார்கள். மஹாபாக்யமுள்ளவரே! நீலபர்வதத்துக்குத்தென்புறமாகவும் நிஷதபர்வதத்துக்குவடபுறமாகவும் கீழ்த்திசையில் நீண்டதான மால்யவான் என்கிறபர்வதம் இருக்கிறது. அந்தமால்யவத்பர்வதத்துக்கு அப்புறத்தில் கந்தமாதனபர்வதம் இருக்கிறது. அவ்விண்டுமலைகளின் இடையில் இவ்வாவினதென்று காணமுடியாததும் ஸூர்யனுக்கொப்பானதும் புகையற்றநெருப்புப்போன்றதுமான மேருவென்னும் ஸ்வர்ணமலையிருக்கிறது. அது பூமியின் கீழே பதினாறாயிரம் யோஜனை ஆழந்ததென்றும் மேலே எண்பத்துநாலாயிரம் யோஜனை உயர்ந்ததென்றும் சிகரத்தில் முப்பத்திராயிரம் யோஜனை அகன்றதென்றும் எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. அரசரே! அதன்தாழ்வரை எண்பத்துநாலாயிரம் யோஜனை பாப்புள்ளது. அந்தமேருவானது மேலும் கீழும் குறுக்காகவும் பூமியைக் கவர்ந்துகொண்டிருக்கிறது. பிரபுவே! அதனுடையபக்கங்களில் புண்ணியம்செய்தவர்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற ஆஸ்ரமங்களுள்ளபதார்ப்பம் கேதுமாலம்¹ பாரதவர்ஷம் உத்தரகுருதேசம் என இந்தநான்குதீபங்களும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. கருடனுடையகுமாரான ஸுமுகன் என்கிறபக்ஷியானது காக்கைகளும் பொன்னிறமாயிருத்தலைக்கண்டு, 'இந்தமேருவானது உத்தமங்களும் மத்யமங்களும் அதமங்களுமான எல்லாபக்ஷிகளுக்கும் வேறாமமை இன்மையை உணர்பண்ணுகிறது. ஆதலால், யான் இம்மலையை விட்டுவிடுகிறேன்' என்று ஆலோசித்தது. ஜ்யோதிர்மண்டலங்களுள் உத்தமமான ஆதித்யன் எப்பொழுதும் அம்மலையைச் சுற்றிவருகிறான்; நக்ஷத்திரங்களுடன் கூடினசந்திரனும் சுற்றிவருகிறான்; வாயுவும் பிரதக்ஷிணமாகவருகிறது. மஹாராஜரே! அந்தமலையானது நிவ்யமானபுஷ்பங்களும் பலங்களும் நிரம்பியதும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எல்லாந்ருஹங்களாலும் சூழப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. வேந்தரே! அந்தமலையில் தேவகணங்களும் கந்தர்வர்களும் அஸுரர்களும் ராக்ஷஸர்களும் அப்ஸரஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்களோடு கூடியவர்களாக எப்பொழுதும் விளையாடுகிறார்கள். அதில் பிரம்மாவும் நுத்ரநம தேவராஜனுன இரதிரனும் ஒருங்குகூடி அனேகதக்ஷிணைகளுள்ள பலவிதபஜ்ஞங்களால் தேவர்களைப் பூஜிக்கிறார்கள். துமபுரு,

¹ 'ஜம்பூத்வீபம்' என்பதுமூலம்; பத்ராப்பம் முதலானவர்ஷங்களுடன் சேர்த்துச்சொல்லியிருத்தலால்.

நாரதர், விஸ்வாவஸு, ஹாஹா, ஹௌஹௌ (இவர்களெல்லோரும் அந்தமேருவை) அடைந்து, பற்பலவிதமானஸ்தோத்திரங்களால் தேவசிரேஷ்டர்களை ஸ்தோத்திரம்செய்கிறார்கள். மஹாத்மாக்களான ஸப்தரிஷிகளும் கர்யபப்பிரம்மாவும் ஒவ்வொரு பர்வகாலத்திலும் தவறாமல் அந்தமேருவைக்குறித்துச் செல்லுகிறார்கள். உமக்கு மங்கள முண்டாகட்டும். அரசரே! அதனுடையசிகரத்தில் கவிசிரேஷ்டரான சுக்ராசார்யர் அஸுரர்களோடுகூடி விளங்குகிறார். இந்த ரத்தினங்கள் அவருடையவை. இந்தரத்தினபர்வதங்களும் அவருடையவை. அவரிடமிருந்து பகவானகுபேரன் நாலில்ஒருபாகத்தை அடைகிறான். அந்தத்தனத்தின் பதினாறில்ஒருபாகத்தின் ஓம்சத்தை மனிதர்களுக்குக்கொடுக்கிறான். அந்தப்பர்வதத்திற்குவடபக்கத்தில் திவ்யமானதும் எல்லாருதுக்களிலும் உண்டாகக்கூடியபுஷ்பங்களால் நிறைந்ததும் செங்குத்துப்பாறைகளின்மீது உண்டானதும் மனத்திற்கினியதுமான கோங்குமரக்காடு இருக்கிறது. அதில் திவ்யமான பூதங்களால்சூழப்பட்டவரும் பார்வதியைஸஹாயமாகக்கொண்டவரும் பிராணிகளைப்படைப்பவரும் கால்வரையில்தொங்குகிறகொன்றை மாலையைத்தரித்தவரும் உதித்திருக்கும் மூன்றுஸூர்யர்கள்போன்ற மூன்றுகண்களால் ப்ரகாசத்தைஉண்டிபண்ணுகிறவரும் ஐசுவரியமுள்ளவருமான ஸாக்ஷாத்ப்சுபதியானவர் விளையாடுகிறார். அவரை உக்கிரமானதவமுள்ளவர்களும் நல்லவிரதமுள்ளவர்களும் ஸத்யவாதிகளுமானஸித்தர்கள் பார்க்கிறார்கள். அந்தமஹேசுவரர் கெட்டநடையுள்ளவர்களால் பார்க்கமுடியாதவரன்றோ? ராஜரே! அந்தமலையினுடைய உச்சியினின்று க்ஷீரதாரைபோன்றதும்¹ விஸ்வரூபியும் அபரிமிதமானதும் பயங்கமானஇடிமுழக்கம்போன்ற சப்தமுள்ளதும் புண்யமானதும் சிறந்தபுண்யபுருஷர்களால் அடையப்பட்டுள்ளதும் மங்களகரமானதும் பகீரதனுடையபுத்திரியுமானகங்கையானது மலைச்சரிவினாலுண்டானவேகத்தோடு மங்களகரமான சந்திரனுடைய மடுவில் வீழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது. ஸமுத்திரம்போன்றதும் புண்யமுமான அந்தமடுவானது (மேருவினின்று வேகமாய்விழுகின்ற) அந்தக்கங்கையினால்தான் உண்டிபண்ணப்பட்டது. பர்வதங்களாலும் தாங்கமுடியாத அந்தக்கங்கையை அப்பொழுது மகேசுவரர் லக்ஷம்

¹ 'விஸ்வரூபா' என்பதுமூலம்; 'விஷ்ணுரூபி' என்பதுபழையவுரை. கங்கை ஸ்ரீவிஷ்ணுவின்ஸ்வரூபம்என்னும்விஷயத்தில் ஒருஸ்மிருதிரிலோகம் பழையஉரையில் எடுத்தக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன்பொருளாவது, 'வ்யாபகரும் சித்ஸ்வரூபியும் நிரஞ்சனருமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவே த்ரவரூபமாகிக் கங்காஜலமாகஇருக்கிறார்; இதில் ஸம்சயமில்லை' என்பது.

வருஷங்கள் தலையினாலேயே தாங்கினார். அரசரே! மேருவிற்குமேற் பாகத்தில் கேதுமாலவர்ஷமிருக்கிறது. அரசரே! அந்தமேருவிலேயே இருக்கிற ஜம்பூத்வீபத்தில் பெரிதான ஒருதேசமிருக்கிறது. பாரதரே! அங்குவலிக்கின்றவர்களுக்குப் பதினாயிரம்வருஷம் ஆயுள். அங்கு வலிக்கின்றபுருஷர்கள் பொன்னிறமுடையவர்கள். ஸ்திரீகளெல்லாம் அப்ஸரஸ்திரீகளுக்கு ஒப்பானவர்கள். அவர்கள் நேயும் துன்பமுமற்றவர்களும் எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ளமனத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். அவ்விடத்தில் மனிதர்கள் நன்றாகப்படிமிட்டிருக்கின்ற பொன்போன்றகாந்தியையுடையவர்களாகப்பிறக்கிறார்கள். குஹ்யகர்களுக்குத்தலைவனாகுபோன் கந்தமாதன மலைச்சிகரங்களில் ராக்ஷஸர்களைமிகுடி. அப்ஸரஸ்களுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்டவனாக ஸந்தோஷமடைகிறான். கந்தமாதன பர்வதத்தினுடைய பக்கத்தில் அதைத்தொடர்ந்துள்ள நீர்க்குமிழி போன்றவைகளான வேறுசிறிபகுன்றுகளிருக்கின்றன. அங்கு வசிப்பவர்கள் பதினாயிரம்வருஷம் எல்லையுள்ள ஆயுளையுடையவர்கள். வேந்தரே! அங்கு மனிதர்கள் கறுத்தநிறமும் கார்தியுமுள்ளவர்களும் அதிகபலமுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். பெண்கள் எல்லோரும் தாமரைமலர்நிறம்போன்றநிறமுடையவர்களும் மிக்க இனியதோற்றத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். நிலபர்வதத்திற்கு வடபுறத்தில் சுவேதம் என்கிறவர்ஷமிருக்கின்றது. சுவேதவர்ஷத்தைக்காட்டிலும் அப்புறத்தில் ஹைரண்யகவர்ஷமிருக்கிறது. அரசரே! அதற்கு வடஎல்லையான சிருங்கவதபர்வதத்திற்கு வடபுறத்தில் பற்பலதேசங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிற ஐராவதமென்கிறவர்ஷமிருக்கிறது. மஹாராஜரே! தெற்கிலும்வடக்கிலுமுள்ள பாரதவர்ஷம் ஐராவதவர்ஷமென்கிற இரண்டிவர்ஷங்களும் நன்றாகவளைத்து ஒன்று சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறவில்லின் இரண்டுநுனிகள் போலச் சேர்ந்திருக்கின்றன. மத்தியிலுள்ளது இளாவிருதவர்ஷம். இவ்வண்ணமாக, மத்தியில் ஐந்துவர்ஷங்கள் இருக்கின்றன. இந்த வர்ஷங்களுள் (முன்முன்னுள்ளதைவிட) மேல்மேல்கூறப்பட்ட வர்ஷமானது குணங்களால் மேற்பட்டது. அவைகளில் வலிப்பவர்களுக்குத் தர்மகாமார்த்த ஸ்வரூபமான மூன்றுபுருஷார்த்தங்களால் நீண்டவாழ்வும் ஆரோக்கியமும் உண்டாகின்றன. பாதகுலத்தில் பிறந்தவரே! அந்தவர்ஷங்களில் பிராணிகள் வெவ்வேறு ஸ்வபாவமுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. மஹாராஜரே! இவ்வாறு இந்தப்பூமியானது பர்வதங்களால் நிறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மிகப்பெரிதான ஹேமகூடந்

தான் கைலாஸம்என்னும் ப்ரஸித்தமான மலை. அரச்சோ! குபேரன் குஹ்யகர்களுோடுகூட ஸந்தோஷமாயிருக்கிற அந்தமலையில் குளிர்ந்த தும் மனத்துக்கினியதுமான கல்தரையில் தேவரிஷிகளுடைய கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும் தேஜஸ்விபுமான மஹாதேவர் பார்வதியோடு நித்யவாஸம்செய்கிறார். அந்தக்கைலாஸத்திற்கு, வடபுறத்திலிருக்கின்ற மைநாகபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் மிகப்பெரியதும் அற்புதமானதும் மணிமயமாயிருக்கின்றதுமான ஹிரண்யஸ்ருங்க மென்கிற மலை இருக்கிறது. அதனுடைபபக்கத்தில் பெரிதும் தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் வெண்ணிறமுள்ளதும் தங்கமயமானமணல்களுள்ளதும் மனத்துக்கினிபதுமான பிந்துஸாஸ் என்கிற (கடாகம்) இருக்கிறது. பகீரதமஹாராஜன் பாகீரதியானகங்காதேவியைக் கண்டு, அனைகவர்ஷகாலம் வாஸம்செய்த அந்தஇடத்திலிருக்கும் யூபஸ்தம் பங்கள் ரத்நமயமாயிருக்கின்றன. யாகமேடைகளும் பொன்மயமாயிருக்கின்றன. அவ்விடத்தில் மிக்ககீர்த்தியுடையவனான இந்திரன் யாகம்செய்து வித்தியைப்பெற்றான். எந்தஇடத்திலிருந்துகொண்டு, ப்ரம்மதேவர் நிலைபெற்ற எல்லாஉலகங்களையும் படைத்தாரோ, எந்த இடத்தில் ஸூர்யன் நான்குபக்கங்களிலும் பிராணிகளால் உபாஸிக்கப்படுகிறானோ, எந்தஇடத்தில் நரநாராயணர்களும் பிரம்மதேவரும் மனுவும் ஐந்தாமவரான ஸ்தாணுவும் பிராணிகளால் உபாஸிக்கப்படுகிறார்களோ அந்தப்பிந்துஸாவில், பிரம்மலோகத்தினின்று வெளிப்பட்டு மூன்றுமார்க்கங்களால் செல்லுகிற தேவகங்காநதியானது முதலில்தங்கிப் பிறகு ¹வஸ்வோகஸாரை, நளினி, பரிசுத்தமான ஸாஸ்வதி, ஜம்பூநதி, ஸீதை, கங்கை, விந்துவன ஏழுவிதமாகப் பிரிந்து செல்லுகின்றது. பிரபுவினுடைய அப்புதமான இந்த (கங்கா) ஸ்ருஷ்டியானது மனத்தினுள்ளண்ணவும் முடியாதது. இந்தஇடத்தில் (ஸூக்ருதசாலிகள்) ஆபிராக்கணக்கானபுகழ்முடிவுகளில் யாகத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார்கள். ஸாஸ்வதீநதியானது சிலவிடத்தில் கண்ணுக்குப்புலப்படும் சிலவிடத்தில் புலப்படாமலும் இருக்கின்றது. திவ்யமான இந்த ஏழு கங்காநதிகளும் மூவுலகங்களிலும் பிரஸித்தி பெற்றிருக்கின்றன. இமயமலையில் ராக்ஷஸர்கள் வஸிக்கின்றார்கள். ஹேமகூடத்தில் குஹ்யகர்கள் வஸிக்கின்றார்கள். நிஷதபர்வதத்தில் ² ஸர்ப்பங்களும், ³ நாகங்களும் வாஸம்செய்கின்றன. கோகர்ணம்என்

¹ ஸ்ரீராமாயணத்தில், 'ஹ்ராதினி, பாவனி, நளினி, ஸுசக்ஷுஸ், ஸீதை, விந்து, பாகீரதி' என்னும் பெயர்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. (ஸ்ரீராமாயணம் பாலகாண்டம், 43-வது ஸர்க்கம். 11-வது ஸ்லோகம் முதலியன பார்க்க.)

² ஒருதலையுள்ளவை.

³ பலதலையுள்ளவை.

னும்தபோவனமும் இருக்கின்றது. சுவேதபர்வதமானது தேவாஸூர்கள் அனைவருக்கும் (வாஸஸ்தானமென்று) சொல்லப்படுகிறது. நிஷதபர்வதத்தில் கந்தர்வர்களும் அவ்வாறே நீலபர்வதத்தில் பிரம்மரிஷிகளும் எப்பொழுதும் வாஸஞ்செய்கிறார்கள். மஹாராஜரே! சிருங்கவான் என்கிறபர்வதமானது தேவர்களுக்கு வ்யவஹாஸ்தானமென்று சொல்லப்படுகிறது. மஹாராஜரே! இவ்வாறு தனித்தனியாக இந்தவழுவர்ஷங்களிருக்கின்றன. (அவைகளில்) ஜங்கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமானபொருள்கள் இருக்கின்றன. அந்தவர்ஷங்களில் தேவமனுஷ்யஸம்பந்தமான செல்வப்பெருக்கானது பலவிதமாகக் காணப்படுகிறது. அது எண்ணுவதற்குமுடியாதது. நன்மையை அடையவிருப்பமுள்ளவனால் அவசியம் நம்பத்தக்கது. வேந்தரே! முயல்வடிவங்கொண்டதும் திவ்யமும் நீர் என்னைக் கேட்டதுமான¹ இந்தப்பூமிக்கு முற்கூறப்பட்டவைகளான தெற்கிலும்வடக்கிலும் முள்ள பாரதவர்ஷம் யீராவதவர்ஷம் இரண்டும் இரண்டுவிடப்பக்கங்கள். ²சாகத்வீபமும் கார்யபத்வீபமும் காதுகள். அரசரே! தாம் பர்ணிநதிக்கு உத்பத்திஸ்தானமும் ஸம்பத்துள்ளதுமான மலயபர்வதமானது இந்தத்வீபத்திற்கு முயல் வடிவம்போன்ற இரண்டாவதுத்வீபமாகக் காணப்படுகிறது” என்றுகூறினான்.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

ஜம்புகண்டவிரிர்மாணபர்வம். (தோடீச்சி.)

(உத்தராகுருதேசத்தையும் பத்ராசுவகண்டத்தையும் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், “மஹாபுத்தியுள்ளவனே! ஸஞ்சய! இதற்குமேல் மேருவினுடையவடபாகத்தையும் கீழ்பாகத்தையும் மால்யவான் என்கிற பர்வதத்தையும் முழுமையும்சொல்” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன்சொல்லலானான்.

“அரசரே! நீலபர்வதத்திற்குத்தென்புறத்திலும் அவ்வாறே மேருவினுடையவடபாகத்திலும் புண்யங்களும் ஸித்தர்களால்அடையப்பட்டவைகளுமான உத்தராகுருதேசங்களிருக்கின்றன. அங்கு மரங்கள் தேன்போன்றநிசியுள்ளபழங்களையுடையவைகளும் எப்பொழுதும் நிறைந்திருக்கின்றபுஷ்பங்களையும் பழங்களையுமுடையவைக

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

² ‘நாகத்வீபம்’ என்பது வேறுபாடும்.

ஞமாயிருக்கின்றன. புஷ்பங்கள் நல்லவாஸனைபொருந்தியவைகளும் பழங்கள் மிகுந்தாஸமுள்ளவைகளுமாயிருக்கின்றன. அங்கு சில விருகூடங்கள் ஸர்வவிதமான அபிஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடிய பழங்களுடையவைகள். அரசரே! அவ்விடத்தில் மற்றவிருகூடங்கள், ¹ 'கூதிரிகள்' என்றுபிரஸித்திபெற்றவைகளாக விளங்குகின்றன. அந்த மாங்கள் எப்பொழுதும் ஆறுசுவைகளுள்ளதும் அமிருதத்திற்கு ஒப்பானதுமானபாலைக் கறக்கின்றன. பழங்களின்ஸ்தானத்தில் வஸ்திரங்களையும் ஆபரணங்களையும் உண்டுபண்ணுகின்றன. அரசரே! பூமிமுழுதும் சத்தமயமாகவும் பொன்மயமான சிறிய மணலுள்ளதாகவும் எல்லாருதங்களிலும் ஸுகமானஸ்பர்சமுள்ளதாகவும் சேறில்லாததாகவுமிருக்கின்றது. அவ்விடத்திலுள்ளதாமரைஓடைகள் மங்களகரமாகவும் ஸுககரமானஸ்பர்சமுள்ளவையாகவும் மனத்திற்கினியவையாகவுமிருக்கின்றன. தேவலோகத்தினின்று நழுவுகின்ற எல்லாமனிதர்களும் அந்தஇடத்தில் பிறங்கிறார்கள். எல்லாரும் ²விஷ்ணுபக்தர்களோடு ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் விரும்பத்தக்க தோற்றமுள்ளவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். தம்பதிகளாகப்பிறக்கிறார்கள். ஸ்திரீகளோ அபஸாஸுகளுக்கு ஒப்பானவர்கள். அவர்கள் அந்தகூதிரிவிருகூடங்களுடைய அம்ருதம்போன்றபாலைப் பானம் பண்ணுகிறார்கள். உரியகாலத்தில் ³மிதுனம் பிறக்கிறது. அதுவும் ஸமமாகவே நன்றாகவிருத்தியடைகிறது; ஸமமானரூபமும் குணமுமுள்ளதும் அவ்வாறே ஸமமானவேஷமுள்ளதுமாயிருக்கிறது. பிரபுவே! அது இவ்விதம் ஒன்றுக்குஒன்றுஇசைந்ததாகவும் சக்ரவாகங்களுடையஇரட்டைக்குஒப்பாகவும் இருக்கிறது. அந்தஜனங்கள் எப்பொழுதும் வியாதியற்றவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ளமனத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். மஹாராஜரே! அவர்கள் பதினொராயிரம்வருஷம் ஜீவிக்கிறார்கள். ⁴ஒருவரையொருவர்விடுகிறதில்லை. நிச்சயம், மரித்த அவர்களைக் கூர்மையானமூக்குள்ளவைகளும் மிக்க பலமுள்ளவைகளுமான பாருண்டங்கள் என்கிறபகஷிகள் இழுத்துக் கொண்டுபோய்க் குகைகளில்போடுகின்றன. அரசரே! உத்தராகுரு தேசங்களைக்குறித்து உமக்குச் சுருக்கமாகச் சொன்னேன். இதற்கு மேல் மேருவினுடைய கிழக்குத்திசையிலுள்ளபாகத்தை உள்ளபடி

¹ பாலுள்ளவைகள். ² 'ஸுக்லாபிஜநஸம்பநா' என்பதுமூலம்.

³ தம்பதி.

⁴ 'தம்பதிகள் ஒரேஸமயத்தில் மரிக்கின்றனர்என்பதுகருத்து' என்பது பழையஉரை.

நான் கூறுவேன். வேந்தரே! (மேருவினுடைய கீழ்த்திசையிலுள்ள) அந்தப்பத்திராசுவலர்ஷத்திற்கு முக்கியமானது பத்திரஸாலவனம்; அந்தக்காட்டில் காலாமர்மன்கிறமஹாவிருக்ஷமிருக்கிறது. மஹாராஜரே! காலாமர்விருக்ஷமோ எப்பொழுதும் புஷ்பங்களும் கனிகளுமுள்ளதும் மங்களகரமானதும் ஒருயோஜனையுமுள்ளதும் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. அந்தப்பத்ராசுவலருஷத்தில் அந்தப்புருஷர்கள் வெண்மைநிறமுள்ளவர்களும் காந்தியுள்ளவர்களும் மகாபலசாலிகளுமாயிருக்கிறார்கள். பெண்கள் ஆம்பல்நிறமுடையவர்களும் அழகுள்ளவர்களும் பிரியமானதோற்றமுள்ளவர்களும் சந்திரனுடையஒளிபோன்றஒளியுடையவர்களும் சந்திரனுடையநிறம்போன்றநிறமுடையவர்களும் பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகமுடையவர்களும் சந்திரன்போலக் குளிர்ந்தசரீரமுள்ளவர்களும் நடனத்திலும் பாட்டிலும் ஸமர்த்தர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அவ்விடத்தில்வளிக்கின்றவர்களுக்கு வாழ்நாள் பதினாயிரம் வருஷம். காலாமர்விருக்ஷத்தினுடையஸத்தைக் குடிப்பவர்களான அவர்கள் எப்பொழுதும் நிலைத்தயௌவனமுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். நீலபர்வதத்திற்குத்தென்புறமாகவும் நிஷதபர்வதத்திற்கு வடபுறமாகவும் பெரிதும் என்றும்அழிவற்றதும் எல்லாவிருப்பங்களையும்கொடுக்கின்றபழங்க்ளையுடையதும் புண்யமும் ஸித்தர்களாலும்சாரணர்களாலும் அடையப்பட்டதுமான ஸுதர்சனமென்கிற ஒருநாவல்மாயிருக்கிறது. அதுனுடையபெயரினாலே ஸநாதனமான இந்தத்வீபமானது ஜம்பூத்வீபமென்று சொல்லப்படுகிறது. பாரதரே! ¹மாங்களுள்சிறப்புற்றதான அந்த நாவல்மரமானது ஆயிரத்துநூறுயோஜனை உயர்ந்துவளர்ந்து ஆகாயத்தை அளாவிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்தமரத்தினுடையசுற்றளவோ இரண்டாயிரத்தைநூறு ²அரத்திகள். (பக்வகாலத்தில் தாமாகவேஉடைந்து) ஸத்தைப்பெருக்குகின்ற அந்தப்பழங்களுடைய (3சுற்றளவுநூற்றிருபத்தைந்து அரத்திகள்.) பூமியில்வீழ்கின்றஅந்தப்பழங்கள் பெரிய ஒலியைஉண்டுபண்ணுகின்றன. அரசரே! அந்தஇடத்தில் வெள்ளிக் கொப்பானஸத்தையும் பெருக்குகின்றன. ஜனாதிபரே! அந்த நாவற்பழத்தின்சாரானது நதியாகி மேருவை வலமாகச்சுற்றிக்

¹ இங்கு விளிஒன்று விடப்பட்டது. விளிகள்மிகுதியாகவருபிடங்களில் முன்னும்பின்னும்இங்ஙனம்விடப்படுதலைக்கண்டுகொள்க.

² அரத்தி = சிறுவிரலைக்கி முஷ்டியுடன்கூடிய கையளவு.

³ இது பழையஉரையின் ஆதாரத்தைக்கொண்டு எழுதியது.

கொண்டு உத்தராகுருதேசங்களை அடைகின்றது. ராஜரே! அந்த இடத்தில்வலிக்கிறவர்களுக்கு மனத்தில் அமைதிஉண்டாகிறது; தாகங்கிடையாது. அந்தப்பழத்தின்சாற்றைக்குடித்தவுடனே ஜரையானது அவர்களைவருத்துகிறதில்லை. அந்தஇடத்தில் தேவர்களுக்கு அணியாகின்றதும் பட்டுப்பூச்சிகளுக்குஒப்பானதும் மிக்கஒளி பொருந்தியதுமான ஜாம்பூநதம்என்ற அப்படிப்பட்டஸ்வர்ணமானது உண்டாகிறது. அவ்விடத்தில், மனிதர்கள் பாலஸுடிர்யன்போன்ற நிறமுள்ளவர்களாக உண்டாகின்றார்கள். அவ்வாறே, மால்யவான் என்னும் மலையினுடைய உச்சியில் எப்பொழுதும் அக்னியானது காணப்படுகிறது. (அது) ஸம்வர்த்தகம் என்று பிரஸித்திபெற்ற காலாக்னி. மால்யவானுடையசிகரத்தில் மிக்கபழமையான சிறிய ஒருகுன்று இருக்கிறது. மேலும், (அந்த) மால்யவானுடைய பதினோராயிரம் யோஜனையுடைய உயரந்திருக்கின்றது. அவ்விடத்தில் மனிதர்கள் ஸ்வர்ணத்திற்கு ஒப்பானவர்களாகப் பிறக்கின்றார்கள். அவர்களையுடைய பிரம்மலோகத்தினின்று நழுவினவர்கள். எல்லோரும் எல்லோரிடத்திலும் அன்புடையவர்கள். அவர்கள் தீவ்ரமான தவம்புரிகிறார்கள்; ஜிதேந்திரியர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். பிராணிகளைக் கழிப்பதற்காகச் சூரியனுடைய ஸமீபத்தை அடைகிறார்கள். அறுபத்தாறாயிரமாகக்கணக்கிடப்பட்டிருக்கிற அவர்கள் அருணனுக்குளத்தில் சூரியனைச் சூழ்ந்துகொண்டு செல்லுகிறார்கள். அவர்கள் அறுபத்தாறாயிரவர்ஷங்களாக ஆதித்யனுடையதாபத்தினுல்தங்கப்பட்டவர்களாகிச் சந்திரமண்டலத்தில் பிரவேசிக்கிறார்கள்” என்று கூறினான்.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

ஜம்பூகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தோடர்க்சி.)

(மேருவின்வடக்கிலுள்ளழன்றுகண்டங்களை வர்ணித்தல்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! வர்ஷங்கள் அவற்றிலுள்ள பர்வதங்கள் இவைகளுடைய பெயர்களையும் அந்தப்பர்வதங்களில் வஸிப்பவர்களையும் உள்ளபடி எனக்குச்சொல்” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“சுவேதபர்வதத்திற்குத் தென்புறமாகவும் ¹நீலபர்வதத்திற்கு

¹ ‘நிஷதபர்வதத்திற்கு’ என்பது வேறுபாடும்.

வடபுறமாகவும் ¹ரமணகம் என்று பிரஸித்திபெற்ற வர்ஷமிருக்கிறது. அந்தவர்ஷத்தில் மனிதர்களெல்லாரும் ²விஷ்ணுபக்தர்களோடு சேர்க்கைபெற்றவர்களும் மிக்கபிரியமானதோற்றமுள்ளவர்களும் பகைவர்களில்லாதவர்களுமாக உண்டாகின்றார்கள். மஹாராஜே! அவர்கள், எப்பொழுதும் ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களாகப் பதினொராயிரத்தைத் தூறுவர்தும் ஜீவிக்கிறார்கள். சிருங்கவான் என்கிற பர்வதத்தினுடைய தென்புறமாகவும் சுவேதபர்வதத்தினுடைய வடபுறமாகவும் ஹிரண்மயமென்று பிரஸித்தமான வர்ஷமிருக்கிறது அதில் ஹைரண்வதி என்கிறநதி பெருகி ஓடுகிறது. மஹாராஜே! அதில் பசுக்களுட்கிறந்தபசுநாராஜாரான அந்தவைனதேயர் வாஸமசெய்கிறார். மஹாராஜே! அங்கு இருக்கின்ற மனிதர்கள் யக்ஷர்களைக்கங்கரர்களாகவுடையவர்களும் தனிகர்களும் இனிய காட்சியுடையவர்களும் மிக்கபலமுள்ளவர்களும் ஸந்தோஷமுள்ள மனத்தையுடையவர்களுமாயிருக்கிறார்கள். அரசே! ஜனாதிபதே! அவர்கள் பன்னீராயிரத்தைத் தூறுவர்தும் ஆயுள் பிரமாணத்தைப் பெற்று ஜீவிக்கிறார்கள். அரசே! சிருங்கவான் என்கிற பர்வதத்திற்குக் கொடுமுடிகள் மூன்றே. அவைகளில், ஒன்று ரத்னமயம்; அவ்வாறே ஆச்சரியகரமான மற்றொன்று தங்கமயம்; மற்றொன்று ஸர்வரத்னமயமாகவும் கிருஹங்களால் விளங்கிக்கொண்டுமிருக்கிறது. அதில் சாண்டில்யரிஷியின்புத்திரியான ஸ்வயம்பிரபாதேவியானவள் நித்தியவாஸம்செய்கிறாள். அரசே! சிருங்கவான் என்கிற பர்வதத்தினுடைய வடபாகத்தில் அதற்கு அப்புறமாக ஸமுத்திரத்தின் அருகில் ஐராவதம் என்கிறவர்தும் இருக்கிறது. அதில் ஸூர்யன் பிரகாசிக்கிறதில்லை. மனிதர்கள் கிழத்தன்மை அடைகிறதில்லை. நக்ஷத்திரங்களோடு கூடின சந்திரனும் நான்குபக்கங்களிலும் (ஜ்யோதிர்க்கிரஹங்களால்) சூழப்பட்டு ஒரே சோதியாக ஆனவன்போல் இருக்கிறான். மனிதர்கள் தாமரைப்புஷ்பங்களின் ஒளிபோன்ற ஒளியுடையவர்களும் தாமரைநிற முடையவர்களும் தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவர்களும் தாமரையிதழ்போன்ற நல்லவாஸையுடையவர்களுமாக உண்டாகிறார்கள். அரசே! (அங்கு இருக்கின்ற) அனைவரும் வெயர்வையற்றவர்கள்; நல்ல கந்தமுடையவர்கள்; ஆகாரத்தைக்கருதாதவர்கள்; இந்திரியங்களை வென்றவர்கள்; தேவலோகத்தினின்றும் நுகழுவந்தவர்கள்; அவ்வாறே

¹ 'முன்குவேதவர்ஷம் என்று சொல்லப்பட்டதற்கு இது வேறொரு பெயர்' என்பது பழைய உரை.

² 'சக்லாபிஜநஸம்பந்நா' என்பது மூலம்.

ரஜோகுணமற்றவர்கள். அரசரே! பாதவம்சத்தவர்களில் மிகச்சிறந்தவரே! அந்தமனிதர்கள் பதினமூவாயிரம் வருஷகாலபரியந்தம் ஆயுள் பிரமாணத்தைப்பெற்று ஜீவிக்கின்றார்கள். அவ்வாறே பாற்கடலுக்கு வடபாகத்தில் ஸ்வர்ணத்தினால் பிரகாசிக்கின்ற சகடத்தில் ப்ரபுவும் வைகுண்டநாதருமான ஸ்ரீஹரியானவர் வாஸம்செய்கிறார். அந்தவாகனமானது எட்டுச்சக்கரங்களுள்ளதும் பூதங்களோடுகூடியதும் மனம்போலவேகமுள்ளதும் அந்நிபோன்றநிறமுடையதும் மிக்கதேஜஸுள்ளதும் ஜாம்பூநதமென்னும்பொன்னால் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. பாதர்களில்சிறந்தவரே! அவர் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் நாதர்; எல்லாவற்றையும் வியாபித்திருப்பவர்; உலகங்களைப் படைப்பவர்; ஸம்ஹரிப்பவர்; (ஜீவஸ்வரூபியாயிருந்துகொண்டு) கார்யங்களைச்செய்ப்பவர்; அவ்வாறே (ஈஸ்வரஸ்வரூபியாயிருந்துகொண்டு) கார்யங்களைச்செய்விப்பவர். அரசரே! ப்ருதிவியும், ஜலமும், ஆகாயமும், வாயுவும், தேஜஸும், ஸர்வப்பிராணிகளாலும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறயஜ்ஞமும் அவரே. அவருக்கு அக்தியானது முகமாயிருக்கிறது” என்றுசொன்னான்.

அரசரே! ஸஞ்சயனாலிவ்வாறுசொல்லப்பட்ட பெரியமனமுள்ள திருதராஷ்டிராஜன் புத்திரர்களைப்பற்றிச் சிந்தையடைந்தான். அதிகதேஜஸுள்ள அவன் ஆலோசித்து மறுபடியும்வசனிக்கலானான். “ஸுடுதபுத்ர! காலம் உலகத்தை அழிக்கிறது. மறுபடியும் எல்லாவற்றையும் உண்டுபண்ணுகின்றது. ஸம்சயமில்லை. இவ்வுலகத்தில் நிலைத்திருப்பது யாதொன்றுமில்லை. ஜீவனும், ஸர்வஜ்ஞாகவும் எல்லாப்பிராணிகளையும் ஸம்ஹரிக்கின்றவராகவும் இருக்கின்றநாராயணருமே சாசுவதர்கள். அந்தப்பிரபுவைத் தேவர்கள் வைகுண்டரென்றுசொல்லுகின்றனர். வேதங்கள் விஷ்ணுவென்றுசொல்லுகின்றன” என்றான்.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

ஜம்புகண்டவிநிர்மாணபர்வம். (தோடீச்சி.)

(பாதவர்ஷத்திலுள்ளநதிகளையும் பர்வதங்களையும் தேசங்களையும் விஸ்தாரமாகக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! இந்தஸேனை விருத்தியடைந்திருப்பதும் என்புத்திரானுஇந்தத்துரியோதனன் மிக்கபேராசைகொண்

டிருப்பதும் பாண்டுபுத்திரர்கள் மிக்கஆவலுள்ளவர்களாயிருப்பதும் என்மனம் பற்றுதலடைந்திருப்பதுமான இந்தப்பாரதவர்ஷத்தினுடைய உண்மையை எனக்கு உரைப்பாய். நீ சிறந்தபுத்தியையுடையவனென்றும் தித்திருக்கிறேனன்றோ?" என்று வினவினான்.

ஸஞ்சயன், "ஓ! அரசரே! அந்தப்பாரதவர்ஷத்தில் பாண்டவர்கள் பேராசையுடையவர்களல்லர். என்வார்த்தையைக்கேளும். அதில் துரியோதனனும் ஸௌபலனுசகுனியும் பற்பலதேசாதிபதிகளான மற்றுமுள்ள மன்னர்களும் பேராசைகொண்டவர்கள். பாரதவர்ஷத்திலுள்ளவர்கள் ஒருவரையொருவர் பொறுக்கவில்லை. பாரதரே! பாரதவர்ஷத்தை இப்பொழுது உமக்குச் சொல்வேன். அரசரே! பாரதவர்ஷமானது தேவனுடைய இரத்தினத்திற்கும் வைவஸ்வதமனுவுக்கும் வேனனுடைய குமாரனுடைய பருதுவுக்கும் மகாத்மாவான இக்ஷ்வாகுவுக்கும் யயாதிக்கும் அம்பரீஷனுக்கும் மாந்தாதாவுக்கும் நஹுஷனுக்கும் முசுகுத்தனுக்கும் உசிரதேசாதிபதியான சிபிக்கும் ரிஷபனுக்கும் லீலனுக்கும் ந்ருகனென்னும் அரசனுக்கும் குசிகனுக்கும் மஹாத்மாவான காதிகுமாரனுக்கும் திலீபனுக்கும் மிக்கபலசாலிகளான மற்றக்ஷத்திரியர்களுக்கும் பிரியமானது. ராஜேந்திரரே! பாரதரே! எல்லோருக்குமே பாரதவருஷம் பிரியமானது. பகைவர்களை அடக்கும் திறமையுடையவரே! அந்தப்பாரதவர்ஷத்தை உள்ளபடி உமக்கு உரைப்பேன். அரசரே! நீர் என்னைக்கேட்கிறதை நான் சொல்லுகிறேன். என்னிடத்தினின்று கேளும். மஹேந்திரம், மலயம், ஸஹயம், சக்திமான், ரிக்ஷவான், விரத்தியம், பாரியாதாம் இவ்வேழமும் குலாசலங்கள். வேந்தரே! அவைகளுடைய ஸம்பீதத்தில் அறியப்படாதவைகளும் உத்தமவஸ்துக்களுள்ளவைகளும் பெரியவைகளும் விசித்திரமான தாழ்வரைகளுள்ளவைகளுமான ஆயிரக்கணக்கான பர்வதங்களிருக்கின்றன. அவற்றைக்காட்டிலும் வேறுவைகளும் அறியப்படாதவைகளும் குள்ளர்களின் வாஸஸ்தானமுமான சிறுமலைகளும் இருக்கின்றன. குருகுலத்திலுள்ள பிறந்தவரே! ஆர்யர்களும் மிலேச்சர்களும் அவர்களோடு கலந்த மனிதர்களும் விசாலமான கங்கை வந்து, ஸாஸ்வதி, கோதாவரி, நர்மதை, மஹாநதியான பாஹுதை, சதத்ரு, சந்திரபாகை, மஹாநதியான யமுனை, திருஷத்வதி, பாபமற்றதும் பருத்தமன்னுள்ள துமானிபாசை, ஆழமுள்ள வேதாவதி,

1 'ஹாஸ்வோபஜீவிந:' என்பதுமூலம்.

2 இவற்றிலும் பின்வரும் தேசங்களிலும் சில இரண்டுமூன்றுமுறை வருகின்றன.

கிருஷ்ணவேணி, இராவதி, விதஸ்தை, பயோஷ்ணி, தேவிகை, வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட வேதவதி, த்ரிதிவை, இக்ஷுலை, க்ருமி, கரீஷ்ணி, சித்ரவாகை, ஆழமுள்ள சித்ரவேணி, பாபங்களைப் போககுக்கின்ற கோமதி, மஹாநதியானவந்தனை, கௌசிகி, த்ரிதிவை, க்ருக்யை, நிசிகை, லோஹிதாரணி, ரகஸ்யை, சதகும்பை, ஸாயு, சாமண்வதி, வேதாவதி, ஹஸ்திஸோமை, திக், சராவதி, பயோஷ்ணி, வேணை, பீமாத்ரி, காவேரி, சுலுகை, வாணி, சதபலை, நீவாணா, அஹிதை, ஸுப்ரயோகை, பஸித்தா, குண்டவி, விர்து, ராஜனி, புரமாவணி. பூர்வாபிராமை, வீணை, பீமை, ஓகவதி, பாசாசினி, பாபஹரை, மஹேந்த்ரை, பாடலாவதி, கரீஷ்ணி, அஸிகனி, மஹாநதியான குசசீரை, மகரி, மிக்கசிற்புற்றமேனை, ஹேமை, க்ருகவதி, புராவதி, அனுஷ்ணை, சைப்பயை, காபி, கலக்கமுடியாத ஸதாரீரை, மஹாநதியான குசதாரை, ஸதாகாரந்தை, சிவை, வீரவதி, வஸ்த்ரை, ஸுவஸ்த்ரை, கௌரி, கம்பனை, ஹிரண்வதி, வரை, வீரகரை, மஹாநதியான பஞ்சமி, ரதசிக்ரை. ஜோதிததை, விஸ்வாமித்தரை, கபிஞ்சலை, உபேந்த்ரை, பஹுலை, குவீரை, அம்புவாஹினி, விரதி, பிஞ்சலை, வேணை, மஹாநதியானதுங்கவேணை, விதிசை, கிருஷ்ணவேணை, தாம்ரை, கபிலை, கலு, ஸுவாமை, வேதாஸ்வை, மஹாநதியானஹிரஸ்ராவை, சிக்கை, பிச்சிலை, ஆழமுள்ளபாரதவாஜி, ஆழமுள்ளகௌசிகி, சோணை, பாஹுதை, சந்திரமை, தூர்க்கை, சித்ரசிலை, பிரம்மவேத்யை, ப்ருஹத்வதி, யவகை, ரோஹி, ஜாம்பூகி, ஸுநவை, தமவை, தாவி, வஸாமன்யை, வராணஸி, ரீலை, த்ருகவதி, மஹாநதியானபர்ணை, மானவி, விருஷபை, பிரம்மமேத்யை, ப்ருஹத்வதி, எப்பொழுதும் ரோகமற்றதானகிருஷ்ணை, மெதுவாகச்செல்லுகின்ற மந்தவாஹிதி, பிரம்மணி, மஹாகௌரி, தூர்க்கை, சித்ரோபலை, சித்ராதை, மஞ்சூரை, மந்தாகினி, வைதாணி, மஹாநதியானகோஷை, சுத்திமதி, அனங்கை, வ்ருஷஸை, லோஹித்யை, கரதோயை, விருஷகை, குமாரி, ரிஷி குல்பை, மாரிஷை, ஸரஸ்வதி, மந்தாகிதி, ஸுபுண்யை, ஸர்வை, கங்கை இப்படிப்பட்டநதிகளிலும் இன்னும்அனேகம்பெரியநதிகளிலும் ஜலத்தைப் பானம்செய்கிறார்கள். பாரதரே! எல்லாநதிகளும் உலகத்துக்குத் தாய்போன்றவை. எல்லாநதிகளும் மிகுந்தபிரயோஜனமுள்ளவை. அவ்வாறே நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாயுள்ள (இன்னும்அனேக) நதிகள் மறைவாகஇருக்கின்றன. ராஜரே! நினைவுள்ளமட்டிலும் இந்தநதிகள் என்னுல கூறப்பட்டன. இதற்குமேல் சொல்

லுகின்றஎன்னிடத்தினின்று தேசங்களைத் தெரிந்துகொள்ளும். பாரதே! அந்தஜம்பூத்வீபத்தில் இந்தக்குருதேசம், பாஞ்சாலநாடு, சால்வம், மாத்ஸேயம், ஜாங்கலம், குரஸேனம், புளிந்தம், போதம், மாலம், மத்ஸ்யம், குசல்பம், ஸௌசல்பம், குந்திதேசம், காந்திகோஸலம், சேதிதேசம், மத்ஸ்யம், கருசம், போஜம், ஸிந்திதேசம், புளிந்தகம், உத்தமம், தசார்ணம், மேகலம், உத்கலம், பஞ்சாலம், கோஸலம், நைகபிருஷ்டம், தூர்தாம், கோதம், மத்தாம், களிங்கம், காசி, அபகாசி, ஜடரம், குகூரம், அவந்தி, தசார்ணம், குந்தி, அபாகுந்தி, கோமந்தம், மந்தகம், ஸண்டம், விதர்ப்பம், ரூபவாஹிகம், அம்மகம், பாண்டிராஷ்டரம், கோபராஷ்டரம், கரீதி, அநிராஜ்யம், குசாத்யம், மல்லராஷ்டிரம், கேவலம், வாரவாஸ்யம், ஆயவாஹம், சக்ரம், சக்ராதி, சகம், விதேஹம், மகதம், ஸ்வகூத், மலஜம், விஜயம், அங்கம், வங்கம், களிங்கம், யகிருல்லோமம், மல்லம், ஸுதேஷ்ணம், ப்ராஹ்லாதம், மாஹிகம், சசிகம், பாஹ்லீகம், வாடகானம், ஆபிரம், காலதோயகம், அபாரந்தம், பராரந்தம், பஞ்சாலம், சர்மமண்டலம், அடவிசிகரம், மேருபூதம், உபாவிருத்தம், அநுபாவிருத்தம், ஸ்வராஷ்டரம், கேகயம், குந்தாபராரந்தம், மாவேஹம், ககூத், ஸாமுத்ராநிஷ்குடம், அந்திரதேசம், கிரிமத்தியத்திலிருக்கின்ற அனேகம்மலைநாடுகள், மலையின்வெளிப்புறத்திலுள்ள அனேகநாடுகள், அங்கமலஜங்கள், மகதம், மானவர்ஜகம், ஸமந்தாம், ப்ராவ்ருஷேயம், பார்க்கவம், புண்டரம், பார்க்கம், கிராதம், ஸுதிருஷ்டம், யாமுனம், சகம், நிஷாதம், நிஷதம், ஆனர்த்தம், நைருதம், தூர்க்காலம், பிரதிமத்ஸ்யம், குந்தலம், கோஸலம், திரக்ரஹம், குரஸேனம், ஈஜீகம், கன்யகம், குணம், திலபாரம், மஸீரம், மதுமான், குந்தகம், காஸ்மீரம், ஸிந்து, ஸௌவீரம், காந்தாரம், தர்சகம், அபீஸாரம், உலூதம், சைவலம், பாஹ்லிகம், தார்வி, வானவம், தர்வம், வாதஜாமம், ரதோரகம், பஹுவாத்யம், ஸுதாமா, ஸுமல்லிகம், வதாம், கரீஷகம், குளிந்தம், உபத்யகம், வயுயு, தசாபார்ஸ்வரோமா, குசபிந்து, கச்சம், கோபாலககூத், ஜாங்கலம், குருவர்ணகம், கிராதம், பர்ப்பரம், ஸித்தம், வைதேஹம், தாம்ரவிப்தகம், ஒண்டரம், மிலேச்சம், ஸைஸிரித்தம், பார்வதியம், இன்னும்மற்றத்தென்னாடுகள், திரவிடம், கோளம், கீழ்நாடுகள், பூஷிகம், வனவாஸிகம், கர்ணாடகம், மஹிஷகம், விகல்பம், மூஷகம், ஜில்லிகம், குந்தலம், ஸௌஹ்ருதம், நபகானனம், கௌகுட்டகம், சோளதேசம், கொங்கணம், மாலவம், நரம், ஸமங்கம், கரகம், குகூரம், அங்காரம், மாரிகுஷம், த்வஜினி, உத்ஸவஸங்கேதம், த்ரிகர்த்தம், ஸாலவ

ஸேனி, வ்யூகம், கோகபகம், புரோஷ்டம், ஸர்மம், வேகவசம், விந்தி யசூலிகம், புளிந்தம், வல்கலம், மாலவம், வல்லவம், அபாவல்லவம், குளிந்தம், காலதம், குண்டலம், கரடம், மூஷகம், தனபாலம், நீபம், கடஸ்ருஞ்சயம், அடிதம், பாசிவாடம், தநயம், ஸூநயம், ரிஷிகம், விதபம், காகம், தங்கணம், பரதங்கணம், மற்றவடக்கேபுள்ள மிலேச் சம், க்ரூரம், யவனம், சீனம், காம்போஜம், தாருணம், மிலேச்சஜாதி வஸிக்கும்நாடு, ஸக்ருத்க்ருஹம், குலத்தர், ஹ்ருணம், பாரஸீகம், ரமணம், சீனம், தசமாலிகம், கூத்திரியோபநிவேசம், வைர்யகுலம், சூத்ரகுலம், சூத்திரம், ஆபிரம், தாதம், காஸ்மீரம், பசு, காசீரம், அந்த சாரம், பஹ்வம், கிரிகஹ்வரம், ஆத்ரேயம், பரத்வாஜம், ஸ்தனபோ ஷிகம், புரோஷகம், களிங்கம், கிராதஜாதிவஸிக்கும்தேசம், தோம ரம், ஹன்யமானம், கரபஞ்சகம் இவைகளும் அவ்வாறேமற்றக் கீழ் நாடுகளும் வடநாடுகளும் இந்தப்பாரதவர்ஷத்திலிருக்கின்றன. பிரபு வே! என்னால் தேசங்கள் சுருக்கமாகச் சொல்லப்பட்டன. இந்தப் பூமியானது நன்றாகக்ஷிக்கப்பட்டால் காமதேனுவைப்போல் செளர்ய முதலிய குணங்களின் பலத்துக்குத்தக்கபடி அறம்பொருளின் பங்க ளாகிய சிறந்த பயன்களைத்தரும். இந்தப்பூமியினிடத்தில் குரர்களும் தர்மார்த்தங்களை நன்றாக அறிந்தவர்களுமான அரசர்கள் பேராவல் கொள்ளுகிறார்கள். தனங்களில் அதிக ஆசைகொண்டவர்களும் பல சாலிகளுமான அவர்கள் புத்தத்தில் உயிரையிழக்கிறார்கள். பூமியா னது (யாகத்தால்) தேவசரீரங்களுக்கும் (அன்னத்தையளிப்பதால்) மானிடசரீரங்களுக்கும் மிகவும் முக்யாக்ஷமமாக இருக்கிறது. பரத சிரேஷ்டரே! அரசர்கள் பூமியை அனுபவிக்கவிரும்பி நாய்கள் ஒன்று மற்றொன்றினுடைய புஜிக்கத்தக்க ஒருவஸ்துவைக் கவர்வதுபோல ஒருவர் மற்றொருவருடைய பூமியைக் கவர்கின்றனர். காமங்களை (எத் தனைவர்ஷங்கள் அனுபவித்தாலும்) பின்னும் ஒருவனுக்காவது சிருப் தியுண்டாகிறதில்லை. பாரத! ஆதலால், கௌரவர்களும் பாண்டவர்க ளும் ஸாமதானபேததண்டங்களால் பூமியைக் கவர்ந்துகொள்ளமுயற் சிக்கின்றார்கள். மனிதரிற்சிறந்தவரே! பூமியானது நன்கு தொடர் ச்சியாகப்பார்த்துவரப்படுமாயின், பிராணிகளுக்குப் பிதாவும் பிராதா வும் புத்திரர்களும் அந்தரிக்கூழும் ஸ்வர்க்கமும் ஆகின்றது” என்று கூறினான்.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

ஜம்புகண்டவிரிர்மாணபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(நான்த யுகங்களையும் வர்ணித்தல்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸௌத! ஸஞ்சய! இந்தப்பாரதவர்ஷம் ஹைமவதம் இவற்றினுடைய ஆயுள்பிரமாணத்தையும் பலத்தையும் சுபாசுபங்களையும் வருவதையும் சென்றதையும் நிகழ்கின்றதையும் அவ்வாறே ஹரிவர்ஷத்தையும் விஸ்தாரமாக எனக்குச்சொல்” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“பாரதர்களிற்சிறந்தவரே! கௌரவர்களைவிருத்திசெய்பவரே! பாரதவர்ஷத்தில் க்ருதம், த்ரேதை, த்வாபரம், கலி என்று நான்கு யுகங்களுண்டு. பிரபுவே! க்ருதயுகமென்பது முந்தினது. பிறகு த்ரேதாயுகம். பின்பு த்வாபரம். அதன்முடிவில் கலியுகம் தொடங்குகிறது. குருகுலத்தவரில்மிகச்சிறந்தவரே! ராஜசிரேஷ்டரே! க்ருத யுகத்தில் ஆயுளினுடையஸங்கியையானது நாலாயிரவர்ஷங்களென்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. அரசரே! அவ்வாறே திரேதாயுகத்தில் மூவாயிரம்வர்ஷங்கள் ஆயுள்காலம். இப்பொழுது த்வாபரயுகத்திலே பூமியில் (ஜனங்கள்) இரண்டாயிரம்வர்ஷம் ஜீவித்திருக்கின்றனர். பாதரேறே! இனி, கலியுகத்தில் (ஆயுள்காலத்திற்கு) வரையறையில்லை. அந்தக்கலியுகத்தில் கர்ப்பத்திலிருந்தும் மரிக்கிறார்கள்; அப்படியே பிறந்தும் இறக்கிறார்கள். பிறந்தவர்கள் மஹாபலமுள்ளவர்களும் மஹாஸத்வமுள்ளவர்களும் ப்ராஜனையும் குணங்களுமுள்ளவர்களுமானப்ராஜைகளை நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் உண்டுபண்ணுகிறார்கள். அரசரே! க்ருதயுகத்தில் உண்டானவர்கள் தனிகர்களும் இனியதோற்றமுடையவர்களுமாயிருப்பார்கள். பிறந்தவர்களும், முனிகளாகவும் தவத்தையேபொருளாகக் கொண்டவர்களாகவுமிருந்துகொண்டு பிரஜைகளை உண்டுபண்ணுகின்றார்கள். கூத்திரியர்கள் அதிகஉத்ஸாகத்தையுடையவர்களும் மஹாத்மாக்களும் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவர்களும் ஸத்தியத்தைச்சொல்லுகின்றவர்களும் பிரியமானதோற்றத்தையுடையவர்களும் நல்லதேகமுடையவர்களும் மஹாவீர்யமுள்ளவர்களும் வில்லாளிகளும் உத்தமமான வஸ்துக்களை அனுபவிப்பதற்குத்தகுதியுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் சூர்களுள்சிறந்தவர்களுமாகப் பிறக்கிறார்கள். மன்னரே! த்ரேதாயுகத்தில் அரசர்கள் அனைவர்களும் சக்கரவர்த்திகள். த்வாபர

யுகத்தில் எப்பொழுதுமே எல்லாவர்ணத்தார்களும், அதிக உத்ஸாகமுடையவர்களும் வீர்யமுடையவர்களும் ஒருவரையொருவர் ஐயிப்பதில் விருப்பமுற்றவர்களுமாக உண்டாகிறார்கள். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! அரசரே! கலியுகத்திலோ மனிதர்கள் அல்பதேஜஸுள்ளவர்களும் கோபமும் பேராசையுமுள்ளவர்களும் பொய்சொல்லுகிறவர்களுமாகப் பிறக்கிறார்கள். பரதகுலத்திலுதித்தவரே! கலியுகத்தில் மனிதர்களுக்குப் பொறாமையும் தாமேசிறந்தவரென்கிற எண்ணமும் க்ரோதமும் கபடமும் அஸூயையும் விஷயத்தில் பற்றுதலும் பேரவாவும் உண்டாகின்றன. அரசரே! நராகிபரே! இந்தத்வாபரயுகத்தில் (எல்லா நற்குணங்களுக்கும்) குறையுண்டாகின்றது. ஹைமவதம் என்கிற வர்ஷமானது (பாரதவர்ஷத்தைக் காட்டிலும்) குணங்களால் மேன்மைபொருந்தியது. அதைக்காட்டிலும் ஹரிவர்ஷம் உத்தமம்” என்று கூறினான்.

ஜம்பூகண்டவிரீமாணபர்வம் முற்றிற்று.

பதினோராவது அத்தியாயம்.

பூ மி ப ர் வ ம்.

(சாகத்வீபவர்ணனம்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! இப்பொழுது ஜம்பூகண்டமானது உன்னால் உள்ளபடி உரைக்கப்பட்டது. இதனுடைய விஸ்தாரத்தையும் பரிமாணத்தையும் உள்ளபடி சொல். ஸஞ்சய! ஸமுத்திரத்தினுடைய அளவையும் குற்றமற்றதோற்றமுள்ள சாகத்வீபத்தையும் குசத்வீபத்தையும் எனக்கு நன்றாக உரைப்பாயாக. ஸஞ்சய! சால்மலித்வீபத்தையும் க்ரௌஞ்சத்வீபத்தையும் அவ்விதமே ராஹு, சந்திரன், சூரியன் இவர்களுடையஸ்வரூபத்தையும் உள்ளபடி முழுதும் சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லுகிறான்.

“அரசரே! இவ்வுலகமனைத்தையும் நிரப்பிக்கொண்டிருக்கிறத்வீபங்கள் அனேகங்களிருக்கின்றன. ஆகையால் ஏழுத்வீபங்களையும் சந்திரஸூரியர்களையும் அவ்வாறே ராகுவையும் குறித்துச் சொல்லப்போகிறேன். ராஜரே! ஜம்பூகண்டத்தினுடைய விஸ்தாரமானது பூர்ணமாகப் பதினெண்ணாயிரத்தறுநூறு யோஜனை அளவுள்ளது.

1 ‘ஜம்பூபர்வத:’ என்பது மூலம்; ‘பர்வதம்போன்ற ஆகிருதியுள்ளதாயிருப்பதால் ஜம்பூபர்வதமென்று சொல்லப்பட்டது’ என்பது பழையவுரை.

உபபுக்கடன்னுடையவ்ஸதாரமானது முபபதத்தழாய்ரத்திருநூறு யோஜனை அளவுள்ளதென்று கருதப்பட்டிருக்கிறது. (இந்த ஜம்பூ கண்டத்தை) வட்டமாகச்சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிற ஸமுத்திரமானது பலவிததேசங்களால் வியாபிக்கப்பட்டதும் மணிகளாலும் பவழங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் பலவிததானுவர்க்கங்களால் விசித்திரமானபர்வதங்களோடுயிளங்குகின்றதும் வித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் சூழப்பட்டதுபற்றி இருக்கிறது. ராஜரே! இப்பொழுது சாகத்வீபத்தையும் உள்ளபடி சொல்லுகிறேன். குருநந்தனரே! முறைப்படிசொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று நீர்கேளும். ராஜரே! அந்தச்சாகத்வீபமானது ஜம்பூத்வீபத்தின் அளவுக்கு இரண்டுமடங்கு அளவுள்ளது. மஹாராஜரே! தனிமையாயிருக்கிற அந்தச்சாகத்வீபத்தைச்சூழ்ந்த ஸமுத்திரமும் பரப்பினால்இரண்டுமடங்கு விஸ்தாரமுள்ளது. பாதசிரோஷ்டரே! அந்தச்சாகத்வீபத்தில் பரிசுத்தமான தேசங்களுண்டு. அங்கிருக்கின்றமனிதர்கள் மாணமடைகிறதில்லை. (அவ்விடத்தில்) பஞ்சம் ஏது? அவர்கள் பொறுமையும்காந்தியும் பொருந்தியவர்கள். பாதர்களிற்சிறந்தவரே! உள்ளபடி சுருக்கமாக இந்தச்சாகத்வீபம் சொல்லப்பட்டது. மகாராஜரே! வேறுஎதை நான் உமக்குச் சொல்லவேண்டும்?" என்றுகூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், “ஓ! ஸஞ்சய! சாகத்வீபமானது இப்பொழுது சுருக்கமாக உள்ளபடி உன்னால் சொல்லப்பட்டது. பெரியபுத்திமானே! விஸ்தாரமாக உள்ளபடி நீ உரைத்தல்வேண்டும்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான். “அரசரே! அவ்வாறே இந்தச்சாகத்வீபத்தில் ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழுபர்வதங்களும் (ஏழு) கடல்களும் நதிகளுமிருக்கின்றன. அவைகளுடையபெயர்களை என்னிடத்தினின்று கேளும். அரசரே! அவ்விடத்திலுள்ளவையெல்லாம் மிக்கநற்குணங்களுள்ளவைகள்; பரிசுத்தமானவைகள். மஹாராஜரே! (அதில்) தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் கந்தர்வர்களோடும்கூடின மேருவானது பிரதானமாகச் சொல்லப்படுகிறது. கீழ்த்திசையில் நீண்டதானமலயமென்கிற பர்வதமிருக்கிறது. அதினின்று மேகங்கள் தோன்றி நான்குபக்கங்களிலும் ஸஞ்சரிக்கின்றன. அதற்கு அப்புறத்தில் ஜலதாரம் என்கிற பெரியமலை இருக்கின்றது. இந்திரன் அதிலிருந்து சிறந்த ஜலத்தைத்தினந்தோறும் எடுத்துக்கொள்ளுகிறான். ஜனங்களுக்கு அதிபரே! அக்காரணத்தினால் வர்ஷாகாலத்தில் மழையுண்டாகிறது. (அந்தத்வீபத்தில்) ரைவதகம் என்கிறபெரிதான ஒருமலை இருக்கின்ற

றது. ஆகாசத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) ரேவதிநகூத்திரம் அந்த மலையில் ¹எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மர்யாதையானது பிரம்மதேவரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது. ராஜேந்திரரே! (அந்தரைவதகபர்வதத்திற்கு) வடபுறத்தில் நீருண்டமேகம் போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் உன்னதமானதும் கார்தியுள்ளதும் பிரகாசஸ்வரூபமுள்ளதுமான ஸ்யாமம் என்கிற ஒரு பெரியமலை இருக்கிறது. அரசரே! அந்தமலையினால் (அங்குஉண்டாகிற) பிரஜைகள் கறுத்தநிறத்தைபடைகின்றன” என்றுகூறினான். திருதராவ்டியான், “சஞ்சய! உன்னால் இப்பொழுதுசொல்லப்பட்ட விஷயத்தில் மிகப்பெரியஸம்சயம் எனக்கு உண்டாயிருக்கிறது. ஸூதபுத்ர! இந்தஇடத்தில் பிரஜைகள் எவ்வாறு கறுத்தநிறமடைந்தார்கள்?” என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன், “மஹாராஜரே! குருநந்தனரே! எல்லாத்விபங்களிலும் வெண்மைநிறமும் கருமைநிறமுமுள்ளபக்தி உண்டாகின்றது. அரசரே! சபாமபர்வதத்தின்மத்திரம் அவ்விரண்டுநிறங்களுக்கும்இடையிலுள்ளநிறத்தோடு பக்திகள் தோன்றுகின்றன. அந்தமலையானது ²கருநிறமுள்ளதாயிருத்தலால் (அங்குஉண்டாவன வெல்லாம்) கருநிறமுள்ளனவாகவேஆகின்றன. கௌரவேந்திரரே! அதற்கப்புறம் மஹோதயம்என்கிறதூர்க்கசைலம் இருக்கிறது. நல்ல காற்றுஉண்டாவதும் மகிழ்மாங்களுள்ளதுமானகேஸரமென்கிற ஒரு மலையுமிருக்கிறது. அவைகளில் ஏழுவர்ஷங்களிருக்கின்றனவென்று வித்வான்கள்கூறுகின்றனர். தனித்தனியாக அவைகளுடையயோஜனைக்கணக்கானவிஸ்தாரமானது வரிசைப்படி இரண்டுமடங்குள்ளது. மஹாராஜரே! (அவைகள்) மஹாமேரு, மஹாகாசம், ஜலதம், குமுதோத்தரம், ஜலதாரம், ³ஸுகுமாரம் என்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ரேவதபர்வதத்திற்கப்புறம் கௌமாரமென்கிறபர்வதமும் ஸ்யாமபர்வதத்திற்கப்புறம் மணிகாஞ்சனபர்வதமும் கேஸரபர்வதத்திற்குஅப்பால் மௌதாகிஎன்கிறபர்வதமும் இருக்கின்றன. அதற்கப்புறத்தில் மஹாபுருஷர் ஸான்னித்யம்செய்கிறார். கௌரவரே! சாகத்விபமானது நீண்டிருத்தலையும் குறுகியிருத்தலையும் பரிசீலனம் செய்து ஜம்பூத்விபத்தோடு (ஸமானமாக) எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. மஹாராஜரே! அதனுடையமத்தியில் சாகம்என்கிற பெரியநீருகூடம்

¹ ரேவதிநகூத்திரமானது ஆகாயத்தில் ஜோதிமண்டலரூபமாகஸஞ்சரித்தாலும் திவ்யரூபத்தோடு இம்மலையிலும் இருக்கிறது’ என்பதுபழையஉரை.

² ‘ஸ்யாமம்’ என்பதுமூலம்.

³ முன்பு ஏழுவர்ஷங்கள் என்றுகூறி இங்கு ஆறேகூறப்பட்டுள்ளன.

இருக்கிறது. பிரானிகள் எப்பொழுதும் அதை அனுஸரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்தத்வீபத்தில் புண்யமானதேசங்களிருக்கின்றன. அங்கு சங்கரர் பூஜிக்கப்படுகிறார். அதற்கு ஸித்தர்களும் சாரணர்களும் தேவர்களும் செல்லுகின்றனர். அரசரே! பாதகுலத்திற்பிறந்தவரே! மனிதர்கள் தார்மிகர்களாக இருக்கின்றனர். நான்குவர்ணத்தினர்களும் தங்களுக்குரிய கர்மங்களில்பற்றுதலுள்ளவர்களாயிருக்கின்றனர். அதில் திருடன் காணப்படுகிறதில்லை. மஹாராஜரே! அவ்விடத்தில் பிரஜைகள் நீண்டஆயுளுடையவர்களும், மூப்பும் மாணமுமில்லாதவர்களுமாகி, வர்ஷாகாலத்தில் ஸமுத்திரத்தைக்குறித்துச் செல்லும் நதிகள் விருத்தியடைவதுபோல, விருத்தியடைகிறார்கள். அதில் புண்யமான ஜலமுள்ள நதிகளிருக்கின்றன. கௌரவரே! கங்கையும் ஸுகுமாரி, குமாரி, சீதாசி, வேணிகை, மஹாநதி, மணிஜலை, சக்ஷர்வர்த்தனிகை என்று பலபிரிவாகப் பிரிந்து செல்கின்றது. குருவம்சத்தைவகிப்பவரே! அவ்விடத்தில் புண்யமானதீர்த்தமுள்ள லக்ஷம் நதிகள் பெருகுகின்றன. இந்திரன் எந்தநதிகளினிடமிருந்து (ஜலத்தைஎடுத்து) வர்ஷிக்கிறானோ அவற்றின்பெயர்களும் பரிமாணமும் நம்மால்சொல்வதற்கு இயலா. நதிகளுள்சிறந்த அவை புண்ணியமானவை. அவ்விடத்தில் உலகங்களால் ஸம்மதிக்கப்பட்டனவும், புண்யங்களுமான மங்கம், மசகம், மாணஸம், மந்தகம் என்னும் நான்குதேசங்கள் இருக்கின்றன. மங்கதேசம் பிராம்மணர்களால் நிறைந்தது. அங்குவஸிக்கின்றவர்கள் தமக்குரிய கர்மானுஷ்டானங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்கள். மசகதேசத்தில் தார்மிகர்களும் எல்லாவிருப்பங்களையும் கொடுக்கின்றவர்களுமான அரசர்கள் வஸிக்கின்றனர். மஹாராஜரே! மாநஸதேசவாஸிகள் வைசியதர்மத்தை அனுசரித்துப் பிழைக்கின்றவர்களும் விருப்பங்களெல்லாமிதிற வேறினவர்களும் சூரர்களும் தர்மத்திலும் அர்த்தத்திலும் நிச்சயமுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள். மந்தகதேசத்தில் வஸிக்கின்ற மனிதர்கள் சூதர்கள். அவர்கள் எப்பொழுதும் தர்மத்தையே அனுஷ்டிக்கின்றவர்கள். ராஜேந்திரரே! அதில் அரசனுமில்லை; தண்டனையுமில்லை; தண்டிக்கிறவர்களுமில்லை. தர்மத்தை அறிந்தவர்களான அவர்கள் தம் தர்மத்தினாலேயே ஒருவரையொருவர் ரக்ஷித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்தத்தீவின்விஷயத்தில் இவ்வளவுமட்டிலுந்தான் என்னால் சொல்லமுடியும். மிக்கஒளியுடையசாகத்தீவின்விஷயத்தில் இவ்வளவுதான் உம்மால் கேட்கத்தக்கது” என்றான்.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

பூ மி ப ர் வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(கிரௌஞ்சமுதலான தீவுகளைவரிணித்தல்.)

ஸுஞ்சபன், “குருகுலத்தில் பிறந்தவரே! வடபக்கத்திலுள்ள தீவுகளிலும் இவ்வாறு கதை கேட்கப்படுகிறது. மஹாராஜரே! அதைச் சொல்லுகிறேன்; என்னிடமிருந்துகேளும். அந்தத்தீவுகளில் நெய்யையேஜலமாகக்கொண்ட ஸமுத்திரமும் ஆடைத்தயிரையே ஜலமாகக்கொண்ட வேறொருஸமுத்திரமும் சாராயத்தையேஜலமாகக்கொண்ட ஸமுத்திரமும் மற்றொரு ஜலஸமுதரமுமிருக்கின்றன. அரசரே! எல்லாத்தீபங்களும் ஒன்றைவிடஒன்று இரண்டுமடங்கு பெரியவைகள். மஹாராஜரே! பர்வதங்களும் ஸமுத்திரங்களால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன. அரசரே! மத்தியிலுள்ள தீவில் மனோசிலை மயமான கௌரம் என்கிறபெரியமலை இருக்கிறது. அரசரே! மேற்குப்பாகத்தில் நாராயணருடன்கூடின க்ருஷ்ணபர்வதமிருக்கிறது. அதில் மிகச்சிறந்தாத்நங்களை அவர் தாமே பாதுகாக்கிறார். அவ்விடத்தில் கேசவர் பிராஜைகளுக்கு ஸுகத்தை உண்டுபண்ணிக் கொண்டு பிரஸன்னராகஇருக்கிறார். குசத்தீவின்மத்தியில் தேசங்களுடன்கூடக் குசஸ்தம்பம் இருக்கின்றது. அரசரே! சால்மலித்தீவில் சால்மலிவிருகும் பூஜிக்கப்படுகிறது. க்ரௌஞ்சத்தீவில் ரத்நக்குவியல்களுக்குஇருப்பிடமாயுள்ள க்ரௌஞ்சம் என்கிறபெரியமலை இருக்கிறது. மஹாராஜரே! அது நான்குவர்ணத்தார்களாலும் நாள்தோறும் பூஜிக்கப்படுகிறது. வேந்தரே! மிகப்பெரிதும் எல்லாத்தாதுவர்க்கங்களுமுள்ளதுமான கோமந்தம் என்கிறபர்வதமும் இருக்கிறது. அந்தப்பர்வதத்தில் ஸ்ரீமானும் தாமரைமலர்போன்றகண்களையுடையவரும் முக்தியடைந்தவர்களால் நித்யம்நன்றாகப்புகழப்பட்டவரும் பிரபுவும் பக்தர்களுடையபாவத்தை அபஹரிப்பவருமான நாராயணர் நித்யவாஸம்செய்கிறார். ராஜேந்திரரே! குசத்தீவில் பவழங்களால்நிறைக்கப்பட்ட ஸுநாமா என்கிறமலை இருக்கிறது. கௌரவரே! பிறரால்ஆக்ரமிக்கமுடியாததும் இரண்டாவதுமான த்யுதிமான் என்கிறஸ்வரணபர்வதமும் மூன்றாவதானகுமதம் என்கிற பர்வதமும் நான்காவதானபுஷ்பவான் என்கிறபர்வதமும் ஐந்தாவதானகுசேசயம் என்கிறபர்வதமும் ஆறுவதான ஹரிகிரி என்கிறபர்வதமும் இருக்கின்றன. இவ்வாறு இந்தஆறுசிறந்தமலைகள் இருக்கின்றன.

றன. அவைகளுடையமத்தியிலுள்ள பரப்பானது எல்லாஇடங்களிலும் இரண்டுமடங்காக இருக்கின்றது. முதலாவது ஒளத்திதவரஷம்; இரண்டாவது வேணுமண்டலம்; மூன்றாவது ஸூரதாகாரம்; நான்காவது கம்பலம்; ஐந்தாவது த்ருதிமத்வரஷம்; ஆறாவது பரபாகரவரஷம்; ஏழாவது காபிலவரஷம். இவ்வாறு வரிசையாக ஏழு¹ வரஷங்களிருக்கின்றன. பூமிக்கு ஸூரதாயிருப்பவரே! இவைகளில் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிரஜைகளும் விநாயகிகளார்கள்; ரமிக்கவும் மிக்கிறார்கள். அவைகளில் ஒருவரும் மரிக்கிறதில்லை. அரசரே! அவைகளில் திருடர்களில்லை; ம்லேச்சஜாதியைச் சேர்ந்தவனுமில்லை. அரசரே! அங்குவஸிக்கின்ற ஜனங்களெல்லோரும் பெரும்பான்மையாக வெண்ணிறமுடையவர்களும் அழகுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றனர். ஜனேசுவரரே! மிகுதியுள்ள எல்லாத்தீவுகளின் விருத்தார்த்தங்களையும் நான் சொல்வேன். மஹாராஜரே! அவற்றைக் கவனமாகக் கேளும். மஹாராஜரே! க்ரௌஞ்சத்தீவில் க்ரௌஞ்சமென்கிற பெரியமலையிருக்கின்றது. க்ரௌஞ்சத்திற்கப்புறத்தில் வாமனகம் என்கிற பர்வதம் இருக்கிறது. வாமனத்திற்கப்பால் அந்தகாரகம் என்கிற பர்வதமிருக்கின்றது. வேந்தரே! அந்தகாரத்திற்கப்பால் மைநாகம் என்கிற சிறந்தமலை இருக்கிறது. அரசரே! மைநாகத்திற்கப்பால் கோவிர்தம் என்கிற உத்தமமானமலை இருக்கின்றது. அரசரே! கோவிர்த்தத்திற்கப்பால் நிபிடம் என்கிற பர்வதம் இருக்கிறது. வம்சத்தை விருத்திபண்ணுகிறவரே! அவைகளுடைய விஸ்தாரமானது மற்றவைகளைக்காட்டிலும் இரண்டுமடங்குள்ளதாயிருக்கின்றது. அந்த இடத்திலுள்ள தேசங்களைச் சொல்லப்போகிறேன். என்னிடத்தினின்று அவற்றைக் கேளும். க்ரௌஞ்சபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் குசலம் என்கிற தேசமிருக்கிறது. வாமனபர்வதத்திற்கு அப்புறத்தில் ம்லேனு கம் என்கிற தேசம். குருகுலத்தைக்காப்பவரே! ம்லேனு கத்திற்கப்பால் உஷ்ணம் என்கிற தேசமிருக்கின்றது. உஷ்ண தேசத்திற்கப்புறம்² ப்ராவாரதேசம். ப்ராவாரத்திற்கப்பால் அந்தகாரகம். அந்தகாரகதேசத்திற்கப்பால் முனிதேசம் எனக் கருதப்பட்டிருக்கிறது. ஜனாதிபரே! முனிதேசத்திற்கப்பால் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் வியாபிக்கப்பட்டதும் பெரும்பான்மையாக வெண்ணிறமுடையதுமான துந்துபிஸ்வம் என்கிற தேசமிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மஹாராஜரே! இந்தத்தேசங்கள் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் அடையப்பட்டிருக்கின்றன. புஷ்கரத்வீபத்தில் சிற

¹ வேறுபாடும்.

² மூலத்தில், 'ப்ராவாக' என்றிருக்கிறது.

ந்தரந்தங்களுள்ள புஷ்கரமென்கிறமலை இருக்கின்றது. அதில் பிரம்மதேவர் தாமே எப்பொழுதும் விளங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். ராஜரே! அவரைத் தேவர்களும் எல்லாமஹரிஷிகளும் எப்பொழுதும் மனத்திற்கு இன்பமானவாக்குக்களாலே பூஜித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கின்றனர். ஜம்பூத்வீபத்தினின்று பலவிதாத்நங்கள் உண்டாகின்றன. வேந்தரே! அந்த எல்லாத்தீவுகளிலும் பிரஜைகளுடைய பிரம்மசர்யத்தாலும் ஸத்யக்தாலும் ¹மனவடக்கத்தாலும் ஆரோக்கியத்தாலும் ஆயுள்பிரமாணத்தாலும் (மற்றத்தீவுகளைக்காட்டிலும் புஷ்கரத்தீவானது) இரண்டுமடங்கு மேல்பட்டது. பாரதரே! அரசரே! இந்தத்தீவுகளில் எந்தத்தேசங்கள் (என்னால்) சொல்லப்பட்டனவோ அந்தத்தேசங்களுள் (எந்தத்தேசத்தில்) தர்மம்ஒன்றே காணப்படுகிறதோ அந்தஒருதேசம்தான் (மற்றஎல்லாத்தேசங்களைக்காட்டிலும்) இரண்டுமடங்கு மேன்மைபெற்றது. மஹாராஜரே! பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதான ஈஸ்வார் கண்டத்தைவந்தித் தாமே இந்தத்தீவுகளை எப்பொழுதும் ரக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார். மன்னரே! அவர் அரசர்; அவர் சிவன்; அவர் பிதா; அவர் பாட்டனாக்குத்தகப்பன். நரசிரேஷ்டரே! அவர் அறிவீனர்களும் கற்றறிந்தவர்களுமான பிரஜைகளைக் காப்பாற்றுகிறார். கௌரவரே! சிறந்தகைகளுள்ளவரே! இந்தப்புஷ்கரத்தீவில் பிரஜைகள், தானாகவேகிடைத்த வித்தமான பொன்னத்தைப் பெரித்தியம் உட்கொள்ளுகிறார்கள். அதற்கப்பால் ஸமதரையுள்ள உலகநிலைமை காணப்படுகிறது. மஹாராஜரே! அவ்விடத்தில் ஸமசதுரான முப்பத்துமூன்றுமண்டலங்கள் இருக்கின்றன. கௌரவரே! பரதசிரேஷ்டரே! அவ்விடத்தில் உலகங்களால்புகழப்பட்ட வாமனமயீராவதமுதலான நான்குதிக்கஜங்களிருக்கின்றன. அரசரே! ஸுப்ரதீகமென்கிறதிக்குயானையானது மதப்பெருக்குள்ளகன்னங்களும் முகமு முள்ளதாயிருக்கிறது. இந்தநான்கு கஜங்களுடைய பரிமாணத்தையும் அளவிடுவதற்கு நான் சக்தியுள்ளவன்லீலன். அந்தக்கஜஸமுஹமானது குறுக்கிலும் மேலிலும் அவ்வாறேகீழிலும் எப்பொழுதும் அளவிடப்படாததாயிருக்கிறது. அந்தஇடத்தில் எல்லாத்திக்குகளினின்றும் காற்றுகள் வீசுகின்றன. மஹாராஜரே! கட்டப்படாபவிருக்கின்ற அந்தயானைகள் தாமரைமலர்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மலர்த்தப்பட்டவைகளும் மிக்க ஒளிப்பொருந்தியவைகளுமானது நிக்கை நுனிகளாலே அந்தக்காற்றுக்களைத் தடுத்து நிறுத்துகின்றன. மறுபடியும் அந்தயானை

¹ உறியதுஉறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கள் அக்காற்றுகளை எப்பொழுதும் நூறுதுண்டாகச் சிதறும்படி விரைவாக யெளியில் விடுகின்றன. மஹாராஜே! ஸ்வாஸிக்கின்ற திக்ஞயானைகளால் விடப்படுகின்ற காற்றுக்கள் இந்தப்புஷ்கரத்தீவில் வருகின்றன. அவற்றால், பிராணைகள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன” என்று கூறினான்.

திருதராஷ்டிரன், “ ஸஞ்சய! தீவுகளுடைய மிக்நிஸ்தரத்தை நன்றாகக் கூறின; அவற்றினுடைய அமைப்பையும் விளக்கிக்காட்டினே. ஸஞ்சய! ஸூர்யன் சந்திரன் ரா நுஇவர்களுடையபரிமாணத்தைச் சொல்” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன், “ மஹாராஜே! தீவுகள் கூறப்பட்டன. ஸூர்யன்முதலியகாஹத்தை உள்ளபடிகேளும். கௌரவசிரேஷ்டமே! மஹாராஜே! ராகுக்ராஹமானது எவ்வளவுபாப் புள்ளதோ அவ்வளவு சுற்றளவுள்ளதாகக் கேள்வி. அந்த ராகுக்ராஹத்தினுடைய பரப்பானது பன்னிராயிரம் யோஜனை, குற்றமற்றவரே! பண்டிதர்களும் அவ்வாறேபௌராணிகர்களும் (முறையே) இந்த ராகுக்ராஹத்தை முப்பத்தாறாயிரம்யோஜனை சுற்றளவுள்ளதென்றும் அதைக்காட்டிலும்ஆறாயிரம்யோஜனை அதிகச்சுற்றளவுள்ளதென்றும் கூறுகின்றனர். வேந்தரே! குருசிரேஷ்டமே! சந்திரமண்டலமானது பதினொராயிரம்யோஜனைபரப்புள்ளதென்றும் முப்பத்துமூவாயிரம் யோஜனைசுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. பெரியஉருவமுள்ளசந்திரமண்டலத்தின்பரப்பானது ஐம்பத்தொன்பதினாயிரம் யோஜனை அளவுள்ளதென்று சொல்லுகிறார்கள். குருநக்தனரே! அரசரே! மற்றவர்கள் சூரியனைப் பதினாயிரம்யோஜனைவிஸ்தரமுள்ளதென்றும் முப்பதினாயிரம்யோஜனைசுற்றளவுள்ளதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ராஜரே! குற்றமற்றவரே! மிகச்சிறந்ததும் விரைவாகச்செல்லும் ஸ்வபாவமுடையதுமான இந்தச் சூரியன் ஐம்பத்தெண்ணாயிரம்யோஜனை (சந்திரனைக்காட்டிலும்) பெரிதென்றுகேள்வி. பாரதரே! சூரியனுடைய அளவை இப்பொழுது சொன்னேன். அந்தராகுவானது பெரிதாயிருப்பதால் இந்த ஸூர்யசந்திரர்களைத் தகுந்தகாலத்தில் மறைக்கின்றது. மஹாராஜே! க்ராஹங்களுடையஸ்வரூபத்தைப்பற்றிக்கேட்ட உமக்குச் சாஸ்திரதிருஷ்டியினால் சந்திரஸூர்யர்களைப்பற்றிய இந்தவிஷயத்தைச் சுருக்கமாக இவ்வாறுஉரைத்தேன். மஹாராஜே! இவ்வுலகமானது எவ்விதம்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது உள்ளபடி என்னால் முழுதும் உரைக்கப்பட்டது. ஆதலால், ஆறுதலை அடைவீராக. கௌரவரே! ஆதலால், புத்ராணாதர்

யோதனைப்பற்றி மனத்தில் ஸமாதானத்தை அடைவீராக. பாதசிரேஷ்டரே! அரசரே! மனத்திற்கு இன்பமான இந்தப்பூமிபர்வாவை எவன் கேட்பானோ அவன் ஐசுவரியமுள்ளவனும் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச்செய்தவனும் ஸாதுக்களுக்கு ஸம்மதனுமாவான். மேலும், அவனுக்கு ஆயுளும் பலமும் கீர்த்தியும் தேஜஸும் விருத்தியடையும். அரசரே! எவன் நல்லவரத்ததுடன் இந்தப்பூமிபர்வாவைப் பர்வகாலத்தில் கேட்கிறானோ அவனுடைய பிதிருக்களும் பிதாமஹாக்களும் பிரீதியடைகின்றார்கள். நாம் வஸிக்கும்இந்தஇடம் பாரதவாஷம். இது முன்னோர்களால் அனுபவிக்கப்பட்டுள்ளது; புண்யமானது. அவைஎல்லாவற்றையும் 'கேட்டீர்' என்றாகுறிஞன்.

பூமிபர்வம் முற்றிற்று.

பதினமூன்றாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம்.

(ஸஞ்சயன் ிஷ்மருடைய வதந்தைத் தீருதராஷ்டிரானுக்கு உரைத்தது.)

பாதகுலத்தில்பிறந்தவரே! பிறகு கற்றறிந்தவனும் எல்லாவற்றையும்நேரில்காண்பவனும் நடந்ததையும் நடக்கின்றதையும் நடப்பதையும்அறிந்தவனுமானஸஞ்சயன் மிக்கமனவருத்தமுற்றவனாகியுத்தத்தினின்று விரைவாகவந்து அருகில்சென்று, சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் திருதராஷ்டிரனைப்பார்த்து, பாதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப்பிதாமஹரானபீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கூறலானான்.

“ மஹாராஜரே! நான் ஸஞ்சயன். பாதரேறே! உமக்கு வந்தனம்செய்கிறேன். சந்தனுவின்புத்திரரும் பாதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப்பிதாமஹருமானபீஷ்மர் கொல்லப்பட்டார். எல்லாயுத்த வீரர்களுள்ளும்சிறந்தவரும் எல்லாவில்லாளிகளுக்கும்ஆதாரமானவரும் குருகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹருமான அப்படிப்பட்டபீஷ்மர் இப்பொழுது சாதல்பத்தையடைந்து படுத்திருக்கின்றார். அரசரே! எவருடையவீரயத்தை ஆதாரமாய்க்கொண்டு உம் முடையகுமாரன் சூதாடினானோ அந்தப்பீஷ்மர் சிகண்டியினுல்கொல்லப்பட்டு யுத்தகளத்தில் படுத்திருக்கின்றார். மஹாரதரும் பெரிய யுத்தத்தில் ஒருங்குசேர்ந்திருந்த எல்லா அரசர்களையும் காசிப்பட்டணத்தில் ஒருதத்தின்உதவியினாலேயே ஜயித்தவரும் 'பரபரப்

1 'அஸம்ப்ரமம்' என்பதுமூலம்; 'பயமில்லாமல்' என்பது பழையஉரை.

பில்லாமல் யுத்தத்தில் ஜமதக்னிகுமாரரானபாசுராமரோடு போர் புரிந்து அவராலும்கொல்லப்படாதவருமான அவர் இப்பொழுது சிகண்டியினால் கொல்லப்பட்டார். அவர் செளர்யத்தில் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவர் ; ஸ்திரமாயிருப்பதில் இமயமலைபோன்றவர் ; காம் பீர்யத்தில் ஸமுத்திரம்போன்றவர் ; பொறுமையில் பூமிக்கு ஒப்பானவர் ; அம்புகளாகிறகோப்பற்களுள்ளதும் வில்லாகிறவாயையுடையதும் கத்தியாகிறநாவையுடையதும் நெருங்கமுடிபாததுமான உமது பிதாவாகிறநாஸிம்மமானது பாஞ்சாலராஜகுமாரனால் இப்பொழுது வீழ்த்தப்பட்டது. பாண்டவர்களுடையபெரியசேனையானது லிம் மத்தைப்பார்த்துப் பசுக்கூட்டம்நடுங்குவதுபோல யுத்தத்தில்முயற்சியுடையவரானதம்மைக் கண்டு பயத்தால்மனவருத்தமுற்று அதிகமாகநடுங்கும்படிசெய்தவரும் (சத்துருக்களுடைய) படையைஅழிப்பவருமான அந்தப்பீஷ்மர் பத்துநாள் உமதுசேனையைக்காப்பாற்றி (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து ஸூர்பன்அஸ்தமனமடைவதுபோல அஸ்தமயம்அடைந்தார். பாதகுலத்திற்பிறந்தவரே! அரசரே! இந்திரன்போல (ப்பகைவர்களால்) மனக்கலக்கம் அடையும்படிசெய்யமுடியாதவரும் யுத்தத்தில் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்களைவீசித்துப் பத்துத்தினங்களில் அர்ப்புதக்கணக்கான யுத்தவீரர்களைக்கொன்றவருமான அந்தப்பீஷ்மர் உமதுதூராலோசனையில் கட்டுப்பட்டுத் திறமையற்றவனைப்போலக் கொல்லப்பட்டுக் காற்றினால்முறிக்கப்பட்டமரம்போலப் போர்க்களத்தில் படுத்திருக்கிறார்” என்றுகூறினான்.

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடீச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் பீஷ்மருடையவதந்தைக்கேட்டுத் துக்கித்துப் பீஷ்மரீழதலையோரின்யுத்தத்தை விரித்துரைக்கும்படி ஸஞ்சயனை வினவியது.)

திருதராஷ்டிரன், “கௌவர்களுள் சிறந்தவரான பீஷ்மர் சிகண்டியினால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்? இந்திரனுக்கு ஒப்பானவரும் என்பிதாவுமான அவர் ரதத்தினின்று எவ்வாறு வீழ்ந்தார்? ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவதைக்கு ஒப்பானவரும் பிதாபுக்காக பாம்மசரியத்தை அனுஷ்டித்தவருமான பீஷ்மரால் விடு

பட்டவர்களான என்னுடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்வித நிலைமையிலிருந்தார்கள்? சொல்வாயாக. பேரறிவினரும் சிறந்தவில்லாளியும் மிக்க பலமுள்ளவரும் அதிக முயற்சியுள்ளவருமான அந்தப்புருஷ சிரேஷ்டர் கொல்லப்பட்டவுடனே உன்னுடையமனம் என்னநிலைமையிலிருந்தது? கௌரவர்களுள் சிறந்தவரும் வீரரும் (பகைவர்களைக் கண்டு) நடுங்காதவரும் புருஷசிரேஷ்டருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடத்தில் சொல்லுகிறாய். என்மனம் அதிகத் துன்பத்தை உண்டாக்கிறது. ஓ! ஸஞ்சய! (யுத்தகளத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துச்) செல்லுகின்ற அவரை எவர்கள் பின்தொடர்ந்தார்கள்? எவர்கள் அவருக்கு முந்திச் செல்லுகின்றவர்களானார்கள்? எவர்கள் நின்றார்கள்? எவர்கள் திரும்பினார்கள்? எவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்தார்கள்? தோள்களுள் சிறந்தவரும் அற்புதமான (வீர்யமுள்ளவரும்) கூத்திரியசிரேஷ்டரும் (பாண்டவ) ஸேனையில் அவ்வாறு புகுகின்றவருமான பீஷ்மரை எந்தச் சூரர்கள் விரைவாகப் பின்தொடர்ந்து சென்றார்கள்? சத்துருக்களையழிப்பவரும் சூரியனுக்கு ஒப்பானவருமான எவர் ஸூரியன் இருளை நாசம் செய்வதுபோல, பகைவர்களுடைய படையை நாசம் செய்துகொண்டும் பகைவர்களுக்குப் பயத்தை உண்டிப்பண்ணிக்கொண்டும் போர்க்களத்தில் பாண்டு புத்திரர்களிடத்தில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்தாரோ சத்துரு ஸைனியங்களை விழுங்குகின்றவரும் ஸமர்த்தரும் அவமதிக்க முடியாதவருமான அந்தப் பீஷ்மரை எவர்கள் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்? ஸஞ்சய! நீ அவருக்கு அருகில் இருந்திருக்கிறாய்; யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் பீஷ்மரை எங்கனம் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்? சத்ருசேனைகளை வெட்டுகின்றதும் அம்புகளாகிற கோரப்பற்களுள்ளதும் உதாரமான மனோபாவமுள்ளதும் வில்லாகிற சிறந்தவாயுள்ளதும் கோரஸ்வரூபமுடையதும் கத்தியாகிறநாவுள்ளதும் நெருங்க முடியாததும் அகார்பத்தில் வெட்கமுள்ளதும் ஜயிக்கப்படாததும் இந்தநிலைமையை அடையத்தகாததும் யுத்தத்தில் (இதுவரையில் ஒருவராலும்) ஜயிக்கப்படாததுமான அந்தப்புருஷப்புவியைக் குந்தி புத்திரன் எவ்வாறு வீழ்த்தினான்? கொடியவில்லுள்ளவரும் உக்ரமான அம்புகளையுடையவரும் உத்தமமானரத்தத்திலிருந்து கொண்டு பகைவர்களுடைய முடிகளை அம்புகளால் அறுப்பவரும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவரும் பிரளயகால அக்னிபோல அவமதிக்க முடியாதவருமான எவரைக்கண்டு பெரிய பாண்டவசேனையானது தினந்தோறும் கைகால்களை உதைத்துக்கொண்டதோ அந்தப் பீஷ்மர் பத்துநாள் சேனையை நட

த்தி எவ்விதத்திலும்செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்து ஸூர்யன் அஸ்தமனத்தையடைவதுபோல நாசமடைந்தார். இந்திரன் அகூத்ய மானமழையைப்பொழிவதுபோல, குறைவற்றபாணமழையைப்பொழிந்து பத்துநாட்களில்¹ அர்ப்புதக்கணக்கான யுத்தவீரர்களை யுத்தத்தில் கொன்றவரும் பரதகுலத்தில்திறந்தவருமான அந்தப்பீஷ்மர் என்னுடைய துராலோசனையினால், காற்றினால்முறிக்கப்பட்ட மாம்போல், பூமியில்அடித்துத்தள்ளப்பட்டுச் சக்தியற்றவர்போலப் போர்க்களத்தில் படுத்திருக்கின்றார். பயங்கரமானபாக்காமமுள்ளவரும் சந்தனு புத்திரருமானபீஷ்மரைப்பார்த்துப் பாண்டவர்களுடைய சேனையானது ஆயுதப்பரயோகம்செய்வதற்கு அவ்விடத்தில் எவ்வாறு வல்லமையுள்ளதாகியது? பாண்டுபுத்திரர்கள் பீஷ்மரோடு எவ்வாறு யுத்தம் செய்தார்கள்? ஸஞ்சய! துரோணர்ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில் ஏன் பீஷ்மர் வெற்றிபெறவில்லை? அந்தயுத்தகளத்தில் கிருபரும் துரோணரும் பக்கத்திலிருக்குமபொழுது (சத்துருக்களை) அடிப்பவர்களுள் சிறந்தவரான அந்தப்பீஷ்மர் எவ்வாறு மாணமடைந்தார்? தேவர்களாலும் அணுகமுடியாதவரும் அதிரதருமானபீஷ்மர் பாஞ்சாலபுத்திரான அந்தச்சிகண்டியினால் எவ்வாறு யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்? ஸஞ்சய! அதிகபலமுள்ளவரும் சிரஞ்சீவியுமான பரசுராமரையுத்தத்தில் எதிர்த்துச் சண்டைசெய்தவரும் அந்தப்பரசுராமராலும் ஜயிக்கப்படாதவரும் இந்திரனுக்கொப்பான பாக்கரமுள்ளவரும் மஹாரதர்களுடையகுலத்திலுதித்தவரும் வீரரும் யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப் பீஷ்மரைப்பற்றியவரலாற்றை எனக்குச் சொல்வாயாக. அவருடையவதத்தால் நாம் ஸுகமடையவில்லை. ஸஞ்சய! பெரியவில்லையுடையவர்களான என்னைச்சேர்ந்த எந்தயுத்தவீரர்கள் விரதம்தவறுதவரானபீஷ்மரைவிட்டு விலகாமலிருந்தார்கள்? துரியோதனனால்கட்டளையிடப்பட்ட எந்தவீரர்கள் அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்? ஸஞ்சய! சிகண்டியைமுதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாப்பாண்டவர்களும் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தார்களல்லவோ? அந்தக் கௌரவர்கள் எல்லோரும் பகைவர்களைவதஞ்செய்யும் விரதத்தினின்று நழுவாதவரானபீஷ்மரைத் தனியேவிடாமலிருந்தார்களா? புருஷ்சிரேஷ்டரான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு என்மனமானது பிளந்துபோகாமலிருப்பதால் உருக்கினுல்செய்யப்பட்டதும் மிக்க உறுதியுள்ளதுமாயிருக்கிறதென்பது நிச்சயம். பரதசிரேஷ்டரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான எவரிடத்தில் அளவிட

முடியாத ஸத்யமும் மேதையும் நீதியும் இருக்கின்றனவோ, கர்ஜி-
கின்றமேகம்போன்ற நானொலிசெய்பவரும் ஜலபிந்துக்கள்போன்ற
பாணங்களுள்ளவரும் பேரிடிமுழக்கம்போன்றவில்லினுடையசப்தத்-
தையுடையவரும் உன்னதமானஹாமேகம்போன்றவரும் பூஜ்யரும்
வீரருமானஎவர் வஜ்ரபாணியானஇந்திரன் அஸ்திரங்களைக்கொல்வது
போலப் பாஞ்சாலர்களைநடும் ஸ்ருஞ்சயர்களைநடும்புனவர்களும்
சத்துருக்களும் ரதிகர்களுமான குந்திபுத்திரர்களைத் துன்பஞ்செய்து
சரமாரியைப்பொழிந்தாரோ அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில் எவ்வாறு
கொல்லப்பட்டார்? கோரமானதும் பாணங்களாகிறமுதலைகளுள்ள
தும் நெருங்கமுடியாததும் விற்களாகிற அலைகளுள்ளதும் குறை
வற்றதும் ¹ திட்டில்லாததும் சலித்துக்கொண்டிருப்பதும் தெப்-
பயில்லாததும் கதைகளும்கத்திகளுமாகிறசுறமீன்களுக்குஇருப்பிட-
மானதும் குதிரைகளாகிறசுழல்களுள்ளதும் யானைகளால்நெருங்கிய
தும் காலாட்களாகிறமீன்களாலேசூழப்பட்டதும் சங்கங்கள் தூத்துபி-
கள் இவைகளுடைய சப்தமுள்ளதுமான பாணங்களும் அஸ்திரங்களு-
மாகிறஸமுத்திரத்தில் விரைவாகக் குதிரைகளையும் யானைகளையும் கா-
லாட்களையும் அனேகநீதர்களையும் அமிழ்த்துகின்றவரும் யுத்தத்-
தில்சத்துருவீர்களைக்கொல்கின்றவரும் கோபத்தால் தகிக்கப்படு-
கின்றவரும் தேஜஸால் சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவருமான
பீஷ்மரைக் கரையானதுஸமுத்திரத்தைச்சூழ்வதுபோல, எந்தவீரர்-
கள் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்? ஓ! ஸஞ்சய! பகைவர்களைக்கொல்லு-
கின்றவரானபீஷ்மர் யுத்தத்தில் எந்தக்கார்யத்தைச் செய்தார்? துரி-
யோதனனுக்கு ஹிதத்தைச்செய்வதிற்பொருட்டு எவர்கள் இவருக்-
குமுன்வந்தார்கள்? அளவுகடந்ததேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய வலப்-
பக்கத்துச் ² சேனையை எவர்கள் ரக்ஷித்தார்கள்? வீரவிரதமுள்ள எவர்-
கள் பின்புறத்திலிருந்துகொண்டு சத்துருவீர்களைத் தடுத்தார்கள்?
எவர்கள் பீஷ்மரைமுன்புறத்திலிருந்துகாப்பாற்றிக்கொண்டு அருகில்
நின்றார்கள்? யுத்தம்செய்கிறவீரரானபீஷ்மருக்கு இடப்பக்கத்திலிரு-
ந்த ² ஸேனையை எந்தவீரர்கள் பாதுகாத்தார்கள்? ஸஞ்சய! இடப்பக்-
கத்திலுள்ள ² சேனையிலிருக்கின்ற எவர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களைக்கொன்-
றார்கள்? படைவீரர்களில்லைமைபெற்றவரும் (பகைவர்களால்) நெரு-
ங்கமுடியாதவருமானபீஷ்மரை முன்னிலையிலிருந்துகொண்டு எவர்-
கள் பாதுகாத்தார்கள்? அடையமுடியாத (யுத்த) கதியைஅடை

¹ 'ஆம்ரயமில்லாததும்' என்பது பழையஉரை.

² 'சக்ரம்' என்பது மூலம்; 'தேருருளை' என்பது பொருந்தும்.

கின்றவர்களான எவர்கள் இருபக்கத்திலுமிருந்துகொண்டு (பீஷ்மரைப்) பாதுகாத்தார்கள்? ஸஞ்சய! (கும்முடையசேனைக்) கூட்டத்தில் எவர்கள் சத்துருவீர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள்? வீரர்களால்பாதுகாக்கப்பட்ட பீஷ்மரும் அந்தப்பீஷ்மரால்பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தக்கொளவசேனையிலுள்ளவர்களும் (பகைவர்களால்) ஜயிக்கமுடியாத பாண்டவர்களுடையசேனைகளை யுத்தத்தில் விரைவாக ஏன்ஜயிக்கவில்லை? ஸஞ்சய! அந்தப்பாண்டவர்கள் ஸர்வலோகஸ்வரமும் ஸர்வோத்தமருமான பிரம்மதேவர்போன்ற பீஷ்மரை அடிப்பதற்காவது எவ்வாறு சக்தியுடையவர்களானார்கள்? ஸஞ்சய! கொளவர்கள் நடுத்திட்டுப்போன்ற எந்தப்பீஷ்மரை அடுத்து மனத்தில் தையங்கொண்டு பகைவர்களோடு போர்புரிகுறுக்கலோ அப்படிப்பட்டபுருஷசிரேஷ்டர் அமிழ்ந்துபோனாரென்றுசொல்கிறாய். எனதுபுத்ரன் எவருடைய வீர்யத்தை ஆதாரமாயடைந்து பலமுள்ளவனாகப் பாண்டவர்களை மதிக்கவில்லையோ அவர் பகைவர்களால் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டார்? பெரியவர்தமுள்ளவரும் எனக்குப்பிதாவும் யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவருமான எவர் முற்காலத்தில் அஸூரர்களைநாசம்செய்கின்ற எல்லாத் தேவர்களாலும் உதவிசெய்வதற்காக விரும்பப்பட்டாரோ, மஹாவீர்யமுள்ள எவர் பிறந்தவுடனே உலகத்தில்பிரஸித்திபெற்றவரான அந்தச் சந்தனுவானவர் அந்தக்ஷணத்தில் சோகத்தையும் தையத்தையும் துக்கத்தையும் முழுதும் துறந்தாரோ (உலகத்தில்) ப்ரஸித்திபெற்றவரும் சிறந்தகதியானவரும் கற்றறிந்தவரும் க்ஷத்திரியதர்மத்தில்கிலேபெற்றவரும் பரிசுத்தரும் வேதவேதாங்கங்களுடைய தத்வங்களையறிந்தவருமான அந்தப்பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடத்தில் எவ்வாறு சொல்லுகின்றாய்? எல்லா அஸ்திரங்களிலும் சிகைக்ஷபெற்றவரும் சார்தரும் மனத்தைஅடக்கினவரும் சிறந்தமனமுள்ளவருமான பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டு மிச்சமுள்ளசேனையும் கொல்லப்பட்டதென்றே எண்ணுகிறேன். பாண்டவர்கள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் குருவுமான பீஷ்மரைக்கொன்று ராஜ்யத்தை அடையவிரும்புதலால் அநர்மமானது தர்மத்தைக்காட்டிலும்பலமுள்ளதாக வந்துவிட்டதென்பது என்னுடையஎண்ணம். ஜமதக்னிசுமாரரும் எல்லா அஸ்திரங்களையும் அறிந்தவரும் ஸர்வோத்தமருமானபாகுராமர் முற்காலத்தில் அம்பைசிமித்தமாக யுத்தத்தில்முயற்சித்து (எந்தப்) பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் ஜயிக்கப்பட்டாரோ இந்திரனுக்கொப்பான செய்கையை யுடையவரும் எல்லா வில்லாளிகளுள்ளும்சிறந்தவருமான அந்தப்பீஷ்

மர் கொல்லப்பட்டாரென்று என்னிடம் சொல்லுகிறாய். இதைக்காட்டிலும் மேலானதுக்கம் ஏது? யுத்தகளத்தில் அனேகக்ஷத்திரியர்களுடைய கூட்டங்களை அடிக்கடி ஜயித்தவரும் சத்துருவீரர்களைநாசம் செய்கிற வீரருமான அந்தப் பாசுராமராலும்கூட எவர் கொல்லப்படவில்லையோ அந்தமகாபுத்திமானான பீஷ்மர் இப்பொழுது சிகண்டியினால்கொல்லப்பட்டார். (ஆதலால்) துருபதகுமாரனாகிசண்டி, மகாவீர்யமுடையவரும் யுத்தத்தில் மிக்கமதங்கொண்டவருமான அந்தப் பாசுராமரைக்காட்டிலும் தேஜஸ், வீர்யம், பலம்இவைகளில் மேம்பட்டவனென்பது நிச்சயம். சூரரும் யுத்தத்தில்ஸமர்த்தரும் எல்லாப் படைகளிலும் மிக்கதேர்ச்சிபெற்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை யறிந்தவரும் வீரரும்பாதசிரேஷ்டருமான பீஷ்மரைக் கொன்றவனும் பகைவரைக்கொல்பவனுமான அவனைப் போர்க்களத்தில் எந்தவீரர்கள் அனுஸரித்தார்கள்? பாண்டவர்களோடு பீஷ்மருக்கு எவ்விதமாக யுத்தம்நடந்ததென்பதை எனக்கு உரைப்பாயாக. ஸஞ்சய! தலைவனையிழந்ததான என்புத்திரனுடைய சேனையானது (பர்த்தாவையிழந்த) மங்கையைப்போலாகிவிட்டது. என்னுடைய அந்தச்சேனையானது இடையனை இழந்தபசுக்கூட்டம்போல் மிக்கதடுமாற்றத்தை அடைந்துவிட்டது. மஹாயுத்தத்தில் எவருடையபௌருஷமானது எல்லாஉலகத்தையும்காட்டிலும் சிறந்ததோ அந்தப்பீஷ்மர் பாலோகத்தைவிரும்பினபொழுது உங்களுடையமனம் எவ்வாறிருந்தது? ஸஞ்சய! மஹாவீர்யமுள்ளவரும் உலகத்தில்தார்மிகருமானபிதாவை (சத்துருக்களால்) கொல்லும்படிசெய்வித்து இப்பொழுது நாம் பிழைத்திருப்பதிலும் நம்மிடத்தில் எவ்விதமானஸாமர்த்தியம் இருக்கின்றது? பீஷ்மர்கொல்லப்படவே என்புத்திரர்கள் ஆழமானஜலத்தில் அமிழ்கின்றஒடத்தைக்கண்ட கரையிலிருப்பவர்கள்போல மிகவும் துக்கத்தினால் சோகத்தை அடைவார்களென்றெண்ணுகிறேன். ஒ! ஸஞ்சய! புருஷசிரேஷ்டரானபீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டும் பிளந்துபோகாமலிருப்பதால் என்மனம் நிச்சயமாக வஜ்ரத்தாலானதுதான். புருஷசிரேஷ்டரும் அவமதிக்கமுடியாதவருமான அந்தப்பீஷ்மரிடத்தில் அளவிடமுடியாத அஸ்திரங்களும் புத்திசக்தியும் நீதியும் நிலைபெற்றிருந்தனவோ அவர் யுத்தத்தில் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டார்? அஸ்தரத்தினாலாவது செளர்யத்தினாலாவது தவத்தினாலாவது புத்தியின்சக்தியினாலாவது தைரியத்தினாலாவது கொடையினாலாவது ஒருவனும் மிருத்யுவினிடத்தினின்று விடுபடான். ஸஞ்சய! சந்தனுகுமாரரானபீஷ்மரும் கொல்லப்பட்டாரென்று சொல்லுகிற

காரணத்தினால் நிச்சயமாகவே காலமானது மிக்கவலியுடையது. அது எல்லாலகத்தாராலும் தாண்டமுடியாதது. புத்திரசோகத்தினால் மிகவும்வாட்டமுற்றிருக்கிற நான் (இந்தப்) பெரியதுக்கத்தை எண்ணுகவனாகச் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரைக்காட்டிலும் மேலான ரக்ஷணத்தை விரும்புகிறேன். ஸஞ்சய! பூமியில்விழுந்திருக்கின்ற சூரியனைப்போல (யுத்தகளத்தில்) வீழ்ந்திருக்கின்ற சாந்தனவரைத் துரியோதனன்கண்டபொழுது என்னசெய்தான்? ஸஞ்சய! நான் புத்தியினால் ஆலோசித்தவரையிலும் அரசர்களுடையசேனையில் நம் மவர்களாவது பிறர்களாவது கொஞ்சமேனும் மிஞ்சப்போகிறதில்லையென்று உணங்குகிறேன். பாண்டவர்கள் சாந்தனவரைக்கொன்று ராஜ்யத்தை அடையவிரும்புதலால் இந்தக்ஷத்திரியதர்மமானது கொடியதென்று ரிஷிகளால் நன்றாகக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. நாமும் பெரியவிரதமுடையவரான பீஷ்மரை வதம் அடையும்படிசெய்வித்து ராஜ்யத்தைவிரும்புகிறோம். க்ஷத்திரியதர்மத்தில் நிலைபெற்றவர்களும் சிறுவர்களுமான பாண்டவர்கள் அபராதிகளல்லர். ஸஞ்சய! கஷ்டமான ஆபத்துக்களில் உத்தமபுருஷனால் பராக்ரமமும் அதிகசக்தியுமல்லவோ வெளிப்படுத்தத்தக்கவை? அவை அவரிடத்தில் நிலைபெற்றிருந்தன. சைனியங்களை அதிகமாகநாசம்செய்கின்றவரும் அகார்யத்தில் வெட்கமுள்ளவரும் ஜயிக்கப்படாதவரும் பிதாவுமான பீஷ்மரைப் பாண்டுபுத்திரர்கள் எவ்வாறு எதிர்த்துத்தடுத்தார்கள்? ஸஞ்சய! சேனைகள் எவ்வாறு சேர்ந்திருந்தன? மிக்கபலசாலிகளானவீரர்களோடு எவ்வாறு யுத்தம்நடந்தது? என்னுடைய பிதாவான பீஷ்மர் பகைவர்களால் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டார்? பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டவுடன் துரியோதனனும் கர்ணனும் ஸௌபலனான சகுனியும் வஞ்சகனான துச்சாஸனனும் யாதுகூறினர்? மனிதர்கள் யானைகள் குதிரைகள் இவைகளுடைய தேகங்களால் பரப்பப்பட்டதும் அம்புகளும் வேல்களும் பெரியகத்திகளும் தோமரங்களுமாகிற பாச்சிகைகளுள்ளதும் அதிபயங்கரமும் யுத்தத்தால் நெருங்கமுடியாததுமான யுத்தகளமாகிறசூதாபிம்ஸபையில் புத்திகெட்டவர்களான சூதாடிகள் நுழைந்துவிட்டார்கள். பயங்கரமானதும் பிராணையேபந்தயமாகக்கொண்டதுமான யுத்தமாகிற சூதாட்டத்தில் எந்தப்புருஷசிரேஷ்டர்கள் விளையாடினார்கள்? அந்தயுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மரைத்தவிர எவர்கள் ஜயிக்கப்படுகிறார்கள்? எவர்கள் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்? எவர்கள் லக்ஷ்யம்வைத்துஅடித்துத் தள்ளப்பட்டார்கள்? ஸஞ்சய! அதை எனக்குச் சொல்வாயாக. பயங்கரமான

செய்கையுள்ளவரும் யுத்தத்தில்பிரகாசிக்கின்றவரும் எனக்குப் பிதாவும் தேவவிரதருமானபீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கேட்டு இப்பொழுது எனக்கு ஆறுதல்உண்டாகவில்லை. ஸஞ்சய! புத்திரனை இழந்ததனுலுண்டானதும் மனத்தில் ஊன்றியதுமான பெரியதுன்பத்தை அக்னியை நெய்யினால்ஜ்வளிக்கச்செய்வதுபோல நீ ஜ்வளிக்கச்செய்கிறாய். பிரஸித்திபெற்றவரும் எல்லாஉலகங்களுக்கும் நன்மையையே செய்கின்றவருமானபீஷ்மர் பெரிய பாரத்தைத்தாங்கிக் கொண்டிருந்துகொல்லப்பட்டாரென்பதைக்கண்ணுற்று என்புத்திரர்கள் துக்கிப்பார்களென்று எண்ணுகிறேன். ஸஞ்சய! நான் துரியோதனனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட அவ்விதமான துக்கங்களைக் கேட்கப் போகிறேன். ஸஞ்சய! ஆதலால் அவ்விதத்தில்நடந்த எல்லாவற்றையும் எனக்குச் சொல். ஸஞ்சய! அந்த யுத்தத்தில் மந்தனா (என்புத்திரனுடைய) புத்திக்குறைவினால் நேர்ந்த அநீதியையும் நல்ல நீதியையும் நடந்தபடி எனக்குச் சொல். ஜயத்தைவிரும்புகின்றவரும் அஸ்தாங்களில்தேர்ச்சிபெற்றவருமான பீஷ்மராலே அந்தயுத்தத்தில் பாக்ரமத்துடன் எது செய்யப்பட்டது? கௌரவாண்டவ ஸேனைகளுக்கு அந்தயுத்தம் எவ்வாறுநடந்தது? மேலும், எந்தக் காலத்தில் எவ்விதமுறையோடு எது எவ்விதமாக நடந்தது? அதை முழுதும் உரைக்கவேண்டும்” என்றுகேட்டான்.

பதினாந்தாவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனன் பீஷ்மரைக் கழிக்கும்படி துச்சாஸனனுக்குக் கட்டளையிட்டது.)

ஸஞ்சயன், “மஹாராஜே! தொடர்ச்சியான இந்தக் கேள்வியானது உம்மால்கேட்கத்தகுந்ததுதான். அதற்கு நீர் தகுந்தவராயிருக்கின்றீர். இந்தத்தோஷத்தை நீர் துரியோதனன்மீது சுமத்துவதற்குத் தகுந்தவரல்லீர். தன்னுடைய கெட்டநடையால் கெடுதலை அடைகிறமனிதன் அந்தப்பாபத்தினால் மற்றவனை (ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனென்று) சந்தேகிப்பதற்குத் தகுந்தவனல்லன். மஹாராஜே! மனிதர்களுள் எவன் முழுதும்நிந்திக்கத்தக்கவையும் மிக இழிந்தவையுமான காரியங்களைச் செய்கிறானோ அவன் எல்லா உலகங்களிலும் கொல்லத்தக்கவனாகிறான். (பிறர்செய்யும்) வஞ்சனையை அறி

யத் திறமையுள்ளவர்களும் மந்திரிகளுடன் கூடினவர்களுமான பாண்டவர்கள் உமக்காகவே காட்டில் துன்பத்தை அனுபவித்தார்கள்; நெடுங்காலம் பொறுத்தார்கள். மஹாராஜரே! குதிரைகளுக்கும் யானைகளுக்கும் அளவற்றதேஜஸுள்ள அரசர்களுக்கும் (யுத்த களத்தில்தோர்ந்ததும்) என்னால் பரத்யக்ஷமாகவும் யோகபலத்தினாலும் பார்க்கப்பட்டதுமான விஷயத்தைக் கேளும். நீர் துக்கத்தில் மனத்தைச் செலுத்தவேண்டாம். அரசரே! இது இவ்விதமே ஆகத்தக்கதென்று முன்னமே தெய்வத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது நிச்சயம். எவருடைய அனுக்ரஹத்தினால் திவ்யமும் ஸர்வோத்தமமுமான அவ்விதஞானத்தை நானடைந்தேனோ சிறந்த புத்தியுள்ள அந்தவ்யாஸருக்கு வந்தனம் செய்து நன்றாகச் சொல்லுவேன். அரசரே! மஹாதமாவான வ்யாஸருடையவரத்தினாலே எனக்கு ¹ஆதீந்நிரியமான திருஷ்டியும் தூரத்திலிருந்தே (சப்தங்களைக்) கேட்டுந் திறமையும் பிறருடைய மனத்தையும் நடந்ததையும் இனி நடப்பதையுமுணர்தலும் சாஸ்திரமரியாதைகளைக்கடந்த துஷ்டர்களுடைய உத்பத்திக்குக் காரணத்தையறிதலும் ஆகாசத்தில் மங்களகரமானகதியும் யுத்தங்களில் ஆஸ்தாங்களாலேதாக்கப்படாமலிருத்தலும் கிடைத்திருக்கின்றன. விசிக்ரமும்²மிக்க ஆச்சர்யமும் மயிர்க்குச சலைவினாவிப்பதுமான யுத்தம் பாரதர்களுக்கு நடந்த விதத்தை விஸ்தாரமாக என்னிடமிருந்துகேளும். மஹாராஜரே! ஆயத்தமாயுள்ள அந்தச்சேனைகள் முறைப்படி அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும் தருணத்தில் தூர்யோதனன் துச்சாஸனனோக்கி, 'ஓ! துச்சாஸன! ரதங்கள் பீஷ்மரைக்ஷிப்பதற்காக விரைவாக ஒன்றுசேர்க்கப்படவேண்டும். எல்லாச்சேனைகளையும் விரைவாக (யுத்தத்திற்கு) நீ ஏவவேண்டும். அனேகவர்ஷகாலமாக எண்ணப்பட்டிருந்த ஸைனிகர்களுடன் கூடின பாண்டவகௌரவர்களுடைய அவ்விதமான யுத்தமானது இதோ என்னை நாடிவிட்டது. யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்காப்பதைக்காட்டிலும் முக்கியமான வேறுகாரியம் இல்லையென்றே எண்ணுகிறேன். இந்தப் பீஷ்மர் பாதுகாக்கப்பட்டால் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கூடின பாண்டவர்களையும் ஸோமகர்களையும் கொல்வார். பரிசுத்தமான சித்தமுள்ள பீஷ்மர், 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன். ஏனெனில், இவன் முன்பு ஸ்திரீயாயிருந்தவனெனக் கேள்விப்படுகிறேன். ஆதலால், அவன் என்னுடைய யுத்தத்தில் விலக்கத்தக்கவன்' என்று சொல்லி

¹ கண்முதலிய பாஹ்யேந்திரியங்களுக்கு அநோசரமான வஸ்துக்களை கேராகக்கண்டறியுந்திறமையுள்ள ஞானக்கண்.

யிருக்கிறார். ஆதலால், பீஷ்மரை நன்குபாதுகாக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய எண்ணம். என்னைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் சிகண்டியைக்கொல்லும்விஷயத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும். அவ்வாறே எல்லாவிதத்தினாலும் அஸ்திரங்களில் ஸமர்த்தர்களான அந்தக்கீழ்நாட்டுவீரர்களும் மேல்நாட்டுவீரர்களும் தென்னாட்டுவீரர்களும் வடநாட்டுவீரர்களும் பிதாமகரைப் பாதுகாக்கவேண்டும். பாதுகாக்கப்படாமலிருந்தால் அதிகபலமுள்ள விமமத்தையும் ஓநாய் கொன்றுவிடுமன்றோ? நரி விமமத்தைக்கொல்வதுபோலச் சிகண்டியானவன் பீஷ்மரைக்கொல்லும்படி நாம்செய்யக்கூடாது. யுதாமன்யுவானவன் இடப்பக்கத்திலுள்ள சேனையையும்! உத்தமோஜஸானவன் வலப்பக்கத்திலுள்ளஸேனையையும் ரக்ஷித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனை அடைந்திருக்கின்றனர். அர்ஜுனனும் சிகண்டிக்கு ரக்ஷிகளுக இருக்கின்றான். துச்சாஸனா! பார்த்தனால் ரக்ஷிக்கப்படுகின்றவனும் பீஷ்மரால் (யுத்தத்தில்) விலக்கப்பட்டவனுமான சிகண்டியானவன் பீஷ்மரைக்கொல்லாமலிருக்கும்படிசெய்' என்றுகூறினான்.

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தோடீக்சீ.)

(கௌரவபாண்டவஸேனைகளை வர்ணித்தல்.)

பிறகு இரவுசென்று விடியற்காலம்ஆகவே, 'யுத்தத்துக்கு' ஆயத்தம்செய்யலாம்; (யுத்தத்துக்கு) ஆயத்தம்செய்யலாம்' என்று உரத்துச்சொல்லுகின்ற அரசர்களுடையசப்தமானது பெரிதாகத் தோன்றியது. பாரதரே! (சைனியம்) முழுவதும் சங்கவாதயகோஷங்களும் துந்துபித்வனிகளும் விமமநாதங்களும் குதிரைகளினுடையகனைத்தவின் சப்தங்களும் அவ்வாறேதேருருளைகளின்ஒலிகளும் கர்ஜிக்கின்றயானைகளினுடையஒலிகளும் கர்ஜிக்கின்றயுத்தவீரர்களுடையவிமமநாதங்களும் கைகொட்டுதல்களும் உரத்தவீரவாதங்களும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் நிரம்பின. மஹாராஜரே! கௌரவபாண்டவர்களுடைய பெரிபஸேனைமுழுவதும் மிச்சமின்றி ஒன்றுசேர்ந்து சூரியோதயகாலத்தில் யுத்தம்செய்ய ஸன்னத்தமாகப்புறப்பட்டது. ராஜேந்திரரே! உமதுபுத்திரர்களுடையனவும் அவ்வாறே பாண்டவர்களுடையனவுமான அஸ்திரங்களும் சஸ்திரங்களும் கவசங்களும் எவ்விதத்தினாலும் பிளக்கமுடியாதவைகளாயிருந்தன. பாரதரே!

2 வேறுபாடும்.

களும் மஹாரதர்களுமானமற்ற அரசர்களும், ராஜபுத்திரர்களும் யுத்த ஸன்னத்தர்களாகத் தங்கள்சேனைகளில் நின்றார்கள். திருஷ்ணுஜினத் தைஉடுத்தவர்களும் பலசாலிகளும் யுத்தத்துடன் கூடியவர்களும் ஸந் தோஷமுடையவர்களும் ஸமர்த்தர்களுமான எல்லா வீரர்களும் துர் யோதனனுக்காக (உயிரைஇழந்து) பிரம்மலோகத்தை அடைவ தில் நீகைப்பெற்றவர்களாகிப் பத்து அடுக்கள ஹிணிகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு நின்றார்கள். எந்த இடத்தில் தலைவான பீஷ்மர் எல்லாச் சேனைகளுக்கும் முன்னே இருக்கின்றாரோ அந்த இடத்தில் துர்யோ தனனைச் சார்ந்ததும் பெரியதுமான கௌரவர்களுடையபதினோரா வது அடுக்களகிணிலேனையானது நின்றது. மஹாராஜே! வெங் னைத்தலைப்பாகையையுடையவரும் வெண்மையானகுதிரையையுடைய வரும் வெண்ணிறமுள்ளகவசத்தை அணிந்தவரும் (விரதத்தினின்று) தவறாதவருமான பீஷ்மரை உதித்திருக்கின்றசந்திரனைப்போல நாங் கள் கண்டோம். ' பொற்பனைமாததைக்கொடியாகக்கொண்டவரும் வெள்ளிரதத்தில்வீற்றிருக்கின்றவருமான பீஷ்மரைக் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் வெண்மையானமேகத்தின்மீது விளங்குகின்றமூரீ யனைப்போலக் கண்டார்கள். கொட்டாவிவிடுகின்றபெரியஸிம்மத் தைக்கண்டு அற்பமிருகங்கள்நடுங்குவதுபோலப் படைமுகத்திலிருக் கின்றபீஷ்மரைக்கண்டு திருஷ்டத்யும்னனைமுதன்மையாகக்கொண்ட மகாவில்லாளிகளானபாண்டவர்களும் ஸ்ரஞ்சயர்களும் மிக்கநடுக்க மடைந்தார்கள். அரசே! திருஷ்டத்யும்னனைத்தலைவனாகக்கொண்ட எல்லாயுத்தவீரர்களும் அடிக்கடி மிகுந்தபயமடைந்தார்கள். அரச ரே! உம்முடைய இந்தப்பதினோடுக்களகிணி ஸைனியங்களும் காந்தியுடையவைகளாயிருந்தன. அவ்வாறே பாண்டவர்களுடைய ஏழுஅடுக்களகிணி சேனைகளும் மஹாபுருஷர்களால் பாதுகாக்கப் பட்டன. (யுத்தம்செய்வதற்காக) ஒன்றோடொன்று கலந்திருக்கின்ற இரண்டுசேனைகளும், அதிகமதங்கொண்டசுரமீன்களும் சுழல்களு முள்ளவையும் பெரியமுதலைகளால் வியாபிக்கப்பட்டவையும் யுகாந்த காலத்தில் (கொந்தளித்து, ஒன்றோடொன்று) தாக்குகின்றவையு மான இரண்டு ஸமுத்திரங்கள்போலக் காணப்பட்டன. வேந்தே! ஒன்றோடொன்று (யுத்தத்திற்காக) எதிர்த்துநின்றகௌரவசேனை களுடைய அவ்விதமானசேர்க்கையானது எங்களால் இதற்குமுன் பார்க்கப்பட்டதுமில்லை; கேட்கப்பட்டதுமில்லை.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடர்ச்சி.)

(கௌரவசேன யுத்தத்துக்காகப் புறப்பட்டது.)

வேதங்களைப்பிரித்தவரும் பகவானுமான அந்தக்கிருஷ்ணத்
வைபாயனர்சொன்னதுபோல எல்லா அரசர்களும் ஒருங்குசேர்ந்து
(குருக்ஷேத்திரத்திற்கு) வந்தார்கள். அந்தத்தினத்தில் சந்திரன்
பிதிருலோகத்தைநாடி இருந்தான். ஆகாயத்திலிருந்து ஏழுமஹாஹ
ஹங்கள் ஜவலித்துக்கொண்டு கீழேவீழ்ந்தன. ஆகித்யன் இரண்டா
கப்பிளக்கப்பட்டவன்போல உதயகாலத்தில் காணப்பட்டான். சூரி
யன் காந்தியுடன் ஜவலிக்கின்றஜ்வாலையோடுகூட மறுபடியும்தோன்
றினான். எரிச்சலுடன்கூடியதிசையில் மாம்ஸங்களையும் ரக்தங்களை
யும்புஜிக்கின்றநரிகளும் காக்கைகளும் (மரித்தவர்களுடைய) சரீரங்
களை அடையஎண்ணிக்கொண்டு கூச்சலிட்டன. பகைவர்களை அடக்கு
பவர்களும் ஜிதேந்திரியர்களுமான, பிராயமுதிரந்தவரும் கௌ
ரவர்களுக்குப்பிதாமஹருமானபீஷ்மரும் பாத்வாஜபுத்திரரானதுரோ
ணரும் தினந்தோறும் காலையில்எழுந்திருந்து, 'பாண்டுபுத்திரர்களா
னபார்த்தர்களுக்கு ஜயம்உண்டாகவேண்டும்' என்றுசொன்னார்கள்.
பகைவர்களை அடக்குகிறவர்களான அவ்விருவரும் அந்தப்பிரதிஜ்
னாஸெய்யப்பட்டபடியே உம்முடையபிரயோஜனத்தைக்கருதி யுத்
தம்செய்தார்கள். எல்லாத்தர்மவிசேஷங்களையும்பிரித்தவரும் உமக்குப்
பிதாவுமானதேவவிராடர் அரசர்களை அழைத்து, 'க்ஷத்திரியர்களே!
இதோ உங்களுக்கு ஸ்வர்க்கத்துக்குப்போவதற்காகப் பெரியவாயில்
திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாயில்வழியாக நீங்கள் இந்திரனோ
டும்! ப்ரம்மாவோடும் ஸாலோக்யத்தை அடையுங்கள். இந்தவழி
யானது உங்களுக்கு முன்னோர்களாலும் அவர்களுக்கும் முன்
னோர்களாலும் சாக்ஷதமாக ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. நீங்கள்
யுத்தத்தில் மனக்கவலையற்றவர்களாக உங்கள் ஆத்மாவைக் கௌர
வப்படுத்திக்கொள்ளுங்கள். நாபாகனும் யயாதியும் மார்த்தாவும்
நகுஷனும் நிருகனும் இப்படிப்பட்டசெய்கைகளால்ஸித்தியடைந்து
உத்தமமான ஸ்தானத்தையடைந்தார்கள். வீட்டில் வியாதியினால்
மரிப்பதென்பது க்ஷத்திரியனுக்கு அதர்மம். சஸ்திரத்தினால் நாசத்
தைஅடைவது இவனுக்கு ஸநாதனதர்மம்' என்றுகூறினார். பாதரில்
சிறந்தவரே! பீஷ்மர்இவ்வாறுஉரைக்கக்கேட்டஅரசர்கள் சிறந்த

தேர்களால் தம்படைகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்துகொண்டு (யுத்தத்திற்
காகப்) புறப்பட்டார்கள். பாரதரே! ஸுபிரயசுமாராண அந்தக்
கர்ணன் மந்திரிகளோடும் உறவினர்களோடுங் கூடப் பீஷ்மரால் யுத்தத்
தில் ஆயுதத்தைக்கீழேவைக்கும்படி செய்விக்கப்பட்டான். உம்
முடையபுத்திரர்களும் உம்மைச்சேர்ந்த அரசர்களும் கர்ணனைவிடக்கி
விட்டு விம்மநாதத்தினால் பத்துத்திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படி
செய்துகொண்டு புறப்பட்டார்கள். அந்தச்சேனைகள் வெள்ளைக்
குடைகளாலும் கொடித்துணிகளாலும் கொடிமரங்களாலும் 'யாணை
களாலும் குதிரைகளாலும் காலாட்களாலும் பிரகாசித்தன. பூமியா
னது பேரிகைகள் பணவங்கள் துந்துபிகள் இவைகளுடையசப்தங்க
ளாலும் தேருருளைகளுடைய துனியினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஒசை
களாலும் கலக்கமுற்றதாயிற்று. ஸ்வர்ணமயமானகைவளைகளாலும்
தோள்வளைகளாலும் விற்களாலும் விளங்குகின்ற மஹாரதர்கள் நெருப்
புடன் கூடினமலைகள் போல விளங்கினார்கள். பீஷ்மர்! யீர்தூநகூத்
திரப்ரதிமைகளுள்ள பெரியபனைமரக்கொடியோடு நிர்மலமான சூரி
யனுக்கு ஒப்பாகக் கௌரவசேனையின் முன்பக்கத்தில் பிரகாசித்
துக்கொண்டு நின்றார். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! உம்மைச்சேர்ந்த
மகாவில்லாளிகளான அரசர்கள் பீஷ்மருடைய கட்டளைப்படி இருந்
தார்கள். கோவாஸனதேசத்தில் தோன்றியவனும் தாமரைப்புஷ்
பத்தின் நிறமுடையவனுமான அந்தச்சைப்பன் எல்லா அரசர்களோ
டுங் கூடினவனாகி அரசர்க்குரியதும் கொடியுள்ள துமான சிறந்தயானை
யின்மீதேறி எல்லாச்சேனைகளுக்கும் முன்னிலையில் நின்றான். அசுவத்
தாமாவானவர் யுத்தமுயற்சியுள்ளவராகி விம்மத்தின்வால்வடிவ
மான கொடியோடு (யுத்தத்திற்காகச்) சென்றார். சுருதாயுதன், சித்
ரஸேனன், புருமித்ரன், விவிம்சதி, சல்யன், பூரிஸ்ரவஸ், மகாரதனா
னவிகர்ணன் இவ்வேழுமகாவில்லாளிகளும் துரோணபுத்திரரைமுன்
னிட்டுக்கொண்டு சிறந்தகவசம் அணிந்து ரதங்களோடு பீஷ்மருக்கு
முன்னால் சென்றார்கள். மிக்கவளர்ச்சியுள்ளவைகளும் காந்தியுள்ள
வைகளும் பொன்மயமுமான அவர்களுடைய தவஜங்களும் உத்தமமா
னரதங்களை விளக்கிக்கொண்டு அதிகமாகப் பிரகாசித்தன. கமண்ட
லுவினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஸ்வர்ணமயமானதும் வில்லுடன்
கூடியதுமான ஆசார்ய முக்கியரான துரோணருடையவே தித்வஜமா
னது பிரகாசித்தது. அனேகலக்ஷக்கணக்கான ஸேனையை அழைத்
துச்செல்லுகின்ற துரியோதனனுக்கு மணிமயமான பெரிய அரசவக்

கொடியானது இருந்தது. ரதிகர்களானபௌரவனும் காளிங்கனும் காம்போஜனும் ஸுதக்ஷிணனும் கேஷமதன்வாவும் சல்யனும் அந்தத்தூர்யோதனனுக்குமுன்னின்றார்கள். கிருபரானவர் விருஷபக் கொடியையுடைய உத்தமமானாதத்தோடு (ஸைனிகர்களை) அழைத்துக்கொண்டு மகததேசாதிபதியினுடைய சேனாமுகத்தை அடைந்தார். அங்கதேசாதிபதியான (கர்ணபுத்திரான விருஷகேதுவினாலும்) மனவுறுதியுள்ள கிருபராலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட கீழ்நாட்டுவீரர்களுடைய மிகப்பெரிதான அந்தச் சேனையானது சரத்காலமேகம் போல விளங்கியது. பெரும்புகழுள்ள ஜயத்ரதன் படைத்தலையில் நின்றுகொண்டு, பன்றிவடிவங்கொண்ட வெள்ளிமயமான பிரதான த்வஜத்தோடு விளங்கினான். லக்ஷ்மீதேர்களுக்கும் எண்ணாயிரம் யானைகளும் அறுபதினாயிரம் குதிரைகளும் அவனுடைய வசத்திலிருந்தன. ஸிந்துதேசாதிபதியும் அரசனுமான ஜயத்ரதனால் பாதுகாக்கப்பட்ட அந்தப்படையின் முன்னணியானது அளவற்ற தேர்களும் யானைகளும் குதிரைகளுமுள்ள பெரும்படையாகப் பிரகாசித்தது. காளிங்கதேசங்களுக்கெல்லாம் அரசனாயிருப்பவன் அறுபதினாயிரம் தேர்களோடும் பதினாயிரம் யானைகளோடும் சேர்ந்து கேதுமான் என்கிற அரசனோடு கூடச் சென்றான். பர்வதங்களுக்கொப்பான அவனுடைய பெரிய யானைகள் யந்திரங்களாலும் தோமரங்களாலும் அம்புக்கூடுகளாலும் கொடிகளாலும் மிக்க பிரகாசமுள்ளவைகளாகச் செய்யப்பட்டு மிகவிளங்கின. காளிங்கதேசாதிபதியானவன்! அக்னிஸ்வரூபமான சிறந்த கொடிமரம் வெண்கொற்றக்குடை ஸ்வர்ணமயமான கண்டாபரணம் சாமரம் விசிறி ஆகிய இவற்றால் விளங்கினான். அரசரே! கேதுமான் என்பவனும் யுத்தாங்கத்தில் விசித்திரமும் உத்தமமுமான அங்குசமுள்ள யானையின் மீதேறி மேகத்தின் மீதிருக்கின்ற சூரியன்போல (விளங்கினான்.) தேஜஸினால் விளங்குகின்ற பகதத்தரஜன் உத்தமமான யானையின் மீதேறி வஜ்ரதானை இந்திரன்போலச் சென்றான். பகதத்தனுக்கு ஒப்பானவர்களும் அவந்திதேசாதிபதிகளுமான! விர்தன் அனுவிந்தனிருவரும் யானையின் பிடரியின் மீதேறிக் கேதுமானைத் தொடர்ந்து சென்றனர். வேந்தரே! ஸ்ரேணராலும் அரசரான பிஷ்மராலும் அவ்வாறே ஆசார்யபுத்திரான அசுவத்தாமாவாலும் பாஹ்லீகனாலும் கிருபராலும் ஏற்படுத்தப்பட்டதும் தேர்ப்படையுள்ளதுமான அந்தவயுக்கமானது யானைகளாகிற அங்கங்களுள்ளதாகவும் அரசர்களாகிற தலைகளுள்ளதாகவும் குதிரைகளாகிற சிறகுகளுள்ளதாகவும் உக்கிரஸ்வரூபமாக அட்டஹாஸம்

செய்துகொண்டு நாற்புறங்களிலும் முகங்களுள்ளதாகிப் பகைவர் படையை எதிர்த்துச்சென்றது.

பதினேட்டாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌவசேனையின்வரணம்.)

மஹாராஜரே! பிறகு கேட்பவர்களுடைய மனத்தை நடுக்க முறச்செய்கின்றதான போர்புரிய எண்ணங்கொண்ட போர்வீரர்களுடைய சப்தமானது ஒரு முகூர்த்தகாலத்திற்குள் உரக்கக்கேட்கப்பட்டது. சங்கங்களுடைய த்வனிகளாலும் துந்துபிவாத்யங்களுடைய ஒசைகளாலும் யானைகளுடைய கர்ஜனைகளாலும் தேர்ச்சகரங்களின் ஒலிகளாலும் பூமியானது பிளக்கப்பட்டதுபோலாகியது. அப்பொழுது கனைக்கின்ற குதிரைகளுடைய சப்தத்தினாலும் கர்ஜிக்கின்ற யுத்த வீரர்களுடைய சப்தத்தினாலும் ஸ்ஷணத்திற்குள் ஆகாயமும் பூமியும் நான்குபக்கத்திலும் நிரப்பப்பட்டன. (பகைவர்களால்) அவமதிக்கத்தகாதவரே! உமது புத்திரர்களுடைய சேனைகளும் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளும் ஒன்றையொன்று எதிர்க்குங்காலத்தில் மிகநடுக்கமுற்றன; அவ்விடத்தில் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட யானைகளும் தேர்களும் மின்னல்களுடன்கூடின மேகங்கள் போல விளங்குகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. அரசரே! பொன்வளையங்களுள்ளவைகளும் பற்பலவிதமான வடிவங்களுள்ளவைகளுமான உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களுடைய கொடிகள் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னிகள் போல விளங்கின. பாரதரே! உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்களுடைய கொடிகளும் சத்துருக்களுடைய கொடிகளும் மஹேந்திரனுடைய நிரம்லமான பெரிய த்வஜங்கள் போலக் காணப்பட்டன. வீரர்கள் நெருப்புக்கும் சூரியனுக்கும் ஸமமான காந்தியுள்ள பொற்கவசங்களை அணிந்து நெருப்புக்கும் ஸூர்யனுக்கும் ஸமமான ஒளியுள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அரசரே! விசித்திரமான ஆயுதங்களையும் விற்களையுமுடையவர்களும் விசித்திரமான ஆயுதங்களைக் கையிலேந்தியவர்களும் கையுறை பூண்டவர்களும் கொடியையுடையவர்களும் விருஷபத்தினுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவர்களும் பெரிய வில்லையேந்தியவர்களும் சிரேஷ்டர்களுமான கௌவயுத்தவீரர்கள் படைமுகத்தை யடைந்து விளங்கினார்கள். அரசரே! உம்முடைய குமாரர்களான துச்

சாஸனன், தூர்விஷஹன், தூர்முகன், துஸ்ஸஹன், விவிம்சதி, சித்ராஸேனன், மஹாராதனவிகர்ணன், ஸத்யவ்ரதன், புருமித்ரன், ஜயன், பூரிஸ்ரவஸ், சலன் இவர்கள் பீஷ்மருடையபின்புறத்தைக் காத்தார்கள். அவ்வாறே இருபதினாயிரம்தேராளிகள் இவர்களைப் பின்பொடர்ந்துவந்தார்கள். சூரர்களும் சரீரத்தையிழக்கத்துணிந்தவர்களுமான அபிஷாஹர்கள், சூரஸேனர்கள், சிபிகள், வஸாதிகள், சால்வர்கள், மத்ஸ்யர்கள், அம்பஷ்டர்கள், த்ரிகர்த்தர்கள், கேகயர்கள், ஸௌவீரர்கள், கைதவர்கள், கீழ்நாட்டு மேல்நாட்டு வடநாட்டு வீரர்கள் ஆகிய இந்தப்பன்னிரண்டுதேசத்தைச்சேர்ந்த எல்லா அரசர்களும் பெரியரதக்கூட்டங்களுடன் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தார்கள். மிக்கபலமுள்ள பதினாயிரம்யானைகள் அடங்கியஒருபடையானது மகதநாட்டு வேந்தன் இருக்கிற இடத்திலுள்ள தேர்ப்படையை அனுஸரித்தது. படைநடுவில் ரதங்களுடைய சக்ரக்ஷகர்களும் யானைகளுடையபாதக்ஷகர்களுமான அறுபதுலக்ஷம் பெயர்கள் இருந்தார்கள். வில்லையும் கேடகத்தையும் கத்தியையும்கையில்லாண்டவர்களும் அனேகலக்ஷக்கணக்கானவர்களும் 'நகரங்களாலும்சட்டிகளாலும் யுத்தம்செய்கின்றவர்களுமான காலாட்களின் கூட்டங்கள் முன்னணியில்சென்றன. பாரதரே! உம்முடைய புத்திரனுக்குப் பதினேர அக்ஷௌஹினிசேனைகளிருந்தன. மஹாராஜரே! அது யமுனையுடன்கூடினகங்கைபோலக் காணப்பட்டது" என்று கூறினான்.

பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் கீ த ர ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(யுத்தத்தின்பொருட்டுப் பாண்டவசேனாபுறப்பட்டது.)

திருதராஷ்டிரன், “அணிவகுக்கப்பட்ட(நம்முடைய) பதினேர அக்ஷௌகினிசேனையையும்பார்த்துப் பாண்டுகுமாரனான யுதிஷ்டிரன் அல்பமான ஸேனையினால் எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தான்? ஸஞ்சய! மாணுஷவ்யூஹத்தையும் தெய்வவ்யூஹத்தையும் காந்தர்வவ்யூஹத்தையும் ஆஸுரவ்யூஹத்தையும் அறிந்த பீஷ்மரைஎதிர்த்து அந்தக் குந்திபுத்திரன் எவ்வாறு எதிரணிவகுத்தான்?” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ தர்மாத்மாவும் பாண்டுபுத்திரருமான தர்மராஜர் அணிவகுக் கப்பட்டிருக்கின்ற துர்யோதனனுடைய சைனியங்களைக்கண்டு தனஞ் சயனேநோக்கி, ‘ஐயா! ப்ருகஸ்பதிமஹரிஷியினுடையவசனத்தினால் (நீதியில்வல்லவர்கள், ‘பகைவர் படைகளைவிடத் தன்படைவீரர்கள்) குறைவாயிருந்தால் (அரசன் அவர்களை) ஒன்றுசேர்த்துப் போர்புரியும்படி செய்விக்கவேண்டும்; அதிகமாயிருந்தால், அவர்களை இஷ்டப்படி (தனித்தனியாகப்பிரித்து) விஸ்தாரப்படுத்தவேண்டும். கணக்கினால் குறைந்தவர்களுக்கு, அதிகரித்திருக்கின்ற பகைவீரர்களோடு (போர்புரிகையில்) சூழீமுகம்என்கிறவ்யூகம் ஏற்படுத்திக்கொள்ளத் தக்கது’ என்றுதெரிவிக்கிறார்கள். அவ்வாறே நம்முடைய படையானது பகைவர்படைகளைக்காட்டிலும் மிகவும் குறைவானது. பாண்டவ! ப்ருகஸ்பதிமகரிஷியினுடைய இந்தவார்த்தையை அறிந்து நீ அணிவகு’ என்று கூறினார். இவ்வார்த்தையைக் கேட்டுப் பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனன் தர்மராஜரைப்பார்த்து அரசர்களில் மிகச்சிறந்தவரே! பகைவர்களால் வெல்லமுடியாததும் வஜ்ரபாணியான இந்திரனாலே ஏற்படுத்தப்பட்டதும் வஜ்ரம்என்றுபேர்கொண்டதும் உறுதியுள்ளதுமானவ்யூஹத்தை இதோ நான் உமக்கு ஏற்படுத்துகிறேன். பெருங்காற்றுப்போலப் போரில் பகைவர்களால் தாங்கமுடியாதவனும் அடிப்பவர்களுள்சிறந்தவனுமான அந்தப்பீமன் நமக்குமுன் யுத்தம்செய்யப்போகிறான். யுத்தஉபாயங்களில்ஸமர்த்தனும் புருஷசிரேஷ்டனும் தலைவனுமானபீமஸேனன் பகைவர்படைகளின்வன்மையைஅடித்துக்கொண்டு நமக்குமுன் யுத்தம்செய்யப்போகிறான். துரியோதனனை முதன்மையாகக்கொண்டஎல்லாக்கொளவர்களும் எவனைப்பார்த்து ஸிம்மத்தைக்கண்ட அல்பமிருகங்கள் போல மிகப்பயந்து திரும்பப்போகிறார்களோ (சத்துருக்களை) அடிப்பவர்களுள்சிறந்த அந்தப்பீமஸேனனாகிறமதிலை நாமனைவரும் தேவராஜனைத் தேவர்கள் ஆசிரியிப்பதுபோல ஒரிடத்தினின்றும் பயமடையாதவர்களாக ஆசிரியிப்போம். மிக்ககோபங்கொண்டவனும் மிக்ககொடியசெய்கையுள்ளவனும் புருஷசிரேஷ்டனுமான பீமஸேனைப் பார்ப்பதற்குச்சக்தியுள்ளமனிதன் உலகத்தில் இல்லையென்பது நிச்சயம். இடிபோன்ற பலமுள்ளதும் உறுதியுள்ளதுமான கதாயுதத்தை எடுத்துக்கொண்டு அதிகவேகத்தோடு ஸஞ்சரிக்கும் பீமஸேனன் ஸமுத்திரத்தையும் வற்றும்படி செய்வான். அரசரே! மிக்கபலசாலியான பீமஸேனைத் தன்னுடைய பெரியபலத்தைக் காண்பிக்கும்படிசெய்யும். வேந்தரே! கேகயர்களும் த்ருஷ்ட

கேதுவும் வீரயவானுனசேகிதானனும் மந்திரிகளுடன் (படைகளை) அழைத்துக்கொண்டு திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை நோக்கிச் செல்லட்
டும்' என்றும்மறுமொழிகூறினான். பாரதரே! அவ்வாறு சொல்
லுகின்றபார்த்தனை அப்பொழுது எல்லாச்சேனைகளும் யுத்தத்
தில் அனுகூலமானவாக்குகளாலே புகழ்ந்தன. இவ்வாறுசொல்லி
விட்டுப் பெரியகைவன்மையுள்ளதனஞ்சயன் அவ்வாறேசெய்தான்.
அவன் அவ்வாறே அந்தப்படைகளை அணிவகுத்து விரைவாக (எதிர்த்
துச்) சென்றான். பாண்டவர்களுடையபெரும்படையானது (யுத்தஸன்
னாகத்தோடு) புறப்பட்டிருக்கின்றகௌரவர்களைக்கண்டு (பிரவாகத்
தால்) பூர்ணமானகங்கைபோல அசைவற்றதாகவும் கொஞ்சம்சலிக்
கின்றதாகவும் காணப்பட்டது. பீமஸேனனும் வீரயவானுன திருஷ்ட
தத்யும்னனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் த்ருஷ்டகேதுராஜனும்
அப்போர்வீரர்களுக்குமுந்தினின்றார்கள். அதற்குப்பிறகு, அந்தவிராட
ராஜன் ஓர்அக்ஷௌஹிணிஸையத்தால் சூழப்பட்டுத் தம்பிமாரோ
டும் குமாரர்களோடும் (அந்தப்பீமனைப்) பின்புறத்தில் பாதுகாத்தான்.
மிக்ககார்தியுள்ளமாத்ரிபுத்திரர்களிருவரும் பீமஸேனனுடையசகா
ரக்ஷகர்களானார்கள்; அபிமன்யுவுடன்கூடின பலசாலிகளான திரௌ
பதிபுத்திரர்கள் பின்புறத்தை ரக்ஷித்தார்கள். ஸேனையில் சூரர்களும்
ரதிகர்களுள் முக்கியர்களுமான பிரபதார்க்களோடுகூடினவனும் மஹா
ரதனும் பாஞ்சாலகுமாரனுமான திருஷ்டதத்யும்னன் அவர்களுக்கு
ரக்ஷகனாகஇருந்தான். பரதர்களுள் சிறந்தவரே! சிகண்டியோ அவர்
களுக்குப்பின்புறத்தில் அர்ஜுனனுல்பாதுகாக்கப்பட்டுப் பீஷ்மரைக்
கொல்வதில்முயற்சியுள்ளவனாகச் சென்றான். மஹாபலசாலியான
யுயுதானன் அர்ஜுனனுக்குப்பின்புறத்தில் இருந்தான். பாஞ்சால
குமாரர்களான யுதாமன்யுவும் உத்தமௌஜஸும் சேனையைக்காப்ப
வர்களாயிருந்தார்கள். குந்திபுத்திரானயுதிஷ்டிரராஜர் ஜங்கமமான
மலைகள்போன்ற மதங்கொண்டபெரியயானைகளுடன்சேர்ந்து படை
நடுவிலிருந்தார். பிறகு பெரியமனமுள்ளவனும் பராக்ரமமுடைய
வனும் பாஞ்சாலராஜனுமானயஜ்ஞஸேனனும் ஓர்அக்ஷௌகினி
ஸேனையுடன் பாண்டவர்களுக்காகப் பின்புறத்தில் விராடனை அனு
ஸரித்துச் சென்றான். அரசரே! சூரியசந்திரர்கள் போலுவிளங்கு
கின்றவைகளும் பொன்னணிகளால் ஆலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் பற்
பல அடையாளங்களைத்தரித்தவைகளுமான பெரியகொடிகள் அவர்க
ளுடையரதங்களிலிருந்தன. அதற்குப்பிறகு மஹாரதனுன அந்த
த்ருஷ்டதத்யும்னன் ஸதேஹாதர்களுடனும் புத்ரர்களுடனும்சேர்

ந்து (முற்கூறியஸேனாவீரர்களை) வேகமாக நடத்திக்கொண்டு யுதிஷ்டிரரைப் பாதுகாத்தான். உம்மைச்சார்ந்தவீரர்களுடையதேர்களிலும் பகைவர்களுடையதேர்களிலுமுள்ள பெரிய கொடிகளை அவமதித்துக் கொண்டு ஒப்பற்றபெரியவானாகக்கொடியானது அர்ஜுனனுடைய ரதத்திலிருந்தது. கத்திகளையும் சக்திகளையும் ரிஷ்டிகளையும் கையில் கொண்டவர்களும் அனேகலக்ஷக்கணக்காயிருப்பவர்களும் என்காலாட்கள் பீமஸேனனுக்குக் காக்கைகளாக முன்னிலையில் சென்றார்கள். மதப்பெருக்குள்ளகன்னமும் முகமுமுள்ளவைகளும் செளர்யமுள்ளவைகளும் ஸ்வர்ணமயமானவலைபோன்ற மேல்விரிப்புகளால் ஜவலிக்கின்றவைபோலிருப்பவைகளும் அசைவற்றவைகளும் மழையைப் பொழிகின்ற மேகம்போன்றவைகளும் ஸர்வோத்தமங்களும் தாமரைமலர்போன்றவாஸனையுடையவைகளும் வர்ஷாகாலத்துப்பர்வதங்கள்போன்றவைகளுமான பதினாயிரம்பாணிகள் பின்புறத்தில் அரசரைத்தொடர்ந்து சென்றன. (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதவனும் பெரியமனமுள்ளவனுமான பீமஸேனன் பரிகாயுதம்போன்றதும் பயங்கரமுமான கதாயுதத்தை நன்றாக உருவிக்கொண்டு பெரியஸையத்தை நடத்திச்சென்றான். சூரியனைப்போலப்பார்ப்பதற்குமுடியாதவனும் ஸேனையை எரிக்கின்றவன்போலிருப்பவனுமான அந்தப்பீமஸேனனை ஸமீபத்திலுள்ள அந்தயுத்தவீரர்களுள்ளோரும் எதிரில்பார்ப்பதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பயமற்றதும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் முகத்தையுடையதும் மின்னல்போன்றவிற்களையும் தவஜங்களையுமுடையதும் கோரமுமான வஜ்ரம் என்று பிரஸித்திபெற்ற இந்த வ்யூஹமானது அர்ஜுனனால் பாதுகாக்கப்பட்டது. பாண்டவர்கள் உம்முடையஸேனைக்கு எதிர்வ்யூஹமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டதும் அவர்களால் நாற்புறங்களிலும் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கிறதுமான அந்த வஜ்ரவ்யூஹமானது மண்ணுலகில் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதது. ஸனையங்கள் விடியற்காலத்தில் சூரியோதயத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் மேகமில்லாமலே இடிமுழக்கத்துடன் கூடியகாற்றானது பின்புறத்தில் அதிகமாக வீசியது. நான்குபுறங்களிலும் பரக்கற்களைவாரியிறைக்கின்றகாற்றும் மெல்லவீசியது. புழுதியும் தூற்றி விடப்பட்டது. பேரிருளானது உலகத்தை மூடியது. பாதர்களுள் சிறந்தவரே! கிழக்குமுகமாகப் பெரியகுறைக்கொள்ளி வீழ்ந்தது. (வீழும்பொழுதே) உதிக்கின்றசூரியன் மீது உரைந்துகொண்டு பேரொலியுடன் சிதறியது. பாதர்களில் சிறந்தவரே! பிறகு ஸனையங்கள் (யுத்த) ஸன்னாகத்தையடையுமளவில் சூரியன் ஒளியிழந்தவனாகி

நேரில் உதித்தான். பூமியானது சப்தத்துடன் சலித்தது. பாதர்களிற்சிறந்தவரே! அப்பொழுது பூமியானது ஒலியுடன் சிதறியது. அரசரே! எல்லாத்திக்குக்களிலும் அனேகஇடிகள் உண்டாயின. மிக்கபுழுதி தோன்றியது. ஒன்றும் அறியப்படவில்லை. காற்றினால் விரைவாக அசைக்கப்படுகின்றவைகளும் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற கிணியிஸமுகத்தையுடையவைகளும் பொன்மாலையையும் சிறந்த ஆடைகளையுமுடையவைகளும் கொடித்துணிகளையுடையவைகளும் சூரியனுக்குச்சமமான ஒளிபொருந்தியவைகளுமான பெரியகொடிமரங்கள் (அசைவதால்) பனங்காடுகளில் சப்தமுண்டாவதுபோல எல்லாம், ‘ஜனஜன’ என்கிறசப்தமயமாகியது. பாதர்களிற்சிறந்தவரே! ஆண்மையிற்சிறந்தவர்களும் யுத்தத்தில்களிக்கின்றவர்களுமான அந்தப்பாண்டவர்கள் இவ்வாறு உமதுபுத்திரனுடையசேனைக்கு எதிரணிவகுத்துக்கொண்டு கதாயுதத்தைக்கையில்ல்கொண்டு முன்னிலையில்கின்ற பீமஸேனையைக்கண்டு நமதுபுத்தவீரர்களுடைய நிணங்களை விழுங்குகின்றவர்கள் போலதின்றார்கள் ” என்றுகூறினான்.

இருபதாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடர்கீசி.)

— ❦ —

(கேவரவஸேனையார் யுத்தத்திற்சிறப்பிப்பட்டுப்போதும் வகையை வரீணித்தல்.)

சிருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! சூரியோதயமானவுடன் யுத்தம் செய்யஎண்ணங்கொண்டவர்களும் பீஷ்மரைத்தலைவராகக்கொண்டவர்களுமான என்னைச்சேர்ந்தவர்களாவது பீமஸேனையைத்தலைவனாகக்கொண்டபாண்டவர்களாவது எவர்கள் அப்பொழுது முதலில் உத்ஸாகமுடையவர்களானார்கள்? எவர்களுக்கு வாயுவுடன்கூடிய சந்திரசூரியர்கள் பின்புறத்திலிருந்தார்கள்? எவர்களுடையசேனையைப்பார்த்துத் துஷ்டமிருக்கக் கத்தின? எந்தவீரர்களுடையமுகத்தின் கார்திகள் தெளிந்திருந்தன? இவைகளின்உண்மைஎல்லாவற்றையும் உள்ளபடி உரைப்பாயாக ” என்றுவினவ, சஞ்சயன்சொல்லலானான்.

“அரசரே! இரண்டுபடைகளும் ஒன்றுக்கொன்று நிகரானவை போலிருந்தன. இரண்டுசேனையின்வயூகங்களும் அதிகஸந்தோஷமுள்ளவைகளாயிருந்தன. இரண்டுசேனைகளும் விசித்திரமான வனவரிசைகள்போலப்பிரகாசித்தன. அவ்வாறே இரண்டுசேனைகளும் யானை

களாலும் தேர்களாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியிருந்தன. பாரதரே ! அவ்விதமாகவே இரண்டுசைனியங்களும் பெரியவையும் பயங்கரமான ரூபமுள்ளவையும் (ஒருவராலும்) பொறுக்கமுடியாதவையுமாயிருந்தன. அவ்வாறே இரண்டுசேனைகளும் ஸ்வர்க்கத்தைஐயிக்கும்பொருட்டு அமைக்கப்பட்டிருந்தன. அவ்வாறே இரண்டுசைனியங்களும் ஸத்புருஷர்களால் அடையப்பட்டிருந்தன. கௌரவர்கள் மேற்கு முகமாகநின்றார்கள். பாண்டவர்கள் கிழக்குமுகமாகநின்றார்கள். கௌரவர்களுடைய சேனையானது அஸுரராஜனுடைய சேனைபோலிருந்தது. பாண்டவர்களுடைய (சேனையானது) தேவேந்திரனுடைய சேனைபோலிருந்தது. பாண்டவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் குளிர்ந்த காற்று வீசியது. கௌரவர்களைநோக்கித் துஷ்டமிருகங்கள்கத்தின. (பாண்டவசேனையிலுள்ள) சிறந்தயானைகளுடைய மிகுதியானமதகந்தங்களை உமதுபுத்திரனுடையயானைகள் தாங்கவில்லை. துரியோதனன் தாமரைப்பூநிறமுடையதும் ஸ்வர்ணமயமானகச்சையுடையதும் மேல்விரிப்புள்ளதும் மதப்பெருக்குக்கொண்டதுமான யானையின் மீதேறி வந்திகளாலும் மாகதர்களாலும் நன்குபுகழப்பட்டுப் பிரகாசிக்கின்றதன்முடியின்மீது சந்திரன்போலவிளங்குகின்ற வெள்ளைக்குடையோடுகூடியவனும் ஸ்வர்ணமயமானமாலையை அணிந்தவனுமாகிக் கௌரவர்களுடைய மத்தியிலிருந்தான். காந்தாரராஜனுன சகுனியானவன் மலைநாட்டுவீரர்களானகாந்தாரர் எல்லாப்பக்கத்திலும் தன்னைச்சூழ்ந்துகொண்டுவர ஏகினான். பிராயமுதிர்ந்தவரும் வெள்ளைக்குடையைத்தரித்தவரும் வெண்ணிறமான வில்லையுடையவரும் கத்தியைவந்தியவரும் வெள்ளைத்தலைப்பாகையுள்ளவருமான பீஷ்மர் வெண்ணிறமானகொடியோடும் இமயமலைபோலப்பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளைக்குதிரைகளோடும் எல்லாச்சைனியங்களுக்கும் முந்திச் சென்றார். அவருடையசேனையில் கௌரவர்களும் பாஹ்லீகர்களும் ஒருவனுசலனும் ஆம்பஷ்டதேசத்தார்களான கூத்தரியர்களும்¹ விந்துதேசத்து அரசர்களும் ஸௌவீரர்களும்¹ பஞ்சாபதேசவாஸிகளான சூரர்களும் சென்றார்கள். சிவப்புக்குதிரைகளையுடையவரும் பொற்றேருள்ளவரும் மஹாத்மாவும் வில்லைக்கையிற் பிடித்தவரும் கம்பீரமான ஸ்வபாவத்தையுடையவரும் ஆப்தரும் எல்லா அரசர்களுக்கும் பிரஸித்தமான ஆசார்யருமான துரோணர் (கௌரவ) சேனைக்குப்பின்புறத்தில் இந்திரன்போலப் பகைவர்களை நோக்கி யுத்தத்திற்கேகினார். விருத்தகூத்தரனுடைய குமா

ரணம், பூரிஸ்ரவணம், புருமித்ரணம், ஜயனும், ஸால்வர்களும், மச்சநாடர்களும், யாணைப்படைகளோடுகூடினவர்களும் ஸகோதரர்களும் யுத்தம் செய்யப்போகின்றவர்களுமான எல்லாக்கேகயர்களும் எல்லாச்சேனையினுடைய மத்திலுமிருந்தனர். சரத்வானுடைய குமாரரும் உத்தமமான (யுத்த) பாரத்தைத்தாங்குகின்றவரும் மஹாத்மாவும் சிறந்த வில்லாளியும் ஆச்சரியகரமாகயுத்தம்செய்கின்ற தன்மையுடையவருமான க்ருபாசார்யர் சகர்களோடும் கிராதர்களோடும் யவனர்களோடும் பஹ்லவர்களோடுங்கூடி (கௌரவ) சேனைக்குடபக்கம் சத்துருக்களை எதிர்த்துச்சென்றார். மகாரதர்களும் பிரஸித்திபெற்றவர்களும் ஆயுதங்களைக் (கையில்) எடுத்தவர்களும் நல்லதேசத்தையுடையவர்களுமான விருஷ்ணிகளாலும் போஜர்களாலும் நன்குபாதுகாக்கப்பட்டதும் க்ருதவர்மாவினால் நான்குபக்கங்களிலும் ரக்ஷிக்கப்பட்டதுமான உம்முடையபெரும்படையானது (உமது) ஸையத்திற்குத் தென்புறமாகச் சத்துருக்களை எதிர்த்துச்சென்றது. அரசரே! ரதிகர்களானபதினாயிரம் ஸம்சப்தகர்களும், அஸ்திரத்தில்தேர்ச்சியுடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஆர்ஜுனனுக்கு மாணமாவது ஜயமாவது உண்டுபண்ணத்தக்கதென்று படைக்கப்பட்டவர்களும் சூரர்களுமான அந்தத்ரிகர்த்தர்களும் எந்தஇடத்தில் ஆர்ஜுனன் இருக்கிறானோ அந்தஇடத்தில் சென்றார்கள். பாரதரே! உம்முடைய (ஸேனையில்) லக்ஷத்திற்குமேற்பட்டயானைகள் இருந்தன. பாரதரே! ஒவ்வொருயானை உள்ள இடத்தில் நூறுரதங்கள்; ஒவ்வொருரதமிருக்குமிடத்தில் நூறுகுதிரைகள்; ஒவ்வொருகுதிரையிருக்குமிடத்தில் பத்துவில்லாளிகள்; ஒவ்வொருவில்லாளியிருக்குமிடத்திலும் நூறுகேடகங்களுள்ளவீரர்கள். இவ்வாறு பீஷ்மரால்உம்முடையசேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டன. ஒவ்வொருதினமும் வந்தவுடனே சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர்மானுஷம் தைவம் கார்தர்வம் ஆஸுரம் என்ற வ்யூகமுறையினாலே சேனையை அணிவகுத்துக்கொண்டு முன்னணியில்நின்றார். மகாரதங்களுடைய கூட்டங்களாலே விஸ்தாரமானதும் ஸமுத்திரம்போலப்பேரொலியிடுகின்றதுமான பீஷ்மரால் (ஏற்படுத்தப்பட்ட) தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய வ்யூகமானது யுத்தத்தில் மேற்குமுகமாகநின்றது. அரசரே! பயங்கரமான உம்முடையஸேனையானது பற்பல ரூபமுள்ளதாயிருந்தது. பாண்டவர்களுடைய சேனையோ அவ்வாறில்லை. எந்தச்சேனைக்குக் கேசவரும் ஆர்ஜுனனும் நாயகர்களோ அந்தஸேனை சிறிதாயிருந்தாலும் பெரிதென்றும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்கமுடியாததென்றும் எண்ணுகிறேன்.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (நோடர்கீத்.)

(சத்துருவினுடையசேனையைக்கண்டுபயந்தயுதிஷ்டிரை
அர்ஜுனன் காரணம்காட்டித் தேற்றியது.)

ஸன்னத்தமாயிருக்கின்ற துர்யோதனனுடைய பெரிய சேனையைக்கண்டு குந்திபுத்ரரானயுதிஷ்டிரை துக்கத்தையடைந்தார். யுதிஷ்டிரை பீஷ்மராலே ஏற்படுத்தப்பட்டதும் உடைக்கமுடியாததுமான வ்யூகத்தைக் கண்ணுற்று உடைக்கத்தகாததுபோல இருக்கிற தென்றெண்ணி (மனவருத்தத்தால்) நிறம்மாறி அர்ஜுனனைப்பார்த்து, ‘தனஞ்சய! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! பிதாமஹரான பீஷ்மர் எவர்களுக்கு யுத்தம்செய்கின்றவராக இருக்கின்றாரோ அந்தக் கௌரவர்களோடு போர்க்களத்தில் போர்புரிவதற்கு எவ்வாறு நம் மாலாகும்? சத்ருக்களை நாசம்செய்கின்றவரும் மிக்கஒளிபுள்ளவருமான பீஷ்மரால் சாஸ்திரத்தினால்கண்டறிந்துகொள்ளப்பட்ட முறைப்படி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற இந்தவ்யூகமானது ஒருவராலும் சூலைய்ச்செய்யமுடியாதது; உடைக்கவும்முடியாதது. பகைவரைக்கொல்லுகிறவனே! அப்படிப்பட்டநாம்சேனையுடைய ஸம்சயத்தையடைந்துவிட்டோம். எவ்வாறு இந்தமகாவ்யூகத்தினின்று நமக்கு ஜயமுண்டாகும்?’ என்றுவினவினார். அரசரே! பிறகு சத்துருக்களைக்கொல்லுகின்றவனான அர்ஜுனன், உமதுஸேனையைக்கண்டு துக்கமடைந்தவர்போலிருக்கும் குந்திபுத்ரரானயுதிஷ்டிரைப் பார்த்துச் சொல்லலானான். ‘வேந்தரே! புத்தியினால்மேற்பட்டவர்களும் செளர்யமுடையவர்களும் குணமுள்ளவர்களுமான அனேகரை மிக்க அல்பர்கள் எதினால் ஜயிக்கிறார்களென்பதைத் தெரிந்துகொள்ளும். அரசரே! அசுரையற்ற உமக்கு அவ்விஷயத்தில் காரணத்தைச் சொல்லப்போகிறேன். பாண்டவரே! அந்தக்காரணத்தை நாரதரிஷி அறிவார். பீஷ்மரும் துரோணரும் அறிவார்கள். இந்தவிஷயத்தைப்பற்றியே முன்பு தேவாஸூயுத்தத்தில் பிரம்மதேவர்தேவலோகவாஸிகளான மஹேந்திரன் முதலானவர்களைநோக்கிச் சொல்லியிருக்கிறாராம். ஜயிக்க எண்ணிக்கொண்டவர்கள் ஸத்தியத்தாலும் கொடுமையற்றஸ்வபாவத்தாலும் தர்மத்தாலும் முயற்சியாலும் எவ்வாறு ஜயிக்கிறார்களோ அவ்வாறு பலத்தாலும் வீரயத்தாலும் ஜயிப்பதில்லை. அவ்வாறு நீங்கள் அனைவரும் அதர்மத்தைவிட்டு உத்தமமான தர்

மத்தை நாடினவர்களும் அகங்காரத்தையிழந்தவர்களாமாயிருந்து கொண்டு போர்புரியுங்கள். எங்கே தர்மமோ அங்கு ஜயம். மன்னரே! இதை நீர் அறிந்துகொள்ளும். நமக்கு யுத்தத்தில் ஜயம்விச்சயம். 'ஸ்ரீவாஸுதேவர் எங்கு இருக்கிறாரோ அங்கு ஜயம்' என்று நாரதர் சொல்லுகிறார். கிருஷ்ணரிடத்தில் ஜயமானது வசப்பட்டிருக்கிறது. மாதவரை ஜயம் பின்புறத்தில் அனுஸரித்துவருகின்றது. அவ்வாறு இந்தக்கிருஷ்ணருக்கு விஜயம் ஒருகுணமாயிருப்பதுபோல நல்லவிநயமும் மறறொரு குணமாயிருக்கிறது. 'கோவிந்தர் அனந்தமானதேஜஸுள்ளவர்; பகைவர்களுடையகூட்டங்களில் துக்கமற்றவர்; சாகவதமானபிரம்மஸ்வரூபி. எல்லாவற்றிலும் அந்தர்யாமியான அவர் எங்குஇருக்கிறாரோ அவ்விடத்தில்ஜயம். முற்காலத்தில் ஹரியானஇந்தஸ்ரீகிருஷ்ணர் (ஒருமன்வந்தரத்தில்) விசுண்டாதேவிக்குப் புத்திரராகஅவதாரம்செய்து தடையற்றபாணங்களையுடையவராகித் தேவாஸுரர்களைநோக்கி, 'எவர்கள் ஜயமடையவேண்டும்?' என்றுகேட்டார். அச்சமயத்தில் அவரைஅனுஸரித்து, 'நாங்கள் ஜயிப்போமாக' என்று கூறியவர்கள் ஜயமடைந்தார்கள். அவருடையஅனுக்கூஹத்தினாலன்றோ இந்திராதிகளான தேவர்களாலை மூவுலகங்களும் அடையப்பட்டன? பாரதரே! உலகமனைத்தையும் அனுபவிக்கின்றவரும் வைகுண்டநாதருமானபகவானேஉமக்குஜயத்தைவிரும்புவதால் ஒருவிதமான குறைவையும் இந்தச்சமயத்தில் யான் காணவில்லை' என்றுசொன்னான்.

இருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தோடீச்சி.)

(யுதிஷ்டிராழ்தலானவர்கள் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்டது.)

பாரதர்களில்சிறந்தவரே! பிறகு யுதிஷ்டிராஜர் தம்மனை யைப் பிஷ்மருடையசேனைகளுக்கு எதிராணிவகுப்பதற்காக வநினார். குருகுலத்தில் பிறந்தவர்களுள் மிகச்சிறந்தவர்களானபாண்டவர்கள் நலையுத்தத்தினாலே உத்தமமான ஸ்வாக்கத்தைவிரும்பினவர்களாக முன்னேசொல்லப்பட்டசேனைகளை முறைப்படி எதிரணிவகுத்தார்கள். நடுவிருக்கின்றசிகண்டியின் மீசனையானது அர்ஜுனனால் காக்கப்பட்டது. முன்னிலையில்ஸஞ்சரிக்கின்றதருஷ்டத்தியும்

னன் பீமஸேனனால் பாதுகாக்கப்பட்டான். அரசரே! தென்புறத் திலுள்ளசேனையானது ஐசவரியமுள்ளவனும் ஸாதவதர்களுள் சிறந்தவனும் இந்திரன் போன்றவனும் வில்லாளியுமானயுதானனால் பாதுகாக்கப்பட்டது. யுதிஷ்டிரர் யானைப்படையின் நடுவில் மஹேந்திரனுடைய விமானத்துக்கொப்பானதும் வேண்டியவஸ்துக்களோடு கூடியதும் பொன்னாலும் மணியாலும் சித்திரவேலைச் செய்யப்பட்டதும் தங்கமயமான அணிகள் கட்டுக்கயிறுகள் முதலியவைகளுள்ள துமான ரதத்தின் மீதிருந்தார். உயரத்தூக்கிப்பிடிக்கப்பட்டதும் தந்தங்களால் செய்த கம்பிகளுள்ளதும் மிக்கவெண்ணிறமுள்ள துமான இந்த யுதிஷ்டிரனுடைய குடை மிகப்பிரகாசித்தது. இந்தஸமரத்தான மகாராஜரை மஹரிஷிகள் ஸ்தோத்திரங்களை ஊடு உபசரித்தார்கள். சாஸ்திரங்களில் வல்லவர்களான புரோஹிதர்களும் பிரம்மரிஷிகளும் ஸித்தர்களும் சத்துருவதத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு ஜபங்களாலும் மந்திரங்களாலும் மஹேளஷ்டிகளாலும் நான்குபக்கங்களிலும் இவருக்குக் கேஷமத்தைக் கூறினார்கள். பிறகு கௌரவர்களுள் சிறப்புற்றவரும் மஹாத்மாவுமான அந்தயுதிஷ்டிரர், வஸ்திரங்களையும் பசுக்களையும் பழங்களையும் புஷ்பங்களையும் ஸுவர்ணபரணங்களையும் பிரம்மணர்களுக்குத் தானம் செய்துகொண்டு தேவராஜனான இந்திரன் போலப் பிரயாணமானார். ஸுரர்யன் போன்றவட்டமான ஆயிரம்கண்ணாடிகளுள்ளதும் அநேககிங்கினிகளுள்ளதும் உத்தமமான ஜாம்பூரத்தாலும் தங்கத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் ஜவாலையுள்ள அகனி போன்றதும் வெண்மையான குதிரைகளையுடையதும் நல்லசக்கரங்களையுடையதுமான அர்ஜுனனுடைய ரதமானது அதிகமாகப் பிரகாசித்தது. எவனுக்குச் சமமான வில்லாளி இப்புவியில் இல்லையோ, ஒருகாலும் இனிமேலும் உண்டாகமாட்டானோ வானரத்தைக்கொடியாக உடையவனும் காண்டுவத்தையும் பாணங்களையும் கையில்கொண்டவனுமான அந்த அர்ஜுனன் கேசவரால் ஸாரத்யம் செய்யப்படும் அந்தத்தேரின் மீதேறினான். நல்லபுஜங்களுள்ளவனானவன் ஆயுதமில்லாமல் புஜங்களால் யுத்தத்தில் மனிதர்களையும் குதிரைகளையும் யானைகளையும் சாம்பலாகச் செய்வனோ அந்தப் பீமஸேனன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை அடியோடழிப்பவனாகி மிக்கபயங்கரமான ஸ்வரூபத்தைத் தரித்தான். செந்நாயினுடைய வயிறு போன்றவயிற்றையுடைய அந்தப் பீமஸேனன் நகுலஸஹதேவர்களோடு சேர்ந்து வீரர்களுடைய ரதங்களுக்கு ரக்ஷகனாக இருந்தான். அவ்விடத்தில் விம்மம்போலவும் ரிஷபம்போலவும் மதங்கொண்டகதியுள்ளவனும்

உலகத்தில் மஹேந்திரனுக்குச்சமமானவனும் படைமுகத்திலிருக்கின்றவனும் (ஒருவராலும்) நெருங்கமுடியாதவனும் யூதபதிபான யானைபோலக் கர்வத்தையுடையவனுமான அந்தப்பிமேஸனைக் கண்டு உம்முடையபுத்தவீரர்கள் பயத்தினாலே பலம்குறைந்தவர்களாகிச் சேற்றில் அகப்பட்ட யானைகள் போல மிகுந்த துன்பத்தை அடைந்தார்கள். படைநடுவிலிருக்கின்றவனும் ராஜபுத்திரனும் சத்துருக்களால் நெருங்கமுடியாதவனும் பாதசிரேஷ்டனுமான அர்ஜுனனைப்பார்த்து ஜனார்த்தனரின் வருமாறு கூறலானார். ‘ஸேனையிலிருந்துகொண்டு கோபத்தினால் நமதுபடையை மிகத்தவிக்கச்செய்யவரும் சிங்கம்போலப்பார்ப்பவரும் முந்நூறு அசுவமேதயாகங்கள் செய்தவரும் குருகுலத்திற்குக் கொடிபோன்றவருமான பிஷ்மர் இதோ இருக்கிறார். இந்தச் சேனைகள் மஹாநுபாவரான பிஷ்மராமேகங்கள் குரியனை மறைப்பதுபோல மறைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. புருஷசிரேஷ்ட! இந்த ஸையங்களைக்கொண்டு பாதசிரேஷ்டரான (பிஷ்மரோடு) போர்புரியவிரும்பு’ என்று கூறினார்.

இருபத்து மூன்றாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(அர்ஜுனன் துர்க்கையை ஸ்தோத்திரம் செய்வது.)

புத்தத்திற்கு வந்திருக்கிற கௌரவ சேனையைக்கண்டு கிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு ஜயமுண்டாவதின்பொருட்டு (அவனைப்பார்த்து) ‘மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! நீ சுசியாகி புத்தத்திற்குள்ளுதிர் முகமாயிருந்துகொண்டு பகைவர்கள்தோற்பதற்காகத் தூக்காஸ்தோத்திரத்தைச் சொல்’ என்று கூறினார். புத்திமானான வாஸுதேவராலே போரில் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன் ரதத்தினின்றும் இறங்கிக் கைகளைக்குவித்துக்கொண்டு தூக்காதேவியை ஸ்தோத்திரம் செய்யலானான்.

‘யோகிகளுடைய கூட்டத்துக்குப் பரமபதத்தை அடைவிக்கிற யோகஸித்தியை உண்டுபண்ணுகிறவனே! பிரம்மஸ்வரூபினி! மந்தரபுனத்தில் வசிப்பவனே! உனக்கு நமஸ்காரம், தவறாத பிரம்மசர்யமுள்ளவனே! காலசக்தியே! ருத்திரருடைய பத்தினியே! கபிலையே! கருமையும் பொன்மையும் கலந்த நிறமுடையவனே! பக்தர்களிடத்தில்

மங்களத்தைச்சேர்ப்பிக்கின்றவளே ! உனக்குவந்தனம். காலஞ்சியா யிருந்தும் ஹாஸம் ஹாரத்தைச்செய்பவளே ! உனக்குவந்தனம். காலா ந்தகனுடையமனைவியே ! தைரியமுள்ளவளே ! (ஸங்கடத்தினின்று பிராணிகளைக்) கரையேற்றுபவளே ! ஸர்வஸௌபாக்யலக்ஷணமுமுள்ள வளே ! உனக்குவந்தனம். காத்யாயனியே ! மிகவும்பூஜிக்கத்தக் கவளே ! குருமாணவளே ! சிறந்த ஜயத்தைக்கொடுப்பவளே ! ஜய ஸ்வரூபினி ! மயில்தோகைகளைக் கொடியாகக்கொண்டவளே ! பல வித ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளே ! மிகக்கொடிய குலத்தை ஆபுதமாகக் கொண்டவளே ! சுத்தி கேடயங்களைத் தரித்தவளே ! கோபாலர்களுக்குத்தலைவரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணருடைய இளையஸகோதரியே ! (எல்லோருக்கும்) மூத்தவளே ! நந்தகோ பகுலத்தில் பிறந்தவளே ! மகிஷாஸுரனுடைய ரக்தத்தில் எப் பொழுதும் பிரீதியுள்ளவளே ! குசிககுலத்தில் பிறந்தவளே ! மஞ் சளாடையைத் தரிப்பவளே ! ¹சிறந்த புன்னகையுள்ளவளே ! சக்கரம்போல் (வட்டமான) முகமுள்ளவளே ! போரில்விருப்பமுள்ள வளே ! உனக்கு நமஸ்காரம். உமையே ! சகம்பரருடையபுத்திரியே ! ² மகேஸ்வரஸ்வரூபினி ! வாஸுதேவஸ்வரூபினி ! கைடபனைநாசம் செய்தவளே ! மஞ்சள்நிறமுடைய கண்களையுடையவளே ! பற்பல ரூபங்களுள்ள கண்களையுடையவளே ! அதிகமான தூம்ரவர்ணமுடைய கண்களையுடையவளே ! உனக்கு நமஸ்காரம். வேதத்தினால்புகழப்பட்ட வளே ! மகாபுண்ய ஸ்வரூபியாயிருப்பவளே ! யாககார்யம் பிராம்ம ணன்முதலானவர்களுக்கு நன்மைசெய்பவளே ! அத்திவிஷயங்களையறி ந்தவளே ! ஜம்பூத்வீபத்தைச்சேர்ந்தராஜதானிகளி லுள்ளதேவாலயங் களில் நித்யமாகஸான்னித்யம்செய்பவளே ! வித்தைகளுள் நீ பிரம்ம வித்தை ; பிராணிகளுக்கு ³மகாநித்ரை. ஸுப்ரம்மண்யருடைய தாயே ! பகவதி ! தூர்க்கையே ! காட்டில்லாவிப்பவளே ! நீ ஸ்வாஹா காரமென்றும் ஸ்வதையென்றும் கலையென்றும் காஷ்டையென்றும் ஸாஸ்வதியென்றும் வேதமாதாவானஸாவித்திரியென்றும் வேதாந் தத்தில் சொல்லப்படுகிறாய். மகாதேவி ! பரிசுத்தமானமனத்தினால் நீ ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டாய். உனது அனுக்கிரஹத்தினாலே போர்க்களத்தில் எப்பொழுதும் எனக்கு ஜயமுண்டாகவேண்டும். காடுகளிலும் பயங்கரமான தூர்க்கங்களிலும் பக்தர்களுடையகிருசங் களிலும் பாதாளத்திலும் நித்தியம் வாஸம்செய்கிறாய். யுத்தத்தில்

¹ 'அட்டஹாஸே' என்பதுமூலம். ² 'ஸ்வேதே' என்பதுமூலம்.

³ ஸம்ஹாரம்செய்பவன்என்பதுகருத்து.

அஸுரர்களை ஜயிக்கிறாய். ¹ நீ ஜம்பனி; ² மோஹினி; மாயை; ³ ஹ்ரீ; ஸ்ரீ; காந்தியுள்ளஸந்தியை; அவ்வாறே மாதாவானஸாவித்ரி; துஷ்டி; புஷ்டி; தைர்யம்; சந்திரனையும் ஸூர்யனையும்விருத்திபண்ணும்படியானகார்தி; ஐசுவரியமுடையவர்களுடையஸம்பத்து; ⁴ யுத்தத்தில் ஸித்தர்களாலும் சாரணர்களாலும் பார்க்கப்படுகிறாய்' என்றான். பிறகு பார்த்தனுடையபக்தியை அறிந்து மனிதர்களிடத்தில் அன்புள்ள (தூர்க்காதேவியானவள்) ஆகாயத்தை அடைந்து கோவந்தருக்கெதிரில் நின்றனொண்டு, 'பாண்டவ! சிறிதுகாலத்திற்குள்ளாகவே பகைவர்களை ஜயிப்பாய். (பகைவர்களால்) அவமதிக்கமுடியாதவனே! நீ நாராயணரைஸகாயமாகக்கொண்ட நானாயிருக்கிறாய். நீ போரில் பகைவர்களால் வெல்லமுடியாதவன். வஜ்ரகாணை இந்திரனாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன்' என்று சொன்னான். வான்களைக்கொடுக்கின்ற தேவியானவள் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுக் கூணத்திற்குள் மறைந்தாள். குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன் வரத்தைப் பெற்று விஜயம் தனக்கென்றே எண்ணினான். பிறகு பார்த்தன் மிகவும் மனத்துக்கிசைந்த மதத்தின்மீதேறினான். கிருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும் ஒருமதத்தின்மீதேறிக்கொண்டு திவ்யமானசங்கங்களை முழக்கினார்கள். எந்தமனிதன் காலையிலெழுந்து இந்தஸ்தோத்திரத்தைப்படிப்பதோ அவனுக்கு எப்பொழுதும் யக்ஷர்களிடத்தினின்றும் ராக்ஷஸர்களிடத்தினின்றும் பிசாசங்களினிடமிருந்தும் பயமுண்டாகாது; அவனுக்குப் பகைவர்களுமில்லை; ஸர்ப்பமுதலான விஷப்பற்களுள்ள பிராணிகளிடத்தினின்றும் பயமில்லை; ராஜகுலத்தினிடத்தினின்றும் எப்பொழுதும் பயமுண்டாகாது. (அவன்) விவாதத்தில் ஜயமடைவான். சிறையில் அடைபட்டவன் சிறையினின்று விடுபடுவான்; கஷ்டத்தை அவசியம்தாண்டுவான்; திருடர்களால் விடப்படுவான்; யுத்தத்தில் எப்பொழுதும் வெற்றிபெறுவான்; விசேஷமான ஐசுவரியத்தைப்பெறுவான்; ஆரோக்யத்தோடும் பலத்தோடும் கூடி நூறுவருஷங்கள் ஜீவித்திருப்பான். புத்திமானானவ்யாஸருடைய அனுக்கிரஹத்தினாலே என்னால் இது காணப்பட்டது. தூராத்மாக்களான உமதுபுத்திரர்கள் அனைவரும் கோபத்திற்கு உடன்பட்டவர்களாகி இவ்விருவரையும் அஜ்ஞானத்தினாலே நரநாராயணரிஷிகள் என்று அறியவில்லை. உமதுபுத்திரர்கள் காலபாசத்தால் கட்டப்பட்டுவிட்டார்கள். வ்யாஸரும் நாரதரும் கண்

1 ஆலஸ்யம். 2 நித்ரை. 3 லஜ்ஜை. 4 'ஸமாதியில்' என்பது பழைய உரை.

வரும் குற்றமற்றபலராமரும் ஸமயத்திற்குஉசிதமான இந்தவார்த்தை யைச் (சொல்லி) உமதுபுத்திரனைத்தடுத்தார்கள். அவன் அதை ஏற் றுக்கொள்ளவில்லை. எந்தவிடத்தில் தர்மம் இருக்கின்றதோ அந்த விடத்தில் தேஜஸும் காந்தியும் ஹரீயும் ஸ்ரீயும் புத்தியும் இருக் கின்றன. எந்தவிடத்தில் தர்மமிருக்கிறதோ அந்தவிடத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணரிருக்கிறார். எங்கு கிருஷ்ணர் இருக்கிறாரோ அங்கு ஜபமிருக்கிறது' என்றுகூறினான்.

இருபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸஞ்சயன் இரண்டுபடைகளுக்கும் நேர்ந்த அபிவிருத்தியைவரிண்ப்த்தது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! எவர்களுடையபோர்வீரர்கள் அந்தப்போர்க்களத்தில் மிக்கஉத்ஸாகமுடையவர்களாகத் திரிலிங்கின்று போர்புரிந்தார்கள்? எவர்கள் அதிகசந்தோஷமுற்றமனத்தையுடைய வர்களானார்கள்? எவர்கள் நினர்களாக மனத்தைஇழந்தார்கள்? மனத்தைநடுக்கமுறச்செய்கின்ற அந்தயுத்தத்தில் என்னைச்சேர்ந்த வர்களா, அல்லது பாண்டவர்களா, எவர்கள் முந்தியும்புகளைத் தொடுத்தார்கள்? ஸஞ்சய! அதை எனக்குச்சொல்வாயாக. எவ னுடையசேனைக்கூட்டத்தில் பூமலைகளிலிருந்து (நல்ல) வாசனை தோன்றியது? (பகைவர்களுக்கு) எதிராகக்காஜிக்கின்ற எந்தயுத்த வீரர்களுக்குக் காற்று வலமாகவீசிபது?” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“அந்த விடத்தில் இரண்டு சேனைகளிலுள்ள யுத்தவீரர்க ளும் அப்பொழுது ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பூமலைகள் இரு திரத்திலும் ஸமமாக இருந்தன. இரண்டு பக்கங்களிலும் நல்ல வாசனைகள் தோன்றின. பாதர்களிற்சிறந்தவரே! ஒன்றுசேர்ந் தும் அணிவகுக்கப்பட்டும் (சத்துருப்படையின்) சேர்க்கையால் நன் றுகளிருத்தியடைந்துமிருக்கிற சேனைகளுக்கு மிகப்பெரிய கைகலந்த யுத்தம் உண்டாகியது. ஒருவரையொருவர் (பார்த்துக்) காஜிக்கின்ற சூரர்களானபோர்வீரர்களுடைய சங்கவாத்யத்தின் ஒலியுடனும் பேரீ வாத்தியத்தின் ஒலியுடனும் கலந்து நெருங்கிய (நான்குவித) வாத்திய கேஷமும் மிகுதியாக ஒலித்தது. வேந்தரே! பாதர்களிற்சிறந் தவரே! இரண்டுசேனைகளுக்கும் ஒருவரையொருவர் பார்க்கிற யுத்தவீரர்களுக்கும் காஜிக்கிறபாணிகளுக்கும் ஸந்தோஷமடைகிறமற் றச்சேனைகளுக்கும் கைகலந்தயுத்தம் நேர்ந்தது” என்று கூறினான்.

ஸ்ரீ கృஷ்ண வராஹ ஹணைநகரீ.

ஸ்ரீ கృஷ்ண வராய நாய நகரீ.

இருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பகவதீதாபர்வம். (தோடர்ச்சி.)

ஸ்ரீ பகவதீதை.

முதலாவது அத்யாயம்.

(அர்ஜுனவிஷாநயோகம்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! தர்மத்திற்கு இருப்பிடமான குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்தம் செய்யும் எண்ணத்துடன் ஒருங்கு சேர்ந்தவர்களான நம்மவர்களும் பாண்டவர்களும் என்ன செய்தனர்?” என்று கேட்டனன்.

ஸஞ்சயன், “தூர்யோதனராஜன் அப்பொழுது அணிவகுக்கப் பட்டிருக்கிற பாண்டவ ஸேனையைக்கண்ணுற்று ஆசார்யரைநாடிப்பின் வருமாறு சொல்லலானான்.

‘ஆசார்யரே! புத்திசாலியும் தேவரீருடைய சிஷ்யனுமான த்ருபதராஜபுத்திரனால் அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற பாண்டிபுத்தர்களுடைய பெரிதான இந்தச் சேனையைப்பாரும். இதில் குரர்களும் சிறந்த வில்லையுடையவர்களும் யுத்தத்தில் பீமனுக்கும் அர்ஜுனுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான யுயுதானன், விராடன், மஹாரதனுடன் த்ருபதன், த்ருஷ்டகேது, சேகிதானன், வீரானு காகிராஜன், புருஜித், குந்திபோஜன், புருஷ்மரேஷ்டனுனைசப்பயன், சிறந்தசக்தியுள்ள யுதாமன்யு, பாக்ரமசாலியான உத்தமௌஜஸ், ஸுபத்ராபுத்ரானு அபிமன்யு, தரௌபதியின்மைந்தர்கள இவர்கள் அனைவருமே மஹாரதர்களாயிருக்கின்றனர். பிராம்மணோத்தமரே! கூடத்தில் சிறப்புற்றவர்களான என்ஸேனைத்தலைவர்கள் எவர்களை அவர்களை நீர் தெரிந்துகொள்ளும். நீர்தெரிந்துகொள்ளுதற்காக அவர்களை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். தேவரீரும் பீஷ்மரும் கர்ணனும் யுத்தத்தில் ஜயசாலியானக்ருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் வீகர்ணனும் ஸோமத்தக்குமாரான பூரிஸ்ரவஸும் மற்றுமபலகுரர்களும் எனக்காக உரி

ரைவிடத் துணிந்திருக்கிறீர்கள். எல்லோரும் பற்பலசன்திரங்களைப் பிரயோகிப்பவர்கள்; யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்கள். பீஷ்மராலே காக்கப்பட்ட இந்தநமதுசேனை போதுமானதன்று. பீமனாலாகிக் கப்பட்ட அவர்களுடைய சேனை யோவெனில் போதுமானது. நீங்கள் அனைவருமே எல்லாவழிகளிலும் அவரவர்களுக்கு ஏற்படுத்தப்பட்ட ஸ்தானங்களை அவரவர்கள் விட்டுவிடாமலிருந்துகொண்டு பீஷ்மரையே காப்பாற்றக்கடவீர்கள்' என்றான்.

கௌரவர்களுள் பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹரும் பராக்ரம சாலியுமான பீஷ்மர், அந்தத் துர்யோதனனுக்கு உத்ஸாஹத்தை உண்டாக்குவதற்காக உரக்க விம்மநாதம்செய்து சங்கத்தையும் ஊதினார். பிறகு சங்கங்களும் பேரிகளும் பணவங்களும் தூந்துமிகளும் கொம்புகளும் விரைவாக முழக்கப்பட்டன. அந்தஒலியானது எங்கும் நிரம்பியது. பிறகு வெள்ளைக்குதிகள் பூட்டிய சிறந்ததேரின் மீதிருந்த கிருஷ்ணாஜுனர்கள் திவ்யசங்கங்களை முழக்கினார்கள். பாஞ்சஜன்யத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணனும் தேவதத்தத்தைத் தனஞ்சயனும் பெண்டரம்என்னும் மஹாசங்கத்தைப் பிறப்பயப்படுமபடியான செய்கையுள்ள விருகோதரனும் அநந்தவிஜயம்என்னும் சங்கத்தைக் குந்திபுதரானயுதிஷ்டிரமஹாராஜரும் ஸுனேகாவும் மணிபுஷ்பகம் என்னும்சங்கங்களை நகுலஸஹதேவர்களும் ஊதினார்கள். ராஜரே! சிறந்தவில்லாளியானகாசிதேசத்தரசன், மஹாரதனானசிகண்டி, த்ருஷ்டத்யும்னன், விராடன், பகைவர்களாலெவல்லுதறகுஅரியஸாதயகி, த்ருபதன், த்ரௌபதிசுமாரர்கள், மிக்கபுஜபலமுள்ள ஸுபத்யையின் குமாரான அபிமன்யு ஆகிய அனைவரும் தனித்தனியாகச் சங்கங்களை முழக்கினார்கள். எங்கும்பாவின அந்தஒலியானது ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலிஇடும்படிசெய்துகொண்டு திருதராஷ்டிரபுத்ரர்களுடைய ஹ்ருதயங்களைப் பிளந்தது. ராஜரே! பிறகு வானரக்கொடியுடையவனான ஆர்ஜுனன் ஸன்னதர்களாகநிற்கிற உமதுபுத்ரர்களைக்கண்டு சஸ்திரங்களைப்பிரயோகிக்கும்ஸமயம் நேர்ந்தவுடன் வில்லைக்கையில்எடுத்து ஹ்ருஷீகேசனானோக்கி அப்பொழுது இந்தவாக்கியத்தைக் கூறலானான்.

‘அச்சுதரே! யுத்தம்செய்யவிருப்பமுற்றவர்களாக நிற்கின்ற இவர்களை நான் பார்க்கும்வரையில் இரண்டுஸேனைகளின் இடையில் என்னுடையதத்தை நிறுத்தும். இந்த யுத்தத்தொடக்கத்தில் எவர்களைோடுகூட என்னால் யுத்தம் செய்யத்தக்கது? கெட்டபுத்தியையுடையவனும் திருதராஷ்டிரபுத்திரனுமான துர்யோதனனுக்கு யுத்தத்தில்

பிரியத்தைச்செய்யவிருப்பங்கொண்டு இவ்விடத்தில் யுத்தம்செய்ய வந்திருக்கின்றவர்களை யான் பார்க்கிறேன்' என்றுகூறினான்.

பாரதரே! 'குடாகேசனால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டஹ்ருஷீ கேசர் இரண்டுசேனைகளின்நடுவில் பீஷ்மருக்கும் துரோணருக்கும் எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில் உத்தமமானாதத்தை நிறுத்தி, 'பார்த்த! கூடிருக்கிறஇந்தக்கௌரவர்களைப்பார்' என்றுசொன்னார்.

பிறகு பார்த்தன் அந்தப்போர்க்களத்தில் இரண்டுசேனைகளினும்இருக்கிறதகப்பன்மார்களையும் பிதாமஹர்களையும் ஆசார்யர்களையும் மாதுலர்களையும் ஸஹோதரர்களையும் புத்திரர்களையும் பெளத்திரர்களையும் ஸ்நேகிதர்களையும் மாமனார்களையும் ஸுஹ்ருத்துக்களையும் கண்டான். அந்தஅர்ஜுனன் நிற்கிறஅந்த எல்லாப்பந்துக்களையும் பார்த்துப் பெருங்கருணைமேலிட்டுத் துயரத்துடன் பின்வருமாறு சொல்லலானான்.

'கிருஷ்ண! யுத்தம்செய்யவிருப்பங்கொண்டுவந்திருக்கிற இந்தப் பந்துக்களைப்பார்த்து என்னுடைய அவயவங்கள் சோர்வடைகின்றன. வாயும் வரட்சியை அடைகிறது. என்சரிடத்தில் நடுக்கமும் மயிர்க் கூச்சமும்ண்டாகின்றன. காண்டவம் கையினின்றும்முவுகிறது. தோலும் நாற்புறத்திலும் எரிகிறது. நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவனாயிருக்கிறேன். என்மனம் சுழலுகிறது. கேசவரே! விபரீதமானநிமித்தங்களையும் காண்கிறேன். யுத்தத்தில் ஸ்வஜனங்களைக்கொன்று (அடையும்) நன்மையை நான்காணவில்லை. கிருஷ்ண! விஜயத்தையாவது ராஜ்யத்தையாவது ஸுகங்களையாவது யான் விரும்பவில்லை. கோவிந்தரே! எங்களுக்கு ராஜ்யத்தால் யாதுபயன்? போகங்களாலாவது பிழைத்திருப்பதினாலாவது யாதுபயன்? எவர்களுக்காக ராஜ்யமும் போகங்களும் ஸுகங்களும் எங்களால்விரும்பப்பட்டனவோ அப்படிப்பட்ட ஆசார்யர்கள், தகப்பன்மார்கள், பிள்ளைகள், பிதாமஹர்கள், மாதுலர்கள், மாமனார்கள், பேரன்மார்கள், மைத்துனர்கள், ஸம்பந்திகள் ஆகியஇவர்கள் உயிரையுந்தனங்களையுமிழந்து (இதோ) யுத்தகளத்தில் நிற்கின்றனர். மதுஸூதனரே! (என்னைக்) கொல்லுகிறவர்களாயிருந்தாலும் இவர்களை, மூவுலகங்களின் ஆட்சியின்நிமித்தமாகவும் கொல்லவிரும்பமாட்டேன். பூமிநிமித்தமாக யான் கொல்லவிரும்புவேனா? ஜனார்த்தனரே! தார்த்தராக்ஷர்களைக்கொன்று எங்களுக்கு என்னவுவகையுண்டாகப்போகிறது? 2 ஆததாயிகளானஇவர்

1 சுருண்டமயிருடையவன் அல்லது சோம்பலில்லாதவன்.

2 விராடபர்வம் 175-பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

களைக்கொன்றால் எங்களைப் பாதகமே வந்தனாகும். ஆதலால் பந்துக்களுடன்கூடின தார்த்தராஷ்டிரர்களை நாம் கொல்லுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்களல்லோம். மாதவமீ ! ஸ்வஜனங்களைக்கொன்று எவ்வாறு ஸுகமுடையவர்களாவோம் ? ஜனார்த்தனமீ ! பேராசையினால்கெடுக்கப்பட்டமனத்தையுடையவர்களான இவர்கள் குலத்தினுடைய அழிவினால் விளையுங்கெடுத்தியையும் மித்திரத்துரோகத்தினால் விளையும்பாதகத்தையும் அறிந்துகொள்ளாமலிருந்தாலும், குலநாசத்தால் உண்டாகக்கூடிய தோஷத்தை நன்றாக அறிந்திருக்கின்றவர்களால் இர்தப்பாபத்தினின்று எங்களை விலக்கிக்கொள்ளும்பொருட்டு எப்படித் தெரிந்துகொள்ளாமல்போகக்கூடும் ? குலம்நாசமடைந்தால் நிலைபெற்றவைகளான குலதர்மங்கள் அழிகின்றன. தர்மம் அழிந்தால் நிச்சயமாகவே குலம் அனைத்தையும் அதர்மம் கவர்ந்துகொள்ளுகிறது. கிருஷ்ண ! அதர்மம் தலையெடுத்தால் குலஸ்திரீகள் கெட்டுப்போகிறார்கள். விருஷணிகுலத்தில் உதித்தவமீ ! மாதர்கள் சற்பழிந்தால் ஸ்ருஜாதியோடு மற்றொரு ஜாதி கலந்துபோகிறது. ஸாங்கர்யமானது குலத்தை நாசம் செய்தவர்களுக்கும் அக்குலத்திற்கும் நாகர்தின்பொருட்டே ஆகிறது. இவர்களுடைய பித்ருக்கள் டிரண்டக்கிரியைகளையும் உதகக்கிரியைகளையும் இழந்தவர்களாக (நாகத்தில்) விழுகிறார்கள். வர்ணஸாங்கர்யத்தை உண்டுபண்ணுகிற குலத்தைக்கெடுத்த பாபிகளுடைய இந்தத் தோஷங்களாலே நிலைபெற்றவைகளான ஜாதி தர்மங்களும் குலதர்மங்களும் அழிக்கப்படுகின்றன. ஜனார்த்தனமீ ! குலதர்மங்களை இழந்த மனிதர்களுக்கு நாகத்தில் எப்போழுதும் ஸ்திரமானவாஸமானது உண்டாகுமென்று கேட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் ராஜ்யஸுகத்திலுள்ள பேராவலால் ஸ்வஜனங்களைக்கொல்லுவதற்கு முயன்றதால் பெரிதானபாதகத்தைச் செய்வதற்கு முயற்சித்துவிட்டோம். அந்தோ ! கஷ்டம் ! ஆயுதங்களைக்கையில் கொண்டவர்களான தார்த்தராஷ்டிரர்கள் போர்க்களத்தில் எதிர்க்காதவனும் ஆயுதங்கையிழந்தவனுமான என்னைக் கொல்வார்களாகில் அது எனக்கு மிக்க நன்மையைப் பயப்பதாகும்' என்று சொன்னான்.

ஆர்ஜுனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சோகத்தினால் மனம் பதைத்து அம்பையும் வில்லையும் கீழேவிறிந்துவிட்டுப் போர்க்களத்தில் ரதத்தின்மத்தியிலுட்கார்ந்தான்.

எஅ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

இருபத்தாறாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

(ஸாங்கியயோகம்.)

அவ்வாறு கருணையினால் கவரப்பட்டவனும் நீர்திரம்பிக்கலக்க முற்றகண்களையுடையவனும் துக்கக்கின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனே நோக்கி மதுஸூதனார் இவ்விதமானவர்க்கியத்தை உரைக்கலானார்.

‘ஓ! அர்ஜுன! அஜ்ஞானிகளாலடையத்தக்கதும் பரலோகத் துக்குக்கெடுத்தியைவினைக்கக்கூடியதும் அபகீர்த்தியை உண்டுபண்ணக்கூடியதுமான இத்தகைய சோகமானது அகாலத்தில் யாதுகாரணத்தால் உன்னை வந்து அணுகியது? ஓ! பார்த்த! நீ பயத்தை அடையாதே. இது உன்னிடத்தில் தகாதது. பகைவர்களை வாட்டுபவனே! மிக்க இழிவான மனத்தினுள்ள அதைர்யத்தை விட்டு எழுந்திரு’ என்றார்.

அர்ஜுனன் சொல்லுகிறான். ‘ஓ! மதுஸூதனே! பகைவர்களை அழிப்பவரே! நான் பூஜிக்கத்தக்கவர்களான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் யுத்தத்தில் பாணங்களால் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்புரிவேன்? மஹாமகிமைதங்கியவர்களான ஆசார்யர்களைக்கொல்லாமல் இவ்வுலகில் பிசாசை எடுத்தேனும் உண்பது மேன்மைபானது. பொருளாசையுள்ள ஆசார்யர்களைக்கொன்று இவ்வுலகத்திலேயே ரக்தங்கொல்லனைக்கப்பட்டிருக்கிற போகங்களை (எவ்வாறு) புஜிப்பேன்? (நாம் தார்த்தராஷ்டிரர்களை) ஜயிப்போமா? அல்லது (தார்த்தராஷ்டிரர்கள் தாம்) நம்மை ஜயிப்பார்களா? இவ்விருண்டனும் எது நமக்குச் சிறந்ததோ அதை நாம் அறியோம். எவர்களைக்கொன்று நாம் பிழைத்திருப்பதற்கு விருப்பமுள்ளவர்களாக மாட்டோமோ அந்தத் தூர்யோதன துதிகளை எதிரில் நிற்கிறார்கள். ¹ கார்ப்பண்யத்தினாலும் தோஷத்தினாலும் கெடுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வபாவத்தை உடையவனான யான் தர்மத்தின்மயக்கம் கொண்ட மனத்தையுடையவனாகித் தேவரீரை வினவுகிறேன். எது நிச்சயமாக நன்மையைவினைவிக்கிறதாகுமோ

¹ செய்யவேண்டியதை அறியாமையாலும் சோகத்தைப்போக்கக்கூடிய உபாயமில்லாமையாலும் உண்டாயிருக்கிற தினத்தன்மை.

அதை எனக்குத் தேவரீர் உபதேசிக்கவேண்டும். யான் உமக்குச் சிஷ்யன். உம்மைச் சாணமடைந்திருக்கிற என்னைக் கட்டளையிடும். புனியில் பகைவாற்றதும் ஐசுவரியத்தினுல்திராப்பியதுமான ராஜ்யத்தையும் தேவர்களுக்கு அபிபதி யாக இருப்பதையும் அடைந்தாலும் இந்திரியங்களுக்கு அதிகவாட்சியையுண்டுபண்ணுகிற என்னுடையதுக்கத்தை எது விலக்குமோ அதை யான் காண்கிறேனில்லை' என்றான்.

பகைவர்களைத் தடுக்கச் செய்கிறவனான குடாநீகசன் ஹ்ருஷீகேசரைப்பார்த்து இவ்விதமெசொல்லி (மறுபடியும்) அவரைநோக்கி, 'யான் போர்புரியப்போவதில்லை' என்றுமொல்லி மெளனியாயிருந்துவிட்டான். பாரதரே! இரண்டுசேனைகளினுடையமத்தியில் துக்கமடைந்திருக்கிற அந்த அர்ஜுனனை நோக்கி ஹ்ருஷீகேசர் நகைத்துக்கொண்டு பின்வரும்வசனத்தை உரைக்கலானார்.

‘துக்கிக்கத்தகாதவர்களைக்குறித்து நீ துக்கிக்கிறாய். (தேகாத் மஸ்வபாவவிஷயமான) ஞானவாதங்களையும் பேசுகிறாய். 'உயிரில் லாதவற்றைப்பற்றியும்' ²உயிருள்ளவற்றைப்பற்றியும் அறிஞர்கள் துக்கிக்கமாட்டார்கள். நான் ஒருகாலத்திலாவது இல்லாமலிருக்கவேயில்லை. நீயும் இல்லாமலிருக்கவில்லை. இந்த அரசர்களும்திருக்கவில்லையென்பதில்லை. நாம்எல்லோரும் இதற்குப்பிற்காலத்திலும் இல்லாமலிருக்கப்போகிறதில்லை. ஜீவாத்மாவுக்கு இந்தத் தேகத்தில் கௌமாரமும் யௌவனமும் மூப்பும் எவ்விதம் ஸம்பவிக்கின்றனவோ அவ்வாறே வேறுதேகத்தையடைதல் ஏற்படுகிறது. ஞானியானவன் அந்தவிஷயத்தில் மயங்குகிறதில்லை. குந்திபுத்திர! விஷயேந்திரியஸம்பந்தங்கள் சீதம், உஷ்ணம், ஸுகம், துக்கம்இவைகளைக்கொடுக்கின்றவைகளாகவும் வருதல்போதலுள்ளவைகளாகவும் அபித்யங்களாகவுமிருக்கின்றன. பாரத! அவைகளை நீ பொறுத்துக்கொள். புருஷஸ்ரேஷ்டனே! ஸுகதுக்கங்களை ஸமமாகக்கருதுகிற விவேகமுள்ள எந்தப்புருஷனை இவைகள் துன்பப்படுத்தாவோ அவன் மோகத்தையடைவதற்கு ஸமர்த்தனாகிறான். அஸத்தானவஸ்துவுக்குநிலையும் ஸத்தானவஸ்துவுக்குஅழிவுமில்லை. இவ்விண்ணினுடையதத்வத்தையும் அறிந்தவர்களால் நிர்ணயம் கண்டறியப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தானும் எதனால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை அறிவற்றதாக அறி. அறிவற்றதற்கு அழிவையாரும் செய்யமுடியாது. எக்காலத்திலுமிருப்பவனும் நாசமற்றவனும் அறியத்தகாதவனுமாயிருக்கிற சரீரியினுடைய இந்தத்தேகம்

கள் முடிவடைவதைவகளாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. பாரதனை! ஆதலால், புத்தம்செய்வாயாக. எவன் இவனைக் கொல்லுகிறவனாக அறிகிறானோ, எவன் இவனைக் கொல்லப்பட்டவனாக அறிகிறானோ, அவ்நூலுக்கும் அறிந்தவர்களல்லர். இவன் (ஒருவனைக்) கொல்லுகிறதும் இல்லை; (வேறொருவனால்) கொல்லப்படுகிறதும் இல்லை. இவன் பிறக்கிறதும் இல்லை; இறக்கிறதும் இல்லை; ஒருமையத்தில் உண்டாகி மறுபடி உண்டாகப்படுகிறதும் இல்லை என்பதும் இல்லை. இவன் பிறப்பற்றவன்; அழிவில்லாதவன்; எப்பொழுதும் இருப்பவன்; முன்னோன். தேகமானது கொல்லப்பட்டாலும் (இவன்) கொல்லப்படுகிறதில்லை. பார்த்த! எவன் இவனை நாசமற்றவனென்றும் பிறப்பற்றவனென்றும் குறைவற்றவனென்றும் நித்தியனாயிருப்பவனென்றும் அறிகிறானோ அந்தப்புருஷன் எவனை எப்படி கொல்லச்செய்கிறான்? யானைக் கொல்லுகிறான்? ஒருமனிதன் எவ்வாறு பழைய துணிகளை விட்டுவிட்டு வேறுபுதிய வஸ்திரங்களை எடுத்துக்கொள்கிறானோ அவ்வாறே ஜீவன் பழைய சரீரங்களை விட்டு வேறுபுதிய சரீரங்களை அடைகிறான். இவனை ஆயுதங்கள் வெடிகொடுக்கிறதில்லை. இவனை நெருப்பும் எரிக்கிறதில்லை. இவனை ஜலமும் நனைக்கிறதில்லை; காற்றும் உலர்த்துகிறதில்லை. இவன் வெட்டத்தக்கவனல்லன். இவன் எரிக்கத்தக்கவனும் இல்லை; நனைக்கத்தக்கவனும் இல்லை; உலர்த்தத்தக்கவனும் இல்லை. இவன் எப்பொழுதும் இருப்பவன்; எல்லா இடத்திலும் வியாபித்திருக்கிறவன்; ஸ்திரமானஸ்வபாவமுடையவன்; அசைவற்றவன்; அநாதியாயிருப்பவன். இவன் அவ் பகுதிகளென்றும் இவ்விதமானஸ்வபாவமுள்ளவனென்று சித்திக்கத்தகாதவனென்றும் வேறுபாட்டை அடைவிக்கத்தகாதவனென்றும் சொல்லப்படுகிறான். ஆதலால், இவனை இவ்விதமாக அறிந்து நீ துயரப்படாமலிருக்கவேண்டும். ¹ அப்படியன்றி இந்த ஆத்மாவை எப்பொழுதும் பிறப்பவனென்றாவது எப்பொழுதும் இறப்பவனென்றாவது நினைக்கிறாயா? மிக்கபாகுபலமுள்ளவனை! அவ்விதமிருந்தாலும் நீ இவ்வாறு துக்கிக்கத்தக்கவனல்லே. பிறந்தவனுக்கு மரணமிச்சயம். இறந்தவனுக்கும் பிறப்புரிச்சயம். ஆதலால், விலக்கக்கூடாத விஷயத்தில் நீ துக்கித்தல்காது. பாரத! பூதங்கள் அறியப்படாத முந்திய நிலைமையையுடையவைகளாகவும் பிரகாசமான நடுநிலைமையையுடையவைகளாகவும் அறியப்படாத நாசத்தையுடையவைகளாகவும் இருக்கின்றன அந்தவிஷயத்தில் என்ன விடவனம்? ஆச்

¹ 'எப்பொழுதும் பிறப்பதும் எப்பொழுதும் இறப்பதும் தானசரீரத்தையே இந்த ஆத்மாவென்று எண்ணுகிறாயா?' என்றும் கொள்ளலாம்.

சர்யம்போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவை (அனேகமனிதர்களுள்) ஒரு வன் பார்க்கிறான். அவ்வாறே ஒருவன் ஆச்சர்யம்போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவைப்பற்றி (ப்பிறருக்குச்) சொல்லுகிறான். ஆச்சரியம் போலிருக்கிற இந்த ஆத்மாவை ஒருவன் காதினால்கேட்கிறான். கேட்டும் பார்த்தும் சொல்லியும் ஒருவனாவது உள்ளபடி ஆத்மாவை அறிகிறதில்லை. பாரத! எல்லாப்பிராணிகளுடையதேகமும் கொல்லப்பட்டாலும் இந்த ஆத்மாவானவன் எப்பொழுதுமே கொல்லத்தகாதவன். ஆதலால், எல்லாப்பிராணிகளைக்குறித்தும் நீ துக்கப்படலாகாது. மேலும் நீ உனக்கு உரிய தர்மத்தைப்பார்த்து நடுங்குவதற்குத் தகுந்தவனல்ல. தர்மத்தை விட்டு விலகாமலிருக்கின்ற யுத்தத்தைத் தவிர கூத்தரியனுக்கு வேறுவிதமான ஸ்ரேயஸ் கிடையாது. பார்த்த! தற்செயலாக நேர்ந்திருக்கிறதும் திறக்கப்பட்டிருக்கிற ஸ்வர்க்கவாயிலுமான இவ்வித யுத்தத்தைப் புண்யவான்களான கூத்தரியர்கள் அடைகிறார்கள். மேலும் நீ நியாயமான இந்த யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில் அதனால் ஸ்வதர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் இழந்து பாவத்தையுமடைவாய். மனிதர்கள் அழிவற்றதான உன்னுடைய அபகீர்த்தியையும் சொல்லுவார்கள். கௌரவமுள்ளவனுக்கு அபகீர்த்தியானது மாணத்தைக்காட்டிலும் அதிகரித்ததாகிறது. முன்பு எந்த மஹாதர்களுக்கு நீ மதிக்கப்பட்டவனாயிருந்து (இப்பொழுது யுத்தம் செய்யாமலொழிவதினால்) லாகவத்தை அடையப்போகிறாயோ அவர்கள் உன்னைப் பயத்தினால் யுத்தத்தினின்று பின்னிடாதவனென்று என்னுவார்கள். உன்னுடைய பணகவர்கள் உன்னுடைய வல்லமையை நிந்தித்துப் பலவிதமான சொல்லத்தகாதவார்த்தைகளையும் சொல்வார்கள். அதைக்காட்டிலும் அதிகமான துக்கம் என்ன இருக்கிறது? குந்திபுத்ர! நீ கொல்லப்பட்டால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவாய்; ஜயித்தால் பூமியை அனுபவிப்பாய். ஆதலால், நிச்சயமுள்ளவனாகிப் போர்புரிவதற்கு எழுந்திரு. ஸுகதுக்கங்ககளையும் லாபாலாபங்களையும் ஜயாபஜயங்களையும் ஸமமாக எண்ணிப் பிறகு யுத்தம் செய்யத்தொடங்கு. இவ்வாறு செய்தால் பாவத்தை அடையமாட்டாய். பார்த்த!

¹ ஸாங்க்யத்தில் இந்தப் புத்தியானது உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. எந்தப் புத்தியுடன் நீ கர்மபந்தத்தை நீங்குவாயோ அவ்விதயோகவிஷயமான இந்தப் புத்தியைக் கேள். இந்தக்கர்மயோகத்தில் ஆரம்பித்த காரியத்திற்கு அழிவில்லை; (தொடங்கி நடுவில் விட்டாலும்) ஒருதோஷ

¹ (சங்கராபாஷ்யம்) பாமார்த்தவஸ்து விவேகவிஷயம். (சாமாநஜபாஷ்யம்) புத்தியினால் நிச்சயிக்கத்தக்க ஆதமதத்வம்.

முமில்லை. இந்தக்கர்மயோகரூபமான தர்மத்தினுடைய அம்சமானது சிறிதுசெய்யப்பட்டாலும் பெரிய பயத்தினின்றும் காக்கிறது. குரு நந்தன ! இந்தக்கர்மயோகத்தில் நிச்சயஸ்வபாவமுள்ளபுத்தியானது ஒன்றே. நிச்சயஸ்வபாவமில்லாதவர்களுடையபுத்திகள் பற்பல பிரிவுள்ளவைகளாகவும் முடிவற்றவைகளாகவும் இருக்கின்றன. பார்த்த! ஸ்வர்க்காதிலோகஸுகங்களையே கர்மபலனாகக்கூறுகின்ற வேதவாதங்களில் பற்றுதலுள்ளவர்களும் (அவற்றைத்தவிர) வேறு இல்லை என்றுசொல்லுகிறவர்களும் காமத்தில் அமுந்தினமனத்தையுடையவர்களும் ஸ்வர்க்கமேமேலானதென்கிற கொள்கையுள்ளவர்களுமான எந்தஅவிவேகிகள் போகங்களையும் ஐஸ்வர்யங்களையும் அடைவதற்கு ஸாதனமாகப் பிறப்பையும் கர்மங்களையும் கர்மபலன்களையும் கொடுக்கின்றதும் அநேககர்மபேதங்களால்மிகுதியாயிருக்கின்றதும் ¹புஷ்பங்களோடுமாத் திரம்கூடியதுமான இப்படிப்பட்ட எந்தவார்த்தையைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்தவார்த்தையினால் அபஹரிக்கப்பட்டமனத்தையுடையவர்களும் போகங்களிலும் ஐஸ்வர்யங்களிலும்விசேஷப்பற்றுள்ளவர்களுமாயிருக்கின்றவர்களுக்கு நிச்சயஸ்வரூபமானபுத்தியானது மனத்தில் உண்டாகவேமாட்டாது. அர்ஜுன ! வேதங்கள் முக்குணங்களைப்பற்றியவை. நீ முக்குணங்களை இழந்தவனும் (ஸுகதுக்கமுதலிய) இரட்டைகளை இழந்தவனும் எப்பொழுதுமேஸத்வகுணத்தில்தலைபெற்றவனும் ²யோக ³கேஷமங்களற்றவனும் ஆத்மவானும் ஆகக்கடவாய். எல்லாப்பக்கத்திலும் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கின்ற தடாகத்தில் தாகமுள்ளவனுக்கு எவ்வளவுமட்டிலும் பிரயோஜனமோ அவ்வளவுமாத் திரமே அதனிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்படுவதுபோல விசேஷமானஞானத்தையுடையபிராம்மணனுக்கு எல்லாவேதங்களிலும் (எது மோக்ஷஸாதனமோ) அவ்வளவுமாத் திரமே எடுத்துக்கொள்ளத்தக்கதாகிறது. உனக்குக் கர்மத்திலேயே அதிகாரம் இருக்கிறது ; ஒருபொழுதும் பலன்களில் அதிகாரமில்லை. கர்மங்களுக்கும் பலன்களுக்கும் நீ ஹேதுவாகாதே. கர்மங்களைச்செய்யாமலிருப்பதில் உனக்குப் பற்றுதல் வேண்டாம். தனஞ்சய ! யோகத்தில்தலைபெற்றவனாகிப் பற்றுதலைவிட்டு வித்தியிலும் அவித்தியிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டு கர்மங்களைச் செய். (ஸித்தி அவித்திஇரண்டி லும்) ஸமனாயிருத்தல் யோகம் என்று கூறப்படுகிறது. தனஞ்சய ! பயனில் பற்றுதலின்றி ஸமத்வபுத்தியுடன் அனுஷ்டிக்கப்

¹ பலனில்லாதது என்பது கருத்தது. ² அதிகமாகப்பொருளைத்தேடுதல்.

³ அடையப்பட்டபொருளைக்குறைவின்றிரக்ஷித்தல்.

படும் கர்மாவைக்காட்டிலும் (பலாபேகையுடன் செய்யப்படும்) கர்மாவானது மிக்க இழிவானது. ஆதலால், முற்கூறிய ஸமத்வபுத்தியில் நிலைபெற்றிரு. பலத்தைக்கருதிக் கர்மாவை அனுஷ்டிப்பவர்கள் ¹ கிருபணர்களாகிறார்கள். ஸமத்வபுத்தியுள்ளவன் புண்ணியபாவங்கள் இரண்டையும் இவ்வுலகத்தில் விட்டுவிடுகிறான். ஆதலால் ஸமத்வபுத்தியோகத்தின்பொருட்டு முயற்சிசெய். கர்மங்கள் செய்யப்படுங்கால் இந்த ஸமத்வபுத்தியோகமானது மிகுந்த ஸாமர்த்தியத்தால் ஸாதிக்கத்தக்கது. ஸமத்வபுத்தியுடையவர்களான ஞானிகள் கர்மங்களாலுண்டான பயனை ஒழித்துப் பிறன்யாகிறபந்தத்தினின்று விடுபட்டவர்களாகித் துன்பமற்றபதத்தை அடைகிறார்களன்றோ? எப்பொழுது உன்னுடைய புத்தியானது மோஹஸ்வரூபமான தோஷத்தைத் தாண்டிமோ அப்பொழுது கேட்கத்தக்கதிலும் கேட்கப்பட்டதிலும் ஒழிவையடைவாய். அனேக அர்த்தங்களைக்கேட்டதினால் ² விபாதிபன்னமும் (ஸ்வயம்) ஏகரூபமுமாயிருக்கிற உன்னுடைய புத்தியானது எப்பொழுது ³ ஸமாதியில் அசைவற்றதாக நிற்குமோ அப்பொழுது யோகத்தை அடைவாய்' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! நிலைத்த பிரஜ்ஞையை அடைந்து ஸமாதியிலிருப்பவனுடைய பாஷை எவ்விதமானது? நிலைத்த பிரஜ்ஞையை யுடையவன் எப்படி பேசுவான்? எப்படி இருப்பான்? எப்படி நடப்பான்?' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'பார்த்த! ஒருவன் ஆத்மாவினால் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்துஷ்டியுள்ளவனாக எப்பொழுது மனத்தை அடைந்திருக்கின்ற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதும் விட்டு ஒழிக்கிறானோ அப்பொழுது அவன் நிலைபெற்ற ஞானத்தையுடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான். துக்கங்களில்வருந்தாத மனத்தையுடையவனும் ஸுகங்களில் பற்றுதலற்றவனும் ஆசையையும் பயத்தையும் கோபத்தையும் இழந்தவனுமாயிருக்கிற முனியானவன் நிலைத்த பிரஜ்ஞையுடையவனென்று சொல்லப்படுகிறான். எவன் எல்லாவஸ்துவினிடத்திலும் அபிமானமற்றவனும் அந்த அந்தவேண்டியவை வேண்டாதவைகளை அடைந்தும் விருப்பம் வெறுப்பும் அற்றவனுமாயிருக்கிறானோ அவனுக்

¹ (ராம்) ஸம்ஸாரிகள். 'தீனர்கள்' என்பது பழையவுரை.

² (ச-ம்) பற்பலவிதமாகப் பிரிந்திருக்கின்ற. (ராம்) எகலவஸ்துக்களையுங்காட்டிலும் ஆத்மாவை விஜாதியமாகவும் நித்யநிரதிசியஸூக்ஷ்மமாகவும் அறிந்த.

³ (ச-ம்) ஆத்மாவினிடத்தில், (ராம்) மனத்தில்,

பிரஜைகளை நிலைபெற்றதாகிறது. ஆமைபானது தன் அவயவங்களை அடக்கிக்கொள்வதுபோல ஸகலவிஷயங்களினின்றும் அவன் எப்பொழுது தன்னிந்திரியங்களை அடக்கிக்கொள்ளுகிறானோ அப்பொழுது அவனுடைய பிரஜைகளை நிலைபெற்றதாகிறது. விஷயங்களைக் கிரஹிக்காமலிருக்கிற ஆத்மாவினிடத்தினின்றும் விஷயமாகமீங்கலாக விஷயங்கள் நிவிர்த்திக்கின்றன. இவனுடையவிஷயமாகமும் விஷயங்களைக்காட்டிலும் ¹பரமானவஸ்துவைக்கண்டு நிவருத்திஅடைகிறது. குந்திபுத்ரா! கலங்கச்செய்யும் தன்மையுள்ள இந்திரியங்கள், (விஷயவிருப்பம்மீங்காமலிருக்கும்போது) என்ன முயற்சிசெய்தாலும், விவேகியான புருஷனுடைய மனத்தையும் பலாத்காரமாக இழுத்துக்கொண்டு செல்லுகின்றன. அந்தஇந்திரியங்களெல்லாவற்றையும் அடக்கி என்னையே பிரதானமாகக்கொண்டு ஸமாதிநிலையுள்ளவனாயிருக்கவேண்டும். எவனுக்கு இந்திரியங்கள் வசப்பட்டவைகளாயிருக்கின்றனவோ அவனுக்குப் பிரஜைகளை நிலைபெற்றதாகிறது. விஷயங்களைச்சிந்திக்கிறமனிதனுக்கு அவைகளில் பற்றுண்டாகிறது. பற்றிலிருந்து ஆசை உண்டாகிறது. ஆசையினின்றும் குரோதம் உண்டாகிறது. குரோதத்தினின்றும் அவிவேகம் உண்டாகிறது. அவிவேகத்தினால் ஸ்மிருதிப்ரம்சம்உண்டாகிறது. ஸ்மிருதியினுடையதவறுதலால் புத்தி அழிந்துபோகிறது. புத்திநாசத்தினால் முழுதும் அழிந்துபோகிறான். ராகத்வேஷங்களினின்றும் விடுபட்டும் தனக்குஉடன்பட்டிருக்கின்ற இந்திரியங்களாலே விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவனாயினும் ஸ்வாதீனமானமனத்தையுடையவன் மனத்தெளிவை அடைகிறான். இந்தப்புருஷனுக்கு மனத்தெளிவு உண்டாகுங்கால் எல்லாத்துக்கங்களுக்கும் நாசமுண்டாகிறது. தெளிந்தமனத்தையுடையவனுக்குப் புத்தியானது சீக்கிரமாக நிலைபெறுகிறது. இந்திரியஸ்வாதீனமற்றவனுக்குப் ²புத்தி உண்டாகிறதில்லை. இந்திரியஸ்வாதீனமற்றவனுக்கு ஆத்மபாவனையுமில்லை. ஆத்மபாவனையற்றவனுக்குச் சார்த்விதண்டாகிறதில்லை. ³சார்தியற்றவனுக்கு ஸுகமேது? எந்தமனமானது செல்லுகின்ற இந்திரியங்களை அனுஸரிக்கும்படி (ஒருவனால்) செய்யப்படுகிறதோ அந்தமனமானது, காற்றுஜலத்தில் ஓடத்தை இழுப்பதுபோல அவனுடையவிவேகத்தை இழு

¹ (ச-ம்) ப்ரம்மம். (ரா-ம்) ஸுகதாமானஆத்மஸ்வரூபம்.

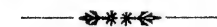
² (ச-ம்) ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமானபுத்தி. (ரா-ம்) விவித்தாத்மவிஷயமானபுத்தி.

³ விஷயராகம்தணிதல்.

க்கிறது. மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! ஆதலால், எவனுடைய இந்திரியங்கள் எல்லாவிஷயங்களிலுமிருந்து விலக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவனுக்குப் பிரஜைஞானது நிலைபெற்றதாகிறது. எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் எது இரவோ (இரவுபோலப் பிரகாசமற்றதோ) அதில் இந்திரியங்களை அடக்கியபோகியானவன் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறான். எதில் பிராணிகள் விழித்திருக்கின்றனவோ அது ஆத்மாவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றமுனிக்கு இரவு (இரவுபோலப்பிரகாசமற்றது) ஆகிறது. நாற்புறங்களிலும் (ஜலத்தினால்) நிரப்பப்பட்டிருக்கிறதும் குறைவுகிறவனின்றி ஒரோநிலைமையிலிருக்கிறதுமான கடலில் (நதிகளுடைய) ஜலம்பிரவேசிக்கிறதுபோல எல்லாக்காமங்களும் எந்தையோகியினிடத்தில் பிரவேசிக்கின்றனவோ அவன் சாந்தியை அடைகிறான்; விஷயானுபவத்தில்விருப்பமுள்ளவனோ அடையமாட்டான். எந்தப்புருஷன் எல்லாவிஷயங்களையும்விட்டு ஆசையற்றவனும் மமதையற்றவனும் அஹங்காரமற்றவனுமாக ஸஞ்சரிக்கிறானோ அவன் சாந்தியை அடைகிறான். பார்த்த! இந்தநிலையானது பிரம்மத்தை அடையச்செய்கிறது. இந்தஸ்திதியை அடைந்தபுருஷன் மோஹத்தை அடைகிறதில்லை. இந்தநிலைமையில் அந்நியகாலத்திலும் நிலைபெற்றிருந்து ஆனந்தமயமானபிரம்மத்தை அடைகிறான்' என்றார்.

இருபத்தேழாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தோடர்கீசீ.)

ப க வ த் கீ தை.

முன்றாவது அத்யாயம்.

(கர்மயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'ஐநார்த்தனரே! கர்மத்தைக்காட்டிலும் ஞானமானது சிறந்ததென்பது உமதுகொள்கையானால் அப்பொழுது பயங்கரமானகர்மத்தில் என்னை ஏன் பிரவருத்திக்கச்செய்கிறீர்? (ஒன்றுக்கொன்று) விரோதம்போலிருக்கிற வாக்கியத்தினாலே என்னுடைய புத்தியை மோஹிக்கச்செய்கிறீர்போலும். நிச்சயமாக எதை அனுஷ்டிப்பதினால் நான் ஸ்ரேயஸை அடைவேனோ அவ்வொன்றைச்சொல்லும்' என்றுகேட்டனன்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார். ‘பாபமற்றவனே! இவ்வுலகத்தில் ஸாங்கியயோகாதிகாரிகளுக்கு ஞானயோகத்தினாலும் கர்மயோகிகளுக்குக் கர்மயோகத்தினாலும் வித்திஉண்டென்று இரண்டுவிதமானநிஷ்டைகள் என்னால் முன்னமேகூறப்பட்டன. மனிதன் கர்மங்களைத் தொடங்காமலிருப்பதனால் ஞானநிஷ்டையை அடையமாட்டான்; கர்மங்களைவிட்டுவிடுவதனாலேயே வித்தியையுமடையான். ஒருவனாவது ஒருபொழுதும் காமங்களைச்செய்யாமல் ஒருகூஷணங்கூட இருக்கிறதில்லையன்றோ? எல்லோரும் ஸ்வாதீனமற்றவர்களாக ப்ராகிருதிஸம்பந்தத்தினால் உண்டானகுணங்களால் கர்மத்தைச்செய்யும்படி ஏவப்படுகிறார்கள். எவன் கர்மமீமந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டும் மனத்தினால் விஷயங்களை நினைத்துக்கொண்டு மிருக்கிறானோ விவேகமில்லாத அந்தக்கரணத்தையுடைய அவன் பொய்யான ஆசாரமுடையவனென்று கூறப்படுகிறான். அர்ஜுன! எவன் மனத்தினாலே இந்திரியங்களையடக்கிப் பயனில் ஆசையற்றவனாகிக் கர்மமீமந்திரியங்களால் கர்மயோகத்தைச்செய்யத்தொடங்குகிறானோ அவன் சிற்ற்தவனாகிறான். நீ நித்யமாகச்செய்யத்தக்க கர்மத்தைச் செய். கர்மம்செய்யாமலிருப்பதைவிடக் கர்மத்தைச் செய்வது சிரோஷ்டமானது. (அனதிகாரியான நீ எல்லாக்கர்மங்களை யும்விட்டு ஞானநிஷ்டையில் ப்ரவ்ருத்திப்பாயாகில்) கர்மங்களைவிட்டவனானஉனக்குச் சரீராகூஷணமும் வித்தியாது. குந்திபுத்ரா! யஜ்ஞார்த்தமானகர்மத்தைக்காட்டிலும் வேறானகர்மத்தில் பிரவ்ருத்திக்கின்ற இந்தஜனங்கள் கர்மத்தினால் கட்டப்படுகிறார்கள். (ஆதலால்) நீ பயனில் ஆசையைவிட்டு யஜ்ஞார்த்தமானகர்மத்தைச் செய். ப்ரம்மதேவர் ஆதிகாலத்தில் யஜ்ஞங்களைளாடுகூடப் பிரஜைகளைப்படைத்து, ‘இந்தயஜ்ஞத்தினால் விருத்திஅடையுங்கள். இது உங்களுக்கு இஷ்டமானகாமங்களைநிரப்புகிறதாகட்டும்’ என்றுகூறினார். இதனால் தேவர்களை ஆராதியுங்கள். அந்தத்தேவர்கள் உங்களை விருத்திஅடையச் செய்யட்டும். இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் உபகாரஞ்செய்துகொண்டு சிற்றந்த நன்மையை அடையப்போகிறீர்கள். யஜ்ஞங்களால் ஆராதிக்கப்பட்டதேவர்கள் உங்களுக்கு இஷ்டமானபோகங்களைக்கொடுப்பார்கள். அவர்களால்கொடுக்கப்படும் அன்னமுதவியவைகளை அந்தத்தேவதைகளுக்குக்கொடாமல் எவன் தானே அனுபவிக்கிறானோ அவன் திருடனே. யஜ்ஞம்செய்து மிச்சமிருக்கிற அன்னத்தைப் புஜிக்கிறஸாதுக்கள் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறார்கள். எவர்கள் தம்பிரயோஜனத்தின்பொருட்டே அன்னமுதவியவைகளைச்

சமைத்து உண்கிறார்களோ அந்தப்பீஷிகள் பாவத்தையே புஜிக்கிறார்கள். அன்னத்தினின்று பிராணிகள் உண்டாகின்றன. மேகத்தினின்று அன்னம் உண்டாகிறது. யஜ்ஞத்தினால் மேகம் உண்டாகிறது. யஜ்ஞமானது கர்மத்தினால் உண்டாகிறது. கர்மத்தைப் ¹பிரம்மத்தினிடமிருந்து உண்டானதென்று அறி. பிரம்மமானது ²அக்ஷரத்தினிடமிருந்து உண்டாகிறது. எங்கும் வியாபித்திருக்கும் பிரம்மமானது எப்பொழுதும் யஜ்ஞத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறது. ஆகையால், இவ்விதமாக ஈஸ்வரனால் உடத்தப்பட்டிருக்கிற சகரத்தை இவ்வுலகில் எவன் அனுஸரிக்கிறதில்லையோ பாபஸ்வரூபமான ஆயுதையுடையவனும் இந்திரியஸூகங்களில்களிப்பவனுமான அவன் வீணாக ஜீவிக்கிறான். எந்தமனிதன் ஆத்மாவினிடத்திலேயே பிரீதியுள்ளவனும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்தியுள்ளவனும் ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைந்தவனுமாகிறானோ அவனுக்குச் செய்யத்தக்கது யாதொன்றுமில்லை. (ஆத்மாவினிடத்திலேயே திருப்தி அடைந்திருக்கிற) அந்தமனிதனுக்கு இந்த உலகத்தில் செய்யப்பட்ட கர்மத்தினால் ஒரு விதமான பிரயோஜனமும் கிடையாது; கர்மங்களைச் செய்யாமையால் யாதொரு தோஷமுமில்லை. அவனுக்கு எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் பிரயோஜனத்தைக்கருதி ஆஸ்ரயிக்க வேண்டியது ஒன்றுமில்லை. ஆதலால் பயனில் ஆசையற்றவனாக எப்பொழுதும் கர்மாவை நீ நன்றாகச் செய். (ஏனெனில்) பயனில்லிருப்பதைவிட்டுக் கர்மாவை அனுஷ்டிக்கிறபுருஷன் ³பரத்தை அடைகிறான். ஜனகமுதலானவர்கள் கர்மயோகத்தினாலேயே வித்தியை அடைந்தார்கள். (கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதில் உனக்குப் பற்றுதலில்லாமலிருந்தாலும்) ஜனங்களைத் தர்மங்களில் பிரவருத்திக்கச் செய்வதென்கிற பயனைக்கருதியாவது கர்மாவைச் செய்வதற்குத் தகுந்தவனாயிருக்கிறாய். நூல்களைக்கற்று அவ்வழியில் நிற்பவன் எந்தளர்தக்கார்யத்தைச் செய்கிறானோ அந்த அந்தக்கார்யத்தையே வேறுமனிதனும் செய்கிறான். அவன் எதைப் பிரமாணமாகக்கொள்ளுகிறானோ அதை உலகமும் அனுஸரிக்கிறது. பார்த்த! எனக்கு முவுலகங்களிலும் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லை; அடையவேண்டியது ஒன்றும் அடையப்படாமலில்லை. (ஆயினும்) கர்மத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்கிறேன். ஓ! பார்த்த! யான் எக்காலத்திலாவது ஆலஸ்யமில்லாதவனாகக் கர்

1 'ப்ரம்ம' என்பது மூலம். (ச-ம்) வேதம். (ரா-ம்) சரீரம்.

2 (ச-ம்) ப்ரம்மம். (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.

3 (ச-ம்) மோக்ஷத்தை. (ரா-ம்) ஆத்மாவை.

மத்தில்நிலைபெற்றிராமல்போனால்* மனிதர்கள் எல்லாவிதத்தாலும் என்னுடையவழியையே பின்பொருவார்கள். நான் கர்மத்தைச் செய்யாவிடில் இந்தஜனங்கள் அழிந்துபோவார்கள். ஜாதிலாங் கர்யத்தைச் செய்தவனாவேன். இந்தப்பிரஜைகளையும் கொன்றவனாவேன். பாரத! ஆத்மஜ்ஞானமில்லாதவர்கள் கர்மானில்பற்றுதலுள்ளவர்களாகி எவ்வாறு கர்மங்களை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ அப்படியே ஆத்மஞானமுள்ளவனும் பயனில்பற்றில்லாதவனாக ஜனங்களுடைய ப்ரயோஜனத்தைச்செய்யக்கருகிக் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். ஆத்மஜ்ஞானமுள்ளவன் கர்மத்தில் பற்றுதலுள்ள அவிவேகிகளுக்குப் புத்திபேதத்தை உண்பண்ணக்கூடாது. முயற்சியுடன் எல்லாக்கர்மங்களையும் தான் அனுஷ்டித்துப் பிறரையும் அனுஷ்டிக்கும் படிசெய்யவேண்டும். மனிதன் பிரகிருதியைச்சேர்ந்தகுணங்களாலே செய்யப்படுகின்ற எல்லாக்கர்மங்களையும் அகங்காரத்தினால் தன் உருவத்தைஅறியாமல், ' நான்செய்கிறேன் ' என்றுஎண்ணுகிறான். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! குணகர்மவிபாகங்களின் உண்மையை அறிந்தவனே ¹குணங்கள் விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கின்றனஎன எண்ணிப் பற்றுதலுள்ளவனாவதில்லை. பிரகிருதியினுடைய குணங்களாலே மதிமயக்கங்கொண்டு குணங்களால் செய்யப்படுகின்ற கர்மங்களில் எவர்கள் பற்றுதலுள்ளவர்களோ சிறிதும் அறியாதவர்களான அந்தமந்தர்களை முழுதும் அறிந்தவன் (அதிகின்ற) நமஸ்கரிப்படிசெய்யக்கூடாது. நீ என்னிடத்தில் ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமானஞானத்தினால் எல்லாக்கர்மங்களையும்ஸம்ர்ப்பித்து நிஷ்காமனும் மமதையைவிட்டவனும் தாபத்தைஇழந்தவனுமாயிருந்து யுத்தம் செய். எந்தமனிதர்கள் (இதுவேசாஸ்திரார்த்தமென்று) எனக்கு ஸம்மதமான இந்தஸித்தாந்தத்தை எப்பொழுதும் அனுஷ்டிக்கிறார்களோ, சிரத்தையுள்ளவர்களோ, அஸூயை அற்றவர்களோ அவர்களும் கர்மங்களால் விடப்படுகிறார்கள். எவர்கள் அஸூயை யுடையவர்களாக என்னுடைய இந்தஸித்தாந்தத்தை அனுஷ்டிக்காம விருக்கிறார்களோ அவர்களை ஒருவிதஞானமூயில்லாதமுடர்களென்றும் நாசமடைந்தவர்களென்றும் புத்தியில்லாதவர்களென்றும் அறி. ஞானமுள்ளவனும் தன்னுடைய ²பிரகிருதிக்குத்தக்கபடி (விஷயங்களில்) ப்ரவ்ருத்திக்கிறான். (ஏனெனில்) பிராணிகள் ப்ரகிருதியை அனுசரிக்கின்றன. சாஸ்திரத்தினால் செய்யப்பட்ட நியமனமானது

¹ (ச-ம்) இந்திரியங்கள். (ரா-ம்) ஸத்வாதி குணங்கள்.

² (ச-ம்) தர்மாதர்மஸம்ஸ்காரம். (ரா-ம்) வாசனை.

என்னசெய்யும்? ஒவ்வோர் இந்திரியத்தின் விஷயத்திலும் ராகமும் த்வேஷமும் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. அவ்விரண்டிற்கும் ஸ்வாதீனப் பட்டிருத்தலை அடையக்கூடாது. ஏனெனில், அவ்விரண்டும் இவனுக்குப் பகைகள். ஸ்வதர்மமானது குணமில்லாததாயிருந்தாலும் நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டபாதர்மத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது. ஸ்வதர்மத்தில் தீமைவிளைந்தாலும் மேன்மை, பாதர்மமோவென்றால் பயத்தைவிளைவிக்கக்கூடியது' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'விருஷணிகுலத்தில்தித்தவரே! ஒருமனிதன், விரும்பாமலிருந்தாலும் எதனால் துண்டப்பட்டுப் பலாத்காரமாக நியமிக்கப்பட்டவன்போலப் பாவத்தைச் செய்கிறான்?' என்று கேட்டன.

ஸ்ரீபகவான், 'இது ரஜோகுணத்தினின்றும் உண்டாகிறது (விஷயங்களைப்) பெருந்தீனியாகவுடையதுமான காமமே. இந்தக் காமமே குரோதரூபமாகப் பரிணமித்து மிக்கபாவங்களுக்குக் காரணமாகின்றது. ஆதலால், இந்தஸம்ஸாரத்தில் இந்தக்காமத்தை விரோதியாக ஆறி. எப்படி நெருப்பானது புகையினாலும் கண்ணாடி அழக்காலும் குழப்புகின்றனவோ, எவ்வாறு கருவானது பையினால் மூடப்படுகிறதோ அவ்வாறே இந்தப்பிராணிக்கூட்டம் அந்தக்காமத்தால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. குந்திபுத்ரா! ஞானியினுடைய ஆத்மஜ்ஞானமானது, நிரம்பாததும் திருப்தியற்றதுமான இந்தக்காமஸ்வரூபியான நित்யவையிரியினாலே மூடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக்காமத்திற்கு இந்திரியங்களும் மனமும் புத்தியும் இருப்பிடமென்று சொல்லப்படுகின்றன. இவைகளால் இது ஞானத்தை மறைத்துக்கொண்டு தேகையைப் பலவகையாக மயக்குகிறது. பாதர்களில் சிறந்தவனே! ஆதலால், நீ முதலில் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு ஆத்மஸ்வரூபவிஷயமான ஞானத்தையும் அதன் விவேகவிஷயமான (அல்லது அனுபவவிஷயமான) ஞானத்தையும் கெடுக்கின்ற இந்தப்பாவியான காமத்தை நாசம் செய். (ஞானத்தைக் கெடுக்கும் விஷயத்தில்) இந்திரியங்களைப் பிரதானமென்று சொல்லுகிறார்கள். இந்திரியங்களைக்காட்டிலும் மனம் பிரதானமானது. மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி முக்கியமானது. புத்தியைக் காட்டிலும் எது பிரதானமோ அதுதான் காமம். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! இவ்விதமாகக் (காமத்தைப்) புத்தியைக்காட்டிலும் மேலானதென்று எண்ணித் தன்மனத்தைத் தன்புத்தியினாலேயே அடக்கி நிறைந்து வெல்லுவதற்கு முடியாத காமஸ்வரூபியான சத்துருவை நீ நாசம் செய்வாயாக.

இருபத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடீச்சி.)

பகவத்கீதை.

நான்காவது அத்தியாயம்.

(1 யஜ்ஞவிபாகயோகம்.)

நான் அழிவில்லாத இந்தக்கர்மயோகத்தை ஸுடிர்யனுக்கு உடதேசித்தேன். சூரியன் மனுவுக்கு உபதேசித்தான். மனு இக்ஷ்வாகுவுக்கு உபதேசித்தான். சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்கிறவனே! இவ்விதம் பரம்பரையாகவந்த இந்தக்கர்மயோகத்தை ராஜரிஷிகள் அறிந்திருந்தார்கள். அந்தக்கர்மயோகமானது இவ்வுலகத்தில் வெகு காலமாகிவிட்டதால் அழிந்துபோய்விட்டது. புராதனமான அப்படிப்பட்ட இந்தக்கர்மயோகத்தையே இப்பொழுது நீபக்தனென்றும் நண்பனென்றும் எண்ணி நான் உனக்கு உரைத்தேன். இது உத்தமமானாகஸ்யமாகும்' என்றார்.

அர்ஜுனன், 'உம்முடையபிறப்பானது பிந்தினகாலத்தில் உண்டானது. ஸுடிர்யனுடையபிறப்பானது முந்தியது. (இவ்வாறிருக்க) நீர் மன்வந்தாத் தின்தொடக்கத்தில் ஸுடிர்யனுக்கு உபதேசித்திரென்பதை யான் எப்படி அறிவேன்?' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'அர்ஜுனா! எனக்கும் உனக்கும் அநேகஜன்மங்கள் சென்றுவிட்டன. சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்கிறவனே! அவை எல்லாவற்றையும் யான் அறிவேன்; நீ அறியாய். யான் பிறப்பற்றவனும் குறைவற்றவனும் பிராணிகளுக்கு ஸர்வானுமாயிருந்தாலும் என்னுடையஸ்வபாவத்தை அவலம்பித்து என்னுடையமாயையினாலே அவதரிக்கிறேன். பாதகுலத்தில் உதித்தவனே! எந்த எந்தக்காலத்தில் தர்மத்திற்குக் குறைவு உண்டாகுமோ, அதர்மத்திற்குக் கிளர்ச்சியுண்டாகுமோ அப்பொழுது அப்பொழுது யான் என்னை அவதரிப்பிக்கிறேன். ஸாதுக்களைப்பாதுகாப்பதன்பொருட்டும் துஷ்டர்களை அழிப்பதன்பொருட்டும் தர்மத்தைநிலைநாட்டுவதன்பொருட்டும் ஒவ்வொருபுகத்திலும் நான் அவதரிக்கிறேன். அர்ஜுன! இவ்வாறு என்னுடைய அவதாரத்தையும் செய்கையையும் அப்பிராகிருதமென்று உண்மையாக எவன் அறிகிறானோ அவன் தேகத்தைவிட்ட

பிறகு திரும்பப்பிறப்பை அடைகிறதில்லை; என்னையே அடைகிறான். ஞானரூபமான தவத்தினால் பரிசுத்தர்களான அனேகர்கள் என்னை ஆஸ்ராயித்தவர்களாகவும் காமத்தையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் விட்டவர்களாகவும் என்னிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவர்களாகவும் என்னுடைய ஸ்வபாவத்தை அடைந்தார்கள். பார்த்த! எவர்கள் எவ்விதமாக என்னை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்களை நான் அவ்விதமாகவே அனுக்ரஹிக்கிறேன். மனிதர்கள் எனது மார்க்கத்தை எல்லா விதத்தாலும் அனுஸரிக்கிறார்கள். இவ்வுலகில் கர்மங்களுடைய வித்தியை விரும்புகிறவர்கள் தேவதைகளைப் பூஜிக்கின்றனர். ஏமென்றால், மனுஷ்யலோகத்தில் கர்மத்தினால் உண்டாகின்ற வித்தியானது விரைவாக உண்டாகிறதன்றோ? (பிரம்மக்ஷத்திரியவைய்யசூத்திரர்கள் என்கிற) நான்கு வர்ணங்களும் குணங்களினுடைய பிரிவுகளோடும் கர்மங்களையுடைய பிரிவுகளோடும் என்னால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளுக்குக் கர்த்தாவாயிருந்தாலும் என்னைக் கர்த்தா அல்லெனன்றும் நாசமற்றவென்றும் அறி. என்னிடத்தில் கர்மங்கள் ஒட்டுகிறதில்லை. எனக்குக் கர்மபலத்தில் ஆசை இல்லை. இவ்வாறு எவன் என்னை அறிகிறானோ அவன் கர்மங்களால் கட்டப்படுகிறதில்லை. இவ்விதம் அறிந்து (ஸம்ஸாரத்தினின்று) விடுபட விரும்பமுற்ற பூர்வபுருஷர்களாலும் கர்மாவானது அறுஷ்டிக்கப்பட்டது. ஆதலால், பூர்வபுருஷர்களால் அறுஷ்டிக்கப்பட்டதும் வெகுநாளாயுள்ளதுமான கர்மத்தையே நீ செய். ‘கர்மம் எப்படிப்பட்டது? அகர்மம் எப்படிப்பட்டது?’ என்கிற இந்த விஷயத்தில் கற்றறிந்தவர்களும் மயக்கமுற்றிருக்கிறார்கள். எதை அறிந்து அம்மங்களான ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபடுவாயோ அந்தக் கர்மாவை உனக்கு உரைப்பேன். (மோக்ஷஸாதனமான) கர்மஸ்வரூபத்திலும் அறியத்தக்க விஷயமிருத்தலாலும், (நித்தியநைமித்திககாமஸ்வரூபமாகப்) பலவகைப்பட்டிருக்கிற கர்மஸ்வரூபத்திலும் அறியத்தக்க விஷயமிருத்தலாலும்¹ அகர்மத்திலும் அறியத்தக்க விஷயமிருத்தலாலும் கர்மவினுடைய கதியானது அறியமுடியாதது. கர்மத்தில் எவன் அகர்மத்தைப் பார்க்கிறானோ, அகர்மத்தில் எவன் கர்மத்தைப் பார்க்கிறானோ அவன் மனிதர்களுள் சிறந்தபுத்தியுள்ளவன். அவன் யோகி; எல்லா கர்மங்களையும் அறுஷ்டித்தவன். எவனுடைய எல்லா கர்மங்களும், பலாபேகையுமில்லாதவற்றை மூலமற்றவாகுமோ அவனை அறிஞர்கள் ஞானமாகிறெருப்பினால் வினைகள் எரிக்கப்பட்டவென்றும் பண்டிதனென்றும் சொல்

லுகிறார்கள். எவன் கர்மத்தில் பற்றுதலைவிட்டு எப்பொழுதும் த்ருபதியுள்ளவனும் ஆர்யாயில்லாதவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் கர்மத்தில் நோக்கத்துடன் பிரவருத்தித்தவனாயினும் ஒன்றையும் செய்பவனாகான். பயனில் ஆசைஇல்லாதவனும் அடக்கப்பட்டதும் சிந்தையற்றதுமானமனத்தையுடையவனும் வெளிப்பொருள்களனைத்தையும் விட்டவனுமாகிச் சரீரம்நிலைப்பதற்குஉரியகர்மத்தைமாத் திரம்செய்கிறவன் பாவத்தை அடையான். தற்செயலாகக்கிடைத்த பொருளால் திருப்தியை அடைந்தவனும் ஸுகம் துக்கம் சீதம் உஷ்ண முதலியத்வந்துவங்களைக்கடந்தவனும் மாதஸ்யத்தை விட்டவனு மாகி வித்தியிலும் அவித்தியிலும்ஸமமாயிருப்பவன் கர்மத்தையே செய்தாலும் கட்டப்படான். ¹ஸங்கத்தை விட்டவனும் பந்தத்தி னின்றிவிடுபட்டவனும் ஞானத்தில்ஊனறின மனத்தையுடையவனும் யஜ்ஞத்தின்பொருட்டுக் கர்மத்தை ஆசரிக்கின்றவனுமானமனிதனுக் குக் கர்மம் முழுதும் நன்குஅழிந்துபோகிறது. பிரம்மரூபமான ஸ்ரு க்ஸ்ருவமுதலியவைகளால் ஹோமம்செய்யத்தக்க பிரம்மரூபமான ஹவிஸானது பிரம்மரூபமான அக்னியில் பிரம்மத்தினால் ஹோமம் செய்ப்பட்டதென்று (எவன் எல்லாக் கர்மத்தையும் பிரம்மமயமாக எண்ணுகிறானோ) பிரம்மரூபமாகக்கர்மத்தை அனுஸந்திக்கிற அந்த மனிதனாலே பிரம்மமே அடையத்தக்கது. சிலகர்மயோகிகள் இந்தி ராதிதேவர்களைஉத்தேசித்ததான யஜ்ஞத்தையே உபாஸிக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் ஹோமஸாதனமானஸ்ருக் ஸ்ருவமுதலியபாத்திரங்க ளாலே பிரம்மரூபமான அக்னியில் பிரம்மஸ்வரூபமான ஹவிஸை ஹோமம்செய்கிறார்கள். பின்னும் சிலர் காதுமுதலானஞானேந்திரி யங்களை ஸம்யமமாகிற அக்னிகளில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். பின்னும் சிலர் சப்தமுதலியவிஷயங்களை இந்திரியங்களாகிற அக்னிகளில் ஹோ மம்செய்கிறார்கள். சிலர் எல்லா இந்திரியவியாபாரங்களையும் பிராண வாயுவினுடையவியாபாரங்களையும் ஞானத்தினால்பிரகாசிக்கிற மனோ நிக்ரஹமாகிய யோகாக்கனியில் ஹோமம்செய்கிறார்கள். சிலர் நியாயத்தி னுல்திரவியங்களைத்தேடித் தேவதாராதனரூபமானயஜ்ஞத்தைச் செய்கிறார்கள். சிலர் தபோரூபமானயஜ்ஞத்தைச் செய்கின்றனர். அவ் வாறே சிலர் யோகத்தை யஜ்ஞமாகச் செய்கிறார்கள். முயற்சியுள்ள வர்களும் தீக்ஷணமான விரதத்தையுடையவர்களுமானசிலர் வேத மோதலையும் அதன்பொருளை அறிதலையும் யஜ்ஞமாகச் செய்கிறார்கள்.

¹ (ச-ம்) பலத்தில் பற்றுதல். (ரா-ம்) ஆத்மாவைத்தவிர மற்றவஸ்துக்க ளின் ஸம்பந்தம்.

பிராணாயாமத்தை முக்கியமாக அனுஷ்டிக்கிற சிலகர்மயோகிகள் பிராணவாயுக்களுடையகதிகளைத்தடுத்து அபானவாயுவினிடத்தில் பிராணவாயுவை ஹோமம்செய்கிறார்கள். (இது பூரகம்.) அவ்வாறே பிராணவாயுவினிடத்தில் அபானவாயுவை ஹோமம்செய்கிறார்கள். (இது ரோசகம்.) சிலர் நியதமான ஆஹாரத்தையுடையவர்களாகப் பிராணன்களைப் பிராணவாயுக்களில் ஹோமம்பண்ணுகிறார்கள். (இது கும்பகம்.) யஜ்ஞத்தையறிந்தவர்களான இவர்கள் எல்லோரும் யஜ்ஞத்தினாலே பாவங்கள்நசித்தவர்களாகி யாகத்தில் மிகுந்திருக்கின்ற அமிருதமென்றுபெயர்கொண்ட ஹிஸைப்புஜித்து அழிவற்றதான பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். குருகுலசிரேஷ்ட! யஜ்ஞம்செய்யாதவனுக்கு இவ்வுலகமேஇல்லை. அவ்வாறிருக்க, மற்றப்படியோகமேது? இவ்வாறு பலவிதயஜ்ஞங்கள் வேதத்தினுடைய முகத்தில் விஸ்தரிக் கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள்எல்லாவற்றையும் காமங்களால்உண்டாவனவாக அறி. இவ்வாறு அறிந்தால் விடுபடுவாய். பகைவர்களை வாட்டுபவனே! த்ரவ்யரூபமானஸாதனங்களால்செய்யத்தக்கயஜ்ஞத்தைக்காட்டிலும் ஞானயஜ்ஞமேசிறந்தது. பார்த்த! எல்லாக்கர்மமும் அதைத்தவிரவேறான எல்லாஉபாதேயமும் ஞானத்திலேயே முடிவுபெறும்படி செய்யப்படுகின்றன. அந்தப்ரம்மஞானத்தை ஸாஷ்டாங்கவந்தனத்தினாலும் கேள்வியினாலும் பணியினையினாலும் (ஞானிகளிடமிருந்து) தெரிந்துகொள். பாண்டவ! எந்தஞானத்தையறிந்து இவ்வாறு மோஹத்தை மறுபடியும் நீ அடையமாட்டாயோ, எதனால் எல்லாப்பிராணிகளையும் உன்னிடத்திலும் அவ்வாறே என்னிடத்திலும் ஸமமாகப்பார்ப்பாயோ அந்தஞானத்தை ஆத்மதத்வத்தை அறிந்த ஞானிகள் உனக்குஉபதேசிப்பார்கள். நீ எல்லாப்பாவிகளையுங்காட்டிலும் மிக்கபாவியாயிருந்தாலும் பாவமனைத்தையும் ஆத்மஜ்ஞானமாகிற தெப்பத்தினாலேயே தாண்டுவாய். அர்ஜுன! ஜ்வலிக்கின்றநெருப்பு விற்குகளை எவ்வாறு முழுதும் சாம்பலாக்குமோ அவ்வாறே ஞானமாகிறநெருப்பு எல்லாக்கர்மங்களையும் சாம்பலாகச்செய்கிறது. இவ்வுலகில் ஆத்மஜ்ஞானத்திற்குச்சமமான (பாவத்தைப்போக்கக்கூடிய) பரிசுத்தமானது வேறென்றுமில்லை. கர்மயோகததாலவிதநிபெற்றவன் அந்தஞானத்தைத் தன்னிடத்திலதானே வெகுசாலத்திற்குப் பின் அடைகிறான். (குருபரீதசத்தில்) ஸ்ரத்தையுள்ளவனும் அந்த ஞானத்திலேயேபற்றுள்ளவனும் இந்திரியங்களை அடக்கினவனுமாயிருப்பவன் ஞானத்தைஅடைவான்; ஞானத்தைஅடைந்து சீக்கரத்தில் சிறந்தசாரதியை அடைகிறான். ஸ்ரத்தையிலலாதவனும் ஸ்வே

கமில்லாதவனும் ஸர்சயமுள்ளமனத்தையுடையவனுமாயிருப்பவன் நாசமடைகிறான். ஸம்சயமுள்ளமனத்தையுடையவனுக்கு இவ்வுலக முயில்லை; பாலோகமுயில்லை; ஸுகமுயில்லை. தனஞ்சய! யோகத்தினால்கர்மங்களை விட்டவனும் ஆத்மஞானத்தாலே ஸம்சயத்தை அறுத்தவனும் 'சிறந்தமனமுள்ளவனுமாயிருக்கிறவனைக் கர்மங்கள் கட்டுப்படுத்தா. பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! ஆதலால், அஜ்ஞானத்தினால் உண்டான மனத்திலுள்ள இந்நிதம்சயத்தை ஞானமாகிற கத்தியினால் வெட்டிக் கர்மயோகத்தை அனுஷ்டி; எழுந்திரு' என்றார்.

இருபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடீச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

(2ஸந்யாஸயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! கர்மங்களுடைய ஸந்யாஸத்தையும் மீண்டும் கர்மயோகத்தையும் சொல்லுகிறீர். இவ்விண்ணுள் எந்த ஒன்று சிறந்ததென்று நன்கு நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதை எனக்குச் சொல்லும்' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'கர்மஸந்யாஸம் கர்மயோகம் இரண்டும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவை. அவ்விண்ணுள் கர்மஸந்யாஸத்தைக் காட்டிலும் அனுஷ்டிக்கப்படும் கர்மயோகம் சிறந்தது. நீண்டகைகளையுடையவனே! எவன் வெறுக்கிறதில்லையோ, விரும்புகிறதில்லையோ, ஸுகதுக்கமுதலியத்வந்துவங்களற்றவனோ அவன் நித்யஸந்யாஸியென்று அறியத்தக்கவன். அப்படிப்பட்டவன் கர்மபந்தத்தினின்று ஸுகமாக விடுபடுவான். அறிவீனர்கள் ஞானயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் வெவ்வேறெனச் சொல்லுகின்றனர். பண்டிதர்களோ (அவ்வாறு) சொல்லுகிறதில்லை. (இவ்விண்ணுள்) ஒன்றையாவது நன்கு அனுஷ்டிப்பவன் இரண்டினுடைய பயனையும் அடைகிறான். ஸாங்கியயோகத்தில் நிலைபெற்றவர்களான அறிஞர்களால் எந்

1 'ஆத்மவந்தம்' என்பது மூலம். (ச-ம்) தவறுதலற்றவன். (ரா-ம்) உபதேசிக்கப்பெற்ற விஷயத்தில் மனவுறுதியுள்ளவன்.

2 கர்மஸந்யாஸயோகம் என்றும் வழங்கும்.

தஸ்தானம் அடையப்படுமோ அந்தஸ்தானமானது கர்மயோகசிஷ்டர்களாலும் அடையப்படுகிறது. ஞானயோகத்தையும் கர்மயோகத்தையும் ஒன்றாக எவன் பார்க்கிறானோ அவனே பண்டிதன். நீண்டகைகளையுடையவனே ! கர்மஸந்யாஸமோவென்றால் கர்மயோகமின்றி அடைவதற்கு மிக்க கஷ்டமானது. கர்மயோகத்துடன் ஆத்மாவை மனம்செய்யும் ஸ்வபாவமுடையவன், பிரம்மத்தைச் சீக்கிரமாக அடைகிறான். கர்மயோகத்தில்கிலைபெற்றவனும் பரிசுத்தமும் ஜயிக்கப்பட்டதுமான மனத்தையுடையவனும் ஜிதேந்திரியனும் எல்லாப் பிராணிகளிலுமுள்ள ஆத்மாவையும் தன் ஆத்மாவையும் ஒன்றாய் நிந்தவனுமான ஒருவன் கர்மங்களைச் செய்தாலும் (அவற்றால்) பற்றப்படான். ஆத்மத்தவத்தை அறிந்தவன், கர்மயோகசிஷ்டனாயிருந்துகொண்டு பார்ப்பவனும் கேட்பவனும் தொடுபவனும் முகர்ப்பவனும் புஜிப்பவனும் செல்பவனும் உறங்குபவனும் மூச்சுவிடுபவனும் பேசுபவனும் (ஜலமலங்களை) விடுபவனும் (பொருள்களை) எடுப்பவனும் கண்களை விழிப்பவனும் மூடுபவனுமாயிருந்தும், இந்திரியங்கள் தத்தம்விஷயங்களில் செல்லுகின்றனவென்று மனத்தில் அனுஸந்தானம் செய்து, 'யான் ஒன்றையும் செய்யவில்லை' என்று நினைப்பான். எவன் கர்மங்களைப் பரம்மத்தினிடத்தில் ஒப்பித்துப் பயனில்பற்றுதலைவிட்டுச் செய்கிறானோ அவன் ஜலத்தினுல்தாமரையிலே ஒட்டப்படாததுபோலப் பாபத்தினால் ஒட்டப்படுகிறதில்லை. கர்மயோகிகள் பற்றுதலைவிட்டு ஆத்மசுத்தியின்பொருட்டுச் சரீரத்தினாலும் மனத்தினாலும் புத்தியினாலும் அபிமானமற்றிருக்கிற இந்திரியங்களாலும் கர்மத்தைச் செய்கின்றார்கள். ஆத்மாவினிடத்திலேயே மனத்தைச் சேர்த்தவன் கர்மபலத்தை விட்டு ஸ்திரமானசார்தியை அடைகிறான். ஆத்மாவினிடத்திலே மனத்தைச் சேர்க்காதவன் காமத்தின்தூண்டுதலால் கர்மபலனில்பற்றுதலுடையவனுக்கிடப்படுகிறான். ஜிதேந்திரியன் மனத்தினால் எல்லாக் கர்மங்களையும் ஒன்பதுவாயில்களுடன் கூடின பட்டணம்போன்ற சரீரத்தில் வைத்துவிட்டு ஒன்றையும் செய்யாமலும் செய்விக்காமலும் ஸுகமாயிருக்கிறான். பிரபுவாயிருக்கிற ஆத்மா உலகத்துக்குக் கர்ந்ருத்வத்தையும் கர்மங்களையும் கர்மபலத்தின் ஸம்பந்தத்தையும் உண்டாக்குகிறதில்லை. ஆனால் பிரகிருதிவாஸனையானது நடைபெற்றுவருகிறது. அந்த அந்தக்கர்மத்துக்குத் தக்கபடி எல்லாத்தேகங்களிலும் ப்ரவேசிப்பதற்குத்தகுதியுள்ள ஜீவாத்மா ஒருவனுடைய பாபத்தையும் க்ரஹிக்கிறதில்லை; புண்ணியத்தையும் கிரஹிக்கிறதில்லை. அஜ்ஞானத்தினாலே ஞானம் மூடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால், ஜந்துக்கள் மோகிக்கின்றன.

எவர்களுக்கு ஆத்மஜ்ஞானத்தினால் அவ்விதமான அஜ்ஞானமானது நாசஞ்செய்யப்பட்டதோ அவர்களுக்கு அந்தஉத்தமஞானம் ஸூர்யன்போல (எல்லாவற்றையும்) பிரகாசிப்பிக்கிறது. அவ்விதமான ஆத்மதர்சனத்தில்புத்தியைச்செலுத்தினவர்களும் அந்த ஆத்மவிஷயமான மனத்தையுடையவர்களும் அந்த ஆத்மஸ்வரூபாப்பாஸத்தில்திலைபெற்றவர்களும் அதையேபரம்பிரயோஜனமென்று எண்ணியவர்களும் ஞானத்தினால் பாபம்போனவர்களுமாயிருக்கின்றவர்கள் திரும்பவும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வராமலிருக்கச்செய்யும்மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள். கல்வியும் வணக்கமுமுள்ள பிரம்மணனிடத்திலும் பசுவினிடத்திலும் யானையினிடத்திலும் நாயினிடத்திலும் நாயின் மாம்ஸத்தைப்பக்கவம்செய்துபுஜிப்பவனிடத்திலும் ஞானிகள் ஸமதிருஷ்டியுள்ளவர்கள். எவர்களுடையமனமானது நடுநிலைமையில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அவர்களால் இந்தநிலைமையிலேயே ஸம்ஸாரமானது ஜயிக்கப்பட்டதாகிறது. தோஷமற்றதும் ஸமமுமான ஆத்மவஸ்துவல்லவோ ப்ரம்மம்? ஆதலால், (ஆத்மஸாயத்தில்திலைபெற்றார்களேயானால்) அவர்கள் பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெற்றவர்களே. ஸ்திரமானவஸ்துவினிடத்தில்புத்தியைவைத்தவனும் முழுதும்மோகமற்றவனும் ப்ரம்மத்தை அறிந்தவனும் ப்ரம்மத்தினிடத்தில்திலைபெற்றவனுமான ஞானியானவன் பிரியத்தை அடைந்தும் மகிழான்; அப்பிரியத்தை அடைந்தும் துயரமடையான். எவன் பாஹ்யவிஷயானுபவங்களில் பற்றுதலற்றமனத்தையுடையவனாகி அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே ஸுகத்தை அடைகிறானோ அவன் ப்ரம்மாப்பாஸத்தில் சேர்க்கப்பட்டமனத்தையுடையவனாகி அக்ஷயமான ஸுகத்தை அடைகிறான். குந்திபுத்திர! விஷயந்திரியஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகிற போகங்கள் எவைகளுண்டோ அவைகள் துக்கத்துக்குக் காரணமாயிருப்பவைகளே. எமென்றால், அவைகள் உண்டாவதும் அழிவதுமாகவே இருக்கின்றன. அவைகளில் உண்மைதெரிந்தவிடுவகியானவன் ரமிக்கிறதில்லை. சரீரத்தை விடுவதற்குமுன் ஸாதநாதுஷ்டானதசையிலேயே காமக்ரோதங்களால் உண்டான வேகத்தைப் பொறுத்துக்கொள்வதற்கு எந்தமனிதன் திறமையுடையவனோ அவனே ஆத்மானுபவத்துக்குத்தகுந்தவன்; அவனே ஸுகமுடையவனாவான். எவன் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே ஸுகமுள்ளவனும் அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே கிரீடிக்கின்றவனும் அவ்வாறே அந்தராத்மாவினிடத்திலேயே பிரகாசமுள்ளவனுமாயிருக்கிறானோ அந்தியோகியானவன் பிரம்மஸ்வரூபியாகிப் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறான். ஸம்

சயமற்றவர்களும் இந்நிரியங்களை அடக்கினவர்களும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஹிதத்தைத் தேடுவதிலேயே பற்றுதலுள்ளவர்களும் கல்மஷமற்றவர்களுமானரிஷிகள் பிரம்மானந்தத்தை அடைகிறார்கள். காமக்குரோதங்களினின்று விடுபட்டவர்களும் முயற்சிப்பவர்களும் மனத்தை அடக்கினவர்களும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்களுமான பிரம்மநிஷ்டர்களுக்குப் பிரம்மானந்தம் இருபுறங்களிலும் இருக்கிறது. பாஹ்யங்களான விஷயஸ்பர்சங்களை வெகுதூரத்தில் விலக்கிக் கண்களை இரண்டுபுருவங்களின் மத்தியிலும் வைத்துப் பிராணபானவாயுக்களை மூக்கினுள் ஸஞ்சரிக்கும்படி ஸைமாகச்செய்து இந்நிரியங்களையும் மனத்தையும் புத்தியையும் அடக்கி, காமத்தையும் பயத்தையும் குரோதத்தையும் நீக்கி மோகஷத்தையே முக்கிய பிரயோஜனமாகக் கருதி ஆத்மாவையே மனனம் செய்து கொண்டு நுக்கிறவன் எப்பொழுதும் முக்தனே. கர்மயோகியானவன் என்னை பஜ்ஞங்களையும் தவங்களையும் அதுபவிக்கிறவனும் எல்லா லோகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸஹ்ருத் துமாக அறிந்து சாரதியை அடைகிறான்.

முப்பதாவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் தீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

ப க வ த் தீ தை.

ஆரவது அத்தியாயம்.

(¹அத்யாத்மயோகம்.)

கர்மங்களுடைய பலனைக் கருதாமல் செய்யவேண்டிய கர்மத்தை எவன் செய்கிறானோ அவனே ஸந்யாஸி; அவனே யோகி. அகநிகார்யங்களையும் க்ரியைகளையும் விட்டவன் ஸந்யாஸியும் யோகியுமாகான். பாண்டவ! எதை ²ஸந்யாஸம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதை ³யோகம் என்று அறி. ஸங்கல்பத்தை விடாதவன் ஒருவனாவது யோகியாகான். ஞானயோகத்தை அடைய விரும்புகிற யோகிக்குக் கர்மயோகம் காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஞானயோகத்தை அடைந்திருக்கிற அவனுக்கே கர்மநிவ்ருத்தியானது காரணமாகக் கூறப்படுகிறது. எப்பொழுது விஷயங்களிலும் கர்மங்களிலும் பற்

¹ ஆத்மஸ்வரூபயோகம் என்றும் யோகாப்யாஸயோகம் என்றும் வழங்கும்.

² ஞானயோகம்.

³ கர்மயோகம்.

றுதலுள்ளவனாகானே அப்பொழுது எல்லாவிருப்பங்களையும்விட்ட
அவன் யோகாருடனென்று சொல்லப்படுகிறான். மனிதன் தன்மனத்
தினால் தன் ஆத்மாவை ஸம்ஸாரத்தினின்று தூக்கிக் கரை ஏற்றிவிட
வேண்டும். ஆத்மாவைக் கெடுக்கக்கூடாது. ஏனெனில், தனக்குத்
தன்மனமே உறவு; தன்மனமே பகை. எந்தப்புருஷனாலே தன்னாலே
யே தன்மனமானது ஜயிக்கப்பட்டதோ அந்தப்புருஷனுக்கு மனமே
பந்து. மனத்தை அடக்காதவனுக்குத் தன்மனமே சத்துருவைப்போ
லத் தனக்குத்திங்குசெய்வதில் நிலைபெற்றிருக்கும். நீதம் உஷ்ணம் ஸு-
கம்துக்கம் அவ்வாறே மானம் அவமானம் இவைகளில் வேறுபாட்டை
அடையாத மனத்தையுடையவனும் அதிகசார்தியுள்ளவனுமான மனி-
தனுடைய மனத்தில் பரமாத்மா விசதமான அனுஸந்தானத்துக்கு
யோக்கியனாகிறான். ஆத்மஸ்வரூபஜ்ஞானத்தினாலும் விஜ்ஞானத்தினா-
லும் திருப்தியுள்ள மனத்தையுடையவனும் ஆத்மாவினிடத்தில்திலை
பெற்றவனும் இந்திரியங்களை நன்கு ஜயித்தவனும் மண்ணுங்கட்டிகல்
தங்கம் இவைகளை ஸமமாகப் பாவிக்கிறவனுமான யோகியானவன் ஆத்-
மாவைப் பார்ப்பதான யோகாப்யாஸத்திற்குரியவனென்று சொல்லப்-
படுகிறான். ¹ஸுஹ்ருத், ²மித்ரன், ³சத்ரு, ⁴உதாஸீனன், ⁵மத்-
யஸ்தன், ⁶த்வேஷி, ⁷பந்து இவர்களிடத்திலும் ⁸ஸாதுக்களிடத்தி-
லும் ⁹பாபிகளிடத்திலும் ஸமபுத்தியுள்ளவன் மேன்மையுடையவனா-
கிறான். கர்மயோகநிஷ்டன் ஏகாந்தப்பிரதேசத்தில் ஒருவனாயிருந்து
கொண்டு நன்கு அடக்கப்பட்ட மனம் தேகம் இந்திரியங்கள் இவை
களையுடையவனும் அபேகைநிலைத் தவனும் மமதையற்றவனுமாக
எப்பொழுதும் மனத்தை யோகநிஷ்டையில் சேர்ப்பிக்கவேண்டும்.
பரிசுத்தமான இடத்தில் அதிக உயரமில்லாததும் அதிகத் தாழ்வில்லாத

¹ கைம்மாறுகருதாமல் உதவிபுரிபவன்; அல்லது பிராயஒப்புமையில்லா-
மல் ஒருவனுக்கு நன்மையைக்கருதுபவன்.

² அன்புடையவன்; அல்லது, ஒத்த பிராயத்தையுடைய நண்பன்.

³ காரணமிருத்தலால் பகைப்பவன்.

⁴ ஒருவனுடைய பகைத்தையும் சேராதவன்; அல்லது, விருப்புவெறுப்பு
இரண்டிற்கும் காரணமில்லாமையால் இரண்டும் அற்றவன்.

⁵ விரோதிகளான இரண்டு பகைத்தாருக்கும் நன்மையை நாடுபவன்; அல்-
லது இயற்கையாகவே விருப்புவெறுப்பு இல்லாதவன்.

⁶ அப்ரியமானவன்; அல்லது, இயற்கையாகவே பகையானவன்.

⁷ உறவினன்; அல்லது, இயற்கையாகவே நன்மையை நாடுபவன்.

⁸ சாஸ்திரங்களில் கூறியபடி நடப்பவர்; அல்லது தர்மசீலர்கள்.

⁹ தூல்களால் விலக்கப்பட்டவற்றைச் செய்பவர்.

தும் ஒன்றின்மீதொன்றாகப்போடப்பட்டதுமான தர்ப்பம், மான்
தோல், வஸ்திரம்இவைகளையுடைய ஸ்திரமானஆஸனத்தைத் தனக்
காகவற்படுத்திக்கொண்டு அந்தஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து மனத்தை
ஒரேநிலையில்நிறுத்தி மனத்தையும்இந்திரியங்களையும்இந்திரியவியா
பாரங்களையும்அடக்கி அந்தக்காணசத்தியின்பொருட்டு யோகத்தைச்
செய்யக்கடவன். யோகியானவன் சரீரம்தலைமுத்துஇவைகளை ஸம
மாகவும் அசைவற்றமனவாகவும் தரித்துக்கொண்டு, 'உறுதியுள்ளவ
னாக இருந்து, தன்மூக்குதுனியைப்பார்த்துக்கொண்டு திக்குக்களைப்
பாராமல் மனத்தையிட அடக்கப் பயமற்றவனும் பிரம்மசர்யவிரதத்தில்
நிலைபெற்றவனும் மனத்தைஅடக்கி என்னிடத்திலேயே அம்மன
தைச் செலுத்தினவனும்' என்னையே நினைக்கிறவனுமாயிருக்கவேண்
டும். இவ்வாறு மனத்தை எப்பொழுதும் (என்னிடத்தில்) சேர்த்த
வனும் அசைவற்றமனமுடையவனுமானயோகியானவன் ஆனந்தத்
தினுடையமேலானநிலைமையும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றதுமான
சாந்தியை அடைகிறான். அர்ஜுன! தியானயோகமானது ஆகாரத்
தை அதிகமாக உட்கொள்பவனுக்கும் ஸித்தியாது. முழுதும் உண
வற்றவனுக்கும் ஸித்திபெறுது; அதிகத்துக்கத்தைஸ்வபாவமாகக்
கொண்டவனுக்கும் ஸித்தியாது; எப்பொழுதும்விழித்திருக்கிறவ
னுக்கும் கைகூடாது. மிதமானஉணவு 'ஸஞ்சாரம்இவைகளையுடைய
வனும் அவசியமானஅளவு கார்யங்களைச்செய்கிறவனும் மிதமான
துக்கம்விழிப்பு இவைகளையுடையவனுமான மனிதனுக்குத்துக்கங்
களைப்போக்குகிற ஸ்வபாவமுள்ளயோகமானது நிறைவேறுகிறது.
எப்பொழுது மனம் நன்றாக அடக்கப்பட்டு ஆத்மாவினிடத்திலே
யே அசைவற்றுநிற்குமோ அப்பொழுதுதான் எல்லாவிஷயங்களி
ன்றும்ஆசையைவிட்டவனானஅவன் யோகத்துக்குத்தகுந்தவனென
ன்று கூறப்படுகிறான். மனத்தையடக்கி ஆத்மஸாக்ஷாத்காரத்தைச்
செய்துகொண்டிருக்கிறயோகிக்குக் காற்றில்லாதஇடத்தில் அசை
வற்றிருக்கிறதீபமானது உபமானமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது.
யோகாப்பாஸபலத்தினால் (வேறுவிஷயங்களில் செல்லாமல்) தமிக்
கப்பட்டிருக்கிறமனம் எதில் மிக்கஆனந்தத்தைஅடைகிறதோ, எதில்
யோகியானவன் மனத்தினுலே ஆத்மஸ்வரூபத்தைஸாக்ஷாத்கரித்து
ஆத்மாவினிடத்திலேயே ஸந்தோஷமடைகிறதோ, எதில் இந்திரியங்
களுக்கு அநிகாசமும் புத்தியினுலே கிரஹிக்கத்தக்கதும் அந்தமில்
லாததுமான ஸுகத்தை அறிகிறதோ, எதில் நிலைபெற்றுத் ததவத்

தினின்று அசையானோ, எதை அடைந்து அதைக்காட்டி லும்மேலான வேறுலாபத்தைக் கருதானோ, எதில் நிலைபெற்றுப் பெரியதுக்கத்தினாலும் அசைக்கப்படானோ துக்கஸமபந்தத்தைவிட்டுவிட்கினதான அதை யோகமென்றுபெயருள்ளதாக அறியவேண்டும். அந்தயோகமானது மனத்தில்களிப்புடன் நிச்சயமாக அனுஷ்டிக்கத்தக்கது. ஸங்கல்பத்தினுண்டாகிற எல்லாக்காமங்களையும் முழுதும்விட்டு மனத்தினாலேயே இந்திரியக்கூட்டத்தை எல்லாவிஷயங்களினின்றும் அடக்கி மெள்ளமெள்ளத் தையத்துடன் கூடியபுத்தியினால் ஒழிவடைந்து மனத்தை ஆதமாவ்நிடத்தில்தலைபெறச்செய்து வேறென்றையும் நினைக்காமலிருக்கவேண்டும். சஞ்சலஸ்வபாவமுள்ளதும் நிலையற்றதுமான மனமானது எந்தஎந்தவிஷயங்களில் செலலுகிறதோ அந்த அந்தவிஷயங்களினின்றும் அதை அடக்கி ஆதமாவ்நிடத்திலேயே வசப்பட்டிருக்குமபடி செய்யவேண்டும். மிக்கசாந்தமான மனத்தை யுடையவனும் பாவமற்றவனும் ரஜோகுணம்ரசித்தவனும் பிரம்மமாயிருக்கின்றவனுமான இந்தயோகியை உத்தமமான ஸுகமானது நாடுகிறதன்றோ? இவ்வாறு எப்பொழுதும் மனத்தை யோகத்தில் செலுத்துகிறவனும் பாவங்களை நீக்கியவனுமான யோகியானவன் அளவற்றபரம்மானுபவஸுகத்தை எளிதில் அடைகிறான். யோகத்தில் மனத்தைச்செலுத்தினவனும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸமமான ஆதம்பாவனையுள்ளவனுமான யோகியானவன் ஆதமாவை எல்லாவஸ்துக்களிலுமிருப்பவனும் ஸகலவஸ்துக்களையும் ஆதமாவ்நிடமிருப்பவனுமாகப் பார்க்கிறான். எவன் என்னை எல்லாவஸ்துக்களிடத்திலும் பார்க்கிறானோ, எல்லாவஸ்துக்களையும் என்னிடத்தில் பார்க்கிறானோ அவனுக்கு யான் காணப்படாமலிரேன். அவனும் எனக்குக் காணப்படாமலிரான். எல்லாப்பிராணிகளிடங்களிலும் நிலைபெற்றிருக்கிற என்னை எந்தயோகியானவன் அப்பதத்தை ஆராய்ந்தது ஆராதிக்கிறானோ அந்தயோகியானவன் எவ்விதமிருந்தாலும் என்னிடத்திலேயே இருக்கிறான். ஓ! அர்ஜுன! எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸுகத்தையாவது துக்கத்தையாவது தன்னிடத்தில்தேபால் ஸமமாகவே எவன் பார்க்கிறானோ அந்தயோகிதான் சிரோஷ்டனென்றெண்ணப்படுகிறான்' என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'மதுஸூதனரே! உம்மால் சொல்லப்பட்ட எல்லா இடத்திலும் ஸமதர்சனருபமான யோகத்தினுடைய ஸ்திரமான நிலையை மனத்தினுடைய சாஞ்சலயத்தினால் நான் காணவில்லை. கிருஷ்ண! மனமானது ஓரிடத்திலும் நிலைதகிராததும் இந்திரியங்களைக்

கலங்கச்செய்கிறதும் அதிகபலமுள்ளதும் உறுதியானபற்றுள்ளது மாயிருக்கிறதன்றோ? அந்தமனத்தை அடக்குவது காற்றை அடக்குவதுபோல மிகவும் அஸாத்யமென்று நான் நினைக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

ஸ்ரீபகவான், 'நீண்டகைகளையுடையவனே! சஞ்சலமான மனமானது அடக்கமுடியாதது. ஸம்சயமில்லை. குந்திபுத்ர! அப்பாஸத்தாலும் வைராக்யத்தாலும் அடக்கப்படுகிறது. அடக்கப்படாத மனத்தை யுடையவனாலே யோகமானது அடையக்கூடியதன்றென்பது என்னுடைய எண்ணம். மனத்தை வசப்படுத்தி முயற்சிசெய்வவனாலோ உபாயத்தினாலே அடையத்தக்கது' என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! ஸரத்தை யுடன் யோகத்தில்பிரவேசித்து அதைப் பூர்த்திசெய்வதில் முயற்சியில்லாதவனாக யோகத்தினிருந்து நழுவி விஷயத்தில்பிரவேசித்த மனத்தை யுடையவன் யோகஸித்தியைப் பெறாமல் என்னகதியை அடைகிறான்? மிக்கபாகுபலமுள்ளவரே! கர்மயோகத்தில்திலைபெறாமல் பரமமத்தை அடையும் வழியான யோகமார்க்கத்திலும் ஞானமற்று உபயபிரஷ்டனாயிருக்கிறவன் சிதற அடிக்கப்பட்ட மேகம்போல அழியாமலிருப்பனா? கிருஷ்ண! என்னுடைய இந்த ஸம்சயத்தை முழுதும் போக்குவதற்கு நீர் தகுந்தவர். தேவரீரைத்தவிர மற்றவன் இந்த ஸம்சயத்தை நிவ்ருத்திசெய்வா னென்பது பொருந்தாதன்றோ?' என்று கேட்டான்.

பகவான், 'பார்த்த! அந்த யோகப்ரஷ்டனுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் ஒருகாலும் கெடுதியுண்டாகாது. அப்பா! நல்லகாரியத்தைச் செய்தவருவன் ஒருகாலும் கெடுதியடையமாட்டான். யோகத்தினின்றும் தவறுபவன் புண்ணியஞ்செய்தவர்களுக்குரிய உலகங்கடையடைந்து (அங்கு) அநேகவருஷகாலம்வலித்து நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களான ஸ்ரீமான்களுடைய வீட்டில் பிறக்கிறான். அல்லது ஞானிகளான யோகிகளுடைய குலத்திலேயே பிறக்கிறான். உலகத்தில் இப்படிப்பட்ட பிறப்பை அடைவது மிக அரிது. குருநந்தன்! அந்த ஜன்மத்தில் பூர்வதேகத்தினுண்டான அந்தப்புத திஸம்பந்தத்தைப் பெறுகிறான். பிறகு மறுபடியும் யோகஸித்தியை அடைவதின் பொருட்டு முயற்சிசெய்கிறான். உடன்படாதவனாயிருந்தாலும் அந்தப் பூர்வாப்பியாஸத்தினாலேயே அவன் பலாத்காரமாக இழுக்கப்படுகிறான். யோகஸ்வரூபத்தை அறியவிருப்பமுள்ளவனுலும் (தேவன் மனிதன், பூமி, ஆகாயம், ஸ்வர்க்கமுதலான) 'சப்தங்களால்வய

1 'சப்தப்ரம்ம' என்பது மூலம்; (ச-ம்) 'வெதோக்தகர்மானுஷ்டானபலம்.

வஹரிக்கத்தக்கபார்க்ருதியை அதிக்ரமிக்கிறான். முயற்சியினாலேயோ காப்பியாஸம்செய்யும்யோகியானவன் அநேகஜன்மங்களால் நல்ல ஸித்தியை அடைந்தவனாகிப் பிறகு உத்தமமானகதியை அடைகிறான். அர்ஜுன! யோகியானவன், தபஸ்விகள் ஞானிகள் (அஸ்வமேதமுதலான) கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் இவர்களுல்லோரையுங்காட்டிலும் மேலானவனாக எண்ணப்படுகிறான். ஆதலால் நீ யோகியாகக் கடவாய். எல்லாயோகிகளுள்ளும் எவன் என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிலைநிறுத்தி ஸ்ரத்தையுடன் என்னை உபாஸிக்கிறானோ அவன் மிகவும்சிறந்தவனென்பது என்கருத்து.

முப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஏழாவது அத்யாயம்.

(¹ ஞானயோகம்.)

பார்த்த! என்னிடத்தில் பற்றுள்ளமனத்தையுடையவனும் என்னையே ஆதாரமாகப்பற்றினவனும் யோகாப்பாஸம்செய்யமுயன்றவனுமான நீ என்னை ஸம்பூர்ணமாக ஸம்சயமின்றி எதனால்அறிவாயோ அந்தஞானத்தைக் கேள். எதையறிந்தால் மீண்டும் என்னிடத்திலிருந்து அறியத்தக்கது வேறென்றும் மிச்சமிராதோ அப்படிப்பட்ட ¹ விஜ்ஞானத்துடன் கூடின ஞானத்தை மிச்சமின்றி யான் உனக்குச்சொல்லப்போகிறேன். மனிதர்களுள் ஆயிரத்தில் ஒருவன் ஸித்தியின்பொருட்டு முயற்சிக்கிறான். முயற்சித்து வித்திபெற்றவர்களான ஆயிரவர்களுள் ஒருவன் என்னை உள்ளபடியறிகிறான். என்னுடைய இந்தப் பாகிருதியானது பூமி, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாயம், மனம், புத்தி, அகங்காரம் என எட்டாகப் பிரிந்திருக்கிறது. மிக்கதோள் வன்மையுள்ளவனே! இந்தப் பாகிருதியானது அப்ரதானமாயுள்ளது. எந்தப் பாகிருதியினால் இவ்வுலகம் தாங்கப்பட்டிருக்கிறதோ இதைக் காட்டிலும் சிறந்ததும் ஜீவஸ்வரூபமுமான என்னுடைய அந்த ¹ விஜ்ஞானயோகம் என்றும் வழங்கும்.

¹ பாமஹம்ஸவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் விஜ்ஞானயோகம் என்றும் ஞானவிஜ்ஞானயோகம் என்றும் வழங்கும்.

² (ச-ம்) ஸ்வானுபவம்.

³ (ரா-ம்) விவிக்தாகாரவிஷயகஜ்ஞானம்.

றொருபாசுருதியையும் நீ தெரிந்துகொள். எல்லாப்பூதங்களும் இவ்
 விரண்டுவிதமானபாசுருதிகளைக் காரணமாகக் கொண்டிருக்கின்றன
 வென்று நீ அறி. யான் எல்லாவுலகங்களுக்கும் உத்பத்திகாரணமும்
 அவ்வாறே லயத்திற்குக்காரணமுமாயிருக்கிறேன். ஒ! தனஞ்சய!
 என்னைக்காட்டிலும்சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. நூலில் மணிக
 ளுடையகூட்டங்கள் கோக்கப்பட்டிருப்பதுபோல என்னிடத்தில்
 இவைஅனைத்தும் கோக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குந்தீபுத்திர! நான்
 ஜலத்தில் ரஸமும் சந்திரசூரியர்களிடத்தில் ஒளியும் எல்லாவேதங்க
 ளிலும் ப்ரணவமும் ஆகாயத்தில் சப்தமும் மணிதர்களிடத்தில் பௌ
 ருஷமுமாயிருக்கிறேன். நான் பூமியில் பரிசுத்தகந்தமும் அக்னி
 யினிடத்தில் ஒளியும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் உயிரும் தபஸ்
 விகளிடத்தில் தவமுமாயிருக்கிறேன். பார்த்த! சாஸ்வதனுயிருக்
 கிறஎன்னை எல்லாப்பிராணிகளுக்கும்வித்தாக அறி. புத்திசாலிகளு
 டையபுத்தியும் தேஜஸ்விகளுடையதேஜஸுமாக நான் இருக்கி
 றேன். பரதகுலத்தில்பிறந்தவர்களுள்உத்தமனே! பலசாலிகளுடைய
 காமத்தாலும் ராகத்தாலும்விடுபட்டிருக்கிறபலமும் பிராணிகளிடங்க
 ளில் தர்மத்துக்குவிரோதமில்லாதகாமமுமாக நான் இருக்கிறேன்.
 எந்தவஸ்துக்கள் ஸதவகுணத்தால்உண்டானவைகளோ, எவைகள்
 ரஜோகுணத்தால்உண்டானவைகளோ, எவைகள் தமோகுணத்தால்
 உண்டானவைகளோ அவைகளை என்னிடத்தினின்றே உண்டான
 வைகளென்று நீ அறி. நான் அவைகளில் இருக்கவில்லை. அவைக
 ளோ என்னிடத்தில் நிலபெற்றிருக்கின்றன. குணமயமானஇந்த
 மூன்றுபதார்த்தங்களாலே மதிமயங்கியிருக்கிறஇந்தப்பிரபஞ்சமனை
 த்தும் இவைகளைக்காட்டிலும்வேறாகவும் அழிவற்றவனாகவுமிருக்கிற
 என்னை அறிகிறதில்லை. முக்குணமயமானதும் தேவனுனஎன்ஸம்பந்
 தம்பெற்றதுமான என்னுடைய இந்தமாயையானது ஒருவராலும்
 தாண்டக்கூடாதது. என்னையே எவர்கள் சரணமடைகிறார்களோ
 அவர்கள் இந்தமாயையைத் தாண்டுகிறார்கள். பாவினரும் மூடர்க
 ளும் மாயையினிலேகவரப்பட்ட ஆத்மஞானத்தையுடையவர்களும்
 ஆஸூர்ஸ்வபாவத்தைநாடினவர்களுமான கீழ்மக்கள் என்னைச் சரண
 மடைகிறதில்லை. பரதகுலத்தில்பிறந்தவர்களுள்சிறந்தவனே! அர்
 ஜுன! வியாதியினால்வருந்துகிறவன், என்ஸ்வரூபத்தைஅறியஇச்சிக்
 கிறவன், ஐஸ்வரியத்தில்விருப்பமுள்ளவன், பாம்மஞானிஇந்தநான்கு
 விதபுண்ணியசாஸிகளான ஜனங்களும் என்னைப் பஜிக்கிறார்கள். அவர்க
 ளுள் எப்பொழுதும் என்னுடையஸம்பந்தம்பெற்றவனும் என்னிடத்

திலேயேபக்தியுள்ளவனுமான ஞானியே சிறந்தவன், அந்த ஞானிக்கு நான் மிகவும் பிரியமானவன். அவனும் எனக்குப் பிரியன். இவர்கள் எல்லோருமே உதாரர்கள். ஞானியோ என்றால் நானென்பதே என்னுடைய எண்ணம். ஏனெனில், அவன் என்னிடத்திலேயே மனத்தைச் சேர்த்தவனும் என்னையே மிக உத்தமமான கதியென்று அடைந்தவனுமாயிருக்கிறான். அனைகஜன்மங்கள் எடுத்தபிறகு யாவும் வாஸுதேவஸ்வரூபமென்கிற ஞானமுடையவன் என்னை அடைகிறான். அப்படிப்பட்ட மகாபுருஷன் கிடைக்க மிக அரியவன். (மனிதர்கள்) தங்களுடைய பாகிருதியினால் ஏவப்பட்டு அந்த அந்தக்காமங்களாலே கவரப்பட்ட ஞானத்தையுடையவர்களாகி அந்த அந்த நியமத்தை ஆஸ்ரயித்து இதர தேவதைகளைப் பஜிக்கின்றனர். எந்த எந்தப் பக்தன் (என்னுடைய) எந்த எந்தச் சரீரத்தை ஸர்த்தையுடன் பூஜிப்பதற்கு விரும்புகிறானோ அந்த அந்தப் பக்தனுக்கு அந்த அந்த ஸர்த்தையைப் ஸ்திரமாக நான் ஏற்படுத்துகிறேன். அவன் அந்த ஸர்த்தையோடு அந்தத் தேவதையினுடைய ஆராதனையைச் செய்ய விரும்புகிறான். என்னாலேயே ஏற்படுத்தப்பட்ட அவ்விதமான அபிஷ்டங்களை அந்தத் தேவதையினிடத்தினின்று அடைகிறான். அல்பபுக்தியுள்ள அவர்களுக்கு அதனாலுண்டாகும் பயன் முடிவையுடையதாகவே ஆகிறது. ஏனெனில், இதர தேவர்களை ஆரதிக்கின்றவர்கள் இதர தேவர்களை அடைகிறார்கள். என்னுடைய பக்தர்களோ என்னையே அடைகிறார்கள். அழிவில்லாததும் ஸர்வோத்தமமும் லோகவிலக்ஷணமுமான என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை அறியாதவர்களான அறிவீனர்கள் என்னை முன்பு கண்ணுக்குப் புலப்படாதவனென்றும் இப்பொழுது கர்மவசத்தினாலே ஜன்மவிசேஷத்தைப் பெற்றுப் பிரகாசத்தை அடைந்திருக்கின்றவனென்றும் நினைக்கிறார்கள். யோகமாயயினாலே மறைக்கப்பட்டிருக்கிற யான் எல்லோருக்கும் விளங்குவதில்லை. (ஆதலால்) விவேகமற்ற இவ்வுலகம் என்னைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அழிவில்லாதவனென்றும் அறிகிறதில்லை. ஓ! அர்ஜுன! நான், சென்றவைகளும் தற்காலத்திலிருக்கின்றவைகளும் இனிவருபவைகளுமான பூதங்களை அறிவேன். என்னையோ ஒருவனும் அறியான். பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! சத்துருக்களைத் தப்பிக்கச் செய்பவனே! ராகத்வேஷங்களாலே உண்டான தவ்ந்துவநிமித்தமான மோகத்தினாலே எல்லாப் பிராணிகளும் பிறக்கும்பொழுதே மிக்கமயக்கத்தை அடைகின்றன. புண்ணியகர்மங்களுடையவர்களான எந்த ஜனங்களுக்குப் பாவமானது நசித்ததோ அவர்கள் ஸுகதுக்கமுதலிய தவ்ந்துவமோகத்தினின்று விடுபட்டு உறுதியானவிரதத்துடன்

என்னைப்பஜிக்கிறார்கள். எவர்கள் என்னை ஆர்வமிட்டு முப்பு சாவு இவ்விண்ணின் மும்விடுபடமுயற்சிக்கிறார்களோ அவர்கள் அந்தப் பிரம்மத்தையும் ஸகலமான ¹அத்யாத்மத்தையும் எல்லாக்கர்மத்தையும் அறிகிறார்கள். எவர்கள் என்னை அகிலூதத்துடனும் அதிதெய்வத்துடனும் அதியஜ்ஞத்துடனும் கூடியவனாக அறிகிறார்களோ அவர்கள் மாணகாலத்திலும் என்னிடத்தில் மனத்தைச் சேர்த்தவர்களாக என்னை அறிகிறார்கள்' என்று கூறினார்.

மும்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி)

ப க வ த் கீ தை.

எட்டாவது அத்யாயம்.

(2 நாகபரம்மயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'புருஷோத்தமரே! அந்தப்பிரம்மமென்பது யாது? அத்யாத்மமென்பது யாது? கர்மமென்பது யாது? அதிபூதமென்று சொல்லப்பட்டதும் யாது? எது அதிதெய்வமென்று சொல்லப்படுகிறது? ஓ! மதுஸூதனரே! இந்தத்தேகத்தில் அதியஜ்ஞன் யார்? அவன் எப்படிப்பட்டவன்? மனத்தை அடக்கினவர்களாலே மாணகாலத்தில் எவ்வாறு நீர் அறியத்தக்கவராகிறீர்?' என்று கேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'பிரகிருதியினின்றிவிடுபட்டிருக்கிற அழிவற்ற உத்தமமான ஆத்மஸ்வரூபம் பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஸ்வபாவமானது (பிரகிருதி) அத்யாத்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. மனிதர் முதலிய பிராணிகளுடைய உற்பத்திக்குக்காரணமான ³விஸர்க்கமானது கர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது. தேகமுடையவர்களுள் உத்தமனே! அழிவுள்ளவஸ்துவானது அதிபூதமெனச் சொல்லப்படுகிறது. புருஷன் அதிதெய்வதமென்று சொல்லப்படுகிறான். இந்தத்தேகத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கிறானே அதியஜ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிறேன். எவன் மாணகாலத்தில் என்னை யேகினைத்துக்

¹ (ச-ம்) ப்ரத்யகாத்மவிஷயமானவஸ்து. (ரா-ம்) ப்ரகிருதி.

² அக்ஷரபரம்மயோகமென்றும் அக்ஷரபரம்மயோகமென்றும் வழங்கும்.

³ 'யஜ்ஞம்' என்றும், 'இந்திரியஸேகம்' என்றும் பொருள்கூறுவர்.

கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிறேனா அவன் என்னுடைய ¹தன்மையை அடைகிறான். இந்தவிஷயத்தில் ஸம்சயமில்லை. குந்திபுத்திர! மனிதன் நிர்யாணகாலத்தில் எந்தஎந்தரூபத்தைநினைத்துக்கொண்டு சரீரத்தைவிடுகிறேனா எப்பொழுதும் அந்தஅந்தரூபத்தின் ஸ்மாணமே உடையவனாகி அந்தஅந்தரூபத்தையே அடைகிறான். ஆதலால், எக்காலத்திலும் என்னையே நீ ஸ்மரித்துக்கொண்டிரு. யுத்தமும் செய். மனத்தையும்புத்தியையும்என்னிடத்திலவைப்பதனால் என்னையே அடைவாய்; ஸம்சயமில்லை. பார்த்த! அப்பாஸமும் த்யானமுமுள்ளதும் வேறுவிஷயங்களில் பிரவேசமற்றதுமான மனத்தினாலே நினைப்பவன் ²திவ்யகுணபரமபுருஷனை அடைகிறான். எவன் பக்தியும் யோகபலமுமுள்ளவனாகி அசைவற்றமனத்தினாலே நிர்யாணகாலத்தில்இரண்டுபுருவங்களினிடையில் ப்ராணவாயுவை நன்குநிலைநிறுத்தி, ஸர்வஜ்ஞனும் அனுகூலமாயிருக்கிறவனும் (ஸகலமானபிரபஞ்சத்தையும்) தன்னாஜ்ஞையினால் அடக்கி ஆளுகிறவனும் அணுவைக்காட்டிலும் அணுவாயிருக்கிறவனும் எல்லாப்பிரபஞ்சங்களையும்ஸ்ருஷ்டிக்கிறவனும் மனத்தினால்எண்ணவுமுடியாதரூபமுள்ளவனும் சூரியனைப் போலவிளங்குகிறவனும் பிரகிருதியைக்காட்டிலும்அப்புறத்திலிருக்கிறவனுமான பரமபுருஷனைத் தியானம்செய்வேனா அவன் திவ்யஸ்வரூபியான அந்தப்பரமபுருஷனை அடைகிறான். வேதங்களை அறிந்தவர்கள் எதை அழிவற்றதாகச் சொல்லுகிறார்களோ, விஷயவிருப்பமற்றயதிகள் எதில் பிரவேசிக்கிறார்களோ, எதைஅடையவிருப்பமுள்ளவர்கள் பிரம்மசர்யத்தை அதுஷ்டிக்கிறார்களோ என்னுடைய அந்தப் ³பதத்தை உனக்கு நான் சுருக்கமாகஉரைப்பேன். எவன் எல்லாஇந்திரியத்வாரங்களையும்அடக்கி மனத்தைஹ்ருதயத்திலுள்ள என்னிடத்தில் நிறுத்திச் சிாஸில்தன்னுடையபிராணனைவைத்து ஸ்திராமானயோகநிலையைஅடைந்து பிரம்மத்தைச்சொல்லுவதான, 'ஓம்' என்கிற ஓர்அக்ஷரத்தைஉச்சரித்து என்னையேதியானம்செய்துகொண்டு, தேகத்தைவிட்டுச் செல்லுகிறேனா அவன் சிறந்தகதியை அடைகிறான். பார்த்த! எவன் எப்பொழுதும் வேறிடத்தில்மனம்பற்றாமல் பிரகிருதினமும் என்னையே நினைக்கிறேனா நியத்யோகத்தை விரும்பின அந்தயோகிக்கு நான் பிரயாஸமின்றி அடையத்தக்கவன்.

1 'பாவா' என்பதுமூலம்; (ச-ம்) வைஷ்ணவம் தத்வம். (ரா-ம்) எந்தரூபமாகஸ்மரிக்கிறேனாஅந்தரூபத்தை.

2 (ச-ம்) ஸூர்யமண்டலவர்த்தியான.

3 (ரா-ம்) என்னுடையஸ்வரூபம்.

சிறந்தஸித்தியை அடைந்தமகாத்மாக்கள் என்னையடைந்து மறுபடியும் துக்கங்களுக்கு இருப்பிடமும் நிலையற்றதுமான பிறப்பை அடையார். அர்ஜுன! பிரம்மலோகபரியந்தமுள்ள எல்லா உலகங்களும் அடிக்கடி தோன்றுவதும் அழிவதுமாயிருக்கின்றன. சூரதீபுத்திர! என்னை அடைந்தவர்களுக்கோ மீண்டும் பிறப்புக்கிடையாது. (மனிதன் முதல் நான் முகன் ஈராகவுள்ள எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் என்னால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிற) பகல் இரவுகளின்பாசுபாடுகளை அறிந்த ஜனங்கள், பிரம்மதேவரின்பகல் ஆயிரம் சதுர்யுகங்களையும் இரவு ஆயிரம் சதுர்யுகங்களையும் முடிவாகக்கொண்டவையென்று அறிகிறார்கள். அந்த நான் முகனுடைய பகல்வரும் பொழுது பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படும் ஸ்தூலபிரபஞ்சங்கள் அனைத்தும் அவ்யக்தத்தினின்று உண்டாகின்றன; ராத்ரிவரும் பொழுது அவ்யக்தமென்று பெயர்கொண்ட அந்த நான் முகனுடைய தேகத்திலேயே ஒடுங்குகின்றன. பார்த்த! அப்படிப்பட்ட இந்தப் பூதஸமூகமே பாவசமாயிருந்துகொண்டு பகல்வரும் பொழுது தோன்றுகிறது; இரவுவரும் பொழுது அழிகிறது; இவ்விதம் தோன்றித்தோன்றி அழிகிறது. எது அசேதனப் பாக்ருதி ரூபமான அந்த அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும் சிறந்ததும் அதைக்காட்டிலும் விலக்ஷணமும் ஒருவிதமானப் பரமானத்தாலும் புலப்படாததும் நிக்ரமமாயிருக்கிறதோ எந்த அந்த அக்ஷரஸ்வரூபமானது எல்லாப் பூதங்களும் அழியும்போதும் அழிவதில்லையோ அது அவ்யக்தமென்றும் அக்ஷரமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதை ஸர்வோத்தமமான கதியென்று சொல்லுகிறார்கள். எதை அடைந்து மீண்டும் திரும்ப மாட்டார்களோ மிகவும் உத்தமமான அந்தஸ்தானமானது என்னுடையது. பார்த்த! பூதங்கள் எவனுள்ளிருக்கின்றனவோ, எவனால் இந்தப் பிரபஞ்சமுழுதும் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமபுருஷன் வேறிடத்தில்பற்றுதலில்லாதபக்தியினால் அடையத்தக்கவன். பாதஸ்ரேஷ்ட! எந்த மார்க்கத்தில் செல்லுகிற யோகிகள் திரும்பாமலிருத்தலையும் திரும்பி வருதலையும் அடைகிறார்களோ அந்த மார்க்கத்தை உரைப்பேன். அக்தியபிமானிதேவதை, பிரகாசத்திற்கு அபிமானிதேவதை, பகலுக்கு அபிமானிதேவதை, சுக்லபக்ஷாபிமானிதேவதை, ஆறுமாதங்களடங்கிய உத்தராயணத்திற்கு அபிமானிதேவதை ஆகிய இவர்கள் வளிக்கும் உலகங்களின் வழியாகச் செல்லுகிற பிரம்மவித்துக்களான ஜனங்கள் பிரம்மத்தை அடைகிறார்கள். புகைக்கு அபிமானிதேவதை, இராக்காலத்திற்கு அபிமானிதேவதை, அவ்வாறே இருஷண

பக்ஷாபிமானிதேவதை, ஆறுமாதங்களடங்கிய தக்ஷிணயுத்தபிமானி தேவதை ஆகிய இவர்களுக்கு வாஸஸ்தானங்களான உலகங்களின்வழி யாகச் செல்லுகிற யோகியானவன் சந்திரபாகாசத்துடன் கூடின ஸ்வர்க்கலோகத்தையடைந்து திரும்புகிறான். இந்த இரண்டிகள்தான் ஞானிகள்கர்மிகளென்கிற அதிகாரிகளடங்கிய உலகத்துக்கு நிலையானவையென்று எண்ணப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவழியினால் செல்பவன் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் திரும்புகிறதில்லை. மற்றொருவழியினால் செல்பவன் மறுபடியும் ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்பி வருகிறான். பார்த்த! இவ்விரண்டுமார்க்கங்களையும் அறிந்த யோகி ஒருவனாவது மோகத்தையடையான். அர்ஜுன! ஆதலால், எல்லாக்காலங்களிலும் அர்ச்சிராதிமார்க்கத்தைச் சிந்தித்தலாகிற யோகத்துடனிருப்பாயாக. யோகியானவன் இதையறிந்து வேதங்களிலும் யஜ்ஞங்களிலும் தவங்களிலும் தானத்திலும் எந்தப்புண்ணியபலன் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ அது முழுமையையும் அதிகரிக்கிறான்; சிறந்ததும் ஆதிகாரணமுமான ஸ்தானத்தையும் அடைகிறான்.

முப்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடர்ச்சி.)

பகவத்கீதை.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

(ராஜவீத்யா ராஜதஹ்யயோகம்.)

ஸ்ரீ எதை அறிந்தால் அமங்களமான ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் விடுபடுவாயோ அப்படிப்பட்ட அதிரஹஸ்யமாயிருப்பதும் விஜ்ஞானத்துடன் கூடியதுமான இந்தப் பரம்மஞானத்தை அஸூயையற்றவனான உனக்குச் சொல்லுகிறேன். இந்த ஞானமானது வித்தைகளுள்ளெல்லாம் சிறந்தது; ரஹஸ்யங்களுள்ளெல்லாம் சிறந்தது; மிக்கபரிசுத்தமானது; பிரத்யக்ஷமாக அறியத்தக்கது; தர்மத்தினின்றும் விலகாதது; பிரயாஸமின்றி ஸுகமாகச் செய்யத்தக்கது; குறைவற்றது. சத்துருக்களைத் தப்பிக்கச் செய்பவனே! இந்தத் தர்மத்தில் சிரத்தையில்லாத மனிதர்கள் என்னையடையாமல் மிருத்யுஸ்வரூபமான ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில் திரும்புகிறார்கள். அபரகாசமான ஸ்வரூபத்துடன் கூடின என்னாலே இப்பிரபஞ்சமனைத்தும் விராபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 'ஸகல

1 'அவைகள் என்னால் நிலபெறுகின்றன; நான் அவைகளால் நிலபெறவில்லை' என்பது கருத்து.

பூதங்களும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றன. அந்தப்பூதங்களிடத்தில் நான் நிலைபெற்றிருக்கவில்லை. பூதங்கள் என்னிடத்திலிருப்பவையுமல்ல. ஸர்வேஸ்வரானுள்ளனுடைய யோகமகிமையைப் பார். பூதங்களை நான் வகிக்கிறேன் ; நான் பூதங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை. மனோமயமான என்னுடைய ஸங்கல்பமானது பூதங்களை நிலைபெறும்படி செய்கிறது. எல்லா இடத்திலும் செல்லுகின்ற பெரியவாயுவானது எப்பொழுதும் எவ்வாறு ஆகாயத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறதோ அவ்வாறே எல்லாப்பூதங்களும் என்னிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றனவென்று நீ அறிந்துகொள். குந்திபுத்திரா ! எல்லாப்பிரானிகளும் கல்பம்முடியுங்காலத்தில் என்னுடைய பிரகிருதியை அடைகின்றன. அந்தப்பூதங்களையே கல்பாதியில் மறுபடியும் நான் ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். என்னுடைய பிரகிருதியை ஆதாரமாகக் கொண்டு பிரகிருதிக்குவசப்பட்டிருத்தலால் பாவசமாயிருக்கிற இந்தப்பூதஸமூகம் அனைத்தையும் அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன். தனஞ்சய ! அப்படிப்பட்ட விஷமஸ்ருஷ்டிமுதலான கர்மங்கள் ஸம்பந்தமற்றவனையோ விருக்கின்றவனும் அக்கர்மங்களில்பற்றுதலற்றவனுமான என்னைக் கட்டுப்படுத்துகிறதில்லை. குந்திபுத்திரா ! பிரகிருதியானது அந்நிபந்தன என்னால் (பார்க்கப்பட்டிடுச்) சராசராத்மகமான உலகத்தை உண்குப்பண்ணுகிறது. இக்காரணத்தினாலே உலகம் சுழன்று கொண்டிருக்கின்றது. என்னுடைய உத்தமமான பாமாத்மதத்வத்தை அறியாத மூடர்கள் பூதங்களுக்கெல்லாம் மஹேஸ்வரனாக இருப்பவனும் (எல்லாப்பிரானிகளும் என்னை ஆஸ்ரயிப்பதின்பொருட்டு) மனுஷ்யதேகத்தைத் தரித்தவனுமாயிருக்கின்ற என்னை (ஸாமான்யமான மனிதனாக எண்ணி) அவமதிக்கிறார்கள். மயக்கத்தையுண்குப்பண்ணுகின்ற தன்மையுள்ளதும் ஆஸ்ரமும் ராக்ஷஸமுமான பரகிருதியை ஆஸ்ரயித்தவர்கள் வீணான ஆசையை யுடையவர்களும் பயனற்ற கர்மங்களை யுடையவர்களும் வீணான ஞானத்தையுடையவர்களும் புத்தியையிழந்தவர்களாகின்றார்கள்.

பார்த்த ! தேவஸம்பந்தம்பெற்ற பிரகிருதியை ஆஸ்ரயித்தவர்களான மஹாத்மாக்களோடு வென்றால் என்னை பரபஞ்சத்திற்கு ஆதியாயிருக்கின்றவனென்றும் அழிவற்றவனென்றும் அறிந்து வேறிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தாதவர்களாகி என்னையே பஜிக்கின்றார்கள். என்னுடைய நித்யஸம்பந்தத்தை விரும்புகின்றவர்கள் எப்பொழுதும் என்னைச் சொல்லுகின்றவர்களும் முயற்சியுள்ளவர்களும் திடமான விரதமுள்ளவர்களும் பக்தியோடு என்னை நமஸ்கரிக்கின்றவர்களும்

ஞமாக என்னையே உபாஸிக்கின்றார்கள். ¹(கீர்த்தனாதிகளாலும்) ஞான யஜ்ஞத்தினாலும் ஆராதிக்கின்றவர்களானமற்றும்சிலர் வெகுவிதமாகவும் தனித்தனியாகவும் ஜகத்ஸ்வரூபியாயிருக்கிறஎன்னை ஒருவனாக எண்ணி உபாஸிக்கின்றார்கள். நான் ஜ்யோதிஷ்டோமாதிரிபமான க்ரது. நான் யஜ்ஞம், நான் ஸ்வதான்கிறமந்திரம். நான் ஒளஷதம். மந்திரமும் நானே. நானே நெய். நான் அக்னி. நான்ஹோமம். நான் இந்தஉலகத்துக்குத்தந்தையாகவும் தாயாகவும் போஷகனாகவும் பிதாமஹாகவுமிருப்பவன். வேதத்தாலறியத்தக்கதும் பரிசுத்தமுமானவஸ்து எதுவோ அதுவும் நானே. ஒங்காரமும் ரிக்கும் ஸாயமும் யஜுஸும் நானே. அடையத்தக்கவனும் போஷகனும் ப்ரபுவும் ஸாக்ஷியும் இருப்பிடமும் ரக்ஷகனும் ஹிதத்தைச்செய்பவனும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவும் ஸ்திதிக்கர்த்தாவும் நாசத்தைச்செய்பவனும் ப்ரபஞ்சமனைத்தும்லயமடையும்ஸ்தானமும் அழிவற்றகாரணவஸ்துவும் நானே. அர்ஜுன! நானே தாபத்தை உண்டுபண்ணுகிறேன். நானே மழையை த்தபித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். நானே மழையைப்பொழிகிறேன். நானே உலகம்ஜீவித்திருக்கவும் அழியவும் காரணமானவன். மேலும் ஸத்தானவஸ்துவும், அஸத்தானவஸ்துவுமாகிய அவ்விரண்டும்நானே. மூன்றுவேதங்களை அறிந்தவர்கள் யஜ்ஞங்களால் என்னைஆரதித்து ஸோமாஸத்தைப்பானம்செய்தவர்களும் பாபத்தினின்றிடுபட்டவர்களமாகி ஸ்வர்க்கலோகத்தை விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் புண்ணிய பலமானஇந்திரலோகத்தைநாடி அவ்விடத்தில் திவ்யமானதேவபோகங்களை அனுபவிக்கின்றார்கள். அவர்கள் விஸ்தீர்ணமான அந்தஸ்வர்க்கலோகத்தை அனுபவித்துப் புண்ணியம்குறைந்தவுடனே மனிதலோகத்தை அடைகிறார்கள். இவ்விதமான வேதோகத்தர்மங்களை அனுஸரித்தவிஷயேச்சையுள்ளவர்கள் போக்குவரவை(பிறப்பிறப்பை) அடைகிறார்கள். எந்தஜனங்கள் என்னைச்சிந்திப்பதைத்தவிர வேறு பிரயோஜனத்தைக் கருதாதவர்களாக என்னைமீயசிந்தித்துக்கொண்டு உபாஸிக்கிறார்களோ எப்பொழுதும் என்னை உபாஸிப்பதிலேயே நோக்கமுள்ள அவர்களுடையயோகசேஷம்ங்களை நான்வறிக்கிறேன். குந்திபுத்ர! எவர்கள் வேறுதேவதைகளிடம் பக்தியுள்ளவர்களாகச் சிரத்தையோடு அந்தஇந்திராதிதேவதைகளை உபாஸிக்கின்றார்களோ அவர்களும் முறைதவறி என்னையே ஆரதிக்கின்றார்கள். நான்

¹ (ச-ம்) ஞான யஜ்ஞத்தினால் ஆரதிக்கின்றவர்களானமற்றும்சிலர் என்னை ஒருவனென்றும் ஸூர்யசந்த்ராதிரூபமாகத் தனித்தனியாயிருப்பவனென்றும் விஸ்வரூபியென்றும் பலவாறாக உபாஸிக்கிறார்கள்.

அல்லவோ ஸர்வயஜ்ஞங்களுமையும் அனுபவிக்கின்றவனும் பிரபுவாக இருப்பவன். என்னை (அளிவேகிகள்) உள்ளபடி அறியார்கள். ஆதலால் அவர்கள் (ஜனனமாணாமர்க்கத்தில்) நழுவிவிழுகிறார்கள். தேவதைகளை உத்தேசித்து விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் தேவர்களை அடைகிறார்கள். பித்ருக்களைக் குறித்து விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் பித்ருக்களை அடைகிறார்கள். பூதங்களை உபாவிக்கின்றவர்கள் பூதங்களை அடைகிறார்கள். என்னைப் பூஜிக்கின்றவர்களோ என்னை அடைகின்றார்கள். எவன் என்பொருட்டுப் பத்ரத்தையாவது புஷ்பத்தையாவது பழத்தையாவது ஜலத்தையாவது பக்தியோடு கொடுக்கிறானோ பரிசுத்தமான அந்தக்கரணமுள்ள அந்தப்பக்தனுடைய பக்தியினால்கொடுக்கப்பட்ட அந்தப்பத்ரபுஷ்பாதிகளை நான் அனுபவிக்கிறேன். கௌந்தேய! நீ எதைச் செய்கிறாயோ, எதைப் பூஜிக்கிறாயோ, எதை ஹோமம் செய்கிறாயோ, எதைத் தானம் செய்கிறாயோ, எந்தத் தவத்தைச் செய்கிறாயோ அதை எனக்கு அர்ப்பணம் செய். இவ்விதம் (கர்மங்களை என்னிடத்தில் ஒப்பித்தல் என்கிற) ஸர்வாஸயோகத்தோடு சேர்ந்த அந்தக்கரணத்துடன் கூடிய நீ சுபாசுபபலங்களோடு கூடின பிராசீன கர்மபந்தங்களினின்றும் விடுபடுவாய். (அவ்வாறு) விடுபட்ட நீ என்னையே அடைவாய். நான் எல்லாப் பிராணிகளிடமும் ஸமமாயிருக்கிறவன். எனக்குப் பகைவனுமில்லை; நண்பனுமில்லை. எவர்கள் என்னைப் பக்தியினால் பூஜிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னிடத்திலிருக்கின்றார்கள். நானும் அவர்களிடத்திலிருக்கிறேன். அதிகதூராசாரமுள்ளவனானும் வேறு ஒன்றையும் கருதாமல் என்னையே பூஜிப்பானானால் அவன் ஸாதுவென்றே எண்ணத்தக்கவன். ஏனெனில், அவன் நல்ல நிச்சயபுத்தியுள்ளவனன்றோ? அவன் சீக்கிரம் தர்மத்தில்தவத்தைச் செலுத்தினவனாகிறான்; (கெட்ட நடக்கையினின்றும்) அடிக்கடி ஒழிவையும் அடைகிறான். குந்தீபுத்திர! என்னுடைய பக்தன் கெட்டுப் போகிறதில்லை என்று நீ பிரதிஜ்ஞை செய். பார்த்த! ஸ்திரீகளும் வைஸ்யர்களும் அவ்வாறே சூத்ரர்களும் நீசஜாதியில் பிறந்தவர்களும் என்னை விசேஷமாக ஆஸ்ரயித்து உத்தமமான கதிபை அடைகிறார்களன்றோ? புண்ணியசாலிகளும் பக்தியுள்ளவர்களுமான பிராமணர்களும் அவ்வாறே ராஜரிஷிகளும் உத்தமகதியை அடைகிறார்களென்பதில் ஸந்தேகமென்ன? நிலையற்றதும் ஸுகமற்றதுமான இவ்வுலகத்தை அடைந்திருக்கின்ற நீ என்னை அடையக்கடவாய். என்னிடத்தில்தவமுள்ளவனும் என்னிடத்தில்பக்தியுள்ளவனும் என்னை ஆராதிக்கின்றவனும்

1 'அந்யபாக' என்பது மூலம்; (ச-ம) வேறு தேவதையைப் பூஜியாமல்.

ஆகக்கடவாய். எனக்கு வந்தனம்செய்வாயாக. இவ்விதம் என்னையே முக்கியமானகதி என்று எண்ணி மனத்தை என்னிடத்தில் சேர்த்து என்னையே அடைவாய்.

முப்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடிக்சி.)

பகவத்கீதை.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

1(வியூத்யோகம்.)

மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே ! பிரீதியுள்ளவனான உனக்கு ஹிதத்தைச்செய்யவேண்டுமென்கிறவிருப்பத்தினால் மறுபடியும் நான் சொல்லப்போகிற என்னுடைய உத்தமமானவசனத்தைக் கேள். தேவஸமுகங்களும் மஹரிஷிகளும் என்னுடையபிரபாவத்தை அறியார். ஏனெனில் தேவர்களுக்கும் மஹரிஷிகளுக்கும் எல்லாவிதங்களாலும் நான் முந்தினவனாயிருக்கிறேன். எந்தமனிதன் என்னைப் பிறப்பற்றவனென்றும் அநாதியாயிருப்பவனென்றும் எல்லா உலகங்களுக்கும் மஹேஸ்வரனென்றும் அறிகிறானே மனிதர்களுள் மோகத்தைஇழந்த அவன் எல்லாப்பாவங்களினின்றும் விடுபடுகிறான். வஸ்துக்களுடையஸ்வரூபத்தைநிர்ணயிக்கக்கூடியஸாமர்த்தியம், ஞானம், மோகமின்மை, பொறுமை, உண்மை, அந்தக்காணத்தையடக்குதல், வெளிஇந்திரியங்களையடக்குதல், ஸுகம், துக்கம், உற்பத்தி, ராசம், பயம், பயமின்மை, பிறருக்குத் துன்பத்தையுண்டுபண்ணாமை, எங்கும்ஸமமாயிருத்தல், ஸந்தோஷம், தவம், தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்திஇப்படிப்பட்ட வெவ்வேறுவிதமானமனோபாவங்கள் எல்லாப்பூதங்களுக்கும் என்னிடத்தினின்று உண்டாகின்றன. உலகத்திலுள்ள இந்தப் பிராணிகள் எவர்களைச்சார்ந்தவைகளோ முன்னோர்களும் (பிரம்மவினுடைய) மனத்திலிருந்து உண்டானவர்களுமான அந்தவழமுஹரிஷிகளும் அவ்வாறே நான்குமனுக்களும் என்னுடைய ஸங்கல்பத்தை அநுஸரித்தவர்களோ ; (அல்லது) என்னிடத்தில் புத்தியைச்செலுத்தினவர்கள். என்னுடைய இந்தஹீஸ்வரியத்தையும் யோகத்தையும் எவன் உள்ளபடி அறிகிறானோ அவன் அசைக்கமுடியாதபக்தியோகத்தோடு சேர்க்கப்படுகிறான். இதில் ஸம்சயமில்லை. நான் எல்லா

வியூதிவீஸ்தாயோகமென்றும் வழங்கும்.

உலகங்களுடைய உத்பத்திக்கும்காரணம். என்னிடத்தினின்றேஅனைத்தும் பிரவருத்திக்கின்றனவென்றெண்ணி அறிஞர்கள் பீரீதியுடன் என்னைப் பஜிக்கின்றனர். அவர்கள் என்னிடத்தில் மனத்தை வைத்தவர்களும் என்னிடத்திலேயே உயிரைவைத்தவர்களும் (என்னுடையகுணங்களை) ஒருவருக்கொருவர் தெரிவிக்கின்றவர்களும் என்னைச் சொல்லுகின்றவர்களுமாக எப்பொழுதும் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள். ஸுகத்தையும் அடைகிறார்கள். எப்பொழுதும் என்ஸம் பந்தத்தை விரும்புகின்றவர்களும் பீரீதியுடன் என்னைப்பஜிக்கின்றவர்களுமான அவர்களுக்கு அவர்கள் என்னைஅடைவதற்குக்காரணமான புத்தியோகத்தை நான் கொடுக்கிறேன். அவர்களைஅணுகா ஹிப்பதிற்பொருட்டே அவர்களுடையஹ்ருதயகமலத்தில் நான் நிலைபெற்றுப் பிரகாசிக்கின்றஞானமாகிறவிளக்கினாலே அவர்களுடையஅஜ்ஞானத்தால் உண்டானஇருளை நாசம்செய்கிறேன்' என்று சொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'நீர் பார்ப்பம்மம்; உத்தமமானதேஜஸ்; மிக்க பரிசுத்தமானவஸ்து. தேவரீரை எல்லாப்பிராணிகளுடையசரீரத்திலும் அந்தர்யாமியாகஇருப்பவரும் நித்யரும் பிரகாசஸ்வரூபியும் தேவதைகளுக்குஆதியும் பிறப்பில்லாதவரும் விபுவமாக எல்லாரிஷிகளும் அவ்வாறேதேவரிஷியானநாரதரும் அஸிதரும் தேவலரும் வ்யாஸரும் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியே நீரும் எனக்குச் சொல்லுகிறீர். கேசவரே! என்னைநோக்கி நீர்சொல்லுமனைத்தும் ஸத்தியமென்று எண்ணுகிறேன். பகவானே! உம்முடைய அவதாரமகிமையைத் தேவர்களும் அறியவில்லை; அஸுரர்களும் அறியவில்லை. புருஷோத்தமரே! பூதங்களைப்படைத்தவரே! எல்லாப்பூதங்களுக்கும்ஸ்வாமியாயிருப்பவரே! தேவதைகளுக்கெல்லாம் தேவதையாயிருப்பவரே! ஜகந்நாதரே! உமதுஸ்வரூபத்தை நீரே உமதுஞானத்தால் அறிகிறீர். தேவரீருடைய ஃபீர்வர்யங்கள் அப்புதங்களல்லவா? எந்தஃபீர்வர்யங்களாலே இவ்வுலகங்களை வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறீரோ அவைகளை முழுதும் தேவரீர் எனக்குஉரைக்கவேண்டும். நான் பக்தியோகத்தில் நிலைபெற்றுத் தேவரீரை ஒழிவில்லாமல்சிந்தித்துக்கொண்டு தேவரீரை எவ்வாறு அறிவேன்? பகவானே! எந்தஎந்தவஸ்துக்களில் என்னால் சிந்திக்கத்தக்கவராக இருக்கிறீர்? ஜநார்த்தனரே! உம்முடைய யோகத்தையும் விபூதியையும் ஸவிஸ்தாரமாக மறுபடியும்சொல்லும், ஏனெனில், உம்முடைய (வாக்கியமாகிய) அம்ருதத்தைக்கேட்கின்ற எனக்குத் திருப்தியுண்டாகவேயில்லை' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'குருசிரேஷ்ட! மங்களகரமான என்னுடைய விபூதி
களுள் முக்கிய விபூதிகளை அதிகஸந்தோஷத்துடன் யான் உனக்குச்
சொல்வேன். என்னுடைய (விபூதி) விஸ்தாரத்திற்கு முடிவு இல்லை.
குடாகேச! எல்லாப் பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் வஸிக்கின்ற
ஆத்மா நானே. பூதங்களுக்கு ஆதியும் மத்தியும் அந்தமும் நானே.
நான் ஆதித்யர்களுள் விஷ்ணுவும் ஒளிகளுள் கிரணங்களுள்ளவியும்
மருத்துக்களுள் மரீசியும் நகூத்திரங்களுக்குச் சந்திரனுமாயிருக்கி
றேன்; வேதங்களுள் ஸாமவேதமாயிருக்கிறேன்; தேவர்களுள் இந்
திரையிருக்கிறேன்; இந்திரியங்களுள் மனமாயிருக்கிறேன்; பிரா
ணிகளுடைய சைதன்யமாகவும் நானிருக்கிறேன்; நுதர்களுள்
சங்கராயிருக்கிறேன்; பக்ஷராக்ஷஸ்களுள் குபேரையிருக்கிறேன்;
வஸுக்களுள் பாவகையிருக்கிறேன்; பர்வதங்களுள் மேருவா
யிருக்கிறேன்; பார்த்த¹ ரீ என்னைப் புரோஹிதர்களுள் சிரேஷ்
டரான பிரஹஸ்பதியாக அறி. நான் ஸேனாபதிகளுள் ஸ்கந்த
னும், ஜலாதாரங்களுள் சமுத்திரமுமாயிருக்கிறேன். நான் மக
ரிஷிகளுள் ப்ருகமகரிஷியும், சொற்களுள் ஒரேழுத்தான பிரண
வமுமாயிருக்கிறேன். பஜ்ஞங்களுள் ஜபயஜ்ஞமும் ஸ்தாவரங்க
ளுள் இமயமலையுமாயிருக்கிறேன். நான் எல்லாமாங்களுள்ளும் அரச
மரமும், தேவரிஷிகளுள் நாரதரும், கந்தர்வர்களுள் சித்ரதனும்,
வீத்தர்களுள் கபிலமஹரிஷியுமாயிருக்கிறேன். குதிரைகளுள் ஆமிரு
தத்துடன் தோன்றின உச்சசைசிரவம் என்கிற குதிரையும் சிறந்த யானை
களுள் யீராவதம் என்கிற யானையும் மணிதர்களுள் அரசனுமாக என்னை
ரீ அறி. ஆயுதங்களுள் வஜ்ராயுதமும் பசுக்களுள் காமதேனுவுமாயி
ருக்கிறேன். பிரஜைகளுடைய உத்பத்திக்குக்காரணமான மன்மதனாக
வுமிருக்கிறேன். ¹ஸர்ப்பங்களுள் வாஸுகியாயிருக்கிறேன். ²நாகங்
களுள் அகத்தனாக இருக்கிறேன். ஜலதேவதைகளுள் வருணனாக
இருக்கிறேன். பித்ருக்களுள் ஆர்யமாவாக இருக்கிறேன். தண்டனை
விதிப்பவர்களுள் யமனாக இருக்கிறேன். தைத்யர்களுள் பிரஹ்லாத
னாக இருக்கிறேன். கணக்கிடுகிறவர்களுள் நான் காலனாக இருக்கி
றேன். மிருகங்களுள் நான் ஸிம்மம். பக்ஷிகளுள் யான் விநதா
புத்ரானாகருடன். பரிசுத்தம் செய்யும் வஸ்துக்களுள் நான் வாயு
வாக இருக்கிறேன். சந்திரதாரிகளுள் நான் ராமனும் மீன்களுள்
சுருமினுமாயிருக்கின்றேன். நதிகளுள் கங்காநதியாயிருக்கிறேன்.
அர்ஜுன! எப்பொழுதும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்ற எல்லாவஸ்துக்க

ளுக்கும் நான் முதலும் ஈறும் நடுமையிருக்கிறேன். வித்தைகளுள் அத்யாத்மவித்தையாகவும் வா தம்செய்பவர்களுடையவாதமாகவும் நானே இருக்கிறேன். அக்ஷரங்களுள் நான் அகாரமாகவும் ஸமாஸங்களுள் த்வந்துவஸமாஸமாகவும் நானிருக்கிறேன். அக்ஷயமானகாலமும் நானே. பிரபஞ்சமனைத்தையும்சிருஷ்டித்த நான் முகனாஹிரண்யகர்ப்பன் நானே. நான் எல்லோரையும்அபஹரிக்கிற ம்ருத்யுவும் பிறக்கும்வஸ்துக்களுடையபிறவியும் ஸ்திரீகளுள் கீர்த்திஅபிமாநிதேவதையும் ஐசவர்பாபிமானிதேவதையானலக்ஷ்மியும் வாக்குக்குஅபிமானிதேவதையானஸர்வதியும் ஞாபகத்துக்கு அபிமானிதேவதையும் புத்திக்குஅபிமானிதேவதையும் தைர்யமபொறுமைஇவ்விவரண்க்கும் அபிமானிதேவதைகளுமாயிருக்கிறேன். அவ்வாறே ஸாமங்களுள் பிரஹத்தஸாமமென்கிறஸாமமும் சந்தஸுகளுள் காயத்ரிஎன்கிறசந்தஸுமாக இருக்கிறேன். மாதங்களுள் நான் மார்கழிமாதம். ருதுக்களுள் நான் வஸந்தருது. நான் பிறவைவஞ்சிக்கின்றவர்களுடைய சூதாட்டமும் தேஜஸையுடையவர்களுடையதேஜஸும் ஜயசீலர்களுடையஜயமும் பிரயத்னம்செய்பவர்களுடையபிரயத்னமும் ஸாத்வீகர்களுடையஸத்வகுணமுமாயிருக்கிறேன். விருஷ்ணிகளுள் நான் வாசுதேவதைகஇருக்கிறேன். பாண்டவர்களுள் நான் தனஞ்சயதைகஇருக்கிறேன். முனிவர்களுள் வ்யாஸரும், கவிக்களுள் சுக்ராசாரியருமாயிருக்கிறேன். நான் தண்டிக்கிறவர்களுடைய தண்டனையாகஇருக்கிறேன். ஜயிக்கஇச்சையுள்ளவர்களுடைய (ஜபத்துக்குஉபாயமான) நீதியாயிருக்கிறேன். ரகஸ்யங்களுள் மெளனமாயிருக்கிறேன். தத்வஜ்ஞானிகளுடையஞானமும் நானே. ஓ! அர்ஜுன! ஸகலபூதங்களுக்கும் எதுகாரணமோ அது நானே. ஜங்கமஸ்தாவரா த்மகமான எந்தவஸ்து இருக்கிறதோ அது என்னையன்றிவேறில்லை. சத்ருக்களைத்தபிக்கச்செய்பவனே! திவ்யமான என்னுடையவிபூதிகளுக்கு முடிவுகிடையாது. என்விபூதியினுடையஇந்தவிஸ்தாரமானது என்னால் சுருக்கமாக உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. ஸ்வயந்தையுடையதும் காந்தியையுடையதும் நல்லமுயற்சியுள்ளதுமான எந்தஎந்தவஸ்துவுண்டோ அதுஅது என்னுடையதேஜஸின் ஓர்அம்சத்தினால் உண்டானதென்று நீ அறியவேண்டும். அர்ஜுன! அப்படியின்றி விஸ்தாரமாகத்தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இந்தவிபூதியினால் உனக்கு யாதுபயன்? யான் இவ்வுலகமனைத்தையும் ஓர்அம்சத்தினாலே தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், என்றுசொன்னார்.

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர வ ம். (தோடர்கீச்சி.)

ப க வ த் கீ தை.

பதினோராவது அத்யாயம்.

(1 விஸ்வரூபதர்சனயோகம்.) ஸுபாஸ்யம்

அர்ஜுனன், ‘என்னையனுக்ரஹிப்பதென்பொருட்டு அந் பா தம்ஸ்வரூபத்தைவிளக்கக்கூடியதும் சிறந்ததும் ஹஸ்யமுமான எந்த வசனம் உம்மால் உரைக்கப்பட்டதோ அந்தவசனத்தினாலே என்னு டைய இந்தமோகம் நீங்கியது. செந்தாமரையிதழ்போன்ற கண் களையுடையவனே! பிராணிகளுடைய உத்பத்திவிநாசங்களைத் தேவரீ ரிடமிருந்து விஸ்தாரமாக நான்கேட்டேன். குறைவற்றதான தேவ ரீருடையமகிமையும் என்னால் கேட்கப்பட்டது. பரமேஸ்வரே! நீர் உம்மைப்பற்றிக் கூறியது உண்மையே. புருஷோத்தமனே! ஈஸ் வரஸ்வபாவத்துக்குரிய உம்முடையரூபத்தை நான் பார்க்கவிரும்புகி ள்ளேன். பிரபுவே! யோகேஸ்வரே! அந்தரூபமானது என்னால் பார்ப்பதற்குத்தகுதியுள்ளதென்று எண்ணுவீரானால் அழிவற்ற திவ் யாதம்ஸ்வரூபத்தை எனக்குக் காண்பிப்பீராக’ என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், ‘பார்த்த! பலவிதமும் திவ்யமும் பற்பலவர் ணங்களோடும் பற்பலவடிவங்களோடும் கூடினவைகளும் நூறுவிதங்க ளும் பின்னும் ஆயிரம்விதங்களுமாயிருக்கின்ற என்னுடையரூபங் களை நீ பார். பாதகுலத்திற்பிறந்தவனே! ஆதிதயர்களையும் வஸுக் களையும் நுதர்களையும் அஸ்வினிதேவதைகளையும் மருத்துக்களே யும் பார். இதற்குமுன்பார்த்திராதபலஜ்ச்சரியங்ககளையும் நீபார். ஆலஸ்யமற்றவனே! சராசராத்மகமானவஸ்துக்களுடன் கூடிய உலக மனைத்தையும் மற்றும் நீபார்க்கவிரும்புகிறதையும் இப்பொழுது இந்தஎன்னுடைய தீதகமாகிறவிரிடத்தில் நிலைபெற்றவையாகப்பார். நீ உன்னுடைய இந்தக்கண்ணால் (விஸ்வரூபியான) என்னைப்பார்ப்ப தற்குச் சக்தனாகமாட்டாய். ஞானஸ்வரூபமானகண்ணை நான் உனக் குக்கொடுக்கிறேன். ஈசுவரான எனக்கே உரியதும் சிறந்ததுமான யோகசக்தியைப் பார்’ என்றார்.

ராஜனே ! மஹாயோகங்களுக்குச் சூர்வாரான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இவ் விதம் சொல்லிப் பிறகு அனேகமுகங்களையும் கண்களையுமுடையதும் அனேக அத்துமானகாட்சியையுடையதும் அனேக திவ்யபாபாணங்க ளுள்ளதும் உயரத்துக்கிப்பிடிக்கப்பட்ட திவ்யமான பலஆயுதங்களையு டையதும் திவ்யமான மலைகளையும் ஆடைகளையும் மணிந்ததும் திவ்ய மான வாஸனைப் பொருந்திய சந்தனங்களை அணிந்ததும் எல்லோருக்கும் ஆச்சரியமயமாக இருக்கின்றதும் பிரகாசிக்கின்றதும் முடிவில்லாத தும் எல்லாத்திக்குக்களிலும் முகங்களுள்ளதும் சிறந்ததுமான ஈச வர்ஸ்வரூபத்தைக் குந்தியின் குமாரனான அர்ஜுனனுக்குக் காண்பித் தார். ஆகாயத்தில் ஆயிரம் ஸூரியர்களுடைய கார்தியானது ஒரேஸம யத்தில் உண்டாகுமானால் அந்தக்கார்தியானது (விஸ்வரூபத்தைத் தரித்த) மஹாத்மாவான அந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கார்திக்கு ஒப்பா கும். அப்பொழுது பாண்டவன் பலவிதமாகவும் தனித்தனியாகவு மிருக்கின்ற எல்லாப் பிரபஞ்சத்தையும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவ ரான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அந்தச்சரீரத்தில் ஓரிடத்திலெல்லே பெற்றிருப்பதாகப் பார்த்தான். பிறகு, அந்தத்தனஞ்சயன் ஆச்சர்ய மடைந்து தேகம்புகித்து (விஸ்வரூபத்தைத் தரித்த) பரமாத்மா வைத் தலையால் வணங்கிக் கைகளைக் குவித்துப் பின்வருமாறு வசனிக் கலானான்.

‘தேவரீ ! உம்முடைய தேகத்தில் தேவர்களையும் எல்லாப் பூத விசேஷங்களுடைய கூட்டங்களையும் ¹ நான் முகனையும் கமலத்தை ஆஸமான கயுடைய பரம்மாவின் டத்திலிருக்கின்ற ஈஸ்வரையும் எல் லாத் தேவரிஷிகளையும் திவ்யமான ஸர்ப்பங்களையும் பார்க்கிறேன். விஸ்வேஸ்வரீ ! உலகமனைத்தையும் வடிவமாகக் கொண்டவரீ ! அனேக கம்கைகள், வயிறுகள், முகங்கள், கண்கள் இவைகளையுடைய வரும் அனந்தமான ரூபங்களையுடையவருமான உம்மை எவ்விடத்தி லும் பார்க்கிறேன். உம்முடைய ஆதியையும் மத்தியையும் முடிவையும் நான் பார்க்கவில்லை. கிரீடம், கதை, சகாம் இவைகளையுடையவரும் தேஜோராசியாயிருப்பவரும் நான் குபகத்திலும் பிரகாசத்தையுடையவரும் பார்க்க முடியாதவரும் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பு ஸூரியன் இவர் களுடைய கார்திக்குச் சூர்வமான கார்தியுடையவரும் ² அளவிட முடியாத

¹ ‘பிரம்மாணமீசம் கமலாஸநஸ்தம்’ என்பது மூலம்.

(ச-ம) பிராஜைகளுக்குத் தலைவரும் பூர்வாகிய தாமரையின் மேருவாகிய கர்ணிகையிலிருப்பவருமான பிரம்மாவை.

(ரா-ம்) ‘கமலாஸநஸ்தம்’ என்பதற்கு, பரம்மாவின் கருத்தின்படி ஒழுக் கின்ற.

வருமான உம்மை நாற்புறங்களிலும் பார்க்கிறேன். உபசிஷத்துக்களில் அறியத்தக்கதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதும் மிகச்சிறந்ததும் அழிவில்லாததுமானவஸ்துவும் நீர். நீர் இந்த எல்லா உலகத்துக்கும் உத்தமமான ஆதாரம். அழிவற்றவரும் நிலைத்த தர்மங்களைப்பாதுகாப்பவரும் நீர். தேவரீர் எப்பொழுதுமுள்ளவரென்றும் பாம்புருஷரென்றும் நான் எண்ணுகிறேன். தேவரீரை ஆதிமத்தியாந்தமில்லாதவரும் முடிவற்றவிர்ப்புமுள்ளவரும் முடிவில்லாதகையுடையவரும் சூரிய சந்திரர்களைக் கண்களாகவுடையவரும் ஜவல்க்கின்ற அக்னியைமுகமாகவுடையவரும் தேஜஸினாலே இவ்வுலகமனைத்தையும் தபிக்கச்செய்கின்றவருமாகப் பார்க்கிறேன். மஹாத்மாவே! ஆகாய பூமிகளுடைய இந்த இடைவெனியும் எல்லாத்திக்குக்களும் தேவரீர் ஒருவரால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பயங்கரமும் ஆச்சரியகரமுமான உம்முடைய இந்த ரூபத்தைக்கண்டு மூவுலகங்களும் மிக்கபயத்தை அடைந்தன. இந்தத்தேவகணங்கள் உம்மை வந்துசரணமடைகின்றன. சிலர்பயந்து கரங்குவித்துத் துதிக்கின்றனர். மஹரிஷிகள் ஸித்தர்களின் கூட்டங்கள் மங்களமுண்டாகவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பரிபூர்ணமானஸ்துதிகளாலே உம்மை ஸ்தோத்திரம்செய்கின்றன. நுதர்கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், ஸாத்யர்கள், விஸ்வே தேவர்கள், அஸ்வினி தேவதைகள், மருத்துக்கள், பித்ரு தேவதைகள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், அஸுர்கள், ஸித்தர்களுடைய கூட்டங்கள் இவர்கள் எல்லோரும் ஆச்சரியம் அடைந்து உம்மைப் பார்க்கின்றார்கள். மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! அனைகமுகங்களையும் நேத்திரங்களையுமுடையதும் அனைகம்கைகளையும் துடைகளையும் பாதங்களையுமுடையதும் அனைகவயிறுகளுள்ளதும் அனைக்கோரப்பற்களாலே பயங்கரமாயுள்ளதுமான உமது பெரிய ரூபத்தைப்பார்த்து உல்கங்கள் அதிகபயத்தைபடைந்திருக்கின்றன. அவ்வாறே நானும் பயமடைந்திருக்கிறேன். உலகமனைத்தையும் வியாபித்திருக்கின்றவரே! ஆகாயத்தை அளவிடக்கொண்டிருக்கிறவரும் ஜவல்க்கின்றவரும் அனைகவண்ணங்களுள்ளவரும் திறந்தவாயுள்ளவரும் பிரகாசிக்கின்றவிசாலமான நேத்திரங்களுள்ளவருமான உம்மைப்பார்த்து மனத்திலமிக்க பயமடைந்திருக்கின்ற நான் தைரியத்தையும் மனச்சமாதானத்தையும் அடையவில்லை. தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஸர்வரே! உலகங்களுக்கு வாஸஸ்தானமாயிருப்பவரே! கோரப்பற்களால் பயங்கரமானவைகளும் பிரளயகாலாக்கிக்குச்சமமானவைகளுமான உம்முடையமுகங்களைக் கண்டே திக்குக்களை நான் அறியவில்லை; ஸுகத்தையும் நான் அடைய

வேயில்லை. நீர் பிரஸன்னராகக்கடவீர். இந்தத்ருதராவ்ஷ்டிரபுத்திரர்க ளனைவரும் பீஷ்மரும் துரோணரும் ஸுரோதபுத்ரணுகர்ணனும் அரசர் களுடையகூட்டங்களுடனும் அவ்வாறே நம்மைச்சேர்த்தபுத்தவீரர்க களுள் தலைவர்களாயிருக்கிற வீரர்களோடும் கோரப்பற்களால் குரூர மாயிருக்கின்றவைகளும் பயங்கரமாயிருக்கின்றவைகளுமான உம் முடையமுகங்களைநோக்கி வினாவாகச் செல்லுகின்றனர். சிலர் பற்க ளின்சந்துகளில்அகப்பட்டுக்கொண்டு பொடிபண்ணப்படுகிறதலைகளு டன் காணப்படுகிறார்கள். நதிகளுடையஅனைகஜலவேகங்கள் எவ் வாறு ஸமுத்திரத்தையேநோக்கி ஓடுகின்றனவோ அவ்வாறே இந்த நாலேகத்திலுள்ளவீரர்கள் நான்குபக்கங்களிலும்ஜவலிக்கின்ற உம் முடையமுகங்களில் பிரவேசிக்கின்றனர். நன்குஜவலிக்கின்றநெருப் பில் விட்டில்கள் தாம்அழிவதன்பொருட்டு அதிகவேகத்துடன் பிர வேசிப்பதுபோல உலகங்கள் தாம்அழிவதன்பொருட்டு மிக்கவேகத் துடன் உம்முடையமுகங்களில் பிரவேசிக்கின்றன. எல்லாஉலகங்களை யும் ஜவலிக்கின்றவாய்களால் விழுங்கிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் நாக்கினால் அடிக்கடி நக்கிக்கொள்ளுகிறீர். விஷ்ணுவே! தேவரீரு டையஉக்கிரமானகிரணங்கள் ஒளிகளாலே உலகமனைத்தையும்நிரப்பிக் கொண்டுதினிக்கச்செய்கின்றன. தேவஸ்ரேஷ்டரே! உக்கிரமானஸ்வ ரூபமுள்ளதேவரீர் யார்? சொல்லவேண்டும். உமக்கு வந்தனம். பிர ஸன்னராகக்கடவீர். ஆதியாயிருக்கின்ற தேவரீரை நன்றாகத்தெரிந்து கொள்வதற்கு விரும்புகிறேன். தேவரீருடையபிரவருத்தியை நான் அறியவில்லை' என்றுசொன்னான்.

பூபகவான், 'உலகத்திற்குகூடியத்தையுண்டுபண் ணுவதற்காக விருத்தியடைந்திருக்கின்றகாலகை நானிருக்கிறேன். உலகங்களை ஸம்ஹரிப்பதற்காக இப்பொழுது நான் பிரவருத்தித்திருக்கிறேன். சுத்தருக்களுடையபடைகளில் நிற்கின்ற யுத்தவீரர்கள் அனைவரும், நீ (முயற்சி) இல்லாமலிருந்தாலும் உயிரோடிருப்பதில்லை. ஆதலால், நீ எழுந்திரு. கீர்த்தியை அடைவாயாக. பகைவர்களைஜயித்து நிறைந்தராஜ்யத்தை நீ அனுபவிப்பாயாக. இந்தவீரர்கள் முன்னமே என்னாலேயே கொல்லப்பட்டுவிட்டார்கள். ஸவ்வஸாசியே! நீ நிமித்த யாத் திரமாகஇரு. என்னால் கொல்லப்பட்டிருக்கிறதுரோணரையும் பீஷ்மரையும் ஜயத்தரணையும் கர்ணனையும் இன்னும்மற்றமுள்ளதலை வர்களானபோர்வீரர்களையும் நாசம்செய். மனவருத்தமடையாதே. போர்புரி. யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிப்பாய்' என்றுசொன்னார்.

கீரீடியானவன் கேசவருடையஇந்தவார்த்தையைக்கேட்டு இரு

காங்களையும் குவித்துக்கொண்டு நடுக்கமுற்று அவரை நமஸ்கரித்து மிகப்பயந்தவனாக மறுபடியிர்வணங்கித் தழுதழுத்தருளுடன் பின் வருமாறு கூறலானான்.

‘ஹ்ருஷீகேசரே! உலகமானது தேவரீருடையமகிமையைக் கீர்த்தனம் செய்வதனால் அதிகஸந்தோஷமடைகின்றது; அனுகூலமுள்ளதாகவும் ஆகின்றது. ராக்ஷஸர்கள் பயந்துகொண்டு திக்குக்களையோக்கி ஓடுகின்றார்கள். வித்தர்களுடைய கூட்டங்களையாவும் தேவரீரை நமஸ்கரிக்கின்றன. இவைகள் அனைத்தும் தக்கவைதாம். மஹாத்மாவே! மிக்க கௌரவம்பொருந்தியவரும் பிரம்மதேவருக்கும் அதிகர்த்தாவுமான உம்மை (அவர்கள்) ஏன் வணங்காமலிருப்பார்கள்? அழிவில்லாதவரே! தேவேசரே! உலகங்களுக்கெல்லாம் வாஸஸ்தானமாயிருப்பவரே! நீரே அழிவில்லாத ஜீவாத்மதத்வம். ஸத், அஸத் என்கிற சப்தங்களால் சொல்லப்பட்ட பிரகிருதித்வமும் நீரே; அந்தப்பிரகிருதித்வம், அதனுடன் ஸம்பந்தம் பெற்ற ஜீவாத்மதத்வம் இவைகளைக்காட்டிலும் எது வேறான முக்தாத்மதத்வமோ அதுவும் நீரே. அந்தமில்லாத ரூபமுள்ளவரே! தேவரீர் தேவதைகளுக்கெல்லாம் ஆதியான தேவதையும் புராணபுருஷருமாயிருக்கிறீர். நீர் இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குச் சிறந்த ஆதாரமாகவுமிருக்கிறீர்; அறிகிறவரும் அறியத்தக்கவனாவும் உத்தமஸ்தானமுமாயிருக்கிறீர். ப்ரபஞ்சமனைத்தும் உம்மால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வாயுயும் யமனும் அக்னியும் வருணனும் சந்திரனும் நான் முகனும் தேவரீரே. தேவரீர், பிதாமஹருக்கும் பிதாவாயிருக்கிறீர். தேவரீருக்கு ஆயிரந்தடவை நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம், மறுபடியும் மறுபடியும் தேவரீருக்கு நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம்; நமஸ்காரம். முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் உமக்கு வந்தனம். ஸர்வஸ்வரூபரே! நாற்புறங்களிலும் உமக்கு வந்தனம். அந்தமில்லாதவீர் யமுள்ளவரே! அபரிமிதமான விக்காமமுள்ள தேவரீர் எல்லாப்பொருள்களையும் வ்யாபித்திருத்தலால் ஸர்வஸ்வரூபியாயிருக்கிறீர். அச்சுதரே! தேவரீருடைய இவ்விதமான மகிமையை அறியாதவனான என்னால் தவறுதலாலாவது நட்பினாலாவது தோழரென்று எண்ணி அலக்ஷ்யமாக, ‘ஓ! கிருஷ்ண! ஓ! யாதவ! ஓ! நண்ப!’ என்று கூறப்பட்டதும், மேலும் வினையாடும் பொழுதோ, படுக்கும் பொழுதோ, உட்காரும் பொழுதோ, போஜனம் செய்யும் பொழுதோ தனித்திருக்கும் பொழுதோ, எதிரிலோ பரிஹாஸார்த்தமாக என்னால் அவமதிக்கப்பட்டதுமாகிய எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ளும்படி பெரிய மகி

மைபொருந்தியதேவரீரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒப்பற்ற பிரபாவமுடையவரே! தேவரீர் ஜங்கமஸ்தாவராத்மகமான இவ்வுலகத் துக்குப் பிதாவும், பூஜிக்கத்தக்கவரும், கௌரவமுள்ளகுருவுமாயிருக்கிறீர். முவுலகிலும் உமக்குச்சமமானவன் ஒருவனுமில்லை. அவ்வாறிருக்க உமக்குமேலானவேறொருவன் ஏது? ஆதலால் ஈசுவரரும் ஸ்தோத்திரம்செய்யத்தக்கவருமாயிருக்கிறதேவரீரை நான் சரீரத்தைநன்குபடியச்செய்து வணங்கி கூழ்மிக்கும்படி பிரார்த்திக்கிறேன். தேவரே! புத்திரனுடையகுற்றத்தைத் தந்தையும், சினேகிதனுடையகுற்றத்தைச் சினேகிதனும் பொறுப்பதுபோலப் பிரியமான தேவரீர் பிரியனுள்ளனுடையகுற்றங்களைப் பொறுக்கவேண்டும். இதற்குமுந்திப்பாராமலிருந்த இந்தவிஸ்வரூபத்தைக்கண்டு நான் ஸந்தோஷமடைந்தேன். பயத்தினாலும் என்மனமானது மிகவருந்துகிறது. தேவரே! முன்னம்இருந்தஅந்தரூபத்தையே எனக்குக் காண்பியும். தேவர்களுக்குஈசரே! உலகங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே! கருணைபுரிவீராக. முன்போலவே தேவரீரைக் கிரீடத்தையுடையவரும் கதாயுதத்தையுடையவரும் சக்ராயுதத்தைக்கையில்கொண்டவருமாக யான் பார்க்கவிரும்புகிறேன். ஆயிரங்கைகையுடையவரே! உலகமனைத்தையும்வடிவமாகக்கொண்டவரே! நான்குக்கைகளுடன் கூடின அந்தரூபத்தோடே எனக்குப் பிரஸன்னராகக்கடவீர்' என்றான்.

ஸ்ரீபகவான், 'அர்ஜுன! பிரகாசமயமானதும் ஸகலபிரபஞ்சதையும்வியாபித்திருக்கின்றதும் நாசமற்றதும் ஆதியிலுள்ளதும் உன்னைத்தவிர வேறுஒருவராலும்இதற்குமுன்பார்க்கப்படாததுமான என்னுடைய மிகச்சிறந்தரூபமானது உன்விஷயத்தில் பிரஸன்னனான என்னால் என்னுடையயோகமாயாஸாமர்த்தியத்தினால் உனக்குக் காண்பிக்கப்பட்டது. கௌரவர்களுள் சிறந்தவிரனே! மானிட உலகத்தில் உன்னைத்தவிர வேறொருவனால் இவ்விதஉருவத்தையுடையவனானான் வேதங்களாலும் யஜ்ஞங்களாலும் அத்யயனங்களாலும் தானங்களாலும் கிரியைகளாலும் உக்கிரமானதவங்களாலும் காணத்தக்கவனல்லேன். இப்படிப்பட்டபயங்கரமானஎன்னுடைய இந்தரூபத்தைக்கண்டு உனக்குத்துன்பமுண்டாகவேண்டாம்; மதிமயக்கமும் உண்டாகவேண்டாம். நீ பயமற்றவனும் மனக்களிப்புற்றவனுமாயிருந்துகொண்டு என்னுடையதான அதேரூபத்தை மறுபடியும்நன்குபார்' என்றுசொன்னார்.

ஸ்ரீவாஸுதேவர் அர்ஜுனனேநோக்கி இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு

அவன்பிரார்த்தித்தவண்ணமே தம்முடையரூபத்தைமறுபடியும்காண் பித்தார். மகாத்மாவான ஸ்ரீவாஸுதேவர் மறுபடியும்சாந்தமானரூப முள்ளவராகிப் பயந்துகொண்டிருக்கிற அந்த அர்ஜுனனை ஸமாதானம் செய்தார்.

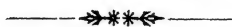
அர்ஜுனன், ‘ ஜனார்த்தனரோ! தேவரீருடைய சாந்தமான இந்தமனுஷ்யரூபத்தைக்கண்டு இப்பொழுது மனம்தெளிந்தவனும் ஸ்வபாவத்தைஅடைந்தவனும் ஆகிறேன் ’ என்றான்.

ஸ்ரீபகவான், ‘ நீ பார்த்த என்னுடைய இந்தவிஸ்வரூபமானது எவ் விதத்தாலும் ஒருவராலுங்காணமுடியாதது. தேவர்களுங்கூட எப் பொழுதும் இந்த ரூபத்தினுடையதரிசனத்தில் விருப்பமுற்றவர்களா யிருக்கிறார்கள். என்னை எவ்விதமாக நீ பார்த்தாயோ இப்படிப்பட்ட ஸ்வரூபத்துடன்கூடியநான் வேதங்களாலும் தவத்தினாலும் தானத் தினாலும் யாகத்தினாலும் பார்க்கத்தக்கவனல்லேன். பகைவர்களைத் தபிக்கச்செய்பவனே! அர்ஜுன! இவ்விதமகிமையுள்ளநான் என் னிடத்திலேயேவைக்கப்பட்டபக்தியினாலேயே யதார்த்தமாக அறிவ தற்கும் காண்பதற்கும் அடைவதற்கும் தகுந்தவன். பாண்டுநந்தன்! எவன் என்னையேஉத்தேசித்துக் கர்மங்களைச்செய்கிறவனும் என் னையேகதியாகக்கொண்டவனும் என்னிடத்திலேயேபக்தியையுடையவனும் எல்லாவிஷயாபிமானங்களையும்விட்டவனும் எல்லாப்பிராணி களிடத்திலும் துவேஷமுற்றவனுமாயிருக்கிறானே அவன் என்னை அடைகிறான் ’ என்றுகூறினர்.

முப்பத்தாறாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்க்கி.)

ப க வ த் கீ தை.

பன்னிரண்டாவது அத்யாயம்.

(பகீத் யோகம்.)

அர்ஜுனன், ‘ இவ்விதமாக உம்மிடத்திலேயேஎப்பொழுதும் மனத்தைச்சேர்த்தவர்களாக உம்மை உபாஸிக்கிறவர்களும் அவ்யக்த மான ப்ரத்யகாத்மஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறவர்களுமான அவ்விரண்டு வகையானபக்தர்களுள் யோகத்தை நன்குஅறிந்தவர்கள் யார்? ’ என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லுகிறார். 'எவர்கள் மனத்தைஎன்னிடத்தில் வைத்து அதிகாரத்தையுள்ளவர்களாகவும் என்னோடுநித்யமானஸம் பந்தத்தை விரும்புகிறவர்களாகவும் என்னை உபாஸிக்கின்றார்களோ அவர்கள் யோகசிஷ்டையில் தேர்ச்சிபெற்றவர்களென்று என்னால் எண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். எவர்கள் இந்திரியங்களின் கூட்டத்தை நன்கு அடக்கி எல்லா இடத்திலும்ஸமபுத்தியுள்ளவர்களும் ஸர்வபிராணிகளுக்கும் நன்மைசெய்வதில்விருப்பமுள்ளவர்களுமாக இவ்வித மென்றுகுறிக்கத்தகாததும் அவ்யக்தமும் எங்கும்நிரம்பியதும் சிந்திக்கமுடியாததும் ஸர்வஸாதாரணமாயிருப்பதும் சலனமற்றதும் நித்யமாயிருப்பதுமான ¹அக்ஷரஸ்வரூபத்தை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் என்னையே அடைகிறார்கள். அவ்யக்தமான ஆத்மதத்வத்தினிடத்தில்பற்றிநிற்கிறமனத்தையுடையவர்களான அவர்களுக்குத் துன்பமானது மிகஅதிகமாகஉண்டாகிறது. தேகத்தினிடத்தில் ஆத்மாபிமானமுள்ள அவர்களால் அவ்யக்தவிஷயமானமனோவிருத்தியானது வருத்தத்தால் அடையப்படுகிறது. பார்த்த! எவர்கள் எல்லாக்கர்மங்களையும் என்னிடத்தில்ஸமர்ப்பணம்செய்து என்னைப்பிரதானமாகக் கொண்டு வேறுபிரயோஜனத்தைக்கருதாதயோகத்தினால் என்னைத்தியானம்செய்துகொண்டு உபாஸிக்கின்றார்களோ என்னிடத்தில் வைக்கப்பட்டமனத்தையுடையவர்களான ஆந்தப்பக்தர்களை ம்ருத்யுஸ்வரூபமானஸம்ஸாரமாகிறஸமுதாத்விவிருந்து நான் விரைவாகக் கரைவுற்றுகிறேன். என்னிடத்திலேயே மனத்தை நிலையாகவை. என்னிடத்தில் புத்தியை நிலைநிறுத்து. இதற்குமேல் என்னிடத்திலேயே வாஸம்செய்வாய். ஸந்தேகமில்லை. தனஞ்சய! ஒருகால் என்னிடத்தில்மனத்தைநிலைநிறுத்துவதற்கு நீ சக்தியற்றவனாயிருந்தால் பிறகு அப்பாஸையோகத்தால் என்னைஅடைவதற்குகிறுமபு. அப்பாஸம்செய்வதிலுங்கூட நீஸாமர்த்தியமில்லாதவனாயிருந்தால் எனக்குப்ரீதியை உண்டுபண்ணுங்கர்மங்களை யே உததமமென்றுதெரிந்து அனுஷ்டிக்கின்றவனாகக்கடவாய். என்னுடையபிரீதியைக்கருதியாவது காமங்களைச்செய்கின்றீ வித்தியை அடைவாய். என்னிஷயமான பக்தியோகத்தைஆராயித்து இந்தக்காமாக்களையும்செய்வதற்குச் சக்தியற்றவனாயின் அதற்குப்பின் மனத்தைஅடக்கி ²எல்லாக்கர்மங்களுடையபலனையும் எனக்குஅர்ப்பணம்செய். அப்பாஸத்தைக்காட்டிலும் ஞானம் சிறந்தது. ஞானத்தைக்காட்டிலும் தியானம்சிறந்தது. தியானத்தைக்

¹ (ச-ம்)பிரம்மம். (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.

² 'ஸர்வகர்மபலத்யாக:' என்பதுமூலம்.

காட்டிலும் கர்மபலத்தைப்பகவதர்ப்பணம்செய்வது சிறந்தது. தியாகத்தினால் காலவிளம்பயின்றிச் சாந்தியுண்டாகிறது. என்னுடையஎந்தப்பக்தன் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும்த்வேஷமில்லாதவனும் நேசமுள்ளவனும் கருணையுள்ளவனும் அஹங்காரமகாரங்களை விட்டவனும் ஸுகதுக்கங்களைஸமமாகஎண்ணுகிறவனும் பொறுமையுள்ளவனும் எப்பொழுதும்ஸந்தோஷமுள்ளவனும் யோகியும் மனமடங்கினவனும் உறுதியானநிச்சயமுள்ளவனும் என்னிடத்தில்மனம்புத்திகளைவைத்தவனுமாயிருக்கிறானே அவன் எனக்குப் பிரியன். எவனிடமிருந்து ஜனங்கள் பயமடைகிறதில்லையோ, எவன் ஜனங்களிடமிருந்துபயமடைகிறதில்லையோ, எவன் ஸந்தோஷம், கோபம், பயம், மனக்குழப்பம்இவைகளால் விடுபட்டிருக்கிறானே அவனும் எனக்குப் பிரியன். எவன் அபேகைஇல்லாதவனும் சுத்தனும் ஸமர்த்தனும் (மற்றவைகளில்) உதாலீனனும் (சாஸ்திரீயகர்மானுஷ்டானங்களால்ஸம்பவிக்கக் கூடியசீதோஷ்ணபருஷஸ்பர்சாதிதுக்கங்களால்) மனவருத்தமடையாதவனும் (விஹிதகர்மங்களைத்தவிரமற்ற) எல்லாக்கர்மங்களையும்ஒழித்தவனுமாயிருக்கிறானே அந்தஎன்பக்தன் எனக்குப்பிரியன். எவன் ஸந்தோஷிக்கிறதில்லையோ, த்வேஷத்தைப்பாராட்டுகிறதில்லையோ, துக்கமடைகிறதில்லையோ, (ஒன்றையும்) விரும்புகிறதூறில்லையோ, எவன் சுபாசுபங்களில்பற்றற்றவனாகி என்னிடத்தில்பக்தியுள்ளவனானே அவன் எனக்குப் பிரியன். எந்தமனிதன், பகைவனிடத்திலும் நண்பனிடத்திலும் அவ்வாறேமனாவமானங்களிலும் சீதோஷ்ணஸுகதுக்கங்களிலும் ஸமமாயிருந்துகொண்டு (ஒன்றிலும்) பற்றில்லாதவனும் இகழ்தல் புகழ்தவிரண்டையும்ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் மௌனவிரதமுடையவனும் கிடைத்ததைக்கொண்டுஸந்தோஷமடைந்தவனும் வீடில்லாதவனும் நிலையானபுத்தியுள்ளவனுமாயிருக்கிறானே சிறந்தபக்தியுள்ள அவன் எனக்குப்பிரியன். தர்மத்தைவிட்டுவிடாததும் மோகூத்தைக்கொடுப்பதுமான இவ்விபக்தியோகத்தைச் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி எவர்கள் உபாஸிக்கிறார்களோ சிரத்தைபுள்ளவர்களும் என்னையே பரமபுருஷார்த்தமென்றுநம்பினவர்களுமான அந்தப்பக்தர்கள் எனக்கு மிகவும்பிரியமானவர்கள்' என்றுகூறினார்.

முப்பத்தேழாவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (நோடர்ச்சி.)

ப க வ த் கீ தை.

பதின்முன்றாவது அத்தியாயம்.

(கேஷத்ரகேஷத்ராஜ்ஞவீபாகயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'கேசவரே! பிரகிருதி, புருஷன், கேஷத்ரம், கேஷத்ராஜ்ஞன், ஞானம் ஞேயம்இவைகளை அறியவிரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான், 'குந்திபுத்திர! (போகஸாதனமான) இந்தச்சரீரமானது கேஷத்ரமென்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் கேஷத்ரத்தை எவன் அறிகிறானோ அவனை கேஷத்ராஜ்ஞனென்று அழைப்பதற்கு அவன் சொல்லுகிறார்கள். பாதகுலத்திலுதித்தவனே! என்னை எல்லா கேஷத்திரங்களிலுமுள்ள கேஷத்ராஜ்ஞனாகவும்தெரிந்துகொள். கேஷத்திரம், கேஷத்ராஜ்ஞன் இவைகளுடைய ஞானம் எதுவோ அது தான் ஞானமென்பது என்னுடைய விச்சயம். அந்தக் கேஷத்திரமானது எந்தத் திரவ்யங்களால் உண்டாயிருக்கிறதோ, எவைகளுக்கு ஆபாயமோ, எவ்விதமான விகாரங்களை யுடையதோ, எந்தப் பரமோஜனத்தின் பொருட்டு உண்டானதோ, எவைகளுடைய கூட்டமோ, அந்தக் கேஷத்ராஜ்ஞனும் எவ்விதமான ஸ்வரூபமுடையவனோ, எவ்விதமான மகிமை யுடையவனோ, அவைகளைச் சுருக்கமாக என்னிடத்தினின்று கேள். அந்தக் கேஷத்ராஜ்ஞனது தத்வமானது பலவாறாக ரிஷிகளாலும் பற்பலவிதமான வேதங்களாலும் யுக்திகளுடன் கூடியவைகளும் ஸந்தேகமற்ற அர்த்தங்களை நிரூபிப்பதற்கு உதவிகளுமான பரமமஸூரங்களிலுள்ள பதங்களாலும் தனித்தனியாகப் பகுத்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மஹாபூதங்கள், அகங்காரம், மஹத்தத்வம், மூலபிரகிருதி, ஞானகர்மேந்திரியங்கள் பத்து, மனம் ஒன்று, இந்திரியங்களுடைய விஷயங்களாகிய சப்தஸ்பர்ச ரூபாஸகந்தங்களையே நது, இச்சை, த்வேஷம், ஸூகம், துக்கம், ¹சேதனனுக்கு ஆதாரமாயிருக்கின்ற பூதஸங்காத ரூபமான சரீரம் என விகாரங்களாகிடுகூடிய இந்தக் கேஷத்ரமானது சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்டது. மேன்மைபெற்ற மனிதர்

¹(ச-ம்) 'ஸங்காத' தேகம் இந்திரியங்கள் இவைகளுடைய சேர்க்கை; 'சேதன' அந்தக்காணவிருத்தி; 'தருதி' தைர்யம்.

களை அவமதிக்காமலிருத்தல், டம்பயில்லாமை, மூன்றுகாணங்களாலும்பிறர்க்குத்தீங்குசெய்யாமை, பொறுமை, (காணதரயங்களிலும்) ஒரேவிதமான பிரவிர்த்தியோடிருத்தல், ஆசார்யனை உபாஸித்தல், சுத்தி, உறுதியோடிருத்தல், மனத்தைஅடக்குதல், இந்திரியங்களால் கிரஹிக்கத்தக்கவிஷயங்களில் வெறுப்படைதல், அகங்காரமின்மை, பிறப்பு இறப்பு மூப்பு வியாதி துக்கம்ஆகியதோஷங்களைவிலக்கமுடியாதவைகளென்று அறிதல், பற்றின்மை, புத்திரன்மனைவியீடுமுதலானவைகளில் அபிமானநில்லாமலிருத்தல், இஷ்டாநிஷ்டங்கள்நேரிடுங்காலத்திலும் எப்பொழுதுமே ஒரேவிதமானமனத்தோடிருத்தல், வேறுதேவதையினுடையஸம்பந்தமின்றி என்னிடத்திலேயேதவறாதபக்தியைச்செய்தல், ஜனமில்லாதஇடத்திலவாஸம்செய்தல், ஜனங்களுடையகோஷ்டியில்விருப்பமற்றிருத்தல், ஆத்மதத்வஞானத்தில் எப்பொழுதும்நிலைபெற்றிருத்தல், தத்வஞானத்திற்கு எது பிரயோஜனமோ அதைச்சிந்தித்தல் இவை ஞானமென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றைக்காட்டிலும்வேறாயுள்ளது அஜ்ஞானம். ¹ எது அறியத்தக்கதோ, எதையறிந்து ² அமிர்த்தத்தை அடைகிறதோ அதை நான் உரைப்பேன். அந்த ³ ஆத்மாவானது அனாதியாகஉள்ளது; என்னையே பிரதானமாகக்கொண்டது; சரீரத்தினால் பரிச்சேதிக்கமுடியாதபடி பெரிதாகிருக்கிறது. அது ஸத்தென்றாவது அஸத்தென்றாவது சொல்லவொண்ணாதது. அந்த ஆத்மஸ்வரூபமானது எல்லாஇடத்திலும் கைகளையும் கால்களையுமுடையது; எல்லாஇடத்திலும் கண் தலை வாய்இவைகளையுமுடையது; எல்லாஇடத்திலும் காதுகளையுமுடையது; உலகத்திலுள்ள எல்லாவஸ்துக்களையும் வியாபித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்தச்சுத்தாத்மஸ்வரூபமானது எல்லாஇந்திரியங்களாலும் விடுபட்டிருந்தாலும் எல்லாஇந்திரியங்களுடையதொழில்களாலும் விஷயங்களை அறிவதற்கு ஸாமர்த்தியமுமுடையது; ஒன்றிலும்ஸம்பந்தமில்லாதிருந்தாலும் எல்லாவற்றையும்தரிப்பதில் ஸாமர்த்தியமுமுடையது; குணங்களால்விடுபட்டிருந்தாலும் குணங்களை அனுபவிப்பதில் திறமையுள்ளதாகவுமிருக்கிறது. ப்ருதிவிமுதலான ஐந்து மஹாபூதங்களுடைய உள்ளும்புறமும் அந்தச்சுத்தாத்மஸ்வரூபம் வியாபித்திருக்கிறது; ஸ்வபாவமாகவே ஸ்தாவரரூபமாகவும் ஜங்கமரூபமாகவுமிருக்கிறது. அதிகஸூட்சுமமாயிருப்பதால் அது அறிய

¹ இங்கு சங்கரபாஷ்யம் வேறுபடுகிறது.

² (ச-ம்) மாணமின்மையை. (ரா-ம்) ஆத்மாவை.

³ (ச-ம்) பரப்ரம்மம். (ரா-ம்) ஜீவாத்மா.

முடியாதது. அது தூரத்திலும் ஸமீபத்திலும் இருக்கின்றது. அது பிராணிகளிடம்பேதமின்றி எங்கும்ஒரேவிதமாயிருந்தாலும் தனித் தனியாகப்பிரிக்கப்பட்டதுபோலிருக்கின்றது. அது பிருதிவிமுதலான பூதங்களைத்தரிக்கின்றதும் அன்னாதிகளைப்பகிக்கின்றதும் அவைகளுடையபரிணாமத்துக்கு ஹேதுவாயிருப்பதுமாக அறியத்தக்கது. அந்தச்சத்தாத்மஸ்வரூபமானது ஜ்யோதிர்மயமான வஸ்துக்களுக்கும் பிரகாசத்தையுண்பெண்ணுகிறது; ஸூட்சுமாவஸ்தையுள்ள¹ தமஸைக்காட்டிலும் வேறுகஇருக்கிறதென்றும் சொல்லப்படுகிறது. அதுஞானரூபமும் அறியத்தக்கவஸ்துரூபமும் ஞானத்தால்அடையத்தக்கதும் எல்லாப்பிராணிகளின் ஹ்ருதயத்திலும் நிலைபெற்றதுமாயிருக்கிறது. இவ்விதமாகக் க்ஷேத்ரதத்துவமும் ஆத்மதத்துவஜ்ஞானமும் அறியத்தக்க (க்ஷேத்ரஜ்ஞானுடையயாதாத்மியமும்) சுருக்கமாக உரைக்கப்பட்டன. என்னுடையபக்தன் இவற்றையறிந்து என்னுடையஸ்வபாவத்தைஅடைவதற்குத் தகுந்தவனாகிறான். பிரகிருதிபுருஷன்இவ்விண்ணடியும் அனாதிகளாகஅறி. விகாரங்களையும் குணங்களையும் பிரகிருதியினிடத்தினின்று உண்டானவையாக நீ அறி. சரீரத்துக்கும்இந்திரியங்களுக்கும்செய்கைகளைஉண்பெண்ணும்விஷயத்தில் பிரகிருதியானது காரணமென்று கூறப்படுகிறது. (அந்தப்பிரகிருதியை அதிஷ்டானமாகக்கொண்ட) ஆத்மாவானவன் ஸுகதுக்கங்களைஅனுபவிப்பதில் காரணமாகச்சொல்லப்படுகிறான். பிரக்ருதிஸம்பந்தம்பெற்றபுருஷன் பிரக்ருதிஸம்ஸர்க்கத்தாலுண்டானகுணங்களை அனுபவிக்கிறான். உத்தமஜாதிகளிலும் நீசஜாதிகளிலும் பிறப்பைஅடைய இந்தஜீவனுக்குக் குணஸம்பந்தமே காரணமாகஇருக்கிறது. இந்தத்தேகத்திலிருக்கின்ற அளவிடமுடியாதஞானசக்தியுள்ளபுருஷன் (தேகத்தின்செய்கைகளைச்) சமீபத்தினின்றுபார்ப்பவனும் அனுமதிக்கொடுப்பவனும் (தேகத்தைத்) தரிப்பவனும் (ஸுகதுக்கங்களை) அனுபவிப்பவனுமாகிறான். (இவ்வாறுதேகத்தையமிப்பதினாலும், தரிப்பதினாலும், தேகத்திற்குத்தலைவனாயிருப்பதினாலும் இவன் இந்தத்தேகம், இந்திரியங்கள், மனம்இவைகளைக்குறித்து)மஹேஸ்வரனென்றும் பரமாத்மாவென்றும் சொல்லப்படுகிறான். எவன் இவ்விதம் புருஷனையும் ஸத்வாதிகளானமுக்துணங்களோடுகூடின பிரகிருதியையும் அறிகிறானோ அவன் எவ்விதமானநிலைமையிலிருந்தாலும் மறுபடியும் பிறக்கிறதில்லை. யோகத்தில்தலைபெற்றசிலர் சரீரத்திலிருக்கின்றஆத்மாவை மனத்தினால் தியானயோகத்தால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கின்றார்கள். மற்ற

¹ (சூம்) அஜ்ஞானம். (ரா-ம்) ஸூட்சுமாவஸ்தையிலிருக்கிறபிரக்ருதி.

வர்கள் ஞானயோகத்தாலும் வேறுசிலர் கர்மயோகத்தாலும் அறிகிறார்கள். இவ்வாறு அறியாத மற்றவர்களோ ஞானிகளிடத்தினின்று உபதேசத்தைக்கேட்டு (கர்மயோகாதிகளால்) உபாஸிக்கின்றார்கள். எவர்கள் குருவின் உபதேசத்தைக்கேட்பதைப் முக்கியமாகக்கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களும் ஸம்ஸாரபந்தத்தைத் தாண்டவேதாண்டுகிறார்கள். பரதசிரேஷ்ட! (உலகத்தில்) ஸ்தாவரஜங்கமஸ்வரூபமாக உண்டாகிறவஸ்துக்களெல்லாம் கேஷத்ரகேஷத்ராஜ்ஞர்களுடைய ஸம்பந்தத்தினால் உண்டாகின்றன என்று அறி. எல்லாப் பூதங்களிடமும் பாமேஸ்வரனாயிருக்கின்ற ஆத்மாவை எங்கும் ஸமமாக இருப்பவனென்றும் தேகாதிகள் அழிந்தாலும் அழியாமலிருக்கிறவனென்றும் எவனறிகிறானோ அவனே உள்ளபடி ஆத்மாவை அறிகிறான். எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் நன்குநிலைபெற்றிருக்கின்ற ஆத்மாவை ஸமமாகப் பார்க்கிறவன் தன்னாலே தன்னைத் தீங்குக்கு உட்படுத்திக்கொள்ளான்; அதனால் உத்தமமான கதியை அடைகிறான். எல்லாவிதக் கர்மங்களும் ப்ரக்ருதியினாலேயே செய்யப்படுகின்றவையென்றும் அவ்வாறே ஆத்மா கர்த்தா அல்லனென்றும் எவன் அறிகிறானோ அவன் ஆத்மாவை அறிகிறான். தேவர் மனிதர் முதலான பிராணிகளாகத் தனித்தனி இருக்கும் ப்ரபஞ்சமனைத்தையும் ப்ரக்ருதி ஒன்றினிடத்திலேயே இருப்பதாகவும் அதனிடத்தினின்றே விஸ்தாரத்தையடைகிறதாகவும் எப்பொழுது பார்க்கிறானோ அப்பொழுது ப்ரம்மத்தை அடைகிறான். குந்தீபுத்ர! இந்தப் ப்ரமாத்மாவானவன் சரீரத்தில் நிலைபெற்றிருந்தாலும் அனாதியாயிருப்பதினால் அழிவற்றவனாயிருக்கிறான்; ஸத்வாதிகளான குணங்களால் விபேடிருத்தலால் ஒன்றையும் செய்கிறதில்லை; ஒன்றோடும் ஒட்டுகிறதில்லை. எல்லா இடத்திலும் வ்யாபித்திருக்கின்ற ஆகாசமானது ஸலக்ஷம்மாயிருத்தலால் எவ்வாறு ஒன்றினாலும் பற்றப்படுகிறதில்லையோ அவ்வாறே எல்லாத் தேகங்களிலும் நிலைபெற்றுள்ள ஆத்மாவானவன் அந்த அந்தத் தேகஸ்வபாவங்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை. பாரத! ஒரு ஸூர்யன் இந்த உலகமனைத்தையும் எவ்வாறு விளக்குகிறானோ அவ்வாறு கேஷத்ராஜ்ஞன் எல்லாச் சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கிறான். ஞானமாகிற கண்ணால் கேஷத்ரத்துக்கும் கேஷத்ராஜ்ஞனுக்குமுள்ள இவ்விதவேறுபாட்டையும் பூதகாரமாகப் பரிணமித்திருக்கின்ற ப்ரக்ருதியினிடத்தினின்று விடுவித்துக்கொள்வதற்கு உபாயமான (அமானித்வமுதலான) குணங்களையும் எவர்கள் அறிகிறார்களோ அவர்கள் ப்ரம்மமத்தை அடைகிறார்கள்.

முப்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

ப க வ த் கீ தா பர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

ப க வ த் கீ தை.

பதினான்காவது அத்தியாயம்.

(துண்தரயவிபாகயோகம்.)

எதை அறிந்து எல்லா முனிகளும் இந்தஸம்ஸாரபந்தத்தினின்றும் விடுபட்டுச் சிறந்தவியத்தியைப் பெற்றார்களோ வேறானதும் ஞானங்களுள் சிறந்ததுமான அந்த ஞானத்தைத் திரும்பவும் உணக்குநான் சொல்வேன். இந்த ஞானத்தை ஆஸ்ரயித்து என்னுடன் ஸாதர்மயத்தை அடைந்தவர்கள் ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலும் பிறப்பதில்லை. பிரளயகாலத்திலும் அழிவதில்லை. பாரத! உலகமனைத்துக்கும் காரணமும் மஹாத்விவிகாரங்களுந்குக்காரணமுமான அசேதன பிரகிருதியில் யான் கர்ப்பத்தை வைக்கிறேன். அதனால் (பிரம்மாத்விஸ்தம்பபரியந்தமுள்ள) எல்லாப் பிரபஞ்சங்களுடைய உக்பத்தியும் உண்டாகிறது. குந்திபுத்திர! (தேவகந்தர்வபசுபக்ஷிகள் முதலான) எல்லா ஜாதிகளிலும் எந்தமூர்த்திகள் உண்டாகின்றனவோ அவ்விதமூர்த்திகளுக்குப் பிரகிருதியானது காரணமாயிருக்கிறது. யான் (அந்தப் பிரகிருதியில்) விதைபோட்டதந்தையாயிருக்கிறேன். பெரிய கைவன்மையுள்ளவனே! பிரகிருதியினிடத்தினின்றும் உண்டாகிறஸத்வம் ரஜஸ் தமஸ் என்கிறகுணங்களும் தேகத்திலிருக்கின்ற அழிவற்றவனான ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றன. தோஷமற்றவனே! ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிறகுணங்கள் மூன்றனுள் நிர்மலமாயிருப்பதால் பிரகாசிக்குந்தன்மையுள்ளதும் ஆரோக்யவேறுவதுமான ஸத்வகுணமானது ஆத்மாவை ஸுகஸம்பந்தத்தாலும் ஞானஸம்பந்தத்தாலும் கட்டுகிறது. குந்திபுத்திர! ரஜோகுணத்தை, ஆசைக்குக்காரணமாயிருக்கிறதென்றும் சப்தாத்விஷயானுபவவிச்சைக்கும் புத்திரமித்திரபந்துக்களோடு சேர்க்கைக்கும் உக்பத்திஸ்தானம் என்றும் அறி. அந்த ரஜோகுணமானது தேகியான ஆத்மாவைக் கர்மஸம்பந்தத்தால் கட்டுகிறது. பரதகுலத்திற்பிறந்தவனே! தமோகுணத்தையோவென்றால் அஃ ஞானத்தால் உண்டாகின்றதென்றும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் மோகத்தையுண்டுபண்ணுகிறதென்றும் அறி. அந்தத் தமோகுணமானது அஜாக்ரதையாலும் சோம்பலாலும் உறக்கத்தாலும் ஆத்மாவைக் கட்டுகின்றது. பரதகுலத்திலுதித்தவனே! ஆத்மாவை ஸத்வம்

ஸுகத்திலும் ரஜோகுணம் கர்மத்திலும் சேர்ப்பிக்கின்றன. தமோகுணமோ ஞானத்தைமறைத்துத் தவறுதலில் சேர்ப்பிக்கின்றது. பாரத! ஸத்வகுணமானது ரஜஸையும் தமஸையும், ரஜோகுணமானது ஸத்வத்தையும் தமஸையும், அவ்வாறே தமோகுணமானது ஸத்வத்தையும் ரஜஸையும் அடக்கி வெளிப்படுகின்றன. இந்தத்தேகத்தில் (கண்முதலியஞான) த்வாரங்களெல்லாவற்றிலும் எப்பொழுது பிரகாசஞானமுண்டாகிறதோ அப்பொழுது ஸத்வம் நிச்சயமாக விருத்தியடைந்திருக்கிறதென்றறியவேண்டும். பரதர்ரேஷ்டனே! பேராசை (பிரயோஜனத்தைத் திர்பாராமலே காரியங்களில் ஒழிவற்று) பிரவ்ருத்தித்தல் (பயனுக்குஸாதனங்களான) கர்மாக்களைத் தொடங்குதல் இந்திரியங்களுக்கு அடக்கமின்மை விஷயஇச்சைஇவைகள் ரஜோகுணம் அபிவிருத்தியடைந்தால் உண்டாகின்றன. குருந்தன! தமோகுணம் விருத்தியடையும் ஸமயத்தில் ஞானம் உதியாமலிருத்தல், செய்யவேண்டியகார்யங்களில் பிரவிர்த்திஇல்லாமல் ஸதம்பித்துநிற்றல், அகார்யத்தில் பிரவிருத்தித்தலைப்பயனாகக்கொண்டதவறுதல், விபரீதஞானம் இவைகள் உண்டாகின்றன. ஸத்வகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கையில் தேகியானவன் உயிரைவிட்டால் உத்தமமானதத்வத்தை அறிந்தஞானிகளுடைய பரிசுத்த உலகங்களை அடைகிறான். ரஜோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கும் தருணத்தில் மரணத்தை அடைபவன் பலாபேகைபுடன் கர்மங்களைச் செய்கின்றவர்களான கர்மத்தில்பற்றுள்ளவர்களுடைய குலங்களில் பிறக்கிறான். அவ்வாறே தமோகுணம் தலைமைபெற்றிருக்கும் ஸமயத்தில் உயிரை விடுபவன் நாய்பன்றிமுதலான நீசஜந்துக்களுடைய ஜாதிகளில் பிறக்கிறான். புண்ணியகர்மத்திற்கு ஸத்வத்தினால் உண்டுபண்ணப்பட்டதாகவும் சிறிதும் துக்கமில்லாததாகவுமிருக்கின்ற ஸுகத்தைப்பலனாகவும், அவ்வாறே ரஜோகுணத்திற்குத் துக்கத்தைப்பலனாகவும், தமோகுணத்திற்கு அஞ்ஞானத்தைப்பலனாகவும் சொல்லுகிறார்கள். ஸத்வகுணத்தினின்று ஞானமுண்டாகிறது. ரஜோகுணத்தினின்று பேராசையுண்டாகின்றது. தமோகுணத்தினின்று அஜாக்கிரதையும் விபரீதஞானமும் அஜ்ஞானமுமுண்டாகின்றன. ஸத்வகுணத்தில்தலைபெற்றவர்கள் மேலானபதவியை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்கள். ரஜோகுணமுடையவர்கள் ¹ மத்தியிலே வாஸம்செய்கின்றனர். தமோகுணத்தையுடையவர்கள் நீசமானகுணத்திற்குரிய செய்கைகளில் நிலைபெற்று அதோகதியை (நாகத்தை) அடைகின்றார்கள். உத்தம

மானஸ்த்வகுணத்தில் நிலைபெற்றவிவேகியானவன் ¹ குணங்களைக்காட்டிலும் வேறாயிருக்கின்ற ஆத்மாவைக் கர்த்தா அல்லனென்றும் குணங்களைக்காட்டிலும் வேறானவனென்றும் அறிந்தபொழுது என்னுடையஸ்வரூபத்தை அடைகிறான். தேகியானவன் தேகத்திலுண்டாயிருக்கிற முக்குணங்களையுந்தாண்டிப் பிறப்பிறப்புமூப்புகளால் உணரப்பண்ணப்பட்டதுக்கங்களால் விடுபட்டவனாகி அழிவற்ற ஆத்மாவை அனுபவிக்கிறான்' என்றார்.

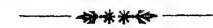
அர்ஜுனன், 'பிரபுவே! இந்தமூன்றுகுணங்களையுந்தாண்டியிருக்கிறவன் எவ்விதமான அடையாளங்களை அடையுருப்பான்? அவன் எவ்விதஆசாரமுடையவன்? இந்தமூன்றுகுணங்களையும் எந்தஉபாயத்தால் தாண்டுகிறான்?' என்று வினவினான்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார். 'பாண்டவ! எவன் ஸம்பவிக்கின்ற பிரகாசத்தையும் பிரவிருத்தியையும் மோகத்தையும் த்வேஷிக்கிறதில்லையோ, எவன் நிவ்ருத்தித்திருக்கின்ற அவைகளை விரும்புகிறதில்லையோ, எவன் உதாஸீனன்போலிருந்துகொண்டு குணகாரியங்களான ராகம்துவேஷமுதலானவைகளால் அசைக்கப்படமாட்டானோ, எவன் குணங்களேப் பரவ்ருத்தித்திருக்கின்றனவென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கிறானோ, (எவன் அவ்விதமான குணகார்பங்களுக்கு அனுகுணமாக நிஷ்டையிலிருந்து) சலிக்கிறதில்லையோ, எவன் ஸுகதுக்கங்களில் ஸமமான சித்தவிருத்தியுடையவனும் தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே நிலைபெற்றவனும் மண்ணுக்கட்டியிலும் கல்லிலும் தங்கத்திலும் ஸமமானபாவனையுள்ளவனும் பிரியத்தையும் அப்பிரியத்தையும் ஸமமாகப்பாவிக்கின்றவனும் மனோதைரியமுள்ளவனும் புகழையும் நிர்த்தையையும் ஸமமாக எண்ணுகிறவனும் மானத்திலும் அவமானத்திலும் ஸமமாயிருப்பவனும் மிதரபகூத்திலும் சத்ருபகூத்திலும் ஸமமாயிருக்கின்றவனும் ஸர்வகர்மங்களையும் விட்டவனுமாயிருக்கிறானோ அவன் முக்குணங்களையும் தாண்டினவென்று சொல்லப்படுகிறான். எவன் என்னையே அசஞ்சலமான பக்தியோகத்தால் உபாஸிக்கிறானோ அவன் இம்முக்குணங்களையுந்தாண்டிப் பிரம்மமாவதற்குத்தக்கவனாகிறான். நான் அழிவற்றதும் குறைவற்றதுமான பிரம்மமாவதற்கு ஆர்யாயிராசாயிருக்கிறேன்; சார்வதமான தர்மத்திற்கும் நித்யமான ஸுகத்திற்கும் இருப்பிடமாயிருக்கிறேன்.

¹ 'எப்பொழுது குணங்களைக்காட்டிலும் வேறுகர்த்தாவைப் பார்க்கவில்லையோ, குணங்களைக்காட்டிலும் மேலானவனை அறிகிறானோ அப்பொழுது' எனினும் பொருந்தும்.

முப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

பகவத்கீதாபர்வம். (தோடரிச்சி.)

பகவத்கீதை.

பதினெந்தாவது அத்தியாயம்.

(¹ புருஷோத்தமயோகம்.)

மேலாயிருக்கின்ற (நான்முகனை) வேராகக் கொண்டதும் கீழான (பூமியில்வளிக்கின்றமனிதன், பசு, புழு, பூச்சி, ஸ்தாவரமுதலானவைகளைக்) கிளைகளாகவுடையதுமான ஸ்தூரயில்லாத ஸம்ஸாரமாகிற அரசமாததை நாசமற்றதாகச் சொல்லுகிறார்கள். எந்தஸம்ஸாரவிருஷத்திற்கு வேதங்களை யுலகக்ளா அந்தஸம்ஸாரவிருஷத்தை அறிபவனை வேதார்த்தத்தை அறிந்தவன். ஸதவம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற மூக்குணங்களால் விருத்திபடைந்ததும் ரூபம் ஸமுதலான விஷயங்களை யே தளிராகக் கொண்டிருக்கின்றதுமான அந்தஸம்ஸாரவிருஷத்தினுடையகிளைகள் கீழுலகங்களிலும் மீமலகங்களிலும் பரவியிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரவிருஷத்தினுடைய கர்மரூபமானவர்கள் கீழாக மனுஷ்யப்லாகத்தில் மேன்மேலும் கர்மங்களை யே தொடர்ச்சியாகக்கொண்டு எவரும் பரவியிருக்கின்றன. இந்தஸம்ஸாரவிருஷத்தினுடைய ம்மற்சொன்னவிதமான ஸ்வரூபமானது இந்தஸம்ஸாரத்திலிருக்கின்ற ஜனங்களால் அறியப்படுகிறதில்லை. இந்த விருஷத்தினுடையமுடிவு, தொடக்கம், நிலைமை இவைகளும் அறியப்படுகிறதில்லை. நன்றாக ஆணிவேருடன் கீழேமுடிவற்றிருக்கின்ற இந்தஸம்ஸாரமாகிற அரசமாததை வைராக்யமாக உறுதியானகத்தியாலில் வெட்டிப் பிறகு எந்தவிடத்தை நாடினவர்கள் மறுபடியும் ஸம்ஸாரமாகக்கத்தில திருமபமாட்டார்கள் னோ அப்படிப்பட்டஸ்தானமானது மேதத்தக்கது. எவனிடத்தினின்று ம்வகுலமாய்தொடரதுவந்திருக்கிற ஸம்ஸாரபரவருத்தி பரவியிருக்கிறதோ அந்தஆதிபுருஷனையே உசாணமடையவேண்டும். அகங்காரத்தையும் விபரீதஞானத்தையும் விட்டவர்களும் புத்திரமித த்ராத்திகளிடத்தில பற்றுதலென்கிற மேதாததை விலக்கியவர்களும்

¹ புருஷோத்தமப்ராப்தியோகமென்றும் புராணபுருஷோத்தமயோகமென்றும்வழங்கும்.

² 'ப்ராப்த்யேத்' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

ஆத்மவிஷயமான ஞானத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றவர்களும் மற்றவஸ்துக்களிடத்தில் ஆசையற்றவர்களும் ஸுகதுக்கமுதலிய த்வந்துவங்களால் விடுபட்டவர்களும் ஆத்மாநாதம்ஸ்வபாவங் களையறிந்தவர்களுமான ஞானிகள் நாசமற்ற அந்தப்¹பதத்தை அடைகிறார்கள். அந்தப்பரிசுத்தமான ஆத்மஜ்யோதிஸை ஸூர் யனுவது சந்திரனுவது அக்னியாவது பிரகாசிப்பிக்கிறதில்லை. எதை அடைந்து மறுபடியும் திரும்புகிறதில்லையோ அது என்னுடைய ஸர்வோத்தமமான ஜ்யோதிஸ். என்னுடையஜர் அம்சமும் அனாதியு மாயிருக்கின்றஜீவாத்மாவானவன் (காமந்தினால் சுற்றப்பட்டு) பிர கிருதிபரிணாமவிசேஷமான சரீரத்திலிருக்கின்ற மனத்தை ஆரூவ தாகக்கொண்டஇந்திரியங்களை ஜீவிலோகத்தில் (கர்மானுகுணமாக இங்குமங்கும்) இழுக்கிறான். தேகேந்திரியங்களுக்குப்பிரபுவான ஜீவன் எந்தச்சரீரத்தை அடைகிறதோ, எந்தச்சரீரத்தினின்று வெளிப்படுகிறதோ அந்தச்சரீரத்தில், காற்றானது வாஸனைக்குஇருப் பிடமானபுஷ்பத்தினின்று வாஸனைகளைக் கவர்ந்துசெல்வதுபோல இந்தஇந்திரியங்களைக் கவர்ந்துகொண்டு செல்லுகிறான். இந்தஜீவன் காதையும் கண்ணையும் தோலையும் நாவையும் மூக்கையும் மனத்தையும் ஆதாமாகக்கொண்டு விஷயங்களை அனுபவிக்கிறான். (இவ்வாறு தேகத்திலேயே இருக்கின்றவனும் (தேகத்தினின்று) வெளிப்படு கின்றவனும் (சுணமயமானவிஷயங்களை) அனுபவிக்கின்றவனும் இந் திரியங்களுடையவனுமான இந்தஜீவனை அஜ்ஞானிகள் (ஞானத்தை யேவடிவமாகக்கொண்டவனென்றும் சரீரத்தைக்காட்டிலும் வில க்ஷணமென்றும்) பார்ப்பதில்லை. ஞானக்கண்உள்ளவர்களுள் அந்த ஜீவஸ்வரூபத்தை அறிகிறார்கள். (காமயோகமுதலானயோகங்களில்) முயற்சிக்குகின்ற ஞானிகள் தேகத்தில்தலைபெற்றிருக்கின்ற (இந்த ஜீவாத்மாவை உள்ளபடி) பார்க்கிறார்கள். முயற்சித்தாலுங்கூடச் சித்தசத்தியற்ற அஜ்ஞானிகள் (இந்தஜீவாத்மாவைக்) காண்கிறார்களில்லை. உலகமனைத்தையும்பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஸூர்யன் சந்திரன் அக்தி இவர்களினதேஜஸை என்னுடையதென்று அறியக்கடவாய். நான் பூமியில்பிரவேசித்து என்னுடைய ஸாமர்த்தியத்தினாலே பிராணிகளைத் தரிக்கிறேன். நான் ரஸஸ்வரூபியான சந்திரனாயிருந்து கொண்டு எல்லாஓஷதிகளையும் போஷிக்கிறேன். நான் பிராணிக ளுடைய தேகத்தை ஆஸ்ரயித்து அக்னியாயிருந்துகொண்டு பிராண பானன்களுடன்கூடி (பக்ஷயம், போஜ்யம், லேஹ்யம், சோஷ

¹ (ச-ம்) ஸதானத்தை. (ரா-ம்) பரிசுத்தாத்மஸ்வரூபத்தை.

யம் என்கிற) நான்குவிதமான உணவுகளைப் பக்வம்செய்கிறேன். நான் எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிறேன். என்னாலேயே நினைவும் அறிவும் மறப்பும் உண்டாகின்றன. எல்லாவேதங்களாலும் நானே அறியத்தக்கவன். வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபலன்களைக் கொடுக்கிறவன் நானே. வேதங்களை அறிந்தவனும் நானே. உலகத்தில் ஸ்ரீமென்றும் அக்ஷரமென்றும் இருவகைப்பட்ட இந்தப்புருஷர்களுண்டு. எல்லாப்பிராணிகளும் ஸ்ரீமென்று சொல்லப்படுகின்றன. தனக்கு இயற்கையாயிருக்கிறருபத்துடன்விளங்குகின்றமுத்தாத்மா அக்ஷரென்று சொல்லப்படுகிறான். நாசமற்றவரும் ஈசுவரருமான எந்தஆத்மா மூவுலகங்களிலும் அனுப்ரவேசித்து அவைகளை ஸம்ரக்ஷிக்கிறாரோ அந்த உத்தமபுருஷர் (ஸ்ரீராக்ஷாசப்தங்களால் சொல்லப்பட்ட பத்தமுத்தபுருஷர்களைக்காட்டிலும்) வேறாயிருக்கிறவரும் பரமாத்மாவாக (வேதவேதாந்தங்களில்) கூறப்பட்டிருக்கிறார். நான் ஸ்ரீமான்பிரபஞ்சத்தை அதிக்ரமித்திருப்பதனாலும் அக்ஷரமானமுத்தாத்மாக்களைக் காட்டிலும் உத்தமனாயிருப்பதனாலும் உலகத்திலும் வேதத்திலும் புருஷோத்தமனென்று பிரஸித்திபெற்றிருக்கிறேன். பாதகுலத்தில் உதித்தவனே! எவன் மதிமயக்கமற்றவனாகி என்னை இவ்விதம் புருஷோத்தமனென்று அறிகிறானோ எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனான அவன் என்னை ஸகலவித்தாலும் ஆராதிக்கிறான். பாரத! தோஷமற்றவனே! இவ்விதம் அதிரஹஸ்பமான இந்தச்சாஸ்திரம் என்னால் உரைக்கப்பட்டது. இதையறிந்த மனிதன் நல்லஞானமுடையவனும் செய்யவேண்டியகாரியங்களைச்செய்துகொண்டவனுமாவான்.

நாற்பதாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர வ ம். (தோடிக்சி.)

ப க வ த் கீ தை ச்.

பதினாறுவது அத்யாயம்.

(தேவாஸுரஸம்பத்விபாகயோகம்.)

பாதகுலத்திலுதித்தவனே! பயமின்மை, அந்தக்காணசுத்தி, ஞானயோகத்தில்கிலபெற்றிருத்தல், தானம், மனத்தை அடக்குதல், யஜ்ஞத்தை அதுஷ்டித்தல், வேதாப்யாஸம், தவம், நேர்மை, பிறருக்

குத்திங்குசெய்யாமை, உண்மை, கோபமின்மை, (ஆத்மவிரிதவிரோதியானவஸ்துக்களை) விடுதல், (பாஹ்யேந்திரியங்களை) அடக்குதல், கோட்சொல்லாமை, பிராணிகளிடத்தில்தயை, விஷயங்களில் ஆசையற்றிருத்தல், மென்மை, (அகார்பத்தைச்செய்வதில்) வெட்கம், (ஆசைப்படத்தக்கவஸ்து பக்கத்திலிருந்தாலும்) மனநிலைதவறுமை, துர்ஜனர்களாலே அவமதிக்கத்தகாமவிரூத்தல், பொறுமை, தைர்யம், சுத்தி, பிறருக்குத் தோகம்செய்யாமவிரூத்தல், அதிககர்வமின்மை இவைகள் அனைத்தும் (பகவதாஜ்ஞானவர்த்திநுபமான்) தேவஸம் பத்தைநிறைவேற்றுவதற்காகப்பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன. பார்த்த! பிறர்தன்னைத்தார்மிகனென்று தெரிந்துகொள்வதற்காகவே தர்மத்தை அனுஷ்டித்தல், ஸ்வர்யத்தினாலும் கல்வியினாலும் உண்டாகிற செருக்கு, அகங்காரம், கோபம், ஸாதுக்களுக்குவருத்தத்தையுண்டு பண்ணும் ஸ்வபாவம், அஜ்ஞானம்இவைகள் அஸுரஸம்பத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப்பிறந்தவனுக்கு உண்டாகின்றன. தேவஸம்பந்தமானஸம்பத்தானது பந்தவிருத்திக்கும் அஸுரஸம்பத்தானது பந்தத்துக்கும் காரணம் என்றுநிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பாண்டவ! நீ தெய்வஸம்பத்தை அடைவதற்காகப் பிறந்தவனாயிருக்கிறாய். நீ துயரமடையாதே. பார்த்த! இவ்வுலகத்தில் தெய்வமென்றும், அஸுரமென்றும் பூதங்களுடையசிருஷ்டிகள் இரண்டுவிதமாயிருக்கின்றன. தெய்வஸ்ருஷ்டியானது விஸ்தாரமாகக்கூறப்பட்டு விட்டது. அஸுரஸ்ருஷ்டியை என்னிடத்தினின்று கேள். அஸுரஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்கள் இம்மையில் நன்மைக்குச்சாதனமான விஷயங்களையும் மோகூஸாதனமான வைதிகதர்மங்களையும் அறிய மாட்டார்கள். உள்ளும் புறமுமுள்ள சுத்தியும் ஆசாரமும் ஸத்தியமும் அவர்களிடமில்லை. அந்த அஸுரஸ்வபாவமுடைய ஜனங்கள் உலகத்தை அஸத்யமென்றும் பிரம்மத்தினிடத்தில் நிலைபெறாத தென்றும் ஈஸ்வரனற்றதென்றும் ஸ்திரீபுருஷஸம்பந்தத்தினுன்றி வேறுகாரணத்தினால் உண்டாகாததென்றும் ஸ்திரீபுருஷர்களுடைய காமத்தையே காரணமாகக்கொண்டதென்றும் வேறுஎன்னகாரணம் இருக்கிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதமான ஞானத்தைப்பற்றிக்கொண்டு (தேகத்தைக்காட்டிலும்வேறான) ஆத்மாவையறியாதவர்களும் அல்பபுத்தியுடையவர்களும் குருமான் கர்மங்களுள்ளவர்களும் உலகத்திற்கே அமங்களஸ்வரூபிகளுமான (குதிருஷ்டிகள்) உலகநாசத்தின்பொருட்டுத் தோன்றுகிறார்கள். எவ்விதத்தினாலும் பிரபமுடியாதகாமத்தை ஆஸ்ரயித்து டம்பம் மானம் மதம் இவைகளையு

டையவர்களும் அசுத்தமான வீரதங்களை அனுஷ்டிக்கின்றவர்களுமான (அறிவீனர்கள்) அஜ்ஞானத்தினால் கெட்டபிடிவாதங்களைப்பற்றிக்கொண்டு பிரவ்ருத்திக்கின்றார்கள். அளவிடமுடியாததும் பிரளயம்வரையில் தொடர்ந்திருக்கின்ற துமான மனக்கவலையை அடைந்தவர்களும் காமஸுகாணுபவத்தையே பரமபுருஷார்த்தமென்றெண்ணுகிறவர்களும் ‘(இதற்குமேல்புருஷார்த்தம் இல்லை;) இவ்வளவுதான்’ என்று நிச்சயித்தவர்களும் ஆசைகளாகிறபலகயிறுகளால் கட்டப்பட்டவர்களும் காமக்குரோதங்களையே முக்கியமாகக் கொண்டவர்களுமாயிருப்பவர்கள் காமஸுகாணுபவத்தின்பொருட்டு அரீதியினால் பொருட்குறியல்களைவிரும்புகின்றார்கள். ‘இந்தப்பொருள் இப்பொழுது என்னால் அடையப்பட்டுவிட்டது. இந்தவிருப்பத்தை அடையப்போகிறேன். இந்தப்பொருள் இருக்கின்றது. இந்தப்பொருளும் இனி திரும்பவும் எனக்குண்டாகும். இந்தச்சத்துரு என்னால் கொல்லப்பட்டான். மற்றவர்களையும் கொல்லுவேன். நான் பிரபு. நான் போகத்தை அனுபவிக்கிறவன். நான் நினைத்தபடியெல்லாம் காரியஸித்தியைப்பெறுபவன். நான் பலமுள்ளவன். நான் ஸுகமுடையவன். நான் ஸம்பத்துடையவன். நான் உயர்குலத்தோன். எனக்கு ஒப்பானவன் வேறுஎவன் இருக்கிறான்? நான் யாகம்செய்யப்போகிறேன்; தானம் செய்யப்போகிறேன். ஸந்தோஷமுடையப்போகிறேன்’ என்று இவ்விதம் அஜ்ஞானத்தினால் மதிமயக்கங்கொண்டவர்களும் அனைகவிதமான சித்தப்ரமமுடையவர்களும் மோகவலையினால் சூழப்பட்டவர்களும் விஷயபோகங்களில் அதிகப்பற்றதுதலுடையவர்களுமாயிருப்பவர்கள் அசுத்தமான நரகத்தில் வீழ்கின்றார்கள். தம்மைத்தாம் புகழ்ந்துகொள்ளுகிறவர்களும் வணக்கமற்றவர்களும் செல்வத்தினால் உண்டானசெருக்கும் மதமுமுள்ளவர்களுமான அவர்கள் டம்பத்தினாலே பிரஸித்தியைப்பெறுதலே முக்கியபிரயோஜனமாகக் கொண்டயாகங்களாலே சாஸ்திரத்தில் சொல்லிய முறையைமீறி என்னை ஆராதிக்கின்றார்கள். எவர்கள் அகங்காரத்தையும் தேகபலத்தையும் இறுமாப்பையும் காமத்தையும் குரோதத்தையும் உடையவர்களாகித் தம் தேகத்தினும் பிறந்தேகங்களினும் நிலைபெற்றிருக்கின்ற என்னைத் துவேஷித்து என்னிடத்தில் அஸூயையுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்களோ குரூரர்களும் சத்ருக்களும் அமங்களகரர்களுமாயிருக்கின்ற அந்தநராதமர்களை (ஜன்மஜராமாணாதிரூபமாக அடிக்கடி சுழன்றுகொண்டிருக்கின்ற) ஸம்ஸாரங்களில் ஆஸூஸ்வபாவமுடைய ஜன்மங்களிலேயே நான் எப்பொழுதும் தள்ளுகிறேன். குந்தீபுத்திர!

ஆஸ்ரமானஜன்மத்தை அடைந்தவர்கள் பிறவிதோறும்விபரீதஞான முடையவர்களாக என்னை அடையாமலே அதைக்காட்டி லும்தாழ்ந்த தானகதியை அடைகிறார்கள். காமம் குரோதம் லோபம்எனமுன்று விதமான இவைகள் நரகத்துக்குவாயிலும் தனக்குக்கெடுதலைவிளைவிக்கின்றவையுமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் இந்தமூன்றையும் விட்டுவிட வேண்டும். குந்தீபுத்திர! நரகத்துக்குவாயிலாயிருக்கின்ற இம்மூன்றினாலும் விடுபட்டமனிதன் தனக்கு நன்மையைச் செய்துகொள்ளுகிறான். அதனால் உத்தமமானகதியை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறான். எவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட முறையைவிட்டுத் தன்னிஷ்டப்படி நடக்கிறானோ அவன் ஒருவிதமான ஸித்தியையும் அடையமாட்டான்; ஸுகத்தையும் அடையமாட்டான்; உத்தமமானகதியையும் அடையமாட்டான். ஆதலால், செய்யத்தக்கது செய்யத்தகாதது என்கிறவியவஸ்தையில் உனக்குச் சாஸ்திரமானது பிரமாணமாயிருக்கிறது. சாஸ்திரவிதியினால் சொல்லப்பட்டதை அறிந்து இவ்வுலகத்தில் கர்மத்தைச் செய்வதற்கு நீ தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்' என்று சொன்னார்.

நாற்பத்தோராவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

— — — — —

ப க வ த் கீ தை.

பதினேழாவது அத்யாயம்.

(ஸ்ரத்தாந்ரயவிபாகயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! எவர்கள் சாஸ்திரமுறையைவிட்டு ஸ்ரத்தையோடு (பகவானை) ஆராதிக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு ஸத்வகுணத்திலா அல்லது ரஜோகுணத்திலா அல்லது தமோகுணத்திலா எந்தக்குணத்தில் ஸ்திதிவற்பட்டிருக்கிறது?' என்றுவினவினான்.

ஸ்ரீ பகவான் சொல்லலானார். 'தேகத்தையுடையவர்களுக்கு (பூர்வகர்மவாஸனையினால்) தானாகவே உண்டாகிற அந்தஸ்ரத்தையானது ஸாத்விகமென்றும் ராஜஸமென்றும் தாமஸமென்றும் மூன்று விதமாயிருக்கிறது. அதைக் கேள். பாரத! எல்லாமனிதர்களுக்கும் அவரவர்களுடைய அந்தக்கரணத்துக்குத்தக்க ஸ்ரத்தை உண்டாகி

றது. இந்தப்புருஷனாவன் ஸ்ரத்தையினுடையபரிணாமமாயிருப்பவன். எந்தப்புருஷன் எவ்விதமானஸ்ரத்தையுடன் கூடியவனாகிறானோ அவன் அப்படிப்பட்டஸ்ரத்தையுடையவனே. ஸத்துவகுணமுடையவர்கள் தேவர்களையும் ரஜோகுணமுடையவர்கள் யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும் தமோகுணமுடைய மற்றஜனங்கள் பிரேதர்களையும் பூதகணங்களையும் பூஜிக்கின்றார்கள். டம்பத்தையும் அகங்காரத்தையுமுடையவர்களும் காமம் ராகம் பலம் இவைகளையுடையவர்களும் விவேகமற்றவர்களும் சரீரத்திலிருக்கின்ற பூதஸங்காதத்தையும் அச்சரீரத்தினுள் இருக்கின்றஎன்னையும் துன்பத்துக்குள்ளாக் குகின்றவர்களுமாகி எந்த ஜனங்கள் சாஸ்திரத்தினுல்விதிக்கப்படாததும் குராமுமாயிருக்கின்றதவத்தைச் செய்கின்றார்களோ அவர்களை அஸுரஸம்பந்தமானநிச்சயமுடையவர்களென்று அறி. எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் (ஸத்வமுதலானமுக்குணங்களுடையஸம்பந்தத்தினால்) பிரியமான ஆகாரமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அவ்வாறே யஜ்ஞமும் தவமும் தானமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கின்றன. அவைகளுடைய இப்படிப்பட்டபேதத்தைக் கேள். ஸத்வகுணமுள்ளவர்களுக்கு ஆயுள், ஞானம், பலம், ஆரோக்கியம், ஸுகம், பிரீதி இவைகளை விருத்திசெய்கின்றவைகளும் மதுரஸமுள்ளவைகளும் பசையுள்ளவைகளும் ஸ்திரமானவைகளும் மனத்திற்கினியவைகளுமான ஆகாரங்கள் (பிரியமானவை) உறைப்பு, புளிப்பு, உப்பு, அதிகஉஷ்ணம், தீக்ஷணம், வரட்சி, தாபம்இவைகளுள்ளவையும் துக்கம்சோகம் ரோகம் இவைகளேஉண்டாக்கத்தக்கவையுமான ஆகாரங்கள் ராஜஸஸ்வபாவமுடையவனுக்கு இஷ்டமானவைகள். ¹ பக்குவமாய் அதிககாலம் சென்றதும் ஸாரமற்றதும் துர்க்கந்தமுள்ளதும் பக்குவம் செய்து ஒரிரவுசென்றதும் ஒருவன்சாப்பிட்டுமிச்சம்வைக்கப்பட்டதும் அசுத்தமுமாயிருக்கிற ஆகாரமானது தமோகுணமுள்ளவர்களுக்குப் பிரியமானது. பபனில் விருப்பமில்லாதவர்களானமனிதர்களால் அவர்யமாக யஜ்ஞம்செய்யவேண்டுமென்று மனத்தைஸ்திரப்படுத்திக் கொண்டு சாஸ்திரத்தினுலறியப்பட்டஎந்தயஜ்ஞமானது அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாத்வித்யஜ்ஞம். பாதகுலசிரேஷ்டனே! பலனைக்கருதியாவது டம்பத்துக்காவது எது செய்யப்படுகிறதோ அந்த யஜ்ஞத்தை ராஜஸமென்று அறி. விதிப்படியில்லாததும் ப்ராம்மணர்களுக்கு அன்னமிடாததும் மந்திரங்களைவிட்டுவிலகியதும் தக்ஷிணை இல்லாததும் ஸ்ரத்தையின்றிச்செய்யப்படுகின்றதுமானயஜ்ஞத்தைத்

¹ 'யாதயாமம்' என்பதுமூலம்; (ச-ம்) மந்தபக்வம்.

தாமஸமென்றுசொல்லுகிறார்கள். தேவதைகள், பிராம்மணர்கள், ஆசார்யர்கள், அறிவில்சிறந்தவர்கள் இவர்களைப்பூஜிப்பதும் சுத்தியும் நேர்மையும் பிரம்மசர்யமும் பிறருக்குத்தன்பம்செய்யாமையும் சரீரத்தினுல்செய்யத்தக்கதவமென்று கூறப்படுகின்றன. பிறருக்குமன வருத்தத்தைஉண்டிபண்ணாததும் யதார்த்தமானதும் இன்பமானதும் வரும்காலத்தில் நன்மையைப்பயக்கக்கூடியதுமான வார்த்தையும் வேதசாஸ்திராப்யாஸமும் வாக்கினுல்செய்யத்தக்க தவமென்றுசொல்லப்படுகின்றன. மனத்தினுடையதெனியும் ¹பிறர்ஆக்கத்தில்மகிழ்ச்சியும் மௌனமும் மனத்தை அடக்குதலும் ஆன்மாவைத்தவிரவேறு விஷயங்களில் சிந்தைஇல்லாமலிருத்தலும் மனத்தினுல்செய்யத்தக்க தவமென்றுகூறப்படுகின்றன. பலனில் ஆசையற்றவர்களும்கூட மனத்தையடக்கியவர்களுமான மனிதர்களாலே உத்தமமானஸ்ரத்தையுடன் மனோவாக்குக்காயங்களால் செய்யப்பட்ட அந்தமூன்றுவிதமானதவத்தையும் ஸாத்விதமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். மனத்தினுல் ஆதரித்தல், வாக்கினுல்புகழ்தல், நமஸ்காரம் இவைகளைஉத்தேசித்தும் டம்பத்தினாலும் எந்தத்தவம் செய்யப்படுகிறதோ சஞ்சலமானதும் ஸ்திரமில்லாததுமான அந்தத்தவமானது இவ்வுலகத்தில் ராஜஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. அவிவேகமூலமான துராக்ரஹத்தினாலேயாவது தனக்கு அதிகமானவருத்தத்தை உண்டிபண்ணிக்கொள்வதினாலேயாவது பிறருடையநாசத்தின் பொருட்டாவது எந்தத்தவம் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. கொடுக்கவேண்டுமென்கிற நிச்சயத்துடன் எந்தத்தானமானது (பிரதிபுபகாரம்கருதாமல்) உபகாரமசெய்யாததக்கவனுக்குப் புண்ணியதேசத்திலும் புண்ணியகாலத்திலும் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்தத்தானமானது ஸாத்விதமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிபரம்போஜனத்தை உத்தேசித்தாவது பலனைக்கருதியாவது மனவருத்தத்தோடுகூடியாவது எந்தத்தானமானது செய்யப்படுகிறதோ அது ராஜஸமென்றுஎண்ணப்பட்டிருக்கின்றது. அசுத்தமானதேசத்திலும் காலத்திலும் அயோக்கியர்களின்பொருட்டு மாயாதைஇல்லாமலும் அவமதிப்புடனும் எந்தத்தானம் செய்யப்படுகிறதோ அது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 'ஓம்' என்றும், 'தத்' என்றும், 'ஸத்' என்றும் மூன்றுவித சப்தங்கள் வேதோத்தங்களான யாகமுதலியகரமங்களை ஒட்டினவைகளாயிருக்கின்றன. அந்தச் சப்தங்களால் ²பிராம்மணர்

¹ 'ஸௌம்யத்வம்' என்பதுமூலம். ² (ரா - ம்) மூன்று வர்ணத்தார்களும்.

களும் மூன்று வேதங்களும் யஜ்ஞங்களும் ஆதிகாலத்தில் (என் னாலேயே) ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் வேதத் தைச்சொல்லுகிறவேதியர்களுடைய சாஸ்திரோக்தமான யாகமும் தானமும் தவமுமாகியகிரியைகள், 'ஓம்' என்கிறசப்தத்தின் உச்சா ரணத்தை முன்னிட்டே எப்பொழுதும் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. மோக்ஷத்தில்விருப்பமுள்ளவர்களால், 'தத்' என்கிறசப்தத்தைஉச் சரித்துப் பலனைக்கருதாமல் பற்பலவிதமானயஜ்ஞங்களும் தவங்களும் கிரியைகளும் தானங்களும் அனுஷ்டிக்கப்படுகின்றன. பார்த்த! 'ஸத்' என்கிற இந்தச்சப்தமானது இருத்தல்என்கிறஅர்த்தத்திலும் மங்கள மென்கிறஅர்த்தத்திலும் (எல்லாவஸ்துக்களிலும்) பிரயோகிக்கப்படுகி றது. அவ்வாறே சிறந்தகர்மாவினிடத்திலும், 'ஸத்' என்கிறசப்தம் பிரயோகிக்கப்படுகிறது. யஜ்ஞத்திலும் தவத்திலும் தானத்திலும் நிலைபெற்றிருத்தலானது (மங்களகரமாயிருப்பதால்) ஸதென்றுசொல் லப்படுகிறது. பகவதர்ப்பணமாகச்செய்யும்யஜ்ஞம் தானமுதலான கர்மங்களும், 'ஸத்' என்றே சொல்லப்படுகின்றன. பார்த்த! அப் பரத்தையினுல்செய்யப்படும்ஹோமம், தானம், தவம்இவைகள் அஸத் என்றுசொல்லப்படுகின்றன. அவை மோக்ஷத்தின்பொருட்டாவது ஸம்ஸாரஸூகத்தின் பொருட்டாவது பயன்படா' என்றுசொன்னார்.

நாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

ப க வ த் கீ தா ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

ப க வ த் கீ தை த்.

பதினெட்டாவது அத்யாயம்.

(ஸந்யாஸயோகம்.)

அர்ஜுனன், 'மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! ஹ்ருஷீகேசரே! கேசிஎன்னும்அஸுரனைநாசம்செய்தவரே! ஸந்யாஸம்த்யாகம் இவற் றின் ததவத்தை நான் தனித்தனி தெரிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டான்.

ஸ்ரீபகவான் சொல்லலானார். '(சில) வித்வான்கள் காம்யகர்மங்களை விடுவதை ஸந்யாஸம்என்றுஅறிகிறார்கள். (சில) பண்டிதர்கள் எல்லாக்

1 மோக்ஷஸந்யாஸயோகம்என்றும், ஸகலசாஸ்த்ரார்த்த கதநமோக்ஷாப தேசயோகம்என்றும் வழங்கும்.

கர்மங்களுடையபலத்யாகத்தையும் த்யாகமெனக்கூறுகின்றனர். சில பண்டிதர்கள் (காபிலர்களும் அவர்களை அனுஸரிக்கின்றவைதிகர்களும் ராகாதி) தோஷங்கள் போல (பந்தத்துக்குக்காரணமாயிருத்தலால்) கர்மாவானது (முமுகூஷ்வினால்) விடத்தக்கதென்றும் வேறுசிலர் யாகம் தானம் தவம்இந்தக்கர்மங்கள் விடத்தக்கனவல்லவென்றும் சொல்லுகிறார்கள். பாதவம்சத்தில் பிறந்தவர்களுள் உத்தமனே! முன்கூறப்பட்டுள்ளதியாகவிஷயத்தில் என்னுடையதிச்சயத்தைக் கேள். புருஷஸ்ரேஷ்ட! தியாகமானது மூன்றுவிதமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. யாகம், தானம், தவங்களாகிறகர்மங்கள் விடத்தக்கவையல்ல. அவை செய்யத்தக்கனவே. யஜ்ஞமும் தானமும் தவமும் மனசீலர்களுக்குப் பாவனமாயிருப்பவைகள். பார்த்த! ஆனாலோ, மமதையையும் பயன்களையும்விட்டு (முமுகூஷ்வினால்) இந்தக்கர்மங்கள் அவஸ்யம் அனுஷ்டிக்கத்தக்கனவென்பது திச்சயமானஎன்னுடையசிறந்த அபிப்பிராயம். அவசியம்செய்யவேண்டியதாகவிதிக்கப்பட்ட கர்மத்தைவிடுவது கூடாது. அவிவேகத்தினால் அதைவிடுவது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. எவன் கஷ்டப்பட்டுஸாதிக்கத்தக்கதாயிருப்பதினால் சரீரப்ரபாஸத்துக்குப்பயந்து செய்யத்தக்கதை விடுகிறானோ அவன் ரஜோகுணமூலமான தியாகத்தைச் செய்து தியாகபலனை அடைகிறதேயில்லை. ஆர்ஜுன! நித்யநைமித்திகஸ்வரூபமானகர்மாவானது அவஸ்யம்செய்யத்தக்கதென்றே மமதையையும் பலாபேகையையும்விட்டு எதுசெய்யப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகத்யாகமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. ஸத்வகுணத்தினால் அடையப்பட்டவனும் தத்வஜ்ஞானமுடையவனும் ஸம்சயமற்றவனுமான தியாகியானவன் துக்ககரமானகர்மத்தைத் தவேஷிக்கிறதில்லை; க்ஷேமகரமானகர்மத்தில் ஓட்டுகிறதில்லை. சரீரத்தைத்தரித்திருக்கின்றவனால் கர்மங்கள் முழுதும்விடுவதற்கு ஸாத்தியமாகா. எவன் கர்மபலனைவிட்டவனோ அவன் தியாகி என்று சொல்லப்படுகிறான். பலாபேகையுடன் கர்மங்களைச் செய்பவர்களுக்குக் கர்மானுஷ்டானத்துக்குப் பிறகாலத்தில் துக்ககரமானநாகம் ஸுககரமானஸ்வர்க்கம் ஸுகதுக்கங்களைவிட்டு கலந்திருக்கின்ற பசுபுத்திராதிகள் என மூன்றுவிதமானகர்மபலன்கள் உண்டாகின்றன; பலாபேகையின்றிக் கர்மம்செய்பவர்களுக்கு ஒருபோதும் உண்டாகித்தில்லை. மிக்கபாஹுபலமுள்ளவனே! உள்ளபடி தத்வநிர்ணயத்தின்பொருட்டுப் ப்ரவ்ருத்தித்திருக்கிற வேதபாகத்தில் எல்லாக்கர்மங்களின்ஸித்தியின்பொருட்டும் சொல்லப்பட்டிருக்கிற இந்தஃந்ருகாரணங்களையும் என்னிடமிருந்து தெரிந்துகொள். சரீரமும், அவ்வாறே

ஜீவாத்மாவும், தனித்தனிமாதிரியுள்ள இந்திரியங்களும், பலவிதங்களும் வெவ்விவ்ருளசெய்கைகளையுடையவைகளுமான பிராணன்முதலானவாயுக்களும் காரணங்கள். இவைகளில் தெய்வமும் நீந்தாவதாயிருக்கிறது. மனிதன் சரீரத்தாலும் வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் நியாயமாகவோ அல்லது நியாயத்தவறாகவோ எந்தக்காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குகிறானோ அந்தக்கர்மத்துக்குக் கீழ்கூறப்பட்ட இவ்வைந்தும் காரணங்களாயிருக்கின்றன. இவ்வாறு பரமாத்மாவின்னுடைய அநுமதியை முன்னிட்ட ஜீவாத்மாவுக்குக் கர்த்தருத்வம்ஸித்தித்திருக்க, கெட்டபுத்தியுள்ள எந்தமனிதன் அந்தஅந்தவினிகளில் தன்னையே கர்த்தாவென்று அறிகிறானோ அவன் விவகமற்றபுத்தியையுடையவனாதலால் உள்ளபடி கர்த்தாவை நன்கு அறிவதில்லை. எவனுக்கு, 'நான்' என்கிற எண்ணமில்லையோ, எவனுடைய புத்தியானது (காமபலவிருப்பத்தினால்) பற்றப்படவில்லையோ அவன் இவ்வுலகத்தார்களைக் கொன்றாலும் கொன்றவனாகான். அவன் (காமபலத்தினால்) கட்டப்படுகிறதும் இல்லை. கர்மங்களைப் பற்றிய விதியானது அறிவு, அறியத்தக்க காமம், அறிகிறவன் என மூன்று விதமாயிருக்கிறது. கர்மஸங்கிரஹமும் ஸாதபூதமான தர்வமம், கர்மம், கர்த்தா என இவ்வாறு மூன்று விதமாயிருக்கிறது. குணகாரியங்களை எண்ணுங்கால் ஞானம், கர்மம், கர்த்தா (இம்மூன்றும் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற மூன்று) குணங்களுடைய பீதத்தினால் மூன்று விதமாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளையும் உள்ளபடி கேள். வெவ்விவ்ருளிருக்கிற எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் தனித்தனியாகப் பிரிக்கப்படாததும் ஒன்றாயிருப்பதும் விகாரமற்றதுமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை எதனால் பார்க்கிறானோ அந்த ஞானத்தை ஸாத்விகமென்று அறி. வஸ்துக்களுடைய வேறுபாட்டினால் எல்லாப் பூதங்களிலுமிருக்கின்ற ஆத்மஸ்வரூபங்களையும் நானுவிதங்களாகவும் தனித்தனிமாதிரியுள்ளவைகளாகவும் எந்த ஞானம் அறிகிறதோ அந்த ஞானத்தை ராஜஸமென்று அறி. எந்த ஞானமானது (அறப்பப்பயனுள்ள) ஒரு காரியத்தில், நிறைந்த பயன்களுடன் கூடின காரியத்தில் பீபாலக் காரணமின்றிப் பற்றுதலுள்ளதாயிருக்கிறதோ உண்மையில்லாத அர்த்தங்களுடையதும் அல்பமுமான அந்த ஞானமானது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. தத்தம்வாஸ்யாமங்களுக்குரிய எந்தக்கர்மாவானது பயனில் பற்றுதலில்லாத ஒருவனால் கர்த்தருத்வம், மமதை முதலியவற்றையிழந்து மராகத்வவஷங்களை விட்டும் அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ அது ஸாத்விகமான கர்மமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பயனில்லாப் பமுள்ள

வனாலாவது அகங்காரமுள்ளவனாலாவது அதிகஆயாஸத்துடன் கூடிய எந்தக்கர்மம் செய்யப்படுகிறதோ அந்தக்கர்மாவானது ராஜஸமென்று கூறப்படுகிறது. செய்யப்படும் காரியத்தில் தொடர்ச்சியாகப் பின்னே ஸம்பவிக்கக்கூடியதுக்கத்தையும் பொருட்செலவையும் பிராணிஹிம் ஸையையும் தன்னுடையவல்லமையையும் ஆலோசியாமல் மோகத்தினால் எந்தக்காரியம் தொடங்கப்படுகிறதோ அந்தக்கர்மமானது தாமஸமென்று சொல்லப்படுகிறது. பலாபேகை இல்லாதவனும் கர்த்ருத்வாபிமானத்தை இழந்தவனும் தைர்யமுடையவனும் உத்ஸா ஹமுள்ளவனும் கார்யத்தினுடையஸித்தியிலும் அஸித்தியிலும் ஹர் ஷ்சோகங்களை இழந்தவனுமான கர்த்தாவானவன் ஸாத்விகனைக் கூறப்படுகிறான். (புகழ்ச்சியில்) விருப்பமுள்ளவனும் வினைப்பயனை விரும்பியவனும் க்ருபணனும் பிறருக்குத் தன்பஞ்செய்து அவர்க ளால்தன் கார்யத்தை முடிக்கிறவனும் (கர்மங்களுக்கு உரிய) சுத்தியில் லாதவனும் (கர்மங்களுடையஸித்தி அஸித்தி இவைகளில்) ஹர்ஷ்சோ கங்களை அடைகிறவனுமான கர்த்தாவானவன் ராஜஸன் என்று சொல் லப்படுகிறான். மனத்தில் ஸமாதானமற்றவனும் அவிவேகியும் வணக்க மில்லாதவனும் ¹ அபிசாராதி கர்மங்களில் ருசி உள்ளவனும் வஞ்சனை யைப்பிரதானமாகக்கொண்டவனும் சோம்பலுள்ளவனும் அதிகமாக மனவருத்தத்தைப்பாராட்டுகிறவனும் காலவிளம்பம் செய்கிறவனுமா னகர்த்தா தாமஸனென்று சொல்லப்படுகிறான். தனஞ்சய! விவேகத்தை முன்னிட்டிச்சயநுபமான ஞானம் தைர்யம் இவ்விரண்டுக்கும் ஸத்வா திகுணங்களால் ஏற்பட்டிருக்கும் மூன்று விதபேதங்கள் என்னல்தனித் தனியாக முழுதும் எடுத்து உரைக்கப்பட்டுப் போகின்றன. அவைகளை நீ கேள். ஒ! பார்த்த! பிரவ்ருத்திரிவ்ருத்தி கர்மங்களையும் கார்யா கார்யங்களையும் பபாபயங்களையும் பந்தத்தையும் மோகூத்தையும் எந்தப்புத்தியானது அறிகிறதோ அந்தப்புத்தியானது ஸாத்விக மானது. பார்த்த! எந்தப்புத்தியினால் தர்மத்தையும் அதர்மத்தையும் கார்யத்தையும் அகார்யத்தையும் உள்ளபடியன்றி அறிகிறதோ அந் தப்புத்தியானது ராஜஸமானது. அர்ஜுன! எந்தப்புத்தியானது அஜ்ஞானத்தினால் முடப்பட்டு அதர்மத்தைத் தர்மமென்றும் தர்மத் தை அதர்மமென்றும் ஸகலவஸ்துக்களையும் விபரீதங்களாகவும் எண் ணுகிறதோ அந்தப்புத்தியானது தாமஸமானது. அர்ஜுன! மோகூ ஸாதனமானபகவதுபாஸநததின் பொருட்டு மனம் பிராணன் இந்திரி யங்கள் இவைகளுடைய செய்கைகளைத் தவறாமலிருக்கிற எந்தத்தைர்

¹ 'சட' என்பது மூலம். (ச-ம்) மாயாவி.

யத்தினால் நிலைநிறுத்துகிறோ அந்தத்தையம் ஸாத்திகமானது. அர்ஜுன! குந்தீபுத்திர! பயனில்விருப்பமுள்ளமனிதன் அதிகப்பற்றமுதலோடு தர்மகாமார்த்தஸாதனங்களான பிராணன் இந்திரியங்கள்மனம் இவைகளுடையசெய்கைகளை எந்தத்தையத்தினால் தவறவிடாமலிருப்பானோ அந்தத்தையமானது ராஜஸமானது. ஓ! பார்த்த! துஷ்டபுத்தியைஉடையவன் எந்தத்தையத்தினாலே உறக்கம், பயம், சோகம், வ்யஸனம், மதம் இவைகளை விடுவதில்லையோ அந்தத்தையம் தாமஸமானது. பரதகுலத்தில்பிறந்தவர்களுள் உத்தமனே! புருஷன் எந்தஸுகத்தில் பழக்கத்தினால் ரமிக்கிறோ, ஸகலதுக்கங்களுடையமுடிவையும் அடைகிறோ அப்படிப்பட்ட ஸுகமும் மூன்றுவிதமாயிருக்கிறது. அதை இப்பொழுது என்னிடமிருந்து கேள். எந்தஸுகமானது தொடக்கத்தில்விஷம்போலவும் முடிவில் அமிருதம்போலவும் ஆகிறதோ ஆத்மவிஷயமான புத்தியினுடைய தெளிவினால்உண்டான அந்தஸுகம் ஸாத்திகமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அனுபவிக்கும்காலத்தில் விஷயேந்திரியங்களுடையஸம்பந்தத்தினால் எந்தஸுகமானது அமிருதத்துக்குஒப்பானதும் முடிவில்விஷம்போன்றதுமாகிறதோ அந்தஸுகமானது ராஜஸமென்று எண்ணப்பட்டிருக்கிறது. எந்தஸுகமானது தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் தனக்குமோகத்தை உண்டாக்குவதும் நித்திரைஆலஸ்யம் அஜாக்ரதைஇவைகளால் உண்டானதுமாயிருக்கிறதோ அந்தஸுகமானது தாமஸமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பூமியில் (மனுஷ்யாதிகளிலாவது) தேவலோகத்தில் தேவர்களுள்ளாவது பிரகிருதியினிடத்தினின்று உண்டான இந்தமுக்குணங்களாலும் விபேட்டபிராணியானது இல்லை. பகைவர்களைவாட்டுபவனே! பிராம்மணர்களுக்கும் கூத்திரியர்களுக்கும் வைசியர்களுக்கும் சூத்ரர்களுக்கும் பிராசீனமானகர்மவிசேஷங்களால்உண்டாயிருக்கிற ஸத்வம்ராஜஸ்தமஸ் என்னும்மூன்றுகுணங்களாலும் கர்மங்கள் தனித்தனி பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சமம், தமம், தவம், சுத்தி, பொறுமை, நேர்மை, ஞானம், விஜ்ஞானம், வைதிகார்த்தங்கள்முழுமையும்ஸத்தியம்என்கிறிச்சயம்இவைகளெல்லாம் பிராம்மணனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலுண்டான கர்மங்களாயிருக்கின்றன. செளர்யம், பிறரால் அவமதிக்கக்கூடாமலிருத்தல், தொடங்கினகார்பத்தை எவ்விதமானஇடையூறுகள்வந்தாலும் முடிக்கும் திறமை எல்லாக்காரியங்களையும் நிறைவேற்றும்வல்லமை, யுத்தத்தில்புறங்காட்டிஒடாமலிருத்தல், கொடை, எல்லாப் பிராணிகளையும் அடக்கி ஆளும் திறமைஇவைகளனைத்தும் கூத்திரியர்

களுக்கு ஸ்வபாவவித்தமான கர்மங்கள். பயிரிடுதல், பசுக்காத்தல், வர்த்தகஞ்செய்தல் இவையனைத்தும் வைசியர்களுக்கு இயற்கையா ஸமைந்த தொழில்கள். ப்ராம்மணர்களுமுதலான மூன்றுவருணத் தார்களுக்கும் ஊழியம்செய்வது அந்தோனுக்கு ஸ்வபாவத்தினாலுண் டான கர்மமாயிருக்கிறது. மனிதன் அவனவனுக்கு விதித்திருக் கின்ற கர்மத்தில் ப்ரத்தையோடிருந்தால் வித்தியை அடைகிறான். தனக்குரிய கர்மங்களில் நிலைபெற்றவன் எவ்வாறு வித்தியை அடை கிறானென்பதை நீ கேள். எவனிடத்திலிருந்து பிராணிகளுக்கு ப்ரவ்ருத்தி உண்டாகிறதோ, எவனால் இவ்வுலகம் அனைத்தும் வ்யா பிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அந்தப் பரமாத்மாலை மனிதன் தனக்குரிய கர்மங்களால் அர்ச்சித்து வித்தியை அடைகிறான். பிறருடைய தர் மத்தை நன்றாக அனுஷ்டிப்பதைக்காட்டிலும், தன்னுடைய தர்மத்தை முறைப்படி அனுஷ்டியாமையால் குணக்குறைவுள்ளதாகச் செய்வதும் சிறந்ததே ஸ்வபாவவித்தமான கர்மத்தைச் செய்கிறவன் பாவத்தை அடையமாட்டான். குந்தீபுத்ர ! தோஷமுள்ளதா யிருந்தாலும் தனக்குரிய கர்மத்தை விடக்கூடாது. எல்லாக்கர்மங் களும் புகையினால் அக்சி சூழப்படுவதுபோலத் தோஷத்தினால் சூழப் பட்டிருக்கின்றன. பயன்முதலானவைகளில் பற்றுதலற்ற மனத்தை யுடையவனும், மனத்தையடக்கினவனும், ஆஸையற்றவனும், ஸந்த்ய ஸத்தையுடையவனுமாயிருப்பவன் உத்தமமான ஞானயோகத்துக்கும் பயனாயிருக்கிற த்யானநிஷ்டையை அடைகிறான். குந்தீபுத்ர ! கர்ம யோகத்தினால் ஸாதிக்கத்தக்க த்யானவித்தியைப்பெற்றவன் த்யானத் தமகமான ஞானத்தினால் முக்தியமாக அடையத்தக்க ப்ரம்மத்தை அடைகிறவிதத்தை என்னிடமிருந்து நீ கருக்கமாகத்தெரிந்துகொள். பரிசுத்தமான புத்தியுள்ளவனும், தைரியத்தினால் மலத்தை அடக்கிச் சப்தமுதலான விஷயங்களைவிட்டு விரும்புவெறுப்புக்களை விலக்கி வகாந்தஸ்தலத்தில் இருப்பவனும், மிதமான ஆகாரத்தை உட்கொள் பவனும், மனமொழிமெய்களை அடக்கினவனும், எப்பொழுதும் த்யான யோகத்தில் பற்றுள்ளவனும், வைராக்யத்தை நன்றாக அடைந்தவனும், அகங்காரம், பலம், இறுமாப்பு, காமம், குரோதம், புத்திரமித்திராதி களிடம் அபிமானம் இவையனை இழந்து மமதையற்றவனும், சாந் தனுமாயிருக்கின்ற மனிதன், ப்ரம்மாவத்தை அடைவதற்குச் சக்தி யுள்ளவனாகிறான். ப்ரம்மமானவனும், தெளிந்த மனமுள்ளவனும், எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ஸமந்ருஷ்டியுள்ளவனுமான ஒருவன், விசனப்படுகிறதும்மில்லை; விரும்புகிறதும்மில்லை; சிறந்ததான என்

னுடைய பக்தியை அடைகிறான். (ஸ்வரூபத்தாலும், ஸ்வபாவத்தினாலும்) நான் எப்படிப்பட்டவனென்பதையும், (குணங்களாலும், விபூதியினாலும்) நான் எவ்வளவு பரிமாணமுள்ளவனென்பதையும் (இவ்விதமான) பக்தியினால் உள்ளபடியறிக்கிறான். என்னை உள்ளபடி அறிந்து அவ்வித தத்வஞானம் வந்தபிறகு அந்தப் பக்தியினால் என்னை யடைகிறான். என்னையே ஆஸ்ரயித்தவனாகி எல்லாக்கர்மங்களையும் எப்பொழுதும் செய்கிறவன் என்னுடைய அருளால் சாஸ்வதமும் ¹ அழிவற்றதுமான பதத்தை அடைகிறான். நீ எல்லாக்கர்மங்களையும் மனத்தினால் என்னிடத்தில் ஒப்பித்து என்னையே பயனாக அடையத்தக்கவனென்று அநுசந்தானம்செய்பவனும் (இவ்விதமான) புத்தியோகத்தைநாடி எப்பொழுதும் என்னிடத்திலேயே மனத்தை வைத்தவனுமாகக்கடவாய். நீ என்னிடத்திலேயே சித்தத்தைச் செலுத்தினவனாகி எல்லாக்கஷ்டங்களையும் என்னுடைய அநுக்ரஹத்தினால் தாண்டப்போகிறாய். அவ்விதமின்றி நீ அகங்காரத்தினால் கௌவீடின விராசத்தையடைவாய். அகங்காரத்தை அடைந்து, 'நான் யுத்தம் செய்யமாட்டேன்' என்று நீ நினைத்தால் இப்படிப்பட்ட உன்னுடைய நிச்சயமானது வீணாகும். ப்ரக்ருதியானது உன்னை யுத்தத்தில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படிசெய்யும். குந்திபுத்ர! எந்த யுத்தத்தை அஜ்ஞானத்தினால் இப்பொழுது நீ செய்யவிரும்பவில்லையோ, அந்தயுத்தகாரியத்தையே ஸ்வபாவவித்தமான உன்னுடைய கர்மத்தினால் கட்டுப்பட்டுப் பரவசனாகச் செய்யப்போகிறாய். அர்ஜுன! ஈஸ்வரன், யந்திரத்தில் ஏறிய வஸ்துக்களைப்போல் எல்லாப்பிராணிகளையும் (தன்னுடைய) மாயாசக்தியினால் (கர்மங்களில்) சுழன்று வரும்படி செய்துகொண்டு எல்லாப்பிராணிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலும் இருக்கின்றான். பரதவம்சத்தில் பிறந்தவனே! மனம்வாக்குக்காயங்களால் (ஹ்ருதயகமலவாவியான, அந்த ஈஸ்வரனையே நீ சரணமடைவாயாக. அந்த ஈஸ்வரனுடைய அருளால் ஸர்வகர்ம பந்த நிவ்ருத்தியையும் சாஸ்வதமான ஸ்தானத்தையும் அடைவாய். ரகஸ்யத்தைக்காட்டிலும் அதிரகஸ்யமுள்ள ஞானம் இவ்வாறு உனக்கு என்னால் உரைக்கப்பட்டது. இதை முழுதும் ஆலோசித்து எவ்வாறு நீ விரும்புகிறாயோ அவ்வாறு செய். எல்லா ரஹஸ்யங்களிலும் பரமரஹஸ்யமாயிருக்கிற என்னுடைய சிறந்த வசனத்தை 'மறுபடியும் நீ கேள். நீ எனக்கு மிகவும் இஷ்டமாக

¹ 'அவ்யயம்' என்பது மூலம். 'பாமஸர்வோத்க்ருஷ்டம்' என்பது பழைய உரை.

இருக்கிறாயென்கிற காரணத்தினால் உனக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லப் போகிறேன். என்னிடத்தில் மனத்தைவைத்தவனும், என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனும், என்னை ஆராதிக்கிறவனுமாகக்கடவாய். என்னை வந்தனம் செய். என்னையே நீ அடைவாய். எனக்கு ப்ரியமாக இருக்கிறாய். உனக்கு உண்மையாகப் பிரதிஜ்ஞை செய்கிறேன். எல்லாத் தர்மங்களையும் (முற்கூறியபடி பலம் சுர்மம் கர்த்தருக்கவம்முத லானவைகளுடைய பரித்யாகத்தினால்) த்யாகம்செய்து என்னை ஒரு வ்னையே சரணமாக அடைவாயாக. நான் உன்னை எல்லாப் பாவங் களினின்றும் விடுவிப்பேன். நீ விசனமடையாதே. இந்த (பரம ரஹஸ்யமான) சாஸ்திரமானது என்னால் உனக்கு உரைக்கப்பட்டது. இந்தச் சாஸ்திரமானது தவமில்லாதவன், ஆசார்யபக்தியில்லாதவன், கேட்கவிரும்பவில்லாதவன், என்னிடம் அஸூயையுள்ளவன் இவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் சொல்லத்தக்கதன்று. எவன் இந்தப்பரம ரஹஸ்யமான கீதாசாஸ்திரத்தை என்னுடைய பக்தர்களிடங்களில் சொல்லுவானோ அவன் என்னிடத்தில் சிறந்த பக்தியைச்செய்து என்னையே அடைவான்: ஸம்சயமில்லை. மனிதர்களுள் அவனைக் காட்டிலும் எனக்கு மிக்கப்ரியஞ்செய்பவன் ஒருவனும் இல்லை. பூமியில் அவனைக்காட்டிலும் எனக்கு மிக்க பிரீதிக்கு விஷயமானவன் வேறொருவன் உண்டாகப்போவதுமில்லை. எவன் நம்மிருவர்களுக்கும் நடந்ததும், தர்மத்தைவிட்டு விலகாததுமான இந்த ஸம்வாதத் தை அத்தியயனம் செய்வானோ அவனால் ஞானயஜ்ஞத்தினால் நான் ஆரதிக்கப்பட்டவனாவேனென்பது என்னுடைய எண்ணம். எந்த மனிதன் சிரத்தையுடனும் அஸூயையில்லாமலும் இந்தச் சாஸ்திரத் தைக் கேட்பானோ அவனும், ஸம்ஸாரபந்தத்தினின்று விடுபட்டுப் புண்புகர்மங்களைச் செய்தவர்களுக்குரிய நல்ல உலகங்களை அடைவான். பார்த்த! என்னால் உபதேசிக்கப்பட்ட இந்தச் சாஸ்திரார்த்தமானது உன்னால் மனவூக்கத்துடன் கேட்கப்பட்டதா? தனஞ்சய! அஜ்ஞானத்தினாலுண்டான மதிமயக்கமானது உனக்குப் போய் விட்டதா? என்றார்.

அர்ஜுனன், 'அச்சுதரே! விபரீதஞானம் ஒழிந்துவிட்டது. உள்ளபடி தத்வஜ்ஞானமானது உம்முடைய ஆறுகரஹத்தினால் என்னால் அடையப்பட்டது. ஸந்தேகங்கள் நீங்கி ஸ்வஸ்தகை இருக்கிறேன். உம்முடைய வசனத்தை அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன்' என்று சொன்னான்.

இவ்வாறு வாஸுதேவருக்கும் மஹாத்மாவான பார்த்தனுக்கும் நடந்தேறியதும், ஆச்சரியத்தை உண்டெண்ணுநின்றதும், மயிர்க் கூச்சத்தையுண்டிபண்ணுகிறதமான இந்த ஸம்வாதத்தை நான் உள்ள படி கேட்டேன். வ்யாஸருடைய அறுகாண்டத்தில் (எனக்கு ஞானக் கண்ணும் காதும் டைத்தமையால்) தாமே சொல்லுகின்ற யோகேசுவரரான ஸ்ரீவாஸுதேவரிடத்தினின்று இந்தப் பரமஹஸ்யமான யோசுத்தை நான் நேரில் கேட்டேன். ராஜரே! கேசவருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நடந்த பரிசுத்தமும் ஆச்சரியகாமுமான இந்த ஸம்வாதத்தை நான் நினைத்து நினைத்து அடிக்கடி சந்தோஷமடைகிறேன். அரசரே! (அர்ஜுனனின் பொருட்டுக் காட்டப்பட்டதும்) அத்யாச்சரியகாமுமாயுள்ள ஸ்ரீஹரியினுடைய அந்த வில்வருபத்தை நினைத்து நினைத்து எனக்கு அதிகமான ஆச்சரியமானது உண்டாகிறது. அடிக்கடி ஸந்தோஷத்தையும் அடைகிறேன். எந்த இடத்தில் யோகங்களுக்கு ஈசுவரரான கிருஷ்ணபகவானும் எந்த இடத்தில் வில்லைத்தரித்த அர்ஜுனனும் இருக்கிறார்களோ அந்த இடத்தில் லக்ஷ்மி, விஜயம், அபிவிருத்தி, நீதி இவைகள் எாவதமாக விலைபெற்றிருக்குமென்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்' என்றான்.

பகவத்கீதை மற்ற்ற்று.

பகவத்கீதாபர்வம் முற்றிற்று.

நாற்பத்துமன்றவது அத்யாயம்.

ஸ்ரீமதவதபர்வம்.

(யுதிஷ்டிரி, பிஷ்மீமதலானவர்களை வணங்கிக் கம்பிமாநுடன் தேறேறியதும், யுக்தபேரிகள் முடிவியதும்.)

ஸ்ரீபத்மநாபருடைய முகாரவித்தத்தினின்று தானாகவே வெளியில்வந்த அந்தக் கீதாசாஸ்திரமானது நன்றாகப் பாராயணம் செய்யத் தக்கது. வேறாசாஸ்திரங்களைப் படிப்பதினாலும் மறநஞ்செய்வதினாலும் யாதுபயன்? கீதாசாஸ்திரமானது ஸர்வசாஸ்திரஸ்வரூபம். ஹரியானவர் ஸர்வதேவஸ்வரூபி. சங்கையானது ஸர்வதீர்த்தஸ்வரூபம் மந்திரமானது ஸர்வவேதமயம். கீதா, கங்கா, காயத்ரி, சோனிந்த (என்றே ம) காரத்துடன் கூடின நான்குபதங்களும் மனத்தில் நிலைபெற்றிருக்குமானால் மறபடியும் பிறப்புக் கிடையாது. ஸ்ரீகேசவர் அறுநூற்றிருபதுசுலோகங்களைச் சொன்னார்.

அர்ஜுனன் ஐம்பத்தேழுசுலோகங்களைச் சொன்னான். ஸஞ்சயன் அறுபத்தேழுசுலோகங்களை உரைத்தான். திருதராஷ்டிரன் ஒரு சுலோகத்தைச் சொன்னான். ஆக எழுநூற்றுநாற்பத்தைந்து சுலோகங்கள் ஸ்ரீபகவத்கீதையினுடைய அளவு என்று சொல்லப்படுகின்றன. பாரதமாகிற திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து அதன் ஸர்வஸ்வமாகிற கீதையென்கிற சிறந்த அம்ருதத்தையெடுத்து ஸ்ரீவாஸுதேவர் அர்ஜுனனுடைய முகத்தில் ஹோமஞ்செய்தார். ஓ! அரசரே! பிறகு பாணங்களையும் காண்டவத்தையும் தரித்தவனான தனஞ்சயனைக்கண்டு மஹாரதர்கள் திரும்பவும் மிக்க ஆரவாரஞ்செய்தார்கள். பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களும் இன்னும் இவர்களை அனுஸரித்துவந்திருக்கிற வீரர்களும் மகிழ்ச்சியுற்று ஸமுத்திரத்தினின்றும் உண்டான சங்கங்களை ஊதினார்கள். பிறகு பேரிகைகளும் சாகளங்களும் ஜயமங்களையும் பசுவின் கொம்பினால் செய்யப்பட்ட வாத்யங்களும் விரைவாக நான்குபக்கங்களிலும் முழக்கப்பட்டன. அதனால் மிகுந்த சப்தம் உண்டாகியது. அரசரே! அவ்வாறே கந்தர்வர்களும் தேவர்களும் பித்ருக்களும் அந்த வலித்தசாரணர்களுடைய கூட்டங்களும் புத்தத்தைப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டு ஒருங்கு கூடினார்கள். மிக்க பாக்யசாலிகளான ரிஷிகளும் சேர்ந்து இந்திரனை முன்னிட்டுக்கொண்டு அந்தப் பெரிய புத்தத்தைப்பார்ப்பதற்காக அவ்விடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். கங்கையமுனைகளுடைய வேகமானது ஒன்றையொன்று அடைந்து எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறே அவ்விண்டு ஸேனைகளும் ஸன்னத்தமாக ஒன்றைஒன்று பார்த்துக்கொண்டு அசைவற்றிருந்தன. இவ்வாறு முயற்சிக்கின்றவைகளும் ஜனக்கூட்டத்தில் சப்தமில்லாதவைகளுமான அவ்விரண்டுஸேனைகளும் படத்தில் எழுதப்பட்ட சித்திரங்கள்போலப் பார்க்க மிக்கஅழகும் மங்களசாமுமாயிருந்தன. அரசரே! பிறகு வீரரும் தீரரும் தர்மராஜருமான புதிஷ்டிரர் யுத்தத்திற்கு ஆயத்தமாக நிற்கின்றவையும் சமுத்திரம்போன்றவையும் அடிக்கடி நன்கு ஜ்வலிக்கின்றவையுமான அந்த இரண்டு சேனைகளையுங்கண்டு கவசத்தைக்கழற்றி உத்தமமான ஆயுதத்தையும் வைத்துவிட்டுத் தேரினின்றும் விரைவாகக் கீழேஇறங்கிக் கைகளைக்குவித்து மௌனத்துடன் பிதாமஹரை நோகப்பார்த்துக்கொண்டு கிழக்குமுகமாகக் கால்களாலேயே நடந்து பகைவர்களுடைய படையைக்குறித்துச் சென்றார் செல்லுகின்ற அந்தத் தர்மபுத்திரரைப் பார்த்துக் குந்தி புத்திரனான தனஞ்சயன் தேரினின்றும் விரைவாக இறங்கிச் சகோதரர்

ஊரடன் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றான். பகவானுண் வாஸுதேவரும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார். அவ்வாறே முக்கியர்களான அரசர்களும் அந்தத் தர்மநந்தனரிடத்தில் மனத்தைச் செலுத்தியவர்களும் குதூகலமுள்ளவர்களுமாகச் சென்றார்கள். அர்ஜுனன், 'அரசரே! எங்களை விட்டுவிட்டுக் கீழக்குழுகமாகப் பகைவர்களுடைய படையைநோக்கிக் காலால் நடந்து செல்லுகின்றீர். உம்முடைய முயற்சியானது யாது?' என்று வினவினான். 'ஈம ஸேனன், 'ராமஜெந்திரரே! பார்த்திவரே! சத்துருசேனைகள் கவசம் பூண்டிருக்குங்காலத்தில் கவசத்தையும், ஆயுதங்களையும் வைத்துவிட்டுத் தம்பிமார்களையும் விட்டுவிட்டு நீர் என்கே போகிறீர்?' என்று வினவினான். நகுலன், 'பாரதரே! எனக்கு மூத்ததமையரானநீர் இவ்விதநிலைமையடைந்திருக்கையில், 'பயமானது என்மனத்தை வருத்துகிறது. நீர் என்கே போகின்றீர்? சொல்லும்' என்று கேட்டான் ஸஹதேவன், 'வேந்தரே! மிக்க பயங்கரமான இந்தப்போர் வீரர்களின்கூட்டமானது இருக்கையில் (இதனை) விட்டுவிட்டுப் பகைவர்களுக்கெதிராக என்கே போகிறீர்?' என்று வினவினான். குருநந்த ஷ்ரீராம யுதிஷ்டிரா ஸ்வேனாதார்கள் இவ்வாறு கேட்கவும் மௌனத்துடன் ஒன்றும் சொல்லாமல் சென்றுகொண்டேயிருந்தார். பேரறிவாளரும் மனவுறுதியுள்ளவருமான வாஸுதேவர் அவர்களைப்பார்த்து, 'நான் இவருடைய கருத்தை அறிந்துகொண்டேன்' என்று நகைத்துக்கொண்டே உரைக்கலானார். 'இந்த அரசர் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் மற்றெல்லாப்பெரியோர்களையும் அனுமதிக்கொடுக்கும்படி செய்வித்துக்கொண்டு பகைவர்களோடு போர் புரியப்போகிறார். 'பெரியோர்களிடம் அனுமதிபெறாமல் யுத்தம் செய்கின்றவன் பெரியோர்களால் வெளிப்படையாகவே நிந்திக்கப்படுகின்றான்' என்று பழையதூல்களில் கேட்கப்படுகிறதன்றோ? எவன் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி. (பெரியோர்களால்) அனுமதி கொடுக்கப்பட்டு மிக்க பலசாலிகளோடும் யுத்தம்செய்வானே அவனுக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் நிச்சயமாக உண்டென்பது என்னுடைய எண்ணம்' என்றார். அந்தஸமயத்தில் கிருஷ்ணபகவான் இவ்வாறு சொல்லுகையில் கௌரவர்களுடைய சேனையில் பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. மற்றவர்கள் பேசாமலிருந்தார்கள். துரியோதனனுடைய சேனையிலுள்ளவர்கள் தூரத்திலிருந்தே யுதிஷ்டிராரைப்பார்த்து 'இவன் குலத்தில் இழிவானவன். இந்த யுதிஷ்டிராஜன் சகோதரர்

களோடு பயந்தவன்போலத் தன் ரக்ஷணத்தைவேண்டிப் பீஷ்மருடைய பக்கத்தில் வருகிறான். இது நிச்சயம். தனஞ்சயனும் பாண்டிநகரனான விருகோதரனும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் ரக்ஷகர்களாக இருக்கையில் இந்தப்பாண்டவனை எவ்வாறு பயம் வந்து அணுகியது? வன்மையற்றவனான இவனுடைய மனமானது யுத்தத்தில் பயமடைந்ததால் பூமியில் மிக்க பிரவித்திபெற்ற கூத்திரியகுலத்தில் இவன் பிறந்தவனல்லனென்பது திண்ணம்' என்று ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். பிறகு உம்முடைய சேனையிலுள்ளவர்களெல்லாம் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களும் நல்ல மனஉறுதியுடையவர்களுமாகிக் கௌரவர்களைப் புகழ்ந்தார்கள்; வஸ்திரங்களையும் வீசினார்கள். வேந்தரே! உம்முடைய யுத்தவீரர்கள் அனைவரும் ஸகோதரர்களோடும் கேசவரோடும் கூடின யுதிஷ்டிரரை அவ்வாறு நிந்தித்தார்கள். அரசரே! பிறகு அந்தக்கௌரவசேனையானது யுதிஷ்டிரரை நிந்தித்துவிட்டு மறுபடியும் பேசாமலிருந்தது. 'இந்த யுதிஷ்டிரராஜர் என்னசொல்லப்போகிறாரோ? பீஷ்மர் என்ன மறுமொழி கூறப்போகிறாரோ? யுத்தத்தைப்புகழுகின்ற பீமனும் கிருஷ்ணாஜுனர்களும் என்ன சொல்லப்போகிறார்களோ? இந்த யுதிஷ்டிரர் எந்தவிஷயம் சொல்ல விரும்பியிருக்கிறாரோ?' என்று யுதிஷ்டிரர் விஷயத்தில் இரண்டு சேனைகளுக்கும் அப்பொழுது மிகப்பெரியஸந்தேகம் உண்டாயிற்று. அவர் பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் நிறைந்திருக்கிற பகைவர் படையில் நுழைந்து பிராதாக்களால் சூழப்பட்டவராகப் பீஷ்மரை நோக்கியே விரைவாகச் சென்றார். அரசரான பாண்டவர் போருக்கு வந்திருக்கின்ற சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மருடைய இரண்டு பாதங்களையும் இருகரங்களாலும் பிடித்துக்கொண்டு பிறகு அவரைப்பார்த்துப் பின் வருமாறு சொல்லலானார். 'ஜயிக்கமுடியாதவரே! உம்மைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். உம்மோடு யுத்தம்செய்யப்போகிறோம். ஐயா! எனக்கு அனுமதி கொடும்; ஆசீர்வாதங்களையும் செய்யும்' என்று வேண்டி, பீஷ்மர், 'மஹாராஜனே! பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! இவ்வாறு யுத்தகளத்தில் (வந்தனஞ்செய்தற்காக) என்னை நோக்கி வராதிருப்பாயாகில் அவமானத்தையடையும்படி உன்னைச் சபித்திருப்பேன். பாண்டவ! சூழந்தாய்! நான் பரிதியை அடைகிறேன். நீ யுத்தம்செய்; நீ ஜயத்தை அடைவாயாக. யுத்தத்தில் நீ வேறு எதனை விரும்புகிறாயோ அதனையும் அடைவாயாக. பார்த்த! நம்மிடத்தினின்று நீ விரும்புகிற வரத்தைக்கேட்கலாம். மகாராஜனே! நீ இப்படிச் செய்திருப்பதால் உனக்குத்தோல்வி உண்டாகாது. மஹாராஜனே! மனிதன் தனத்திற்கு

அடிமைப்பட்டவன். தனம் ஒருவனுக்கும் அடிமையானதன் று' என் கிறவசனம் உண்மையே. ஆதலால் யான் கெளரவர்களால் தனத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன். குருநந்தன! ஆதலால், நான் சக்தியற்றவனைப் போல உன்னைப்பார்த்து! இவ்விதமான, வாக்கத்தைச் சொல்லுகிறேன். குருகுலத்தில் பிறந்தவனே! நான் துரியோதனனால் பொருளால் போ லிச்சுப்பட்டவனாயிருக்கிறேன். யுத்தத்தைத்தளிர வேறுஎதை நீ விரும்புகிறாய்? என்று வினாவினர். யுதிஷ்டிரர், 'மிக்கபாஹுபலமுள்ள வரே! துரியோதனன் நிமித்தமாக நீர் யுத்தம் செய்யும். எப்பொழுதும் எனக்கு நன்மையைத்தேடுகிற ஸ்வபாவமுள்ளவராகவே ஆலோசியும். இதுதான் எனக்கு எப்பொழுதும் வேண்டியவரன்' என்று விண்ணப் பம் செய்தார். பிஷ்மர், 'ராஜனே! குருநந்தன! இந்த யுத்தத்தில் உனக்கு யான் எவ்விதமாக உதவி புரிவேன்? உனக்குச் சத்துருவான துரியோதனன் நிமித்தம் கடுமையாகப் போர்புரியப்போகிறேன். நீ சொல்ல விரும்பியதைச் சொல்' என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர், 'ஜயிக் கப்படாதவரான உம்மை யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிப்பேன்? எனக்கு நன்மையைச் சுருதுவீராகில் இந்தான்மையை ஆலோசியும்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார். பிஷ்மர், 'குந்திபுத்திர! ஸாக்ஷாத் இந்திர னாயிருந்தாலும் யுத்தசளத்தில் போர்புரிகின்ற என்னை ஜயிக்கிறபுருஷ னைப் பார்க்கவில்லை' என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர், 'பிராமஹரே! ஆத லால், தேவரீரே ஸந்தோஷத்தோடு கேட்கிறேன். உமக்கு வந்தனம்; யுத்தத்தில் தேவரீருக்குப் பலைவர்களால் எந்த உபாயத்தால் வதம் ஏற்படக்கூடுமென்பதைச் சொல்லும்' என்றார். பிஷ்மர், 'அப்பா! யுத் தத்தில் என்னை ஜயிக்கக்கூடியவனை நான் காணவில்லை. மேலும் எனக்கு மரணகாலமும் வரவில்லை. மறுபடியும் என்னிடம் வருவாயாக' என்று கூறினார். பிறகு மிக்க புஜபலமுள்ள யுதிஷ்டிரர் பிஷ்மருடையவாக்கி யத்தைத் தலையினால் ஏற்றுக்கொண்டு மறுபடியும் அவருக்கு அபிவாத னம்செய்து பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் எல்லாஸனிசர்களுக்கும் நடு வோடு தம்பிமார்களுடன் ஆசார்யருடைய ரதத்தைக்குறித்து மறுபடி யும் சென்றார். அந்த அரசர் துரோணரை வணங்கிப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணி ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத அவரைப் பார்த்துத் தமக்கு கேஷமத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியவார்த்தையைச் சொன்னார்.

'பகவானே! உம்மைச் சேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்தணரே! உம்மால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்று எல்லாச்சத்துருக்களையும் எவ்வாறு ஜயிப்பேன்? கபடமில்லாமல் சொல்லும்' என்று வினாவினார். துரோணர், 'மகாராஜனே! போர்புரிய நிச்சயித்த நீ என்னிடம் வரா

மலிருந்தால் எல்லாவிதத்தாலும் அபஜயமடையும்படி உன்னை நான் சபித்திருப்பேன். யுதிஷ்டிர! இப்படிவந்ததால் நான் ஸந்தோஷமுடையவனாகிறேன். குற்றமற்றவனே! உன்னால் யான் பூஜிக்கப்பட்டேன். நான் அனுமதிக்கொடுக்கிறேன். யுத்தம்செய். விஜயத்தை அடைவாயாக. நான் உன்னுடைய விருப்பத்தை சிவறவேற்றக்கடவேன். உன் விருப்பத்தைச்சொல். மகாராஜனே! இவ்வாறுனபிறகு யுத்தத்தைத் தவிர வேறெதை விரும்புகிறாய்? மகாராஜனே! 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டான். ஒருவனுக்கேனும் பொருள் அடிமையன்று' என்பது உண்மை. நான் கௌரவர்களால் 'தனத்தால் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன். நான் அசுத்தனைப்போல உன்னைக்குறித்து இதனைச்சொல்லுகிறேன். யுத்தத்தைத்தவிர வேறெதை நீ விரும்புகிறாய்? கௌரவன்நிமித்தமாக நான் யுத்தம் செய்யப்போகிறேன். நான் உனக்கு ஜயத்தை விரும்புகிறேன்' என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர், 'பிராம்மணரே! எனக்கு ஜயத்தை விரும்பும். எனக்கு நன்மையையும் ஆலோசியும். கௌரவனுக்காகப் போர்புரியும். இந்தவான் என்னால் வரிச்சப்பட்டது' என்று வேண்ட, துரோணர், 'ராஜனே! ஹரியை மந்திரியாகவுடைய உனக்கு ஜயம் நிச்சயம். யான் உனக்கு அனுமதிக்கொடுக்கிறேன். யுத்தத்தில் சத்துருக்களைஜயிப்பாய். எங்கு தர்மம் உள்ளதோ அங்கு நிருஷ்ணன்உன். எங்கு நிருஷ்ணனுள்ளனோ அங்கு ஜயம்உண்டு. கொளந்தேய! போ; யுத்தம்செய். உனக்கு யான் என்னசொல்லவேண்டும்? என்னைக் கேள்' என்று சொன்னார். யுதிஷ்டிரர், 'பிராம்மணோத்தமரே! நான் விரும்பியதைக்குறித்து உம்மைக் கேட்கிறேன். யுத்தத்தில் பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாத தேவரீரை எவ்வாறு ஜயிப்பேன்?' என்று வினவ, துரோணர், 'யுத்த களத்தில் நான் எவ்வாறுகாலம்வரையில் யுத்தம்செய்வேனோ அவ்வளவுகாலம்வரையில் உனக்கு ஜயம் கிடையாது. ராஜனே! என்னைக் கொல்லும்விஷயத்தில் நீ தம்பிமார்களுடன் சீக்ரம் முயற்சிசெய்' என்று சொன்னார். யுதிஷ்டிரர், 'மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! ஸந்தோஷம். அவ்விதமானால் தேவரீரை வதஞ்செய்யக்கூடிய உபாயத்தைச் சொல்லும். ஆசார்யரே! இதோ நான் வந்தனஞ்செய்து உம்மைக் கேட்கிறேன். தேவரீருக்கு நமஸ்காரம்' என்று வேண்ட, துரோணர், 'ஐயனே! ருத்திலிருந்துகொண்டு போர்புரிகின்றவனும் அதிகுப் பரபரப்புள்ளவனும் மிகுந்த சரமாரியைப்பொழிகின்றவனுமான என்னைக் கொல்லுகின்ற சத்துருவை நான் காணவில்லை. ராஜனே! நான் சஸ்திரங்களைக் கீழேவைத்து யோகபலத்தினால் சரீரத்தில் பற்

மற்று மாணத்தின்பொருட்டு, நிச்சயம்செய்திருந்தாலன்றி என்னை யுத்தவீரர்களுள் ஒருவனுல்து போரில் கொல்லத் திறமையுள்ளவ னாகான். இது ஸத்யமென்று உனக்குச்சொல்லுகிறேன். நம்பத்தக்க வார்த்தையுள்ள ஒரு மனிதனிடத்தினின்று பெரிய அபிரியமானவார்த லையைக் கேட்பேனாகில் நான் யுத்தத்தில் சஸ்திரங்களை எறிந்துவிடு வேன். இது ஸத்யமென்று யான் உனக்குச்சொல்லுகிறேன்' என்று சொன்னார். மகாராஜரே! புத்திமானான பாரத்வாஜருடைய இந்த வார்த்தையைக்கேட்டு அவரிடம் அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு ஆசார்ய ரான அந்த க்ருபரிடம் சென்றார். வாக்கியங்களை அறிந்தவர்களுள் உத்தமரான அந்த யுதிஷ்டிரமஹாராஜர் (பகைவர்களால்) எவ்விதத்தி னாலும் அவமதிக்கமுடியாத க்ருபரை அபிவாதனஞ்செய்து பிரதக்ஷி ணம்பண்ணி ஒருவார்த்தைசொல்லலானார். 'குற்றமற்றவரே! குருவே! எனக்கு யுத்தம்செய்வதற்கு அனுமதிக்கொடுக்கும்படி உம்மை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்; நான் கல்மஷமில்லாதவனாகப் போர்புரியப் போகிறேன். உம்மால் அனுமதிக்கொடுக்கப்பெற்று எல்லாச் சத்து ருக்களையும் ஜயிக்கவேண்டும்' என்று வேண்டி, கிருபர், 'மஹாராஜ னே! யுத்தத்துக்காக நிச்சயம்சொண்ட நீ என்னை நாடாமலிருப்பா யாயின் எல்லாவிதத்தினாலும் அவமானம் உண்டாகும்படி உன்னைச் சபித்திருப்பேன். மஹாராஜனே! 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப் பட்டவன். பொருளானது ஒருவனுக்கும் அடிமைப்பட்டதன்று' என்பது உண்மை. யான் கௌரவர்களாலே பொருளால் கட்டப்பட்ட டிருக்கிறேன். மஹாராஜனே! அந்தக் கௌரவர்களினிமித்தமாக யுத்தம் செய்யத்தக்கதென்பது என்னுடைய எண்ணம். ஆதலால், சக்தியற்றவன்போல உன்னிடத்தில் பேசுகிறேன். யுத்தத்தைத்தவிர வேறு எதை விரும்புகிறாய்?' என்று வினாவினர். யுதிஷ்டிரர், 'ஆசார் யரே! ஸந்தோஷம். அதற்காகத்தான் தேவரீரை நான் கேட்கிறேன். என்னுடைய வார்த்தையை நீர் கேளும்' என்று சொல்லிவிட்டு ராஜா வான தர்மநந்தனர் மனவருத்தமுற்றுப் பிரஜைரூபிழந்து யாதொன் றும் சொல்லாமலிருந்தார். கௌதமர் அவருடைய மனத்திலுள்ள அவ்விதமான விருப்பத்தை அறிந்து, 'அரசனே! யான் (ஒருவனாலும்) கொல்லத்தகாதவன். நீ யுத்தம்செய். ஜயத்தை அடைவாயாக. நீ என்னைவந்து நாடினதினால் உன்விஷயத்தில் பிரீதியுள்ளவனாகிறேன். அரசனே! எப்பொழுதும் ஊக்கத்துடனிருந்துகொண்டு உனக்கு ஜயத்தை விரும்பப்போகிறேன். இது ஸத்யமென்று உனக்குச் சொல்லுகிறேன், என்றார். மகாராஜனே! கௌதமருடைய இந்த

வார்த்தையைக்கேட்டு, அரசரான தர்மநந்தன், அவரிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு மத்ராஜன் இருக்குமிடத்திற்குச் சென்றனர். பிறகு அந்தத் தர்மநந்தன் சல்யனை அபிவாதனம்பண்ணிப் பிரதக்ஷினம் செய்து ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாத சல்யனைநோக்கித் தமக்கு கேஷமகரமான ஒருவார்த்தையைச் சொல்லலானார். 'எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரே! அனுமதி கொடுக்கும்படி தேவரீரை வேண்டி கிறேன். கபடமற்றவனாக யுத்தம் செய்யப்போகிறேன். ராஜரே! உம் மால் அனுமதி கொடுக்கப்பெற்று நான் 'சிறந்தவல்லமைபுடையவர்களை ஜயிக்கவேண்டும்' என்று வேண்ட, சல்யன், 'மஹாராஜனே! போர்புரிய நிச்சயித்த நீ என்னை நாடாமலிருப்பாயாகில் யுத்தத்தில் அவமானம் உண்டாகும்படி உன்னைச் சபித்திருப்பேன். நான் ஸந்தோஷமுள்ளவனாகிறேன். உன்னால் பூஜிக்கப்பட்டவனுமாகிறேன். நீ எதை விரும்புகிறாயோ அது உனக்கு உண்டாகட்டும். உனக்கு நான் அனுமதி கொடுக்கிறேன். யுத்தம்செய்; ஜயத்தை அடைவாய். வீரனே! மேல் நடக்கவேண்டிய விஷயத்தைச் சொல். உனக்கு என்னவேண்டும்? உனக்கு எதைக் கொடுப்பேன்? மகாராஜனே! இவ்வாறு நடந்த பிறகு யுத்தத்தைத்தவிர வேறுஎதை விரும்புகிறாய்? 'மனிதன் பொருளுக்கு அடிமைப்பட்டவன். பொருள் ஒருவனுக்கும் அடிமையன்று' என்பது உண்மை. மகாராஜனே! கௌரவர்களால் தனத்தால் நான் கட்டப்பட்டிருக்கிறேன். மருமானே! விரும்பியதை விரும்பியபடி நிறைவேற்றுவேன். ஆதலால், அசக்தனைப்போல யான் உன்னைக் குறித்துச் சொல்லுகிறேன். யுத்தத்தைத்தவிர வேறெதை நீ விரும்புகிறாய்?' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'மஹாராஜரே! எப்பொழுதும் எனக்குச் சிறந்தநன்மையையே நீர் ஆலோசியும். சத்ருவுக்காக நீர் நன்கு யுத்தம்செய்யும். இந்த வரத்தைத்தான் நான் வரிக்கிறேன்' என்று கேட்க, சல்யன், 'ராஜசிரேஷ்டனே! இந்த யுத்தகளத்தில் உனக்கு எவ்விதமாக உதவி புரிவேன்? சொல். சத்ருவுக்காக நன்றாக யுத்தம் செய்வேன். ஏனெனில், கௌரவர்களால் ஆர்த்தத்தினால் நான் கட்டப்பட்டவனாயிருக்கிறேன்' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'சல்யராஜரே! போருக்கு முயற்சித்தபொழுது, எந்தவரன் உம்மால் அளிக்கப்பட்டதோ அதேவரன் எனக்கு வேண்டும். (அதாவது) போர்க்களத்தில் ஸூதபுத்திரனான கர்ணனுடைய ஊக்கமானது உம்மால் கெடுக்கப்படவேண்டும்' என்று வேண்ட, சல்யன், 'குந்தீபுத்திர! உன்னுடைய இந்த விருப்பமானது நீ விரும்பியபடி நிறைவேற்போகிறது. போ;

மனக்கவலையற்று யுத்தம்செய். உன்விஷயத்தில் இந்தவசனத்தைப் பிரதிஜ்ஞசெய்கிறேன்' என்று கூறினான். பிறகு, குந்தீபுத்திரர் மாலுனான மக்ரதேசாதிபதியிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு பிராதாக் களால் சூழப்பட்டவராக மஹாஸையினியத்தினின்று வெளியில்வந்தார்.

வாஸுதேவரோ யுத்தகளத்தில் கர்ணனைநோக்கிச் சென்றார். பிறகு அவர் பாண்டவர்களுக்காகக் கர்ணனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லலானார். 'கர்ண! பிஷ்மருடைய தீவெஷத்தினால் நீ யுத்தம் பண்ணப்போகிறதில்லையென்று நான் கேள்விபற்றிருக்கிறேன். ராதையின்புத்திரனே! பிஷ்மர் கொல்லப்படாமலிருக்கும்வரையில் எங்க ளைச்சேர்ந்திரு. ராதேய! பிஷ்மர் கொல்லப்பட்டபிறகு துரியோதன னுக்கு உதவிசெய்வது யுத்தமென்று உனக்குத் தேர்ன்றினால் மறுபடியும் யுத்தத்திற்காகப்போ' என்று சொல்ல, கர்ணன், 'கேசவரே! துரியோதனனுக்கு விருப்பமில்லாதகாரியத்தை நான் செய்யமாட்டேன். என்னைத் துரியோதனனுக்கு நன்மையைச்செய்வதில் விருப்ப முள்ளவனென்றும் (அவனுக்காக) உயிரைக்கொடுத்துவிட்டவனென்றும் நீர் அறிவீராக' என்று கூறினான். பாரதரே! வாஸுதேவர் அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரரை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து திரும்பினார். பிறகு பாண்டவரில்முத்தவரான தர்மநந்தனர் சேனையின்ருவிவிநந்துகொண்டு, 'எங்களை எவன் விரும்புகிறானோ அவனை நான் உதவிக்காக விரும்புகிறேன்' என்று இரைந்து கூறினர். பிறகு, அவர்களைப்பார்த்துப் பிரியமான மனமுள்ள யுயுத்ஸுவானவன் தர்மராஜரும் குந்தீபுத்திரருமான யுதிஷ்டிரரோடு இந்தவார்த்தையைச் சொன்னான். 'மஹாராஜரே! குற்றமற்றவரே! நீர் விரும்பினால் உமக்காக நான் உம்முடைய யுத்தத்தில் திருதராஷ்டிரபுத்திரர்களோடு போர்புரிவேன்' என்றான். யுதிஷ்டிரர், 'யுயுத்ஸுவே! வா; வா; நாம் அனைவரும் மூர்க்கர்களான உன்னுடைய பிராதாக்களோடு போர்புரிவோம்; வாஸுதேவரும் நாங்களும் ஸர்வவிதத்தாலும் சொல்லுகிறோம். மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! உன்னை நான் வரிக்கிறேன். எனக்காக நீ யுத்தம் செய். உன்னிடத்தில் பிரதிராஜருமும் திருதராஷ்டிரருடையஸந்ததியும் காணப்படுகின்றன. ராஜபுத்திர! மிக்க காந்தியுடையவனே! (உன்னை) நாடுகின்ற எங்களை நீ அடைவாயாக. கெட்டபுத்தியுள்ளவனும் மிக்க பொறுமைபுள்ளவனுமான துரியோதனன் இனி இருக்கப்போகிறதில்லை' என்றார். பிறகு யுயுத்ஸுவானவன் கௌரவசேனையிலுள்ள

உம்முடைய புத்திரர்களை விட்டுவிட்டு, துந்துபிவாதபத்தை முழக்கிக் கொண்டு, பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனையை அடைந்தான். பிறகு, யுதிஷ்டிரமகாராஜர் தம்பிமார்களை மிக்கமனக்களிப்பதற்குக் காந்தியுள்ளதும் ஸ்வர்ணத்தால் பிரகாசிக்கின்ற துமான கவாதத்தை மறுபடியும் அணிந்துகொண்டார். புருஷ்சிரேஷ்டர்களான அந்த வீரர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் ரதங்களில் ஏறினார்கள். பிறகு, அவர்கள் மறுபடியும் முன்போலவே வ்யூஹக்ரமமாக எதிரணிவகுத்து நின்றார்கள். புருஷ்சிரேஷ்டர்களான பாண்டவவீரர்கள், துந்துபிவாதபங்களையும் நூற்றுக்கணக்கான காகளவாத்தியங்களையும் முழக்கினார்கள்; பலவித விம்மலாதங்களையும் செய்து கஜித்தார்கள். திருஷ்டத்யும்னன்முதலான எல்லா அரசர்களும் ரதங்களின்மீதேறியிருக்கின்ற புருஷ்சிரேஷ்டர்களான பாண்டவர்களைப்பார்த்து அப்பொழுது ஸந்தோஷத்தையடைந்தார்கள். பூஜிக்கத்தக்க அரசர்களைப் பூஜிக்கின்ற பாண்டுபுத்திரர்களுடைய கௌரவத்தைக்கண்டு வேந்தர்கள் அந்த யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களை மிகவும் பூஜித்தார்கள். அரசர்கள், மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய அக்காலத்துக்குரிய நட்பையும் அருளையும் தங்கள் ஞாநிகளிடமுள்ள அதிகமான அன்பையும் சொன்னார்கள். மனத்தையும் ஹ்ருதபத்தையும் மகிழ்ச்சியடையச் செய்கின்றவையும் பரிசுத்தமானவையும் புகழப்பட்டவையுமான கீர்த்திமான்களுடைய, 'நல்லது நல்லது' என்கிறவாக்குக்கள் எல்லா இடத்திலும் வெளிப்பட்டன. அப்பொழுது பாண்டுபுத்திரர்களுடைய அந்தநடக்கையைக் கண்டவர்களும் கேட்டவர்களுமான மிலேச்சர்களும் ஆர்யர்களும் தழுதழுத்தகீரலுடன் ரோதனம்செய்தார்கள். பிறகு உதாரமனமுள்ளவீரர்கள் மெழிந்து நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் பெரியபேரிகைகளை அடித்தார்கள். பசுவின்பால்போன்ற (வெண்ணிறமுள்ள) சங்கங்களையும் ஊதினார்கள்" என்று கூறினான்.

நாற்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவபாண்டவசேனையின் பேர்ச்சையத்தொடங்கியது.)

திருதராஷ்டிரன், "(ஸஞ்சய!) இவ்வாறு என்னுடைய ஸேனையும் இதரஸேனையும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது அந்த யுத்தத்தில் எவர்கள் முதலில் ஆயுதப்பரியோகம் செய்தார்கள்? கௌரவர்களா? பாண்டவர்களா?" என்றுவினவ, ஸஞ்சயன், "ராஜரே! உம்முடைய புத்

திரானுதுச்சாஸனன் பிராதாக்களோடுகூடிப் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக் கொண்டு சேனையுடன்சென்றான். அவ்வாறே எல்லாப்பாண்டவர்களும் பீமஸேனனை முன்னிட்டுக்கொண்டு மனமகிழ்ந்து பீஷ்மரோடு யுத்தம்செய்ய விருப்பமுற்றுச் சென்றார்கள். இருதிறத்துச் சேனைகளிலும் வில்மநாதங்களும் கிலகிலாசப்தங்களும் ஜயமங்கனையென்னும் வாத்யங்களின் ஒலிகளும் பசுவின் கொம்புகளால் செய்யப்பட்ட வாத்த்தியங்களுடைய ஒலிகளும் பேரிவாத்த்தியங்கள் மிருதங்கங்கள் மேளங்கள் இவைகளுடைய முழக்கங்களும் குதிரைகளின் கனைப்புகளும் யானைகளினுடைய பிளிறுதல்களும் உண்டாயின. பிறகு, அவர்கள் எங்களைநோக்கி எதிர்த்து விரைவாக வந்தார்கள். நாங்களும் கர்ஜித்துக்கொண்டு அவர்களை விரைவாக எதிர்த்துச்சென்றோம். அப்பொழுது கைகலந்த பெரும்போர் நடக்கஆரம்பித்தது. பாண்டவகொளவர்களுக்கு நேர்ந்த மிகப்பெரியயுத்தத்தில் சங்கமிருதங்கங்களுடைய ஒலிகளால் பெரும்படைகள், காற்றினால் மிகவும் அலைக்கப்பட்ட காடுகளோல் நடுங்கின. ராஜேந்திரரே ! யானைகள் குதிரைகள் தேர்கள் இவைகளால் வியாபிக்கப்பட்டவையும் அமங்களகரமான முகூர்த்தத்தில் (பகைவர்களை) எதிர்த்துவந்திருக்கின்றவையுமான ஸையங்களுடைய நெருங்கியசப்தமானது, காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம்போல் உண்டாகியது. நெருங்கியதும் மயிர்க்கூச்சத்தலை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அந்தச்சப்தமானது தோன்றினவுடனே மிக்கபுஜலமுள்ளபீமஸேனன் பெரிய விருஷபம்போல் உரக்கக்கர்ஜித்தான். பீமஸேனனுடையகர்ஜனையானது சங்கவாத்த்தியங்களுடையஒசையையும் துத்துபிவாத்த்தியங்களுடையகோஷத்தையும் யானையினுடையகர்ஜனத்தையும் ஸையங்களுடையவில்மநாதத்தையும் கீழ்ப்படுத்தியது. கர்ஜிக்கின்ற பீமனுடையசப்தமானது ஸையனியங்களில் ஆயிரம் ஆயிரமாகக்கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடைய எல்லாச்சப்தங்களையும் கீழ்ப்படுத்தியது. கர்ஜிக்கின்ற மேகம்போன்ற பீமஸேனனுடைய இடிக்கொப்பான அந்த வில்மநாதத்தைக்கேட்டு உம்முடைய ஸையனிகர்கள் பயந்தார்கள். வில்மத்தினுடைய த்வனியினாலே மற்ற மிருதங்கள்போல வீரனை அந்தப் பீமஸேனனுடைய சப்தத்தினால் எல்லாவாகனங்களும் ஜலமலங்களைப்பெருக்கின. பீமஸேனன் தன்ஸ்வருபத்தைக் கோரமாகக்காண்பித்துக்கொண்டும் பெரியமேகம்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டும் உம்முடையகுமாரர்களை அதிகபயமடையும்படி செய்துகொண்டும் எதிர்த்துவந்தான். அவ்வாறுவரும் பெரியவில்லாளியான பீம

ஸேனை உம்முடையபுத்திரனான துர்யோதனனும் அவனுடைய சகோதரர்களான துர்முகன், துஸ்ஸஹன், சலன், அதிரதனான துச்சாஸனன், அரசனான துர்மர்ஷணன், விவிம்சதி, சித்ராஸேனன், மஹாரதனான விகர்ணன் ஆகிய இவர்களும் புருமித்ரனும் ஜயனும் போஜனும் வீர்யமுடையவனான ஸோமதத்தனுடைய குமாரனும் மின்னலுடன் கூடிய மேகங்கள்போலப் பெரியவிற்களை அசையும்படி செய்து கொண்டு சட்டைபுரித்த ஸர்ப்பங்களுக்குஷப்பான அம்புகளைக் கையிலெடுத்தது மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல அம்புக்கூட்டங்களால் மூடிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு அந்தத்ரௌபதி குமாரர்களும் மஹாரதனான அபிமன்யுவும் நகுலனும் ஸஹதேவனும் துருபதன் குமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னனும் மிக்கவேகமுள்ள வஜ்ரபுதங்களாலே மலைகளிலுடைய சிகரங்களைப் பிளப்பதுபோலக் கூர்மைபுள்ள அம்புகளாலே கௌரவர்களைப்பிளந்து கொண்டு எதிர்த்தார்கள். பயங்கரமான நானொலிகளோடும் கையுறைகளின் சப்தங்களோடுக்கூடிய அந்த முகல்புத்தத்தில் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுள்ளாவது பிறர்களுள்ளாவது ஒரூவ்னும் புறங்காட்டியோடவில்லை. பரதர்களுள்சிறந்தவரே! லக்ஷயத்தை அடிக்கின்றவர்களும் பாணங்களை மிகுதியாகத்தொடுப்பவர்களுமான துரோணசிஷ்யர்களுடைய லாகவத்தை நான் பார்த்தேன். அவ்வாறு ஒலிக்கின்றவிற்களுடைய ஓசையானது ஓயவில்லை. ஜவலிக்கின்ற அம்புகள் ஆகாயத்திலிருந்து (விழுகின்ற) நகூப்திரங்கள்போல் வெளிப்பட்டன. பாரதரே! மற்ற எல்லா அரசர்களும் பார்க்கிறவர்கள் போலிருந்துகொண்டு பார்க்கத்தக்கதும் பயங்கரமுமான அந்தத்நாயாதிகளுடையபுத்தத்தைக் கண்டார்கள். அரசரே! பிறகு மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களும் ஒருவருக்கொருவர் குற்றஞ்செய்தவர்களுமான அந்தமகாரதர்கள் ஒருவரையொருவர் மிஞ்சும்விரும்பத்துடன் போர்புரிந்தார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் ரதங்களாலும் நெருங்கின அந்தக்கௌரவபாண்டவசேனைகள் இரண்டும், சித்திரப்படத்தில் எழுதப்பட்டவைபோல் யுத்தரங்கத்தில் மிகப்பிரகாசித்தன. பிறகு, உம்முடையபுத்திரனாகுட்டனையினால் எல்லா அரசர்களும் வில்லைக்கையில் கொண்டு சேனைகளோடுகூட யுத்தத்துக்காக வந்தார்கள். யுதிஷ்டிரராலே கட்டனையிடப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான அந்த அரசர்கள் விம்மநாதம்செய்துகொண்டு உமது புத்திரனுடைய சேனையை வந்தடைந்தார்கள். இரண்டுசேனைகளிலுமுள்ள லாஸனிகர்கள் தீவ்ரமாகப்போர்செய்தற்கு எதிர்த்தார்கள். ஸூர்யனும் சேனை

யில்உண்டானபுழுதியினால் மூடப்பட்டு மறைந்தான். இந்தயுத்தத்தில் போர்செய்து தோல்வியடைந்தவர்களும், மீண்டும் (புத்தத்தைக்குறித்துத்) திரும்பிவருபவர்களுமான நம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறர்களுக்கும் வேற்றுமை காணப்படவில்லை. கைகலந்ததும் மகாபயங்கரமுமான அந்தயுத்தம் நடக்கும்பொழுது உம்முடைய பிதாவானவர் எல்லாஸையங்களையும்விட மேலாகப் பிரகாசித்தார்.

நாற்பத்தைந்தர்வது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌரவபாண்டவ சேனைகளுடைய சுவந்துவயுத்தம்.)

அரசரே! பயங்கரமான அந்தப்பகலினுடைய முன்பாகத்தில் அரசர்சளுடையதேகங்களை அறுக்கின்றதும் மகாகோரமுமானயுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது. பரஸ்பரம் ஜயிப்பதில் விருப்பமுள்ளவர்களான கௌரவர்களுடைய அட்டஹாஸமும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடைய அட்டஹாஸமும் வம்மங்களுடைய கர்ஜனைபோல ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்தன. வாகுபுறையினின் ஒலிகளோடும் சங்கவாத்யங்களுடையகோஷங்களோடும் கலகலவென்று சப்தம் தோன்றியது. எதிராகக்கர்ஜிக்கின்றசூரர்களுடைய வம்மநாதங்களும் தோன்றின. பாதர்களிற்சிற்றவரே! கையுறையில் மோதுகின்ற நாணகயிறுகளின்ஒலிகளும் காலாட்களுடைய பாசசப்தமும் குதிரைகளினுடைய உந்தச்சுனைப்பும் சவுக்குக்கள் அங்கு சங்கள் இவைகள் விழும்சப்தமும் ஆயுதங்களினுடைய சப்தமும் ஒன்றைஒன்றுஎதிர்த்தோடிவருகின்ற யானைகளினுடைய மணியோசையும் எங்கும் பரவின. இடைவெளியற்றதும் மயிர்க்குச்சத்தைபுண்டுபண்ணுகிறதுமான அந்தச்சப்தம் மிகத்தோன்றிய போது மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கத்திற்கொப்பான தேரொலியானது உண்டாயிற்று. உயரத்துக்க்கட்டப்பட்ட த்வஜத்தை யுடையவர்களான அந்தக்கௌரவவீரர்கள் எல்லோரும் உயிரையிழக்க நன்கு துணிந்தவர்களாக மனத்தைக் குரூரமாகச்செய்து கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். மன்னரே! பிறகு பிஷ்மர் யுத்தகளத்தில் காலதண்டத்திற்குஒப்பான கோரமானவில்லைக் கையிலெடுத்து அர்ஜுனனை எதிர்த்துவந்தார் தேஜஸையுடையவனான அர்ஜுனனும் லோகப்பிரசித்தமான காண்டவமன்கிறவில்லைக்

கையிலெடுத்து யுத்தமுணையில் கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து ஓடிவந்தான். கௌரவசிரேஷ்டர்களான் அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். பலசாலியான காங்கேயர் யுத்தத்தில் பார்த்தனை அடித்தும் அசையச்செய்யவில்லை. அரசரே! அவ்வாறே பாண்டவனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை அசையச்செய்யவில்லை. சிறந்தவில்லாளியான ஸாத்தியகியோ கிருதவர்மாவை எதிர்த்தான். அவ்விருவருக்கும் மயிர்கூச்சமுண்டுபண்ணக்கூடிய கைகலந்த யுத்தம் நடந்தது. ஸாத்தியகி கிருதவர்மாவையும் கிருதவர்மா ஸாத்தியகியையும் கொடியசுணைகளால் ஒருவரைஒருவர்பிளந்து துன்பஞ்செய்து கொண்டார்கள். அம்புகளாலே நான்குபுறங்களிலும் நிரப்பப்பட்ட எல்லா அங்கங்களையுமுடையவர்களும் மிக்கபலசாலிகளுமான அவ்விருவரும் வலந்தகாலத்தில் புஷ்பங்களால் விசித்திரங்களான பூக்கள்நிரம்பிய இரண்டிபலாசுமரங்கள்தோல் விளங்கினார்கள். அசிமன்யுவான வன் பெரிய வில்லாளியான ப்ருஹத்பலனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். வேந்தரே! அந்தக்கோசலதேசத்தரசன் போரில் அசிமன்யுவினுடைய கொடியை அறுத்து ஸாரதியையும் கீழேதள்ளினான். மஹாராஜரே! பிறகு ஸுபத்திராபுத்திரனும், ரதத்திலுள்ள ஸாரதி கீழேதள்ளப்பட்டவுடன் கோபரிக்குப் ப்ருகத்பலனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்தான். பகைவரைக்கொல்பவனுள் அசிமன்யுபின்னும் கூர்மையுள்ள இரண்டிபாணங்களை எடுத்து ஒன்றினால் கொடியையும், மற்றொன்றினால் பின்பக்கத்திலிருந்த ஸாரதியையும் துண்டித்தான் ஒருவர்மீதொருவர்கோபங்கொண்ட அவ்விருவரும் அம்புகளால் ஒருவரைஒருவர் பிளந்தார்கள். யுத்தத்தில் மானியராயிருப்பவனும் கர்வமுள்ளவனும் விரோதம்செய்தவனும் மகாரதனும் உம்முடைய குமரனுமான துரியோதனனைப் பீமஸேனன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். நாசிரேஷ்டர்களும் கௌரவர்களுள் முத்தியர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான அவ்விருவரும், போர்க்களத்தில் ஒருவர்மீதொருவர் சுமாரிசனைப் பொழிந்துகொண்டார்கள். பாரதரே! மிக்கபலசாலிகளும் ஸமர்த்தர்களும் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்கின்றவர்களுமான அவ்விருவர்களையும்பார்த்து எல்லாப் பிரானிகளுக்கும் ஆச்சரியமுண்டாகியது. துச்சாஸனனோ மகாபலசாலியானநகுலனை எதிர்த்துக் கூர்மையுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்குந்திறமையுள்ளவைகளுமான அனேகபாணங்களால் அடித்தான். பாரதரே! பாத்திரகுமாரன் அட்டஹாஸம்செய்துகொண்டு கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே அவனுடையகொடியையும் பாணங்களையும் வில்லையும் அறுத்தான்; பிறகு இருபத்தைந்து கூடாத்தரச

பாணங்களால் அவனை அடித்தான். உம்முடைய குமாரனான தூர்த தர்ஷனோ மகாயுத்தத்தில் பாணங்களாலே நகுலனுடைய குதிரைகளையும் அறுத்து தவஜத்தையும் கீழேதள்ளினான். தூர்முகன் மிக்கபல சாலியான ஸஹதேவனை எதிர்த்து யுத்தத்தில் மிக்கமுயற்சியுடையவனான அவனைச் சரமாரியினால் அடித்தான். பிறகு வீரனான ஸஹதேவனும் மகாயுத்தத்தில் மிக்ககூர்மையுள்ள அம்பினாலே தூர்முகனுடைய ஸாரதியைக் கீழேதள்ளினான். யுத்தத்தில் கெட்டமதவ்நொண்டவர்களும், செய்ததற்குப் பிரதிசெய்யவிருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ் விருவரும் யுத்தகளத்தில் ஒருவரையொருவர்நாடிக் கொடிய அம்புகளாலே பயமுறுத்தினார்கள். யுதிஷ்டிரராஜர் மத்ரதேசாதிபதியான சல்யனைத் தாமாகவே எதிர்த்தார். மத்ரதேசாதிபதி அவருடையவில்லை இரண்டாகத் துண்டித்தான். குந்தீபுத்திரரான யுதிஷ்டிரராஜர் அறுக்கப்பட்ட அங்கவில்லை எறிந்துவிட்டு வேகமுள்ளதும் மிக்கபலமுள்ளதுமான லேரவில்லைக் கைபிலெடுத்து வணங்குகணுக்களுடன்கூடின அம்புகளாலே மத்ரதேசாதிபதியை மூடி மிக்க கோபமுண்டவராகி, 'நில் நில்' என்றும் சொன்னார். பாரதரே! பிறகு திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரை எதிர்த்தான். துரோணர் மிகுந்த கோபங்கொண்டு அந்தப் பாஞ்சாலராஜகுமாரனுடைய பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்குமதன்மையுள்ள திடமானவில்லை யுத்தத்தில் மூன்றாகத் துண்டாக்கி மிக்ககொடியதும் வேறொருகாலதண்டம்போன்றதுமான பாணத்தைப் பிரயோகித்து அவனுடையதேசத்தில் அதை அழர்த்தும்படிசெய்தார். துருபதபுத்திரன் பிறகு வேறுவில்லை எடுத்து அதில் பதினான்குகணைகளைப் பூட்டிப் போரில் துரோணரைத் திருப்பியடித்தான். அவ்விருவரும் ஒருவர்மேலொருவர் கோபித்து மிகவும் பயங்கரமான யுத்தத்தைச் செய்தார்கள். மஹாராஜரே! போரில் பரபரப்புள்ள சங்கன் பரபரப்புள்ள ஸௌமதத்திலைய யுத்தத்தில் எதிர்த்தான்; 'நில் நில்' என்றும் சொன்னான். வீரனான சங்கன் யுத்தத்தில் அந்த ஸௌமதத்தியினுடைய வலக்கையைப் பிளந்தான். அவ்வாறே ஸௌமதத்தியும் சங்கனைத் தோள்பூட்டில் நன்றும் அடித்தான். முற்காலத்தில் கர்வமுடையவர்களான விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் போர்க்களத்தில் யுத்தம் நடந்துபோல அவ்விருவருக்கும் அப்படிப்பட்ட கொடியயுத்தம் நடந்தது. அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ளவனும், மகாரதனுமான திருஷ்டகேது கோபங்கொண்ட பாஹ்லிகனை எதிர்த்து மிக்க கோபத்துடன் விரைவாகவந்தான். மன்னரே! கோபமுள்ள பாஹ்லிகனோ திருஷ்டகேதுவை அனேக பாணங்களால்

பீடித்துப் பிறகு விம்மலாதம்செய்தான். சேதிராஜனோ பிறகுந்த கோபங் கொண்டு மதயானையை மதயானை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்துப் பாவம் லீகனை ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்தத்தில் விரைவாக அடித்தான். அந்தயுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவர்களும் அடிக்கடி கர்ஜிக்கின்றவர்களான அவ்விருவரும் அதிககோபங்கொண்ட அங்காரகனும் புத னும்போல எதிர்த்தார்கள் யுத்தத்தில் வலன் என்கிற அஸுரனை இந்திரன் எதிர்த்ததுபோலக் கொடிய செய்கைகளையுடைய கடோத் தகன் லொத்தரமானசெய்கையுள்ள அலம்புலன் என்ற ராஷ்ஸனை எதிர்த்தான். பாரதரே! பிறகு கோபங்கொண்ட கடோத்தகன் மகா பலசாலியான அந்த ராஷ்ஸனைக் கூர்மையான தொண்ணூறு பாணங் களால் பிளந்தான். அலம்புலனோ அமுந்தியதனுக்களுள்ளபாணங் களாலே யுகத்தத்தில் பிடுகலசாலியானகடோத்தகனைப் பலவாறு பிளந்தான். பிறகு யுத்தத்தில் பாணங்களாலே நிகவும் சாயப்படுத்தப் பட்ட அவ்விருவரும் தேவாஸுரயுத்தத்தில் நிக்க பலசாலிகளான பலாஸுரனும் இந்திரனும் விளங்கியதுபோல விளங்கினர். வேந்தரே! பலசாலியான சிகண்டி யுத்தத்தில் அரோணபுத்திரரை எதிர்த்தான். பிறகு அப்ஸ்வத்தாமா கோபமுற்று அநிலவந்த சிகண்டியை மிக்க கூர்மையுள்ள நாராசத்தால் நன்றாக அடித்து நடுங்கும்படிசெய்தான். அரசரே! பிறகு சிகண்டியும் நன்றாகத் துவைந்ததும் நுண்ணிய முனையுள்ள தும் காணையில்தீட்டப்பட்டபுமான அம்பினாலே துரோண புத்திரரை அடித்தான். அவ்விருவரும் அப்பொழுது யுத்தத்தில் பல விதமான அம்புகளாலே ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்க ள். அரசரே! சேனைத்தலைவனான விராட ராஜன் விரைவுடன் போர்க் களத்தில் ஞானனை பகதத்தனை எதிர்த்தான். பிறகு யுத்தம் நேர்ந்தது. பாரதரே! விராடன் அதிககோபமுண்டு மேகம் மலையின்மீது மழை யைப் பொழிவதுபோலப் பகதத்தன்மீது சரமாரியைப்பொழிந்தான். பிறகு பகதத்தன், மேகமானது, உதித்த சூரியனை மறைப்பது போல, ரணகளத்தில் விராடராஜனை விரைவாக முடினான். பாரதரே! கேகயதேசத்தரசனான பிருஹத்க்ஷத்திரனைச் சரத்வானுடைய குமார ரான கிருபர் எதிர்த்து அம்புமழையினாலே அவனை முடினார். கேகய ராஜனான பிருகத்க்ஷத்திரன் கோபமுண்டு ஒருபாசாரியரைச் சரமாரியி னால் நான்குபுறங்களிலும் நிரப்பினான். கோபமுள்ளவர்களான அவ் விருவரும் ஒருவர்ஒருவருடைய குதிரைகளைக் கொண்டும் விற்களை வெட்டியும் தேர்களையிழந்தவர்களாகிக் கத்திசசண்டையின்பொருட்டு எதிர்த்தார்கள். அவ்விருவருக்கும் கொடிதும் மிக்க பயங்கரமுமான

அவ்விதமுத்தம் நடந்தது. அரசரோ 'பிறகு சத்தாநகர்களைத் தபிக்கச் செய்வனான துருத்தினே அதிக ஸரீகோஷத்தாடன், மிசகஸந்தோஷ முளளவனும் விரிந்துதேசாதிபதியுமான ஜபகத்தனை எதிர்த்துச்சென்றான். பிறகு ராஜாவான ஸைரகவன் துருத்தனை மூன்றாண்டுகளால் அடிக்கான் அபனும அவனை புகழ்கதில் திருப்பியடித்தான். சச்சிரனுக்கும், அவர் மூலமும் யுகதம மீளவதுபோல (பாபப வாசனாடய) கணசனாரு பரிதிபுனபிண்ணா கடிபதும், கொடிய தும் பிரக அசுசத்தலக்கத நவ மிவன் அந்நுகதம் அவ்வி நவ நக்கும நடந்தேதயது விகாணன்னன் ற உபபபுகதிரேன மகாபலசாலி யானஸுகஸோமன் அந்வேக பாராருதல் ரசனோடு எதிர்த்துவந தான் பிறகு யுகதம ரந்தது விகாணன் ஸுகஸோபனையும் ஸுகஸோமன் ஸாரணனையும் அபுகால் அடித்தும் ஒருவரை யொருவா) கடுமும் படிசெய்பவிலல். அது ஆசசரியாயிருந தது. நரசிவீஷ்டனும் மகாரத மும் பராக்கிரமசாலியுமானசேகிதா னன் பாண்டவனநிபிகதமாக அகிககோபங்கொண்டு ஸுகாமாவை எதிர்த்தான் மகாராஜா 'ஸுகாமாபும் மகாரதனை சேகிகான னைப் பெரியசரமாரிபினுலே யுகதகதில் தடுக்கான் சேகிகானமும் பாபரபபுடன் அநத ரெபநமபோரிஸ் ஸுகாமாவை, மகாமேகம மலையை (மழைத் தாரையினுல்) மூலிவதுபோல அமபுகளால் நன்றாக மூடினான். ராஜேந்திரரே 'பராக்கிரமசாலியான சகுனி பராக்கிரம சாலியான பிரதிவிரதியனை, கொழுக வலிமமமானது யானையை எதிர்த்தோடுவதுபோல எதிர்த்து ட்டினான் யுகிஷ்டபுகரனை பிரதி விரதியனே விகுநகோபங்கொண்டு புகதகதில் இரதரன் அஸுனைப் பிளந்ததுபோலா கூலாமயான அபிசுனால சகுனியைப் பிளந தான். மகாரிராஜனான சகுனி யுகதகதி தனனைகதி நுபபியடிக்கின்ற பிரதிவிரதியனை அபிழ்ந்ததா னுககளுள் பாண்டுகளால் பிளந தான். ராஜேந்திரரே 'சாபபோஜாசனம் மஹாரத மும் பசைவா களை அக்ரமிசகிவைவனுபன் ஸுககிணனை ஸருககாமாவானவன் போரில் எதிர்த்துவநதான் ஸுககிணனை மஹாரதமும் மைனாக பாவதமபோனநவனுமான ஸஹகேவபுத்தினை புகதகதில் அடித் தும் அசையும்படிசெய்யவில்லை பிறகு கோபங்கொண்ட ஸருககாமா வானவன் காம்போஜா ஞ்ள மகாரகனான ஸுககிணனை நாற்புறங் களிலும் பிளக்கிறவல் போல அநேக பாணங்காலே அடித்தான். பிறகு யுகதகதில் மயற்சிபுள்ளனும் சதங் கக்களைத்தபிக்கச்செய் சிறுவனுமான இராவான பிகுநககோபங்கொண்டு அகிகமுயற்சிபுள்ள

வனும் பகைவர்களை அடக்குகிறவனுமான ஸ்ருதாபுஸை எதிர்த்தான். பலசாலியும் மஹாரதனுமான அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் அவனுடையகுதிரைகளைக்கொண்டு விம்மநாதஞ்செய்து அவனுடைய ஸைனியத்தைதிரப்பினான். பிறகு ஸ்ருதாபுஸும் கோபமுண்டவனாகியுத்தத்தில் பல்குனகுமாரனுடைய குதிரைகளைக் கதாயுத்தத்தின் முனையினால் அடித்தாக்கொன்றான். பிறகு யுத்தம் நடந்தது. அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தானுவித்தர்கள் ஸேனையோடும் புத்திரர்களோடுங் கூடினவனும் மகாரதனும் வீரனுமான குந்திபோஜனைப் போரில் எதிர்த்தார்கள். அந்த இடத்தில் ஆச்சரியகரமும் கோரமுமான அவர்களின் பராக்ரமத்தையுக் கண்டோம் அவ்விருவரும் பெரியஸேனை யுடன்கூட உறுதியாகஇருந்து யுத்தம்செய்தார்கள். அனுவிந்தனோ கதாயுத்தத்தினால் குந்திபோஜனை அடித்தான். குந்திபோஜனும் பாணக் கூட்டங்களை விரைவாக அவன்மீது இறைத்தான். குந்திபோஜனுடையபுத்திரனும் பாணங்களால் வந்தனை அடித்தான். அந்தவந்தனும் குந்திபோஜனுடையபுத்திரனைத் திருப்பியடித்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. சேனைகளைபுடையவர்களும் ஸேனாபதர்களுமான ஐந்துகேகயதேசத்தராஜர்கள் பலசாலன்கூடின் ஐந்துகார்தாரதேசத்துவீரர்களோடு யுத்தாங்கத்தில் போர்புரிந்தார்கள். உம்முடைய புத்திரனை வீரபாகுவும் ரதிகர்களுள் உத்தமனும் விராடபுத்திரனுமான உத்தரனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்து கூர்மையான பாணங்களால் அடித்தான். உத்தரனும் அந்தவீரனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான். அரசரே! யுத்தத்தில் சேனாதேசத்தராஜன் உலாகினையெதிர்த்து விரைவாகவந்து சரமாரியினால் அவனை நன்றாக அடித்தான். உலாகனும் கூரியவைகளும் சிறகுசுளுள்ளவைகளுமான பாணங்களாலே அவனை நன்றாக அடித்தான். அரசரே! அவ்விருவருக்கும் மிகக் கொடியபோர் நடந்தது. பகைவர்களால் ஜயிக்கப்படாத அவ்விருவரும் மிக்ககோபங்கொண்டு ஒருவரைஒருவர் பிளந்தார்கள். இவ்விதம் உம்முடையஸேனாவீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும்நேந்த கைகலந்தபுத்தத்தில் ரதிகர்களுக்கும் யானைகளுக்கும் குதிரைகளுக்கும் காலாட்களுக்கும் ஆயிரக்கணக்கான தவந்துவயுத்தங்கள் நடந்தன. அந்த யுத்தமானது ஒருமுகூர்த்தகாலம் பார்ப்பதற்கு இனிமையாக இருந்தது. வேந்தரே! பிறகு பைத்தியம்பிடித்ததுபோல் ஆயிற்று. ஒன்றமே அறியப்படவில்லை. அந்தபுத்தத்தில் யானை யானையை எதிர்த்தது. ரதிகன் ரதிகளை எதிர்த்தான். குதிரை குதிரையை எதிர்த்தது. காலாள் காலானை எதிர்த்தான். பிறகு அந்தயுத்தாங்கத்தில் ஒருவரையொரு

வர் எதிர்த்து குரர்களுக்கு மிகநெருங்குதற்கரியதும் கைகலந்துமான யுத்தம் நடந்தது. அந்தஇடத்தில் தேவரிஷிகளும் வித்தர்களும் சாரணர்களும் ஒன்றுகூடிப் பூமியில் தேவாஸுரயுத்தத்திற்கொப்பாயும் கோரமாயுமிருக்கின்ற அந்தயுத்தத்தைப் பார்த்தார்கள். பிறகு ஆயிரக் கணக்கானயானைகளும் தேர்களும் குதிரைக்கூட்டங்களும் மனிதர்களுடையகூட்டங்களும் யுத்தமுறையைக்கடந்து எதிர்த்தன. நரசிரேஷ்டரே! தேர்களும் யானைகளும் காலாட்களும் குதிரைக்காரர்களும் அடிக்கடி ஆங்காங்கு யுத்தமயண்ணுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள்.

நாற்பத்தாருவது அத்யாயம்.

பீஷ்ம வதபர்வம். (தோடரிசி.)

(ஸங்குல யுத்தம்.)

அரசரே! பாரதரே! ஆங்காங்கு லக்ஷம்காலாட்படைகள் வரம்பு கடந்து யுத்தம்செய்தன. அதனை உமக்குச் சொல்வேன். அந்த யுத்தத்தில் புத்திரன் தகபானை அறியவில்லை. பிதாவும் தன் புத்ரனை அறியவில்லை. பிராதாவும் பிராதாவை அறியவில்லை. அம்மான் மருகனை அறியவில்லை. மருகனும் அம்மானை அறியவில்லை. அவ்வாறே ஸ்நேகிதனும் ஸ்நேகிதனை அறியவில்லை. பாண்டவர்கள் (பிசாசுத்தால்) பிடிக்கப்பட்டவர்கள் போலக் கௌரவர்களோடு போர் புரிந்தார்கள். சிலபுருஷசிரேஷ்டர்கள் தேர்ப்படையைத் தேர்களாலேயே எதிர்த்தார்கள். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! நுகத்தடிகள் நுகத்தடிகளாலே நொறுக்கப்பட்டன. தேரின் ஏர்க்கால்களால் தேரின் ஏர்க்கால்களும் தேவரச்சார்ந்த நுகத்தடியிலுள்ள இருப்புமுனைகளால் இருப்புமுனைகளும் நாசம்செய்யப்பட்டன. ஒருவரைஒருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்டசிலர் எதிர்த்து அருநில்வந்தவர்களோடு எதிர்த்தார்கள். சிலதேர்வீரர்கள் தேர்வீரர்களோடு போர்புரிவதற்காக எதிர்த்துத் தாக்கி அசைவதற்குச்சக்தியற்றவர்களானார்கள் மதப்பெருக்குக் கொண்டவையும், பெரியதேகத்தையுடையவையுமான யானைகள் கோபங்கொண்டு யானைகளோடு எதிர்த்துக் கொம்புகளால் ஒன்றைமற்றொன்று பலவாறுகக்கிழித்தன. மஹராஜரே! அந்தயுத்தத்தில் யானைகள் தோரணங்களையும் கொடிகளையுமுடைய சிறந்தயானைகளோடு எதிர்த்து வேகமுள்ளமஹாகஜங்களாலே தந்தங்களால் அடிக்கப்பட்டு மிக்கதுன்பமுற்றவைகளாக வீரிட்டு அலறின. சினைகுகளால்

நன்றாகப்பழக்கப்பட்டவைகளும் ¹. வேணுகங்களாலும் ² அங்குசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டவைகளும் மதப்பெருக்கில்லாதவைகளுமான யானைகள் மதப்பெருக்குக்கொண்டயானைகளுக்கு எதிராகச்சென்றன. அந்தயுத்தத்தில் சிலமஹாகஜங்கள் மதப்பெருக்குக்கொண்டயானைகளோடு சேர்ந்துசண்டைசெய்தின்றவைகளாகி அன்றில்பகழிகள்போல அலறிக்கொண்டு நான்குதிக்குக்களிலும் ஓடின. நன்றாகயுத்தத்தில் பழக்கப்பட்டவைகளும் மதப்பெருக்குக்கொண்டகன்னத்தையும் முகத்தையுமுடையவைகளுமான யானைகள் ரிஷ்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு மர்மஸ்தானங்கள் உடைந்து அலறின; உயிர்களை இழந்தும் கீழே வீழ்ந்தன. சிலயானைகள் பயங்கரமான சப்தங்களை வெளியிட்டுக்கொண்டு திசைகளில் விரைவாக ஓடின. மகாராஜரே! அசன்றமார்பையுடையவர்களும் பகைவர்களை அடிக்கும் திறமைவாய்ந்தவர்களுமான கஜங்களுடைய பாதரகூடகர்கள் ரிஷ்டிகளையும் விற்களையும் பளபளப்புள்ள கோடாலிகளையும் கதாயுதங்களையும் உலக்கைகளையும் பிண்டிபாலங்களையும் தோமரங்களையும் இரும்புமயமான பரிகாயுதங்களையும் தீட்டப்பட்டவையும் பளபளப்புள்ளவையும் நீண்டவையுமான (முப்பது அங்குலத்துக்கு அதிகமான நீளமுள்ள) கத்திகளையும் கையிற் ஏந்தியவர்களும் மிகுந்த பரபரப்புள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் கொல்ல எண்ணங்கொண்டவர்களும் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள். ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோடிவரும் குரர்களுடைய கத்திகள் மனிதர்களுடைய உதிரங்களால் நன்குநனைக்கப்பட்டு விளங்குகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. வீரர்களுடைய கைகளாலே சுழற்றி வீசப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் பகைவர்களுடைய மர்மஸ்தானங்களில் வீழ்கின்றவைகளுமான கத்திகளினுடைய ஓயாத சப்தமானது உண்டாயிற்று. பாரதரே! கதாயுதங்களாலும், முஸலங்களாலும் அடிக்கப்பட்டும், சிமந்தகத்திகளால் வெட்டப்பட்டும், யானைகளினுடைய கொம்புகளால் பிளக்கப்பட்டும், யானைகளால் அடிக்கப்பட்டும் ஆங்காங்கு ஒருவரை ஒருவர் அலறி அழைக்கின்ற யுத்தவீரர்கூட்டங்களுடைய குரூரமான சொற்களை நரசுத்தில் இருக்கின்ற பிராணிகளுடைய சொற்களைப்போல (ஜனங்கள்) கேட்டார்கள். குதிரைக்காரர்கள், சாமரத்தைத் தலையலங்காரமாகத் தரித்தவைகளும் மிக்க வேகமுள்ளவைகளும் அன்னப்பறவைகள் போன்றவைகளுமான குதிரைகளோடு ஒருவரை ஒருவர் எதிர்த்து விரை

1. ² யானையோட்டுங்கருவி.

³ கூறியது கூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

வாக ஓடினார்கள். அவர்களால் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளவைகளும் விரைவாச்செல்பவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைளுமான பெரியசட்டிகள் (லக்த்யங்களில்) நன்றாகப் பாய்ந்தன. சில குதிரைவீரர்கள் சிறந்த வேசமுள்ள குதிரைகளிலிருந்து தள்ளிப்பாய்ந்து திரைஞாடைய கலகளைப் பெரிய ரதத்தினின்று பறித்தெறித்தார்கள். ஒரு தேர்வீரன் அழந்திய கணுச்சளையுடைய பல்லங்களாலே பாணத்திற்கு எதிர்ப்பட்டிருக்கும் நிலைமையை அடைந்துள்ள அனேக குதிரைபாணங்களை அலர்களைக்கொன்றான். புதியபைகங்களுடைய ஒப்பானவைகளும் மகங்கொண்டவைகளும், ஸ்வரணபரணங்களையணிந்தவனான யானைகள் குதிரைகளைத் தள்ளிக் காலசாலையே நடத்தின. சட்டிகளாலே உன்பஞ்செய்யப்படுகின்ற சிலயானைகள் மஸ்தகங்களும் விலாப்புறங்களும் பிளக்கப்படுமானால் மிகுந்த துன்பமுற்று வீழ்ந்து அலறின. உதகமான யானைகள் குதிரைக்காரர்களுடிகூடியிருந்து சிலகுதிரைகளை அடித்து நெருங்கியும் பாய்காழுமான அடையுதகத்தில் விரைவாகத் தூக்கி எறிந்தன கஜங்கள் நொடிமுனைகளாலே குதிரைகாரர்களோடு குதிரைகளைத் தூக்கிஎறிந்து மரடிஞாடையுடைய ரதங்கூட்டங்களை நான்குபக்கங்களிலும் அடித்துக்கொண்டு நொடிமுறதிலும் ஸஞ்சரித்தன. அந்தப்பேரர்களத்தில் சிலபெரியயானைகள் ஆண்மைத்தனத்தினாலும் மிக்கமதத்தினாலும் குதிரைவீரர்களையும் குதிரைகளையும் துதிக்காசனாலும் காலசாலாலும் நாசஞ்செய்தன. புததத்தில் குதிரைவீரர்களாலும் யானைமீடுகிறிருப்பின்ற விரைவானாலும் பிரயோகிக்கப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பரித்தமனவைகளும் ஸர்ப்பங்கள் பரன்றவைகளுமான பாணங்கள் யானைகளினுடைய மெதுறிகளிலும் சரீரங்களிலும் விலாபங்கங்களிலும் விழ்ந்தன. அரசோ! வீரர்களுடைய கைகளிலிடப்பட்டவைகளும் பளபளப்பானவைகளும் பெரியகுறைகொள்ளிய பரன்றவைகளும் மாரமுள்ளவைகளுமான சக்தியுடைய ஆங்காங்கு மனிதர்களுடைய சரீரங்களையும் குதிரைகளையுடைய சரீரங்களையும் இந்நபுசுவசங்களையும் உடைத்துக்கொண்டு கீழ் வீழ்ந்தன. வீரரான புலித்தேவலனால் கட்டப்பட்டவைகளும் புலித்தேவலாலுடைப்போடப்பட்டவைகளும் உடையினின்று உருவப்பட்டவைகளும் மாசற்றவைகளுமான கத்திகளாலே பகைவர்களை யுத்தகளத்தில் அழத்தார்கள். வீரர்கள் ஸதாயத்துடன்

பிறைவடிவமான முனையுள்ள பாணம்.

எதிரில் வருகின்றவனையும் கோபத்தோடு எதிரில் நிற்பவனையும் இடப் பக்கத்தை அடுத்து நிற்கிறவர்களைத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு கத்திகளோடும் கேடகங்களோடும் கோடாலிகளோடும் விரைவாக ஓடிவந்தார்கள். சிலயானைகள் தூதர்களைகளாலே குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்களைக்கீழேதள்ளி இழுத்துக்கொண்டே எல்லாருடைய ஒலிகளையும் அனுஸரித்து எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஓடின. சிலமனிதர்கள் முனைகளால் பிளக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கோடாலிகளால் பிளக்கப்பட்டார்கள். சிலர் யானைகளால் நசுக்கப்பட்டார்கள். சிலர்குதிரைகளாலே தூளியாக்கப்பட்டார்கள். இன்னும் சிலர் தேருருளைகளால் அரைக்கப்பட்டார்கள். சிலர் கோடாலிகளாலே வெட்டப்பட்டார்கள். அரசரே! ஆங்காங்கு மனிதர்கள் உறவினர்களை அலறியழைத்தார்கள். சிலர் புத்திரர்களையும், வேறு சிலர் தந்தையர்களையும், பந்துக்களையும், பிரதாக்களையும், மாதுலர்களையும், மருதர்களையும், பணைவர்களையும் உரசு அழைத்தனர். பாரதரே! அனேகமனிதர்கள் நரம்புகள் சிதறியும் துடைகள் ஓடிந்தும் காணப்பட்டார்கள். சிலர் கைகள் அறுக்கப்பட்டும் விலாப்புறங்கள் பிளக்கப்பட்டும் ஜீவித்திருப்பதில்லிருப்பமுற்றுத் தாகத்துடன் அலறுகிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். தாகங்கொண்டவர்களும் அல்பமான பிராணையுடையவர்களுமான சிலர் யுத்தத்தில் பூமியில் விழுந்து ஜலத்தைத் தேடினார்கள். பாரதரே! ரக்தவெள்ளத்தால் நான்கு பக்கங்களிலும் நனைக்கப்பட்டவர்களும் துன்பமடையும் படிசெய்விக்கப்பட்டு நெருங்குமான வீரர்கள் தங்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற உம்முடைய புத்திரர்களையும் மிகவும் சிந்தித்தார்கள். சூரர்களான சிலகூத்திரியர்கள் ஒருவரிடத்தொருவர் பகையுள்ளவர்களாயிருந்தும் ஆயுதங்களைப் பிரயோகிக்கவில்லை; அலறவுமில்லை. சூரர்கள் ஊக்கத்துடன் ஆங்காங்கு ஒருவரை ஒருவர் வெருட்டினார்கள். குரோதத்தினால் பற்களால் தங்கள் உதட்டைக்கடித்துக் கொண்டு புருவநெறித்தலுடன் கூடிய முகங்களுடன் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். திடமான மனமுள்ளவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான சிலர் பாணங்களால் துன்பமுற்றும் காயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் கிலேசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுமிருந்தும் சப்தம் செய்யாமலிருந்தனர். மஹாராஜரே! ரதத்தையிழுந்து பேரர்க்களத்தில் அன்னியருடைய ரதத்தைவிரும்பும் சில சூரர்கள் சிறந்த யானைகளாலே கீழேதள்ளி நொறுக்கப்பட்டுப் பூத்த பலாசமரங்கள் போல விஷங்கினார்கள். மிக்க பயத்தைச் செய்வதும் சிறந்த வீரர்களுக்கும் நசுத்த உண்டுபண்ணுகின்றதுமான அப்பழுப்பட்ட யுத்தம் நடக்கையில் சேனைகளில் அனே

கர் பயங்கரமான சப்தங்களைச் செய்தார்கள். போரில் தகப்பன் பிள்ளை யைக் கொன்றான்; பிள்ளையும் தகப்பனைக் கொன்றான்; மருகன் மாம னைக் கொன்றான்; மாமனும் மருகனைக் கொன்றான்; தோழன் தோ ழனைக் கொன்றான்; ஸம்பந்தி ஸம்பந்தியைக் கொன்றான். இவ்வாறு அந்தயுத்தத்தில் கௌரவர்கள் பாண்டவர்களோடு சமர்புரிந்தார்கள். அப்படி வரம்புகடந்ததும் அச்சந்தருவதுமான அந்தப்போர்டடக்குங் கால் பாண்டவர்களுடையபலையானது பீஷ்மரையடைந்து மிக்க நடுக்கமுற்றது. பரதர்களுள்சிறப்புற்றவரே! வேந்தரே! அப்பொ முது மிக்கபாகுபலமுள்ளபீஷ்மர் பெரியரதத்தின்மீது உயர்த்தி நிறுத் தப்பட்டதும் ஐந்துநகர்த்திரப்பிரதிமைகளுள்ளதும் வெள்ளிமயமு மான பனைமரக்கொடியோடு மேருவில் சந்திரன்விளங்குவதுபோல விளங்கினார்.

நாற்பத்தேழாவது அத்தியாயம்

பீஷ்மவதபர்வம். (தேவாச்சி.)

(உத்தராமுரையுடையவதர்)

பெரும்பான்மையாக முற்பகல் முழுதுங்கழிந்த அந்தப்பயங் கரமானதினத்தில் மிக்ககொடிதும் சிறந்தபெரியவீரர்சுருக்குகூயத்தை உண்டுபண்ணுகின்றதுமான (யுத்தம்) அவ்விதமாகநடக்கையில் தூர்மு கன், கிருதவர்மா, கிருபர், சல்யன், விஷிம்சதி இவர்கள் உமதுபுத்திர னால் தூண்டப்பட்டுப் பீஷ்மரைஅடைந்து அவரைப்பா நுகாத்தார் கள். பரதசிரேஷ்டரும் மகாரதருமானபீஷ்மர் அதிரதர்களான இவ் வைவர்களாலே பா நுகாக்கப்பட்டுப் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளில் புகுந்தார். பாரதரே! சேதிதேசத்தார்கள், காசிதேசத்தார்கள், கருசர் கள், பாஞ்சாலர்கள் இவர்களுக்கிடையில் அசைநிற பீஷ்மருடையபனை மரக்கொடியானது பலவாறுகக்காணப்பட்டது. அந்தப்பீஷ்மர் யுத் தத்தில் அதிகவேகமுள்ளவரான அபிழந்தகனுக்களுள்ளவைகளு மான பல்லங்களாலே பகைவர்களுடையதலைகளையும் நுகததடிகளும் கொடிகளுமுள்ளரதங்களையும் அறுத்தார் பரதர்களிற்சிறந்தவரே! நர்த்தனம்செய்பவர்போலிருக்கும் பீஷ்மருடையதேர்செல்லும்வழிக ளில் யானைகள் மீஷ்மஸ்தானத்தில்அடிக்கப்பட்டு அதிகமாக அலறின. அபிமன்யு மிக்ககோபமுற்றப் பொன்னிறமுள்ளசிறந்தகுதிரைகள் பூட்டியதேரினமீதேறிப் பீஷ்மருடையாதத்தைநோக்கிச் சென்றான்.

ஜாம்பூதத்தினால் சித்திரவேலைசெய்த ¹ கோங்குமூக்குகொடியோடு அந்தஅபிமன்யு பீஷ்மரையும் அங்குள்ள உத்தமர்களை நாதிகர்களையும் எதிர்த்தான். வீரனான அபிமன்யு கூரிய ஒரு கணையினால் பீஷ்மருடைய கொடியை அடித்து அவரோடும் அவரை அடுத்துவருகின்ற வீரர்களோடும் போர்புரிந்தான். கிருதவர்மாவை ஒருபாணத்தினாலும் சலயனை ஐந்துபாணங்களாலும் அடிகதுக் கூரிய முனையுள்ள ஒன்பதுபாணங்களாலே பிரபிராமசுரானபீஷ்மரையும் அடித்தான். காதுவரையில் நன்கு இழுத்துவிடப்பட்ட துமன்குரியோடு நிக் கப்பட்ட துமான ஒருபாணத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடியையும் அடித்தான். எல்லாக்கவசங்களையும் உடைந்து ந்திறமையுள்ள தும அபிமீந்தகணுக்களுள்ள துமான ஒரு பாணத்தினால் துர்முகனுடைய ஸாரதியின் தலையைத் தேகத்தினின்றி அறுத்தான். கூர்மையான நுனி புள்ள பல்லத்தினால் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கிருப நுடைய வில்லை அறுத்தான். மகாரதனான அபிமன்யு அதிக கோபங் கொண்டு நர்த்தனம் செய்கின்ற வன் போல இருந்துகொண்டு கூரிய முனையுள்ள அம்புகளால் அந்த வீரர்களையும் அடித்தான். அவனுடைய லாகவத்தை கண்டு தேவர்களும் சந்தோஷமடைந்தார்கள். பீஷ்மரை முதன்மையாகக் கொண்ட எல்லா நாதிகர்களும் அர்ஜுன மாரனான அபிமன்யு லக்ஷ்யம் தவறாமல் அடித்தால் அவனை மஹாபலசாலியான ஸாக்ஷாத் தனஞ்சயனாகவே எண்ணினார்கள். அவனுடைய கத்தேர்ச்சியின் வழி நிற்பதும் கொள்ளிவட்டம்போன்ற காந்தியுள்ளதும் ஒலியுள்ள துமான வில்லானது காண்டவம்போல் நான்குபக்கத்திலும் ஆகாபித்தது. பகைவீரர்களை அழிப்பவரான பீஷ்மர் அந்த அர்ஜுன குமாரனை அடைந்து புத்தரங்கத்தில் மஹாவேகமுள்ள ஒன்பது பாணங்களால் விரைவாக அடித்து அதிகபலசாலியான அவனுடைய தவஜத்தையும் மூன்று பாணங்களால் அறுத்தார். வீரத்தையுடைய அறுஷ்டிப்பவரான பீஷ்மர் மூன்றுகணைகளால் ஸாரதியையும் கொன்றார். அவ்வாறே கிருதவர்மாவும், கிருபரும், சலயனும் அர்ஜுன குமாரனான அபிமன்யுவை வறிம்வரித்தும், மைநாகபர்வதத்தைப் போல அசைக்கவியலவில்லை. குரனான அந்த அபிமன்யு மஹாரதர்களான அத்தக்கௌரவர்களாலே சூழப்பட்டு ஐந்தரத்தங்களின் மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பிறகு அர்ஜுன குமாரனும் பலசாலியுமான அபிமன்யு சரமாரிகளாலே ஆயிரக்கணக்கான வீரர்களை த்திடுத்துக்கொண்டும் பீஷ்மரின் மீது கணைகளை மீட்டுத்துக்கொண்டும் விரிமநாதம் செய்தான். அரசரே! புத்தத்திஷ்டியுள்ளவனும் அம்பு

¹ 'கர்ணிகாரம்' என்பது மூலம்.

களால்பீஷ்மரை அடிப்பவனுமான அந்த அபிமன்யுவினுடைய கை வன்மையானது மிகுப்பெரிதாகக் காணப்பட்டது பீஷ்மரும் பகை வர்களைக்கவர்கின்ற அந்த அபிமன்யுவின்மீது அம்புகளைத் தொடுத்தார். அந்த அபிமன்யுவும் சமரில் பீஷ்மருடையவிலினின்றும்விடுபடுகின்ற அம்புகளைத் துண்டாடினான். பிறகு பழுதற்றபாணங்களை யுடையவனும் வீரனுமான அபிமன்யு யுத்தத்தில் ஒன்பதுபாணங் களாலே பீஷ்மருடையசொடியை அறுத்தான். பிறகு ஜனங்கள் பெருங்கூச்சலிட்டார்கள். பாரதரே! வெள்ளியாலாகியதும் அடி பருத்ததும் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான அந்தப்பனை மரக்கொடியானது அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளாலே அறுக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தது. பரதர்களி, சிறந்தவரே! அபிமன்யுவினுடைய அம்புகளால் அந்தப்பனைக்கொடி வீழ்ந்ததைக்கண்டு அவனைமகிழ் விப்பதற்காகப் பீமன் உரத்தவலிம்மனாதஞ்செய்தான். பிறகு, மிக்க பலசாலியானபீஷ்மா மகாபயங்கரமான அந்தயுத்தத்தில் திவ்யமான அநேகம் மஹாஸ்திரங்களை வெளிப்படுத்தினார். பிறகு அளவிடமுடியாதபலமுள்ளபிராபிதாமகர் அபிமன்யுவின்மீது ஆயிரம் அம்புகளை இறைத்தார் அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. பிறகு பெரியவில்லாளிகளும் மகாரதர்களுமானவிராடன், விராடபுத்திரன், துருபதகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன், பீமன், கேகயர்கள், ஸாத்யகி ஆகியபாண்ட வர்களைச்சேர்ந்தபதினமர் விரைவுடன் ஸுபத்திராபுத்திரனைக்காப்பதற்காகத் தேர்களோடு எதிர்த்துஒடிவந்தார்கள். சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் வேகத்துடன்வருகின்ற அவர்களுள் பாஞ்சாலராஜபுத்திரனை மூன்றுபாணங்களாலும் ஸாத்யகியைஒன்பது பாணங்களாலும் அடித்தார். காதுவரையில்இழுத்துவிடப்பட்டதும் கூர்மையுள்ளதுமான க்ஷுரம்என்கிற ஒருபாணத்தினாலே பீமனேனுடையகொடியையும் அறுத்தார். பொன்மயமானதும் ஒளிபொருந்தியதுமான பீமனுடைய அந்தவலிம்க்கொடியானது பீஷ்மரால் நாசம்பண்ணப்பட்டு ரத்தத்தினின்று கீழேவீழ்ந்தது. பிறகு பீமன் ரணகளத்தில் சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மரை மூன்றுபாணங்களால்அடித்தும், கிருபரைஒருபாணத்தாலும் கிருதவர்மாவைஎட்டுப்பாணங்களாலும் அடித்தான். விராடபுத்திரனைஉத்தரனும் துதிக்கைமுனையவளைத்துக்கொண்டிருக்கும்பாணையோடு மத்தேசாதிபதியானஅரசனை எதிர்த்து ஒடிவந்தான். வேகத்தோடுவருகின்ற அந்தச் சிறந்த யானையின்ஒப்பற்றவேகத்தைத் தேரின்மீதுள்ளசல்லன் பாணங்களால் தடுத்தான். அந்தச்சுழியின்மீதுகோபங்கொண்ட அந்தச்சிறந்தயானை

நன்குரத்தைவழிச்சின்று பெரிய நான்கு குதிரைகளைக் காலால் நுகத் தடியைமிதித்துக்கொன்றது. குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரிலிருக்கும் அந்தமத்ரதேசாதிபதி இரும்பாலானதும் உத்தரனுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் ஸர்ப்பம்போன்றதுமான ஒருசக்தியை எறிந்தான். உத்தரன் அந்தச்சக்தியினால் கவசம்பிளக்கப்பட்டு அதிதூர்ச்சையடைந்து அங்குசமும் கோமாமும் நமுவ யானைப்பிடரினின்றி விழுந்தான். சல்யனும் சக்தியைக்கைபிலெறித்துக்கொண்டு சிறந்ததேரின்னின்றி கீழே குதித்துப் பிறகு அந்த யானையரசின் பெரியதுளிகையை வெட்டியெறிந்தான். பலகணைகளால் மம்மம் பிளந்ததும் துக்கிகையறுபட்டதுமான அந்த யானையானது பயங்கரமான தீன்ஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக் கொண்டு கீழே விழுந்து மரித்தது. அரசரே! மத்ராஜன் இவ்விதமான இந்தக்காரியத்தைச் செய் தவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஒருதவர்மாவினுடைய ரத்தநின்மீது விரைவாகறினான். விராடபுத்திரனான ச்வேதன் அப்பொழுது பிராதா வான உத்தரன் கொல்லப்பட்டதையும் சல்யன் கிருதவர்மாவோடு சேர்ந்திருப்பதையும் சண்டு ஹவிவினாலே அக்னிஜ்வலிப்பதுபோலக் கோபத்தால் நன்குஜ்வலித்தான். பல்வானு அந்தச் ச்வேதன் இந்திரனுடைய வில்லுர் கொப்பான பெரிய வில்லை நானொலியிடும் படிசெய்துகொண்டு மத்ரதேசாதிபனை சல்யனைக் கொல்வதற்கு எதிர்த்து ஓடிவந்தான். ச்வேதன் பெரிய தேர்க்கூட்டத்தால் நாற்புறமும் சூழப்பட்டுப் பாணமயமான மழையைப் பொழிந்து கொண்டு சல்யனுடைய ரத்தத்தையோக்கி விரைந்து சென்றான். அரசரே! மதங்கொண்ட யானையினுடைய பலம்போன்ற பலமுடையவனும் எதிர் துவருகின்ற வனுமான அந்தச் ச்வேதனைக் கண்டு உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுள் கோஸலதேசாதிபதியான பிருகத்பலன், மகததேசாதிபதியான ஜயத்ஸேனன், பிரதாபசாலியும் சல்யபுத்திரனுமான ருச்மரதன், அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தா னுவிரதர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதகிணன், ப்ருஹதக்ஷத்ரனுடைய குமாரனும் விரதுதேசாதிபதியுமான ஜயத்ரதன் ஆகியவ் மூர்திகர்களும் மிருத்யுவினுடைய கோரப்பற்களின் நடுவை அடைந்திருக்கின்ற மத்ராஜனான சல்யனை மீட்க எண்ணங்கொண்டு நாற்புறமும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். மிக்க பலசாலிகளான வீரர்களுடைய பலவிதவாணங்களால் விசத்ரமானவைகளும் நானொலிசெய்யப்பட்டவைகளுமான விற்கள் மேகங்களில் மின்னல்கள் போலக் காணப்பட்டன. அவர்களோ கார்காலத்தில் காற்றினால் அலைக்கப்பட்ட மேகங்கள் மலையின்மீது ஜலத்தைப் பொழிவதுபோல் அழ்மழையைச் ச்வேதனுடைய தலையின்மீது பொழிந்தார்கள். பிறகு பெரிய வில்லாளியும் ஸே

ஞாபதியுமானஸ்வேதன் கோபங்கொண்டு நன்குதீட்டப்பட்டவழிகளை
 களால் அவர்களுடையவில்களையறுத்து நாசம்பண்ணினான். பாரத
 ரே! அவர்களுடையவில்கள் அறுக்கப்பட்டவைகளாகவே காணப்
 பட்டன. பிறகு அந்தவழுவீரர்களும் அரைநிமிஷத்திற்குள்ளாகவே
 வேறுவிற்களைக்கையில் கொண்டு ஏழுகளைகளை ஸ்வேதன்மீதுதொடுத்த
 தார்கள். பிறகு அளவிடதற்கு அருமைபாடிய வலிமையுள்ளவனும்
 மிக்கபாகுபலமுள்ளவனுமான ஸ்வேதன் விலலாளிகளான அவர்களு
 டையவிற்களை விரைவாகச்செல்கின்றவழபல்லங்களாலே மறுபடியும்
 அறுத்தான். பெரியவில்கள் அறுபட்டவுடன், மகாரதர்களான அவர்
 கள் ரதசத்திகளை விரைந்து கையிலெடுத்ததுப் பயங்கரமாக விம்மநாதங்
 களைச்செய்தார்கள். பரதசிரேஷ்டரே! ஏழுரதசத்திகளும் ஸ்வேதனு
 டையரதத்தைக்குறித்துச்சென்றன. பிறகு மகேந்திரனுடையவஜ்ர
 யுத்தத்தினாலிப்போன்றாலியுள்ளவகளும் ஜவலிச்சின்றவைசளுமான
 அந்தவழசத்திகளும் தன்னைஅடைதற்குள்ளாகவே உத்தமமான அஸ்தி
 ரங்களை அறிந்தவனுடையஸ்வேதன் வழபல்லங்களாலே அவைகளைத்
 துண்டாடினான் பரதசிரேஷ்டரே! பிறகு சுவேதன் எல்லாவீரர்களு
 டையசரீரங்களையும்நிக்குத்திறமையுள்ள ஓரம்பைஎடுத்து, நக்மர
 தனைக்குறித்து எய்தான். வஜ்ரயுத்தத்தைக்காட்டிலும் அதிகவல்லமை
 யுள்ளதும் பெரிதுமான அவனுடைய பாணமானது நக்மரதனுடைய
 தேகத்தில்விழ்ந்தது. அரசரே! பிறகு நக்மரதன் பாணத்தால் உறுதி
 யாகஅடிக்கப்பட்டுத் தேரின்நடுவிலுள் உட்கார்ந்து மிக்கமுர்ச்சையை
 யும் அடைந்தான். பிரஜைகவறியவனும் மன சிலைதவறினவனுமான
 அவனை ஸாரதியானவன் எல்லாஜனங்களும் மார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
 பொழுதே ஜாக்ரதையாக வேறிடத்திற்கு விரைந்து கொண்டிசென்
 றான். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனுடையஸ்வேதன் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்
 பட்ட வேறு ஆறுபாணங்களைக் கையிலெடுத்து அந்த ஆறுவீரர்களின்
 கொடிகளின் தலைகளையும்அறுத்துக் கீழேகள்ளினான் பகைவரைவா
 ட்புபவரே! அவர்களுடைய குதிரைகளையும் ஸாரதிகளையும் பிரிந்து
 அம்புகளை அவர்களின்மீது பொழிந்தகொண்டு சல்யனுடைய ரதத்
 தைக்குறித்துச்சென்றான். பாரதரே! பிறகு சல்யனுடையரதத்தை
 நோக்கி வேகமாகச்செல்லின்ற ஸேனாபதியான சுவேதனைக்கண்டு உம்
 முடையபடைகளில் கலகலவென்னும்ஒலி உண்டாயிற்று. பிறகு மிக்க
 பலசாலியான உமதுகுமாரன் பீஷ்மரைமுன்னிட்டு எல்லாஸையங்
 களாலும்குழப்பிபூற்று ஸ்வேதனுடையதேரைக்குறித்துச் சென்றான்;
 மிருத்யுவினுடையவாயின்விழந்திருக்கின்றமதராஜனை விடுவித்தான்.

பிறகு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் பிரஸாரம் எதிர்த்து ஒன்றுசேர்ந்தபோர்புகின்மதேர்களையும் யானைகளையுமுடையதும் மயிர்க்குச்சத்தையுண்டுபண்ணுகிறதும் கைகலந்ததுமானயுத்தம் நேர்த்தது. கௌரவர்களுள்பிராயமுதிர்ந்தவரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மரானவர் மனிதரிற்சிறந்தவர்களான அபிமன்யு, பீமஸேனன், மஹாரதனுஸாத்யகி, கேசயன், விராடன, துருபதகுமாரனானதிருஷ்டத்யும்னன் இவர்கள்மீதும் சேதி தேசத்தரசர்கள்மீதும் மச்சநாடர்கள்மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்” என்று கூறினான்.

நாற்பத்தேட்டாவது அத்தாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தோபர்ச்சி.)

(ஸ்வேதன் போர்புரிந்ததும், பீஷ்மர் அவனைக் கொன்றதும்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! சிறந்தவில்லாளியான சுவேதன் இவ்வாறு சல்யனுடையதேரையோக்கிவந்திருக்கையில் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் என்னசெய்தார்கள்? சந்தனுகுமாரரான பீஷ்மரும் யாது செய்தார்? கேட்கும்எனக்கு அதைச்சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“அரசரே! பாரதரே! பிறகு ஸேனாபதியும் சூரனுமான ஸ்வேதனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு மஹாரதர்களாகிய லக்ஷக்கணக்கானகூத்திரியசிரேஷ்டர்கள் அரசனையுமதுபுத்திரனுக்குப் பலத்தைக் காண்பிப்பவர்களாகிச் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு (தங்களை) பாதுகாப்பதற்கு விரும்பினார்கள். மஹாரதர்கள் கொல்ல விரும்பமுள்ளவரும் போர்வீரர்களுள் சிறந்தவருமான பீஷ்மரைஜயிக்க எண்ணிப் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்டபீஷ்மருடைய ரதத்தை எதிர்த்துவந்தார்கள். அப்பொழுது கைகலந்தபெரும்போர்நடந்தது. விரதம்தவறாதவரே! உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பலகவர்களுக்கும் நடந்த பெரியயுத்தத்தை உமக்கு நான் நன்குசொல்வேன். சாந்தனவர் அந்த யுத்தகளத்தில் அநேகரதமத்தியங்களைச் சூன்யமாக்கினார். அந்தயுத்தத்தில் பீஷ்மர் பெரியஆச்சரியத்தைச்செய்தார்; அம்புகளாலே உத்தமர்களான தேர்வீர்களைத் துன்பமடையுச்செய்தார். ஸூர்யனைப் போன்றபிரதாபமுள்ளபீஷ்மர் அம்புகளாலே ஸூர்யனை மூடினார். உதிக்கின்றசூரியன் இருளைநாசம்செய்வதுபோல யுத்தத்தில் நான்கு பக்கங்களிலும் (சத்ருக்களை) ஓடும்படி செய்தார். அரசரே! அந்தப்

பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் லக்ஷம்லக்ஷமாகத் தொடுக்கப்பட்டவைகளும் போரில் லக்ஷத்திரயர்களுக்கு நாசத்தையுண்டுபண்ணுகின்றவைகளும் மிக்கவேசமுள்ளவைகளும் பெரியபலமுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் வீரர்களுடையதலைகளை நூறுநூறுக யுக்தபூமியில் கீழேவிழும்படி செய்தன. வஜ்ராயுதத்தால் அடித்து ந்தள்ளப்பட்ட பர்வதங்களைப் போல முட்களாடந்த இரும்புக்கவசங்கள் பூண்ட யானைகளையும் கீழேவிழ்த்தினார். அரசரே! ரதங்கள் ரதங்ோடு சேர்க்கைபெற்றன வாசக்காணப்பட்டன சிலகுதிரைகள், குதிரைகளுடன்கூடின ரதத்தையிழுத்தன. சிலகுதிரைகள், கொல்லப்பட்டு வில்லுடன் தொங்கிக்கொண்டிருக்கிற யுவாவான வீரனைப் பொறுத்து அகிசுவேகத்துடன் அங்குமிங்கும் சென்றன. சுத்திகளும் அம்பறாத்தூணிகளும் சுட்டப்பெற்றவீரர்கள் அடிக்கப்பட்டுத் தலைசிதறி நூறுநூறுகப் பூமியில் விழுந்து வீரசயனங்களில் படுத்தார்கள். அந்தப்போர்க்களத்தில் போர்வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்து ஒடுகின்றவர்களும் கீழேவிழுந்தவர்களும் மறுபடியும் எழுந்தவர்களும் எழுந்துவிடைவாச ஒடுகின்றவர்களும் மீண்டும் ஒருவரையொருவர்துன்பப்பட்டு நதிப்புறாநின்றவர்களும் தவந்தவயுத்தஞ்செய்தார்கள். வில்லும் அம்புக்கூடுமுடையவர்களும் ஸ்வரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்களும் பயமற்றவர்களும் கொல்லப்பட்ட துணைவீரர்களையுடையவர்களும்மான வீரர்கள் நூறுநூறுக நாலுபக்கங்களிலும் துன்புறுத்தப்பட்டுக் கணைகளைத் தொடுத்துக் கொண்டு ஆங்காங்கு பலகவர்களை எதிர்த்தோடினார்கள். பாரதரே! மதங்கொண்ட யானையானது, குதிரைவீரர்கள் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளை நாற்புறத்திலும் துரத்தி அடித்தது. ரதிகர்கள் ரதிகர்களை நான்குபக்கத்திலும் அடித்தார்கள். ஒருவன் மற்றொருவனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுத் தேரின்ின்றம் கீழேவிழுந்தான். கொல்லப்பட்ட ஸாரதியையுடைய உயர்ந்த ஒருமாதமானது கட்டைபோலக் கீழேவிழ்ந்தது. அணிவகுக்கப்பட்ட சேனைகளாநிறைந்த அந்த யுத்தங்களத்தில் புழுதி மேலெழுந்திருந்ததால் யுக்தம்செய்கின்ற ஒருவீரனும் எதிர் யுக்தம்செய்கின்ற மற்றொருவீரனும் பாஸ்பரம் விற்களினுடைய ஒசையினால் அறிந்து கொண்டார்கள் யுத்தவீரர்கள் எதிரியைச் சரீரத்தின் ஸ்பர்சத்தினால் அறிந்து கொண்டார்கள். அரசரே! யுத்தவீரர்கள் பாணங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு போர்புரியுங்கால் அவர்களாலே செய்யப்பட்ட வீரவாதத்தை நாணகயிற்றின் ஒலியினாலும் சேனையினுடைய ஒலியினாலும் ஒருவரோடொருவர்கேட்கவில்லை. யுத்தாங்கத்தில் காதைப்பிளக்கும் தன்மையுள்ள படகவாத்தியம் ஒலிக்கும்பொழுது

யுத்தத்தில்தன் னுடைய ஆண்மையை வெளிப்படுத்திக்கொண்டு யுத்தம் செய்கின்றவீரனுடைய பெயர்களுமும் வம்சங்களையும் பரஸ்பரம் (செய்யப்படும்) கீர்த்தனகளையும் என் கெட்கனில்லை. யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய வில்லினின்ற வெளிப்பட்ட பாணங் களாலே பீடிக்கப்பட்டவர்களும் ஒருவரோடொருவரே போர்ப்பின்புவிடச் சளுமான இந்தவீரர்களுடைய மனங்கள் அதிகநடுக்கமுள்ளன. அதிபயங்கரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தை யுண்டிபண்ணுகின்றதும் மிதமான சூழ்நிலை யுண்டிபண்ணுகின்றதுமான அந்த யுத்தநிலையில் தகர்ப்பன ஒருவனாவது தன்பின்னையே யுத்தத்தில் அறிந்துகொள்ளவில்லை, சர்க்காரம் உடைய சுகர்ப்பாட்டு நுகத்தடியும் வெட்டப்பட்டு ஒருபக்கத்தையிழக்கின்ற குதிரையும் கொல்லப்பட்டவுடனே பாணங்களாலே ஸாரதியுடன் அடிக்கப்பட்ட ஒருவீரன் தேரிலிருந்து கீழே தள்ளப்பட்டான். இவ்வாறு அந்த யுத்தத்தில் எல்லாவீரர்களும் ரதத்தையிழந்து அந்த அந்தவழியினாலே நான்குபக்கத்திலுமொழுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். யானை கொல்லப்பட்டது, தலை அறுக்கப்பட்டது, மர்மஸ்தானம் பிளக்கப்பட்டது, குதிரை கொல்லப்பட்டது, பீஷ்மர் சத்ருநகரனைக்கொல்லும்பொழுது கொல்லப்படாதவன் ஒருவனுமில்லை. அந்தமகாயுத்தத்தில் சுவேதன் கௌரவர்களுக்குக் கூடியத்தை உண்டுபண்ணினான். பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஸ்வேதன் ரதிகர்களில் சிறந்தவராயுத்திராணை தாறு நாகுகவும் கூட்டம் கூட்டமாகவும் கொன்றான்; ரதிகர்களுடைய தலைகளைப் பாணங்கரால் அறுத்தான். வேந்தரே! பாரதரே! சுவேதனின் தோள் வளைகையை யணிந்த கைகளும் விற்பனும் ரதத்தின் விரிசை லுமே தேருநீரகளும் அம்பறத்தூணிகளும் நுரத்தடிகளும் உத்தமபானகுடங்களும், கொடிகளும் குதிரைக்கூட்டங்களும் தேரக்கூட்டங்களும் மயிர்தாசளுடைய கூட்டங்களும் யானைகளும் தூறுதூறாத நாற்புறங்களிலும் கொல்லப்பட்டன. குருநகதனரே! நமஸம்சேர்ந்தவர்களே! எவ்வகையினத்தினின்று உண்டான பயத்தினும் பயந்து சிறந்ததோர்களை விட்டுவிட்டு ஒடினார்கள்; பிறகு ஓர் அம்பு செல்லக்கூடிய தூரநகரண்டித் தையியத்துடன் கௌரவர்களைய நாங்கள் பிரபுவான பீஷ்மரைக் கண்டோம். யுத்தத்தில், சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரை நான்குபுத்திலும் சுற்றி இருந்துகொண்டிருக்கண்டோம். பஹுயுத்தத்தில் எங்களுக்குத் தளராச் சியுண்டான ஸமயத்தில் புருஷசிவோஷ்டரான பீஷ்மர் ஒருவன் மகாமேருமலைபோல் அசைவற்றுத் தையத்துடன் நின்றார். சிசிரருதுவினுடைய முடிவில் அதிதியின் குமாரனான ஸூர்யன் கிரணங்களால் ஜலத்தை உறிஞ்சுவதுபோலக் கிரணங்கள் போன்ற அம்புகளையுடைய பீஷ்மர்

பாணங்களால் பகைவர்களுடைய உயிர்களை வாங்குகின்றவராக நின்றார். மகாவில்லாளியான அந்தப் பீஷ்மர் வஜ்ரபாணியான இந்திரன் அசுரர்களைக் கொல்வதுபோல யுத்தத்தில் பகைவர்களைக் கொன்று கொண்டு அம்புக்கூட்டங்களைப் பலபலவாகத்தொடுத்தார். பீஷ்மராலே கொல்லப்படும் அந்தவீரர்கள் மிச்சபலசாலியான அந்தச் சுவேதனை விட்டு ஓடினார்கள். பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்பவரே ! தன்னுடைய சேனைக்கூட்டத்தினின்றிவிடப்பட்டதுபோல உம்முடைய ஸேனாமுகத்தினின்றும் விடப்பட்டவனாக யுத்தபூமிகளில் மிக்கக் குரையிருக்கின்ற அந்தச் சுவேதனை இவ்விதமாகக் கண்டு, பீஷ்மர் ஒருவரே ஸந்தோஷமுள்ளவரும் புஷ்டியுள்ளவருமாயிருந்தார். அரசரே ! துர்யோதனனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்வதில் முயற்சியுள்ளவரும் பாண்டவர்கள் வருத்தமடையும்படி செய்கின்றவருமான பீஷ்மர் நல்லமஹாயுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் விடமுடியாததான ¹ உயிரையும் பயத்தையும் விட்டுப் பாண்டவர்களுடைய சேனைகளைக் கீழே தள்ளினார். கௌரவஸையங்களை அழிக்கும் ஸேனாதிபதியான சுவேதனைக்கண்டு தேவவிரதரென்று பிரவித்திபெற்ற உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் அவனை விரைந்து எதிர்த்தார். அந்தச் சுவேதன் பீஷ்மர் மீது அளவற்ற அம்புக்கூட்டத்தை நன்கு இறைத்தான். அவ்வாறே பீஷ்மரும் சுவேதன் மீது அம்புக்கூட்டங்களை நன்கு இறைத்தான். அவ்விருவரும் இரண்டுகாளைகள் போலும், மதங்கொண்ட இரண்டு பெரிய யானைகள் போலும் கர்ஜித்துக்கொண்டு புலிகளைப் போல மிகுந்த பரபரப்புடன் ஒருவரோடொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள். பிறகு, புருஷகிரேஷ்டர்களான அந்தப் பீஷ்மர் சுவேதன் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர்கொல்லவிரும்பி அஸ்திரங்களாலே அஸ்திரங்களைத் தடுத்ததுக்கொண்டு போர்புரிந்தார்கள். மிகுந்த கோபங்கொண்ட சுவேதன் அம்புகளால் பாதுகாத்திரானுயின் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையைப் பீஷ்மர் ஒருபகலிலேயே எரித்துவிடுவார். பிறகு சுவேதனால் பீஷ்மர் தோல்வியுற்றதைக்கண்டு பாண்டவர்கள் அதிக ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். உம்முடைய புத்திரன் மனவருத்தமடைந்தான். பிறகு துரியோதனன் கோபமுற்று அரசர்களால் சூழப்பட்டுச் சையியங்களுடன் சேர்ந்து யுத்தத்தில் பாண்டவ சேனையை எதிர்த்து விரைந்து சென்றான். உம்முடைய புத்திரனாலே ஏவப்பட்டவர்களான துர்முகன், கிருதவர்மா, கிருபர், சல்யன் இந்நால்வரும் பீஷ்மரை நாடி அவரைப் பாதுகாத்தார்கள். துரியோதனனை முதன்மையாகக் கொண்ட எல்லா அரசர்களாலும் யுத்தத்தில்கொல்லப்படும் பாண்டவர்களுடைய

¹ உயிரில் அபிமானத்தையும் என்பது.

ஸேனைகளைக்கண்டு ஸ்வேதன் பீஷ்மரைவிட்டுவிட்டுக் காற்றானது பலத் தாலே மாங்களைமுறிப்பதுபோல உமதுபுத்திரனுடையசேனையை வேகத்தால் நாசம்செய்தான். அரசரே! விராடபுத்திரன் கோபமுண்டு உமதுசேனையைத் துரத்தியடித்துவிட்டு, பீஷ்மர் முயற்சியுள்ளவராக இருந்த இடத்திற்கு மறுபடியும் விரைவாகவந்தான். மஹாராஜரே! அந்தயுத்தகளத்தில் கிட்டநெருங்கியவர்களும் அம்புகளால்ஜ்வலிக்கின் றவர்களும் மகாபலசாலியனும் மகாத்மாக்களுமான அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர்கொல்லவிரும்பி விருத்திரஹம்இந்திரஹம்போல ஒருவரோடொருவர் போர்புரிந்தார்கள். ஸ்வேதன் விற்றிடித்து ஏழுபா ணங்களால் பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு பராக்கிரமசாலியான பீஷ்மர் பராக்கிரமத்தைவெளியிட்டு மதயானையை மதயானைதடுப்பதுபோலப் பலத்தினால் அந்தஸ்வேதனுடையபராக்கிரமத்தைத் தடுத்தார். ஸ்வே தன் சந்தனுசுமாரரானபீஷ்மரை அமிழ்த்தகணுக்களுள்ள இருபத்தை ந்து அம்புகளால் மறுபடியும் அடித்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் அப்பொழுது அவனைப்பத்துக்கணைகளால் திருப்பியடித்தார். அந்தப்பீஷ்மரால் அடிக்கப்பட்ட பலவானான அந்த ஸ்வேதன் மலைபோல அசைவற்றுகின்றான். பிறகு கூத்திரியர்களை மகிழ்விக்கும் விராடபுத்திரனான ஸ்வேதன் யுத்தத்தில் மிகுந்தகோபங் கொண்டு வில்லைவளைத்துப் பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு ஸ்வேதன் மிகஅட்டஹாஸம்செய்து இரண்டுகடைவாய்களையும்நக்கிக்கொண்டு ஒன்பதுபாணங்களால் பீஷ்மருடையவில்லைப் பத்தாகத் துண்டாக்கி னான். சிறகுகளுள்ள கூர்மையானஓரம்பை (வில்லில்) பூட்டி மகாத்மா வானபீஷ்மருடைய கொடிதுனியிலுள்ள பனைமரத்தையும் அறுத்துத் தள்ளினான். பீஷ்மரதுகொடிகீழ்விழுந்ததைப்பார்த்து உமதுபுத்தி ரர்கள் பீஷ்மரைக் கொல்லப்பட்டாரென்றும் ஸ்வேதனுக்குவசப்பட் டாரென்றும் எண்ணினார்கள். பாண்டவர்களும் ஸந்தோஷத்தை யடைந்து மிகுந்த உத்ஸாஹத்துடன் சங்கங்களை ஊதினார்கள். பிறகு மகாத்மாவானபீஷ்மருடைய பனைக்கொடிகீழேவிழுந்ததைக்கண்டு துரியோதனன் கோபத்தினால் தன்சேனையைநோக்கி, 'நீங்கள் முயற்சி யுடன் பீஷ்மரை நாற்புறமும் சூழ்ந்துகொண்டு காப்பாற்றுங்கள். நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மர்ஸ்வேதனிடத்தினின்றும் மரணமடையவேண்டாம். சந்தனுசுமாரரானபீஷ்மர் செளர்யமுடைய வர். உங்களுக்கு நான் உண்மையாகச்சொல்லுகிறேன்' என்றுசொல்லி வ்வினான். துரியோதனராஜனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு மகாரதர் கள் விரைவாகச் சதுரங்கஸேனையுடன் கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை

ரக்ஷித்தார்கள். பாரதரே! பாஹ்லீகன், கிருகவர்மா, சலன், சல்யன், ஜஸஸந்தன், விகர்ணன், சித்திரஸேனன், விவிம்சதிஇவர்கள் விரைய வேண்டியகாலத்தில் அதிகவிரைவுடன் நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டு ஸ்வேதன்மீது மிகவும்நெருக்கமானசரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். அளவிடமுடியாதபலத்தைபுடையவனும் மகாரதனுமான ஸ்வேதன்மிக்பரபரப்புடனும் கோபத்துடனும் கைத்தேர்ச்சியைவெளியிட்டுக்கொண்டு அவர்களைக் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் தடுத்தான். அந்த ஸ்வேதன், விம்மம் பாணங்களைத்தடுப்பதுபோலப் பெரியசரமாரியினாலே அவர்கள் அனைவரையும்கடுத்துப் பீஷ்மருடையவில்லைத் துணித்தான். ராஜேந்திரே! பிறகு சந்தனுகுமாரரானபீஷ்மர் யுத்தத்தில் வேறுவில்லையிடுத்துக் கழிந்ததுஎன்கூடியவைகளும் கூர்மையுள்ளவகளுமான அம்புகளாலே ஸ்வேதனை அடித்தார். அரசரே! பிறகு ஸேனாபதியான ஸ்வேதன் போபமற்று யுத்தத்தில் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இரும்புமயமான அனேக பாணங்களால் பீஷ்மரை அடித்தான். பிறகு, எல்லாஉலகங்களுள்ளும் சிறந்தவீரரான பீஷ்மர் அப்பொழுது யுத்தத்தில் ஸ்வேதனாலேதடுக்கப்பட்டாரென்பதைக் கண்டு துரியோகனராஜன் மிக்கவருத்தமடைந்தான். உம்முடையவை விகர்களுடைய பெரிய ஒலியானது மிகப் பெரிதாகத் தோன்றியது. ஸ்வேதனால்தடுக்கப்பட்டவரும் அம்புகளால்மிகவும்காயப்படுத்தப்பட்டவரும் அன்னுக்கு வசப்பட்டவரும் வீரருமான அந்தப்பீஷ்மரைப்பார்த்து எல்லோரும் ஸ்வேதனால்கொல்லப்பட்டவரென்றே எண்ணினார்கள். பிறகு உம்முடையபிதாவான தேவவிரதர் தமதுகொடி அறுக்கப்பட்டதையும் அப்படிப்பட்டசேனை தடுக்கப்பட்டதையும்புங்கண்டு குரோதக்கைஅடைந்தார். மகாராஜரே! உடனே பீஷ்மர் ஸ்வேதனைவக்தரம்வைத்துப் பலகணைகளைஎய்தார். தேராளிகளிற்சிறந்தவனுஎஸ்வேதனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய அந்தக்கணைகளையும்கடுத்து மறபடியும் பல்லாஎன்கிறபாணத்தினால் உம்முடையபிதாவின்வில்லைத் துண்டித்தான். அரசரே! கங்காபுத்திரரானபீஷ்மர் கோபமண்டு வில்லைஎறிந்துவிட்டுப் பெரிதும் மிக்கபலமுள்ளதுமான வேரவில்லைக் கையிலெடுத்து அதில் சாணைபிடிக்கப்பட்ட ஏழு பெரியபாணங்களைத் தொடுத்து நான்குபாணங்களாலே படைத்தலைவனுஎஸ்வேதனுடையகுதிகைகளையும் இரண்டுபாணங்களால் அவன்கொடியையும் ஏழாவதுபாணத்தினால் அவன்ஸாரதியினுடையதலையையும் அறித்தார். அதிகோபங்கொண்டவனும் மிகுந்தவிக்ரமமுடையவனும் மகாபலசாலியுமானஸ்வேதன் குதிரைகளும்

ஸாரதியுங்கொல்லப்பட்டதேரினின்று கீழேகுதித்துக் கோபத்திற்கு
 டன்பட்டவனும் மனக்கலக்கமுற்றவனுமானான். ரதிகர்சனாள்சிறந்
 தவனானஸ்வேதன்தேரிமுந்ததைக்கண்டு பீஷ்மர் கூர்மையுள்ளபாண
 ஸமுகங்கனால் நான்குபறங்கனிலும் அடித்தார். பீஷ்மருடையவில்லி
 னின் றுவிடுபட்டஅம்புகளாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகிறஅந்தஸ்வே
 தன் வில்லைத் தன்தேரில் வைத்துவிட்டு ஸ்வர்ணமயமானசக்தியைக்
 கையிலெடுத்தான். பிறகு அவன் பெருமூச்சாவிட்டுக்கொண்டு உக்கிர
 மானதும் மகாபயங்கரமானதும் காலத்தண்டம்போன்றதும் கோரமா
 யுள்ளதும் மிருத்புவினுடையநாவைப்போன்றதுமானசக்தியைக் கை
 யிலெடுத்து அப்பொழுது சந்தனுக்குமாரானபீஷ்மரைப்பார்த்து,
 'அதிககோபங்கொண்டவரானநீர் இப்பொழுதுநிலும்; என்னைப்
 பாடும்; ஆண்பின்னையாயிரும்' என்றுசொன்னான். பெரியவில்லா
 னியும் பராக்ரமசாலியும் அளவிட முடியாதபலமுடையவனும் பாண்
 டவர்களுக்காகப் பலகைகளின்மீது பராக்ரமத்தைவைவெளியிடுகின்ற
 வனும் உமக்கு அனர்த்தத்தைவிளைவிக்கண்ணங்கொண்டவனுமான
 ஸ்வேதன் போர்க்களத்தில் பீஷ்மரைநோக்கி இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுப்
 பிறகு ஸர்ப்பத்திற்குஒப்பானசக்தியை அவர்மீது விடுத்தான். அரச
 ரே! மிகக்கொடியதும் யமதண்டம்போன்றதும் ஒளிபொருந்தியதும்
 சட்டையுரித்தபாம்புக்குஒப்பானதுமான சக்தியானது, ஸ்வேதனு
 டையலகையினின் றுவிடுபட்டதைக்கண்டு உமதுபுத்திரர்கள் பெரிய ஆ!
 ஆ! ஆ! என்றசத்தத்தைச் செய்தார்கள். அந்தச்சக்தியானது ஆகா
 யத்தினின்று எறிகூடித்திரும் விழுவதுபோல விரைவாக விழஆரம்
 பித்தது. வேந்தரே! உமதுபிதாவானதேவவ்ரதர் அப்பொழுது பா
 பரப்பற்றவராகி ஆகாயத்தில்ஜ்வலிக்கின்றதும் ஜ்வாலைகளால்நன்கு
 குழப்பட்டதுபோலிருக்கின்றதுமான அந்தச்சக்தியைப் பதினேழு
 பாணங்களால் அறுத்தார். சிறந்தபொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்
 தச்சக்தி, கூர்மையுள்ளஅம்புகளால்அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு உம்
 மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் பிறகு உரக்க ஆரவாரம்செய்தார்
 கள். விராடபுத்திரனானஸ்வேதனே சக்திநாசம்பண்ணப்பட்டதைக்
 கண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு காலத்தினுல்திகெட்டுச் செய்யத்தக்
 கதுஇன்னதென்பதை அறியவில்லை. அரசரே! கோபமுண்டவனான
 விராடபுத்திரன் அட்டஹாஸம்செய்துகொண்டு பீஷ்மருடையவதத்
 தைக்கருதி மிக்கஊக்கத்துடன்கதாயுதத்தைஎடுத்துக்கொண்டு கோபத்
 தால்கண்கள்சிவந்து காலத்தண்டத்தைச்சகையில்கொண்டயமன்போன்ற
 வனாகி ஜலப்ரவாகமானது மலையைத்தாக்குவதுபோலப் பீஷ்மரை

எதிர்த்துத்தாக்கினான். பிரதாபசாலியானபீஷ்மர் அந்தஸ்வேதனுடையவேகம் தடுக்கத்தகாததுஎன்றெண்ணி அந்தஅடிபினின்றும் தாம்தப்புவதற்காக உடனே பூமியில் குதித்துவிட்டார். கோபமீறினஸ்வேதன் தேவனுனதனைஸ்வரன்போல் அந்தக்கதாயுதத்தைச்சுழற்றிப் பீஷ்மருடையதேரின்மீது எறிந்தான். பீஷ்மரைநாசம்செய்வதில் நோக்கமுள்ள அந்தக்கதாயுதத்தினாலே அந்தப்பீஷ்மருடையரதமானது கொடிமரத்தோடும் ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ஏர்க்காலோடும் தேர்ச்சட்டங்களோடும் சாம்பலாக்கப்பட்டது. ரதிகர்களுள்சிறந்தவரானபீஷ்மர் ரதத்தையிழந்ததுகண்டு சல்யன்முதலானமஹாரதர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து எதிர்த்துஓடிவந்தார்கள். பிறகு பீஷ்மர் அட்டஹாஸம் செய்துகொண்டு வேறுதேரின்மீதேறி வில்லை நானொலியிடும்படிசெய்து கலங்கினமனத்துடன் ஸ்வேதனைநோக்கி மெதுவாக எதிர்த்துவந்தார். இதனிடையில், 'பீஷ்மரே! பீஷ்மரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! விரைவாக (இவனைக்கொல்வதில்) பூயற்சிசெய்யும். எல்லாஉலகத்துக்கும் காரணபூதரானபரமாத்மாவினாலேஇவனைவெல்லஇதுதான்காலமென்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது' என்று ஆகாயத்தினின்றுஉச்சரிக்கப்பட்டதும்தேவஸம்பந்தம்பெற்றதும் தமக்குஹிதத்தைச்செய்வதும்அர்த்தகௌரவம்பொருந்தியதுமானவார்த்தையைப் பீஷ்மர் கேட்டனர். பீஷ்மர் தேவதுதன்சொல்லிய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவனைக்கொல்வதில் மனத்தைச் செலுத்தினார். ரதிகர்களுள்சிறந்தவனும் ரதத்தையிழந்துகாலானாயிருக்கின்றவனுமான ஸ்வேதனைப்பார்த்து மஹாரதர்களானஸாத்யகி, பீமஸேனன், துருபதகுமாரனான திருஷ்டத்யும்னன், கேகயதேசத்தரசனான திருஷ்டகேது, வீர்யமுடையவனுனஅபிமன்யுஇவர்கள் ஒருங்குசேர்ந்து அவனைக்காக்க எண்ணங்கொண்டு அந்தப்பீஷ்மருக்கெதிரில் வந்தார்கள். இவ்வாறுவருகின்றஅந்தஎல்லாவீரர்களையும், அளவற்றபலமுள்ளபீஷ்மர் துரோணரோடும், சல்யனோடும், கிருபரோடும்சேர்ந்து ஜலத்தினுடையவேகத்தை மலைதடுப்பதுபோலத் தடுத்தார். மிக்கபலசாலிகளான பாண்டவவீரர்களெல்லாம் தடுக்கப்படவே ஸ்வேதன் கத்தியைஉருவிக்கொண்டு பீஷ்மருடையவில்லை வெட்டினான். அவர் வெட்டப்பட்டஅந்தவில்லை பெறிந்துவிட்டுத் தேவதுதனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு ஸ்வேதனை விரைவாகக்கொல்வதில் மனத்தைச்செலுத்தினார். பிறகு விரைவாக ஸஞ்சரிக்கின்ற உம்முடையபிதாவும், மகாரத்நமானதேவவ்ரதர் வானவிற்போன்றஒளியுள்ளவேறுவில்லை விரைவில்எடுத்து கூணத்திற்குள் நானேற்றினார். பரதசிரேஷ்டரே! உம்முடையபிதாவானகாங்கே

யர் பீமஸேனைமுதன்மையாகக்கொண்டவர்களும் புருஷஸ்ரேஷ்டர் களுமான மகாரதர்களால்சூழப்பட்ட ஸேனாபதியான அந்தஸ்வேத னைக்கண்டு விரைவாகஎதிர்த்துவந்தார். பிறகு பிரதாபசாலியும் மகார தருமானபீஷ்மர் தம்மனைதிர்த்துவருகின்ற சேனைத்தலைவனுபீம ஸேனை அறுபதுகணைகளால் அடித்தார். பரதர்களில்சிறந்தவரும் உம்முடையபிதாவுமானதேவவர்மர் போரில் அபிமன்யுவை அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளமுன்றுபாணங்களால் அடித்தார். பரதவம்சத்தில் தோன்றிய அரசர்களுக்கெல்லாம்பிதாமஹான அவர் யுத்தத்தில் ஸாத் யசியை நூறுபாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னனை இருபதுபாணங் களாலும் கேசயராஜகுமாரனை ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தார். உம்முடையபிதாவானதேவவிரதர் அந்தப்பெரியவில்லாளிகளனைவரை யும் கோரமானபாணங்களால்தடுத்து ஸ்வேதனைநோக்கி எதிர்த்துஒடி னார். பிறகு பலவானானஅவர் மிருத்யுவுக்குஒப்பானதும் பெருங்கார் யங்களைச்செய்தற்குச்சாதனமாயிருப்பதும் உத்தமமானதும் (பகை வர்களால்) நெருங்கமுடியாததுமானஓரம்பை வில்லில்பூட்டி நன்றாக இழுத்து ஸ்வேதன்மீது விடுத்தார். பிரம்மாஸ்திரத்தோடு நன்குசேர்க் கப்பட்டதும் சிறகுகளுள்ளதுமான அந்தப்பாணத்தைத் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசங்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும்கண்டார்கள். அந்தப்பாணமானது அளவற்றவன்மையுள்ள அந்த ஸ்வேதனு டையசுவசத்தையுடைத்து மார்பைப்பிளந்துகொண்டும் பெரிய இடிபோலஜ்வலித்துக்கொண்டும் பூமியில் பிரவேசித்தது. அஸ்த மயத்தைஅடைகின்றகுரியன் தனனொளியை எடுத்துக்கொண் டேசெல்லதுபோல அந்தஅம்பானது அதிவேகத்துடன் ஸ்வேத னுடையதேகத்தினின்று உபிரைக்கவந்துகொண்டே சென்றது. அவ்வாறு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரால்கொல்லப்பட்டு வீழ்ந்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டனான அந்தஸ்வேதனைப் பூமியில்நழுவிவிழுந்த ஒருமலை யினுடையகொடுமுடியைப்போலக் கண்டோம். அந்தயுத்தகளத்தில் அங்கிருந்தபாண்டவவீரர்களும் மகாரதர்களான கூத்திரியர்களும் மனைவருத்தமுற்றனர். உமதுபுத்திரர்களும் கௌரவர்களும் எல்லா விடத்திலும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். அரசரே! பிறகு துச்சாஸ னன், ஸ்வேதன்கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு நரப்புறங்களிலும் கோர மான நான்குவிதவாத்யகோஷங்களோடும் கூத்தாடினான். பெரியவில் லாளியான அந்தஸ்வேதன் போரில் அதிகமாகப்பிரகாசிக்கின்ற பீஷ்ம ராலே கொல்லப்பட்டவுடனே சிசுண்டிமுதலான பெரியவில்லாளி களான ரதிகர்கன் மிகநடுங்கினார். அரசரே! பிறகு, தனஞ்சயனும்

விருஷ்ணிகுலத்தில்தோன்றிய ஸ்ரீகுருஷ்ணனும் ஸேனாபதிக்கொல்லப் படவே, எல்லாப்பக்கத்திலும் மெள்ள யுத்தத்தை நிறுத்தினார்கள். பாரதரோ! பிறகு உம்முடையபடைகளுக்கும் பகைவர்களுடைய படைகளுக்கும் நேரந்திருந்தயுத்தம் நிறுத்தப்பட்டது. அடிக்கடி உம்முடையசேனையிலுள்ளவர்களுக்கும் சுத்துருசேனையிலுள்ளவர்களும் கர்ஜிக்கும்பொழுது மஹாரதிகர்களுக்கும் பகைவர்களைத்தடுக்கச்செய்யுந் திறமையுடையவர்களுமான பார்த்தர்கள் (இரண்டு ரதிகர்களுக்கும்) நடந்த தவந்துவயுத்தத்தினால் நேரந்த கோரமான (ஸ்வேதனுடைய) வதத்தைநினைத்து மிகுந்தமனவருத்தமுற்றுத்திரும்பினார்கள்” என்று கூறினான்.

நாற்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தேவர்கீச்சி.)

(சங்கனுடைய புத்தவண்ணம்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஐயனே! ஸேனாபதியான ஸ்வேதன் யுத்தத் தில் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்டவுடன் சிறந்தவில்லாளிகளான பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களுடன்சேர்ந்து யாதுசெய்தனர்? ஸஞ்சய! யுத்தத்தில் ஸேனாபதியானஸ்வேதன்கொல்லப்பட்டதையும் பகைவர் கள் அவனிமீத்தம்முயற்சித்தும் பயந்துஓடினதையும் கேட்டீன்று என்னுடையமனத்தை ஜயமானஉன்னுடையவாய்மமானது பரிதியை அடையும்படிசெய்கிறது. என்னுடைய கபடோபாயத்தைநினைத்து ஸாதுஜனங்கள் (என்னிடத்தினின்று) அதிகமாக விலகுகிறார்கள். வீரரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான அந்தப்பீஷ்மர், அக்காலத்தில் அன் புள்ளவராகவிருந்தாரன்றோ? புத்திராலியான அவன் (என்) பிதாவி னிடத்தில் எப்பொழுதும் விரோதம்பாராட்டிவந்தான். அவருடைய விரோதத்தினுண்டானபயத்தினாலேயே அவன் முற்காலத்தில் பாண்டவர்களை அடுத்த எல்லாப்பயத்தையும்விட்டுத் தூர்க்கத்தை அடைந்து வனித்தான். பாண்டவர்களுடையபிரதாபத்தினால் (பிறர் களால்) எவ்விதத்தாலும்பிரவேசிக்கமுடியாத வாஸஸ்தலத்தை ஏற் படுத்திக்கொண்டும் பகைவர்களைஎப்பொழுதும்பீடித்துக்கொண்டும் சிறந்தவிருத்தியை அனுஷ்டித்துவந்தான். ஸஞ்சய! முற்காலத் தில் அந்தஅரசர்களிடத்தில் எப்பொழுதுமேஅதிகக்கொட்டஎண்ண முள்ளவனும் அதனால் யுதிஷ்டிரனிடத்தில் பக்தியுள்ளவனுமாயிருந்த

அந்தஸ்வேதன் எவ்வாறுகொல்லப்பட்டான்? ஆச்சரியம். ஸஞ்சய! என்புத்திரன் (ஸாதுக்களால்) மிகவும்விலக்கப்பட்டவனென்றே நான் நினைக்கிறேன். மேலும் அவன் அற்பன்; மனிதருள் மிகஇழிவானவன். பீஷ்மராவது ஆசாரியரானதுரோணராவது கிருபராவது போர் செய்வதற்கு எவ்விதத்தாலும் பிரியப்படவேயில்லை; காந்தாரிக்கும் பிரியமில்லை; நானும் பிரியப்படவில்லை; அவ்வாறே விருஷ்ணிகுலத்திற்பிறந்த ஸ்ரீவாஸுதேவரும் பாண்டுகுமாரனைதர்மராஜனும் பீமனும் அர்ஜுனனும் புருஷ்சிரேஷ்டர்களுமானநகுலஸஹதேவர்களும் பிரியப்படவேயில்லை. ஸஞ்சய! எப்பொழுதுமேயுத்தம்செய்வதில்நோக்கங்கொண்டவனும் பாபியுமானதுரியோதனன் எப்பொழுதும் என்னாலும் காந்தாரியினாலும் விதூனாலும் ஜமதக்ஷினியினுடையகுமாரரானபரசுராமராலும் மகாத்மாவானவ்யாஸராலும் தடுக்கப்பட்டும் கர்ணன், ஸௌபலனை சகுனி, துச்சாஸனன் இவர்களுடைய கருத்துக்கிணங்கிப் பாண்டவர்களை மதிக்கவில்லை. ஸஞ்சய! அந்தஸ்வேதனுடையநாசத்தினாலும் பீஷ்மருடைய விஜயத்தினாலும் அந்த அர்ஜுனனுக்குக் கொடுத்துயர் வந்துவிட்டதென்றே எண்ணுகிறேன். கிருஷ்ணனொடுகூடின பார்த்தன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் யாது செய்தான்? அப்பா! அர்ஜுனனிடத்தினின்று எனக்கு உண்டான அதிகபயம் தணியவில்லை. அந்தக்குந்தீபுத்ரனை தனஞ்சயனோ மிகுந்த சூரன்; மிக்கசுறுசுறுப்புள்ளவன். அம்புகளால் பகைவர்களின்சரீரங்களை அழிப்பானென்று நான் எண்ணுகிறேன். உபேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் பலத்தில் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பானவனும் கோபமும் விருப்பமும்வீணுகாதவனுமான இந்திரகுமாரன் பார்த்து உங்கள் மனம் எவ்வாறு நுந்தது? ஸஞ்சய! அவ்வாறே வேதத்தை அறிந்தவனும் சூரனும் அக்னிக்கும்ஸூர்யனுக்கும் ஸமமானகாந்தியுடையவனும் ஐந்திராஸ்திரத்தையறிந்தவனும் அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவனும் பகைவர்கள்மீது எதிர்த்துச்செல்லுகிறவனும் யுத்தத்தில்ஜயம்பெறுபவனும் வஜ்ராயுதம்போன்ற மிகக்கொடிய அஸ்திரங்களைத்தொடுப்பவனும் மகாரதனும் கத்தியைக்கையால்சுழற்றிக்கொண்டிருப்பவனும் அட்டஹாஸம்செய்பவனும் சேறந்தஅறிவுள்ளவனும் துருபதனுடைய புத்திரனும் பலசாலியுமான த்ருஷ்டத்யுமனன், யுத்தத்தில் ஸ்வேதன் கொல்லப்பட்டவுடனே என்னசெய்தான்? முன்புசெய்யப்பட்ட குற்றத்தினாலும் ஸௌபதியினுடையவதத்தினாலும், மிக்கபலசாலிகளான பாண்டவர்களுடையமனமானது (கோபத்தால்) மிகப்பொங்கியிருக்குமென்றே நான் எண்ணுகிறேன். துரியோதனனுடையசெய்

கையினால் உண்டுண்ணப்பட்ட அப்பாண்டவர்களுடையகோபத்
தைப் பசுற்காலங்களிலும் இராக்காலங்களிலும் நான் நினைத்துக்
கொண்டு மனம்ஆறுதலை அடையவில்லை. ஸஞ்சய! அந்தமகாயுத்தம்
எவ்வாறு நடந்தது? அதை எல்லாம் எனக்குச் சொல்” என்றுவினவ,
ஸஞ்சயன், “அரசரே! ஸ்திரமாயிருந்து கேளும்; உம்முடைய அநீதி
யானது பெரிது. நீர் துர்யோதனன்மீது குற்றஞ்சுமத்துவது தகாது.
உமதுபுத்தியானது வெள்ளம்போனபிறகு அணைபோடுவதுபோலிருக்
கிறது. வீடுபற்றியெரியும்போது ஈணறுவெட்டுவது எப்படியோ
அப்படியே உம்முடையபுத்தி இருக்கிறது. பெரும்பான்மையாகச்
சென்றுபோன முற்பகலோடுகூடின அதிகபயங்கரமான அந்தப்பக
லில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துருக்களுக்கும் மறுபடியும்
போர்நடந்தது. விராடனுடைய சேனாகுபதியாயிருந்த ஸ்வேதன்
கொல்லப்பட்டதையும் சல்யன் கிருதவர்மாவுடன்கூடி (போருக்கு)
வந்துநிற்பதையும்சுண்டு சங்கன், ஹவிவினால் அக்னிஜ்வலிப்பதுபோ
லக் கோபத்தினால் மிகஜ்வலித்தான். பலசாலியான அந்தச்சங்கன்
போர்க்களத்தில் இந்திரனுடையவில்லைஒத்த தன்னுடையபெரியவில்லை
நாடுவெலியும்படி செய்துகொண்டு மத்ரதேசாதிபதியானசல்யனைக்
கொல்லநினைத்து அவனை எதிர்த்தான். சங்கன் பெரியரதக்கூட்டத்
தால் நாற்புறமும் காக்கப்பட்டுச் சரமாரியைப்பொழிந்துகொண்டு சல்ய
னுடையரதத்தைக்குறித்துச் சென்றான். வேந்தரே! எதிர்த்துவரு
கின்றவனும் மதயானையின் விக்ரமம்போன்ற விக்ரமமுடையவனு
மான அந்தச்சங்கனைக்கண்டு மிருத்யுவினுடையகோரப்பல்லின்நடுவை
யடைந்தவன்போன்ற மத்ரராஜனைக்காப்பாற்றுவதற்கு மிருந்த
ஆவல்கொண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான கோஸலதேசாதிபதியான
பிருகதபலன், மகததேசாதிபதியானஜயத்ஸேனன், கௌரவந்தங்கிய
வனும் சல்யபுத்திரனுமானருக்மரதன், அவந்திதேசாதிபதினான
விந்தானுவிந்தர்கள், காம்போஜதேசாதிபதியானஸுதக்ஷிணன், பிரு
கதக்ஷத்திரனுடையகுமாரனும் விராதுதேசாதிபதியுமான ஜயத்ர
தன் இந்தவழரதிகர்களும் அவனை நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்
டார்கள். நானாவிதரதாதுக்களால் விசித்திரமானவைகளும் நாடுவெலி
யுடன்கூடியவைகளுமான அந்தமகாத்மாக்களுடையவிற்கள் மேகங்
களில் மின்னல்கள்போலக் காணப்பட்டன. அவர்கள் வர்ஷாகாலத்
தில் காற்றினால் அலைக்கப்பட்டமேகங்கள் மலையின்மீது ஜலத்தைப்
பொழிவதுபோலச் சங்கனுடையதலையில் அம்புமழையைப்பொழிந்
தார்கள். பிறகு பெரியவில்லாளியும் ஸேனாபதியுமானசங்கன்

கோபமுண்டு நன்குதீட்டப்பட்டவழுபல்லங்களாலே அவர்களுடைய
 விற்களைவெட்டிக் கர்ஜித்தான். பிறகு மிக்கபுஜபலமுள்ளவரான பீஷ்
 மர் மேகம்போல்விம்மநாதம்செய்து ஒருபனைமரத்தினையுள்ளவிலை
 எடுத்து யுத்தகளத்தில் சங்களை விரைவாக எதிர்த்தார். பிறகு முயற்சி
 யுள்ளவரும் மஹாவில்லாளியும் மஹாபலசாலியுமான அந்தப்பீஷ்
 மரைப்பார்த்துப் பாண்டவசேனையானது. காற்றின்வேகத்தால்அடிக்
 கப்பட்டஓடம்போல மிகநடுக்கமுற்றது. பிறகு அர்ஜுனன், 'இந்தச்
 சங்களைப் பீஷ்மரிடத்தினின்று இப்பொழுது காப்பாற்றவேண்டும்'
 என்றுஎண்ணி மிகவிரைந்து சங்களுக்குமுன்னின்றான். பிறகு யுத்
 தம் நடந்தது. போர்க்களத்தில் போர்செய்யுறவீரர்களுடைய மிக்க
 பேரொலி உண்டாயிற்று. (அங்குள்ளவீரர்கள்) 'தேஜஸ் தேஜஸோடு
 இவ்வாறு நன்றாகச்சேர்க்கைபெற்றது' என்று ஆச்சரியத்தைஅடைந்
 தார்கள். பரதர்சளிற்சிறந்தவயே! பிறகு சல்யன் சுதாயுதத்தைக்கை
 யிற்கொண்டு பெரியரத்தத்தினின்றுகீழேழிறங்கிச் சங்களுடையநான்கு
 குதிரைகளையும் கொன்றான். அந்தச்சங்கு குதிரைகள் கொல்லப்
 பட்டரத்தத்தினின்று கீழேகுதித்து விரைவாகச் சுத்தியையெடுத்துக்
 கொண்டு ஓடி அர்ஜுனனுடையரத்தத்தைபடைந்து மறுடியும் மனத்
 தேறுதலைஅடைந்தான். பிறகுபீஷ்மருடையரத்தத்தினின்று பாண்டங்கள்
 அதிவேகமாக வெளிப்பட்டன; அவ்வம்புகளாலே ஆகாயமும் பூமியும்
 எல்லாப்பக்கங்களிலும் வியாபிக்கப்பட்டன. படைவீரர்களை அடிக்கும்
 திறமையுடையவீரர்களுள்சிறந்தபீஷ்மர், பாஞ்சாலர்களுடைய மாதஸ்யர்க
 ளையும் கேகயர்களுடைய பிரபத்திரகர்களையும் பாண்டங்களால்அடித்துத்
 தள்ளினார். அரசரே! பீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனுனைஸ்யஸாசி
 யைவிட்டுவிட்டுப் பாஞ்சாலதேசத்தரசனும் சேனையினால்குழப்பட்ட
 வனும் பிரியமானஸம்பந்தியுமான துருபதராஜன்மீது அனேகஅம்பு
 களையிறைத்துக்கொண்டு அவனை எதிர்த்தார். பீஷ்மருடையஅம்புக
 ளாலேஎரிக்கப்பட்ட அந்த(துருபதனுடைய)ஸேனைகள் சிசிரருதுவின்
 முடிவில் காட்டுத்தீயினால்மிகவும்எரிக்கப்பட்டகாடுகள்போலக் காணப்
 பட்டன. பீஷ்மர் போர்க்களத்தில் புகையிலலாதநெருப்புப்போல் நின்
 றார். பாண்டவவீரர்கள்,உச்சிப்போதில் தேஜஸினுல்தபிக்கச்செய்கின்ற
 ஸூர்யனைப் பார்க்கமுடியாததுபோலப் பீஷ்மரைப் பார்க்கச் சக்தி
 யுள்ளவர்களாகவில்லை. குளிரினுல்பீடிக்கப்பட்டபசுக்கள்போல அந்
 தப்பாண்டவவீரர்கள் பயத்தால்பீடிக்கப்பட்டு நான்குபக்கங்களிலும்
 பார்த்தார்கள்; ரக்ஷகளை அடையவில்லை. அந்தபுதிஷ்டிரருடையசேனை
 யானது விம்மத்தினுல்பிளக்கப்பட்ட இடையனுடையவெள்ளைப்

பசுப்போலக் கங்காபுத்திரரானபீஷ்மருடையஅம்பினால் பீடிக்கப்பட்டது. பாரதரே! பாண்டவஸூனியம் கொல்லப்பட்டும் நன்கு அடிக் கப்பட்டும் உத்ஸாகத்தையிழந்தும் ஒடும்பொழுது அவற்றில் ஆ! ஆ! என்னும்பேரொலி உண்டாயிற்று. பிறகு எப்பொழுதும்வட்டமான வில்லையுடைய சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் பற்களில்விஷத்தைக்கொ ண்டஸர்ப்பங்களைப்போல ஜ்வலிக்கின்றதுனிகளுள்ளபாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பாரதரே! கடுமையானவிரதத்தை அனுஷ்டிக்கின்ற பீஷ்மர் எல்லாத்திக்குக்களையும் அம்புகளாலே ஒரேவழியுள்ளவைகளா கச்செய்துகொண்டு குறிப்பிட்டுக்குறிப்பிட்டுப் பாண்டவரதிகர்களைக் கொன்றார். பிறகு படைகள் நாற்புறங்களிலும் அடித்து நாசம்பண் ணப்பட்டு ஸூர்யனும்அஸ்தபிக்கவே ஒன்றுமே அறியப்படவில்லை. பரதர்களிற்சிற்றந்தவரே! பெரும்போரில் பராக்ரமத்தால் நன்கு விரு த்தியடைசின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு பார்த்தார்கள் சேனைகளுடையபுத் தத்தை நிறுத்தினார்கள். முதல்நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஐம்பதாவது அத்தியாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்க்கி.)

(நீருஷ்டதீபமூன்ன் கிரௌதீசவ்யுஹம் வகுத்தது.)

பரதர்களிற்சிற்றந்தவரே! அரசரே! சேனைகளுக்கு முதலாவதான போர்நிறுத்தமானது ஏற்படுத்தப்பட்டுப் பீஷ்மர் போரில்அதிகப்பர பரப்புடனும் துரியோதனன் ஸந்தோஷத்துடனுமிருக்கையில் தர்ம ராஜர் பீஷ்மருடையவிக்ரமத்தைப்பார்த்து (தமது) தோல்வியையும் நினைத்து அதிகதுக்கத்தோடு, விருஷ்ணிகுலத்தில்துதித்தவரும் ஜனா த்தனருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரை எல்லாஸகோதரர்களோடும் எல்லா அரசர்களோடும் விரைவிலடைந்து, 'கிருஷ்ண! வெய்யிற்காலத்தில் உலர்ந்தகாட்டைக்கொளுத்தும் நெருப்பைப்போல அம்புகளால் என் னுடையசேனையைக்கொளுத்துகிறவரும் சிற்றந்தவில்லாளியும் பயங்கர மானபராக்ரமமுள்ளவருமானபீஷ்மரைப் பாரும். அக்னியானது ஹவிரைப்பக்ஷிப்பதுபோல என்னுடையபடையை அடிக்கடிபக்ஷிக் கிறவரும் மஹாத்மாவுமான இந்தப்பீஷ்மரை எதிர்த்துப் பார்ப்பதற்கு எவ்வாறு வல்லமையுள்ளவர்களாவோம்? வில்லைக் கையில்பிடித்தவரும் மிக்கபலமுள்ளவருமான இந்தப்புருஷசிரேஷ் டரைக்கண்டு யுத்தத்தில்பாணங்களால்அடிபட்ட (என்னுடைய)

படையானது ஓடிவிட்டது. யுத்தத்தில் யமனையும் கோபங்கொண்ட வஜ்ரபாணியான இந்திரனையும் பாசத்தைத்தரித்தவருணனையும் கதாரான குபேரனையும் ஜயிக்கலாம். மிக்கதேஜஸுள்ளவரும் மிக்கபலசாலியுமான பீஷ்மரையோ ஜயிக்கஇயலாது. கேசவரே! நான் என்னுடையபுத்தியின் குறைவினால், பீஷ்மரையடைந்து, இவ்விதநிலைமையை அடைந்திருக்கிறதும் கொப்பமில்லாததுமான பீஷ்மராகிய ஆழ்ந்தஜலத்தில் மூழ்கிவிட்டேன். விந்ஷணிகுலத்தில் சிறந்தவரே! நான் கானகமெல்லேன். அங்குஜீஸிப்பது எனக்கு மேன்மை. நான் இந்த அரசர்களைப் பீஷ்மராகிற மிருத்புஷ்புக்குக்கொடுக்கப் பிரியப்படவில்லை. கிருஷ்ண! பெரிய அஸ்திரங்களை அறிந்தவரான பீஷ்மர் என்னுடைய ஸேனையை நாசம் செய்வார். நன்றாக ஜவலிக்கின்ற நெருப்பை விரைவாகத் தீர்த்தோடிவருகின்ற விட்டில் பூச்சிகள் நாசத்தின் பொருட்டே நாடுவதுபோல என்னுடைய படைகள் பீஷ்மரை வந்து நாடுகின்றன. சிறந்த பராக்கிரமசாலியான நான் ராஜ்யநிமித்தம் குறைவை அடைந்தேன். வீரர்களான என்னுடைய தம்பியர்களும் பாணங்களால் பீடிக்கப்பட்டுத் துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். என்னிமித்தமாக இவர்கள் ஸஹோதரவாத்ஸல்யத்தினாலே ராஜபத்தினின்றும் சுகத்தினின்றும் நழுவிவிட்டார்கள். நான் உபிரையே பெரிதாக நினைக்கிறேன். அவ்வுயிர்தான் இப்பொழுது துர்லபமாயிருக்கிறது. கேசவரே! மிச்சமுள்ள வாழ்நாட்களில் கடுமையான தவம்புரியப்போகிறேன். இந்த மித்திரர்களை நான் இந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்போகிறதில்லை. மிக்கபலசாலியான பீஷ்மர் அடிக்குந்திறமையுள்ளவர்களும் மிக்க சிறப்புற்றவர்களுமான (வீரர்களுடைய) பல்லாபிரமாதங்களைச் சிறந்த அஸ்திரங்களால் ஓயாமல் நாசம் செய்கிறார். மாதவரே! எது செய்தால் எனக்கு நன்மையோ அதைக் காலதாமதமின்றிச் சொல்லும். யுத்தத்தில் ஸவ்யஸாசியை மத்யஸ்தனைப்போலக் காண்கிறேன். மிக்கபுஜபலமுள்ள பீமன் ஒருவனே கூத்திரியதர்மத்தை நினைத்துப் புஜபலம் ஒன்றினாலேயே அதிகவல்லமையோடு போர்புரிகுறான். மனவலி மிக்க பீமஸேனன் தன் உதஸாகத்துக்குத் தக்கபடி வீரர்களைக்கொல்லுந்திறமையுடைய சதாயுதத்தினாலே தேர்கள் குதிரைகள் காலாட்கள் இவைகளுடைய வரிசைகளில் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கிறான். வீரரே! நூறுவருஷங்கள் போர் செய்தாலும், நூறுவாணயுத்தத்தினாலே பகைவர்சேனையை நாசம் செய்வதற்கு இவன் திறமையுடையவனாகான். உமக்கு நண்பனும் அஸ்திரங்களை யறிந்தவனுமான இந்த அர்ஜுனன் ஒருவன் தான் ஸமர்த்தன். அவனும் மஹாபலசாலியான பீஷ்மராலும்

மாகியஇருவரும் அந்தக்ரௌஞ்சவ்யுகத்திற்கு இரண்டுக்களாயினர். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! ப்ரபதர்களும் அநுபகர்களும் கிராதர்களும் தாலேரகர்களுடையகூட்டங்களோடு வ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடையகழுத்திலிருந்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் படச்சரர்களோடும் பெளண்டர்களோடும் பெளரவகர்களோடும் நிஷாதர்களோடும்சேர்ந்து அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய பின்பாகமானூர்பீமஸேனனும் துருபதராஜகுமாரனான த்ருஷ்டத்யும்னனும்ஆகியஇருவரும் இரண்டுசிறகுகளானார்கள். பரதரே! த்ரௌபதிபுத்ரர்கள். அபிமன்யு, மஹாரதனானஸாத்யகிபிசாசர்கள், தாரதர்கள், குண்டலிஷர்கள், புண்டர்கள், மாருதர்கள், தேனுசர்கள், தங்கணர்கள், பரதங்கணர்கள், பாஹ்லீகர்கள், தித்திரர்கள், சோழர்கள், பாண்டியர்கள் ஆகியஇந்தத்தேசத்தார்கள் அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய வலப்பக்கத்துச்சிறந்திருக்கும் இடத்தை அடைந்தனர். அக்னிவேசர்களும் ஹுண்டர்களும் மாளவர்களும் தானபாரிகளும் சபார்களும் உத்பஸர்களும் நாகுலர்களும் வத்ஸர்களும் நகுலஸஹதேவர்களும் அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தின் இடப்பக்கத்துச்சிறநின்ஸ்தானத்தைஅடைந்து நின்றார்கள். அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய இரண்டுசிறகுகளும் பதினாயிரத்தேராளிகளை அடக்கிக்கொண்டிருந்தன. அவ்வாறே அதனுடைய தலையும் லக்ஷம்யீரர்களை அடக்கிக்கொண்டிருந்தது. பின்புறத்தில் ஓர் அர்ப்புதத்திற்குமேல் இருபதினாயிரம்படைகள் அடங்கியிருந்தன. கழுத்தில் லக்ஷத்தேழுபதினாயிரம் படைகள் அடங்கியிருந்தன. சிறகுகளின்முனைகளிலும் அடிப்புறங்களிலும் மத்தியிலும் யானைகள், நடக்கும்மலைகள்போல (சைனியங்களால்) சூழப்பட்டிச் சென்றன. விராடன் கேசவர்களோடுகூட அதனுடையஇடைப்ரதேசத்தைப் பாதுகாத்தான். காகிராஜனும் சிபிதேசத்தரசனும் முப்பதினாயிரம்தேர்களோடு அந்தவ்யூஹத்திலிருந்தார்கள். பரதகுலத்திலுதித்தவரே! அந்தப்பாண்டவர்கள் இவ்விதம் இந்தமஹாவ்யூஹத்தைவற்படுத்திக் கவசம்பூண்டு ஸூர்யோதயத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு யுத்தத்திற்கு ஸஜ்ஜமாயிருந்தார்கள். சூரியனுடைய சிறம்போன்றநிறமுடையவைகளும் தீர்மலமானவைகளும் பெரியவைகளுமான அவர்களுடையவெள்ளைக்குடைகள் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் பிரகாசித்தன.

ஐம்பத்தோராவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் முதலியோர் எதிரணிவதுந்ருது.)

அரசரே! பாரதரே! பிறகு, உமதுகுமாரன், அளவற்றபராக்கிரம முள்ளபார்த்தனாக்கப்படுவதும் மிக்ககோரமானதும் உடைக்கமுடியாததுமான க்ரௌஞ்சவ்யூதத்தைப்பார்த்து, ஆசாரியரானதுரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும் ஈடைந்து, ஸோமதத்தகுமாரனையும் விகர்ணனையும் அஸ்வத்தாமாவையும் துச்சாஸனன்முதலானதம்பியர்களைவரையும் போருந்ராகாவந்திருக்கின்ற கணக்கிலடங்காதமற்றச்சூரர்களையும் ¹ ஸந்தோஷமடையும்படி செய்துகொண்டு, அச்சமயத்தில் பின்வரும் வார்த்தையைச் சொல்லலானான். 'நீங்கள் அனைவரும் பற்பலசஸ்த்ரங்களைத்தரித்திருக்கின்றீர்கள்; யுத்தத்தில் ஸமர்த்தர்கள். மகாரதர்களானநீங்கள் ஒவ்வொருவருமே சேனைகளையுடைய பாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில்கொல்வதற்கு வல்லமையுடையவர்கள். அவ்வாறிருக்க, ஒருங்குகூடியிருக்கின்றநீங்கள் அனைவரும் பாண்டவர்களை ஜயிக்கும்விஷயத்தில் ஸந்தேகமென்னஇருக்கிறது? பீஷ்மரால்பாதுகாக்கப்படும்நம்முடையசேனையானது கணக்கிலடங்காததாயிருக்கிறது. பீமனால்ரக்ஷிக்கப்பட்ட பாண்டவர்களுடையஅந்தச்சேனையானது சிந்தாயிருக்கின்றது. பாண்டகளைமுன்னிட்டவர்களானஸம்ஸ்தானர்களுந் சூரஸேனர்களும் வேத்ரிகர்களும் சூரர்களும் ஆரோசகர்களும் திரிகர்த்தர்களும் மத்ரர்களும் யவனர்களும், சத்ருஞ்சயனோடும் துச்சாஸனனோடும் வீரனானவிகர்ணனோடும் நந்தோபநந்தகர்களோடும் சித்ரஸேனனோடும் பாரிபத்ரகர்களோடும் சேர்ந்து பீஷ்மரையே நான்குபுறங்களிலும்சூழ்ந்து ரக்ஷிக்கட்டும்' என்றான். பிறகு பீஷ்மரும் துரோணரும் உம்முடையபுத்திரர்களும் பாண்டவர்களைஎதிர்த்துஅடிக்கக்கூடிய பெரிநானவ்யூதத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். பீஷ்மர் பெரியஸேனையினால் நாடிபுறமும் சூழப்பட்டுப் பெரியஸேனையை நன்குநடத்திக்கொண்டு தேவராஜன்போலச் சென்றார். சிறந்தவில்லாளியும் பிரதாபசாஸ்திரமானத்ரோணர் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார். அரசரே! குந்தலர்களோடும் தசர்ணதேசத்து வீரர்களோடும் மாகதர்களோடும் விதர்ப்பர்களோடும் மேகலர்களோடும் கர்ணப்பிராவணர்களோடும் எல்லாஸனியங்கையுமுடையவர் இரண்டிசொற்கள் விடப்பட்டன.

களான சாந்தாரர்களும் விந்துதேசத்துவீரர்களும் ஸௌவீரர்களும் சிபிகளும் வஸாதிகளும் யுத்தத்தில்விளங்குகின்றபீஷ்மரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். சகுனியும் தன்சேனையுடன் த்ரோணரைப் பாதுகாத்தான். பிறகு, துரியோதனனானவன் தம்பியர்கள், அஸ்வாதகர்கள், விகர்ணர்கள், அம்பஷ்டர்கள், கோஸலர்கள், தரதர்கள், சகர்கள், க்ஷுத்ரர்கள், மாலவர்கள் ஆகிய இவர்களோடு சேர்ந்து மிகுந்தஸந்தோஷத்துடன் ஸௌபலனான சகுனியினுடைய சேனையைப் பாதுகாத்தான். பூரிஸ்ரவஸும் சலனும் சல்யனும் பூஜ்யனானபகதத்தனும் அவந்திதேசராஜகுமாரர்களானவிந்தா னுவந்தர்சனும் பீஷ்மருடைய இடப்பக்கத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். ஸோமதத்தகுமாரனும் சுசர்மாவும் காம் போஜதேசாதிபதியானஸுதக்ஷிணனும் ஸ்ருதாபுவும் அச்யுதாபுவும் வலப்பக்கத்தில் நின்றார்கள். அஸ்வத்தாமாவும் க்ருபரும் ஸாத்வதனானக்ருதவர்மாவும் பெரியசேனையுடன் படைபினுடைய பின்பக்கத்தில் நின்றார்கள். பற்பலதேசங்களுக்குத்தலைவர்களான அரசர்களும் கேதுமானும் வஸுதானனும் காசிராஜகுமாரனான அபிபூவும் அந்தவ்யுகத்தினுடையபின்புறத்தைக்காக்கின்றவர்களானார்கள். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அவர்கள்எல்லோரும் யுத்தத்திற்கு உத்ஸாஹத்தானும் ஸந்தோஷத்துடனும் சங்கங்களை ஊதினார்கள்; அவ்வாறே வம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள். மனக்களிப்புற்ற அந்தவீரர்களுடைய (அவ்வொலியைக்) கேட்டுப் பிரதாபசாலியும் பிராயமுதிர்ந்தவரும் கௌரவர்களுக்குப்பிதாமஹருமான பீஷ்மர் வம்மநாதத்தைச்செய்து சங்கத்தையும் மிகமுழக்கினார். பிறகு பலகவர்களாலும் சங்கங்கள் ஊதப்பட்டன; பேரிகைகளும் பலவிதமானகாகங்களும் ஆனகங்களும் அடிக்கப்பட்டன. அவ்வொலியானது நெருங்கினதாயிற்று. பிறகு வெண்ணிறமுள்ளகுதிரைகளையுடைய பெரியதேரில்வீற்றிருக்கின்ற க்ருஷ்ணனும் தனஞ்சயனுமாகியஇருவரும் பொன்னாலும் மணிகளாலும்இழைக்கப்பட்ட பாஞ்சஜன்யம் தேவதத்தம்என்கிற இரண்டு உத்தமசங்கங்களையும் முழக்கினார்கள். பயங்கரமானசெய்கையையுடையவ்ருகோதரனும் பெளண்ட்ரமென்னும்மகாசங்கத்தை ஊதினான். குந்தீபுத்திரரானயுதிஷ்டிரமகாராஜர் அநந்தவிஜயம்என்கிறசங்கத்தை ஊதினார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் ஸு-கோஷம் மணிபுஷ்பகம் என்னுமிரண்டசங்கங்களையும் ஊதினார்கள். காசிராஜனும் சிபிதேசத்தரசனும் மகாரதனானசிகண்டியும் திருஷ்டத்யும்னனும் விராடனும் மகாரதனானஸாத்யகியும் பாஞ்சாலதேசத்தரசர்களும் சிறந்தவில்லாளிகளான த்ரௌபதியினு

டையஜந்துகுமாரர்களும் எல்லோரும்ஒன்றுசேர்ந்து மகாசங்கங்களை முழக்கினார்கள் ; விம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள். அந்தஸமயத்தில் அந்தவீரர்களாலேஉண்டுபண்ணப்பட்டதும் மிகப்பெரிதும் மிகநெருங்கியதுமான அந்தச்சப்தமானது ஆகாயத்தையும் பூமியையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்தது. மகாராஜே ! இவ்வாறு இந்தக்கௌரவ பாண்டவவீரர்கள் மிக்கமனக்களிப்புற்று ஒருவரைஒருவர்தவிக்கச் செய்யஎண்ணங்கொண்டு யுத்தத்திற்கு மறுபடியும் ஒன்றாகச்சேர்ந்தார்கள்” என்றுகூறினான்.

ஐம்பத்திரண்டாவது அத்தியாயம்

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர்ஜுனர்களுடைய யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், “ இவ்வாறு நம்முடையஸேனைகளும் பிறருடையஸேனைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டபோது, போரில்திறமையுள்ள வீரர்களுள்சிறந்தஅரசர்கள் எவ்வாறுபோர்செய்தார்கள் ? ” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் கூறலானான். “அவ்வாறு சேனைகள் அணிவகுக்கப்பட்டபொழுது ஸன்னத்தமான அழகியத்வஜங்களைபுடைய உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள் பாண்டவர்களோடு எவ்வாறு போர்புரிந்தார்களென்பதைக்கேளும். அரசரே ! கரையற்றகடல்போன்ற சேனையைப்பார்த்து உமதுபுத்திரனுனதரியோதனன் அவர்களினிடையில் நின்றுகொண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரையும்பார்த்து, ‘கவசமணிந்தவர்களான நீங்களனைவரும் யுத்தம்செய்யுங்கள்’ என்றுசொன்னான். உயரஎடுத்துக்கட்டப்பட்டத்வஜமுள்ள அவர்களைவரும் உயிரைவிடுத்துணிந்தவர்களாகி மனத்தைக்ருரமாகச்செய்துகொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். பிறகு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துருவீரர்களுக்கும் நெருங்கியதும் மயிர்க்கூச்சத்தைஉண்டுபண்ணக்கூடியதும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்திருக்கின்றதங்களோடும் யானைகளோடுங்கூடவதுமானபோர் தொடங்கியது. ரதிகர்களாலே விடப்பட்டவையும் ஸ்வர்ணமயமானகணுக்களுள்ளவையும் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவையும் மழுங்காதமுனையுள்ளவையுமான பாணங்கள் யானைகளின்மீதும் குதிரைகளின்மீதும்விழுந்தன. அவ்வாறுபோர் நடக்கையில் பெரியகைவன்மையுள்ளவரும் பயங்கரமானபராக்ரமமுள்ளவரும் கௌரவர்களுக்குப்பாட்டனாரும் முதியவருமானபீஷ்

மர் கவசமணிந்து வில்லைக்கையிலெடுத்துப் பகைவர்படையை எதிர்த்து வந்து பகைவர்களை அலக்ஷ்யம் செய்து ஸுபத்திராபுத்திரனு அபிமன்யு, டீமஸேனன், மகாரதனு ஸாத்தியகி, கேகயராஜன், விராடன், பார்ஷதனு திருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இந்த வீரர்களின மீதும் சைத்யர்களின மீதும் மாதஸ்யர்களின மீதும் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார். பிறகு, அப்படிப்பட்ட வீரர்கள் சேர்ந்து போர்புரியும் பொழுது வ்யூகம் பிளக்கப்பட்டது. படையிலிருந்தவர்களெல்லா நுக்கும் பெரிய யுத்தம் நேர்ந்து விட்டது. பாண்டவசேனையிலுள்ள குதிரை வீரர்களும் ரதிகர்களும், சிறந்த குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவர்களும் நான்கு புறங்களிலும் சிதறியோடு நின்றதோர்ப்படைகளுள்ளவர்களுமானார்கள். நரசிரேஷ்டனு அர்ஜுனனோ மகாரதரான பீஷ்மரைப் பார்த்துக் கோபங் கொண்டு விருஷணிகுலத்தில்தோன்றிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை நோக்கி, 'எவ்விடத்தில் பிதாமஹர் இருக்கின்றாரோ அவ்விடத்திற்குச் செல்லும். துரியோதனனுக்கு நன்மை உண்டாவதில் ஆவலுள்ள இந்தப் பீஷ்மர் மிக்க கோபமுற்று நமது சேனையை நிச்சயமாக நாசம் செய்வார். ஜனர்த்தனரே! உறுதியான வில்லைக்கையில் கொண்ட பீஷ்மராலே காக்கப்பட்ட துரோணரும் கிருபரும் சல்யனும் விகர்ணனும் துரியோதனனை முதலாகக் கொண்ட அவன் தம்பியர்களும் பாஞ்சாலர்களைக் கொல்வார்கள். ஜனர்த்தனரே! நான் (நமது) சைனியங்களைப் பாதுகாப்பதற்காகவே பீஷ்மரை வதம்பண்ணப்போகிறேன்' என்று கூறினான். வாஸுதேவர் அந்த அர்ஜுனனை நோக்கி, 'தனஞ்சய! நீ முயற்சியுள்ளவனாக இரு. இதோ நான் உன்னைப் பிதாமஹருடைய ரதத்தையடையும்படி செய்வேன்' என்று கூறினார். ஸ்ரீவாகுதேவர் இவ்வாறு சொல்லிப் பிறகு உலகத்தில்பிரவித்திபெற்ற அந்தரதத்தைப் பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்து நடத்தினார். தீனர்களை ரக்ஷிப்பவனும் ஸுஹ்ருத்துக்களுக்கு ஸந்தோஷத்தை விருத்திபண்ணுகிறவனும் பாண்டு குமாரனுமான அர்ஜுனன் அசைந்து கொண்டிருக்கிற அனேகம் கொடிச் சீலைகளுள்ளதும் கொக்குப்போல வெண்ணிறமுள்ள குதிரைகளுள்ளதும் உயரத்துக் கிக்கட்டப்பட்ட மகாபயங்கரமாய்ச்சப்திக்கின்ற வானரக் கொடியுள்ளதும் மேகத்தினுடைய இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலியுள்ளதும் அளவற்ற ஒலியுள்ள துமான பெரிய தேருடன் கௌரவர்களுடைய சேனையையும் சூரஸேனர்களையும் அழித்துக் கொண்டு விரைவாகச் சென்றான். அவ்வாறு வேகத்தோடு வருகின்றவனும் மதயானை போன்றவனும் யுத்தத்தில் (பகைவர்களைப்) பயமடையும்படி செய்கின்றவனும் அம்புகளாலே சூரர்களை அடிப்பவனுமான அர்ஜுனனைச் சந்தனுபுத்ரரான பீஷ்

மர் ஸைந்தவனை முதன்மையாகக்கொண்ட கீழ்நாட்டுவீரர்களாலும்
 ஸௌவீரர்களாலும் கேசயர்களாலும் பாதுசாக்கப்பட்டு விரைவாக
 எதிர்த்துவந்தார். காண்டவத்தைவல்லாகக்கொண்ட ஆர்ஜுனனைக்
 கௌரவர்களுக்குப்பிதாமஹரானபீஷ்மர், துரோணர், கர்ணன் இம்
 மூவரையுத்தவிர வேறெந்தத்தேர்வீரன் எதிர்ப்பதற்குத் தகுதியுள்ள
 வன்? மகாராஜரே! பிறகு ஸர்வலோகமகாரதரானபீஷ்மர் பாண்டு
 குமாரான ஆர்ஜுனனை எழுபத்தேழுநாரசங்களால் நன்கு அடித்தார்.
 துரோணர் இருபத்தைந்துபாணங்களாலும், கிருபர் ஐம்பதுபாணங்
 களாலும், துரியோதனன் அறுபத்துநான்குபாணங்களாலும், சல்ய
 னும் ஸைந்தவனும் ஒன்பதொன்பதுபாணங்களாலும், சகுனி ஐந்து
 பாணங்களாலும், விகர்ணன் பத்துப்பல்லங்களாலும் அடித்தார்கள்.
 பெரியவில்லைக்கையில்கொண்டவனும் மிக்ககைவன்மையுடையவனு
 மான அந்தஆர்ஜுனன் அவர்களால்விடப்பட்டகூர்மையானஅம்புக
 ளாலே நான்குபக்கங்களிலும்அடிக்கப்பட்டும் மலைபோலத் துன்பம
 டையவில்லை. பரதர்சுனிற்சிந்தவரே! அளவிடமுடியாதபராக்ரம
 முள்ளவனும் நரஸ்ரேஷ்டனுமான அந்தக்கிரீடியானவன் பீஷ்மரை
 இருபத்தைந்துபாணங்களாலும், கிருபரை ஒன்பதுபாணங்களாலும்,
 துரோணரை அறுபதுபாணங்களாலும், விகர்ணனை மூன்றுபாணங்க
 ளாலும், சல்யனை மூன்றுபாணங்களாலும், (துரியோதன)ராஜனை ஐந்து
 பாணங்களாலும் திருப்படியடித்தான். அந்தத்தனஞ்சயனை, ஸாத்யசி
 யும் விராடனும் பார்ஷதனானதிருஷ்டத்யும்னனும் ஸுபத்ராபுத்ர
 னானஅபிமன்புவும் த்ரௌபதீபுத்திரர்களும் நான்குபக்கங்களிலும்
 சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு பீஷ்மருக்குப் பிரியத்தைத்தேடுவதில்
 அதிகநாட்டமுள்ளவரும், மகாவிலலாளியுமான துரோணரைப் பாஞ்
 சாலராஜகுமாரானதிருஷ்டத்யும்னன் ஸோமகர்க்களோடுகூடி எதிர்த்
 தான். அரசரே! ரதிகர்களுள்சிரேஷ்டரானபீஷ்மரோ கூர்மையுள்ள
 எண்பதுபாணங்களாலே பாண்டவனை அடித்தார். பிறகு பாண்டவர்
 கள் அலறினார்கள். ஒன்றுசேர்ந்தஅவர்களுடையசப்தத்தைக்கேட்டுப்
 பிரதாபசாலியானஆர்ஜுனன் அந்தவீரர்களுடையமத்திரியில் மிக்க
 மனக்களிப்புடன் புகுந்தான். மன்னரே! அந்தத்தனஞ்சயன் மஹா
 ரதர்களான அந்தவீரர்களுக்கு நடுவில்சென்று மகாரதர்களைக்குறி
 வைத்து வில்லோடு விளையாடினான். அப்பொழுது மகாரதனுபல்கு
 னன் கொடியபடைகளால் கூடித்திரியர்களுடையதலைகளை அறுத்துத்
 தேர்கனின்நடுவிடங்களைச் சூன்யமாக்கச்செய்துகொண்டு ஸஞ்சாரம்
 செய்தான். பிறகு ஜனங்களுக்குநாதனானதுரியோதனராஜன் போரில்

தன்சேனை பார்த்தனாள் பீடிக்கப்படுகின்றதைக்கண்டு பீஷ்மரைப்பா
ர்த்து, 'கங்காபுத்ரரே! பாண்டுபுத்திரனும் பலசாலியுமான இந்த
அர்ஜுனன் கிருஷ்ணனோடுகூடி, நீரும் ரதிகர்களுள்சிறந்துரோண
ரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே முயற்சியுள்ள நம்முடையஎல்லாச்
சேனைகளின் வேரையும் அறுக்கிறான். அரசரே! உமக்காகவே அவ்ஸ்த்ர
ஸர்யாஸம்செய்தவனாகநீர், எனக்கு எப்பொழுதும் நன்மை
செய்ய விருப்பமுள்ளவனாகஇருந்தும் இப்பொழுது பார்த்தர்களை
எதிர்த்துப் போர்புரியவில்லை. பற்குனன் கொல்லப்படுதற்குரிய உபா
யத்தை நீர் செய்யும்' என்றுகூறினான். அரசரே! பிறகு இவ்வாறு
சொல்லியதைக்கேட்ட உமதுபிதாவானதேவவர்மர், 'கூத்திரியதர்மம்
நிந்திக்கத்தக்கது' என்றுசொல்லிவிட்டுப் பார்த்தகனுடையரதத்தை
எதிர்த்துச்சென்றார். வேந்தரே! வெள்ளைக்குதிரைகளையுடையஅவ்
விருவரும் * எதிர்த்ததைக்கண்டு அரசர்கள் உரத்தவலிமநாதம் செய்
தார்கள்; சங்கங்களையும் ஊதினார்கள். துரோணபுத்திரரும் துரி
யோதனனும் உமதுகுமாரனைவிக்ரணனும் யுத்தகளத்தில் பீஷ்
மரைச்சூழ்ந்துகொண்டு யுத்தத்திற்காககின்றார்கள். அவ்வாறே
பாண்டவர்களெல்லாரும் தனஞ்சயனைச்சூழ்ந்துகொண்டு பெரிதாகப்
போர்புரியும்பொருட்டுகின்றார்கள். பிறகு யுத்தம்நடந்தது. பீஷ்ம
ரோ போர்க்களத்தில் ஒன்பதுபாணங்களைஎய்து அர்ஜுனனைத்
துன்பமடையும்படிசெய்தார். அர்ஜுனன் அந்தப்பீஷ்மரை மர்மஸ்
தானங்களைப்பிளக்கின்றபத்துக்கணைகளால் திருப்பியடித்தான். பிறகு
யுத்தத்தைக்கொண்டாடுபவனும் பாண்டுபுத்ரனுமானஅர்ஜுனன் நன்
குதொடுக்கப்பட்டஆபிரம்பாணங்களால் பீஷ்மரைத் திசைதெரியா
மல் மறைத்தான். பிறகு சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மரும் அப்பொ
ழுது அர்ஜுனனுடையசரக்கூட்டத்தைச் சரக்கூட்டத்தால் தடுத்
தார். அதிகஸந்தோஷத்தையடைந்தவர்களும் போரில்மகிழ்கின்றவர்
களும் செய்ததற்குப்பிரதிசெய்வதில்விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்
விருவரும் ஸமமாகவேயுத்தம்செய்தனர். பீஷ்மருடையவில்லினின்று
விடுபட்டபாணஸமுசங்கள் கூட்டங்கூட்டமாக அர்ஜுனனுடைய
பாணங்களால் பிளக்கப்பட்டுச் சிதறினவைகளாகக் காணப்பட்டன.
அவ்விதமே நான்குபக்கங்களிலும் அர்ஜுனனால் விடப்படும்அம்புக்
கூட்டங்கள் பீஷ்மருடையஅம்புகளாலேஅறுக்கப்பட்டுப் பூமியில்விழு
ந்தன. அர்ஜுனன் கூர்மையுள்ளஇருபத்தைந்துபாணங்களாலே பீஷ்
மரையடித்தான். பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ளபாணங்களால்
பார்த்தனையடித்தார். அதிகபலசாலிகளும் பகைவர்களைஅழிக்குந்

திறமையுடையவர்களுமான இருவரும் ஒருவர் ஒருவருடைய குதிரைகளையும் கொடிமரங்களையும் தேர்களின் ஏர்க்கால்களையும் தேருருளைகளையும் நாசம் செய்து கொண்டு விளையாடினார்கள். மகாராஜரே! போர் செய்பவர்களுள் சிறந்த பீஷ்மர் பிறகு கோபங்கொண்டு வாஸுதேவரை மூன்று பாணங்ளால் நடுமார்பில் அடித்தார். அரசரே! பீஷ்மருடைய வில்லினின்ற விடுபட்ட அந்த அம்புகளால் நன்கு அடிக்கப்பட்ட மதுஸூதனர் யுத்தங்களத்தில் பூத்திருக்கிற பலாசுமரம்போல விளங்கினார். பிறகு அர்ஜுனன் மாதவரன் குபிலங்கப்பட்டதைக் கண்டு அதிக கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய ஸாரதியைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் பிளந்தான். ஒருவரையொருவர் கொல்வதில் முயற்சியுள்ள அவ்விருவீரரும் யுத்தத்தில் அப்பொழுது ஒருவரையொருவர் வஞ்சிக்கத்திறமையுள்ளவர்களாகவில்லை. அவ்விருவீரர்களும் ஸாரதிகளுடைய ஸாமர்த்தியத்தாலும் சுறுசுறுப்பினாலும் விசித்திரமான மண்டலகதிகளையும் பலவாறு அபேக்ஷிதங்களையும் காண்பித்தார்கள். அரசரே! அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர் அடிக்கும் விஷயத்தில் தகுந்த ஸமயத்தைச் சிந்தித்திருக்கிறவர்களும் அடிக்கடி துன்பம் விளைவிக்கும் ஸமயத்தைத் தேடுவதிலேயே நோக்கமுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவீரர்களும் வம்மநாதத்தோடு சங்கவாத்யகோஷங்களையும் வீற்சுளினின்ற ஊண்டாகிற நானொலியையும் உண்டுபண்ணினார்கள். அவ்விருவருடைய சங்கநாதத்தாலும் தேருருளைகளின் ஒலியாலும் விரைவாசப்பிளக்கப்பட்ட பூமியானது நடுங்கியது; சப்தமுள்ளதும் ஆயிற்று. பரதர்களின் சிறந்தவரே! அவ்விருவருக்குமுள்ள தாரதமயத்தை ஒருவனவது காணவில்லை. அவ்விருவரும் பலசாலிகள்; யுத்தத்தில் (எவ்விதத்தினாலும் பகைவர்களால்) அவமதிக்க முடியாதவர்கள். ஒருவரோடொருவர் ஒப்பானவர்கள். அவ்விடத்தில் கௌரவர்கள் பீஷ்மரை தவஜத்தினால் மாத் திரம் அறிந்து கொண்டார்கள். அவ்வாறே பாண்டுபுத்திரர்கள் பார்த்தனைக் கொடியினால் மாத் திரம் அறிந்தார்கள். பாரதரே! யுத்தத்தில் அவ்விருவீரர்களுடைய அவ்விதபராக்கிரமத்தையும் பார்த்து எல்லாப் பிராணிகளும் ஆச்சரியத்தை அடைந்தன. தர்மத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்ற ஒருமனிதனிடத்தில் பாவத்தை ஒருவனவது ஒருபொழுதும் எவ்வாறு பார்க்க முடியாதோ அவ்வாறே அந்த யுத்தரங்கத்தில் அவ்விருவருக்கும் நேரக்கூடியதவறுதலை ஒருவனும் காண முடியவில்லை. யுத்தத்தில் அவ்விருவீரர்களும் சரக்கூட்டத்தினால் கண்ணுக்குப் புலப்படாதவர்களானார்கள். மறுபடியும் அவ்விருவரும் விரைவில் பிரகாசமுள்ள

வர்களானார்கள். அவ்விடத்தில் கந்தர்வர்களும் தேவர்களும் ரிஷிகளும் சாரணர்களும் அவ்விருவருடையபராக்கிரமத்தையும்கண்டு, 'யுத்தத்தில்அதிககோபமுள்ளவர்களும் மகாரதர்களுமான இவ்விருவீரர்களும் தேவர்களோடும் அஸுரர்களோடும் கந்தர்வர்களோடுங்கூடின (எல்லா) உலகங்களாலும்கூட எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். மிகவும் வியக்கத்தக்கஇந்தயுத்தமானது உலகங்களில் ஆச்சர்யகரமாயுள்ளது. இவ்விதயுத்தங்கள் எவ்விதகதாலும் உண்டாகா. வில்லையும் ரதத் தையும் குதிரைகளையுமுடையவரும் அம்புரினைப் போர்க்களத்தில் வாரியிழைத்திறவருமான இரகதபீஷ்மர் யுத்திசாலியானபார்த்ததலை யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குமுடியாதவர். அவ்வாறே தேவர்களாலும் யுத் தத்தில்அணுகமுடியாதவனும் வில்லைசகையில்பிடித்தவனுமான இந் தப்பாண்டவனைப் பீஷ்மரும் யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவ ராகார். இவ்வுலகமுள்ளவரையில் இவ்விருவருடையயுத்தமும் ஸம மாகவேயிருக்கும்' என்று ஒருவிரோடொருவர் பேசிக்கொண்டார்கள். அரசரே! இவ்வாறு பீஷ்மர்ஜானரிருவரும்செய்யும் யுத்தத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படுமபுரத்தொழிகளா போர்க்களத்தில் ஆங்காங்கு கேட்கப்பட்டன. பாரதரே! அந்தஇரண்டுவிராகளும்சேர்ந்து சண் டைசெய்யுங்காலத்தில் உம்முடையயுத்தவீரர்களும் பாண்டவர்களைச் சோதயுத்தவீரர்களும் கூரிய முனையுள்ளகத்திகளாலும் பளபளப்பான கோடரிகளாலும் வேறபலஆம்புகளாலும் பலவிதசஸ்திரங்களாலும் ஒருவரையொருவர் அப்பொழுது அடித்தார்கள் அவ்வாறு கோர மும் மிக்கபயங்கரமுமான அந்தயுத்தமநடக்கையில் இருநிதத்துச் சேனைகளிலுமுள்ளநூர்கள் ஒருவரையொருவர் வெட்டினார்கள். அரசரே! துரோணருக்கும் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பெரும்போர் நடந்தது" என்றுகூறினான்.

ஐம்பத்துமூன்றாவது அத்தியாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (பேட்டிச்சி)

(துரோணருக்குத் திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! பெரியவில்லாளியானதுரோணர் பாஞ்சாலராஜபுத்ரனைத்ருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய யுத்தமுயற்சியுள்ள இருவரும் எவ்வாறு எதிர்ந்தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்வாயாக. சந்தனுபுத்ரரானபீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாண்டவனைமுன்மையால்

மனிதனுடைய வல்லமையைக்காட்டிலும் தெய்வமேகிறந்ததென்று நான் நினைக்கிறேன். இது என்னுடைய எண்ணம். பீஷ்மரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டால் சராசரமான உலகங்களை நாசஞ்செய்வார். ஸஞ்சய! அவர் யுத்தத்தில் பலத்தினால் பாண்டவனை ஏன் அதிகார மிக்கவில்லை?" என்று கேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ராஜரே! உறுதியுடனிருந்துகொண்டு அதிபயங்கரமான இந்த யுத்தத்தை நீர் கேளும். பாண்டவர்கள் இந்திரனோடு கூடியதேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். துரோணரோ கூர்மையுள்ள பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனை அடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் ஒரு பல்லத்தினால் அடித்துத் தோத்தட்டினின்றுகீழேதள்ளினர். துரோணர் அதிககோபம்முண்டு உத்தமமான நான்கு பாணங்களால் திருஷ்டத்யும்னனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் துன்புறுத்தினர். பிறகு வீரனான திருஷ்டத்யும்னன் சிரித்துக்கொண்டு துரோணரைக் கூர்மையுள்ளதொண்ணூறு பாணங்களால் அடித்து, ‘சில்லும்; சில்லும்’ என்றும் சொன்னான். பிறகு அளவிடமுடியாத மனோதைரியத்தை யுடையவரும் பிரதாபசாலியுமான பாரத்வாஜர் கோபங்கொண்டவனான திருஷ்டத்யும்னனை அம்புகளால் முடி, அவனை வதம் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் கோரமான தும் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்துக்கு ஸமமான ஸ்பர்சமுள்ளதும் வேறான காலதண்டம்போன்றதுமான ஓரம்பைக் கையிலெடுத்தார். பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! துரோணரால் போரில் கொடுக்கப்பட்ட அந்தக்கணையைக்கண்டு எல்லா ஸைனியங்களிலும் பெரிய கக்குரல் உண்டாயிற்று. அந்தச் சமயத்தில் யுத்தபூமியில் குரனான திருஷ்டத்யும்னன் ஒருவன் மாத்திரம் மலைபோல அசைவற்று நின்றான். ஆச்சரியகரமான அவனுடைய ஆண்மையை நாங்கள் கண்டோம். அவன் அவ்வாறு ஜவலித்துக்கொண்டு தன்னை நோக்கி வருகின்றதும் கோரஸ்வரூபமுள்ளதும் தனக்கு மிருத்யுவாயிருப்பதுமான அந்த அம்பைத் துண்டித்துப் பாரத்வாஜரின் மீது சரமாரியையும் பொழிந்தான். பிறகு செய்தற்கரியதும் திருஷ்டத்யும்னனால் செய்யப்பட்டதுமான அச்செய்கையைக்கண்டு பாஞ்சாலர்களை வரும் பாண்டவர்களோடு சேர்ந்து உரக்க ஆரவாரித்தார்கள். பிறகு பராக்ரமசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் துரோணரைக்கொல்லும்விருப்பத்துடன் மிக்க வேகமுள்ளதும் பொன்னாலும் வைரீயத்தினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சக்தியாயுதத்தை விடுத்தான். வேகமாக வருகின்றதும் ஸ்வர்ணத்தினால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுமான சக்தியாயு

தத்தைப் பாசுவாஜர் யுத்தத்தில் சிரிப்பவர்போலத்தோற்றிக்கொண்டு
முன்று துண்டாக்கினார். வேந்தரே! பிரதாபசாலியானதிருஷ்டத்யும்
னன் தனதுசக்தியானது அழிக்கப்பட்டதுகண்டு துரோணரின்மீது
சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். பிறகு மகாகீர்த்திசாலியானதுரோணர்
அந்தஅம்புமழையைத்தடுத்து த்ருபதபுத்திரனுடையவிலை நடுவில்
வெட்டினார். அறுக்கப்பட்டவிலையுடையவனும் மிக்ககீர்த்திபொருந்
தியவனும் பலசாலியுமான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் மலைபோலஉறு
தியானதும் பெரிதுமான ஒருகதாயுதத்தைத் துரோணர்மீது பிரயோ
கித்தான். துரோணரைக்கொல்லும்எண்ணத்தோடு வேகமாகவிடப்
பட்ட அந்தக்கதாயுதமானது விரைவாகச்சென்றது. அத்தருணத்
தில் துரோணர் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்டஅந்தக்கதாயுதத்தை
லாகவத்தினாலே தம்மீதுதாக்காதபடி செய்தும்கொண்டார். ஆச்சரி
யகரமான அவருடையஆண்மையை அப்பொழுது நாங்கள் கண்
டோம். அவ்வாறு அந்தக்கதாயுதத்தை நாசம்செய்துவிட்டுப் பார்ஷ
தனைக்குறித்து மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளும் துவையப்பட்டவைக
ளும் ஸ்வர்ணமயமானகணுக்களுள்ளவைகளும் மிகவும்அச்சத்தைத்
த்ருபவைகளுமானபல்லங்களைத் தொடுத்தார். அந்தஅம்புகள் யுத்தத்
தில் அவனுடையகவரத்தைப்பிளந்து அந்தத்தைப் பானம்செய்தன.
பிறகு மகாரதனுதிருஷ்டத்யும்னன் வேறுவிலைஎடுத்து யுத்தத்
தில்பராக்கிரமத்தைவெளிப்படுத்தித் துரோணரை ஐந்துபாணங்க
ளால்அடித்தான். ராஜரே! ரத்தத்தால்நனைக்கப்பட்டவர்களான அந்தப்
புருஷகிரேஷ்டர்களிருவரும் வசந்தகாலத்தில் பூத்திருக்கின்ற இர
ண்டுபலாசவிருகூழங்கன்போல விளங்கினார்கள். பிறகு, படைமுகத்தில்
கோபங்கொண்ட துரோணர் பராக்கிரமத்தைவெளிப்படுத்தி மறுபடி
யும் துருபதகுமாரனுடையவிலை அறுத்தார். அளவிடமுடியாத
பராக்கிரமமுள்ளஅவர் மேலும் நீர்த்ததாரையை மலையில் பொழிவது
போல வில்லறுபட்டஅந்தத் துஷ்டத்யும்னன்மீது வணங்கினகணுக்
களையுடையஅம்புகளை வர்ஷித்தார். பிறகு ஒருநிறைக்கணையால்
அவனுடையஸாரதியைத் தோர்த்தட்டினின்று கீழேதள்ளினார். பின்பு
அவனுடையநான்குகுதிரைகளையும் கூர்மையுள்ளநான்குபாணங்களா
லேஅடித்துக்கீழேதள்ளி யுத்தத்தில் விம்மநாதம்செய்தார். பிறகு
வேறொரு பல்லத்தினாலே அவன்கையிலிருந்தவிலை வெட்டினார்.
விஸ்அறுபட்டு ரதத்தையும் குதிரைகளையும் ஸாரதியையுமிழந்த
அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் கதாயுதத்தைக்கையிலெடுத்து மிக்கஆண்
மையைவெளியிட்டுக்கொண்டு கீழேகுதித்தான். தேரினின்றிகீழே

இறங்குவதற்குள்ளாகவே அவன்கதாயுத்தைத் துரோணர் பாணங்களால் விரைவாகக் கீழேதள்ளினார். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வலிய கைகளைபுடையவனும் பலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன் பிறகு பெரிதும் காந்தியுள்ளதும் நூறுசந்திரப்பிரதிமைகளுள்ள துமானகேடகத்தைபும் பெரிதும் சிறந்ததுமானகத்தியையும் கைகால்கொண்டு துரோணரை வதம்செய்யும்விருப்பத்தோடு காட்டில் மாம்ஸத்தில் விருப்பமுள்ள ஒருவரிம்மம் மதங்கொண்டயானையை எதிர்த்துவருவதுபோல வேகத்தோடு எதிர்த்தோடிவந்தான். துரோணர் இந்தப்பார்ஷதனைச் சரமாரியினால் தடுத்துவிட்டார். அந்தச்சமயத்தில் ஆச்சரியகரமான த்ரோணருடையபொருஷத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் அஸ்தரப்பிரயோகத்திலுள்ள திறமையையும் கைவன்மையையும் நாங்கள் கண்டோம். பிறகு பலசாலியாயினும் த்ருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்தில் நடப்பதற்குச் சக்தியற்றவனுனான். துரோணராலே தடுக்கப்பட்ட மகாரதனுை திருஷ்டத்யும்னன் ஹஸ்தலாகவத்துடன் கேடசத்தாலே அந்த அம்புக்கூட்டங்களைத் தடுத்தான். பிறகு மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் அதிகபலசாலியுமானபீமன் யுத்தத்தில் மிக்கபலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கு உதவிசெய்ய சினைத்து விரைவாக அவனுக்கு எதிரில் வந்தான். அரசரே! அவன் துரோணரைக் கூர்மையுள்ளவழுபாணங்களால் அடித்தான்; அப்பொழுது பார்ஷதனையும் தன்தேரின்மீது விரைவாக ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான். பிறகு துரியோதனன் பெரிய சேனையுடன் கலிங்கனை த்ரோணரைக்காப்பதற்காக வவினான். பிறகு களிங்கர்களுடைய அந்தப்பெரியபடையானது உமதுகுமாரனுடைய ஆஜ்ஞையினால் விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்துச்சென்றது பிறகு தேராளிகளுட்சிறந்ததுரோணரும் த்ருஷ்டத்யும்னனை விட்டுவிட்டுக் கிழவர்களான விராடனையும் துருபதனையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்தார். திருஷ்டத்யும்னனும் போர்க்களத்தில் தரம்புக் காருக்கெதிரில் சென்றான். பிறகு யுத்தகளத்தில் களிங்கர்களுக்கும் மகாபலசாலியான பீமனுக்கும் உலகத்திற்கு அதிகநாசத்தையுண்டிபண்ணக்கூடியதும் கொடியதும் பயங்கரமானதும் மயிர்க்கூச்சத்தை உண்டாக்குவதும் கைகலந்ததுமானபோர் நடந்தேறியது” என்று கூறினான்.

ஐம்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பீமஸேனன், கனிங்கம்மதலானவர்களைக் கொன்றது.)

திருதராஷ்டிரன், “என்புத்திரனால் ஏவப்பட்ட சேனாபதியான கனிங்கன், ஆச்சரியகரமானசெய்கையும் மிக்கபலமுமுடையவனும் கதாயுதத்தோடுசஞ்சரிப்பவனும் வீரனும் காலதண்டத்தைக்கையில் கொண்டயமன்போன்றவனுமான பீமஸேனைச் சேனையோடு போர்க்களத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப்போர்செய்தான்?” என்றுகேட்க, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ஓ! ராஜேந்திரரே! உம்முடையபுத்திரனால் அவ்வாறுகட்டளை யிடப்பட்ட மிக்கபலசாலியான அந்தக்கனிங்கன் பெரியபடையினால் காக்கப்பட்டுப் பீமனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச்சென்றான். பாரதரே! அவ்வாறு தன்னைநோக்கிவருகின்றதும் ரதங்களாலும் குதிரைகளாலும் யானைகளாலும்நெருங்கியதும் கைரில்பிடிக்கப்பட்ட பெரிய ஆயுதங்கையுடையதுமான கனிங்கர்களுடைய பெரும்படையையும் எதிர்த்துவருகின்ற நிஷாதர்களுக்குத்தலைவனான கேதுமானையும் பீமஸேனன் சேதிதேசத்தவீரர்களோடுசேர்ந்து¹ எதிர்த்தான். பிறகு அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற சேதிவீரர்களினிடையிலுள்ள பீமனை அதிககோபங்கொண்ட ஸ்ருதாயு கேதுமானென்னும் அரசனோடுசேர்ந்து போரில் எதிர்த்துச்சென்றான். ஓ! அரசரே! கேதுமானென்னுமரசன் அனைகஆயிரக்கணக்கான கனிங்கர்களுடைய தேர்களோடும் பதினாயிரம்யானைகளோடும் நிஷாதர்களோடும்சேர்ந்து போரில் பீமஸேனை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டான். பீமஸேனை அனுஸரித்துவந்திருக்கின்ற சேதிதேசத்தார்களும் மச்ச தேசத்தார்களும் கருசுதேசத்தார்களும் யுத்தத்தில் அரசர்களுடன் சேர்ந்து நிஷாதர்களை எதிர்த்தார்கள். பிறகு, அச்சத்தைத்தரும் கொடியபோர் தொடங்கியது. போர்வீரர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லும்விருப்பத்தினால் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களையே தாங்கள் அறிய வில்லை. பெரிய அஸுரஸேனையோடு இந்திரனுக்குப் போர்நடப்பது போலவே பீமனுக்குப் பகைவர்களுடன் மிகக்கொடியபோர் நடந்தது. பாரதரே! ரணகளத்தில்போர்புரிகின்ற அந்தஸைநியத்தினுடைய மிக்கபெரொலியானது முழங்குகின்றகடலினுடைய ஒலிபோல் உண்

¹ கூறியதுகூறலால் இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

டாகியது. ராஜரே! அப்பொழுது புத்தவீரர்கள் ஒருவரையொருவர் நன்கு இழுத்துக்கொண்டு (படைகளால்) நிறைக்கப்பட்ட புத்த பூமிமுழுமையும் முபலினுடையரக்தம்போன்ற நிறமுள்ளதாகச் செய்தார்கள். புத்தவீரர்கள் கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் தம்மைச்சேர்ந்தவர்களையும் பிறரையும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களான சூரர்கள் தங்களைச்சேர்ந்த வீரர்களைத் தாங்களே கொன்றார்கள். அரசரே! குறைந்தவர்களான சேதிதேசத்துவீரர்களுக்கு மிகுந்தவர்களான கனிங்கர்களோடும் நிஷாதர்களோடும் மிகப்பெருஞ்சண்டை நடந்தது. மிக்கபலசாலிகளான சேதிதேசத்துவீரர்கள் சக்திக்கேற்றபடி பெளருஷத்தைவெளியிட்டுப் பீமஸேனனைவிட்டுவிட்டுத் திரும்பினார்கள். அவ்வாறு சேதிநாட்டு வீரர்கள் திரும்பியபொழுது கனிங்கர்கள் கைத்திறத்தைக்காட்டிப் பீமஸேனன்மீது சரமாரியைப்பொழிந்தார்கள். மிக்கபலசாலியான பீமஸேனன் தேரிநடுவிவிரும்பும் அசையவில்லை; கூரிய அம்புகளைக் கனிங்கனுடைய சேனையின்மீது வாரியிதைத்தான். சிறந்தவில்லாளியான காளிங்கனும் சக்ரதேவன் எனப் பெயர்பெற்ற மகாரதனுன அவனுடையபுத்திரனும் பீமஸேனை அம்புகளால் அடித்தார்கள். பிறகு மிக்கபலமுள்ள பீமன் தன்தோள்வலியைத் துணையாகக்கொண்டும் அழகியவில்லை அசைத்துக்கொண்டும் காளிங்கனோடு போர்புரிந்தான். சக்ரதேவனோ பலகணைகளைத்தொடுத்து அவற்றால் பீமஸேனனுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். அந்தரணசாத்தில் பகைவர்களை யழிக்குந் திறமையுள்ள பீமஸேனன் நேரையிழந்ததைக்கண்டு சக்ரதேவன் கூர்மையான அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோடிவந்தான். ராஜேந்திரரே! காரகாலத்தில் மேகம் மழையைப்பொழிவதுபோல மிக்கபலமுள்ள சக்ரதேவன் பீமன்மீது சரமாரிகளைப் பொழிந்தான். குதிரைகள்கொல்லப்பட்டதேரிலிருக்கும் மிக்கபலசாலியான பீமஸேனனும் சக்ரதேவன்மீது முழுதும் எவ்வித இலாபியகூரியகதாயுதத்தை எறிந்தான். கதையினால் அடிக்கப்பட்ட கனிங்கபுத்தரன் தேரினின்றித் தவறி ஸாரதியோடு கூடவே பூமியில் விழ்ந்தான். கனிங்கர்களுக்குத்தலைவனான அரசன் தன்புத்திரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு பதினாயிரம் யானைகளாலும் நிஷாதர்களாலும் நாற்புறத்திலும் சூழப்பட்டுப் பல ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு பீமனை நாற்றிசைகளிலும் சூழ்ந்து கொண்டான். பிறகு, பீமன் மிக்கவேகமுள்ள பெரியமஹாகதையை எறிந்துவிட்டுக் குரூரமான காரியத்தைச் செய்ய எண்ணிப் பயங்கரமான கத்தியைக் கையிலெடுத்தான். புருஷஸ்ரேஷ்டரே! ஸ்வர்ணமயமான

நகரத்திரயிம்பங்களாலும் அர்த்தசந்திரயிம்பங்களாலும் நிறைக்கப் பட்டதும் காளையினுடையதோலினால்செய்யப்பட்டதும் ஒப்பற் றதுமானகேடகத்தையும் கையிலெடுத்தான். பிறகு களிங்கராஜன் கோபங்கொண்டு பீமஸேனனைக்கொல்லவண்ணி வில்லில்சட்டியநான் கயிற்றைஉருவிக் கோரமான நம ஸர்ப்பத்தினுடையவிஷத்திற்குஒப் பானதுமான ஒரு நாணத்தையெந்ந் ந்தொடுத்துப் பீமஸேனன்மீது விடுத்தான். அரசரே! விடப்பட்டதும் வேகத்தோடுவருந்ன்றதும் கூர்மையுள்ளதுமான அந்தஅம்மைப் பீமஸேனன் பெரியகத்தியினால் இரண்டாகத் துண்டாடினான். பிறகு, காளிங்கன் யுத்தத்தில் பீமஸே னன்மீது கோபமுற்று அதிகஉத்ஸாகத்தோடு பலகவர்படையை நடுங்கச்செய்துகொண்டு பெரியவிம்மநாதம்செய்தான்; சாணையில்தீட் டப்பட்ட பதினான்குதோமராயுதங்களையும் விரைவாகப் பிரயோகித் தான். மிக்கபுஜால்முள்ள பாண்டவன் பரபரப்பில்லாமல் அந்தத் தோமராயுதங்கள் தன்னிடம்வரு முன், சிறந்தகத்தியினால் ஆகாயமார்க் கத்திலேயே அவைகளை விலைவாசாகத் துண்டாடினான். ஆண்மையில் சிறந்தவனுடையமன் யுத்தகாத்தில் பதினான்குதோமரங்களையும் அறுத் தெறிந்துவிட்டுப் பிறகு பாணமானைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றான். பாணமானை சரமாரியினால் பீமனைமுடி ஆகாயத்தை எதிரொலியிடும் படிசெய்துகொண்டு உச்ச வம்மநாதம்செய்தான். பீமன் மகாயுத்தத் தில் அந்த வம்மநாதத்தைப்பொறுக்கவில்லை. பிறகு, மிக்கஆரவாரஞ் செய்யும் பீமஸேனன் பேரொலியோடு வம்மநாதம்செய்தான். பரதர் களிற்சிறந்தவரே! களிங்கனுடையசேனையானது அந்தவிம்மநாதத்தி னாலேயே பிச்சநெஞ்சமுற்று யுக்கத்தில் பீமஸேனனை ஒருமனிதனாக எண்ணவேயில்லை. பிறகு, மிக்ககோள்வலிமையுள்ளபீமன் பேரொலி யோடு வம்மநாதம்செய்து கத்தியுடன் உத்தமமானயானையினுடைய இரண்டுதந்தங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு வேகமாகத்துள்ளிக் கஜராஜ னுடைய முதுகின்மீது வறினான். பிறகு காளிங்கன் ஒருசுத்தியைப் பீமன்மீது விடுத்தான். அந்தச்சுத்தியைப் பீமன் பெரியவாளினால் நடுவில் இரண்டுதுண்டாக்கினான்; பிறகு பாணமானையும் இரண்டுதுண் டாக்கினான். பலகவர்களையழிப்பவனுள் அந்தப்பீமஸேனன் யானை யின்மீதிறுக்கும்பொர்வானைக்கொன்று மிக்கசுமையைத்தாங்கக்கூடிய யானையின்பிடரில் கத்தியால் வெட்டினான். பிடர்வெட்டப்பட்ட அந்தச்சிறந்தயானையானது விந்துவினவேகத்தினால் நான்குபக்கத் திலும் இடிக்கப்படும் தாழ்வரைகளையுடைய மலைபோல மிகஅலறிக்

கொண்டு கீழே விழுந்தது. பாரதரே! பரதகுலத்தில்திறந்தவனும் கம்பீரமான ஸ்வபாவமுள்ளவனும் நல்லகவசமணிந்தவனுமான பீமன் கத்தியை ஸ்கயில்கொண்டு அந்த யானையினின்று துள்ளிக் கீழே குதித்துப் பூமியில் பின்னான். அந்தப் பீமன் நான்கு பக்கங்களிலும் யானைகளை மடியும்படி செய்துகொண்டு பலவிதமான யுக்தங்களில் ஸஞ்சாரம் செய்தான். நற்புறத்திலும் சுற்றும் அவனுடைய கதியானது சுழற்றப்படும் கொளளியிட்ட மீபாலக் காணப்பட்டது. பகைவர்களை அவமதிக்கின்றவனும் இரத்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டவனும் பலத்தினால் அதிகரித்தவனும் மகாபலசாலியும் நிரூபிக்கோபங் கொண்டவனும் பகைவர்களுக்குப் பயந்தவனும் நத்திபண்ணுகின்றவனும் பிரளயாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் அழிச்சுக் கிறையமனுக்கு ஒப் பானவனுமான பீமன் குதிரைகள் யானைகள் தேர்கள் காலாட்கள் ஆகிய இவர்களுடைய கூட்டங்களை நாசஞ் செய்து வளும் ரணகளத்தில் பகைவர்களின் மீது பதற்கு மீபால நான்கு பக்கத்திலும் வட்ட மிடுகின்றவனும் யானையின் மீதேறிப் போய் நின்று அவர்களுடைய சரீரங்களையும் தலைகளையும் கூரிய முனைபுள்ள கத்தியினால் துண்டாக்குகின்றவனும் ஸகாயமற்றவனும் காலா எழமாரி நந்துகொண்டே அவர்களை மபங்கச் செய்தான். புத்திமயக் கழற்ற அந்தப் பகைவர்கள் கர்ஜித்துக்கொண்டு பொரும்போரில் கத்தியுடன் நிசுவேகமாக ஸஞ்சரிக்கின்ற அந்தப் பீமனைக் குறித்தே எதிர்த்தோடி வந்தார்கள். பலமுள்ளவனும் பகைவர்களை அடிக்கிறவனுமான பீமன் யுக்தத்தில் தேராளிகளுடைய தேரைச் சேர்ந்த எர்க்கால்களையும் துத்தடி களையும் மொட்டி ரதிகர்களை யுங்கொன்றான். பீமஸனை அனைகவிதமான யுக்தமார்க்கங்களில் ஸஞ்சரிக்கிறவனாகச் காணப்பட்டான். பாண்டுபுத்திரனுடைய பீராதம், ¹ ஆவித்தம், ² உத்ப்ராதம், ³ ஆப்லுதம், ⁴ ப்ரஸ்ருதம், ⁵ ப்லுதம், ⁶ ஸம்பாதம், ⁷ ஸமுதூணம் என்ற பலவிதமான கத்தி சுழற்றும் வகைகளையும் காண்பித்தான். சிலர் மகாபலசாலியான பாண்டவனுடைய கத்திமுனையினால் வட்டுண்டு மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கப்பட்டு அலறிக்கொண்டு உயிர்போய்ச் கீழே விழுந்தார்கள். பாரதரே! தந்தங்களும் துதிக்கைகளும் அறுக்கப்பட்டுக் குமபஸ்தலங்களும் பிளக்கப்பட்டுப் போர் வீரர்களை யிழந்த வேறு யானைகள் தங்கள் சேனை

¹ வட்டமாகச் சுழற்றுதல். ² நற்புறத்திலும் பகைவர்கள் துன்பமடையும்படி வீசுதல். ³ மெலாகச் சுழற்றுதல். ⁴ நான்கு பக்கங்களிலும் மேலாகச் சுழற்றுதல். ⁵ நேராக நீட்டல். ⁶ துள்ளுபடி செய்தல். ⁷ நன்றாக லக்ஷங்களில் தாக்கும்படி செய்தல். ⁸ நன்றாக வீசுதல்.

களையே கொன்றன; அவ்வாறே பேரொளிகளைவெளியிட்டுக்கொண்டு பூமியிலும் வீழ்ந்தன. தோமரங்களும் மாவுதார்களுடையதலைகளும் விசித்ரமானமேலங்கிரிப்புர்களும் ஸ்வாணத்தா விரகாசிக்கின்ற கச்சைகளும் கழுத்தணி புளும் கச்சைகளும் கொடித்துணிவளும் உலகலகைகளும் அம்புப்பெட்டிகளும் யந்திரங்களும் விசித்திரமான விலலுகளும் பிண்டிபாஸிங்களும் நிர்மலமான வெணுகங்களும் மாவெட்டிகளும் பறபலவிதமானமணிசளும் மத்தியில்தங்கத்தாலிழைக்கப்பட்டகத்திப்பிடிசளும் அழக்கப்படவதையும் குதிரைகள் வீழ்த்தப்பட்டுக் குதிரைக்காரர்களுடிகூடவே கீழேவிழுவதையும் நாங்கள் கண்டோம். அரசரே! சரீரத்தினுடைய முன்புறமும் கீழ்ப்புறமும் அத்தக்கபடி அறுப்பாட்டுக் கொல்லப்பட்டயானைகளாலே நன்றாக நான்குபக்கத்திலும் பரப்பப்பட்ட யுத்தபூமியானது கீழேவீழ்ந்திருக்கின்றமலேளால் சூழப்பட்டதுபோலாயிற்று. மகாபலசாலியானபீமன் இவ்வாறு பெரியயானைகளை அடித்துவிட்டுக் குதிரைகளையும் அடித்தான். அந்நகரங்களானகுதிரைவீரர்களையும் யுத்தத்தில் கீழ்த்தள்ளினான். பாரதரே! அந்நப்பாடமனுக்கும் அவர்களுக்கும் அதிக்காரமானயுத்தம் நடந்தது. அந்நப்பெரியயுத்தத்தில் கீழேதள்ளப்பட்ட கடிவாளங்களும் பூட்டாங்கியிறுகளும் பொன்னொளிவிடும் நெய்ச்சுவசங்களும் யானையின்மேலங்கிரிப்புசளும் சுட்டிகளும் மிகுந்தவிலைமையுள்ளரிஷ்யயாபுதங்களும் சுவசங்களும் க்கடகங்களும் விசித்திரமானவிரிப்புக்களும் ஆங்காங்கு காணப்பட்டன. அந்நப்பீமன் பிராஸங்களாலும் விசித்திரமானயந்திரங்களாலும் பளபளப்பானசஸ்திரங்களாலும் யுத்தபூமியையே பறபலநிழமுள்ளபுஷ்பங்களாலே வியாதிக்கப்பட்டதுபோலச் செய்தான். மகாபலசாலியான பாண்டவன் துள்ளிச் சிலதோவிரர்களைக் கத்தியினாலேவெட்டி அவர்களைக் கொடிமரங்களாடுகூடவே கீழேதள்ளினான். அடிக்கடி யுத்தரங்கத்தில்மேலே ளாம்புகிறவனும் திருகுள்ளில்லுகின்றவனும் காத்தி பொருந்தியவனும் விசித்திரமானகதிகளாடல் ஸஞ்சரிக்கின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு ஜனங்கள் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அந்நப்பீமன் காலால் சிலரைக் கொன்றான். மற்றவர்களை விசேஷமாகக் கீழேதள்ளி நாசம்செய்தான். மற்றவர்களைக் கத்தியினாலே வெட்டினான், மற்றும் சிலரை விமயநாதத்தினாலே பயமுறுத்தினான். இன்னும்சிலரைத் துடையினிடத்திலுண்டானவேகத்தினாலே பூமியில் வீழ்த்தினான். சிலர் இவனைப்பார்த்துப் பயத்தினாலேயே மரணமடைந்தனர். இவ்

வாறுவேகமுள்ளகனிங்கர்களுடைய அந்தப்பெரும்படையானது ரண
களத்தில் பீஷ்மரைச்சூழ்ந்துகொண்டு பீமனைஎதிர்த்து அவனுக்கரு
கில்லடிவந்தது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! பிறகு பீமஸேனன் காளிங்க
னுடையலஸன்யங்களுக்குமுன்நிற்கின்ற ப்ருநாயுவைக்கண்டு எதிர்
த்தான். அவ்வாறுவருந்நயபீமஸேனைக்கண்டு அளவிடமுடியாத
பராக்கிரம முள்ளகாளிங்கன் ஒன்பதுபாணங்களால் அவனது நடுமார்
பிலடித்தான். காளிங்கனுடையபாணத்தால் அடிக்கப்பட்டபீமஸே
னன் வேணுகம்என்கிறஆயுதத்தினால் துன்பப்படுத்தப்பட்டயானை
போலவும் விருத்திபண்ணப்பட்டநெருப்புப்போலவும் கோபத்தி
னால் மிகுஜ்வலித்தான். பிறகு தேர்ப்பாகளுன அசோகன் பொன்னால்
அலங்கரிக்கப்பட்ட ரதத்தைக்கொண்டுவந்து பீமனை அதிலே,றும்
படிசெய்தான். பகைவர்களை அழிப்பவனுனகொளந்தேயன் விரைவாக
அந்தத்தேரின்மீதேறிக் காளிங்கனை எதிர்த்தோடிவந்து, 'நில்; நில்'
என்றுசொன்னான். பிறகு பலசாலியானகருநாயு மிக்ககோபமுற்றுக்
கைத்தேர்ச்சியைக்காணித்தார்கொண்டு பீமன்மீதுகூர்மையானகளை
களைஎய்தான். மகாராஜரே! மகாபலசாலியானகனிங்கனாலே சிறந்த
வில்லினின்றாவிடப்பட்ட கூரிய ஒன்பதுபாணங்களாலே அடிக்கப்
பட்ட அந்தப்பீமன் தடியினால் அடிக்கப்பட்டஸர்ப்பம்போல மிகப்பெ
ரிய ஆரவாரம்செய்தான். பலசாலிகளுள்உததமனும் ப்ருதையின்புதல்
வனுமானபீமன் கோபங்கொண்டு உறதியானவில்லைவளைத்து உருக்
குமயமானஏழுபாணங்களால் கனிங்கனைச் கொன்றான். மஹாபலசாலி
களும் கனிங்கனுடையசக்ரரக்ஷகர்களுமான ஸத்தியதேவனும்ஸத்யனு
மாகியஇருவரையும் இரண்டு¹ கூழூரங்களாலே யமனுடையவீட்டிற்
கனுப்பினான் பிறகு அளவிடமுடியாதபலமுடையபீமன் கூர்மையுள்ள
மூன்றுநாராடங்களாலே கேதுமான யுத்தத்தில் யமனுடையவீட்டிற்
கனுப்பினான். பிறகு கனிங்கர்கள் ஸன்னத்தர்க்காராகிக் கோபமுள்ள
பீமனை அனேக ஆயிரக்கணக்கானபடைகளோடு நன்றாகச்சூழ்ந்து
கொண்டார்கள். பிறகு கனிங்கர்கள் பீமஸேனன்மீது சக்திகளையும்
கதைகளையும் வாள்களையும் தோமரங்களையும் ரிஷ்டிகளையும் கோடாலி
களையும் இறைத்ததாகள். மகாபலசாலியானபீமன் மிகுதியான அந்தக்
கொடியபடைமாரியைத தன்பலத்தாலத்தித்துக் கதையைக்கையிலெடு
த்து அதிலேஉத்தோடு எதிர்த்துவந்து எழு நூறுவீரர்களை யமனு
டையவீட்டிற்கனுப்பினான். பகைவர்களை அழிப்பவனுபீமன் மறு
படியும் இரண்டாயிரம்கனிங்கர்களை யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான்.

¹ பட்டாக்கத்தி.

அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. இவ்வாறு அந்தப் பீமஸேனன் போர்க் களத்தில் மகாரதரானபிஷ்மரை அடிக்கடி பார்த்துக் களிங்கர்களு டைய அந்தஸேனனை விரைவாகப் பிளந்தான். யுத்தகளத்தில் பாண் டவனாலே பாகர்கள் கொல்லப்பட்ட யானைகள் பாணங்களால் பிடிக்கப் பட்டு அதிகமாகக் கர்ஜித்துத் தம்ஸேனனையே அடித்துக் கொண்டு காற் றினால் சிதற அடிக்கப்பட்ட மேசங்கள் போல ஸேனைகளில் அங்குமிங் கும் ஓடின. பிறகு, மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் நீண்டகைகளையுடைய வனும் வாளைக்கையிலிடித்தவனும் அளவற்றவடிக்கமுள்ளவனும் மகா பலசாலியுமான பீமன் பேரொலியுள்ள சங்கத்தை உரக்கவெதிர் களிங்கப் படையிலுள்ள எல்லாருடைய மனங்களையும் நடுக்கச் செய்தான். சத் துருக்களைத் தவிக்கச் செய்பவரே ! களிங்கர்களை மோகமும் வந்து குழ் ந்தது. படைகளும் வாகனங்களும் எல்லா இடங்களிலும் நடுக்கமுற்றன. போர்க்களத்தில் கஜராஜன்போல நான்கு பக்கங்களிலும் பலவிதமான யுத்தகதிகளோடு ஸஞ்சரிக்கின்றவனும் ஆங்காங்கு ஓடுகின்றவனும் அடி க்கடிமேலே தள்ளிச் சூதிக்கின்றவனுமான பீமனாலே களிங்கஸேனை களுக்கு மதிமயக்கமானது உண்டு பண்ணப்பட்டது. முதலேயினாலே தடையற்றுக் கலக்கப்படும் பெரிய தடாகம்போலக் களிங்கசேனையா னது பீமஸேனனிடத்தினின்றி ண்டானபயத்தால் பயந்து மிக நடுக் கமுற்றது. ஆச்சரியகரமான செய்கையுள்ள பீமனாலே காளிங்கனைச் சேர்ந்த எல்லா யுத்தவீரர்களும் பயமுறுத்தப்பட்டு யுத்தத்தை விட்டுத் திரும்பிக் கூட்டங்கூட்டமாக ஓடுகையில் பாண்டவ ஸேனாபதியான பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், 'யுத்தம் செய்யுங் கள்' என்று தன்னுடைய படைகளைப் பார்த்துக் கட்டையிட்டான். சேனாபதியினுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுச் சிகண்டியைத் தலைவனாகக் கொண்டசேனைக்கூட்டங்கள் (பகைவர்களை) அடிக்கும் திறமையுள்ள தேர்ப்படைகளோடு கூடவே பீமனையே தொடர்ந்து சென்றன. பாண்டு புத்ரரான தர்மராஜரும் மேசம்போன்ற நிறத்தை யுடைய பெரிய யானைப் படையோடு பின்புறத்தில் அந்தஸேனனிகர்கள் அனைவரையும் அனு ஸரித்தார். இவ்வாறுத் திருஷ்டத்யும்னன் தன்னுடைய எல்லாச் சேனை களையும் யுத்தம் செய்யும்படி ஏவிவிட்டுச் சிறந்தவீரர்களால் குழப்பப் ப்டவனாகப் பீமஸேனனுடைய பின்பக்கத்தை நாடி நின்றான். உலகத்தில் பாஞ்சாலராஜனுக்கு உயிரை விட்டாவது பிரியத்தைச் செய்பவன் பீமனையும் ஸாத்யகியையும் விட வேறொருவனுமில்லை. பகைவர்களை அழிப்பவனும் உத்தமவீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனுமான அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் களிங்கவீரர்களுடைய மத்தியில் ஸஞ்சரித்துக் கொ

ண்டிருக்கின்ற மிக்கபுலமுள்ள பீமஸேனைப் பார்த்தான். அரசரே! பகைவர்களைத் தவிக்கச் செய்வனான த்ருஷ்டத்யும்னன் பலவாறு கர்ஜித்தான்; ஸந்தோஷமுடையவனுமான; சங்கத்தையும் ஊதினான்; யுத்தத்தில் ஸிம்மநாதத்தையும் செய்தான். அந்தப் பீமஸேனன் புறநிறமானகு நிரையையுடைய த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய ஸ்வரணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ரதத்திலுள்ள¹ கோவிதாழ்க்கொடியைக்கண்டு மனத்தேறுதலையடைந்தான். அளவிடமுடியாதபராக்ரமமுள்ள த்ருஷ்டத்யும்னன், களிங்கர்களாலே நன்றாகத் திர்த்துத் தாக்கப்பட்டபீமஸேனைக்கண்டு யுத்தத்தில் அவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக அவனுக்கு எதிராசசென்றான். உதாரமானமனமுள்ளவாகளும் வீரர்களுமான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் பீமனிருவரும் துரத்தில் ஸாத்யகியைக்கண்டு களிங்கர்களோடு போர்புரிந்தார்கள். ஜயசீலர்களுட்கிறந்தவனும் புருஷநரேஷ்டனுமான ஸாத்யகிவேகமாக அவ்விடத்தில்சென்று பீமனுக்கும் த்ருஷ்டத்யும்னனுக்கும் பின்புறத்தில் சின்றான். கையில்விற்பிடித்த அநதஸாத்யகி உக்கிரமானகார்யத்தைச்செய்துவிட்டுப் பயங்கரமான வடிவத்துடன் களிங்கர்களைப் பார்த்தான். அந்தயுத்தகாலத்தில் பீமன் களிங்கர்களிடத்தினின்று உண்டானதும் மாம்ஸங்களாலும் ரத்தங்களாலும் சேறுபட்டதும் ரக்தவெள்ளத்துடன்கூடியதுமான ஒருநதியை உண்டுபண்ணினான். மஹாபலசாலியானபீமஸேனன் களிங்கவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுகுரிடையில் பெருகுசின்றதும் எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததுமான அந்தரகத்தநிலையத் தாண்டினான். ராஜரே! அவ்வாறு யுத்தம்செய் நின்றபீமஸேனைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள், 'காலனே பீமஸேன உருவத்துடன் களிங்கர்களோடு யுத்தம்செய்கிறான்' என்று அலறினார்கள். பிறகு நான்குபக்கங்களிலும் அணிவகுக்கப்பட்டிருந்த சேனைகையுடைய சந்தனுகுமாரரானபீஷ்மர் போர்க்களத்தில் அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு விரைவாகப் பீமனை எதிர்த்துவந்தார். பொன்னுலஅலங்கரிக்கப்பட்ட பீஷ்மருடைய அந்தரதத்தை ஸாத்யகி பீமஸேனன் பார்ஷதனுதிருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய மூவரும் எதிர்த்துவந்தார்கள். அவர்களைவரும் ரணகளத்தில் கங்காபுத்திரரானபீஷ்மரை விரைவாகச்சூழ்ந்துகொண்டு வன்மையோடு தொடுக்கப்பட்ட மும்முன்றுகொடிய அம்புகளாலே பீஷ்மரை மூடினார்கள். உம்முடையபிதாவான பீஷ்மர் அவ்வாறுமுயற்சித்தின்ற பெரிய வில்லாளிகளை மும்முன்றுபாணங்களால் திருப்பியடித்தார். பிறகு

ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே அந்தமகாரதர்களைத்தடுத்து ஸ்வணர் மயமானகவசத்தையணிந்த பீமனுடையகுதிரைகளை அம்புகளால் கொன்றார். குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேறினமீது வீற்றிருக்கின்ற வனும் பிரதாபசாலியுமான பீமஸேனன் காங்கேயருடையரதத்தைக் குறித்து ஒருசக்தியை விரைவாக எறிந்தான். உம்முடையபிதாவான தேவவரதர் அந்தச்சக்தி தம்மிடம் வருவதற்குள் அதை மூன்று துண்டாக்கினார். அந்தச்சக்தி யுத்தபூமியில் சிதறியது. புருஷசிவோஷ்டரே! பிறகு பலசாலியான பீமஸேனன் எல்லோற்றம்செய்த மிகக்கூரிய ஒரு பெரியகதாயுதத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அந்தரதத்தினின்று விரைவாகத் துள்ளிக் கீழேகுதித்தான். பிறகு ஸாத்யகியும் விரைவாகப் பீமனுக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவேண்டுமென்கிறவிருப்பத்தோடு காங்கேயருடையஸாரதியை விரைவாகக் கணைகளால் அடித்துக் கீழேதள்ளினான். தேராளிகளுட்சிறந்தபீஷ்மரோ அந்தஸாரதி கொல்லப்பட்டவுடனே காற்றைப்போலச்செல்லுகின்றகுதிரைகளாலே யுத்தபூமியினின்று வேறிடத்திற்குக் கொண்டிப்பாகப்பட்டார். அரசரே! பிறகு பெரியவிரதமுள்ளபீஷ்மர் விலகிப்போனவுடன் பீமஸேனன் உலர்ந்தகாட்டைக்கொளுத்துகிறபெருநெருப்புப்போல அதிகமாகஜ்வலித்தான். அவன் எல்லாக்காளிங்கர்களையும் கொன்றுவிட்டு ஸேனையினம்த்தியில்கின்றான். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்ட பீமனை உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுள் ஒருவனாவது எதிர்க்கச்சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. தேராளிகளுட்சிறந்த திருஷ்டத்யும்னன் பார்த்திமாணன் அந்தப் பீமனைத் தன்தேறினமீதேற்றிக்கொண்டு எல்லாசகசேனகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே வேறிடத்திற்குச் சென்றான். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அந்தப் பீமஸேனன் பாஞ்சாலவீரர்களாலும் மதஸ்யதேசத்துவீரர்களாலும் புகழப்பட்டுத் திருஷ்டத்யும்னனைத்தழுவிக்கொண்டு பிறகு ஸாத்யகியிடம்சென்றான். பிறகு உறுதியானவலியுள்ளவனும் யதுகுலத்தில்பிறந்தவீரர்களுள்சிறந்தவனுமான ஸாத்யகி திருஷ்டத்யும்னன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீமஸேனைநோக்கி அவன்சந்தோஷிக்கும்படி பின்வருமாறுகூறலானான். 'பாக்யவிசேஷத்தினாலே களிங்கராஜனும் ராஜபுத்திரனானகேதுமாலும் களிங்கராஜகுமாரனானசகாதேவனும் மற்றக்களிங்கர்களும் யுத்தத்தில் (உன்னால்) கொல்லப்பட்டார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் சூழப்பட்டதும் மகாபுருஷர்களாலே நிரம்பியதும் தைர்யமுடையவர்களான யுத்தவீரர்களால் அடையப்பட்டதுமான களிங்கர்களுடையபெரியஸேனாவுடையுமானது ஏகாகியானஉன்னால் உன்புஜ

பலத்தினாலும் வீர்யத்தினாலும் அடிக்கப்பட்டது' என்றான். பகைவர்களை அழிக்குந்திறமையுள்ளவரே! நீண்டகைகளையுடையவனான சிநியினுடைய 'பௌத்திரன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுத் தன்ரதத்தினின்று (திருஷ்டத்யும்னனுடைய ரதத்தில் விரைவாகத்தாவிப் பாண்டவனைக் கட்டிக்கொண்டான். பிறகு மகாரதனுஸாக்யன் மீண்டும் தன்ரதத்தை அடைந்து பீமனுக்குப் பலத்தைவிருத்திசெய்துகொண்டு அதிகோபத்துடன் உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களை நாசம்செய்தான்.

ஐப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தோடிக்சி.)

(அர்ஜுனனுடைய யுத்தம்.)

பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! பிறகு அந்தப்பகலில் ² பிற்பகுதித் தொடக்கத்தில், தேராளிகள் யானைகள் குதிரைகள் காலாட்படைகள் குதிரைக்காரர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கு அதிகமானக்ஷயம்உண்டாகவே பாஞ்சாலராஜகுமாரனானதிருஷ்டத்யும்னன், அஸ்வத்தாமா சல்யன் மகாத்மாவானகிருபர் இந்தமுன்றுமகாரதர்களோடும் யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தான். மிக்கபலசாலியானஅந்தப்பாஞ்சாலராஜகுமாரன் கூர்மைபுள்ளபத்துக்கணைகளால் உலகப்ரவித்திபெற்றவைகளான அஸ்வத்தாமாவினுடையகுதிரைகளைக் கொன்றான். வாகனங்கள்கொல்லப்பட்டதுரோணபுத்திரர் பிறகு சல்யனுடையரதத்தின்மீது விரைவாக ஏறித் திருஷ்டத்யும்னன்மீது அம்புகளைப்பொழிந்தார். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! திருஷ்டத்யும்னன் அஸ்வத்தாமாவைஎதிர்த்ததைக்கண்டு அபிமன்யுவும் கூர்மைபுள்ளபாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு விரைவாகஎதிர்த்துவந்தான். புருஷசிரோஷ்டனுன அந்தஅபிமன்யு சல்யனைஇருபத்தைந்துபாணங்களாலும் கிருபரைஒன்பதுபாணங்களாலும் அஸ்வத்தாமாவைஎட்டுப்பாணங்களாலும் அடித்தான். பிறகு அஸ்வத்தாமா அபிமன்யுவை ஒருபாணத்தால்விரைவாகஅடித்தான்; பிறகு சல்யன் பத்துக்கணைகளாலும் கிருபர் கூர்மைபுள்ளமுன்றுகணைகளாலும் அடித்தார்கள். உம்முடையபௌத்ரனுலக்ஷமணன் (யுத்தமுனையிற்) நிற்கின்றஅபிமன்யுவை மிகுந்தஊக்கத்துடன் எதிர்த்தான். பின்பு யுத்தம் நடந்தது. சத்துருவீரர்களை அழிப்பவ

¹ ஸாத்யகி. ² 'அபராஹ்ண' என்பதுமூலம்; பகல் 18 - நாழிகைக்குமேல் 24 - நாழிகைவரையிலுள்ள காலம்.

னனலக்தமணன் அதிககோபங்கொண்டு அபிமன்யுவை அடித்தான். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே ! கைதேர் தவனான அபிமன்யுவும் அதிககோபங்கொண்டு பிராதாவானலக்தமணனை ஐம்பதுபாணங்களால் அடித்தான். மகாராஜரே ! லக்தமணனும் அபிமன்யுவினுடையவில்லைப் பிடிக்குமிடத்தில் ஒருபாணத்தால் இரண்டாகத் துண்டாக்றினான். பிறகு எல்லாஜனங்களும் கூச்சலிட்டார்கள். பகைவீரர்களை அழிப்பவனான அபிமன்யு வெட்டப்பட்ட அந்தவில்லையெறிந்துவிட்டு விசித்ரமாயும் மிக்கவேகமுள்ளதாயுமிருக்கின்ற வெறுவில்லைக் கையிலெடுத்தான். புருஷசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் அந்தபுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்துச் செய்த தற்குப்பிரதிசெய்வதில்விநப்பத்துடன் கூரியசரங்களால் அடித்துக் கொண்டார்கள். பிறகு பிரஜைகளுக்கெல்லாம் கலைவனும் அரசனும்மான துரியோதனன் மகாராஜனான தன்புத்திரன் உம்முடையபௌத்ரனான அபிமன்யுவினுலே பிடிக்கப்படுவதைக்கண்டு விரைவாக அவ்விடம் சென்றான். உமதுகுமாரன் அங்கு திரும்பிவந்தவுடன் எல்லா அரசர்களும் அனேகரதங்களோடு அபிமன்யுவை நான்குபுறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வேந்தரே ! கிருஷ்ணனுக்குச்சமமானபராக்ரமமுடைய சூரனான அந்த அபிமன்யு யுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாத அப்படிப்பட்ட சூரர்களால் சூழப்பட்டும் மனவருத்தமடையவில்லை. பிறகு, தனஞ்ரயனும் அந்தபுத்தத்தில் தன்புத்ரனான அபிமன்யு வீரர்களை எதிர்த்ததுகண்டு அவனைக்காப்பதில் ஆவலோடு எதிரில் விரைவாக ஓடிவந்தான். பிறகு பீஷ்மரையும் துரோணரையும் முதன்மையாகக்கொண்ட அரசர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து தேர்களோடும் யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் அர்ஜுனை எதிர்த்தார்கள். யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் காலாட்டபடைகளாலும் விரைவாகத் தூற்றப்பட்டுப் பூமியிலுண்டானபுழுதியானது சூரியனுடைய ரத்தத்தையடைந்ததாகக் காணப்பட்டது. அப்படிப்பட்ட ஆபீரக்கணக்கான யானைகளும் அனேக அரசர்களும் எவ்விதத்தாலும் அவனுடைய பாணமார்க்கத்தையடைந்து எதிர்க்கவில்லை. எல்லாப் பிராணிகளும் அலறின; திசைகள் இருளடர்ந்தவையாயின. கௌரவர்களுடையபயங்கரமானகொடிய அநீதியானது நன்குகாணப்பட்டது. பரதசிரேஷ்டரே ! அர்ஜுனனுடைய அம்புக்கூட்டங்களாலே ஆகாயமும் திக்குக்களும் பூமியும் சூரியனும் காணப்படவில்லை. தேர்களும் யானைகளும் அழிக்கப்பட்டன. சிலதேராளிகள் பேரில் கொல்லப்பட்ட குதிரைகளையுடையவர்களானார்கள். சிலதேர்ப்படைத்தலைவர்கள் அதிவேக

மாகலும்கின்ற தமுடையவாகளாகவும் காணப்பட்டார்கள். சிலர்த்கா
கள் தேர்களை யிழந்தவர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் ஒடுகின்றவர்களும்
தோள்வளைகளையணிந்தகைகளாலே ஆயுதங்களைப்பிடித்தவர்களுமாக
ஆங்காங்குக்காணப்பட்டார்கள். அரசரே! அர்ஜுனனிடத்தினின்றும்
உண்டான பயத்தினாலே குதிரைவீரர்களும் யானைவீரர்களும் முறையே
குதிரைகளையும் யானைகளையும் இழந்து நான்குபக்கத்திலும் ஒடி
னார்கள். அரசர்கள் அர்ஜுனன் பாணங்கொள்ளல் தேர்களினின்றும் யானை
களினின்றும் குதிரைகளினின்றும் கீழேயிழந்தவர்களும் வீழ்த்தப்
படுகின்றவர்களுமாகக் காணப்பட்டார்கள். அர்ஜுனன் ஆங்காங்கு
யுத்தத்திற்காக எடுக்கப்பட்ட கதைகளையும் வாள்களையும் சுட்டிகளையும்
அம்புப்பெட்டிகளையும் பாணங்களையும் விற்களையும் அங்குசங்களையும்
கொடித்துணிகளையும் ஏந்தியமணிதற்களுடையவைகளைக் கொடிய அம்பு
களாலே துணித்தான். பயங்கரமானதோற்றமுள்ளவனாகவுயிரிடுந்தான்.
பரதகுலத்திற்குரியதாராஜரே! அந்தயுத்தத்தில் கீழே அறுத்துத்தன்
எப்பட்டு ஜவலிக்கின்ற சுட்டிகள், உலக்கைகள், பிராஸங்கள், பிண்டி
பாலங்கள், பட்டாக்கத்திகள், கூர்மையுள்ள கோடாலிகள், தோமரங்
கள், அடித்துத்தன் எப்பாட்டபொற்கவசங்கள், த்வஜங்கள், கேடகங்
கள், விசிறிகள், பொற்காம்புகளுள்ள குடைகள், ¹ தாற்றுக்கோல்கள்,
பூட்டாங்கயிறுகள், சாட்டைகள் ஆகிய இவற்றின் குவியல்கள் போர்க்
களத்தில் இறைந்தனவாகக் காணப்பட்டன. பாரதரே! அந்தப்போரில்
சூரனான அர்ஜுனனை எவ்விதத்தாலாவது எதிர்க்கக்கூடிய மனிதன்
உமதுபடையில் ஒருவனும் இல்லை. அரசரே! எந்தஎந்த மனிதன் யுத்
தத்தில் பார்த்தனை எதிர்த்தானோ அந்த அந்த மனிதன் கூர்மையுள்ள
பாணங்களால் பரலோகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டான். உம்மைச்சேர்ந்த
அந்தயுத்தவீரர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஒடும்பொழுது அர்ஜுனனும்
வாஸுதேவரும் சிறந்தசங்கங்களை ஊதுனார்கள். அந்தஸேனைமுழுதும்
தோல்வியடையும்படி செய்யப்பட்டதைக்கண்டு உமதுபிதாவான பீஷ்
மர், யுத்தத்தில் சூரரானத்ரோணரைநோக்கிப் புன்னகையுடன் பின்
வருமாறு வசனிக்கலானார். 'வீரரே! பலசாலியான இரத்தப்பாண்புத்
திரன் கிருஷ்ணனோடு சேர்ந்து (நம்முடைய) ஸையங்களை நெருப்
புப்போல எரிக்கிறான். ஜவனுடைய ரூபமானது காலனுக்கும் அந்தக
னுக்கும் யமனுக்கும் ஒப்பாகக் காணப்படுதலால் இந்த அர்ஜுனன் யுத்
தத்தில் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன். இந்தப்பெரியசேனை
யானது நம்மடில் திருப்பமுடியாதது. இந்தஸேனையானது ஒன்றை

¹ இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

ஒன்றுபார்த்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஓடுகிறது. நீர் பாரும். இதோ ஸூர்யனும் ஸர்வவிதத்தினாலும் எல்லாப்பிராணிகளுடைய கண்களையும் கவர்கிறவன்போலச் சிறந்ததான அஸ்தகிரியை நாடுகிறான். புருஷசிரேஷ்டரே! ஆதலால், இந்தஸமயத்தில் யுத்தத்தைநிறுத்து வதே உசிதமென்று நான் எண்ணுகிறேன். களைத்தவர்களும் பயந்த வர்களுமான நம்முடைய யுத்தவீரர்கள் எவ்விதத்தாலும் போர்புரிய மாட்டார்கள்' என்றனர். அரசரே! மஹாரதரானபீஷ்மர் ஆசார்ய சிரேஷ்டரான துரோணரைப்பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பிறகு உம்மைச் சேர்ந்த யுத்தவீரர்களை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படி செய்தார். பிறகு ரதங்களோடும் யானைகளோடும் தேர்களோடுங்கூடின பாஞ்சாலர்களும் பாண்டவர்களும் ஸோமகர்களோடு ஜயத்தைப்பெற்று அடிக் கடி லிம்மநாதம் செய்தார்கள். தனஞ்சயன் முதலான மகாரதர்கள் மணக் களிப்புற்று நான்குவிதவாக்யகோஷங்களால் எதிரொலியிடும்படி செய்துகொண்டு பாசறையைக்குறித்துச் சென்றார்கள். பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! பிறகு சூரியன் மறைந்து ஸந்தியாகாலம் வரவே, உமது சேனைகளுக்கும் அந்தப்பாண்டவவீரர்களுக்கும் யுத்தம் நின்றுவிட் டது.

இரண்டாவது நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஐம்பத்தாறாவது அத்தியாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தோடீர்ச்சி.)

(இருநிமிஷ சேனைகளும் அணிவகுப்பாட்டது.)

பாரதரே! இரவுமுடிந்தவுடனே சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் அப் பொழுது திரும்பவும் யுத்தத்திற்காகப் புறப்படுமும்படி சேனைகளைக் கட டையிட்டார். கௌரவர்களுக்கெல்லாம்பிதாமஹரும் சந்தனுபுத்திர ருமானபீஷ்மர் அப்பொழுது உம்முடைய யுத்திரர்களுக்கு ஜயத்தை விரும்பிப் பெரிதான கருடவ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினார். உமதுபிதா வானபீஷ்மர் தாம் அந்தவ்யூககருடனுடைய முகத்தில் நின்றார்; த்ரோ ணரும் ஸாத்வதானகிருதவர்மாவும் இரண்டுகண்களானார்கள்; கீர்த்தி சாலிகளான அஸ்வத்தாமாவும் கிருபரும் தலையாணர்கள். ஐயா! பிறகு யுத்தத்தில் த்ரிகர்த்தர்களோடும் சேசயர்களோடும் வாடதானர்களோ டுங்கூடின பூரிஸ்ரவஸ், சலன், சல்யன், பகதத்தன், மதரகர்கள், ஸைந்த வர்கள், ஸௌவீரர்கள், பஞ்சநதர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஜயத்தானேடும் கூட (அந்தவ்யூகத்தின்) கழுத்தில் அமர்த்தப்பெற்றனர். துரியோதன

ராஜன் பரிவாரங்களோடுகூடின ஸ்வேதரர்களால் சூழப்பெற்று (வ்யூஹத்தின்) பின்புறத்திலிருந்தான். மஹாராஜரே ! அவந்திதேசத் தரசர்களாகியவிந்தா னுவிந்தர்களும் சகர்களோடுகூடியகாம்போஜனும் சூரஸேனர்களும் (அதன்) வாலாணர்கள். கவசம்பூண்டமாகத்தர்களும் கனிங்கர்களும் தாலேசுகர்களின்கூட்டங்களோடு விபூஹத்தின்வலப் புறத்தை அடைந்திருந்தார்கள். காசுநீசர்களும் விசுஞ்சர்களும் முண்டர்களும் குண்டுவ்ருஷர்களும் பிருசுத்பலனோடுகூடி அதற்குஇடப் புறத்தில் நின்றார்கள். அந்தச்சுனரவசேனை அணிவகுக்கப்பட்டது கண்டு பகைவர்களைவருத்துபவனுனைவ்யஸாசித்ருஷ்டத்யுமனனோடு யுத்தகளத்தில் தன்னைனிதல்தவந்திரணிவகுத்தான். பீமஸேனன் பற்பலஆயுதத்திரள்களோடுகூடியவர்களும் பற்பலதேசங்களில்லோன் றியவர்களுமான அரசர்களால்சூழப்பட்டு, அர்த்தசந்திரவடிவமாக அணிவகுக்கப்பட்டு அதிபயங்கரமாயிருக்கின்ற அதன்வலப்பக்கத்துக் கொம்பையடைந்து பிரகாசித்தான். அவனுக்குப்பின்புறத்தில் விராடனும் மகாரதனுை தருபதயம் இருந்தனர். அவர்களுக்குப்பின் நீலன் கறுத்தஆயுதங்களுள்ள வீரர்களுடன் நின்றான். 'மிக்காலவாணை திருஷ்டகேது நீலனை அடுத்துநின்றான். பாரதரே ! சேதிதேசத்துவீரர்களாலும் காப்யர்களாலும் கருஷர்களாலும் பெளரவர்களாலும் சூழப்பட்டதிருஷ்டத்யுமனன், சிகண்டி, பாஞ்சாலர்கள், பிரபதர்கள ஆரியஇவர்கள் பெரியசேனையின் மத்தியத்தில் யுத்தம் செய்ய நின்றார்கள். அவ்விடத்திலேயே தர்மராஜரும் யானைப்படையால் சூழப்பட்டு நின்றார். மன்னரே ! பிறகு ஸாத்யகியும் த்ரௌபதிபுத்தர்களைவரும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள். அவர்களுக்குப் பின்புறத்தில் சூரனானஅபிமன்யு இருந்தான். அவனுக்கப்புறத்தில் இராவான் நின்றான். மஹாராஜரே ! அவனுக்கும்புறத்தில் பீமஸேனனுடையகுமாரனும் மகாரதர்களானகேகயவீரர்களும்அபிமன்யுளும் அதன் இடவிலாப்புறத்தை அடுத்துநின்றார்கள். எல்லாலகங்கையும்கூங்கின்மவரானஜனூர்த்தனரைகூகராகயுடையவனும் ரதிகர்களாள்சிரேஷ்டனுமான அந்தஅர்ஜுனன் அந்தவ்யுகசந்திரனுடையஇடக்கொம்பில் நின்றான். உம்முடையயுத்திரர்களைக்கொல்வதன்பொருட்டு அந்தக்கக்யில்சேர்ந்துகொண்டவர்களும் பாண்டவர்களும் இவ்வாறானஇந்தப்பெரியஎதிரணியை அமைத்தார்கள். பிறகு ஒருவரையொருவர்கொல்லுகின்றவர்களான உம்மைச்சேர்ந்தபடையினுள்ளவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் ஒருவரைஒருவர் எதிர்க்கிறதேரானிகளுடனும் யானைகளுடனுங்கூடினபோர் நடக்கஆரம்பித்தது.

அரசரே! பாஸ்பரம்கொல்லுகிற அந்தக்குதிரைக்கூட்டங்களும் தேராளிகளுடையகூட்டங்களும் ஆங்காங்கு விழுதின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஒடுகின்றவைகளும் தனித்தனியாக இடித்துக்கொள்ளுகின்றவைகளுமான ரதக்கூட்டங்களுடைய நெருங்கின ஒலியானது துந்துபிவாத்யங்களிலுடையசத்தங்களோடுசேர்ந்துஒலித்தது. பரதகுலத்தில்உதித்தவரே! உமமுடையபடை வீரர்களுக்கும் அவர்களுக்கும்நடந்த மிக்கவைகலந்தபுத்தத்தில் ஒருவரையொருவரொல்லுநின்றவர்களான வீரர்களுடையமுழுக்கமானது ஆகாயத்தைஅளவியது.

ஐம்பத்தேழாவது அத்தாயம்.

பீஷ் ம வ : பர் வ ம். (தே. 113.)

(ஸங்கியபுத்தவர்ணம்.)

பாரதரே! பிறகு உம்முடையபடைகளும் மற்றவர்களுடைய படைகளும்அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்பொழுது தனஞ்சயன் உமது தேராளிகளுடையபடையைக் கொன்றான். அந்தரதனான அந்தத் தனஞ்சயன் புத்தத்தில் தேர்ப்படையை அம்புகளால் பிரித்தான். யுகம்முடியுங்காலத்துச் சாலன்போன்ற அர்ஜுனனால் கொல்லப் படுகின்ற அந்தக்கௌரவர்கள் புத்தத்தில் முயற்சியுடனே பாண்ட வர்களுையெதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். அவர்கள் பிரபலமானகீர்தியையுடைய மிருதபுவே புத்தத்தினின்று திவிர்த்திப்பகரகுக்காரணமென்றுஎண்ணி ஒரேமனத்தான் பாண்டவர்களுடைய ஸேனையைப் பலவாறாக நாய்செய்தார்கள். அவர்களும் புத்தத்தில் (பனசுவர்களை) நலமுய் எதிர்த்தார்கள். ஒடுகின்றவர்களும் அடிக் கப்பட்டவர்களும் நாடிபுறங்களிலும் சுற்றுவருகின்றவர்களுமான பாண்டவர்களாலும் கௌரவர்களாலும் ஒன்மமே அறியப்படவில்லை. அந்தத்தருணத்தில் சூரியனைமறைக்கும்பெரும்புழுதி புத்த பூமியினின்றும் மேலேஎழுந்தது. அந்தபுத்தபூமியில் ஒருங்குகடியிருக்கின்றவீரர்கள் திசையோடொன்று திசைக்கோணங்களையாவது அறியவில்லை. அரசரே! புத்தத்தில் தலையுடையவன் அடையாளத்தினாலும் ஸங்கேதங்களாலும் மொய்களாலும் உபாத்திரங்களாலும் ஒருவரையொருவரெதிரிந்துபாண்ட வீரர்களுக்கு அப்பொழுது ஆங்காங்கு புத்தம் நடந்தது. ஸத்யஸுந்தரானதமோணராலேகாக்கப்பட்ட கௌரவவ்யூகமானது அந்தபுத்தத்தில் எவ்விதத்தாலும் உடைக்க

முடியவில்லை. அவ்வாறே ஸவ்யஸாசிமினாலும் பீமனாலும் நன்றாகப் பாதுகாக்கப்பட்ட பாண்டவர்களுடைய பெரியவயசுமானது (கௌரவர்களால்) எவ்விதத்தாலும் உடைக்கப்படவில்லை. அந்தபுத்தத்தில் இரண்டிடைகளிலும் ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துப்போர்ப்புரிந்த ரதங்களுக்கும் யானைகளையுமுடையவர்களான யுத்தவீரர்கள் படை முகத்தினின்றும் வெளியில்வந்துதாக்கி நன்றாகப் போர்ப்புரிந்தார்கள். பெரும்போரில் குதிரைக்காரரும் பாணங்களான பிஷ்டிகளாலும் சுட்டிகளாலும், குதிரைவீரர்களால் (குதரிக்) கீழேதள்ளப்பட்டார்கள். அதிபயங்கரமான அந்தபுத்தத்தில் தேராளி தேராளியை எதிர்த்துப் பொன்னுலகம் பிளக்கப்பட்ட அப்புகளாலே யுத்தபூமியில் அடித்துத் தள்ளினான் உமகாபாயிவும் சத்தாநுவன்படையிலுமுள்ள யானையின்மீதுள்ளவர்கள் எதிர்த்துப்போர்ப்புரிந்த யானைக்காரர்களை நாராசங்களாலும் பாணங்களாலும் தோமரங்களாலும் நான்குபக்கத்திலும் தள்ளினான். ஒருவன் போரில் பாய்ந்து உகதமமாயானையானின்மீதேறி (அதிலிருப்பவனுடைய) கீலாமயிரைக் கையாலபிடித்துத் தலைபை¹ அறுத்தான் யானையினுடையகொம்புமூனையினால் மார்பு பிளக்கப்பட்ட மறவீரர்கள் யுத்தத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டே உதிரததைக்கொண்டிருக்கிறார்கள். யானையினுடைய கொம்பிலிருக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனுமான ஒருவீரன் கஜசிகைகூடியதும் அஸ்திரங்களுக்கும் அறிந்தஒருவீரனாலே சக்தியினால் பிளக்கப்பட்டு அதிகநெக்கமுற்றான். ஒன்றாகக்கொன்றுதீங்கிழைப்பனவான காலாட்கூட்டங்கள் போரில் இருந்தவர்களுடைய பிண்டிபாலங்களாலும் கேடாஸிகளாலும் காலாட்களைவிழ்க்கின. பரதர்களிற் சிறந்தவனோ² யுத்தத்தில் இரண்டுசேனகளிலும், தேராளியும், கஜயுதபதியையுடையது அதனை நாசமசெய்தான். யானைக்காரனும் ரதிகர்களும் சிறந்தவனை அடித்துக் கீழேதள்ளினான். குதிரைமீதுள்ளவன் சுட்டியினால் ரதிகளைக் கீழேதள்ளினான். ரதிகளும் குதிரைமீதுள்ளவனைப் போரில் தள்ளினான். காலாள் தேராளியையும், தேராளி காலானையும் கூர்மையானசஸ்திரங்களாலே அடித்துத் தள்ளினார்கள்; யானையின்மீதுள்ளவர்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்களைத் தள்ளினார்கள்; அப்பொழுது குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் யானையின்மீதுள்ளவர்களைக் கீழேதள்ளினார்கள். அது ஆச்சரியமா

¹ கூறியது கூறலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

² ஒருசொல் விடப்பட்டது.

யிருந்தது. யானையின்மீதுள்ள உத்தமவீரர்களாலே ஆங்காங்கு காலாட்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அவர்களாலும், யானையின்மீதேறியுத்தம்செய்பவர்கள் தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். குற்றைக்காரர்களாலே காலாட்கூட்டங்களும், காலாட்களாலே குதிரைக்காரர்களுடையகூட்டங்களும், நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் தள்ளப்பட்டவர்களாகக் காணப்பட்டன. பரதசிரேஷ்டரே! முறித்துத்தள்ளப்பட்டிருக்கின்ற கொடிமரங்களாலும் விற்களாலும் தோமரங்களாலும் சுட்டிகளாலும் கதாபுத்தங்களாலும் பரிகங்களாலும் கம்பனங்களாலும் சக்திகளாலும் சித்ரமானகவசங்களாலும் கணபங்களாலும் அங்குசங்களாலும் நிர்மலமாயிருக்கின்றபட்டாக்கத்திகளாலும் பொற்கட்டுகளுள்ள அம்புகளாலும் பெரியசித்திரகம்பளங்களாலும் சிறியகம்பளங்களாலும் மிக்க விலைபொருந்திய ஆட்டுரோமகம்பளங்களாலும் அந்தபுத்தபூமியானது விசித்திரமானமலைகளாலே சித்திரிக்கப்பட்டதுபோல் விளங்கியது. மகாபுத்தத்தில் மாம்ஸத்தினாலும் ரக்தத்தினாலும்சேறுள்ளதான யுத்தபூமியானது கீழேவீழ்ந்திருக்கின்ற மனிதர்களுடையதேகங்களாலும், குதிரைகளினுடையஉடல்களாலும் யானைகளின்சரீரங்களாலும், நாடுவதற்குஇயலாததாகியது. யுத்தபூமியில்உண்டானபுழுதியானது யுத்தத்தினுண்டானரக்தங்களால் நன்றாகநனைக்கப்பட்டுத்தணிந்தது. எல்லாத்திசைகளும் மாசற்றவையாயின. பாரதரே! எண்ணிறந்ததலையில்லா முண்டங்கள் உலகத்தினுடையவிநாசத்திற்கு அறிகுறியாக நான்குபக்கங்களிலும் எழுந்து கூத்தாடின. மிக்கக்கொடிதும் அச்சத்தைத்தருவதுமான அந்தபுத்தம் நடக்குமளவில் ரதிகர்கள் நாற்புறங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். பிறகு வம்மத்திற்கொப்பானபராக்ரமமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் ஒருவராலும்ஜயிக்கமுடியாதவர்களுமானபீஷ்மரும் துரோணரும் விரிந்ததேசாதிபதியான ஜயத்ரதனும் புருமித்திரனும் ஜயனும் போஜனும் சகுனியுடன்கூடினசல்யனும் அடிக்கடி பாண்டவர்களுடையபடைகளை நாசம்செய்தார்கள். அவ்வாறே பீமஸேனனும், ராக்ஷஸனுனகடோதகசனும் ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் திரௌபதியுத்திரர்களும் எல்லாஅரசர்களோடுங்கூடின உம்மைச்சேர்ந்தவர்களையும் உமதுபுத்திரர்களை யும் யுத்தரங்கத்தில் தேவர்கள் அஸுரர்களைத்தூர்த்தியதுபோலத் தூரத்தினார்கள். அவ்வாறே யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொள்ளும் கூடித்திரியசிரேஷ்டர்கள் ரக்தத்தால்நனைக்கப்பட்டவர்களாகவும் கோரருடிகளாகவும் அசுரர்கள்போல் விளங்கினார்கள். இரு

திறத்துச்சேனைகளிலுமுள்ள பிரதானவீரர்கள் சத்துருக்களைஜயித்து ஆகாயத்தில் விளங்கும்பிரகங்கன்போலக் காணப்பட்டார்கள். பிறகு உமதுபுத்திரனானதுரியோதனன் ஆயிரம்ரதங்களோடு யுத்தத்தில் பாண்டுபுத்திரனானபீமஸேனனையும் ராக்ஷஸனானகடோத்சகனையும் எதிர்த்தான். அவ்வாறே பாண்டவர்கள் அனைவரும் பெரியசேனையுடன் யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ளவர்களும் சத்துருக்களை அழிப்பவர்களான துரோணரையும் பீஷ்மரையும் எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு சிறந்த அரசர்களை நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்தான். அர்ஜுனகுமாரனும், ஸாத்யகியும் ஸௌபலனானசகுனியினுடையலஸனியத்தை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். பிறகு யுத்தத்தில் விஜயதஸைவிரும்புகின்றவர்களானஉம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும், பிறருக்கும் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடிய யுத்தமானது மறுபடியும் நடந்தது.

ஐம்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (கோடர்கீசி.)

(அர்ஜுனன்முதலானவீரர்களுடையயுத்தம்.)

பிறகு, கோபங்கொண்டவர்களான அந்தஅரசர்களும் யுத்தத்தில் பல்குணனைப்பார்த்து அனேகஆயிரக்கணக்கான ரதங்களோடு நான்குபக்கங்களிலும் சுற்றிக்கொண்டார்கள். பாரதரே! பிறகு அந்தவீரர்கள் அனைவரும் . அந்தஅர்ஜுனனைத் தேர்க்கூட்டத்தால் சூழ்ந்துகொண்டு அனேகஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் எப்பக்கத்திலும் தடுத்தார்கள். கோபங்கொண்ட கௌரவவீரர்கள் பல்குணனுடையரதத்தைக்குறிவைத்துப் பளபளப்புங்கூர்மையுமுள்ள சக்திகளையும் சதாயுதங்களையும் பரிகங்களையும் ஈட்டிகளையும் கோடாலிகளையும் முக்கரங்களையும் உலக்கைகளையும் எறிந்தார்கள். விட்டிற்பூச்சிகளுடைய கூட்டத்தைப்போலவருகின்ற அந்தச்சஸ்திரவர்ஷத்தைப் பார்த்தன் பொன்னுலலங்கரிக்கப்பட்ட அம்புகளாலே நாற்புறங்களிலும் தடுத்தான். அந்தயுத்தகளத்தில் மனிதர்களுடையவல்லமைக்கு மேற்பட்டிருக்கின்ற அர்ஜுனனுடைய அந்தத்திறமையைக்கண்டு, அவனை, தேவர்களும் அஸுரர்களும் கந்தர்வர்களும் பிசாசர்களும் உரகர்களும் ராக்ஷஸர்களும், 'நல்லது நல்லது' என்று புகழ்ந்தார்கள். ஸாத்யகியும் அபிமன்யுமாதியஇருவரும் பெரிதானஸேனையினால்

சூழப்பட்டுச் சகுனியுடன்கூடின சூரர்களான காந்தாரவீரர்களை யுத்
தத்தில் எதிர்த்தார்கள். அந்தயுத்தத்தில் சகுனியைச்சொந்தவீரர்
கள் கோபங்கொண்டு பற்பல ஆயுதங்களாலே விநாஷணிகுலத்தில்தோன்
றியஸாத்யகிரிநுடையசிறந்ததேவரை என்னவென்னவாகக் கோபத்
தால் வெட்டியெறிந்தார்கள். படைவர்களை வந்துத் திறவனுனை ஸாத்
யகியோ பயங்கரமானயுத்தமாடந்நுவநும்தருணத்தில் தனதுதேரை
இழந்து அபரிமையுள்ளுடையதேரில் விரைவாக ஏறினான். ஒரோதத்
தின்மீதேறியவர்களான அவ்விநாவரும் வெளபலனுடையசேனையை
அபிழந்தகணுக்களுள்ள கூர்மையான அம்புகளாலே விரைவாக நாசம்
செய்தார்கள். அந்தயுத்தத்தில் முயற்சியுடையவர்களான துரோணர்
பிஷ்மர்இருவரும், கூர்மையுள்ளவைகளும் சுழகுஇறகுக்கள் பூண்
டவைகளான அம்புகளாலே தர்மராஜனுடையவேனையை நாசஞ்
செய்தார்கள். பிறகு, ராஜாவான தர்மநதனரும் மாத்ரீபுத்திரர்க
ளான நகுலசகதேவர்களும், சேனையிலுள்ளவர்களைவரும்பார்த்துக்
கொண்டிருக்கும்பொழுதே துரோண நுடையபடையைநோக்கி எதிர்
த்து அருகில்சென்றார்கள். முற்காலத்தில் அகியங்கமான
தேவாஸுரயுத்தம்நடந்ததுபோல மாயிர்சிவீர்க்கச்செய்வதும், மிகப்
பெரியதும், கைகலந்ததுமானயுத்தமானது நடந்தேறியது. பீம
வேனன் கடோதகசன் இவ்விருவரும் மிகவும்பெரிதானகாரியத்தைச்
செய்தார்கள். பிறகு, துரியோதனன் அவ்விருவரையும் எதிர்த்து
வந்து தடுத்தான். பாரதரே! கடோதகசன், பிதாவானபீமவேன
னைக்காட்டிலும் மேலாகப் போர்புரிந்தான். ஆச்சரியகரமான ஹிமம்
பாபுக்ரனுடைய அந்தப் பராக்ரேமத்தை, நாங்கள் அந்தயுத்தத்தில்
கண்டோம். பாண்டுபுத்திரனுனைபீமவேனனோடு மிக்ககோபங்கொண்டு
அட்டஹாஸஞ்செய்து ரோஷமுள்ள துரியோதனனை ஒருபாணத்தால்
மார்பிலடித்தான். பிறகு துரியோதனராஜன் வலிமைபொருந்திய
அந்த அடியினாலே துன்பமடைந்து ரதத்தின்மத்தியில் உட்கார்ந்தான்;
மூர்ச்சையுமடைந்தான். அரசரே! துரியோதனன் பிரஜைஞயிழந்
ததைஅறிந்து அவனுடையஸாரதியானவன் மிகவிரைவாக அவனைப்
போர்க்களத்தினின்றி வேறிடத்திற்குக்கொண்டுபோனான். பிறகு
சேனையானது முறிய அடிக்கப்பட்டது. பிறகு நான்குபக்கங்களிலும்
ஓடும் அந்தக்கொளவசேனையைப் பீமன் கூர்மையுள்ள அம்புளால் அடி
த்துக்கொண்டு அதன்பின்புறத்தில் அகனுடன்கூடவே ஓடினான்.
துரோணரும் காங்கேயரும் அந்தச்சேனையைப் பார்த்துக்கொண்
டிருக்கும்பொழுதே, தோள்களுள் சிறந்தவனுனை த்ருஷ்டத்யுமன்

ஹம், பாண்டிபுத்திரரானதர்மநந்தனரும் பகைவர்களுடையபடையை அழிக்குந்திறமைபொருந்திய கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார்கள். ஒடுகின்ற உமதுபுத்திரனைச்சேர்ந்த அந்தச்சேனையை மகாரதர்களானபீஷ்மரும் துரோணரும் தடுப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாக வில்லை. பீஷ்மராலும் பரிசுபலசாலியான துரோணராலும் தடுக்கப் படுகின்ற அந்தச்சேனையானது அவ்விருவரும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஓடிக்கொண்டேயிருந்தது. பிறகு ஆங்காங்கு ராதிகர்கள் ஆயிரக்கணக்காகஓடும்பொழுது ஒமீரத்தின்மீதுதிரியி நுங்கின்ற அபிமன்யுஸாத்யக இருவரும் யுத்தத்தில் சகுனியினுடையச்சேனையை நான்குபுறத்திலும் நசுமச்செய்தார்கள். அப்பொழுது அந்தஸாத்யகி அபிமன்யுஇருவரும், அமாவாஸ்யைநிகழைய அடைந்து ஆகாயத்தில் சந்திரசூரியர்களிருவரும் விளங்குவதுபோலவிளங்கினர். வேந்தரே! அர்ஜுனனே பிறகு கோபமுற்று மேகமானது நீர்த்தகைகளைப்பொழிவதுபோல உம்முடையசேனையின்மீது சரமாரியைப்பொழிந்தான். பிறகு, அந்தயுத்தத்தில் பார்த்தனுடைய அம்புகளால் வதம்செய்யப்பெடும் கொளவச்சேனையானது துக்கத்தினாலும் பயத்தாலும் நடுக்கமுற்று ஓடியது. அந்தச்சேனைகள் ஓடுவதைக்கண்டு துரியோதனனுக்குரன்மையைச்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் மகாரதர்களுமானபீஷ்மரும் துரோணரும் பரபரப்புடன் துடித்தார்கள். பிறகு அரசனான துரியோதனன் தேறுதல்அடைந்து நான்குபுறத்திலும்ஒடுகின்ற அந்தஸைனியத்தைத் திருப்பினான். பாரதரே! கூத்திரியர்களுள் மகாரதர்களான எவ்வெவர்கள் எந்தஎந்தஇடத்தில் உமதுகுமாரனைப் பார்த்தார்களோ அவ்வவர்கள் அந்தஅந்தஇடத்தில் திரும்பினார்கள். திரும்பினவர்களான அந்தவீரர்களைக்கண்ணுற்று அவர்களைக்காட்டிலுபலேறாபிராந்தின்ற மற்றஜனங்களும் அன்யோன்யம் பகையோடும் லஜ்ஜையோடுநிரந்தார்கள். அரசரே! சந்திரோதயகாலத்தில் விருத்தியடைகின்றகடலினுடையவேகம்போல மறுபடியும்மீண்டிவருகின்ற அவர்களுக்கு வேடமுண்டாயிற்று. ராஜாவான துரியோதனன் யுத்தத்தில் அவர்கள் திரும்பிவருவதைப்பார்த்து விரைவாகச் சந்தனு குமாரரான பீஷ்மரையடைந்து, 'பாரதரே! பிதாமஹரே! நான் உம்மிடம் ஒன்று சொல்லுகிறேன்; அதனை நீ தெரிந்துகொள்ளும். கொளவரே! நீரும், அஸ்தாங்கனையந்தவர்களுள் உததமரும் புத்திரரையும் பித்திரவர்க்கங்கையுமுடையவருமான துரோணரும், மகாவில்லாளியான கிருபரும் ஜீவித்திருக்கும்பொழுதே சேனை ஒடுகிற தென்பதை நான் தக்கதென்று எண்ணவில்லை. யுத்தத்தில் உமக்கும்

துரோணருக்கும் துரோணபுத்திரருக்கும் கிருபருக்கும் எவ்விதத் தாலும் பாண்டவர்கள் தகுந்தஎதிராளிகளென்று நான்எண்ணவில்லை. பிதாமஹே! வீரரே! பாண்டவர்களாலே இந்தச்சேனை சொல்லப் படுவதை நீர்பொறுத்துக்கொண்டிருத்தலால் அவர்களிடத்து அரு ளுள்ளவராகிறீர். இது நிச்சயம். அரசரே! முன்னரே சேர்ந்துஆலோ சிக்குங்காலத்தில், 'யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் த்ருஷ்டத்யும்னனையும் ஸாத்யகியையும் நான் எதிர்த்துப் போர்புரியேன்' என்று நீங்கள் எனக்குச் சொல்லியிருக்கவேண்டும். தேவரீர், ஆசாரியர், கிருபர் ஆகியஉங்களுடையவார்த்தையைக்கேட்டன்றோ கண்ணோடுசேர்ந்து செய்யவேண்டியகாரியத்தைப்பற்றி அர்பொழுதே நான் ஆலோசித்திருக்கிறேன். புருஷசிரேஷ்டர்களை! உங்களிருவராலும் இந்தயுத்தத் தில் நான் கைவிடத்தகாதவனாயின் தக்கவல்லமையோடு நீங்கள் போர்புரியவேண்டும்' என்றசொன்னான். பிஷ்மர் இந்தவார்த்தையைக் கேட்டு அடிக்கடி மிகநகைத்துக் கோபத்தினால் இரண்டுகண்களையும் புரட்டிவிழித்து உம்முடையபுத்திரனைப்பார்த்து, 'அரசனே! யுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் இந்திர னுடன்கூடினதேவர்களாலும் ஜயிக் கத்தகாதவர்களென்று பலவாறாக உண்மையாயும் ஹிதமாயுமுள்ளவார்த்தையை நான் உனக்குக் கூறியிருக்கிறேன். பிராயமுதிர்ந்தவனும் வாழ்நாட்கள்சென்றவனுமானஎன்னாலே எது இப்பொழுது செய்ய முடியுமோ அதை என்சக்திக்குத்தக்கபடி செய்யவேபோகிறேன். நீ பந்துக்களுடன் இப்பொழுது பார். அப்படிப்பட்டயான் எல்லா ஜனங்களும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒருவனாயிருந்து கொண்டு ஸைனியங்களுடன்கூடினபாண்டவர்களைப் பந்துக்களுடன் கூட இப்பொழுது தடுக்கப்போகிறேன்" என்றுகூறினார். பிஷ்மர் இவ்வாறுசொல்லியவுடன் உமதுபுத்திரர்கள் ஸந்தோஷத்தோடு சங்கங்கையூதினார்கள்; பேரிகைகளையும் மிகவும்அடித்தார்கள். வேந்தரே! பிறகு பாண்டவர்கள் பெரிதானஅந்தமுழக்கத்தைக்கேட்டுச் சங்கங்கையூதினார்கள்; பேரிகைகளையும் முரசங்களையும் அடித்தார்கள்" என்றுகூறினான்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(தமதுபிரதிஜ்ஞையையீறித் தண்ணிரான் பீஷ்மரைக்கோல்க்சேன்றதும், அர்ஜுனன் தடுத்ததும்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பயங்கரமான அப்படிப்பட்டயுத்தமானது பீஷ்மராலேபிரதிஜ்ஞைபண்ணப்பட்டவளவில், அதிகதுக்கத்தையடைந்திருக்கின்ற என்புத்திரனாலே கோபமுட்டப்பட்டபீஷ்மர் அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவவீரர்களின் விஷயத்தில் யாதுசெய்தார்? அல்லது பாஞ்சாலர்களாவது பிதாமஹரானபீஷ்மர்விஷயத்தில் யாதுசெய்தனர்? அதை எனக்குச் சொல்” என்றவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“பாரதரே! அன்றைக்குப் பெரும்பான்மையாக முற்பகல்சென்று சூரியனும மேற்றிசையை அடைந்து மகாத்மாக்களான பாண்டவர்களும் ஜயம்பெற்று மகிழ்ந்திருக்கையில் எல்லாத் தர்மவிசேஷங்களையும் மறந்தவரான உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் பெரியசேனையினாலும் உமதுபுத்திரர்களாலும் நான்குபக்கங்களிலுமாகிப்பட்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்துச் சென்றார். பாரதரே! பிறகு உமது அநீதியினாலே நமக்குப் பாண்டவர்களுடன் மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடிய கைகலந்த போர் நடக்க ஆரம்பித்தது. அந்தயுத்தத்தில் சப்திக்கின்றவர்கள் அடிக்கப்படுகின்ற கையுறைகள் இவற்றின் பெரிய சப்தமானது பிளக்கப்படுகின்ற மலைகளினுடைய சப்தம்போலத் தோன்றியது. அந்த யுத்தரங்கத்தில் நாற்புறங்களிலும், ‘சில்; சிற்றேன்; இவனைத் தெரிந்து கொள்; திரும்பு; உறுதியாகநில; உறுதியாயிருக்கிறேன்; அடி’ என்கிற சப்தம் கேட்கப்பட்டது. சீமேஷி முகின்ற பொன்மயமான கவசங்களிலும் கிரீடங்களிலும் கொடிமரங்களிலும், மலைகளின்மீது சுற்கள் வீழ்ந்தால் எவ்விதமான சப்தம் உண்டாகுமோ அவ்விதசப்தம் உண்டாயிற்று. பிறகு நூறு நூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் விழுகின்ற தலைகளும் அவ் வகரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கைகளும் பூமியை அடைந்து துடித்தன. சிலபுருஷசிரேஷ்டர்களின் தலைகள் அறுக்கப்பட்டன. சிலர் விற்களைக்கையில் எடுத்துத் தம் மற்ற ஆயுதங்களை ஏந்தியும் நின்றார்கள். பின்பு, உத்தமமான குதிரைகள் மனிதர்கள் யானைகள் இவைகளினுடைய சரீரத்

¹ பொருந்தாமையால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தினின் று உண்டாகியதும் யானைகளுடைய அங்கங்களாகிறதற்களையுடையதும் பயங்கரமானதும் மாம்ஸங்களாலும் ரக்தங்களாலும் சேறுள்ளதும் பரலோகமாகிறஸமுத்திரத்தோடு நோக்கிச் செல்லுகின்றதும் கழு குகளையும் நரிகளையும் ஆனந்திதாச்செய்கின்றதும் மிக்கவேதமுள்ளதும் உதிரவெள்ளம்பெருகுசின்றதுமான ஒருநதியானது ஓட ஆரம்பித்தது. பரதகுலத்திற்பிறந்தமன்னரே! உமதுபுத்திரர்களுக்கும் பாண்ட வர்களுக்கும் நடந்ததுபோன்றயுத்தம் ஜனங்களால் பார்க்கப்பட்டதுமில்லை; கேட்கப்பட்டதுமில்லை. அந்தயுத்தத்தில் தள்ளப்பட்டிருக்கிறபோர்வீரர்களாலும் மலையின்கொடுமுடிகள் போலவிழுநதிருக்கின்ற கறுத்தயானைகளாலும் சூழப்பட்ட அந்தயுத்தபூமியில் ரதம்செல்வதற்கு வழியேயில்லை. இறைந்திருக்கின்ற அழகியகவசங்களாலும் தலைப்பாகைகளாலும் அந்தப்போர்க்களம் சரத்தாலத்திலுள்ள ஆகாயம்போல விளங்கியது. கொழுப்புள்ளவர்களும் அம்புகளால் அதிகமாகப்பிளக்கப்பட்டவர்களுமான சிலர் (வளியில்வந்திருக்கின்ற) நரம்புக்குவியல்களை நன்றாக இழுத்துக்கொண்டே பயமற்றவர்களாக யுத்தத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். அந்தயுத்தத்தில் விழு கின்றமற்றவர்கள், 'ஐயா! சகோதர! மித்திர! பந்துவே! என்சினேகித! மாமா! என்னைவிடாதே' என்றகூச்சாவிட்டனர். இன்னும்மற்றவர்கள், 'என்னை எதிர்த்துவா. நீ இங்குவா. ஏன் பயப்படுகிறாய்? எங்கு நீ செல்வாய்? நான் இதோ இருக்கிறேன். யுத்தத்தில் நீ பயப் படாதே' என்று கூச்சாவிட்டார்கள். அந்தயுத்தத்தில் எப்பொழுதும் மண்டலாகாரமானவிலையேந்தியவரும் அந்தனுகுமாரருமானபிஷ்மர் பற்களில்விஷமுள்ளஸர்ப்பங்களைப்போல விளங்குகின்றமுனையுள்ள அம்புகளைத் தொடுத்தார். பரதசிரேஷ்டரே! கடுமையானவிரகத்தை யுடையபிஷ்மர் எல்லாத்திருக்குக்களையும் அம்புகளால் ஒரேவழியாகச் செய்துகொண்டு பாண்டவர்களின்தேராளிகளைக் குறிவைத்துக் கொன்றார். அந்தப்பிஷ்மர் ரதமத்தியத்தில் நரத்தனம்செய்கின்றவராகவும் கையின்தேர்ச்சியைக்காண்டிக்கின்றவராகவும் சொள்ளிவட்டம்போல ஆங்காங்கு காணப்பட்டார். யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்களு டன்கூடினபாண்டவர்கள் குராரானஅந்தப்பிஷ்மர்ஒருவரை லாகவத்தினால் அனேகலக்ஷம்பிஷ்மராகக் கண்டார்கள். அந்தயுத்தத்தில் பிஷ்மரை மாயையினாலே உண்டுபண்ணப்பட்ட உருவங்களையுடையவர்போலவே எல்லாஜனங்களும் எண்ணினார்கள். ஜனங்கள் அந்தப்பிஷ்மரைக் கிழக்குத்திக்குலும்கண்டு மேற்குத்திசையிலும் கண்டனர்; பிரபுவே! அவ்வாறே வடக்குத்திக்குலங்களும் மீண்டும் தெற்குத்திக்குலம்

கண்டார்கள். சூரரான அந்தக்காங்கேயர் இவ்வாறாக யுத்தத்தில் காணப்பட்டார். பாண்டவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுள் ஒருவனாவது இவரைப்பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவனாகவில்லை. பலகணைகள் பீஷ்மருடையவில்லினின்றும் விதிபட்டுவருவதை மட்டுமே பாண்டவர்கள் கண்டார்கள். யுத்தத்தில் செய்யத்தக்கதைச் செய்வதென்றவரும் ஸேனையை யழிப்பவரும் அமரனுஷ்டாபத்தோடு ஸஞ்சரிப்பவரும் உம்முடைய பிதாவுமான பீஷ்மரைப்பார்த்து, அந்த யுத்தத்தில் பலவிதமான மனிதர்கள் அதிகமாகக் கூச்சலிட்டார்கள். அரக்கர்கள் தெய்வத்தால்தான் டப்பட்டு (பகைவர்களை) நோக்கி மிக்க கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அக்னிபோன்ற பீஷ்மரீது விட்டில் பூச்சிகள் போல ஆயிரம் ஆயிரமாக விராசத்தின்பொருட்டு விழ்ந்தார்கள். லாகவத்தினால் விரைவாகப் போர்புரிசின்ற அந்தப் பீஷ்மருடைய யுத்தத்தில் மனிதர்களையானைகள் குதிரைகள் ஆகிய இவர்களின் சரீரங்களில் விழுகின்ற ஓரம்பாவது வீணாகவில்லை. அந்தப் பீஷ்மர் நல்ல கூர்மைபுள்ளதும் இறகுகள்கட்டியதுமான ஓரம்பினால் வஜ்ராயுத்தால் மலையைப் பிளப்பது போலக் கவசத்தால் மூடப்பட்டிருக்கின்ற யானையைப் பிளந்தார். உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் கவசம்பூண்டு ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற இரண்டு மூன்று யானைவீரர்களையும் நன்கு விடப்பட்ட ஒருநராரசத்தால் கொன்றார். யுத்தத்தில் எந்த எந்த மனிதன் நாசிரீஷ்டரான பீஷ்மரை எதிர்த்து வந்தானோ அந்த அந்த மனிதன் ஒரு முகூர்த்தகாலத்தில் யுத்த பூமியில் விழ்ந்திருந்ததை நான் பார்த்தேன். இவ்வாறு ஒப்பற்றவீரரான பீஷ்மராலே கொல்லப்படுகின்ற தர்மராஜனுடைய அந்தப் பெரும்படையானது ஆயிரம் விதமாகச் சிதற அடிக்கப்பட்டது. வாஸுதேவரும் பார்த்தனும் சிகண்டியும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே பீஷ்மருடைய சரமாரியினாலே நன்கும் படிசெய்யப்பட்டு (பாண்டவர்களுடைய) பெரும்படையானது மிக்க நடுக்கமுற்றது. பீஷ்மருடையாணத்தால் நன்கு டிக்கப்பட்டு ஒடுகின்ற மகாரதர்களை அந்த வீரர்கள் முயற்சியைச் செய்தும் தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களாயினர். மகாராஜே! மகேந்திரானுக்கு ஒப்பான வீர யமுள்ள பீஷ்மராலே கொல்லப்படும்பெருஞ்சேனையானது தோல்விடைவிக்கப்பட்டது. இருவர்கள் சேர்ந்து ஓடவில்லை. மனிதர்களும் யானைகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டுக் கொடிக்களும் கூபாங்களும் விழ்த்தப்பட்ட பாண்டு புத்திரர்களுடைய சேனையானது ஹாஹாகாரத்துடன் மதிமங்கியதாயிற்று. அந்த யுத்தத்தில் பிதா புத்திரனைக் கொன்றான்; அவ்வாறே புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்றான்; தெய்வத்தினாலே பலாத்

காரமாகத் துண்டப்பட்டு வித்திரன் பிரியமான வித்திரனைக் கொன்றான். பாரதரே! பாண்டவருடைய படையிலுள்ளவர்களிற் சிலர் கவசங்களையிழந்து விரித்தமயிர்களுடன் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அதிகமாகநிலைதவறியிருக்கின்ற தபூதபதிகளுள்ளதும் தீன்ஸ்வரத்துடன் கூடியதுமான பாண்டுபுத்திரனுடைய அந்தச் சேனையானது அப்பொழுது பசுக்கூட்டம்போல் அதிகமாகச் சமுலுகின்றதாகக் காணப்பட்டது. அதிகமாகத் துன்புறுத்தப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு யாதவந்தனரான ஸ்ரீநிருஷ்ணர் சிறந்தரத்ததைநிறுத்திக் கொண்டு பிருதையின்புத்திரனுன அர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'பார்த்த! உன்னால் விரும்பப்பட்டதானகாலம் இதோ வந்துவிட்டது. நரசிரேஷ்ட! நீ மோகத்தால் மகிமயக்கம்கொள்ளாதவனுயிருந்தால் யுத்தஞ்செய். குந்தீபுத்ரா! வீர! முன்பு அரசுக்கள்சேர்ந்திருக்கும்சமயத்தில், 'போரில் என்னைஎதிர்க்கும் பீஷ்மர் துரோணர்முதலான கொளவவீரர்களைவரையும் பந்துமித்தர்களுடனே கொல்லப்போகிறேன்' என்று நீசொல்லியவார்த்தையை நீ உண்மையாகச்செய். பகைவர்களை அழிப்பவனே! அர்ஜுன! உன்னுடையபடை ஆங்காங்கு நாசம் செய்யப்படுகின்றதைப் பார். யுதிஷ்டிரருடையபடையில் அரசர்கள் ஓடுவதைப் பார். போர்க்களத்தில் வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் யமன்போன்றபீஷ்மரைக்கண்டு நம்முடையசேனையிலுள்ளவர்கள் அனைவரும் பயத்தால்பிடிக்கப்பட்டு வம்மத்தினிடத்தினின்றபயந்த அல்பமிருகங்கள்போல அதிகமாக ஓடுகின்றார்கள்' என்றகூறினார். இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்டதனஞ்சயன் வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'கிருஷ்ண! பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும். அந்தஸேனாபுத்திரத்தில் பிரவேசிக்கிறேன். பிராயமுதிர்ந்தவரும் ஒருவராலும்அவமதிக்கமுடியாதவரும் கௌரவர்களுக்குப்பிரதாமகருமான பீஷ்மரை அடித்துத்தள்ளப்போகிறேன்' என்றமறுமொழிகூறினான். அரசரே! பிறகு எந்தவிடத்தில் பீஷ்மருடையதமானது சூரியனைப்போலப் பார்க்கமுடியாததாயிருந்ததோ அவ்விடத்திற்கு மாதவர் வெள்ளிபோலப்பிரகாசிக்கின்றகுதிரைகளை நடத்தினார். குருசிரேஷ்டரே! பிறகு யுதிஷ்டிரருடையபெரியஸேனை மறுபடியும் திரும்பிவந்ததையும் மிக்ககைவன்மையுள்ள அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக்கொல்வதற்கே போரில்முயற்சித்துவருவதையுங்கண்டு பீஷ்மர் வம்மம்போல அடிக் கடிக்காஜித்துக்கொண்டு அர்ஜுனனுடையரத்தத்தின்மீது விரைவாகச் சரமாரியைப் பொழிந்தார். குதிரைகளோடும்ஸாரதியோடுங்கூட அந்த அர்ஜுனனுடையதோரானது ஒருகூணத்திற்குள்பெரியசரமாரி

யினுல்முடப்பட்டிருக்கண்ணுக்குத்தோன்றாமலிருந்தது. சிறந்தமுயற்சியையுடையவரான வாஸுதேவரோ பரபரப்பில்லாமல் தைரியத்தை அடைந்து பீஷ்மருடைய அம்புகளால்பிளக்கப்பட்ட அந்தக்குதிரைகளை நடத்தினார். பிறகு பார்த்தன் மேகம்போலக்கர்ஜிக்கின்ற திவ்யமானவில்லைக்கையிலெடுத்து மூன்றுபாணங்களாலே பீஷ்மருடைய வில்லையறுத்துத்தள்ளினான். வில் அறுக்கப்பட்ட உமதுபிதாவான அந்தப்பீஷ்மர் மீண்டும் பெரிதான வேறொருவில்லை எடுத்து ஓரிமைப்பொழுதுக்குள்ளாகவே நானேற்றி உடனே இரண்டுகைகளாலும் மேகமுழக்கம்போலப் பேரொலியிடும்படி அதனை நன்றாக இழுத்த விட்டார். பிறகு அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு அந்த வில்லையும் துண்டாக்கினான். அந்த அர்ஜுனனுடைய அப்படிப்பட்ட லாகவத்தைக்கண்டு சந்தனுபுத்திரர், 'பார்த்த! நல்லது. மஹாபாகுபலமுள்ளவனே! பாண்டுநந்தன்! நல்லது; தனஞ்சய! இத்தகைய பெரிய செய்கையானது உனக்கேதகுந்தது. மிகவும் பிரீதியடைகிறேன். என்னுடன் யுத்தம்செய்' என்று புகழ்ந்தார். யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை இவ்வாறு புகழ்ந்து பிறகு பெரிதான வேறொருவில்லைக்கையிலெடுத்து வீரரான அவர் பார்த்தனுடைய ரதத்தைக்குறித்துச் சீணைகளைத் தொடுத்தார். வாஸுதேவர் குதிரைகளை நடத்துவதில் மிக்க திறமையைக்காணிப்பித்துக்கொண்டும் அந்தப்பீஷ்மருடைய பாணங்களை வீணைச்செய்துகொண்டும் அதிலாகவத்தோடு மண்டலகதிகளுடன் ஸூஞ்சரித்தார். பாரதரே! பீஷ்மரோவெனில் அவ்வாறே வாஸுதேவர்தனஞ்சயன் இருவரையும் எல்லா அவயவங்களிலும் கூர்மைபுள்ள பாணங்களால் மிக்கவலிமையுடன் அடித்தார். பீஷ்மருடைய பாணங்களாலே அடிக்கப்பட்ட நரசிரோஷ்டர்களான அவ்விருவரும் கொம்புகளால் கீறப்பட்டுக் காயத்துடன் கூடிய பரபரப்புள்ள இரண்டுகளைகள் போல விளங்கினார்கள். யுத்தத்தில் கிருஷ்ணர்ஜுனர்களின்மீது கோபமுற்ற பீஷ்மர் மீண்டும் அதிகப் பரபரப்புடன் லக்ஷக்கணக்கான அம்புகளால் திசைகளை முடினார். அர்ஜுனனும் பீஷ்மரிடத்தில்கோபங்கொண்டு (அம்புகளால்) திசைகளை முடினான். கோபமுற்ற பீஷ்மர் அப்பொழுது உரக்க அட்டஹாஸஞ்செய்து கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடிக்கடி அடித்துக்கொண்டு கிருஷ்ணனையும் நடுங்கச் செய்தார். பிறகு மிக்கபுஜபலமுள்ள கண்ணபிரான் யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய பராக்ரமத்தையும் அர்ஜுனன் மெதுவாக யுத்தம்செய்வதையும் கண்டு, சரமாரிகளை ஓயாமல் பொழிகின்றவரும் நடுப்பக்கலையடைந்த சூரியனைப்போல இருதிருத்துச்சேனைகளுக்கும் இடையிலிருந்து (பகைவர்களை) மிகளிக்கின்றவரும் மிகவும் சிறப்புற்ற பாண்டுபுத்திர

ஹுடையபடைகளை அதிகமாகக்கொல்லுகின்றவரும் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் பிரளயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவர்போன்றவருமான பிஷ்மரைப் பொறுக்கவில்லை. சத்ருவீரர்களுையழிப்பவரும் பகவானும் கேசவரும் அளவிடமுடியாதபலமுள்ளவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவர், 'யுதிஷ்டிரருடையசேனை இனியில்லை' என்றெண்ணினார். 'பிஷ்மர் ஒருபகவிலே தேவர்களையும் அஸுரர்களையும் யுத்தத்தில் அழிப்பார். படைகளையும்பரிவாரங்களையும்ஹுடையபாண்டுபுத்திரர்களை அழிப்பதில் ஐயம் என்ன இந்ந் நெருதி? மஹாத்மாவான பாண்டவனுடைய பெரியசேனை ஒடுகிறது. இந்தக்கொளவர்களும், ஸோமர்கள் விரைவாகத்தோல்வியடைவீர்ப்பட்டலதார்பார்த்தப் பிதாமஹரைக்கண்டு அவரைஸந்தோஷிக்கச்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் விரைவாக நான்குபக்கத்திலும் ஒடுகிறார்கள். நான் பாண்டவனிடிலும் கவசமணிந்து இப்பொழுது பிஷ்மரைக் கொல்லுகிறேன். மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்களுடைய இந்தப்பாரத்தை நீக்கப்போகிறேன். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கூர்மையான அம்புநால் அடிக்கப்பட்டாலும் பிஷ்மிடத்திலுள்ள கொளவத்தினால் யுத்தத்தில்செய்யவேண்டியவிஷயத்தை அறியவில்லை' என்று எண்ணினார். அவ்வாறு அந்தவாஸுதேவர் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பிதாமஹர் மிக்ககோபங்கொண்டு அர்ஜுனனுடையரத்தினமீது திரும்பவும் கணைகளைத்தொடுத்தார். அந்தர்களைகள் அதிகமாயிருப்பதினாலே எல்லாத்திக்குச்சுகளும் நன்குமுடப்பட்டனவாயின. ஆகாயமும் திக்குகளும் பூமியும் நெணங்குளோடுபிரகாசிக்கின்றநீரியனும் காணப்படவில்லை. நெருங்கினகாற்றும் வீசிற்று. திக்குகளினத்தும் புகையுடன்கூடிக் கொந்தளிப்புற்றலவயாயின. பிறகு துரோணர், விகர்ணன், ஜயதரதன், பூரிஸ்ரவஸ், நெருதவர்மா, கிருபர், சுருதாயு, அம்பஷ்டதேசாதிபதி, வந்தா னுவந்தர்கள், ஸுதக்ஷணன், கீழ்நாட்டுவீரர்கள், ஸௌவீரர்களுடையகூட்டங்கள், வஸாதிகள், க்ஷுத்ரகர்கள், மாலவர்கள் ஆகியஇவர்களைவரும் அரக்ரான பிஷ்மருடையசட்டளைக்குச் சீழ்ப்பாடிந்து விரைவாக அர்ஜுனனை எதிர்த்தார்கள். அனேகலக்ஷக்கணக்கானகுதிரைகளாலும் சாலாட்டடைகளாலும் தேர்க்கூட்டங்களாலும் சஜயுதபதிகளாலும் அந்த அர்ஜுனன் நான்குபுறங்களிலுஞ்சூழப்படுகின்றதைச் சிசியின்பேரான ஸாத்யகி கண்ணுற்றான். பிறகு காலாட்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் எதிர்த்துப் போர்புரியப்பட்டவர்களும் சஸ்திரங்களைத்தரிக்கின்றவீரர்களுள் உத்தமர்களுமான அர்ஜுனனையும் கண்ணபிரானையும்பார்த்துச் சினிகுலத்

தில்பிறந்தவீரர்களுள் உத்தமனுன ஸாத்தியசி விரைவாக அவர்களுக்கு எதிரில் வந்தான். உறுதியான வில்லைக்கையில் கொண்ட அந்தஸ்தாயசி விரைவாகச் சத்துருப்படைகளை எதிர்த்து வந்து விருத்திரனுக்குப் பகைவனுன இந்திரனுக்கு விஷ்ணு உதவி செய்தது போல அர்ஜுனனுக்கு உதவி செய்தான். யுதிஷ்டிரருடைய படையினுள்ள யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், கொடிமரங்கள் ஆகிய இவற்றின் கூட்டங்கள் சிதறின. பீஷ்மரால் பயமுறுத்தப்பட்ட போர்வீரர்களெல்லாம் நான்கு பக்கங்களிலும் ஒடினார்கள். சினிபுங்கவனுன ஸாத்தியகியானவன் அந்தப் படையைப் பார்த்து, 'கூத்திரியர்களே! எங்கே போகப்போகிறீர்கள்? புராணங்களாலே ஸாதுக்களுடைய முன்னிலையில் இது தர்மமென்று சொல்லப்படவில்லை. சிறந்தவீரர்களே! உங்கன்பிரதிஜனருடைய விட்டுவிடாதீர்கள். உங்களுக்குரிய வீரத்தையெல்லாம் காப்பாற்றுவீர்கள்' என்று சொன்னான். அவ்வாறு ராஜஸ்ரீஷ்டர்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஒடுகின்ற ஹதயம் அர்ஜுனன் மெதுவாக யுத்தம் செய்கின்ற ஹதயம் பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அஸாத்தியமாகப் பராக்ரமத்தால் விருத்தியடைகின்ற ஹதயம் எல்லாக்கொளவர்களும் எதிர்த்து வருகின்ற ஹதயம் பார்த்துப் பொறுதவரும் மஹாபலசாலியும் தாசார்க்களையெல்லாம் காப்பவரும் இந்திரனுடைய இளைய சகோதரருமான அந்தக்கண்ணபிரான் மஹாகீர்த்திசாலியான ஸாத்தியகியைப் புகழ்ந்து பின்வருமாறு வசனிக்கலானார். 'சிதிகுலத்தில்திறந்த ததயவீர! எவர்கள் போகின்றார்களோ அவர்கள் போகட்டும்; எவர்களை நுக்கிறார்களோ அவர்களும் செல்லட்டும்; இப்பொழுது யுத்தகாலத்தில் நடத்தினின்று என்னால் பீஷ்மரும் பரிவாரங்களுடன்கூடின துரோணரும் கீழ்த்தளப்படுவதைப் பார். ஸாத்வத! கோபித்துக்கொண்டிருக்கின்ற பார்த்தஸாரதியான என்னிடத்தினின்று இத்தயுத்தகாலத்தில் கொளவர்களுள் ஒருவனாவது இப்பொழுது விடுபடமாட்டான். ஸாத்தியகியே! ஆகலால், நான் உக்கிரமான சக்ரத்தைக் கையிலேந்திப் பெரியவிரதமுள்ள பீஷ்மருடைய உயிரைக் கவரப்போகிறேன். தேராளிகளுள் சிறந்தவர்களான பீஷ்மரையும் துரோணரையும் பரிவாரங்களுடன் யுத்தத்தில்கொண்டு தனஞ்சயனுக்கும் தர்மராஜருக்கும் பீமனுக்கும் அஸ்வினிபுத்திரர்களுக்கும் பிரீதியை உண்டுபண்ணப்போகிறேன். மேலும் திருகராஷ்டிரபுத்திரர்களையென்றையும் இன்னும் அவர்கள் பக்கத்தில் சேர்த்த ராஜஸ்ரீஷ்டர்களையுங்கொண்டு ஸந்தோஷத்துடன் யுதிஷ்டிரராஜரை ராஜ்யத்தையடையும் படி செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன்னார். இவ்வாறு இந்தவார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு மஹானுபாவரான அந்தக்கண்ணபிரான் கூர்மை

யுள்ளதும் புராதனமுமானசக்ரரூபத்தை நினைத்தாரா. ஸுதாசன மென்னும்சக்கரமானது நினைத்தமாத் திரத்திலேயே அவருடையகைந் துனியில் தானாகவே ஏறிக்கொண்டது. நாராயணருடையபாகுவாகிற காம்புள்ளதும் யுத்தத்தில்பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றதுமான அந்தச்சக்ர மாகிறபத்மமானது (முற்காலத்தில்) ஸ்ரீமந்நாராயணருடையநாடியி லுண்டானதும் பாலசூரியனுக்குஒப்பானவர்ணமுள்ளதுமான ஆதி பத்மம்போல விளங்கியது. அந்தக்நிருஷ்ணனுடையதேகமாகிறபெரிய தடாகத்தில்முனைத்ததும் அவருடையகையாகிறகாம்புள்ளதும் வாள் போலக்கூர்மையானதுனிகளாகிறஅழகியஇதழ்களுள்ளதுமான அந் தச்சக்ரமாகிறபத்மமானது நிருஷ்ணனுடையகோபமாகிற உதயகா லத்துஸூர்யனுல் மலர்த்தப்பட்டு விளங்கியது. பிறகு மகாத்மாவும் வஸுதேவபுத்திரருமானநிருஷ்ணன் நடுஅழகியதும் சூரியனுடைய ஒளிபோன்றஒளிபொருந்தினதும் வஜ்ரரூபம்போன்றமகிமையுள்ள தும் சத்திகளை நுனிகளில்கொண்டதுமானசக்ரத்தைக் கையினுல்எடுத்தித் துக் குதிரைகளைவிட்டுவிட்டு ரதத்தினின்றதுள்ளிச்சுதித்துக் காலடி களாலே பூமியைஅதிரச்செய்துகொண்டு பீஷ்மரைநோக்கி விரைந்து சென்றார். யுத்தத்தில்இருக்கும்மதத்தினுல்லன்றுமறியாதவரும் கர்வ மிஞ்சினவருமானபீஷ்மரை, (சத்துருக்களை)அழிப்பவரும் உபேந்திர ரருமான அந்த ஸ்ரீவாஸுதேவர் கோபங்கொண்டு கஜயூதபதியைக் கொல்லஎண்ணியவம்மம்போல ஸேனாமத்தியத்தில் எதிர்த்துஒடி வந்து, தொங்குகிறபீதாம்பரத்துடன் ஆகாயத்தில் மின்னலோடு கூடியமேகம்போல விளங்கினார். சக்கரத்தைக்கையிலேந்தியவரும் உரக்கவிம்மலாதம்செய்கின்றவரும் கோபங்கொண்டவரும் உபேந்திர ரருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரைப்பார்த்து எல்லாப்பிராணிகளும் கௌர வர்களுக்குஅழிவுநேர்த்ததுபோலே எண்ணி அதிகமாகஆரவாரித்தன. சக்கரத்தைக்கையிலேந்தியவரும் எல்லாஉலகங்களையும்அழிப்பவர் போன்றவரும் பீஷ்மரைஎதிர்த்துப்பார்க்கின்றவரும் லோகநாதரு மானஅந்தவாஸுதேவர் பிராணிகளைஎரிக்கப்போகிற (ஊழித்) தீப் போல விளங்கினார். அங்ஙனம்தம்மைஎதிர்த்துவருகின்றவரும் கையி ல்சக்கரம்பிடித்தவருமானசண்ணபிராணைக்கண்டு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் காண்டவம்போன்றஒலியுள்ளஅந்தப்பெரியவிலலை இரண்டு கைகளாலும் பரபரப்பின்றி அப்பொழுது இழுத்தார். யுத்தத்தில் மயக்கமற்றமனத்தையுடையபீஷ்மர் முடிவற்றபௌருஷத்துடன் கூடினகோவந்தரைப்பார்த்து, 'தேவநாதரே! ஜகந்நிவாஸரே! வாரும்; வாரும்; மாதவரே! சக்ரபாணியே! உமக்குவந்தனம். லோகநாதரே!

ஸர்வசரண்யரே! புத்தத்தில் உத்தமமானரத்தினின்று என்னைப் பலாத்காரமாய்க் கீழேதள்ளும். இப்பொழுது உம்மால் கொல்லப்பட்ட ஹங்குட எனக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மையே. அந்த கர்களுக்கும் விருஷணிகளுக்கும்நாதரே! வீரரே! நீர்திரித்துவந்த தால் முவுலகங்களாலும் நான் கௌரவப்படுத்தப்பட்டவனாகிறேன்' என்றுவிஜ்ஞாபனம்செய்தார். பிறகு, மிகநீண்டும்பருத்துமிருக்கின்ற கைகளுள்ளபார்த்தனும் அதிகவேகத்துடன் ரதத்தினின்றுபாய்ந்து கீழேகுதித்து யதுக்களுள்சிறந்தவீரரும் பருத்துத்தொங்கும்சிறந்த கைகளுள்ளவருமான ஸ்ரீஹரியைப் பின்தொடர்ந்துஒடிக்கைகளில் பிடித்துக்கொண்டான். தேவதைகளுக்கெல்லாம்ஆதியானவரும் யோகியுமான ஸ்ரீவிஷ்ணுவானவர் அப்பொழுது (அர்ஜுனனால்) தடுக்கப் பட்டு மிகுந்தகோபங்கொண்டு பெருங்காற்றானது ஒருமரத்தைக் கொண்டுபோவதுபோல வேகத்தோடு அர்ஜுனை இழுத்துக்கொண்டே சென்றார். அரசரே! பிருதையின் புத்திரனான அர்ஜுனனே பீஷ்மருடையபக்கத்தைக்குறித்து விரைவாகத் திரித்துஒடுகின்ற ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானைப் பலத்தினாலே இரண்டுமூல்களையுங்கட்டிக்கொண்டு அதிபர யாஸத்தினாலே பத்தாவதுஅடியில் போகவொட்டாமல்பலாத்காரமாகத்தடுத்தான். பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்டமாலையையுடைய அர்ஜுனன் அவ்வாறுநிற்கின்றகிருஷ்ணனைப் பீதியுடன் ஸாஷ்டாங்கமாக¹ வணங்கி, 'கேசவரே! நீர் கோபத்தை விலக்கவேண்டும். பாண்டவர்களுக்கெல்லாம் தேவரீரல்லவோ முக்கியமானகதி. கேசவரே! புத்திரர்கள்மீதும் ஸகோதரர்கள்மீதும் நான் ஆணையிடுகிறேன். பிரதிஜ்ஞை செய்யப்பட்டபடி இந்தக்காரியத்தை நான் விடப்போகிறதில்லை. உபேந்திரரே! நான் உம்மால் தூண்டப்பட்டுக் கௌரவர்களுக்கு நாசத்தைபுண்புண்ணுவேன்' என்று கூறினான். பிறகு அந்தஅர்ஜுனனுடையபிரதிஜ்ஞையையும் ஸங்கேதத்தையும்கேட்டு மனமகிழ்ந்தஜனர்த்தனர் கௌரவசிரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்குப்பிரியத்தைச்செய்வதில் உறுதியாகநின்று சக்கரத்துடன் மறுபடியும் ரதத்தின்மீதேறினார்.

¹ பிறகு பகவான் பாஞ்சஜன்யத்தின்ஒலையினாலே எல்லாத்திக்குக்களையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்தார். கழுத்திலுள்ளபொன்னணிகளும் தோள்வளைகளும் குண்டலங்களும் நிலைகுலைந்திருப்பவரும் புழுதியடர்ந்த அழகிய தாமரைமலர்போன்றகண்களையுடையவரும் மாசற்ற பற்களையுடையவரும் சங்கத்தைக்கையில்லொண்டவருமான ஸ்ரீவாஸு

தேவரைப்பார்த்துக் கௌரவவீரர்கள் அதிகமாக ஆரவாரித்தார்கள். பிறகு கௌரவர்களுடைய எல்லாச் சேனைகளிலும் மிருதங்கங்கள், பேரி வாத்தியங்கள், பணவங்கள் இவைகளுடைய நாதங்களும் தேருருளை நுனியினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட சப்தங்களும் துந்துபிவாதயகோஷங்களும் உச்சிரமான வில்மநாதங்களும் தோன்றின. இடிமுழுக்கத்திற்கு ஒப்பான பார்த்தனுடைய காண்டவத்தின் ஒலியானது ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் அடைந்தது. பாண்டவனுடைய வில்லினால் விடப்பட்ட மாசற்ற பள்பளப்பான பாணங்கள் எல்லாத்திக்குக்களிலும் சென்றன. கௌரவர்களுக்கெல்லாம் அதிபனு தூரியோதனன் அதிவேகத்துடன் பிஷ்மரோடும் பூரிஸ்ரவஸோடும் சேர்ந்து கையிப்பாணத்தை எடுத்து உலர்ந்த காட்டை எரிக்க எண்ணங்கொண்ட அக்னிபோல அர்ஜுனனை எதிர்த்து வந்தான். பிறகு பூரிஸ்ரவஸ் பொற்கணுக்களுள்ள ஏழுபல் வங்களை அர்ஜுனன் மீது விடுத்தான். தூரியோதனனும் கொடிய வேகமுள்ளதோ மரத்தைப் பிரயோகித்தான். சலயனும் சந்தனுபுத்திரரான பிஷ்மரும் கதையையும் சக்தியையும் பிரயோகித்தனர். அந்த அர்ஜுனன் பூரிஸ்ரவஸ் விடுத்த சிறந்த ஏழு பாணங்களை ஏழு பாணங்களால்தடுத்துக் கூர்மையான கூர்ந்ததினாலே தூரியோதனன் கையினால் வீசியதோ மரத்தையும் நாசம் செய்தான். பிறகு வீரனு அந்த அர்ஜுனன் சாந்தனவரால் விடப்பட்டு மின்னலொளிபோல் பிரகாசிக்கின்றதும் அதிவேகமாய் வருகின்றதும் மங்களகரமுமான அந்தச் சக்தியையும் மத்ரதேசாதிபனது கையினால் விடப்பட்ட கதையையும் இரண்டு அம்புகளால் அறுத்தான். பிறகு ஆச்சரியகரமானதும் மனத்தினால் எண்ணமுடியாததுமான காண்டவமென்கிற வில்லைக் கைகளால்திடமாக இழுத்து அதிகோரமானதும் ஆச்சரியகரமாயிருப்பதுமான மஹேந்திராஸ்திரத்தை முறைப்படி ஆகாயத்தில் வெளிப்படுத்தினான். பிறகு மிக்க பலசாலியும் சிறந்த வில்லைக்கையிலேந்தியவனும் கிரீடமுடையவனுமான அர்ஜுனன் அந்த உத்தமமான அஸ்தரத்தாலும் பள்பளப்புடன் அக்னிபோலப் பிரகாசிக்கின்ற சரக்கூட்டங்களாலும் எல்லாச் சேனைகளையும் துடித்தான். பார்த்தனுடைய வில்லினின்ற விடுபடும் அம்புகள் தேர்க்களையும் கொடிமுனைகளையும் விற்களையும் கைகளையும் அறுத்துப் பகைவர்களான அரசர்கள், சிறந்த யானைகள், குதிரைகள் இவைகளினிடலில் புகுந்தன. கிரீடமும் மாடையும் அணிந்த அர்ஜுனன் நல்லமுனைகளுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் திக்குக்களையும் திக்கோணங்களையும் நிரப்பிக் காண்டவத்தின் ஒலியினாலே பகைவர்களுடைய மனத்தையும் துன்பமுறும்படி செய்தான். மிகவும் கோரமான அந்த யுத்தமானது அவ்

வாறுநடக்கையில் சங்கொலிகளும் துந்துபியொலிகளும் உக்கிரமான குதிரைகளினுடையசுப்தங்களும் தேரொலிகளும் காண்டவத்தினுடைய ஒலியினாலே மறைக்கப்பட்டன. பிறகு அந்தச் காண்டவத்தின் ஒலியைக்கேட்டுச் சிறந்தபலமுள்ள விராடன்முதலான உத்தமவீரர்களும் வீரனும் பாஞ்சாலநாட்டுச் சிறைவனுமான துருபதனும் அவ்விடம் வந்தனர். எந்தளந்தஇடத்தில் காண்டவத்தினின்றும் உண்டான ன்றபேரொலியானது கேட்கப்படுகின்றதோ அந்த அந்த இடங்களிலுள்ள உம்மைச்சேர்ந்த எல்லாச்சேனைகளும் வணக்கத்தையே அடைந்தன. அவனுக்கு விரோதியாக ஒருவனும் நேரில் வரவில்லை. அரசரே! மிக்க கோரமான அந்த யுத்தத்தில் தேர்களோடும் குதிரைகளோடும் ஸாரதிகளோடுங்கூட விரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். பெரிய கொடிகளை யுடையவைகளும் மங்களகரமான பொற்கச்சைகளை யுடையவைகளும் மானயானைகளும் நாராசங்கள் (மேலே) விழுவதனால் தவிக்கும்படி செய்யப்பட்டன. (வீரர்கள்) குந்தீபுத்திரனான அர்ஜுனனால் கடியவேகமுள்ளவைகளும் இறகுகளுள்ளவைகளும் நிர்மலமானவைகளும் கூரிய முனைபுள்ளவைகளுமான பல்லங்களாலே நன்கு அடிக்கப்பட்டுக் கவசங்களும் சரீரங்களும் பிளக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து விரைவாக விழுந்தார்கள். படைமுகங்களில் பெரிய தவஜங்கள் யந்திரங்கள் அறுக்கப்பட்டுப் பேர்த்துத்தள்ளப்பட்ட இந்திரதவஜங்கள் போலக் கீழே விழுந்தன. யுத்தத்தில் காலாட்களுடைய கூட்டங்களும் தேர்ப்படைகளும் குதிரைகளும் யானைகளும் அர்ஜுனன் தொடுக்கும் அம்புகளால் அடிபட்டு விரைவாக உயிரையிழந்து அங்கங்களை ஒடுக்கிக்கொண்டு பூமியில் வீழ்ந்தன. அரசரே! அப்பெரும்போரில் சிறந்த அந்த ஐந்திராஸ்திரத்தினால் (வீரர்கள்) கவசங்களும் உடல்களும் பிளக்கப்பட்டவர்களார்கள். பிறகு சஸ்திரங்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட மனிதர்களுடைய தேகங்களினின்றும் பெருகு கின்ற ரகத்ததை ஜலமாகக் கொண்டதும் மனிதர்களுடைய மாம்ஸங்களையே நுரையாகக் கொண்டதும் மரித்திருக்கின்ற யானைகளுக்கு திரைகளுடைய சரீரங்களாகிற கரைகளுள்ளதும் அரசர்களுடைய மஜ்ஜையும் அதிகமான மாம்ஸங்களுமாகிற சேறுள்ளதும் மயிர்கள் நிறைந்திருக்கும் மண்டையோடுகளாகிற புல்தரைகளுள்ளதும் சிதறிக்கிடக்கின்ற பற்பல கவசங்களாகிற அலைகளாலே வியாபிக்கப்பட்டதும் அறுக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதர்கள் குதிரைகள் யானைகள் இவைகளின் எலும்புகளாகிற முக்கான்களுள்ளதும் அதிவேகமுள்ளதும் பெரிய பிரவாகத்தை யுடையதும் அநேகராக்ஷஸ்கூட்டங்களாலும் பூதங்களாலும் அடையப்பட்டதும் ஆயிரக்கணக்கான சரீரக்குவியல்களை இழுத்

துச்செல்லுகின்றதும் மஹாகோரமானதுமான ஒருநதியானது அர்ஜுனனால் அந்தயுத்தங்களத்தில் கூர்மையானசரக்கூட்டங்களால் உண்டு பண்ணப்பட்டது. நாய்களாலும் ¹ கங்கங்களாலும் செந்நாய்களாலும் ² க்ருத்ரங்களாலும் காக்கைகளாலும் ஊனுண்ணும்பிருகங்களினுடையகூட்டங்களாலும் சிறுத்தைப்பூலிகளாலும் அணுகப்பட்ட கரைகளுள்ளதும் க்ருரமானதும் பெரிதானவைதரணிந்தபோல விளங்குவதும் அர்ஜுனனுடையஅம்புக்கூட்டங்களால் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் மாம்ஸம், ஊனீர், ரக்தம் இவைகளோடுபெருகுகின்றதும் மிக்கபயங்கரமுமான அந்தரக்தநதியை மனிதர்கள் கண்டார்கள். பிறகு பல்லானாலே சிறந்தவீரர்களழிக்கப்பட்ட கௌரவர்களுடைய சேனையைக்கண்டு அந்தச்சேதிதேசத்துவீரர்களும் பாஞ்சாலர்களும் கருஷர்களும் மச்சதேசத்தார்களும் ஜயத்தைஅடைவதில்ஸமர்த்தர்களும், புருஷர்களுள் உத்தமவீரர்களுமான பாண்டவர்களும் ஆகிய அனைவரும் ஒன்றசேர்ந்து கௌரவசேனையிலுள்ளபோர்வீரர்களை மிக்கபயமடையும்படிசெய்துகொண்டு உரக்கவிம்மநாதம்செய்தார்கள். பகைவர்களுக்குப்பயத்தைஉண்டுபண்ணுகின்ற கிரீடியானவன் உத்தமவீரர்கள்கொல்லப்பட்ட படைகளைக்கண்டு மான்களுடைய பெருங்கூட்டங்களை விம்மமானதுபயமடையச்செய்வதுபோல ஸேனாதிபதிகளுடையஸேனையை அதிகபயமடையும்படிசெய்தான். காண்டவத்தைவில்லாகக்கொண்டஅந்தஅர்ஜுனனும் ஜனார்த்தனரும் அதிகஸந்தோஷத்துடன் விம்மநாதம்செய்தார்கள். பிறகு பிஷ்மர், துரோணர், துரியோதனன், பாஹ்லிகன் இவர்களோடுகூடின கௌரவர்கள் ஆயுதங்களால்மிக்ககாயப்படுத்தப்பட்டமேனியுடன் சூரியனுடையகரணக்கூட்டங்கள்மறைவதையும் சூரியனுடையசிவப்பானகாந்தியுடன் கூடியஸந்தியையடைந்திருக்கின்றராத்ரியையும் பரவியிருக்கின்றதும் கொடியதும் பொறுக்கமுடியாததும் புகாந்தகாலத்திற்கு ஒப்பானதுமான அந்தஐந்திராஸ்திரத்தையும் கண்டு யுத்தத்தைவிட்டு ஒடினார்கள். தனஞ்சயனும் உலகத்தில் கீர்த்தியையும் யசஸையும்பெற்றுப் பகைவர்களைவென்று போர்முடித்து அரசர்களோடும் ஸஹோதரர்களோடும்சேர்ந்து இரவில் சேனைதங்கியிருக்கும்படித்தைக்குறித்துச் சென்றான். பிறகு அந்தராத்ரியின்தொடக்கத்தில் கௌரவர்களுடைய நெருங்கிய அதிகோரமானசப்தமானது உண்டாகியது. அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் பதினாயிரத்தோரளிகளையும் எழுநூறுயானைகளையுங்கொன்றான். அவ்வாறே கீழ்நாட்டுவீரர்களும் எல்லாஸௌ

வீரர்களுடையகூட்டங்களும் கூடாத்தார்களும் மாலவர்களும் அடித் துத்தள்ளப்பட்டார்கள். வேறொருவன் எந்தக்காரியத்தைச் செய்ய முடியாதோ அப்படிப்பட்டபெரிதானகாரியம் தனஞ்சயனால் செய்யப்பட்டது. பாரதரே! ஸ்ருதாயு, அம்பவ்ஷ்டேசாதிபதி, ராஜாவான துர்யோதனன், துர்மர்ஷணன், சித்ரஸேனன், துரோணர், கிருபர், ஜயத்ரதன், பாஹ்லீகன், பூரிஸ்ரவஸ், சல்யன், சலன், பீஷ்மர், தூற்றுக கணக்காகக்கூடியிருக்கிற அனேகபுத்தவீரர்கள் ஆகியஎல்லோரும் உல கத்தில்காரதனென்றுபிராவித்திபெற்றவனும் கோபங்கொண்டவனும் பிருதையின்புத்திரனுமான அர்ஜுனனால் போரினிடையில் தன்கை வன்மையால் ஜயிக்கப்பட்டார்கள்'என்றசொல்லிக்கொண்டே உம் மைச்சேர்ந்தஎல்லாஸைனிகர்களும் ஸேனைதங்குமிடத்திற்குச் சென் றார்கள். கௌரவர்களுடையசேனையானது கிரீடியினால்பயமுறுத்தப் பட்ட எல்லாபுத்தவீரர்களுடனும் நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற ஆயிரக்கணக் கான கொள்ளிக்கட்டைகளோடும் பிரகாசிக்கின்ற தீவட்டிகளுடனும் கூடி வாஸஸ்தானத்தைக்குறித்துச் சென்றது.

முன்றுவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

அறுபதாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம ப த ப ர் வ ம். (தோட்டிச்சி.)

(பீஷ்மார்ஜுனர்களுடைய யுத்தவீணைம்.)

பாரதரே! மகாத்மாவானபீஷ்மர் இரவுவிடிந்தவுடன் எல்லாச் சேனைகளாலும்சூழப்பட்டிச் சத்துருக்களைக்குறித்துக்கோபங்கொண்டு பாரதர்களுடையஸேனைகளுக்குமுன்னே சென்றார். அந்தப்பீஷ்மரைத் துரோணர், துரியோதனன், பாஹ்லீகர்கள், துர்மர்ஷணன், சித்ரஸே னன், மிக்கபலசாலியானஜயத்ரதன், இன்னும்மற்றஅரசர்கள் ஆகிய எல்லோரும் நாற்புறங்களிலும் (சூழ்ந்துகொண்டு) ஸேனாஸமூகங் களோடு சென்றார்கள். மிக்கமகிமைபொருந்தியவர்களும் மகாரதர் களும் காந்தியுள்வீரர்களும் விரியமுள்ளவர்களுமான ராஜசிர்ஷ்டர் களாலே சூழப்பட்ட அரசரானபீஷ்மர் தேவர்களால்சூழப்பட்ட வஜ்ர பாணிபூன இந்திரன்போல விளங்கினார். அந்தப்படைமுகத்தில் கட டப்பட்டவைகளும் அடிக்கடிஅசைகின்றவைகளும் நல்லசிவப்பும்மஞ் சளும்கறுப்பும்வெளுப்புமானநிறங்களால் விளங்குபவைகளும் பெரிய யானைகளினுடைய பிடரிகளையடைந்தவைகளுமானபெருங்கொடிகள் விளங்கின. பீஷ்மரால்காக்கப்பட்டஅச்சேனையானது மகாரதர்களா

ஹும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும்நிறைந்து வர்ஷாகாலத்தில்தோன்றியமேகங்களோடும் மின்னலோடும் இடிமுழக்கத்தோடுங்கூடின ஆகாயம்போல விளங்கியது. பிறகு டீஷ்மரால்ரக்ஷிக்கப்பட்டு மிக்க கடுமையுடனிருக்கின்ற அந்தக்கொளவஸேனையானது அர்ஜுனனைக் குறித்து நதியினுடையபயங்கரமானவேசம்போன்றஅதிவேகத்துடனே யுத்தத்தில்தோக்கங்கொண்டு சென்றது. மஹாபலசாலியும் சிறந்த வானரத்தைக்கொடியாசக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன், மறைக்கப்பட்டிருக்கிற பற்பலவிதமானபலத்தையுடையதும் தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள்இவற்றின்கூட்டங்களாகிறசிறகுகளுள்ளதும் பெரியமேகம்போன்றதுமான வ்யாளம்என்ற அந்தக்கொளவஸேனையின்வ்யூஹத்தைத் தூரத்திலிருந்தேகண்டான். அஸுரஸேனையை ஜயிப்பதில் தேவராஜன் எவ்வாறு உறுதியுள்ளவனோ அவ்வாறே சத்துருக்களுடைய படையையஜயிப்பதில் நரசிரேஷ்டனான அர்ஜுனன் உறுதியுள்ளவனாகித் தகுந்தசமயத்தில் வெள்ளைக்குதிரைகள்பூட்டியதும் கொடியையுடையதுமானரத்தத்தோடு புறப்பட்டான். நாராயணரோடுசேர்க்கைபெற்று அவரால்ரக்ஷிக்கப்பட்டஇந்திரனைப் போலவும் சூரியனோடுசேர்க்கைபெற்றசந்திரனைப்போலவும் மஹாத்மாவானஅர்ஜுனன் கேசவரோடுசேர்ந்து ஸேனாமுகத்தில் விளங்கினான். உபகரணங்களோடுகூடியதும் உறையுள்ள அழகியபார்மத்துடன்கூடியதும் யதுகுலத்தலைவரால்புத்தாங்கத்தில்துத்தப்படுகின்றதும் வானரச்கொடிசுட்டியதுமான ரதத்தைப்பார்த்துக் கொளவர்கள் உமதுபுத்திரர்களோடுகூடவே துன்பமுற்றார்கள். நன்றாக அமைக்கப்பட்டதும் லோகங்களுள்மகாரதனும் ஆபுதங்களைக்கையில்கொண்டவனுமான அர்ஜுனனால்ரக்ஷிக்கப்பட்டதும் பதினாறாயிரம்மதங்கொண்டயானைகளால்வியாபிக்கப்பட்டதுமான அந்தஉத்தமமானவ்யூஹத்தை உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் பார்த்தார்கள். கொளவர்களுள்சிறந்தவரான தர்மராஜராலே முற்பசலில்ஏற்படுத்தப்பட்டவ்யூஹம்போல இப்புவியில் உண்டானதேயில்லை; மனிதர்களால் இதற்குமுன்பார்க்கப்பட்டதுமில்லை; கேட்கப்பட்டதுமில்லை. பிறகு தலைவர்களானபாஞ்சாலர்கள் முக்கியர்களான சேதிதேசத்தார்களுடன் கட்டளைப்படி சமீபத்தைநாடி நின்றார்கள். பிறகு ரணகளத்தில் (ஸேனைத்தலைவனுடைய) கட்டளையினால் ஆயிரக்கணக்கானபேரிகைகள் அடிக்கப்பட்டு ஒலித்தன. எல்லாச்சேனைகளிலும் சங்கத்தின்ஒலிகளும் தூர்யவாத்யங்களின்ஒசைகளும் விம்மநாதத்தோடு முழங்கின. பிறகு வீரர்களாலே நானொலியிடும்படிசெய்யப்பட்டவைகளும் பேரொலியுள்ளவைகளும்

பாணங்களுடன்கூடியவைகளுமானவீரர்கள் ஒருகூணத்திற்குள் பேரீ
வாத்யங்களினுடையஒலிகளையும் பணவவாத்யங்களினுடையஒலிகளையும் சங்கங்களினுடைய பேரொலிகளையும், மறைத்தன. பிறகு, மஹானுபாவர்களானவீரர்கள், ஆகாயமானது அவ்விதமான சங்கவாத்யங்களினுடையஒலியினாலேவிரம்பியதும் பூமியினின்றையரஎழுப்பப்பட்டு விரைவாகப்பரவுகின்ற புழுதிக்கட்டத்துடன்கூடினதுமாயிருப்பதைவிளக்கமாகக்கண்டு, விரைவாக எதிர்த்தார்கள். தோளியானவன் தோளியினால்அடிக்கப்பட்டு ஸாரதியோடும் குதிரைகளோடும் ரதத்தோடும் கொடிமாத்தோடும் வீழ்ந்தான். யானையும் யானையால்அடிக்கப்பட்டு வீழ்ந்தது. காலாரும் காலாரால்அடிக்கப்பட்டு வீழ்ந்தான். உத்தமமானகுதிரைக்கூட்டங்கள் சுழன்றுவருகின்ற சிறந்தகுதிரைக்கூட்டங்களாலேஅடிக்கப்பட்டும் பயங்கரமானவைகளாகச்செய்யப்பட்டும் ஈட்டிகளாலும்சத்திகளாலும்கொல்லப்பட்டும் சுழன்றுகொண்டு ஆச்சரியமானதோற்றத்துடன் வீழ்ந்தன. பொன்றாற்செய்தகூணத்திரைக்கூட்டங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் சூரியனுடையஒளிபோன்றஒளியையுடையவைகளுமான கவசங்கள் கோடாலிகளாலும் ஈட்டிகளாலும் கத்திகளாலும் பிளக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தன. சிலரதிகர்கள் யானைகளாலே கொம்புகளாலும் தேகத்தின்பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டு ஸாரதியுடன் கூடவேவீழ்ந்தார்கள். உத்தமமானயானைகள் உத்தமமானயானையினாலும் பாணங்களாலும் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியில் வீழ்ந்தன. யானைக்கூட்டங்களால்அதிவேகத்தோடுசிறந்தஅடிக்கப்பட்டவர்களும் கொம்புகளாலும் தேகத்தின்பின்புறத்தாலும் அடிக்கப்பட்டவர்களுமான குதிரைக்காரர்கள் யௌவனமுடையவர்களானகாலாட்கள் இவர்களின் தீனஸ்வரத்தைக்கேட்டு மணிதர்கள் விரைவாகத் துக்கமடைந்தார்கள். பரபரப்புள்ள யானைகளையும் குதிரைகளையும் தேர்களையுமுடையதும் குதிரைக்காரர்களுக்கும்யௌவனமுள்ளவர்களானகாலாட்களுக்கும்மிகக்காசத்தையுண்டிபண்ணுகிறதுமான அந்தஸமயத்தில் மகாரதர்களாலே நாற்புறத்திலும், சூழப்பட்ட அந்தவானரக்கொடியையுடையஅர்ஜுனனைத் தூரத்தினின்றுபார்த்து ஐந்துபானைகளை அடையாளமாகக்கொண்ட கொடியையுடையவரும் சிறந்தகுதிரைகளுடைய வேகத்தினாலே ஆச்சரியகரமானவீர்யமுள்ள ரதத்தையுடையவருமான பீஷ்மர், மகாஸ்திரங்களாலும் வஜ்ராயுதம்போன்றபாணங்களாலும்விளக்கமுறுகிறஅர்ஜுனனை எதிர்த்தோடிவந்தார். அவ்வாறு இந்திரனுக்குச்சமமானபிரபாவத்துடன்கூடின இந்திரபுத்திர

ஞான அர்ஜுனனைக்குறித்துத் துரோணரைத்தலைவராகக்கொண்டிரு பாசாரியரும் சல்யனும் விவிம்சதியும் துரியோதனனும் ஸோமதத்த குமாரனும் விரைவாகச் சென்றார்கள். பிறகு ஸர்வாஸ்திரங்கனையும் அறிந்தவனும் ஸ்வர்ணத்தினுல்விசித்ரமானகவசமணிந்தவனும் சூர னும் அர்ஜுனபுத்திரனுமான அபிமன்யுவானவன் ரதிகர்களுடைய முற்படையிலிருந்து அருகில்வந்து வேகமாக அவர்களைவரையும் எதிர்த்தான். பொறுக்கமுடியாதசெய்கையுள்ள அபிமன்யு அந்தமகாரதர் களுடையமகாஸ்திரங்களை நாசம்செய்து மகாமந்திரங்களால்ஹோமம் செய்யப்பட்டதும் ஜவாலையினம்பியதும் யாகசாலையைஅடைந்துள் ளதுமான அக்கினியைப்போல்பிரகாசித்தான். பிறகு அதிகபலத் துடன்கூடியபீஷ்மர் புத்தகளத்தில் சத்துருக்களுடையரக்தமாகிற ஜலத்தையும் துரையைபுமுடையநதியை விரைவாக உண்டுபண்ணி அபிமன்யுவைத்தாண்டி மகாரதஞான அர்ஜுனனைக்குறித்து எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றார். பிறகு கிரீடதாரியானஅர்ஜுனன் அம்புத் தமானவிக்ரமத்தாடன்கூடியதும் காண்டவத்தினின்றிவிடப்பட்டதும் சாணைக்கல்லில்ஜீட்டப்பட்டதுமான விபாடங்கள்என்றபாணங்களு டையகூட்டத்தால் பீஷ்மருடையமகாஸ்திரஸமூகத்தை அட்டஹா ஸம்செய்துகொண்டு நாசம்செய்தான். தடையற்றசெய்கையுள்ள வ்னும் சிறந்தவானரத்தைக்கொடியாகக்கொண்டவனும் மிக்கபலசா லியுமானஅர்ஜுனன் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும்உத்தமரானஅந்தப் பீஷ்மரின்மீது பளபளப்புள்ளபாணஸமூகங்களையும் பல்லங்களையும் விரைவாக வர்ஷித்தான். அவ்வாறே ஆகாயத்தில் பீஷ்மரால் அடிக்கப் பட்டுச் சிதறின அர்ஜுனனுடையமகாஸ்திரஸமூகத்தை உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் சூரியனாலேநாசம்செய்யப்பட்டஇருளைப்போலக் கண் டார்கள். ஸத்புருஷர்களும் உத்தமர்களுமானபீஷ்மர்அர்ஜுனனிரு வராலும் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் விற்களுடையபயங்கமானசப்தத் துடன்கூடியதும் தையத்தையுடையதுமான இவ்விதமான அந்த த்வந்துவயுத்தத்தை ஜனங்களும் கௌரவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் பார்த்தார்கள்.

அறுபத்தோராவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(நிருஷ்டத்தையும்னன் சலனுடையபுத்திரனைக் கொன்றது.)

ஐயா! துரோணபுத்திரரும் பூரிஸ்ரவஸும் சல்யனும் சித்ர
ஸேனனும் சலனுடையபுத்திரனும் அபிமன்யுவைச் சூழ்ந்துகொண்ட
னர். ஒருசிக்கக்குட்டி யானைகளோடு எதிர்த்துபுத்தம்செய்வதுபோல
அபிமன்யுவானவன் அதிகபராக்கிரமசாலிகளான ஐந்துபுருஷசிரேஷ்
டர்களோடு தனியே போர்புரிவதை ஜனங்கள் கண்டார்கள். தவறாமல்
லக்ஷயத்தை அடிக்கும் திறமையுடனிருத்தலால் செளர்யத்திலும் பராக்
கிரமத்திலும் அஸ்திரத்திலும் கைத்தேர்ச்சியிலும் அர்ஜுனகுமார
னான அபிமன்யுவுக்கு ஒருவனும் நிகராகவில்லை. அவ்வாறு போ
ரில் வல்லமையை வெளியிடுகின்றவனும் பலாவர்களை அடக்குகிறவ
னும் மிகுந்தமுயற்சியுடையவனுமான அப்படிப்பட்டபுத்திரனைக்
கண்டு பிறகு அர்ஜுனன் விம்மநாதம்செய்தான். ராஜேந்திரரே!
அப்படிப்பட்ட கௌரவஸையத்தைப் பிடிக்கின்ற உம்முடைய
பௌத்திரனைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும்
சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சத்தருக்களைத் தையமடையச்செய்கின்ற
அபிமன்யுவானவன் தையமுடையவனாகத் தேஜஸோடும் பலத்
தோடும் கௌரவர்களுடையசேனையை எதிர்த்தான். யுத்தகளத்தில்
பகைவர்களோடு சண்டையிடுகின்ற அந்த அபிமன்யுவினுடைய கைத்
தோர்ச்சிவழிநிற்கும்பெரியவில்லானது ஸூரியனுக்கு ஒப்பான ஒளி
யுள்ளதாகக் காணப்பட்டது. அந்த அபிமன்யு துரோணபுத்திரரை ஒரு
பாணத்தாலும் சல்யனை ஐந்து பாணங்களாலும் அடித்துப் பிறகு எட்டுப்
பாணங்களாலே சலனுடையபுத்திரனதுகொடியையும் அறுத்தான்.
ஸோமதத்தகுமாரனாலே பிரயோகிக்கப்பட்டதும் பொன்மயமான தண்
டமுள்ளதும் ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பாக விளங்குகின்றதுமான அப்படிப்
பட்ட பெரியசக்தியை அபிமன்யு கூர்மையான ஓரம்பினால் எதிர்த்து
அடித்தான். பல்குனகுமாரனான அவன் யுத்தத்தில் மிக்கவேகமுள்ள
பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற சலயனுடையவில்லைக் கடியவேகமுள்ள
ஒருபல்லத்தால் அறுத்தான். அவன் நான்குபல்லங்களாலே நான்கு
குதிரைகளையும் அடித்தான். மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களான பூரிஸ்ரவஸ்,
சல்யன், துரோணபுத்திரர், சலன், அவனுடையகுமாரன் இவர்களை
வரும் அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவினுடைய புஜபலத்தினுடைய

மிகுதியினால் அவனை எதிர்த்துச் செல்லவில்லை. ராஜேந்திரரே ! பிறகு, தனுவேதத்தை அறிந்தவர்களும் தலைமைபெற்றவர்களும் பகைவர்களாய் தத்தில்லையிக்கமுடியாதவர்களுமான இருபத்தையாபிரம்த்ரிகர்த்தவீரர்களும் கேகயர்கோடிகடினமதரதேசத்துவீரர்களும் உம் முடையபுத்திரனால் ஏற்பெற்று, கொல்லண்ணங்கொண்டவனும் புத்திரனுடன்கூடியவனுமான அர்ஜுனனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பகைவர்களை யடக்குபவரே ! அப்பொழுது நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டவர்களும் மகாரதர்களும் பிதாபுத்திரர்களுமான அவ்விருவரையும் ஸேனாபதியான பாஞ்சாலராஜகுமாரன் பார்த்தான். பகைவர்களை வாட்டுகின்றவரே ! அனேக ஆயிரக்கணக்கான யானைகளாலும் தேர்க்கூட்டங்களாலும் குதிரைகளாலும் லக்ஷக்கணக்கான காலாட்களாலும் சூழப்பட்டவனும் புரூரிமுளாகுதிரைகளையுடையவனும் சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனுமான அந்தத்ருஷ்டத்யும்னன் ரதத்தின் மீதேறிவில்லிநாணொலியெழுப்பி மிகுந்தகோபத்தோடு ஸையத்தை ஏவிக்கொண்டு அந்தமதரகர்களுடைய அடையையும் கேகயர்களையும் எதிர்த்துச் சென்றான். கீர்த்தியுள்ளவனும் உறுதியான விலையுடையவனுமான அந்தத்ருஷ்டத்யும்னனான லேபாதுகாக்கப்பட்டதும் மிகுந்த பரபரப்புடன்கூடினரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுடையதும் யுத்தம்செய்யப்போகின்றதுமான அந்தப்படையானது மிகவும் பிரகாசித்தது. பாஞ்சாலகுலத்தைவிருத்திசெய்பவனான அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் அர்ஜுனனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்ற கருபரை மூன்று பாணங்களாலே தோள்பூட்டில் அடித்தான். பிறகு திருஷ்டத்யும்னன் பத்துக்கணைகளாலே பத்துமதரகர்களைக்கொன்று கிருதவர்மாவின் பின்புறத்தைக்காக்கும்புத்தவீரனைப் பல்லத்தினால் விரைவாக்கொன்றான். பகைவர்களைத் தவிக்கச்செய்பவனான அவன் மகாத்மாவான பெளரவனுடையபுத்திரனான தமனை முனைபளபளப்பான ஒருநாராசத்தினாலே அடித்தான். பிறகு சலனுடையபுத்திரன் புத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டத்ருஷ்டத்யும்னனை முப்பதுபாணங்களாலடித்து அவனுடைய ஸாரதியையும் பத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். அவ்வாறு அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியுமான திருஷ்டத்யும்னன் ஆரண்டு கடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள ஒருபல்லத்தினாலே அவனுடைய வில்லை அறுத்தான். அரசரே ! பிறகு அவன் இருபத்தைந்து பாணங்களை விரைவாக அவன் மீது பிரயோகித்தான். இருபுறங்களிலுமுள்ள ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் கொன்றான். பரதர்களிற்கு மதவரே ! குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதேரிலிருக்கின்ற அந்தஸாம்யமனியி

னுடையபுத்திரன் மிக்கபலசாலியானபாஞ்சாலராஜகுமாரனைப் பார்த்தான். புருஷசிரேஷ்டனான அந்தஸாம்யமணியினுடையபுத்திரன் மிகக் கொடியதும் எஃகினுற்செய்ததுமான ஒருசிரந்தகத்தியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே ரதத்திலி நகின்றதி நூஷ்டத்யும்னனை நோக்கி விரைவாக ஓடிவந்தான். பெரியஜலப் பிரவாகம்போலவ நகின்ற வனும் ஆராய்ந்தினின்று சிழிந்திழைப்பம்போன்றவனும் கேடகத்தையும்கத்தியையும் சுழற்றுகின்றவனும் காலத்தினால் அனுப்பப்பட்ட அந்தகன்போன்றவனும் நிரிப்போலவலிக்கின்றவனும் மதயானையின்விசாமம்போன்றவிசுரமத்தைபுடையவனுமான சலனுடையபுத்திரனை அந்தபுத்தககாத்தில் பாண்டவர்களும் பார்ஷதனானசிருஷ்டத்யும்னனும் பார்த்தார்கள். சேனாதிபதிபாணபாஞ்சாலபுத்திரன் கோபமுற்றுத் தனக்கெதிரியாகிவினைந்து ஓடிவ நின்றவனும் கூர்மையான கத்தியைக்கையில்நாண்டவனும் கேடகத்தைதலையில்பிடித்தவனும் அம்மினும் அதிகவேகமுள்ளவனும் அவ்விதமாகத்தன்ஸமீபத்தை அடைந்தவனுமான சலபுத்திரனதுதலையாக் கதாபுத்தால் பிளந்தான். ராஜரோ! கொல்லப்பட்டிக் கீழேவிழுகின்ற அந்தஸாம்யமணிபுத்திரனுடையகையினின்று கத்தியுடன் கூடியதும் நல்லஒளியுள்ளதுமானகேடகமானது விரைவாகப் போர்க்களத்தில் விழந்தது. மகாபலசாலியும் பயங்கரமானவிக்கிரமமுள்ளவனுமான பாஞ்சாலராஜபுத்திரன் கஸ்தாரினுடையநுனிபிஞ்சு அவனை அடித்து மிக்கஸந்தோஷத்தை அடைந்தான். மகாவில்லாளியும் மகாரதனுமான அந்தச்சலபுத்திரன் கொல்லப்பட்டவுடனே ௨ மதுசேனையினின்று பெரிதான ஆரவாரம் தோன்றியது. பிறகு சலன் தன்னுடையபுத்திரன்கொல்லப்பட்டதுகண்டு கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்டவனான பாஞ்சாலராஜகுமாரனை வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்தான். சூரர்களும் யுத்தத்தில் அநிகமதங்கொண்டவர்களும் அவ்வாறு யுத்தகளத்தில் போர்புரிவதற்காக எதிர்த்திருப்பவர்களுமான அவ்விருவரையும் எல்லா அரச்சர்களும் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் கண்டார்கள். பிறகு ௩-க்கு நூலீர்களைக்கொல்கின்றவனும் கோபங்கொண்டவனுமான சலன் வேணுகங்களாலே மஹாகஜத்தை அடிப்பதுபோல மூன்றுபாணங்களாலே த்ருஷ்டத்யும்னனை அடித்தான். அவ்வாறே யுத்தத்தில்ஸமீபத்தானசல்யனும் கோபங்கொண்டு சூரனைத்ருஷ்டத்யும்னனை மார்பிலடித்தான். பிறகு 'புத்தம் நடந்தது' என்றுகூறினான்.

அறுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனன்முதலான வீரர்களுடைய யுத்தம்.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! என்புத்திரனுடையசேனையானது பாண்டுபுத்திரனாலேகொல்லப்படுதலால் முயற்சியைக்காட்டிலும் ஊழே பெரிதென்று நான் எண்ணுகிறேன். அப்பா! என்னைச்சேர்ந்தவர்களே எப்பொழுதும் கொல்லப்பட்டார்களுள் ஒருவராகியும் பாண்டவர்களையோ கவலையற்றவர்களாகவும் மிகுந்தகனிப்புள்ளவர்களாகவும் நித்தியம் சொல்லுகிறாய். ஸஞ்சய! என்னைச்சேர்ந்தவர்களை விசேஷமாகக்கொல்லப்பட்டவர்களாகவும் அதிகமாகநாசம் அடைந்தவர்களாகவும் எப்பொழுதும் சொல்லுகிறாய். இப்பொழுது என்னைச் சேர்ந்தவர்களை ஆண்மையற்றவர்களும் கீழேதள்ளப்பட்டவர்களும் தள்ளப்படுகின்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுமாகச் சொல்லுகிறாய். சக்திக்குத்தக்கபடியுத்தம்செய்கின்றவர்களும் ஜயத்தைக்குறித்துமுயற்சிக்குகின்றவர்களுமான கௌரவர்களைப் பாண்டவர்கள் ஜபிக்கவேஜயிக்கிறார்கள். என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் நிச்சயமாகவே ஜபிக்கப்படுகிறார்கள். அப்பா! அப்படிப்பட்டநான் தீவ்ரமானவைகளும் துரியோதனனால்கூடப்பண்ணப்பட்டவைகளும் பொறுக்கமுடியாதவைகளுமான பலதுக்கங்களை எப்பொழுதும் கேட்கப்போகிறேன். ஸஞ்சய! எந்த உபாயத்தினாலே என்னைச்சேர்ந்தவர்கள் பாண்டவர்களைத் தோல்வியடையச்செய்து யுத்தத்தில் விஜயத்தை அடைவார்களோ அவ்வப்பாயத்தை யான் காணவில்லை” என்றுசொன்னான்.

ஸஞ்சயன், “வேந்தரே! நீர் உறுதியுள்ளவராக மானிடதேகங்களினுடையநாசத்தையும் யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள்இவைகளினுடையநாசத்தையும் கேளும். பெரியஅநியாயம் உம்முடையதே. திருஷ்டத்யும்னனோ சல்யனால் ஒன்பதுபாணங்களால்பீடிக்கப்பட்டு மிகுந்தகோபமுண்டு மத்தேசாதிபதியை எல்குஆயுதங்களால் அடித்தான். யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனுசல்யனை விரைவாகத் தடுத்ததாகிய த்ருஷ்டத்யும்னனுடைய அற்புதமானபராக்க்ரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். அந்தயுத்தகாலத்தில் அப்பொழுது ரதிகர்களானஅவ்விருவருக்கும் வேற்றுமையானது காணப்படவில்லை. அவ்விருவருக்கும் ஒருமுகூர்த்தகாலம் யுத்தம் ஸமமாகநடந்தது. மகாராஜரே! பிறகு சல்யன் துவைந்ததும் கூர்மையுள்ளதுமானபல்லத்தினாலே திருஷ்டத்யும்னனுடையவில்லை அந்தயுத்தத்தில் அறுத்தான்; பிறகு யுத்தத்தில்

வர்ஷாகாலத்தில் மேகங்கள் மலையின்மீது மழையைப் பொழிவது போலவே திருஷ்டத்யும்னனைச் சுரமாரிபினால் மூடினான். திருஷ்டத்யும்னன் பீடிக்கப்பட்டபொழுது அபிமன்யு கோபங்கொண்டு மத்ராஜனுடையதேரைநோக்கி வேகத்துடன் எதிர்த்துவந்தான். பிறகு அதிககோபமுள்ளவனும் அளவிட முடியாதபராக்கிரமமுடையவனுமான அபிமன்யு மத்ராதேசாதிபனுடையரத்தநாடிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே நுகாயனனுடையபுத்திரானுசல்யனை அடித்தான். அரசரே! பிறகு உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் ரணநகரத்தில் அர்ஜுனபுத்திரனைக்கையகப்படுத்தி எண்ணங்கொண்டு விரைவாக மத்ராஜனுடைய ரத்தத்தை நான்குபுறங்களிலும் சூழ்ந்துநின்றார்கள். பாரதரே! உமக்கு மங்களம். துர்யோதனன், விகர்ணன், துச்சாஸனன், விவீம்சதி, துர்மர்ஷணன், துஸ்ஸஹன், சித்ரஸேனன், துர்முகன், ஸத்யவிரதன், புருமித்ரன்இவர்கள் மத்ராதேசாதிபதியினுடையரத்தத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு யுத்தத்தில் நின்றார்கள். அதிகர்களான உம்முடைய அந்தப் பத்துக்குமாரர்களை மிகுந்தகோபங்கொண்ட பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், திரௌபதிபுத்திரர்களான ஸ்ரீகிருஷ்ணபாண்டவர்கள், அபிமன்யு, மாந்ரிபுத்திரர்களான இருவர்கள் இந்தப்பத்துவீரர்களும் பற்பலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் மிக்கஊக்கமுள்ளவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் கொல்வதில்விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். அரசரே! உம்முடைய துராலோசனையை அடியாகக்கொண்ட இந்த யுத்தத்தில் அந்தவீரர்கள் ஒன்றுகூடினார்கள். மஹாபாயங்கரமும் குரோதமுள்ள துமான அந்தப்பத்துரதிகர்களின்போர்நடக்கையில் உம்மைச்சேர்ந்தஸேனன்களிலும் சத்துருப்படைகளிலும் இருக்கின்றதேராளிகள் இந்த யுத்தத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு நின்றார்கள். மஹாரதர்கள் பற்பலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகம் செய்துகொண்டும் ஒருவரையொருவர் பார்த்துக்கூர்ஜித்துக்கொண்டும் யுத்தம்செய்தார்கள். (அந்தவீரர்களனைவரும், அப்பொழுது ரோஷமுள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர்கொல்லும்எண்ணமுள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர் அடிக்கின்றவர்களும் பாஸ்பரம்பகையுள்ளவர்களும்பாகப் போர்புரிந்தார்கள். அந்நியோந்யம்ஸ்பர்த்தையால் ஞாநிகள் ஒருவரோடொருவர்சேர்ந்து மிகுந்தகோபமுள்ளவர்களாகி மஹாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எதிர்த்தார்கள். துரியோதனனே மிகுந்தகோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள நான்குபாணங்களாலே திருஷ்டத்யும்னனை மஹாயுத்தத்தில்¹ விரைவாக அடித்தான்.

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

அந்தயுத்தத்தில்திருஷ்டத்யும்னனைத் துர்மர்ஷணனும், சித்ரஸேனனும், துர்முகனும், துஸ்ஸஹனும், விவிம்சதியும், துச்சாஸனனும் முறையே இருபதுபாணங்களாலும், ஐந்துபாணங்களாலும், ஒன்பதுபாணங்களாலும், ஏழுபாணங்களாலும், ஐந்துபாணங்களாலும், மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தார்கள். ராஜேந்திரரே! சத்துருக்களைத்தடுக்கச்செய்கின்றவனான த்ருஷ்டத்யும்னன் ஹஸ்தலாகவத்தைக்காண்டித்துக்கொண்டு ஒவ்வொருவரையும் இருபத்தைந்து இருபத்தைந்துபாணங்களால் திருப்பியடித்தான். பாரதரே! அபிமன்யு யுத்தத்தில் ஸத்யவரதனையும் புருமிக்ந்திரனையும் பத்துப்பத்துக்கணைகளால் அடித்தான். மாதாவினுடையமனத்திற்குஸந்தோஷத்தையுண்டிபண்ணுகின்றவர்களான மாத்ரிபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மாதலனுசல்யனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தார்கள். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. மஹாராஜரே! பிறகு சல்யன் ரதிகர்களுள்சிறந்தவர்களும் செய்ததற்குப்பதில்செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான மருமன்களை அனேகபாணங்களினாலே அடித்தான். (கணைகளால்) மூடப்படுகின்ற அந்தமாத்ரிபுத்திரர்களிருவரும் அஸையவில்லை. பிறகு மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமானபீமஸேனன் துரியோதனனைப்பார்த்து முடிவையுண்டிபண்ணினைந்து கதாயுதத்தைக் கையிலிடுத்தான். கதாயுதத்தைக்கையில் எடுத்தவனும் கொடுமுடியுடன்கூடின கைலாஸம்போன்றவனும் மிக்க புஜபலமுள்ளவனுமான பீமஸேனனைப்பார்த்து உம்முடையபுத்திரர்கள் பயத்தால் ஓடினார்கள். துரியோதனனே மிகுந்தகோபங்கொண்டு வேகமுள்ள பதினாபிரமயானைகாடங்கியபடையுடன் மகதநாதனை (யுத்தத்திற்காக) வவினான். துரியோதனராஜன் அந்தயானைப்படையோடு மகதநாதனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு பீமஸேனனை எதிர்த்துச்சென்றான். பீமன் தன்னைவெதிர்த்துவருகின்றயானைப்படையைப்பார்த்துக் கலையைக்கையில்லெண்டு வீம்மம்போல உரக்கக்கர்ஜித்துக்கொண்டு ரதத்தினின்று கீழேஇறங்கினான். பீமன் இரும்பாலாகியகனமானபெரியகதையைக் கையில்எடுத்துக்கொண்டு வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும்அந்தகன்போல யானைப்படையை எதிர்த்து வந்தான். நீண்டகைகளையுடைய பலசாலியான பீமஸேனன் கதையினாலே யானைகளைக்கொன்றுகொண்டு வஜ்ரத்துடன் கூடினஇந்திரன்போல யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்தான். பெரிதும் மனத்தையும்ஹ்ருதயத்தையும்நடுங்கச்செய்கின்றதுமான கர்ஜிக்கின்ற பீமனுடைய அந்தச்சப்தத்தினால் யானைகள் வெருண்டு ஒன்றுகூடி ஒன்றைமற்றொன்று தாக்கின. பிறகு த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், மகாரதனான

அபிமன்யு, நகுலன், ஸஹதேவன், பார்ஷதனுனதிருஷ்டத்யும்னன் ஆகிய இவர்கள் பீமஸேனனுடைய பின்புறத்தைப் பாராது காக்கின்றவர்களாகவும் விரைவாக ஓடி வருகின்றவர்களாகவும் மேகங்கள் மலைக்கூட்டங்களின்மீது வர்ஷதாரைகளைப் பொழிவதுபோல யானைகளின்மீது அம்புமழையைப் பொழிந்தார்கள். சத்துருக்களுடைய கூட்டங்களை யழிப்பவனும் பாணடுவின்வம்சத்திலுடையதானும் நகுலபுத்திரனுமான சதாரீகன் யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ளவார்களாலும் கூடாரப் பங்களாலும் துவையப்பட்டபல்லங்களாலும் அஞ்சலிசங்களாலும் யானைகளின்மீதேற்பு பொப்புரின்றவிரைகளுடையதலைகளை அறுத்தான். கீழேவிழுந்ததலைகளாலும், அலங்கரிக்கப்பட்டதோள்களாலும் அங்குசங்களுடன் கூடின கைகளாலும் யுத்தபூமியானது கல்மாரிபுடன் கூடியதுபோல விளங்கியது. யானைகளினுடைய மூட்டங்களில் தலையறுபட்ட யானை வீரர்கள் மலையுச்சிகளில் நோக்கொடிந்த மரங்கள் போலக் காணப்பட்டார்கள். மஹாதமாவும் பார்ஷதனுமான திருஷ்டத்யும்னனாலே கொன்றுவிழ்த்தப்பட்ட கீழேவிழுந்தேன்றலே றுபெரிய யானைகளையும் சண்டோம். நிறகு அரசனான மகதநாதன் ஐராவதத்திற்கு ஒப்பான ஒரு யானையை ஸுபத்திராபுத்திரனுன அபிமன்யுவினுடைய ரதத்தைக்குறித்து யுத்தத்தில் தூண்டினான். சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகிற வீரனான ஸுபத்திராபுத்திரனான மகதநாதனுடைய பெரிய யானை தன்னையிதிர்த்தவருவதைக்கண்டு ஒருபாணத்தால் அடித்தான். சத்துருபட்டணங்களை ஜயிக்கின்ற ஸ்வபாவமுடைய அபிமன்யுவானவன், யானையையடத்திவருகின்ற அந்தமகதநாதனுடையதலையை வெள்ளிக் கட்டுடன் கூடின ஒரு பல்லத்தினாலே அறுத்தான் பாணடுபுத்திரனுன பீமஸேனனும் அந்த யானைப்படையிலுடையதுபோல ஐந்திரன் மலைகளைப் பின்பதுபோல யானைகளை அடித்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரித்தான். வஜ்ரதால் அடிக்கப்பட்ட மலைகளைப்போல அந்த யுத்தங்கள்தில் பீமஸேனனாலே ஒரே அடியினால் யானைகள் கொல்லப்படுவதைக் கண்டோம். அரசரே! தந்தங்கள் முறிந்தவைகளும் துதிக்கைகளும் பட்டவைகளும் துடைக்கப்பட்டவைகளும் முதுகும்முதுகுமும் பின்படியும் ஒடிப்பட்டவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும் பர்வதங்களோன்றவைகளுமான சில யானைகளையும் கர்ஜிக்கின்றவைகளும் துன்பமடைகின்றவைகளும் யுத்தத்தை அடைந்து புறங்காட்டி ஓடுகின்றவைகளுமான சில யானைகளையும் அதிகமாக ஓடுகின்றவைகளும் பயத்தினால் மிகநடுக்கமுற்றவைகளும் மிகுதியாக விஷ்டமடைபடுகின்றவைகளும் பீமஸேனனுடைய யுத்தமாக்கங்களில் பர்வதங்களோல விழ்ந்திருக்

கின்றவைகளும் கொல்லப்பட்டவைகளும் துரைகளைக்கக்குதின்றவைகளும் அனேகயானைகளையும் நான் கண்டேன். இன்னும் மற்றப் பெரியயானைகள் கும்பஸ்தலம்உடைந்து உதிரத்தைக்கக்கிக்கொண்டும் மிகத்துடித்துக்கொண்டும் பூமியிலிருந்தின்றமலைகள்போல யுத்தபூமியையடைந்திருந்தன. கொழுப்பினாலும்உதிரத்தாலும்பூசப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் ஊனீரினாலும் மஜ்ஜைராளாலும் நனைக்கப்பட்டவனுமானபீமன் போர்க்களத்தில் தண்டபாணியான அந்தகன்போல ஸஞ்சாரம்செய்தான். யானைசளிணுடையரத்தங்களால்நனைக்கப்பட்ட கதாயுதத்தைக் சையில்லகொண்டவனும் கோரநாடுமுள்ளவனுமான பீமஸேனன் பிநாமான நெயில்லைக்கையிலேநதிய பாமசிவன்போலப் பயங்கரனாயி நந்தான். கோபங்கொண்டபீமஸேனனால் நன்குநாசம் பண்ணப்படும்யானைகள் துன்புறுத்தப்பட்டு உம்முடையசேனையை அடித்துக்கொண்டு விரைவாகஒடின. மசாவில்லாளியும் யுத்தம்செய்கின்றவனும் வீரனுமான அந்தப்ரிமனை வஜரபாணியானஇந்திரனைத் தேவர்கள் காப்பதுபோல அபிமன்யு முதலானாதிக்கள் பாதுகாத்தார்கள். யானையினுடையரத்தங்களால்நனைக்கப்பட்ட கதாயுதத்தைக்கையில்லகொண்டபீமஸேனன் யமன்போலப்பயங்கரனாக்காணப்பட்டான். பாரதரே! கதையேடுகூட எல்லாத்திக்குக்களிலும்ஸஞ்சரித்துப்போரினின்றபீமனை ரணகளத்தில் நர்த்தனம்செய்கின்ற சங்கரஸரப்போலக் கண்டோம். மகாராஜரே! யமதண்டத்திற்குஒப்பானதும் பெரியதும் இந்திரனுடையவஜ்ராயுதத்திற்குஒப்பானஒலியுள்ளதும் கோரமானதும் பகைவர்களைஹிம்ஸிக்கின்றதும் மயிர்தளையும்மஜ்ஜைகளோடும்கலந்துநாண்டிருந்தின்றதும் ரத்தத்தால்நன்குபூசப்பட்டதுமான அந்தப்ரிமனுடையகதாயுதத்தை, கோபங்கொண்டு ஜீவராசிகளைக் கொல்லுகின்றருத்திரருடையபினாசத்தைப்போலக் கண்டோம். இடையன் பசுக்கூட்டங்களைத் தடியினாலுட்பெய்துபோலப் பீமன் கதாயுதத்தினாலே யானைப்படையை ஒட்டினான். கதாயுதத்தினாலும் பாணங்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும்அடிக்கப்படும்அந்தஉம்முடையயானைகள் தமதுபடைகளையேஅடித்துக்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஒடின. பீமன் பெருங்காற்று மேகங்களைச்சித்த அடிப்பதுபோல யானைகளைச் சின்னபின்னமாகஅடித்து மயானத்தில் குலபாணியான ருத்திரர்நிற்பதுபோல நெருங்கினயுத்தகளத்தில் நின்றான்.

¹ பொருந்தாமையால் ஒருசொல் விடப்பட்டது.

அம்பத்துமுன்றாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (கோடிக்சி)

(ஸாத்யகியும் பூர்வாவதம் போர்ப்பிரீதம்)

அந்தயானைப்படைகொல்லப்பட்டவுடன் உம்முடையபுத்திரனான துரியோதனன், 'பீமஸேனனைக்கொல்லுங்கள்' என்று எல்லாஸைனிகர்களையும் வலினான். பிறகு எல்லாப்படைகளும் உமதுபுத்திரனுடையகட்டளைபின்புலே, பயங்கரமானசப்தங்களை வெளியிட்டுக் காஜிச்சின்றபீமஸேனனை எதிர்த்தோடிவந்தன. எல்லையற்றதும் தேவர்களாலும்மிகவும்ஸஹிக்கமுடியாததும் பர்வகாலத்தில் ஸமுத்திரம்மேபாலநான்குபக்கத்திலுமொபாங்குவருகின்றதும் எவ்விதத்தாலுமஅக்கரைகாணமுடியாததும் ரதங்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நிரம்பியதும் சங்கங்கள் ஓந்துவனவன அலைவனவன சப்தங்களால் நிரம்பியதும் எண்ணிறந்தரதங்களோடும்காலாட்டபடைகளோடுங்கடியதும் புழுதியினாலானகுபக்கங்களிலும்குழம்பாட்டதும் வேறொருபெருங்கடல்போன்றதும் நிலைதவறுப்படிசெய்யமுடியாததுமான அந்தஸேனனுமுத்திரத்தையே பீமஸேனன் கரைபோலத் தடுத்தான். அரசரே! யுத்தகளத்தில் மஹாபலசாலியும் பாண்டுபுத்திரனுமான பீமஸேனனுடைய ஆச்சரியகரமானதும் மனிதசெய்கைக்குமேற்பட்டதுமான அந்தச்செய்கையை நாங்கள் கண்டோம். பீமஸேனன் யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ளவர்களும், குதிரைகளையும் ரதங்களையும் யானைகளையுமுடையவர்களுமான எல்லாஅரசர்களுடையும் பரபரப்பில்லாமலே கதையினாலே தடுத்தான். ரதிகள்களுள்உததமனான அந்தப்பீமன் அந்தஸைனியஸமூகங்களைக் கதையினால்தடுத்துக்கொண்டு கைகலந்த அந்தயுத்தத்தில் மேநார்வதம்போல அசைவறுநின்றான். மிகுந்தஸங்கடகரமும் கோரமும் அதபுக்ரமுமான அந்தச்சகலத்தில் ஸஹோதரர்களும் புத்திரர்களும் பார்ஷதனானதி நஷ்டதயும்னனும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களான(பிரதிவிநதியன்)முதலானவர்களும் அபிமன்யுவும் பகைவர்களால்ஜயிக்கப்பட்டாவனானசிகண்டியும் பயம்நேர்ந்திருக்கின்ற ஸமயத்தில் மஹாபலசாலியானபீமஸேனனைவிட்டு விலகவில்லை. பிறகு பீமஸேனன் கூர்மையுள்ளதும் உருக்கினால்செய்யப்பட்டதும் கனமுள்ளதுமான பெரியகதையைக் கையிலெடுத்ததுக்கொண்டு தண்டபாணியான அந்தகன்போல உம்முடையபுத்திரர்களைக்குறித்து ஓடிவந்தான். பகைவரை அவமதிப்பவனும் பிரபுவுமானபாண்டவன் தேர்க்கூட்டங்களுடையும் குதிரைக்கூட்டங்களையும்நாசம்செய்துகொண்டும் கைகளின்

வேசத்தாலும் துடைகளின்வேசத்தாலும் தேர்க்கூட்டங்களை¹ இழுத்துக்கொண்டும் யுகாந்தகாலத்தில் காலன்போலக் கொன்றுகொண்டு யுத்தபூமியில் உலாவினான். யானை கோரைக்காடுகளை அழிப்பதுபோலப் பீமன் கௌரவஸனையிங்களை விரைவாக நன்கு அடித்தான். ரதங்களினின்றும் ரதிகார்களையும் யானைகளினின்றும் யானைவீரர்களையும் குதிரைகளினின்றும் குதிரைவீரர்களையும் பூமியில் காலாட்களையும் அடித்துத்தள்ளினான். மிக்கபுலமுள்ளபீமஸேனன் உம்முடையபுத்திரனுடையபடையிலிருக்கின்ற எல்லாவீரர்களையும் காற்றானது வலிமையினால் மரங்களைஒடிப்பதுபோலக் கலையினால் நாசஞ்செய்தான். யானைகளையும் குதிரைகளையும் கீழேவீழும்படிசெய்தின்ற அந்தக்கதாயுதமானது மஜ்ஜையினாலும் ஊனீராலும் மாம்ஸங்களாலும் ரத்தத்தாலும் நன்றாகப் பூசப்பட்டதும் மஹாபயங்கரமுமாகக் காணப்பட்டது. ஆங்காங்கு கொல்லப்பட்டமனிதர்களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் யுத்தபூமியானது மிருத்யுவினுடையஇல்லத்திற்குஒப்பாயிற்று. கோபங்கொண்டுஜீவராசிகளைநாசம்செய்தின்றருத்திரருடையபிணகம்போன்றதும் யமதண்டம்போன்றதும் உக்ரமாயிருக்கின்றதும் இந்திரனதுவஜ்ராயுதத்திற்குநிகரானஒவியுள்ளதும் நாசஞ்செய்தின்றதும் அச்சத்தைவினைவிப்பதுமான பீமஸேனனுடையகதாயுதத்தை அனைவரும்கண்டார்கள். கதாயுதத்தைச்சுழற்றுகின்ற மஹாபலசாலியான அந்தக்குந்தீபுத்திரனுடையரூபமானது யுகாந்தகாலத்தில் காலனுடையவடிவம்போல மகாகோரமாக விளங்கியது. அவ்வாறு பெரியஸேனையை அடிக்கடி துரத்தி அடிப்பவனும் மிருத்யுவைப்போலவருகின்றவனுமான பீமனைக்கண்டு எல்லோரும் துக்கமுள்ளவர்களானார்கள். பாரதரே! பாண்டவன் கதையைக்கையில்எடுத்துக்கொண்டு எந்தெந்தஇடத்தில் பார்க்கிறானோ அந்தந்தஇடத்தில் எல்லாச்சேனைகளும் பிளக்கப்பட்டன. பலத்தினுலே ஸனையிங்களைநன்றாகப்பிளக்கின்றவனும் அளவற்றஆற்றலுள்ளவனும் வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும்அந்தகன்போலச் சனையிங்களைவிழுங்குகின்றவனும் அவ்வாறுபயங்கரமானகாரியத்தைச்செய்தின்றவனும் கையில்பெரியகதாயுதம்பிடித்தவனுமான அந்தப்பீமனைக்கண்டு பிஷ்மர் மஸுயுடன் கூடினமேகம்போலச் சரமாரியினால் (பீமனை) மூடிக்கொண்டு பெரிதான தேரொவியுடன் சூரியன்போற்பிரகாசிக்கின்றரதத்தோடு விரைவாக அவனை எதிர்த்துவந்தார். மிக்கபாகுபலமுள்ளபீமன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும்அந்தகன்போல அங்ஙனம்

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

வருகின்ற அந்தப்பீஷ்மரைக்கண்டு அவரை எதிர்த்தான். அந்தக் கண்ணத்தில் சினிகுலத்தில்பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவீரனும் ஸத்யஸுத் தனுமான ஸாத்யகி உறுதியானவில்கினால் பகைவர்களை அடித்துக் கொண்டும் உறுதுடித்திருந்த உடைய ஸைனியத்தை நடுங்கச் செய்து கொண்டும் பிதாமஹரை எதிர்த்தான். பாரதரே! வெவ்வேறு போல விளங்குகின்ற குதிரைகளோடுவருநின்றவனும், கூர்மையுள்ளவைகளும் நல்லகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளை வர்ஷிக்கின்ற வனுமான அந்தஸாத்யகியை அப்பொழுது உம்மைச்சேர்ந்த எல்லா (வீரர்களுடைய) கூட்டங்களும் தாங்கி நிற்பதற்குச் சக்தியற்றவையாயின. அப்பொழுது அலம்புஸுஷ்டன்சிறாராக்ஷஸன் இப்படிப்பட்ட ஸாத்யகியைப் படுத்துப்பாணங்களால் அடித்தான். சினியினுடையபோன ஸாத்யகியும் நான்குபாணங்களால் அவனைத்திருப்பியடித்துத் தேருடன் எதிர்த்துவந்தான். பகைவரினிடையில் நற்புறங்களிலும் சுழன் நுகொண்டும், குருபுறங்களிலும் (புத்தரங்கத்தை விட்டு) ஓட்டிக்கொண்டும், யுத்தத்தில் அடிக்கடிவிம்மாதம் செய்து கொண்டும்வருகின்ற வ்ருஷ்ணியீரனான ஸாத்யகியைக்கண்டு உம்முடையபுத்தவீரர்கள், மேகங்கள் ஜலவேகங்களால் மலையை அடிப்பது போலச் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள். ஆனாலும் மத்தியான்காலத்தில் நன்றாகப்புகாசிக்கின்றசூரியனைப்போல அவனைஸஹிப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். வேந்தரே! அச்சேனையில் ஸோம தத்தனுடையபுத்திரனைத்தவிர வேறு ஒருவனேனும் துக்கத்தை யடையவில்லையென்பதில்லை. பாரதரே! மகாக்ரமாவும் ஸோமதத்தனுக்குக்குமாரனுமான அந்தர்பூரிஸ்ரவஸ் வில்லைக்கையிலெடுத்துத் தன்னைச்சேர்ந்த ரதிகர்கள் தூக்கப்படுவதுகண்டு ஸாத்யகியைஎதிர்த்துப்போர்புரியவிரும்பி அவனை எதிர்த்தான்.

அறுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம ப ர் வ ம். (தொடர்க்கி.)

(பீமன் துரியோதனனுடையதம்பிகளின்மனைக்கோன்றும், கடோத் தகனிடம்பயந்து நெளவிகல் போரைநிறுத்தியதும்)

அரசரே! பிறகு பூரிஸ்ரவஸ் அதிககோபங்கொண்டு வேணுகங்களாலே பெரியயானையை அடிப்பதுபோல ஒன்பதுபாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித்தான். அளவிடுகற்கரியபராக்கிரமமுள்ள ஸாத்யகியும் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே பதிவான

கணுக்களுடன்கூடின அம்புகளால் கௌரவனைத் தடுத்தான். பிறகு துரியோதனராஜன் தம்மிகளால் சூழப்பட்டு யுத்தத்தில் முயற்சிபுடன் பூரிஸ்ரவணை நார்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டான். அதிகபராக் கிரமமுள்ள பாண்டவர்களைவரும் யுத்தத்தில் வேகமுடையவனான அந்தஸ்தயசியை நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு நின்றார்கள். பாரதரே! பீமஸேனனோ மிக்ககோபங்கொண்டு கலையைஎடுத்துத் துரியோதனன் முதலான உம்முடையபுத்திரர்கள் எல்லோரையும் வளைத்துக்கொண்டான். கோபமும் பொறுமைபுழர்ந்த உம்முடைய புத்திரனானநந்தனோ அனேக ஆயிரக்காரணக்காரரதங்கனோடு மகாபல சாலியானபீமஸேனனைக் கழுகுகுகள் பூண்டவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான ஆறுபாணங்களால் அடித்தான். அரசரே! அப்பொழுது துரியோதனன் கோபங்கொண்டு கூர்மையுள்ள ஒன்பதுபாணங்களாலே மஹாரதனான பீமஸேனனை மார்பில் அடித்தான். பிறகு மிக்கபுலமுள்ளவனும் அளவற்றதேகபலமுள்ளவனுமான பீமன் ரதங்களுட்சிறந்ததன்ரதத்தின்மீதேறி விசோகனென்கிற தன்ஸாரதியைநோக்கி, 'மகாரதர்களும் சூரர்களுமான இந்தத் திருக ராஷ்டிரகுமாரர்கள் ஒன்றசேர்ந்து மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் என்னையே கொல்வதற்கு முயற்சித்திருக்கின்றனர். பாகனே! இந்தப்போர்க்களத்தில் இப்பொழுது நான் ஸவேஹாதரர்களைப் பார்த்தலால் அனேகவருஷகாலங்களாகண்ணப்பட்டிருக்கின்ற நம்முடையமனோரதவிரகூடம் (இப்பொழுதுதான்) பழத்தோடுகூடியதாயிற்று. அசோக! எந்தவிடத்தில் ரதங்களின்உருளைகளாலே தூற்றப்பட்டபுழுதிகள் திசைகளினிடையில் பாணஸமூகங்களோடு ஆகாயத்தை நாடப்போகின்றனவோ அந்தஇடத்தில் துரியோதனராஜன் தானே யுத்தஸன்னத்தனாக நிற்கிறான். அந்தஇடத்திலேயே அதிகமதமுள்ளவர்களும் குலபுத்திரர்களுமான இவனுடையபிராதாக்களும் யுத்தஸன்னத்தர்களாக நிற்கிறார்கள். இவர்களை இப்பொழுது நீ பார்த்துக்கொண்டிருக்கையிலேயே நான் கொல்லப்போகிறேன்; ஸம்சயமில்லை. ஸாரதியே! ஆதலால் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனாக என்னுதிரைகளை இழுத்துநடத்து' என்று கட்டளையிட்டான். ராஜரே! பீமன் இங்ஙனம்கூறிப் பின் உமதுபுத்திரனை நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் பொன்னுலங்களிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் அடித்தான். நந்தனையும் மூன்று அம்புகளால் நடுமார்பிலடித்தான். மகாபலமுள்ளவனான அந்தப் பீமனைத் துரியோதனன் அறுபதுபாணங்களால் அடித்து மிக்ககூர்மை

யான வேறுமுன்றுபாணங்களினுலே விசேகணையும் அடித்தான். அசரே! துரியோதனன் நலகத்துக்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள மூன்று பல்லங்களாலே யுத்தத்திலிரசாசிச்சின்ற பீமனுடையவில்லைக் கைபிடிக்குமிடத்தில் துண்டார்ந்தான். பரதர்களிறசிறந்தவரே! மஹாராஜே! பீமஸேனன் ஸாரதியானவிசேகனை விலகைக்கையிடுகொண்ட உமதுபுத்ரன் பேரில் கூரியஅம்புசுளால் வருத்துவதுகண்டு அதனைப் பொறுமல் பரபரப்புடன் உம்முடையகுமாரனைக்கொல்வதற்காகத் திவ்யமானவில்லைக் கையிலெடுக்கதான். பீமன் பிசுந்தமேகோபமுண்டு இறகுகள்பூண்ட கூர்மரம்என்றபாணத்தை வில்லிற்பூட்டி அதனால் துரியோதனராஜனுடைய சிறந்தவில்லைத் துண்டார்ந்தான் உம்முடையபுத்திரனை அந்தத்துரியோதனன் சினமிசுத்து அறுக்கப்பட்ட (அந்த) வில்லைஹிறந்துவிட்டு பிசுந்தமேகோபமுள்ளவேறுவில்லை எடுத்துக் காலநிந்துய்யுங்குச் சமமாகவிளங்குநின்ற கோரமானபாணத்தை அதனில்பூட்டி அதனுலே பிசுந்தமேகோபத்தோடு பீமஸேனை நடுமார்பில் அடித்தான். நன்றாகஅடிக்கப்பட்டவனும் வருத்தமுற்ற வனுமான அந்தப்பீமன் தேரின்மத்தியில் உட்கார்ந்தான். ரதத்தின் மத்தியில்உட்கார்ந்த அந்தப்பீமன் -மர்ச்சலசையயடைந்தான். துன்பமுற்ற அந்தபீமனைப்பார்த்து அபிமன்யுலவமுதன்மையாகவுடைய வர்களும் சிறந்தவில்லாளிகளுமான பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த மஹாரதர்கள் பொறுக்கவில்லை. பிறகு அவர்கள் பிசுந்தஊக்கத்துடன் உமதுபுத்திரனுடையமுடியில் உக்ரமானதேஜஸுள்ள எஸ்திரங்களினுடைய நெருங்கினமழையைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு பேராற்ற லுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமான பீமஸேனன் பிரஜைஞயையடைந்து துரியோதனை மூன்றம்புளா லும் நிரும்பவும் ஐந்தாஅம்புகளாலும் அடித்துப் பொறுகட்டுக்களுள்ள இரபத்தைந்தபாணங்களால் சல்லனை அடித்தான். அடிக்கப்பட்டவனும் பெரியவில்லாளியுமான அந்தச்சல்யன் யுத்தத்தையிட்டு விலகினான். பிறகு ஸேனாபதி, ஸுஷேணன், ஜலஸந்தன், ஸுலோசனன், உக்ரன், பீமரதன், பீமன், வீரபாகு, அலோலுபன், தார்முகன், துஷ்ப்ரதர்ஷன், விவித்ஸு, விகடன், ஸமன் என்கிற உமதுபதினான்குபுத்திரர்கள் பீமனை எதிர்த்தார்கள். அவர்கள் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச்சிவந்து பலகணைகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்து பீமஸேனை எதிர்த்துஒடிவந்து நன்கு அடித்தார்கள். மஹாபலமுள்ளவனும் வீரனும் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் பாண்டுநந்தனனுமானபீமஸேனன் உம்முடையபுத்திரர்களைப்பார்த்து இரண்டுசுடைவாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பசுக்களின்

மத்திரில் செந்நாய் பாய்வதுபோலப் பாய்ந்து சுருடன்போன்றவேகத் துடன் கூடாரப்ரத்தினால் ஸேனாபதியினுடையதலையை அறுத்தான். நீண்டசைகையுடையவனானபீமன் மனக்களிப்புடன் உரக்கஅட்ட ஹாஸம்செய்து முன்றுபாணங்களால் ஜலஸந்தனைப்பிளந்து யமலோகத்துக்கு அனுப்பினான். பிறகு ஸுஷேணனையுங்கொன்று மிருத்பு வினிடம் அனுப்பினான். சந்திரனுக்குஒப்பானதும், குண்டலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டதும், தலைப்பாகையுடன்கூடியதுமான உக்கிரனுடையதலையை ஒருபல்லத்தினுலே பூவியில்தள்ளினான். யுத்தத்தில் வீரனானபாண்டவன் எழுபதுபாணங்களாலே குதிரைகளோடும் கொடிய மரத்தோடும் ஸராகியோடும் வீரபாகுவைப் பரலோகத்திற்குஅனுப்பினான். மன்னரே! பீமஸேனன் நகைத்துக்கொண்டு கொடியமதங்கொண்டவர்களும் உம்முடையபுத்திரர்களுமான பீமன் பீமரதனிருவரையும் யமலோகத்தையடையும்படிசெய்தான். பிறகு பீமன் மகாயுத்தத்தில் எல்லாஸைனிகர்களும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது ஸுலோசனனையும் கூடாரப்ரத்தினால் யமனுடையவீட்டிற்கு அனுப்பினான். அரசரே! உம்முடையபுத்திரர்களும் அங்கு மிச்சமாயிருந்தவர்களும் அந்தப் பீமஸேனனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு அவனிடத்தினின்றண்டான பயத்தினால் பீடிக்கப்பட்டும் மகாபலசாலியான அவனால் அடிக்கப்பட்டும் திசைகளில் ஓடினார்கள். பிறகு, பீஷ்மர் மஹாரதர்களைல்லாரையும்நோக்கி, 'கொடியவில்லைக்கையில்லாண்ட இந்தப் பீமன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு சிறப்புடையவர்களையும் பிராயமுதிர்ந்தவர்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்றாரார்களையும் மஹாரதர்களான தார்த்தரஷ்டிரார்களையும் நாசம்செய்தலால் இவனைத் தாமதமின்றிப் பிடியுங்கள்' என்று கூறினார். பிறகு இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட துர்யோதனனுடைய ஸைனிகர்களேவரும் மிகவும் கோபங்கொண்டு மகாபலசாலியான பீமஸேனைக்குறித்து எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். அரசரே! பகதத்தனுவன் பீமனிருக்குமிடத்திற்கு மதப் பெருக்குற்ற யானையுடன் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான்; யுத்தம்செய்வதற்காகவரும்பொழுதே பீமஸேனை மேகமானது சூரியனைமூடுவதுபோல அம்புகளாலே யுத்தத்தில் கண்ணிற்குப்புலப்படாமல்செய்தான். அபிமன்யுவை முதன்மையாசக்கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில் தங்கள் பஜபலத்தையே துணையாகக்கொண்டவர்களுமான மஹாரதர்கள், பகதத்தன் அம்புகளால் பீமனை அவ்வாறுமூடினைப் பொறுக்கவில்லை. அவர்கள் இந்தப்பகதத்தனைச் சரமாரியோடு நான்குபக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அவர்கள் எல்லாப்பக்கங்களிலும் பக

தத்தனுடைய யானையையும் சரமாரியினால் பிளந்தார்கள். வேந்தரே! அந்த எல்லா மகாரார்களாலும் சஸ்திரவருஷத்தினால் அடிக்கப்பட்டதும், பற்பல அடையாளமுள்ளவைகளும் மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளுமான (அம்புகளாலே) பெரியஉதிர்ப்பெருக்குண்டுபண்ணப்பட்டதுமான அந்தப்ராக்க்யோதிஷ்டேசத்தரசனுடைய யானையானது, சூரியனுடையநீரணங்களாலே கோக்கப்பட்ட பெரியமேகம்போல புத்தத்தில் பார்ப்பதற்கு அழுஞ்ளதாயிருந்தது. பகதத்தனாலே தூண்டப்பட்டதும் மதஜலத்தைப்பெருக்கும் தன்மையுள்ளதுமான (அந்த) யானையானது இரண்டுமடங்குவேகத்தையடைந்து காலடிகளாலே பூமியை நடுங்கும்படிசெய்துகொண்டு காலனால் அனுப்பப்பட்ட அந்த கண்போல அவர்களனைவரையும் எதிர்த்து ஒடிவந்தது. எல்லாமஹாரதர்களும் அந்தயானையினுடைய மிகப்பெரிதான அந்த ரூபத்தைக்கண்டு (இது ஒருவராலும்) ஸஹிக்கமுடியாததென்று எண்ணி மனஹக்கத்தைஇழந்தனர். மஹாராஜரே! பிறகு அரசன் கோபமூண்டு அமிழ்த்தகணுக்களுள்ள அம்பினாலே பீமஸேனை நடுமார்பில அடித்தான். மஹாரதனும் சிறந்தவில்லாளியுமான அந்தப்பீமன் அவ்வரசனாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்டு மயக்கத்தால் மனநிலைவறிக் கொடிமரத்தில் சாய்ந்தான். பிரதாபசாலியானபகதத்தன் பயந்தலர்களான அந்தப்பாண்டவவீரர்களையும் மூர்ச்சையடைந்த பீமஸேனையும்கண்டு உரக்கவிம்மொதம்செய்தான். அரசரே! பிறகு மாக்ஷஸனும் கோரூபமுள்ளவனுமான சுடோதக்கன், பீமன் அவ்விதநிலைமையை அடைந்ததைக்கண்டு மிக்ககோபமூண்டு அவ்விடத்திலேயே மறைந்தான். அந்தக்கடோதக்கன் பயப்படுகிறவர்களுக்குப் பயத்தை விருத்திபண்ணக்கூடிய குரூரமானமாயையைச்செய்து அரைநிமிஷத்திற்குள் பயங்கரமானஉருவத்தைஅடைந்து தன்மாயையினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட ஜராவதத்தின்மீது வீற்றிருப்பவனாகக் காணப்பட்டான். அந்தயானையை மற்றுமுள்ள அநேகதிக்கஜங்கள் பின்தொடர்ந்தன. அஞ்சனம், லாமனம், நல்லாளிபொருந்திய மகாபதம் ஆகிய மூன்றுபெரியயானைகளிலும் அரசர்களை வீற்றிருந்தனர். (அந்த யானைகள்) உடல்பருத்து மும்மதங்களையும் மிகப்பெருக்கிக்கொண்டு தேஜஸும் வீரியமும் பலமுமுள்ளனவாகவும் மகாபலபராக்கிரமமுள்ளனவாகவும் காணப்பட்டன. சத்துருக்களைதவிக்கச்செய்பவனாககடோதக்கன் யானையையுடைய பகதத்தனைக் கொல்லுண்ணி அப்பொழுது தன்யானையைத் தூண்டினான். மகாபலசாலிகளான அவ்வரக்கர்களால் தூண்டப்பட்ட நான்குதந்தங்களுள்ள (அந்தயானைகள்)

னும்) மற்றயானைகளும் நான்குதிக்குகளினின்றும் மிக்ககோபத்தோடு பகதத்தனுடைய அந்தயானையைக் கொம்புகளால் குத்தித் துன்புறுத்தின. அந்தயானைகளால் துன்பமடைந்தும் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டும் வேதனையினால் தைநயமுற்ற அந்த (பகதத்தனுடைய) யானையானது இந்திரனுடைய வஜராயுதத்தின் ஒலிபோன்ற ஒலியுடன் மிக்கபெரிதான ஒலியைச் செய்தது. பாரதரே! பீமனேனபுத்திரனான கடோதகசனுடைய அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு அலறுகின்ற அந்தயானையானது உமதுபுத்திரனுடைய எல்லாச் சேனைகளையும் அடித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரித்தது. ராஜிகுநன் அந்தயானையினுடைய மிக்ககொடிய பயங்கரமான அந்த ஒலியைக்கேட்டு, பீஷ்மா, துரோணரையும் துரியோதனராஜனையும் பார்த்தது, 'இதோ மஹாவில்லாளியான பகததன யுத்தகளத்தில் துராதமாவான கடோதகசனோடு போராசெய்கிறான், பீஷ்மனின் சிலையிலுமிருக்கின்றான் ராக்ஷஸனோ பெரியமாயையுடையவன். அந்தப் பகததராக்ஷனோ அதிககோபமுள்ளவன். சாலலுமிருகியும்குபோன்ற அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போராடுகிறார்கள். ஸந்தோஷமுள்ள பாண்டவர்களுடைய பேரொலியும் கேட்கப்படுகிறது. பயந்திருக்கின்ற யானையினுடைய மிகப்பெரிதான ரோகனாங்குமும் கேட்கப்படுகிறது. உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகட்டும். பகதத்தராக்ஷனைக் கழிப்பதற்காக அவ்விடம் செல்வோம். யுத்தத்தில் காக்கப்படாவிடில் (அவன்) விரைவில் உயிரை இழப்பான். மிக்கவீர்யமுடையவர்களே! அப்படிப்பட்ட நீங்கள் வேகமாகப் புறப்படுங்கள். நாம் ஏன் தாமதமாகச் செல்லவேண்டும்? ரொத்திரமானதும் மயிர்க்கூசசதையுண்டுண்ணக்கூடியதுமான பெரியயுத்தமல்லவோ நடந்து வருகின்றது? ஸேனாபதியான பகததன நமமிடத்தில் பந்தியுள்ளவன்; மேலும் 'குலபுத்திரன்; சூரன். (மனவுறுதி) 'தவறாதவர்களே! நாம் அந்தப்பகததனைக் கழிக்கவேண்டும்' என்று மொழிந்தாரா. பீஷ்மனுடைய அந்தவாராதையைக்கேட்டு எல்லாமஹாரதார்களும் பகததனைப்பாதுகாக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடனே துரோணரையும் பீஷ்மரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு அதிகவேகத்துடனே அந்தப்பகததனிக்குமிடம் சென்றார்கள். செல்லுகின்ற அவர்களைப்பார்த்து புதிஷ்டிரரைத்தலைவராகக்கொண்டபாஞ்சாலர்கள், பாண்டவர்களுடன்சேர்ந்து பகைவர்களைப் பின்புறத்தில்

பிறப்பினால் சிறந்தவன்.

வேறு பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

அனுஸரித்துச்சென்றார்கள். பிறகு பிரதாபமுடையவனுன ராகுஷேந்திரன் அச்சுனி யங்களைப் பார்த்து விடிமுழக்கம்போல் மிகவும் உரக்கவீம்மநாதம் செய்தான். அந்தக் கட்டோக்கசனுடைய அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டும், போர்புரிசின்றயானைக்கேள்சுண்டும் சுந்தனுக்குமாரான பீஷ்மர் சிரமடவும் துரோணஸாப் பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினான். 'துராத்மாவான ஹிடிம்பிரியின் புதரான பூதத்ம் செய்வது எனக்கு விருப்பமாயில்லை. இந்தக் கட்டோக்கசன் பலமும் வீர்யமுமுள்ளவன்; இப்பொழுது உதவிபுடனும ஈடனவன். வஜ்ராயுதமேகத்ய இந்திரன் நேரில்வந்தாலும் இவனைப் போரினால் வெல்வது முடியாது. இவனோ குந்தவருமல் ஆயுதப்பிரயோகம்செய்கின்றவன்; நன்றாக அடிகன்ருவன். நாமோ பகலமுழுதும் பாஞ்சாலர்களாலும் பாண்டவர்களாலும் அடித்துக்காயப் பித்தப்பட்டவர்களும் களைத்திருக்கின்றவரானங்கனையுடையவர்களுமாயிருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட இந்த ராகுஷஸன் யுத்தத்தில இப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாதவன். சூரியனோ அஸ்தமிக்கிருன். இரவில் யுத்தம்செய்யமுடியாது. ஆதலால், யுத்தத்தை நிறுத்துவோம். நாளைதினம் பலகவர்களோடு பேர்புரிவோம்' என்று கூறினார். பிரதாபமுரான பீஷ்ம நுடையவார்த்தையைக்கேட்டுக் கட்டோக்கசனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினால் பீடிக்கப்பட்ட கௌரவர்கள் அல்லாறே உபாயதகால் யுத்தத்தைவிட்டு விலகவிட்டார்கள் பாரதமே! கௌரவர்கள் திறம்பியவுடனே பாண்டவர்கள் வெற்றியாலவிவசிக்கொண்டு பெரிய வீம்மநாதத்தைச் செய்தார்கள்; சங்கவர்களையும் ஊதினார்கள். பரதாசுனிற்சிறுதவவரே! கட்டோக்கசனை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் இவ்விதமான யுத்தமானது பகலமுழுதும் நடந்தது. அரசரே! பிறகு பாண்டவர்களால் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டவர்களும் வெட்கமடைந்தவர்களுமானகௌரவர்கள் இரவில் தங்கள்ஸனியம் தங்கயிருக்குமிடத்தை அடைந்ததாகாள். பாணங்களாலே சரீரத்தில் காயப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மகாரதாசனான பாண்டுபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மனம்குளிராது தங்கஸனியம் தங்கயிருக்குமிடத்தை அடைந்தார்கள். பகைவர்களைவாட்டு நின்றவரே! பாண்டவர்படையிலுள்ளவீரர்கள் பீமஸேனனையும் கட்டோக்கசனையும்முன்னிட்டு அப்பொழுது ஒருவரைஒருவராகுழ்கின்றவர்களாகவும் அதிகஸந்தோஷத்தோடுகூடியவர்களாகவும் தூர்யவாத்யே கோஷங்களைப் பற்பல கோஷங்களைவெளியிடுகின்றவர்களாகவும் சங்கவாத்யகோஷங்களைப் பலவீம்மநாதங்களைச்செய்கின்றவர்களாகவும் அதிகமாக அட்டஹாஸம்

செய்கின்றவர்களாகவும் பெரும்பலமுள்ளவர்களாகவும் பூமியைநடுங்
கச்செய்பவர்களாகவும் உமதுபுத்திரனுடையமர்மஸ்தானங்களை வருத்
துகின்றவர்களாகவும் இராக்காலத்தில் தங்கா பாசறையையே அடைந்
தார்கள். தூர்யோதனராஜேனா ஸ்வேஹாதரவகத்தினுண்டானதுக்
கத்தால்மெலிந்து கண்களில் நீர்த்தும்பக் கலக்கமுற்று ஒருமுகூர்த்த
காலம் சிந்திக்கலானான். தம்பியரின்பிரிவாலவருந்தியவனும் சோகத்
தால்மிகவாட்டமுற்றவனுமான தூரியோதனன் பாசறைக்கு முறைப்
படி எல்லாவிதிகளையும் செய்துவிட்டு ஆழந்து ஆலோசனைசெய்தான்”
என்று கூறினான்.

நாளை நான் படித்தே முடிந்தது.

அறுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்
பீஷ்ம வதபர்வம். (தேயுரீச)

(பீஷ்மர் தூரியோதனனுக்கு விஸ்வோபாங்கியானத்தைக் கூறியது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! தேவர்களாலும் ஒருபோதும்
செய்யமுடியாததான பாண்டுமாராகளுடையசெய்கையைக்கேட்டு
எனக்கு மிகஅதிகமானபயமும் ஆச்சரயமும் உண்டாயின. ஸஞ்
சய! ஸூத! எல்லாவிதத்தினாலும்எனதுபுக்திராகளுக்குநோதஅவமா
னத்தைக்கேட்டு, ‘எவ்விதமாக இது ஆகுமோ?’ என்று எனக்குப
பெரியகவலை உண்டாயிருக்கிறது. ஸஞ்சய! விதூரனுடையவார்த்த
ங்கள் நிச்சயமாக என்மனத்தை எரிக்கப்போவன்றன. தெய்வவசத்
தால் யாவும் அவ்வாறே காணப்படுகின்றன. எந்தக்காரணத்தினால்
பீஷ்மரைப்போலானமாகக்கொண்டவர்களும் சஸ்கிரங்களை அறிந்தவர்
களும் உத்தமர்களுமான எல்லாப்போர்வீரர்களையும் பாண்டவாகளு
டையேஸேனையில்இருக்கின்றவீரர்கள் எடுத்தபரிபாபுரிகுறர்கள்?
ஐய! மஹாத்மாக்களும் மிக்கபலசாலிகளுமானபாண்டுபுத்திரர்கள்
யாதுகாரணத்தால் கொல்லத்தகாதவர்களானார்கள்? யாரால் அவர்
களுக்கு அவ்வாறு வரம் அளிக்கப்பட்டது? எவ்விதஞானத்தை
அவர்களடைந்திருக்கிறார்கள்? எதனால் ஆகாயத்தில் (நிலைபெற்றிருக்
கிற) நகரத்திரங்களுடையகூட்டங்கள்போல அந்தப்பாண்டவர்கள்
கூடியத்தையடையாமலிருக்கிறார்களோ அதையும் பாண்டவர்களாலே
என்கேனை அடிக்கடி கொல்லப்படுவதைபுற நான் ஸஹிக்குவிலலை. மிக்க
உக்கிரமானதண்டமானது எனக்கு விழுகின்றது. ஸஞ்சய! எந்தக்
காரணத்தால் பாண்டுபுத்திரர்கள் கொல்லத்தகாதவர்களாகவும் என்

புத்திரர்கள் கொல்லத்தக்கவர்களாகவும் ஆளுர்களோ இவ்விஷயமனைத்
தையும் உண்மையாக எனக்கு உபைத்தல்வீவண்டும். கைகளாலேநீந்து
கின்றஒருமனிதன் பெரிதான்கடலினுடைய அக்கரையைப் பார்க்க
மாட்டாமையோல எவ்விதத்தினாலும் இத்தத்க்கத்தினுடையஅக்
கரையை நான் காணவில்லை. என்புத்திரர்களால் அபிபயங்கரமான
துயரமானது சிச்சயமாக அபாடயாராட்டுவிட்டதென்று எண்ணுகி
றேன். என்புத்திரர்களையாரையும் பீமன் கொல்லப்போகிறான். ஸம்
சயமில்லே. என்புத்திரர்சனே யுத்தத்தில் பாதுகாக்கத்தக்க வீரனை
நான் காணவில்லை ஸஞ்சய! என்புத்திரர்களுக்கு சிச்சயமாகவே
விநாசம் வந்துவிட்டது. ஸூத! ஆதலால் கேட்டுறவனக்கு (முற்
கூறியவிஷயங்களுக்கு) காரணமும்விசேஷித்து (பாண்டவர்களுடைய)
வல்லமையுமாகிய அனைத்தையும் உள்ளபடி சொல்வதற்கு நீ தகுந்தவனா
யிருக்கிறாய். போரில் தம்ஸேனைகள்புறங்காட்டிஒடுவதைக்கண்டு துரி
யோதனன், பீஷ்மா, துரோணர், கிருபர், சகுனி, ஜயத்ரதன், மஹா
வில்லாளியானதுரோணபுத்திரர், மஹாபலசாலியானவிக்ரணன் ஆகிய
இவர்கள் யாதுசெய்தனர்? பேரறிவாளனே! ஸஞ்சய! என்புத்திரர்
கள் கவலைபுற்றிருக்கும்அத்தருணத்தில் மஹாத்மாக்களான அந்தப்
பீஷ்மர்முதலியவர்களுக்கு எவ்விதமானசிச்சயம் உண்டாயிருந்தது?
என்றுவினவ. ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

அரசரே! நீர் அவதானத்து உன் ாளும்; கேட்டு மனத்தில்
நிலைநிறுத்திக்கொள்ளும். ராஜரே! பாண்டவர்கள் மந்திரத்தினால்
செய்யக்கூடியஒன்றையும் செய்யவில்லை. அவ்விதமானமாயையையும்
பிறர்யாபாடக்கூடிய ஒநுவிதமானசெய்கையையும் அவர்கள் வெளிப்
படுத்துவதில்லை. யுத்தத்தில் சிறந்தவல்லமையுள்ளஅவர்கள் நியா
யத்தைமீறாமல் யுத்தம்செய்கிறார்கள். பாரதரே! எப்பொழுதுமே
பார்த்தர்கள் பெரியகீத்கிலையவிரும்பித் தர்மத்தினாலேயே ஜீவனோ
பாயமுதலான எல்லாக்காரியங்களையும் ஆரம்பிக்கிறார்கள். உத்தம
மானஸூயையுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமானஅந்தப்பார்த்தர்
கள் தர்மத்திலிலைபெற்று யுத்தத்தினின்று திரும்புகும்தில்லை. எங்கு
தர்மமோ அங்கு ஜயம். அரசரே! அதனால், பார்த்தர்கள் யுத்தத்
தில்கொல்லத்தகாதவர்களும் ஜயமுள்ளவர்களாமாயி ருக்கிறார்கள். உம்
முடையபுத்திரர்களோ கெட்டஎண்ணமுடையவர்கள்; எப்பொழுதுமே
பாவங்களில் பற்றுதுள்ளவர்கள்; கொடுந்தன்மையுள்ளவர்கள்; இழி
வானதொழிலையுடையவர்கள். ஆதலால், யுத்தத்தில் க்ஷணிக்கின்றார்
கள். அரசரே! நீசர்களானமனிதர்கள்போல உம்முடையபுத்திரர்

கள் இப்புவிபில் பாண்டவர்களுக்கு அனேகம் தொடிய அபகாரங்களைச் செய்திருக்கின்றனர். பாண்டிவுக்குழுத்தவரே! உமது புத்திரர்களால் செய்யப்பட்ட அந்த எல்லாக்கொடுஞ்செயல்களையும் கவனிபாமல் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதுமே தர்மத்தை ஆதாரமாகக்கொண்டிருந்தார்கள். அரசரே! உம்முடைய புத்திரர்கள் இந்தப் பாண்டவர்களை மதிப்பதில்லை. எப்பொழுதும் செய்யப்படுகின்ற அவ்விதப்பாவச்செயலைச் சேர்ந்த மிகப்பெரிய கோரமான பலனானது இப்பொழுது அடையப்பட்டுவிட்டது. மஹாராஜரே! அப்படிப்பட்ட நீர் புத்திரர்களோடும் மித்திரர்களோடும் சேர்ந்து அந்தப் பாலனை அனுபவியும். வேந்தரே! மித்திரவர்க்குங்களால்தடுக்கப்பட்டும் நீர் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. மேலும் விதரராலும் பிஷ்மாராலும் மஹாத்மாவான துரோணராலும் அவ்வாறே என்னாலும் அடிக்கடி நீர் தடுக்கப்பட்டிருந்தும் தெரிந்து கொள்ளவில்லை. (சாகுப்போதி) மனிதன் பத்தியமான ஒளவதத்தை எவ்வாறு உட்கொள்ளானோ அவ்வாறே நீர் புத்திரர்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கிணங்கி நன்மையும் பத்தியமுமான (பிஷ்மர் முகவியோரின்) சொல்லேற்றத்துக்கொள்ளாமல் பாண்டவர்கள் ஜபிக்கப்பட்டதாகவே எண்ணினீர். பரதஸ்ரேஷ்டரே! பாண்டவர்களுடைய ஜயத்தைப்பற்றி நீர் என்னைக் கேட்டால் அந்தக்காரணத்தைத் திரும்பவும் உள்ளபடி கேளும். நான் கேட்டபடி அதனை உமக்குச் சொல்வேன். ஜநேஸ்வரரே! இவ்விஷயத்தைப்பற்றித் துரியோதனன் பிதாமஹரான பிஷ்மரை நன்கு கேட்டனன். குருகுலத்தில் உதித்தவனான உம்முடைய குமாரன் மஹாரதர்க்கு நான் னுடைய பிராநாக்களை வரும் யுத்தத்தில் ஜபிக்கப்பட்டதுகண்டு சோகத்தினால் மிகமனமயங்கி இராக் காலத்தில் பேரறிவாளரான பிதாமஹரை அடைந்து மிக் கவணச்சுக் கொடுக்கொன்னதை என்னிடத்தினின்று கேளும்.

துரியோதனன், 'பிதாமஹரே! நீரும் துரோணரும் கர்ணனும் கிருபரும் அஸ்வத்தாமாவும் ஹருதிக்குமாரனான கிருதவர்மாவும் காம் போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனும் பூரிஸ்ரவஸும் விகர்ணனும் விர்யசாலியான பகதத்தனும் மகாரதர்களுள்ளும் குலபுத்திரர்களென்றும் (யுத்தத்தில்) சரீரத்தை விடத்துணிந்தவர்களென்றும் பிரவித்தி பெற்றிருக்கிறீர்கள். முவுலகங்களையும் (ஜயிப்பதற்கு) நீங்கள் போதுமான வல்லமையுடையவர்களென்பது என்னுடைய எண்ணம். பராக் கிரமத்தில் பாண்டவர்களை வரும் ஒன்றுசேர்ந்தாலும் (உங்களுக்கெதிர்) நிற்கமாட்டார்கள். குந்திபுத்திரர்கள் எதைப்பின்பற்றி ஒவ்வொருக்கூணத்திலும் நம்மை ஜபிக்கிறார்களென்னும் விஷயத்தில் என

க்கு ஐயம் உண்டாயிருக்கிறது. கேட்கின்றனனக்கு அதனுடைய உண்மையை உரைச்சேண்டும' என்றவினவினுள் பீஷ்மர், 'ராஜனே! குருகுலததில்பிரகதவனே! நான்சொலவதைக் கேள் பலவாறு நான் உனக்குச்சொன்னேன். அப்படிப்பட்டஎன்னுடைய சொல்லை நீ அனுஷ்டிக்கவில்லை. பரதிராசுபிரகதவனே! பாண்டவர் களோடுகூட ஸமாதானம் செய்யாபடலாம். பிரபுவே! இப்படிச்செய்துகொளவதை நான் பூமிசும உனசுகும கேஷமமென்று எண்ணுகிறேன். ராஜனே! பிரதாரககோடுசொதது எல்லாததுஷ்டர்க்கோடும் வாட்டிசுசொண்டும் பரதாரணைமகிழ்வித்துக்கொண்டும் இந்தபூமியை ஸுகமாகஅனுபவிப்பாயாகின்ற மன்னமே நான் உன்னிடத்தில் அலறினேன். ஐயனே! எனவாறதலைய நீ கேட்கவில்லை. பாண்டவர்களை நீ அவாதிததகன்யன் இதோ அடையப்பட்டுவிட்டது. மஹாபாசுபாலமுள்ளனே! பிரபுவே! சுகாதசெய்கைகளைபுடைய அந்தப்பாண்டவர்கள் கொலலததராதவர்களாயிருத்தற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறேன்; என்னிடத்தினின்றுகேள். சாரங்கத்தைவிலலாசகர்காண்ட சூரிநுஷ்ணனாலே காக்கப்பட்டிருக்கின்ற எல்லாப்பாண்டவர்க்கோடும் வெல்லக்கடியமனிதன் உலகங்களில் (இப்பொழுதும) இல்லை; முன்மீனாயுமில்லை; இனிஉண்டாகப்போகிறதுமில்லை. அப்பா! தாமங்ககையநிகதவனே! பிரமமசிஷ்டாகளானமஹாஷிகளாலே எனக்குச்சொல்லப்பட்டிருக்கிற புராதனமானகீதத்தை உளபபடி கேள். முறகாலகநில் தேவர்களும எல்லாபிஷிகளும் ஒன்றுசொதது நகதமாதனபாவததகல் பரம்மதேவரை அஸ்டநகனராம். அவர்களுடையமததியததில்வீற்றி நகதபிரமமதேவா சாகதியினுலஜவலிசநின்றதும் ஆசாயததிலி நுகின்றதும் உததமமுமானஒருவிமானத்தைக்கண்டனராம். அவர் அநகவிமானத்தைத் தியானத்தினால் அறிந்து நியமததுடனகைகளைக்குவிததுக்கொண்டு மனமெழந்து அவ்விமானததில்வீற்றிருக்கின்ற பரமபுநுஷரை நமஸ்காரம்செய்தார். பிறகு, எல்லாபிஷிகளும் தேவர்களுப எழுகிருநத பிரமமதேவரைக்கண்டு பெரிதானஅவவாசசியதகையாராததுக்கைகளைக்குவிததுக்கொண்டு நின்றார்கள். பிரமமனிததுச்சொளசெய்தவரும் உலகங்களைப்படைத்தவரும் உததமமானதாமங்ககையநிகதவருமானபிரம்மதேவர், (சாஸ்திரங்களில்)கூறியமுறைப்படி அந்தப்புநுஷரைப்பூஜிததுபின்வருமாறு கூறலானார்.

‘தேவரீர் விஸ்வாவஸு; நீ உலகத்தையேவடிவமாகக்கொண்டவர். தேவரீர் விஸ்வேதேவர்கள்; விஷ்வக்ஸேனா; (நித்யநைமித்

திககாமயரூபங்களான) ஸமஸ்தகர்மஸ்வரூபி; ஜிதேந்திரியர். தேவ
 ரீர் விஸ்வெஸ்வரர். நீர் வாஸுதேவர். ஆதலால், யோகஸ்வரூபியும்
 தேவருமானதேவரீரை நான் சரணமடைநேன். விஸ்வஸ்வரூபரே!
 மஹாதேவரே! தேவரீர் ஜயசீலராக விளங்கவேண்டும். உலகங்க
 ளுக்குநன்மையைப்பயப்பதில்பற்றுதலுள்ளவரே! தேவரீர் ஜயசீலராக
 விளங்கவேண்டும். யோகிஸ்வரரே! உலகங்களைவியாபித்திருக்கின்ற
 வரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். யோகஸ்வரூபரே! பரமேஸ்வரரே!
 நீர் ஜயமடையவேண்டும். தாமரைமலின்நிவிதழ்போல் அசுன்றிருக்
 கிறகண்டையுடையவரே! லோகேஸ்வரர்சுருக்கெல்லாம்சுஸ்வரே!
 இறந்தகாலம், வருங்காலம், சித்தகாலம்இவைகளுக்குநாதரே! மங்கள
 கரர்களானபுத்திரபெளத்திரர்களுடையவரே! நீர் ஜயமடையவேண்
 டும். கணக்கற்றகுணங்களுக்குஆதாரமாயிருப்பவரே! எல்லாவற்றிற்
 கும்முக்கியசதியாயிருப்பவரே! நீர் ஜயசீலராகஇருத்தல்வேண்டும்.
 நாராயணரே! எவ்விதத்தாலும்சுரைகாணமுடியாத மகிமைபுடைய
 வரே! சார்க்கமென்றவில்லைத்தரித்தவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும்.
 எல்லாக்குணங்களுடையவரே! உலகத்தையே சரீரமாகக்கொண்ட
 வரே! (பிறவிப்)பிணியற்றவரே! நீர் பிரகாசிக்கவேண்டும். விஸ்வெஸ்
 வரரே! மஹாபாகுபஸமுள்ளவரே! உலகங்களுக்குநன்மையைப்பயப்
 பதில்பற்றுதலுள்ளவரே! நீர் ஜயமுள்ளவராகஇரும். ஆதிசேஷஸ்வ
 ரூபரே! வராஹ முதலியஉருவமாகஅவதாரம்செய்தவரே! ஹரிகேசரே!
 விபுவே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். ஆதிசேஷனைவாஸஸ்தானமாக
 வுடையவரே! திக்குக்களுக்கெல்லாம்நாதரே! உலகங்களுக்கெல்
 லாம் இருப்பிடமாயிருப்பவரே! அளவிடமுடியாதஸ்வரூபத்துடன்
 கூடியவரே! நாசமற்றவரே! பிரகாசமாகவும், அப்ரகாசமாகவு
 மிருப்பவரே! அமிதமானஸ்தானங்களுடையவரே! இந்திரியங்களை
 யடக்கினவரே! நற்செய்கையுள்ளவரே! கணக்கெடமுடியாதஜீவாத்மாக்க
 ளுடையஸ்வபாவத்தை அறிந்தவரே! ஆழந்தஸ்வபாவமுடையவரே!
 வேண்டினவர்க்குவேண்டியவற்றைக்கொடுக்கின்றவரே! நீர் ஜயமடைய
 வேண்டும். முடிவற்றவரே! அறிந்தவரே! பிரம்மமே! நித்யமாயிருப்
 பவரே! பிராணிகளைவிசேஷமாகப்போஷிக்கின்றவரே! செய்யவேண்
 டியகாரியங்களைச்செய்தவரே! பேரறிவாளரே! தாம்ங்கனையறிந்தவரே!
 விஜயமுடையவரே! காணாபரிதானஸ்வரூபமுடையவரே! ஸ்வயோக
 ஸ்வரூபரே! வ்யக்தமாகஅவதரிப்பவரே! பூதங்களுக்கெல்லாம்ஆதியா
 யிருப்பவரே! உலகத்திலுள்ளதத்வங்களுக்குக்கெல்லாம்சுசரே! பிராணி
 களைரக்ஷிப்பவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். தம்மையேகாரணமாகக்

கொண்டவரே! மஹாபாக்யமுள்ளவரே! பிரளயகாலத்தில் (உலகத்தை) உபஸம்ஹாரம்செய்வதில் நோக்கமுள்ளவரே! பிரபஞ்சத்தைவெளிப்படுத்துவதில்நாட்டமுள்ளவரே! பிரம்மமே! ஜபத்தின்பீதியுள்ளவரே! நீர் ஜயமடையவேண்டும். இயற்கையாகவேபடைப்பதில்பற்றாததுள்ளவரே! அபிஷ்டங்களைப்பூர்த்திசெய்கின்றவரே! பரமேஸ்வரரே! மோக்ஷத்தைஅளிப்பதற்குக்காரணமானஸ்வரூபத்திடன்கூடியவரே! முக்தாத்மஸ்வரூபரே! விஜயத்தைக்கொடுப்பவரே! பிரபயதேவருக்கும்நாதரே! தேவரே! பத்மநாபரே! மஹாபலமுள்ளவரே! பஞ்சபூதங்களை உமது வடிவமாகக்கொண்டவரே! ஸத்வஸ்வரூபரே! எப்பொழுதும் தேவரீர் ஜயமடையவேண்டும். பூமிதேவி உம்முடையஇரண்டிபாதங்கள்; திக்குக்கள் இரண்டுகைகள்; ஆகாயம் உமதுதலை; யான் உம்முடைய மூர்த்தி; தேவர்கள் உடல்; ரத்திரகுரியர்கள் இரண்டுகண்கள்; தவமும் ஸத்யமும் பலம்; உம்முடையசெய்கை தர்மஸ்வரூபமாயுள்ளது; அக்னியானது உம்முடையதேஜஸ்; காற்று உம்முடையபவாஸம்; ஜலம் உம்முடையவேர்வை; அபவினித்தவர்கள் காதுகள்; எப்பொழுதும் ஸர்வத்தேவி உம்முடையநாக்கு வேதங்கள் உம்பிடத்திலுள்ளசிறந்தகுணங்களைக்கூறுவதில் நிலபெற்றிருக்கின்றன. இவையுடைய உபமையேஆஸ்ரயித்திருக்கின்றது. யோகங்களுக்கும்யோகங்களுக்கும்நாதரே! (உமது) பரிமாணமானது அளவிடமுடியாதது. தேஜஸும் பராக்கிரமமும் அவ்வாறே. பனைவரை வளம்பெய்வரே! உம்முடையபலத்தை நாம் அறியோம். தேவரே! விஷ்ணுவே! உம்முடையபத்தியில் நாங்களனைவரும் பற்றாததுடன் நியமங்காலஉம்மையையநாடி மஹேஸ்வரராகவும் பரமேஸ்வரராகவுமிருக்கின்றீதவரீரை எப்பொழுதும் அர்ச்சிக்கிறோம். ரிஷிகள், தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள், பன்னகர்கள், பிசாசங்கள், மனிதர்கள், நிருகங்கள், பக்ஷிகள், ஸர்ப்பங்கள் இவர்களாமுதலாகப் பூமியில்என்னுண்டைக்கப்பட்டிருக்கின்றஎல்லாவஸ்துக்களும் உம்முடையஅனுக்கிரகத்தினால்உண்டாயிருக்கின்றன. பத்மநாபரே! விசாலமானகண்களையுடையவரே! கருஷ்ணரே! துக்கத்தைப்போக்குகிறவரே! எல்லாப்ராணிகளுக்கும் நீமே கதி; நீமே நாதர்; நீமே ஜகத்குரு; தேவேசரே! உம்முடையஅனுக்கிரஹத்தினால் எப்பொழுதும் தேவர்களாஸுகமுடையவர்களாயிருக்கின்றார்கள். தேவரே! பூமியானது தேவரீருடையஅனுக்கிரஹத்தினால் எப்பொழுதும் பயமற்றதாகியது. விசாலாக்ஷரே! ஆதலால், தேவரீர் யதுவம்சத்தைவிருத்திபண்ணுகிறவராகவேண்டும். ஸர்வவ்யாபகரே! தர்மததை (உலகத்தில்) நிலிறுத்துவதற்காகவும் தைத்யர்களை அழிப்பதற்காகவும் உலகத்தைத்தரி

ப்பதிகாசும் என்விண்ணப்பத்தை நிறைவேற்றதல் வேண்டும். விபுவே! வாஸுதேவரே! பரமரகஸ்யமான இந்தவிஷயமானது தேவரீருடைய அனுச்சரஹிததினாலே என்னால் உள்ளபடி நானம்பண்ணப்பட்டது. 'நிநஷ்ணரே' நீர் உம்முடையஸங்கல்பத்தினால் உம்முடையஸ்வரூபமானஸங்கர்ஷணதேவரைத் தாமாகவேஸ்ருஷ்டித்துப் புகுகிரணப்ரதயும்னையும் தாமாகவேஸ்ருஷ்டித்தீர். எவ்வரை விஷ்ணுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் ஞானிகள் அறிகிறார்களோ அந்த அநிநுத்தரையும் ப்ரதயும்னரிடமிருந்து நீர் உண்டுபண்ணினீர். அநிநுத்தா உலகத்தைத்தரிச்சின்று பிரம்மாவானவர்களை உண்டுபண்ணினார். அப்படிப்பட்டநான் வாஸுதேவஸ்வரூபி; தேவரீரால்தான் உண்டுபண்ணப்பட்டவனாயிருக்கிறேன். லோகநாதரே! ஆதலால் (வாஸுதேவர், ஸங்கர்ஷண, ப்ரதயுந, அநிநுத்தர் என) நான்குஸ்வரூபத்துடன் வினாகுறிந்தேவரீரை நாளுகவே வேண்டுமெனேன். விபுவே! தேவரீர் உம்மைப்பலகூறுகளாசாராகுத்துச்சொண்டு மனிததன்மையை அடைவீராக. அந்நமனுஷ்யாவதாரத்தில் எல்லா உலகங்களக்கும் ஸுகத்தைஉண்டுபண்ணுவதென்பொருட்டு அஸுரவதத்தைச் செய்து தர்மத்தையும் கீர்த்தியையும் அடைந்த ப்ரதத்வஸ்வரூபத்தோடுசேர்ச்சையடையப்போடுவீர். அளவிலாந்தரதவிச்சேமத்தை யுடையவரே! பரமாமஸ்வரூபியானஉம்மை உலகத்தில் பிரம்மபிஷிதனும் தேவாகளும் (உம்ரிடம்) மனத்தைச்சேர்த்தவர்களாக அவ்வவிதமானநாமாக்களாலே சானமசெய்தீராகா. அழியக்கூடியுடையவரே! எல்லாபூதஸங்கங்களும் உம்ரிடத்தில் நிலைபெற்றுள்ளன. பிராமமணிகள் தேவரீரை ஆதாரமாகக்கொண்டு வரதரென்றும் ஆதிமதபாநகங்களற்றவரென்றும் கரையற்றயோகமகிமையுடையவரென்றும் உலகத்திற்கு அணைபோன்றவரென்றும் 'சொல்லுகிறார்கள்' என்று கூறினார்.

அம்பத்தாருவது அத்தாயம்.

பீஷ்டமவதபர்வம். (தேவாச்சு.)

(விசுவோடாகியான்.)

பிறகு, ஆறுகுணங்களால் நிறைந்தவரும் தேவரும் லோகநாதர் சனாக்கெல்லாம் நாதருமான அந்தவாஸுதேவா இன்பமாயும் கம்பீரமாயுமுள்ளவாக்கினாலே பிரமமதேவரைப்பார்த்து, 'உம்முடைய இந்த எல்லாவிருப்பமும் யோகமகிமையினால் என்னால் அறியப்பட்டது.

அது அவ்விதமேயாகும்' என்று மறுமொழிசொல்லிவிட்டு அவ்விடத்திலேயே அந்தர்த்தானம் அடைந்தார்.

பிறகு, தேவர்கள் ரிஷிகள் கந்தர்வர்கள் ஆகிய எல்லோரும் மிக்க வியப்புற்று அதிகுது ஹலத்துடன் பிதாமஹரைப்பார்த்து, 'விபுவே! பகவானுனரீர் யாரைவணங்கி மடுமைபொருந்தியவாக்குக்களால் விரயத்தோடு துதித்தீர்? நாங்கள் அவரைக்குறித்துக் கேட்கவிருப்ப முள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்' என்றுவேண்டினார்கள். இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்டு, ஷாட்குண்யபரிபூர்ணரானபிதாமஹரும் எல்லாத் தேவர்களையும் ப்ரம்மரிஷிகளையும் கந்தர்வர்களையும் கீநாக்கி, 'தேவ சிரேஷ்டர்களே! எது ஸர்வோத்தமமோ, எது வருங்காலத்திலும் இருக்கக்கூடியதோ, இருக்கத்தக்கதோ, எது பரம்பொருளோ, எது பஞ்சபூகஸ்வரூபியோ, எது பிரபுவோ, எது ப்ரம்மமோ, எது உத்தமமான ஸ்தானமோ பிரஸன்னமான அந்தவஸ்துவோடு ஸம்வாதம் செய்தேன். 'ஜகந்நாதரும் வாஸுதேவரென்று பிரசித்திபெற்றவருமானதேவரீர் உலகத்தை அனுக்ரஹிப்பதற்காக மானிடவுலகத்தை அடைவீராக. அஸுரர்களைக்கொல்லுதன்பொருட்டுத் தேவரீர் பூமியில் அவதாரம்செய்யும்' என்று அவர் என்னுல் வேண்டப்பட்டார். போரில்கொல்லப்பட்டதைதயர்கள் தானவர்கள் ராக்ஷஸர்கள் ஆகிய அனைவரும், கோரூபிகளும் மஹாபலசாலிகளுமாக மனிதர்களில் வந்துதோன்றியிருக்கிறார்கள். உலகமனைத்தையும் தம்வசத்தில்வைத்துக்கொண்டிருக்கிறபகவான் அவர்களைக்கொல்லுதன்பொருட்டு நரனோடு மானிடப்பிறவியையப்பெற்றுப் பூதலத்தில் ஸஞ்சரிக்கப்போகிறார். அளவற்றஒளியுள்ளவர்களும் புராணர்களும் ரிஷிசிரேஷ்டர்களுமான நரநாராயணரிருவரும் ஒன்றுசேர்ந்து மனிதஉலகத்தில் பிறக்கப்போகிறார்கள். யுத்தத்தில்முயற்சியுடையவர்களானஇவ்விருவரும் ஒன்றுசேர்ந்ததேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். முடர்கள் இவர்களை நரநாராயணரிஷிகளென்று அறியவில்லை. எல்லாஉலகங்களுக்கும்பிரபுவானயான் அந்தப்பகவானுக்கு முதல்புத்திரன். ஸர்வலோகமஹேஸ்வரானவாஸுதேவர் உங்களால் ஆர்ச்சிக்கத்தக்கவர். தேவசிரேஷ்டர்களே! மகாலீயமுள்ளவரும் சங்கம், சக்கரம், கதை இவைகளைத்தாங்கியவருமான இந்தப்பகவான் மனிதரென்று ஒரு பொழுதும் அலக்ஷ்யம்பண்ணாதக்கவரல்லர். இது உத்தமமானரசஸ்யம். இது உத்தமமானபதம். இது உத்தமமானப்ரம்மம். இது உத்தமமானகீர்த்தி. இது அழிவற்றது; அப்ரகாசமானது. இது காஸ்வத

மானதேஜஸ். புருஷனென்றுபெயருள்ளதாகக் கானம்செய்யப்படுவதும் அறியப்படாததுமான உத்தமமானஒளி இதுதான். இதுதான் உத்தமமானஸூகம். இது உத்தமமானஸத்தியமென்று விஸ்வகர்மா வினாச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வற்றவிக்ரமத்தையுடையவரும் பிரபுமானவாஸுதேவர் இந்திரனோடுகூடினதேவர்களாலும் எல்லா உலகத்தார்களாலும், 'இவர் மனிதர்' என்று அவமதிக்கத்தக்கவரல்லர். இவரை ஸாமான்யமனிதரென்றுசொல்லுகிறவன் அறிவில் லாதவன். இந்திரியங்களுக்கு அதிஷ்டாதாவான பரமாத்மாவை அலக்ஷ்யம்செய்தவனை மனுஷ்யர்களில் அதமனென்று (விவேகிகள்) சொல்லுகிறார்கள். யோகமகிமைபுடையவரும் மஹாத்மாவும் மனித சரீரத்தில்பிரவேசித்திருப்பவருமான ஸ்ரீவாஸுதேவரை அவமதிப்பவனைத் தமோகுணமுள்ளவெனென்று ஜனங்கள்சொல்லுவார்கள். தேவரும் சராசரஸ்வரூபியும் ஸ்ரீவத்ஸம்என்கிறமறுவை அடையாளமாகக்கொண்டவரும் நல்லகாந்தியுள்ளவரும் பத்மநாபருமானபரமாத்மாவைஅறியாதவனைக் கற்றறிந்தவர்கள் தமோகுணமுடையவெனென்று சொல்லுகிறார்கள். கிரீடத்தையும் கௌஸ்துபத்தையும்தரித்தவரும் மித்திரர்களுக்கு அபயம்அளிக்கின்றவருமான மகாத்மாவை அவமதிக்கிறவன் கோரமான அந்தகாரத்தில் முழுகுகிறான். தேவ சிரேஷ்டர்களே! இவ்வாறு தத்வார்த்தத்தைஉணர்ந்து உலகங்களிலுள்ள ஈஸ்வர்களுக்கெல்லாம்ஈஸ்வரரான வாஸுதேவர் எல்லாஉலகத்தார்களாலும்நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர். எல்லாஉலகத்திற்கும்நாதனும் ப்ரம்மான்னென்று பிரவீத்திபெற்றவனுமானநான் அந்தப்பரமாத்மாவினுடைய (ஜ்யேஷ்ட)புதரன்' என்று மதுரமானவாக்கினால் மறுமொழி கூறினார்.

இவ்வாறு அந்தப்பகவான் முற்காலத்தில் ரிஷிகணங்களுடன் கூடினதேவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லி எல்லாப்பிராணிகளையும்விட்டு விட்டுத் தம்முடையஸ்தானத்திற்கு வகினார். பிறகு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷிகளும் அப்ஸரஸுகளும் ப்ரம்மதேவர்களானம்பண்ணப்பட்டிருக்கிற அந்தக்கதையைக்கேட்டுப் பிரீதியடைந்து ஸ்வர்க்கத்தையடைந்தார்கள். ஐயனே! வாஸுதேவரை ஸ்தோத்திரம்செய்கின்ற பிரம்மரிஷ்டர்களானரிஷிகளுடைய ஸபையில் புராதனமான இந்தவிஷயமானது என்னால் கேட்கப்பட்டது. பாதர்களிற்கிறந்தவனே! ஜமதக்னிகுமாரரானபரசுராமர், புத்திமானுமானார்க்கண்டேயர், வ்யாஸர், நாதர் இவர்களிடமிருந்து நான் இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்டும் வாஸுதேவரே பிரபுவென்றும் அழிவற்றவரென்றும் மகாத்மா

வென்றும் லோகங்களிலுள்ள ஈசுவரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரரென்றும் அறிந்துமிருக்கிறேன். எல்லா உலகங்களுக்கும் பிதாவான பிரம்மதேவர் எவருக்குப் புத்திரரோ அப்படிப்பட்ட இந்த வாஸுதேவர் மனிதர்களாலே ஏன் அர்ச்சிக்கத்தக்கவரல்லர்? ஏன் பூஜிக்கத்தக்கவரல்லர்? ஐயனே! வேதங்களின்கரைகளைக்கண்ட ரிஷிகளாலும் என்னாலும், 'வில்லாளிபான அந்த வாஸுதேவரோடும் பாண்டவர்களோடும் நீ போர்புரியவேண்டாம்' என்று தடுக்கப்பட்டாய். அஜ்ஞானத்தினால் நீ உண்மையை அறியவில்லை. நீ கோவிந்தரையும் பாண்டவனான அந்தத்தனஞ்சயனையும் பகைத்தலால் உன்னைக் கொடியராகூஸனென்று யான் எண்ணுகிறேன். அவ்விதமே நீயும் தமோகுணத்தினால் மூடப்பட்டிருக்கிறாய். உன்னைத்தவிர வேறெந்த மனிதன் நரநாராயணஸ்வரூபிகளான தேவர்களைப் பகைப்பான்? அரசனே! ஆகலால், உனக்கு நான் சொல்லுகிறேன். இவர் சாஸ்வதர்; குறைவற்றவர்; ஸர்வலோகம்பர்; நித்யர்; உலகத்தையடக்கியாள்சிறவர்; பிராணிகளைப் போஷிக்கின்றவர்; இவ்வுலகத்தைத் தரிக்கின்றவர்; ஸ்திரமாயிருப்பவர்; சராசரங்களுக்குக்குருவும் பிரபுவுமாயிருக்கின்றவர்; முவுலகங்களையும் தரிக்கின்றவர். மேலும் ஈசுவரரே யுத்தம்செய்பவர்; ஜயம்; ஜயிப்பவர்; ஸர்வவஸ்துக்களுக்கும் மூலகாரணமாயிருக்கிறவர். வேந்தே! தமவினாலும் ராகத்தாலும் விடுபட்டவரான இந்தப்பகவான் ஸர்வஸ்வரூபி. எங்கு இருஷ்ணனோ அங்குதர்மம். எங்கு தர்மமோ அங்குஜயம். அரசனே! பாண்புத்திரர்கள் அவருடைய மகிமையின்ஸம்பந்தத்தினாலும் ஆத்மமயமான யோகத்தினாலும் தரிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு ஜயமுண்டாகப்போகிறது. இந்தப்பகவானான ஸ்ரீவாஸுதேவர் எப்பொழுதுமே பாண்டவர்களுடைய விஷயங்களில் சிரேயஸை உண்டுபண்ணக்கூடிய எண்ணத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்; மேலும் யுத்தத்தில் இவர்களுடைய பலத்தையும் நித்யம் போஷிக்கிறார்; பயங்களினின்றும் ரக்ஷிக்கிறார். பாரத! எவர் விஷயமாக என்னை நீ கேட்கிறாயோ அப்படிப்பட்ட இந்தப்பகவான் சாஸ்வதர்; (படைப்பு முதலிய வற்றை) விளையாட்டாகவுடையவர்; எல்லா ரகச்யங்களின் உருவமாயும் மங்களமாயுமிருப்பவர்; வாஸுதேவரென்று அறியத்தக்கவர். தங்கள் தங்களுக்குரிய குணங்களால் பிரவீர்த்திபெற்றவர்களும் எப்பொழுதும் பக்தியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்களுமான பிரம்மணர்களாலும் கூத்திரியர்களாலும் வைசிபர்களாலும் சூத்திரர்களாலும் தத்தம்கர்மங்களாலே இந்தப்பகவான் உபாவிக்கப்படுகிறார்; அர்ச்சிக்கப்படுகிறார். இவர் த்வாபாயுகத்தின்முடிவிலும் கலியுகத்தின் தொடக்கத்

திலும் ஸங்கர்ஷணரால் ¹ ஸாத்தவதத்திரத்திற்சொல்லப்பட்டுள்ள முறைப்படி கானம்செய்யப்பட்டிருக்கிறார். வாஸுதேவருபியான இந்தக்கண்ணபிரான் ஸமஸ்தமானதேவலோகங்களையும் மனுஷ்யலோகங்களையும் ஸமுத்திரமாகுறமேகலையையுடைய த்வாரகாநகரியையும் மனுஷ்யலோகவாஸத்தையும் ஒவ்வொருபுசத்திலும் அடிக்கடி ஸ்ருஷ்டிபண்ணுகிறார் ¹ என்றுகூறினார்.

அறுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தொடர்கிச்சி.)

(பீஷ்மர், வீஸ்வோபாக்யானத்தில் வாஸுதேவருடையமகிமையையும் அவரைஅடுத்ததனால் யுகீஷ்டிரங்குஜயாழண்டாத மென்பதையும் கூறியது.)

துரியோதனன், 'வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வரூபியென்று எல்லா வுலகங்களிலும் சொல்லப்படுகிறார். பிதாமஹே! அவருடையஆகமத்தையும் பிரதிஷ்டையையும் அறிவதற்கு நான் விரும்புகிறேன்' என்றுவினவ, பீஷ்மர் சொல்லலானார்.

'பரதர்களறிதிறந்தவனே! வாஸுதேவர் மஹாபூதஸ்வரூபி. எல்லாத் தேவதைகளுக்கும்தேவர். புண்டரீகாக்ஷரைக்காட்டிலும் உயர்ந்ததுகாணப்படவில்லை. ஐயா! இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச்சொல்லிய ஜமதக்னிபுத்திரரானபாசுராமரிடத்தினின்றும் தேவரிஷியானநாரதரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரிடத்தினின்றும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். அவ்விதரும் தேவலரும் தபோதனர்களானவாலகல்யாணர்களும் மார்க்கண்டேயரும் கோவிந்தர்விஷயத்தில் பெரிதானஆச்சரியத்தைச் சொல்லுகின்றார்கள். ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதியானபூதஸ்வரூபியும் மகாத்மாவுமானபுருஷோத்தமர் ஜலம், காற்று, தேஜஸ்முன்மையும்படைத்தார். ஸர்வலோகஸ்வரூபும் பிரபுவும் மகாத்மாவுமான அந்தப் புருஷோத்தமர் பூதேவியையும்ஸ்ருஷ்டித்து ஜலத்தில் சுயனம்செய்து கொண்டிருந்தார். ஸர்வதேவஸ்வரூபியான அந்தத்தேவர் சுயனத்தில் ஸுகமாகப்படுத்துக்கொண்டவராகவே முகத்தினின்று அக்னியையும் பிராணனிலிருந்துவாயுவையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். இந்தஅச்சுபுதர் மனத்தினின்று ஸர்வதீபியையும் வேதங்களையும் படைத்தார். இவர்

¹ பாஞ்சராத்திரஆகமவிதியினாலே ஸ்ரீமந்நாராயணரைப்பூஜிக்கின்றவர்கள் ஸாத்தவதர்கள்; அவர்களுக்குரியதந்திரம் ஸாத்தவதத்திரம்.

ஆதியில் உலகங்களையும் ரிஷிகளுடன்தேவர்களையும் மோகித்ததையும் மரணத்தையும் உண்டுபண்ணினார். இவர் பிரஜைகளுடைய உத்தபத்திக்கும் பிரளயத்துக்கும் காரணமாயிருப்பவர். இவர் தர்மம்; தர்மத்தையறிந்தவர்; வாதத்தைக் கொடுக்கின்றவர்; ஸர்வாபிஷ்டங்களையும் அளிக்கின்றவர். இவர் சர்த்தா; காரியம்; ஆதியான வஸ்துக்களுக்கெல்லாம் ஆதி; தமக்குத்தாமே பிரபுவாயிருப்பவர். ஜனார்த்தனார் முன்னமேயே இறந்தகாலத்தையும் நிகழ்காலத்தையும் வருங்காலத்தையும் படைத்தார். இரண்டிஸத்தியாகாலங்களையும் ஸ்வர்க்கங்களையும் ஆகாயத்தையும் தியமங்களையும் உண்டுபண்ணினார். கோவிந்தர் ரிஷிகளையும் தவத்தையும் படைத்தார். மஹாத்மாவும் அழிவற்றவருமான பிரபுவானவர் உலகத்தைப்படைத்தவரான பிரம்மதேவரையும் எல்லாப் பூதங்களுக்கும் முத்தினவரான ஸங்கர்ஷணரையும் ஸ்ருஷ்டித்தார். அறிஞர்கள், தேவனும் அனந்தனைன்றோர் பெற்றவனுமான சேஷனைப் படைத்தவரென்றும் அவரை அறிகிறார்கள். பிராணிகளையும் பாவதங்களோடு கூட இறத்தப்பூரியையும் போஷித்திற மகாதேஜஸுள்ள பரமபுருஷரைப் பிரம்மணர்கள் தியானயோகத்தால் அறிகிறார்கள். பிரம்மதேவருக்குப் பிதாவும் மகாத்மாவுமான புருஷோத்தமர், தம்முடைய கர்ணமலத்தினின்றும் உண்டானவனும் உக்கிரமான செய்கையுள்ளவனும் உக்கிரமான புத்தியுள்ளவனும் பிரம்மவித்தினின்றும் வேதங்களை அபகரித்தவனும் கொடியவனுமான அந்தமதுவென்றிற மஹாஸுரனையும் பிரம்மதேவருக்குப் பூஜையைச் செய்யவேண்டிக் கொன்றார். ஐயனே! தேவர்களும் அஸுரர்களும் மனுஷ்யர்களும் ரிஷிகளும் அந்தமதுவைக்கான்றதனால் ஜனார்த்தனரை மதுஸூகனரென்று சொல்லுகின்றனர். மேலும் இந்தப் பிரபுவை வராஹரென்றும் நரவிம்மரென்றும் திரிவிக்கிரமரென்றும் சொல்லுகிறார்கள். ஹரிஸ்வரூபியான இந்தப்பகவான் எல்லாப் பிராணிகளையும் படைக்கின்றவர்; போஷிக்கின்றவர். புண்டரீகாக்ஷரினும் சிமந்தவஸ்துவானது உலகத்தில் உண்டானது பில்லை; உண்டாகப்போகிறது பில்லை. ராஜனே! அந்தப்பகவான் முகத்தினின்றும் பிரம்மணர்களையும் இரண்டு புஜங்களினின்றும் க்ஷத்திரியர்களையும் தொடையினின்றும் வைஸ்யர்களையும் இரண்டு காலங்களினின்றும் சூத்திரர்களையும் படைத்தார். தவத்தில் நிலைபெற்றவரும் காந்தியுள்ளவரும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமானவரும் அமாவாஸ்யையில் பிரம்மரூபியாயும் பூர்ணிமையில் யோகரூபியாயுமிருக்கின்றவருமான கேசவரை உபசரிக்கின்றவன் அதிகமான நன்மையை அடைவான். நராதிப! ரிஷிகள் ப்ருஷீகேசரைக்

கேசவரென்றும் உத்தமமானதேஜஸ்வரூபினன்றும் எல்லாஉலகங்க ளுக்கும்பிதாமஹரென்றும் சொல்லுகின்றனர். நீ இந்தவாஸுதே வரை இவ்வாறு ஆசாரியரென்றும் பிதாவென்றும் குருவென்றும் அறிவாயாக. நிருஷ்டபகவான் எவன்விஷயத்தில் கருணைபுரிவரோ அவனால் அழிவற்றஉலகங்கள்ஜூரிக்கப்பட்டவைகளே. பயம்உண் டானஇடத்தில் இந்தக்கேசவரைச்சரணமடைபவனும் எப்பொழுதும் இவ்வுபாக்யானத்தைப்படிப்பவனுமானமனிதன் கேஷமழும் ஸுகமு முள்ளவனாவான். நிருஷ்ணனைச்சரணமடையும்மனிதர்கள் மோகத்தை அடையார்கள். ஜனார்த்தனர், பெரும்பயத்தில்மூழ்கினவர்களை எப் பொழுதும் பாதுகாக்கிறார். பரதகுலத்தில்பிறந்தவனே ! வேந்தனே ! அந்தபுகிஷ்டரான் அந்தப்பரமபுருஷரை உண்மையாக அறிந்த மஹாத் மாவும் கேசவரும் ஜகதீஸ்வாரும் யோகங்களுக்குசுஸ்வரரும் பிரபுவு மாயிருக்கின்ற ஸ்ரீநிருஷ்ணரைச் சரணமடைந்திருக்கிறான்.

அயபத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீ ஷ்ட ம வ த ப ர் வ ம். (தோடர்கீசி)

(பீஷ்டமர், ரிஷிகள்ரெயதகிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தையும் வாஸுதேவர் பாண்டவர்களிடத்தின்புனிவவபாதலின் அவர்களிடம் ஸமாத னத்தோடிருக்கவேண்டுமென்பதையும் துரியோதன னுத்திச் சொல்லியது.)

பரதகுலத்தில்பிறந்தவனே ! முற்காலத்தில் பிரம்மரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் புனியில்சொல்லப்பட்டதும் வேதமந்திரத்துடன்கூடி னதுமான கிருஷ்ணஸ்தோத்திரத்தைக்கேள். அதாவது:—உம்மை நார தரானவர், ஸாதகியர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும்பிரபுவென்றும் தேவ தேவர்களுக்கெல்லாம் சுஸ்வரரென்றும் உலகத்திலுள்ளவஸ்துக்களு டையதத்தவத்தையறிந்தவரென்றும் சொல்லுகிறார். மார்க்கண்டேய ரும் உம்மை முன்னமேஇருந்தவரென்றும் இப்பொழுதுஇருக் கின்றவரென்றும் இனிமேலும்இருப்பவரென்றும் யஜ்ஞங்களுக்கு யஜ்ஞமென்றும் தவங்களுக்குத்தவமென்றும் சொல்லுகிறார். விஷ் ணுவே' பகவானுனப்ருகுவானவர், தேவரீர் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரென்றும் உம்முடையரூபமானது புராதனமென்றும் ஸர்வோத் தமமென்றும் சொல்லுகிறார். தேவரீர் வாஸுதேவர் ; அவ்வாறே வஸுக்களுக்குஅதிபானுஇந்திரனை ஸ்தாபித்தவர். தேவர்களுள்

தேவதேவராயிருக்கிறீரென்று கிருஷ்ணத்தைவபாயனரும் சொல்லி யிருக்கிறார். முந்தியதான பிரஜாசிருஷ்டியில் தக்ஷணை ஸ்ருஷ்டிகர்த்த னாகச் சொல்லுகின்றார்கள். அங்கிரஸ்மகரிஷ்யானவர், அவ்வாறே உம்மை எல்லாப்பிரானிகளுக்கும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தராகச் சொன்னார். தேவலரும் அணிதரும். ¹ அவ்யசத்தமானது உம்முடையசரீரத்தி னின்று உண்டானதென்றும், ² வ்யக்தமானது உம்முடையஉள்ளத் திலசிலபெற்றிருக்கிறதென்றும், தேவர்கள் உமரிடத்தினின்று உண் டானார்களென்றும் சொன்னார்கள். ஆகாயம் உம்முடையசிரவீனாலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறே பூரியும் உம்முடையஇரண்டு கைகளால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முவுலகங்களும் உம்முடைய வயிறு. நீர் ஸநாதனபுருஷராயிருக்கிறீர். தவத்தினாலேசிறந்தமஹிமை பெற்றமனிதர்கள் இங்ஙனம் உம்மை அறிவிப்பீர். ஆத்மஸாக்ஷாத் காரத்தினால்திருப்தியடைநகிருக்கின்றிஷிசுரஸ் ³ நீ உததமராயிருக் கிறீர். மதுஸூதனரே! உதாரஸ்வபாவமுடையவர்களும் யுத்தங்களில் புறங்கொடாதவர்களும் ஸர்வதர்மங்களையும்பிரதானமாகவுடையவர் களுமான ராஜாதிசுகளுக்கெல்லாம் நீர் கதியாயிருக்கிறீர்-என்பது. ஆறு குணங்களாலும்நிறைந்தவரும் புருஷோத்தமருமான ஸ்ரீஹரியானவர் யோகமஹிமையை அறிந்தவர்களானஸநக்குமாரர் முதலியவர்களாலே இவ்விதம் எப்பொழுதும் துதித்துப்பூஜிக்கப்படுகிறார். ஐயனே! கேசவ ருடைய (மகிமையானது)இதோ விரிவாகவும் சுருக்கமாகவும் உனக்கு உள்ளபடி நன்றாகக்கூறப்பட்டது. நீ அநிகராரீதியுடன் கேசவரைச் சரணபடைவாயாக⁴ என்றகூறினார். மஹாராஜே! உம்முடைய குமாரன் பரிசுத்தமானஇக்கலையைக்கேட்டுக் கேசவரையும் மகாரதர்ஷ னானபாண்டுபுத்திரர்களையும் நன்குமதித்தான். மஹாராஜே! சந்தனு புத்திரரானபீஷ்மர் திரும்பவும் அந்தத்துரியோதனனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறுகூறலானார். ‘அரசனே! நீ அந்தமஹாத்மாவானகேசவ ருடையபெருமையையும் நரனுடையபெருமையையும்வினவி உள்ள படி என்னிடமிருந்து கேட்டாய். வெந்தே! மனிதரைக்காப்பவனே! வீரர்களும் யுத்தங்களில் சத்துருக்களால்குறிக்கப்பட்டாதவர்களும் கொல் லத்தகாதவர்களுமான நரநாராயணாதிபதிகள் எதற்காக மனிதர்களில் வந்துதோன்றினரென்பதையும்மேலும் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் ஒரு வராலும் கொல்லாததகாதவர்களானதற்குரியகாரணத்தையும் நீ கேட்ட றிந்தாய். கிருஷ்ணமூர்த்தி, புகழுள்ளவர்களானபாண்டவர்களிடத்தில்

¹ மூலபரகிருதி; அல்லது பூதஸூக்ஷ்மம்.

² ஸ்தூலமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம்.

உறுதியானபிரீதியுள்ளவராயிருக்கிறான்றோ. ராஜேந்திர! ஆதலால், பாண்டவர்களோடு ஸமாதானம் உண்டாகவேண்டுமென்று யான் சொல்லுகிறேன். நீ பலசாலிகளான பிராதாக்களோடு ஜிதேந்திரியனாகிப் பூமியை அனுபவி. தேவர்களான நரநாராயணர்களை அவமதித்தால் நீ நாசமடைவாய்' என்று சொன்னார். மன்னரே! இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு உமதுபிதா பேசாமல் இருந்தார். அரசனையும் அனுப்பினார். தாமும் சயனத்தில் படுத்துக்கொண்டார். பாதர்களிற் சிறந்தவரே! அரசனும் மஹாத்மாவான அவரை நமஸ்கரித்துத் தன்சேனைத் தளியிருக்குமிடம் சென்றான்; அவ்விடமுமுதும் வெண்ணிறமாய்படுக்கையில் படுத்திருந்தான்.

அறுபத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

பீஷ்ம வ த ப ர் வ ம். (தேவர்க்கி)

(கேளவர மகரவ்யூஹத்தையும் பாண்டவர் ஸ்யேனவ்யூஹத்தையும் வகுத்துப் பேர்தேவர்க்கியது.)

மஹாராஜரே! இரவுவிடிந்தவுடன் சூரியன் உதிக்கவ்வு, இரண்டு படைகளும் யுத்தத்திற்காகவேனெதிர்த்தன. அவர்களெல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து மிக்ககோபங்கொண்டு ஒருவரையொருவர் வெல்லக்கருதிப் போரில் ஒருவரையொருவர்க்கு எதிர்த்துவந்தனர். ராஜமே! கோபமுள்ளவர்களும் நல்ல உத்தமமானவர்களும் அடிக்குந்திறமைமுள்ளவர்களுமான பாண்டவர்களும் உம்முடைய துராலோசனையில் (நிலைபெற்ற) தாத்தராய்வுடர்களும் இரண்டு வியூகங்களை ஏற்படுத்திக் கொண்டு யுத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார்கள். ராஜமே! பீஷ்மர் மகரவ்யூஹத்தை நான்குபுறங்களிலும் பாதுகாத்தனர். பாண்டவர்கள் அவ்வாறே தங்களுடைய (ஸ்யேன) வ்யூகத்தைப் பாதுகாத்தார்கள். அஜாதசத்துருவான யுதிஷ்டிரர், தென்மயருடையவார்த்தையினால் தாம் ஸ்யேனம்போல அநதவியூகத்தை அணிவகுத்துப் பகைவர்களுடைய மனங்களை நடுநடுங்கச்செய்தார். பாரதரே! அந்த (தர்ம புத்திரருடைய) ஸ்யேனவ்யூக அமைப்பானது யாகங்களில் அவரால் நன்கு அறியப்பட்டிருந்தது. புத்திமானுடைய துருமராலுடைய பெரியமகரவ்யூஹமோ அவனாலும் எல்லாச்சேனைகளாலும் துரோணராலும் அப்பொழுது ஸம்மதிக்கப்பட்டிருந்தது. அந்தப் பீஷ்மர் அந்தமகரவ்யூஹத்தை அனுஸரித்தார். மகாராஜரே! ரதிகர்

களுள் உத்தமரும் உமக்குப்பிதாவுமான அந்தத்தேவவிராதர் பெரியதோர்க்குட்டத்தால் சூழப்பட்டு வெளிவந்தார். தேர்வீரர்களும் காலாட்களும் யானைவீரர்களும் குதிரைவீரர்களும் தாங்கள் இருக்கவேண்டிய இடங்களில் நின்றுகொண்டு ஒருவரையொருவர் அனுஸரித்தார்கள் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவர்களான அவர்களைக்கண்டு கீர்த்திசாலிகளான பாண்டவர்கள் ஸ்யேனவியூகத்தால் அணிவகுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸன்னத்தர்களானார்கள். பிக்குபலசாலியான பீமஸேனன் அந்த ஸ்யேனவியூகத்தின் முகத்தில் பிரகாசித்தான். சிசுண்டியும் அவமதிக்க முடியாத பார்ஷதனுனி நஷ்டத்யும்னனும் இரண்டு கண்களாயினர். வீரனும் ஸத்யவிக்ரமனுமான ஸத்யசயானவன் அந்தவியூகத்தினுடைய தலையில் இருந்தான். அப்பொழுது பார்த்தன் காண்டவத்தை நானொலியிரிமடாடிவாய்ந்துகொண்டு அந்தவியூகத்தின்கழுத்தில் நின்றான். மகாத்மாவும் ஐசுவர்யமுடையவனுமான துர்ப்பதன் புத்திரனுடன்கூடி அந்தயுக்தரங்கத்தில் ஓர் அகௌஷ்ணினிஸையிததுடன் அப்பொழுது (அதனுடைய) இடச்சிறகானான். ஓர் அகௌஷ்ணினிக்கு நாதனுக்கேயதேசத்தாசன் வலச்சிறகானான். த்ரௌபதியுத்திரர்களும் வீர்யமுடையவனான அபிமன்புவும் பின்புறத்தில் நின்றார்கள். ஐசுவரியமுடையவரும் வீரரும் அழகியவிக்கிரமமுள்ளவருமான யுகிஷ்டிரராஜர் பிராதாங்கானநகுலஸஹதேவர்களோடு தாமே அதற்குப் பின்புறத்தில் நின்றார். பீமன் அப்பொழுது யுத்தத்தில் மகாவியூகத்தின் முகத்திலுமுதலது பீஷ்மரையடைந்து ரணகளத்தில் அம்புகளால் மூடினான். பாரதமீர் பிறகு பீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கிற ஸைந்யத்தை மோகிக்கச் செய்துகொண்டு மஹாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்தார். அப்பொழுது சேனைநன்றாகமோகம் அடையவீவ தானஞ்சயன் விரைந்து யுத்தமுனையில் பீஷ்மரை ஆயிரம் அம்புகளாலே துன்பமுறம்படி அடித்தான். யுத்தத்தில் பீஷ்மரால் பிரயோகிக்கப்பட்ட அஸ்திரங்களைத்திருப்பியடித்து உதஸாஹமுள்ளதன்படையோடு தனஞ்சயன் யுத்தத்தின்பொருட்டு (ஸன்னத்தனாகி) அருகில் வந்தான் பிறகு பலசாலிகளுக்கிற தவனும மஹாரதனுமான துரியோதனராஜன் ஆரம்பத்தில் தன்படையின் கோரமானவதவதக்கண்டும் யுத்தத்தில் ஸஹோதரர்களுக்கு நோதவதத்தைநினைத்தும் துரோணரைநோக்கிப் பின்வருமாறு சொல்லலானான். 'மாசுறவமே! ஆசாரியரான நீர் எனக்கு அப்பொழுதும் ஹித்ததைத்தேடுவதில் விருப்பமுள்ளவா. நாம் தேவரீரையும் பிதாமஹரான பீஷ்மரையும் அடுதித்து யுத்தத்தில் தேவர்களைக்கூட ஜயிப்பதற்குப்

பிரார்த்திக்கின்றோம். ஸந்தேகமில்லை. அவ்வாறிருக்க, அல்பமான வீர்யமும் பராக்ரமமுமுள்ளவர்களான பாண்டுபுத்திரர்களை யுத்தத்தில் ஜயிப்பதில் ஸம்சயமென்ன? எவ்வாறு பாண்டவர்கள் கொல்லப்படுவார்களோ அவ்வாறான உபாயத்தை நீர் செய்யவேண்டும். உமக்கு மங்களமுண்டாகுக' என்று சொன்னான். உம்முடைய புத்திரனாலே இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட துரோணர் பிறகு ராஜாவான அவனை அந்தஸமயத்தில்பார்த்து அதிககோபங்கொண்டவர்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு, 'அரசனே! நீ மூர்க்கன்; பாண்டவர்களுடைய பராக்ரமத்தை நீ அறியவில்லை. மஹாபலசாலிகளான பாண்டவர்கள் ஜயிப்பதற்கு ஸாத்தியப்படாதவர்கள். நான் என்பலத்திற்கும் வீரியத்திற்கும் தக்கபடி உன்னுடைய காரியத்தைச் செய்வேன்' என்று கூறினார். ராஜரே! துரோணர் உமது புத்திரனைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுச் சேனையை அடைந்து ஸாத்யகிபார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே பாண்டவனேனையைப் பிளந்தான். பாரதரே! பிறகு ஸாத்யகியோ துரோணரைத் தடுத்தான். அவ்விருவருக்கும் கோரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள யுத்தம் நடந்தது. பிரதாபசாலியான துரோணர் நகைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் கோபத்துடன் ஸாத்யகியைத் தோல்பூட்டில் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். ராஜரே! பிறகு பீமஸேனன் கோபங்கொண்டு வில்லாளிகளுள் உத்தமரான துரோணரிடத்தினின்று ஸாத்யகியைப் பாதுகாக்கக் காண்கிற துரோணரை அடித்தான். பிறகு துரோணரும் பீஷ்மரும் சவ்யஸும யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பீமஸேனை அம்புகளால் முடினார்கள். அப்பொழுது மிக்க கோபமுண்ட அபிமன்யுவும் த்ரௌபதிபுத்திரர்களும் ஆயுதங்களைக் கையில் எடுத்தவர்களான அவர்கள் அனைவரையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தார்கள். மிகுந்த கோபங்கொண்டு வருகின்றவர்களும் மிக்க பலசாலிகளுமான துரோணரும் பீஷ்மருமாகிய இருவரையும் மஹாயுத்தத்தில் பெரிய வில்லைக்கையில் தாங்கிய சிகண்டி எதிர்த்தான். வீரானை சிகண்டி நல்ல பலமுள்ள தும்மேகத்தின் இடிமுழக்கம்போன்ற ஒலியுள்ள துமான வில்லைக் கையில் பிடித்து விரைவாகச் சூரியனை அம்புகளால் மறைத்துக் கொண்டு (பாணங்களை) வர்ஷித்தான். பரதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுக்குப் பிதாமஹரான பீஷ்மர் சிகண்டியை நாடி அவனுடைய ஸ்திரீ தன் மையை நனைத்துக்கொண்டு அவனுடன்போர்புரியாமல் ஒழிந்தார். மஹாராஜரே! பிறகு துரோணர் உமது புத்திரனாலே ஏவப்பட்டு அப்பொழுது பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் அந்தச்சிகண்டியை எதிர்த்தோடினார். சிகண்டியோ யுகாந்தகாலத்து நெருப்புப்போல

உக்கிரமாயிருப்பவரும் சஸ்திரங்களைத்தரிப்பவர்களுள் சிறந்தவருமான துரோணரைப்பார்த்து மிக்கபயமுற்றவனாக (அவரைவிட்டு) விலகினான். அரசரே! பிறகு உம்முடையபுத்திரன் மிக்ககீர்த்தியை விரும்பிப் பெரும்சேனையோடு பீஷ்மரையடைந்து அவரைப்பாதுகாத்தான். ராஜரே! அவ்வாறே பாண்டவர்கள் தனஞ்சயனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு ஐயத்தில் உறுதியானண்ணத்துடன் பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். யுத்தத்தில் ஐயத்தையும் அதிகஆச்சரியகரமானகீர்த்தியையும்விரும்புகின்ற பாண்டவர்களுக்குக் கௌரவர்களோடு தேவர்களுக்கு அஸுரர்களோடு யுத்தம்நடந்துபோலக் கோரமாயுத்தம் நடந்தது.

எழுபதாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி)

(ஸங்கீதவியத்தவண்ணம்.)

அப்பொழுது, சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் உமதுபுத்திரர்களைப் பீமஸேனனிடமுண்டானபயத்தினின்று தாண்டிவிடப்பதற்குவிருப்பமுள்ளவராகக் கைகலந்தசண்டைசெய்தார். முக்கியர்களான சூரர்களுக்கு அழிவையுண்டிபண்ணக்கூடிய மஹாபயங்கரமான அந்தயுத்தமானது முற்பகலில் பாண்டவகௌரவஅரசர்களுள் நடந்தது. மிகவும்பயங்கரமான அந்தஸங்குலயுத்தமானது நடக்கையில், ஆகாயத்தையளாவும் நெருங்கியபேரொலியானது தோன்றியது. கர்ஜிக்கின்ற பெரியயானைகளாலும் கண்களின்மகுதிரைகளாலும் பேரிகைகள்சங்கங்கள்இவற்றின்ஒலிகளாலும் (யுத்தரங்கமானது) வியாபிக்கப்பட்டது. திறமைவாய்ந்தவர்களும் மிக்கவலிமையுள்ளவர்களுமான அந்தவீரர்கள் போர்புரிவதில்நோக்கமுள்ளவர்களாகப் பசுக்கொட்டில்களில் பெரிய விருஷபங்கள்கர்ஜிப்பதுபோலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு வெற்றியின் பொருட்டு ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! யுத்தசளத்தில் கூர்மையானபாணங்களாலேவீழ்த்தப்படும் தலைகளினுடையவரவ்ஷமானது ஆகாயத்தில் கல்மாரிபோலத் தோன்றியது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளை யுந்தரித்தவைகளும் ஸ்வர்ணத்தால்பிரகாசிக்கின்றவைகளுமானதலைகள் வீழ்ந்தவைகளாகக் காணப்பட்டன. பாணங்களால்சின்னபின்னமாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிறசரீரங்களாலும் விற்களைப்பிடித்தவைகளாலும்

ஹஸ்தாபாணங்களுடன்கூடின இன்னும்வேறுபுஜங்களாலும் பூமியா
 னது மறைக்கப்பட்டதாகியது. ராஜரே ! கவசங்களால் மூடப்பட்ட
 சரீரங்களாலும், நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்டகைகளாலும் சந்திரனுக்கு
 ஒப்பானவைகளும் சிவந்தகடைக்கண்களையுடையவைகளும் மங்களா
 கரமாயுள்ளவைகளுமான முகங்களாலும் யானைகள், குதிரைகள்,
 மனிதர்கள் ஆகிய இவர்களின் எல்லா உறுப்புக்களாலும் ஒருமுகுர்த்த
 காலத்திற்குள் பூமி முழுதும் நன்றாகப் பரப்பப்பட்டதாயிற்று. மின்
 னல்போன்ற சஸ்திரங்களால் பிரகாசிக்கின்றதும் நெருங்கியதும்
 மேகங்கள் போன்ற புழுதிபுள்ளதுமான அந்தயுத்தத்தில் அபுகங்களு
 டைய சப்தமானது இடிமுழங்கத்திற்கொப்பமாக இருந்தது. பாரதரே !
 கைகலந்ததும் மிகக்கொடியதும் ரத்தவள்ளம் சிரம்பியதுமான யுத்த
 மானது தெளாவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நடந்தது. அச்
 சத்தை மிகவினையிப்பதும் கொடியதும் கைகலந்ததும் மயிர்க்கூச்
 சத்தையுண்டுபண்ணுவதுமான அந்தயுத்தத்தில் செட்டயுத்தமதங்
 கொண்டவர்களான கஷத்திரியர்கள் சரமாரிகளைப் பொழிந்தார்கள்.
 பரதர்களிற் சிறந்தவரே ! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் எதிரிகளுக்கும்
 நடக்கும் அந்தயுத்தத்தில் யானைகள் சரமாரியினால் தவிக்கும்படி செய்
 யப்பட்டு வீரிட்டன. கோபமுள்ளவர்களும் தைர்யமுள்ளவர்களும்
 அளவற்ற பராக்கிரமமுள்ளவர்களுமான வீரர்களுடைய விற்களில்
 பூட்டப்பட்ட நாண்கயிறுகள் விரலுறைகளின் ஒலியினால் ஒன்றும் அறி
 யப்படவில்லை. எல்லாப் பக்கங்களிலும் ரத்தவள்ளத்தோடு கூடிய யுத்தத்
 தில் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்திருந்து நிற்கவே, அரசர்கள் சந்து
 ருக்களை வதம்செய்வதில் முயற்சியுடன் போர்க்களத்தில் ஓடினார்கள்.
 அளவு கடந்த தேஜஸுள்ளவர்களும் பரிகாயுதம்போன்ற கைகளையுடைய
 வர்களுமான அந்தச் சூரர்கள் பாணங்களாலும் சக்திகளாலும் கதை
 களாலும் கத்திகளாலும் யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள்.
 அந்த யுத்த பூமியில் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட யானைகள் அங்குசத்தி
 னால் அடித்துத் தடுக்கப்பட்டாலும் அதலைக் கீழம் செய்யாமல் நான்கு
 பக்கங்களிலும் சுழன்றன. குதிரைகளும், கொல்லப்பட்டிருக்கிற
 குதிரை வீரர்களையுடையவைகளாகப் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஓடித்
 திரிந்தன. உம்முடைய சேனையிலும், பகைவருடைய சேனையிலுமுள்ள
 யுத்தவீரர்கள் பாணங்கள் தாக்குவதினால் மிகப் பிடிக்கப்பட்டு உயரத்
 தள்ளிக்கீழே வீழ்ந்தார்கள். பாரதரே ! பீஷ்மரும், பீமனும் எதிர்த்துப்
 போர்புரிசையில் அந்தாண்களத்தில் சிறந்த அங்கங்களையுடைய குதிரை
 கள், விற்கள், கதாயுதங்கள், பரிகங்கள், கைகள், துடைகள், கால்கள்,

பூஷணங்கள், தோள்வளைகள் இவைகளுடைய குவியல்கள் கூட்டம்கூட்டமாகக் காணப்பட்டன. ராஜரே! யுத்தத்தை விட்டுத்திரும்பாதவைகளான குதிரைகள், யானைகள், தேர்கள் இவைகளுடைய கூட்டங்களும் ஆங்காங்கு காணப்பட்டன. யுத்தஸமயம் வாய்த்தபோது கூடித்திரியர்கள் சதைகளாலும் சுத்திகளாலும் சுட்டிகளாலும் அழிந்தகணுக்களுள்ள பாணங்களாலும் அந்தயுத்தங்களத்தில் ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள். கைச்சண்டையில் ஸமர்த்தர்களான இன்னும்மற்றவீரர்கள் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட பரிகாயுதம்போன்றவைகளால் யுத்தரங்கத்தில் பலவாறாக ஒருவரையொருவர் தாக்கிக்கொண்டார்கள். அரசரே! உடம்மைச் சேர்ந்தவீரர்கள் பாண்டவர்களுடன் கூட முஷ்டிகளாலும் முழங்கால்களாலும் உள்ளங்கைகளாலும் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். ஜனேஸ்வரரே! ஆங்காங்கு பூமியில்விழுந்தவர்களும் விழும்படிச் செய்கப்படுகின்றவர்களும் வீழ்ந்து பலவாறு கப்புரளுகின்றவர்களுமான வீரர்களாலே யுத்தம்கோரமாக ஆயிற்று. அந்தயுத்தத்தில் தேராளிகள் தேர்களை யிழந்தவர்களாகவும் உத்தமமான கத்திகளைக் கையில்கொண்டவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர்கொல்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களாகவும் ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். பிறகு துரியோதனராஜன் கலிங்கதோத்துவீர பலராலே சூழப்பட்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தான். அவ்வாறே, எல்லாப் பாண்டவர்களும் விருகோதரனை நான்கு பக்கத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டு வெகுண்டு பீஷ்மரையெதிர்த்தார்கள். பிறகு யுத்தம் நடந்தது.

எழுபத்தோராவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடிக்சி.)

(ஸங்கல்புத்தவானாம்.)

பீஷ்மரோடு எதிர்த்து நிற்கிற ஸஹோதரர்களையும் மற அரசர்களையும் பார்த்துத் தனஞ்சயன் ஆயுதங்களைக்கையிலெடுத்துக் கங்காயுத்திரரான பீஷ்மரை எதிர்த்தோடிவந்தான். பாஞ்சஜன்யத்தினுடைய ஒசையையும் காண்டவம் என்னும் வில்லினுடைய ஒலியையும் கேட்டும் பார்த்தனுடைய தவஜத்தைப் பார்த்தும் எங்களைவரையும் பயம்வந்தடைந்தது. மஹாராஜரே! விம்மத்தினுடைய வால்போன்றவாலேயுடையதும் ஆகாயத்திலுலவல்குகின்ற மலைபோன்றதும் மரங்

கனித்தட்டுப்படாமல் உயரஎழுந்து நெருப்புப்போலப் பரகாசிக்கின்ற தும் அனேகவர்ணங்கனையுடையதும் விசித்திரமானதும் திவ்யமான தும் வானரவடிவமுள்ள துமான காண்டவத்தைவில்லாகக்கொண்ட அர்ஜுனனுடையகொடியைக் கண்டோம். பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! ஆகாயத்தில் மேகமத்திரிலிரகாசிக்கின்ற பின்னல்போலவிளங்குகின்றதும் ஸ்வர்ணமயமானின்புறத்தையுடையதுமான காண்டவத்தை யுத்தத்தில் நான் கண்டேன். யுத்தவீரர்கள் மஹாயுத்தத்தில் ஸ்வர்ண மயமானின்புறத்துடன் கூடிய காண்டவத்தைக் கண்டார்கள். இந்தி ரன்போலப் பகைவர்களுக்குத் திராகக் கர்ஜிக்கின்றவனும் உம்முடைய ஸ்ரீனையைநாசம்செய்தின்றவனுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய மிக்க கோரமானகையுலையிலிருந்து உண்டாகிறதென்பதையும் அதிகமாகக் கேட்டோம். சண்டமாருதத்துடன் கூடியதும் பின்னலுடனும் இடி முழக்கத்துடனும் கூடியதுமான மேகம்போல எல்லாத்திக்குகளையும் நான்குபக்கங்களிலும் சரமாரிகளால் நிரப்பிக்கொண்டு தனஞ்சயன் பயங்கரமான அஸ்திரங்களோடு பீஷ்மரை எதிர்த்துச்சென்றான். அஸ்திரத்தினாலேமோகமடைந்தவர்களானநாங்கள் சிழக்குத்திக்கையும் மேற்குத்திக்கையும் அறியவில்லை. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! பயந்து நாற்றிசைகளிலும் ஒடுகின்றவர்களும் சிரமத்தையடைந்தவர்களுங்க ளையுடையவர்களும் கொல்லப்பட்டகுதிரைகளையுடையவர்களும் மன ஊக்கத்தையிழந்தவர்களுமான உம்முடைய யுத்தவீரர்கள் ஒருவரோ டொருவர்கேர்க்கையெற்று உமது எல்லாக்குமாரர்களோடும் பீஷ்ம ரையே வந்தடைந்தார்கள். சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் துன்பமுற்றவர்களான அவர்களுக்கு ரக்ஷகரானார். ரதிகர்கள் மிகப் பயந்து தேர்களினின்றும் ழுவிவிழ்ந்தார்கள். குதிரைவீரர்களும் குதி ரைகளினுடையமுதுநின்ற நுழுவிவிழ்ந்தார்கள். காலாட்களும் அவ் வாறே பூமியிலிரிடைதவறினார்கள். பாரதரே! இடிமுழக்கம்போன்றகாண்ட வத்தினுடைய ஒலியைக்கேட்டு எல்லாப்படைகளும் பயந்து நான்கு பக்கங்களிலும் பதுங்கின. ராஜரே! பிறகு கலிங்கதேசாதிபன், காம் போஜதேசத்திலுண்டானவைகளும் பெரியவைகளும் விரைவாகச்செ ல்லும் தன்மையுடையவைகளுமான குதிரைகளாலும் அனேக ஆயிரக் கணக்கான கோபர்களாலும் பாலர்களான கோபாயனர்களாலும் மத்தி ரதேசத்துவீரர்களாலும் ஸௌவீரர்களாலும் காந்தாரர்களாலும் திரி கர்த்தர்களாலும் முக்யர்களான எல்லாக்காளிங்கர்களாலும் சூழப் பட்டான். துச்சாஸனனை முதன்மையாகக்கொண்ட அரசனான ஜயத்ர தனும் பற்பலமணிதர்களுடைய கூட்டங்களோடும் எல்லா அரசர்க

ஹாடுங்கடியவனுனன். உம்முடையபுத்திரனாலேவவப்பட்ட உத்தமர்
களான பதினாலாயிரம்குதிரைவீரர்கள் சகுனியைச் சூழ்ந்துகொண்
டார்கள். பரதர்களிற்சிறந்தவரே ! பிறகு ஒன்றசேர்ந்துள்ள உம்மைச்
சேர்ந்தவர்களான அவர்களனைவரும் தனித்தனியாகப்பகுக்கப்பட்டி
ருக்கின்றதங்கனோடும் வாகனங்களோடும்கூடியவர்களாக யுத்தத்
தில் அர்ஜுனனை அடித்தார்கள். சேதிதேசத்துவீரர்களோடும் காசி
தேசத்துவீரர்களோடும் காலாட்படைகளோடும் ரதங்களோடும்கூடி
னவர்களும், பாஞ்சாலர்களுடனும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடனும்கூடியவர்
களுமான திருஷ்டத்யும்னனைமுதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாப்பாண்
டவர்களும் ஒன்றசேர்ந்து தம்முத்திரரால் ஏவப்பட்டு உம்மைச்சேர்ந்
தவர்களை யுத்தத்தில் வருத்தினார்கள். ரதிகளளா லும் யானைகளா லும்
குதிரைகளாலும் காலாட்படைகளாலும் நூழ்த்தப்பட்டதும் பெரிய
மேகம்போன்றதுமானபுழுதியானது யுத்தத்தைப் பயங்கரமாகச்செய்
தது. பீஷ்மர், தோமரங்களாலும் சுட்டிகளாலும் நாராசங்களாலும்
யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் போர்புரிநிறவீரர்க
ளுடையபெரும்படையோடுகூடி அர்ஜுனனோடு எதிர்த்துப்போர்புரிந்
தார். அவந்திதேசத்தரசன் கசிராஜனோடும், ஸைந்தவன் பீமஸேன
னோடும் போர்புரிந்தார்கள். யுதிஷ்டிரர் புத்திரர்களோடும் மித்ரர்க
ளோடுங்கூடி மத்தேசத்துவீரர்களுள் சிறந்தவனும் கீர்த்திபொருந்தி
யவனுமானசல்யனோடு போர்புரிந்தார். விசுர்ணன் ஸஹதேவனோடும்
சித்திரஸேனன் சிகண்டியோடும் போர்புரிந்தார்கள். ராஜரே ! மத்ஸ்ய
தேசத்துவீரர்கள் துர்யோதனனையும் சகுனியையும் நாடினார்கள். துரு
பதன், சேகிதானன், மகாரதனுஸாத்யநிஇவர்கள் மஹாபலசாலியும்
புத்திரரோடுகூடியவருமானதுரோணஸை எதிர்த்தார்கள். கிருபரும்
கிருதவர்மாவும் திருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்தார்கள். இவ்வாறு ஓடு
கின்றகுதிரைகளோடும் சுழலுன்றயானைகளோடும் ரதங்களோடும்
கூடினஸனியங்கள் நாற்புறத்திலும் நன்றாகயுத்தங்களைச்செய்வ
தற்காக நெருங்கின. மேகமில்லாத ஆகாயததல் கடுமையான மின்
னல்கள் உண்டாயின. திசைகளும் புழுதியினால் மூடப்பட்டன.
இடியுடன்கூடின பெரிதானவால்நகரத்திரமும் தோன்றியது. பெருங்
காற்றும் வீசியது. புழுதிமழையும் பொழிந்தது. ஆகாயத்தில்
சூரியன் ஸனியத்தினுண்டானபுழுதியினால் மூடப்பட்டு மறைந்
தான். புழுதியினாலே ஆகாமிக்கப்பட்டவைகளும் அஸ்திரஸமூகங்
களால் பீடிக்கப்பட்டவைகளுமான எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மிக்க
மதிமயக்கம் உண்டாயிற்று. வீரர்களுடையகைகளினின்று விடுபட்ட

டவைகளும், எல்லாக்கவசங்களையும்பிளக்கின்றவைகளுமான பாண ஸமுஹங்களினுடைய கூட்டமானது நெருங்கியதாகியது. பரதர்சளிற் சிறந்தவரே! உத்தமமானவைகளாலே எடுக்கப்பட்டவைகளும் நகூத்திரங்கள்போல நிர்மலமானகாந்தியுள்ளவைகளுமான ஆபுதங்கள் ஆகாயத்தைப் பிரகாசமுள்ளதாகச்செய்தன. பரதர்சளிற்சிறந்த வரே! விசித்திரங்களும் பொற்புள்ளிகள்நிரம்பினவைகளும் காளை களினுடையதோல்களாலே செய்யப்பட்டவைகளுமான கேடகங்கள் எல்லாத்திக்குகளிலும் கீழேவிழுந்தன. சூரியன்போலப்பிரகாசிக் கின்றகத்திகளாலே நாற்புறங்களிலும் தள்ளப்பட்ட உடல்களும் தலைகளும் எல்லாத்திக்குகளிலும் காணப்பட்டன. சக்கரங்களும் அச்சுக்கட்டைகளும் ¹ நீடங்களும் ஒடிக்கப்பட்டும் பெரியத்வஜங்கள் வீழ்த்தப்பட்டும் குதிரைகள் அடிக்கப்பட்டும் பெரியதேர்கள் அங்கங்கே தரையில்லீழ்ந்தன. சிலகுதிரைகள் ஆபுதங்களால் புண்பட்டவையாகி ரதிகர்கள்கொல்லப்பட்டவுடனே ரதங்களை அங்கும் இங்கும்இழுத்துக்கொண்டு யுத்தபூமியில் நான்குபக்கத்திலும் ஓடின. பாரதரே! அம்பினாலேஅடித்துப் பிளக்கப்பட்டதேகமுள்ளவையும் பூட்டப்பட்டவார்களுயுடையவையுமான சிறந்தகுதிரைகள் ஆங்காங்கு நுகத்தடிகளை இழுத்துச்சென்றன. வேந்தரே! ஸாரதிகளையும் குதிரைகளையும் ரதிகர்களையுமுடையரதங்கள் பலமுள்ளஒரு யானையினால் அடிக்கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஸௌஸும கங்கள் போர்புரியுங்காலத்தில் மதங்கொண்டயானையினுடைய மத ஜலப்பெருக்கைமோந்துபார்த்து அனேகயானைகள் யானைகளால் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டன. தோமரங்களோடுகூடியவர்களும் உயிரை இழந்துகீழேவிழுந்தவர்களுமான யானைப்பாகாளர்களும் நாராசங்களால்அடிக்கப்பட்டயானைகளாலும் யுத்தபூமியானது மறைக்கப்பட்டதாயிற்று. படைக்கூட்டங்கள்போர்புரியுங்காலத்தில் (பாசர்களால்) தூண்டப்பட்ட உத்தமமாயானைகளால் கொல்லப்பட்ட யானைகள் யுத்தவீரர்களோடும் கொடிகளோடும் யுத்தத்தில் கீழேவிழுந்தன. மஹாராஜரே! தேர்களின் ஏர்க்காலகள் யுத்தத்தில் யானைகளால் பெரிய ஸர்ப்பம்போன்ற துத்கைகளாலே பலாத்காரமாகப்பற்றிஇழுத்து நன்றாகஒடிக்கப்பட்டவையாகக் காணப்பட்டன. யானைகளால் யுத்த ரங்கத்தில் சிதறஅடிக்கப்பட்டதேர்க்கூட்டங்களையுடைய ரதிகர்கள் மயிரில் பிடித்திழுக்கப்பட்டு மரத்தின்கீழ்க்கள்ளபோலமுறித்துப் பொடி

¹ ரதிகன் தன்னைக்காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக ரதத்தில் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் இடம்.

பீஷ் ம பர்வம்

செய்யப்பட்டார்கள். சிறந்தயானைகள், ரதங்களில்சேர்ந்திருக்கின்ற ரதங்களையிழுத்துக்கொண்டு எல்லாச்சப்தங்களையும் அதிகக்கிரமித்தவைகளாக எல்லாத்திருக்குகளிலும் சென்றன. அவ்வாறு ரதங்களை இழுக்கும்அந்தயானைகளினுடையஉருபமானது (தம்மீது) நன்றாகஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற தாமரைக்கொடிசுருடையஸமுஹத்தைத் தடாகங்களில் இழுக்கின்றயானைகளினுடைய உருவம்போலப் பிரகாசித்தது. இவ்வாறு அச்சமயத்தில் பெரியயுத்தமானது குதிரைவீரர்களாலும், காலாட்படைகளாலும், த்வஜங்களையுடைய மஹாரதர்களாலும் நன்கு மூடப்பட்டதாயிற்று.

எழுபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தோடீகீசீ.)

(ஸங்குல புத்தவண்ணம்.)

அரசரே! சிகண்டி மதஸ்யதேசாதிபதியான விராடனோடு சேர்ந்து சிறந்தவில்லாளியும் எவ்விதத்தாலும்ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மரை விரைவாக நாடினான். தனஞ்சயன் துரோணரையும் கிருபரையும் மகாவில்லாளியும் மகாபலசாலியுமானவிகர்ணனையும் சூரர்களான இன்னும்மற்றஅநேகஅரசர்களையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். ராஜசிரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் பீமஸேனன், பெரியவில்லையுடையவனும் மந்திரிகளையும் பந்துக்களையுமுடையவனுமானஸைந்தவனையும் கீழ் நாட்டரசர்களையும் தென்னாட்டரசர்களையும்பெரியவில்லையுடையவனும் அதிககோபமுடையவனும் உம்முடையபுத்திரனுமான துரியோதனனையும் துஸ்ஸஹனையும் எதிர்த்தான். ஸஹதேவன் பெரியவில்லையுடையவர்களும் ஜயிக்கமுடியாதவர்களும் மகாரதர்களும் பிதாபுத்திரர்களுமான சகுனியையும் உலூகனையும் எதிர்த்தான். மகாராஜரே! உம்முடையபுத்திரனாலேவஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிற மகாரதரானபுதிஷ்டிரர் யுத்தத்தில் யானைப்படையை எதிர்த்தார். யுத்தத்தில் சூரர்களைஅவ்ஹும் படிசெய்கின்றவனும் மாத்திரபுத்திரனும் பாண்டுபுத்திரனுமான நகுலன் திரிகர்த்தர்களுடையபடைகளோடு எதிர்த்தான். ஸாத்யகியும் சேகிதானனும் மகாரதனுன அபிமன்யுவும் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸால்வர்களையும் கேகயர்களையும் எதிர்த்தார்கள். (ஒருவராலும்) ஜயிக்க முடியாதவர்களான திருஷ்டகேது, ராக்ஷஸனுனகடோதக்கன், ரதிகர்களானசிறந்தவனும் நகுலபுத்திரனுமான சதானிகன்இவர்கள் உமது

புத்திரர்களுடையதேர்ப்படையை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! ஸேனாபதியும் அளவிடமுடியாதபராக்கிரமமுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமானதிருஷ்டத்யும்னன் உக்கிரமானசெய்கையுள்ள துரோணரோடு யுத்தத்தில் எதிர்த்துப்போர்புரிந்தான். இவ்வாறு சிறந்தவில்லாளிகளான உம்மைச்சேர்ந்தஇந்தச்சூரர்கள் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களோடு நெருங்கி யுத்தம்செய்தனர். சூரியன்நடுப்பகலையடைந்திருக்கவே ஆகாயமும்கலக்கமுற்றிருக்கும்நிலைமையடையவே கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஒருவரையொருவர் அடித்தார்கள். கொடிகளையுடையவைகளும் வீணானனாஸ்சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டஉறுப்புகளுள்ளவைகளும் கொடித்துணிகளோடுகூடியவைகளும் புலித்தோலால்மூடப்பட்டவைகளுமானரதங்கள் யுத்தரங்கத்தில் பலவாறுஸஞ்சரிப்பவைகளாகவிளங்கின. யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்து ஒருவரைஒருவர்ஜயிக்க எண்ணங்கொண்டவீரர்களுடைய நெருங்கினஒலியானது கர்ஜிக்கின்ற விம்மங்களுடையஒலிபோலத்தோன்றியது. சூரர்களான ஸ்ருஞ்சயர்கள் கௌரவர்களோடுசேர்ந்து யுத்தரங்கத்தில் எதைச்செய்தார்களோ அப்படிப்பட்ட மிக்கபயங்கரமானயுத்தத்தை ஆச்சரியமாக அவ்விடத்தில்கண்டோம். சத்துருக்களைத்தபிக்கச்செய்பவரே! வேந்தரே! பிரயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றஅம்புகளாலே நான்குபக்கங்களும் மூடப்பட்டிருந்தமையால் ஆகாயத்தையாவது திக்குக்களையாவது சூரியனையாவது திக்குக்கோணங்களையாவது நாங்கள் காணவில்லை.(ஆயுதங்களை)ப்ரயோகிக்கின்றவீரர்களுடைய பளபளப்புள்ளமுனையையுடைய சக்திகள் தோமரங்கள் துலையப்பட்டபட்டாக்கத்திகள் இவற்றின்குரு நெய்தல்களுக்கொப்பானஒளிகளும் விசித்திரமானகவசங்கள்பூஷணங்கள்இவற்றின்ஒளிகளும் காந்தியினால் ஆகாயத்தையும் திக்குக்களையும் மூலைத்திசைகளையும் விளங்கச்செய்தன. ராஜரே! அப்பொழுது சந்திரசூரியர்களுக்குஒப்பானஒளிபுடன்கூடின அரசர்களுடையசரீரங்களால் யுத்தபூமியானது ஆங்காங்கு விளங்கியது. போர்க்களத்தில் வந்திருக்கின்றதேர்க்கூட்டங்களும் புருஷசிரேஷ்டர்களும் ஆகாயத்தில்சோதிமண்டலங்கள்போல் யுத்தரங்கத்தில் விளங்கினார்கள். தேரானிகளுட்சிறந்தபீஷ்மர் மிகுந்தகோபமுண்டு மஹாபலசாலியானபீமஸேனனை எல்லாச்சேனைகளும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே எதிர்த்தார். பிறகு பீஷ்மரால்தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் எண்ணெயிட்டுச் சாணைக்கல்லில்தீட்டப்பட்டவைகளும் மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் யுத்தத்தில் பீமனை நேரில்தாக்கித் துன்பத்தை உண்டுபண்ணின. பரதகுலத்திற்பிறந்த

பீஷ் ம பிஷ்

வரே! மிக்கபலசாலியானபீமஸேனன் மகாவேகமுள்ளதும் ஸோபன
கொண்டஸர்ப்பத்திற்கொப்பானதுமான சக்தியாயுத்தை அந்தப்பீஷ்
மரின்மீது விடுத்தான். விரைவாகவருகின்றதும் ஸ்வர்ணமயமான
தண்டமுள்ளதும் எவ்விதத்தாலும் அணுகமுடியாததுமான அந்தச்
சக்தியைப் பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அமிழ்த்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால்
துண்டாக்கினார். பாரதரே! பிறகு துவைந்ததும் கூர்மைமுள்ளதுமான
வேறொருபல்லத்தினாலே பீமஸேனனுடையவில்லை இரண்டாகத்துண்
டாக்கினார். மஹாபலசாலியானபீமஸேனனோ (பீஷ்மரால்) வெட்டப்
பட்டவில்லையெறிந்துவிட்டு வேறொருவில்லைஎடுத்து அநேகபாணங்
களால் சந்தனுக்குமாரானபீஷ்மரை அடித்தான். மகாராஜரே! பிறகு
ஸாத்யகியும் யுத்தகளத்தில் உம்முடையபிதாவானபீஷ்மரை விரைவாக
அடைந்து காதுவரையில்இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும் கூர்மைமுள்ள
வைகளும் நன்குதீட்டப்பட்டவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளுமான
அனேகஅம்புகளாலே அவரைஅடித்தான். பிறகு பீஷ்மர் கூர்மை
முள்ள மிக்கபயங்கரமானஒரம்பை வில்லிற்பூட்டி விருஷ்ணிவீரனான
ஸாத்யகியினுடையஸாரதியை ரதத்தினின்றி கீழேவிழும்படிசெய்தார்.
ராஜரே! ரதத்திலிருந்தஸாரதிகொல்லப்பட்டவுடன் மனமும்காற்றும்
போன்றவேகமுள்ள அவனுடையகுதிரைகள் மிக்கவேகத்துடன் அவ்
வவ்வழியினால் ஓடின. பின்பு எல்லாப்படைகளினுடையஒலியும் நெ
ருக்கமாக உண்டாயிற்று. மகாத்மாக்களானபாண்டவர்களும் ஹாஹா
காரம்செய்தார்கள். 'யுதானனுடையதேர் எவ்விதத்திலிருக்கிறதோ
அவ்விடத்தில் எதிர்த்தோடுங்கள்; பிடியுங்கள்; குதிரைகளைத்தடுங்
கள்; ஓடுங்கள்' என்றி நெருங்கினசப்தம் உண்டாயிற்று. இதனி
டையில் சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் இந்திரன் அஸுரஸேனையைக்
கொல்லதுபோலப்பாண்டவஸேனையை அப்பொழுது வதஞ்செய்தார்.
பீஷ்மராலேகொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாஞ்சாலர்கள் ஸோமசர்களு
டன்கூட யுத்தத்தில் புத்தியைஸ்திரமாகச்செய்துகொண்டு பீஷ்மரை
யே எதிர்த்தோடினார்கள். திருஷ்டத்யும்னனைமுதன்மையாகக்கொ
ண்டபார்த்தர்கள் உமதுபுத்திரனுடையஸேனையை ஜயிக்கவேண்டுமென்
திறண்ணங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். வேந்த
ரே! அவ்வாறே பீஷ்மரையுந்தரோணரையும்முன்னிட்டவர்களான
கௌரவர்கள் வேகத்தோடு(பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்தோடினார்கள்.
பிறகு யுத்தம் நடந்தது.

எழுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (கோடீர்ச்சி.)

(யுத்தவீணைம்)

பிறகு, மஹாரதனுவிராடன் மஹாரதரானபீஷ்மரை மூன்று பாணங்களால் அடித்து அவருடையகுதிரைகளையும் மூன்றுபாணங்களால் துன்புறம்படிசெய்தான். உறுதியானவில்லைக் கையிலேந்தியவரும் கைப்பழக்கமுள்ளவரும மஹாபலசாலியும் சந்தனுமஹாராஜகுமாரருமானபீஷ்மர் பொற்குட்டுடன்கூடின பத்துக்கணைகளால் அவனைத் திருப்பியடித்தார். பயங்கரமானவில்லைபுடையவரும் மஹாரதரும் உறுதியானகைகளுள்ளவருமான அஸ்வத்தாமா அர்ஜுனனை ஆறுபாணங்களால் நடுமார்பிலடித்தார். பகைவர்களை வருத்திக்கொல்பவனுை அர்ஜுனன் பிக்ககூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அவருடைய வில்லையறுத்து அவரையும் அடித்தான். ராஜரே! வேகமுள்ளவரும் குரோதத்தாலவிருத்தியடைந்தவருமான அந்தஅஸ்வத்தாமா யுத்தத்தில் அர்ஜுனனால்வில்முறிக்கப்பட்டதைப்பொறுமல் வேறுவில்லைக் கையிலெடுத்துக் கூர்மையுள்ளதொண்ணூறுபாணங்களாலே பல்குனனை அடித்து உத்தமமானஎழுபதுபாணங்களாலே வாஸுதேவரையும் அடித்தார். பிறகு, சத்துருக்களை அழிப்பவனும் காண்டவத்தை வில்லாகக்கொண்டவனுமான அர்ஜுனன், திருஷ்ணனுடன் கோபத்தால் கண்கள்சிவந்து நீண்ட உஷ்ணமான பெருமூச்சைவிட்டுக்கொண்டு அடிக்கடி மனக்கவலைபுற்று இடக்கையினால் வில்லை நன்றாக நெருக்கிப்பிடித்து பிசுந்தகோபத்தோடு கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்த கணுக்களுள்ளவைகளும் பகைவர்களுடையஉயிரைக் கவரும்திருமையுள்ளவைகளும் கோரமானவைகளுமான அம்புகளைக் கையிலெடுத்தான். பலசாலிகளுள்சிறந்த அர்ஜுனன் விரைவாகத் துரோணபுத்திரரை அம்புகளால் அடித்தான். அவ்வம்புகள் அவருடைய கவசத்தைப்பிளந்து ரணகளத்தில் அவரதுரகத்தத்தைப் பானம் செய்தன. அர்ஜுனனால் அவ்வாறுபிளக்கப்பட்டும் அவர் துன்பமடையவில்லை. மன்னரே! துரோணபுத்திரரும், தளர்ச்சியடையாமல் கணைகள்தொடுத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் தம்முடையமஹாவிரதத்தைப் பாதுகாக்கவிருப்பமுள்ளவராக நின்றார். அவர் யுத்தாங்கத்தில் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களான க்ருஷ்ணர்ஜுனரிருவரோடும் எதிர்த்ததாகிய பெரியசெய்கையையே குருபுங்கவர்கள் புகழ்ந்தனர். அந்த அஸ்வத்

தாமாவோ துரோணரிடத்தினின்று எவ்விதத்தாலும் அடையமுடியாததும் பிரயோகஸம்ஹாரங்களுடன்கூடியதுமான அஸ்திரஸமூகத்தைப்பெற்று எப்பொழுதும்பயமற்றவராயிருந்துகொண்டு படைகளில் போர்புரிந்தார். பகைவர்களைவாட்ச்செய்வென்றவனும் தேராளிகளுட்சிறந்தவனும் வீரனுமானஅர்ஜுனனும் பாரத்வாஜகுமாரரானஅஸ்வத்தாமாவைப்பற்றி, 'இவ்' எனக்கு ஆசாரியபுத்திரர்; துரோணருக்கும் பிரியமானகுமாரர்; மேலும் பிராம்மணர்; என்னால் விசேஷமாகக் கௌரவிக்கத்தக்கவர்' என்றிறுண்ணத்தையக்கொண்டு தயைபாராட்டிவந்தான். பிறகு வெண்மையானகுதிரையுடையவனும், பராக்ரமசாலியுமான குந்தீபுத்திரனானஅர்ஜுனன் யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை விட்டுவிட்டு உம்மையச்சேர்ந்தவர்களை நாசம் செய்துகொண்டு விரைந்துபோர்புரிந்தான். தூர்யோதனன் கழுகுறகுள்பூண்டவைகளும் சாணையில்தீட்டப்பட்டவைகளும் பொற்கட்டுள்ளவைகளுமான பத்துப்பாணங்களாலே மகாநிலாநியானபீமஸேனனை அடித்தான். பீமஸேனனும் மிகுந்தகோபங்கொண்டு உயிரைக்கவரக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதும் விசித்திரமுமான ஒரு வில்லையும், கூர்மையுள்ளபத்துப்பாணங்களையுங்கையிலெடுத்து மிகுந்தஊக்கத்துடன் காதுவலையில் இழுத்துவிடப்பட்டவைகளும், கூர்மையுள்ளவைகளும், வேகமுள்ளவைகளும், லக்ஷ்யத்திலேநோக்கத்தாக்குகின்றவைகளுமான அம்புகளாலே குருராஜனை விசாலமானமார்பில் விரைவாகஅடித்தான். அந்தத் தூர்யோதனனுடையமார்பில் பொன்னுலிலைக்கோக்கப்பட்டுள்ள ஒருமணியானது அம்புகளால்மறைக்கப்பட்டு ஆகாயத்தில் நிறுங்குநால்சூழப்பட்டசூரியன் போல விளங்கியது. ஒளியுள்ளஉம்முடையபுத்திரன் பீமஸேனனால்அடிக்கப்பட்டவனாக மகமிஞ்சிய ஒருயானையானது நானொலியைப்பொறுத்தபொலப் பொறுக்கவில்லை. மஹாராஜரே! பிறகு ஸையந்தைப்பயப்படுத்துகின்றவனும் மிகுந்தகோபமுண்டவனுமான தூர்யோதனன் தங்கக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில்தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளால் பீமனை அடித்தான். போர்புரினின்றவர்களும், யுத்தத்தில் ஒருவரால்ஒருவர் அதிகக்காயப்படுத்தப்பட்டவர்களும் மிக்கபலசாலிகளுமான உம்முடையபுத்திரர்களிருவரும் இரண்டுதேவர்களுக்கு ஒப்பானவர்களாக விளங்கினார்கள். சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனான அபிரமன்யு நரசிரேஷ்டனான சித்திரஸேனனைப் பத்துப்பாணங்களாலும், புருமித்ரனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்தான். யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கொப்பானவீரனாகிய

அந்த அபிமன்யு ஸத்யவிரதனை எழுபதுபாணங்களால் அடித்து யுத்த ரங்கத்தில் நர்த்தனஞ்செய்தேறவன்போலிருந்துகொண்டு நமக்குத் துன்பத்தையுண்டிபண்ணினான். அந்த அபிமன்யுவைச் சித்திரசேனன் பத்துப்பாணங்களாலும் ஸத்யவிரதன் ஒன்பதுபாணங்களாலும் புருமித்திரன் ஏழுபாணங்களாலும் திருப்பியடித்தார்கள். அவ்வாறு அடிக்கப்பட்ட அர்ஜுனகுமாரன் ரக்தந்தைப்பெருக்கிக்கொண்டு பகைவர்களை நன்றாகத் தடுக்கிற மைபுடையதும் பெரியதும் விசித் திரமாயுள்ள துமான சித்திரஸேனனுடைய வில்லை அறுத்தான் ; அவ னுடைய கவசத்தை யுமுடையது ஒருபாணத்தால் மார்பிலடித்தான். பிறகு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களும் வீரர்களும் மஹாரதர்களுமான அந்த ராஜபுத்திரர்கள் யுத்தத்தில் மிகுந்த கோபமுள்ளவர்களாக ஒன்றுகூடிக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அபிமன்யுவை அடித்தார்கள். சிறந்த அஸ்திரங்களையறிந்தவனான அபிமன்யு அவர்களை வரையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடித்தான். அவனுடைய அச்செய்கையைப்பார்த்து உமதுபுத்திரர்கள், வெய்யிற்காலத்தில் காட்டில் உலர்ந்தபெரும்பு தரைக்கொளுத்துகின்றதும் நன்றாக ஜவலிக்கின்ற துமான நெருப் பைப்போல யுத்தத்தில் ஸையத்தைக்கொளுத்துகின்ற அந்த அபிமன்யுவை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டனர். ஸுபத்ரா புத்திரனான அபிமன்யு உமதுசேனைகளை நாசம் செய்துகொண்டு அதிக மாக விளங்கினான். அரசரே ! உம்முடைய பெயர்த்திரனான லக்ஷ்மணன் அவனுடைய அந்தச்செய்கையைப்பார்த்து யுத்தத்தில் அபிமன் யுவை விரைவாக எதிர்த்தான். அபிமன்யு மிக்க கோபமுண்டு கூரிய ஆறுபாணங்களாலே நல்லலக்ஷணங்களுள்ள லக்ஷ்மணனையும், மூன்றுபாணங்களால் அவன் ஸாரதியையும் அடித்தான். அரசரே ! அவ்வாறே லக்ஷ்மணனும் ஸுபத்திராபுத்திரனைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்தான். மஹாராஜரே ! அது ஆச்சரியமா யிருந்தது. மிக்க பலசாலியான ஸுபத்ராபுத்திரன் கூர்மையுள்ள பா ணங்களாலே அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையும் ஸாரதியையுங் கொன்று அவனையும் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். பகைவர்களை அழிப்பவனான லக்ஷ்மணன் குதிரைகள்கொல்லப்பட்டரத்தத்திலிருந்து கொண்டு மிகுந்த கோபத்துடன் ஸுபத்திராபுத்திரனுடைய ரத்தத்தைக் குறிவைத்து ஒருசக்தியாயுத்தத்தை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்ற தும் கோரனபுமுள்ளதும் எவ்விதத்தாலும் அணுகமுடியாததும் ஸர்ப்பத்திற்கு ஒப்பான துமான அந்தச்சக்தியாயுத்தத்தை அபிமன்யு வானவன் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே துண்டாக்கினான். பிறகு,

க்ருபர் அப்பொழுது லக்ஷ்மணனைத் தம்ரதத்திலேற்றிக்கொண்டு எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்த ரங்கத்தில் அவனை ரதத்தோடு வேறிடத்திற்குக் கொண்டுசென்றார். பிறகு லககலந்ததும் மஹாபயங்கரமுமான அந்தயுத்தம்நடக்கையில் (பலகவர்களைக்)கொல்ல எண்ணங்கொண்டவீரர்கள் ஒருவரை யொருவர்வதம்செய்வதில் விருப்பத்தடன் எதிர்த்தார்கள். மஹா வில்லாளிகளான உம்மைச்சேந்தவீரர்களும் மஹாரதர்களானபாண்ட வர்களும் யுத்தத்தில் பிராணனைஹோமஞ்செய்தின்றவர்களாகி ஒரு வரையொருவர் கொன்றார்கள். விரித்தலைமையிடுகையுடையவர்களும் கவசத்தைஇழந்தவர்களும் ரதத்தையிழந்தவர்களும் அறுக்கப்பட்ட விற்களையுடையவர்களும்மான ஸ்ருஞ்சயர்கள் கௌரவர்களுடன்கூடக் கைகளால் மிகுந்தயுத்தம்செய்தனர். பிறகு நீண்டகையையுடைய வரும் மிக்கபலமுள்ளவருமானபீஷ்மர் மிகுந்தகோபம்கொண்டவராக மஹாத்மாக்களானபாண்டவர்களுடையலேனையைத் திய்யாஸ்திரங் களால் அடித்தார். அந்தயுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டயானைவீரர்களா லும் யானைகளாலும் வீழ்த்தப்பட்டமனிதர்களாலும் குதிரைகளாலும் ரதிகர்களாலும் குதிரைவீரர்களாலும் பூமியானது பரப்பப்பட்டது.

எழுபத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பூர்ஸ்ரவஸ் ஸாத்யகியிந்திரமாரா பதீஸ்வரைக்கொன்றதும் ஸாத்யகிகீத்யம் பூர்ஸ்ரவஸுந்தம் நந்த யுத்தமும்.)

அரசரே! பிறகு மஹாபாஹுபலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனுமானஸாத்யகி யுத்தத்தில் பாரததௌவிக் கக்கடிய சிறந்தவில்லைநாண்கயிற்றையிழுத்து நண்பனை அர்ஜு னனிடத்தினின்ற முன்புகற்றதும் ஆச்சர்யகரமானதும் சுறு சுறுப்புடன்கடியதுமான ஹஸ்தலாகவத்தை நன்றாகக்காண்பித்துக் கொண்டு கட்டுஞ்ஞடன்கடியவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவை களுமானபாணங்களை நன்றாகப்பிரயோகித்தான். வில்லைநாணொலி யிடும்படியெய்கின்றவனும் அனேகபாணங்களைப்பிரயோகிக்கின்றவ னும் பின்னும்வேறுபாணங்களைவெடுத்துநாண்கயிற்றில்பூட்டுகின்றவ னும் இன்னும்அனேகபாணங்களைப்பிரயோகிக்கின்றவனும் யுத்தத்தில் பகைவர்களைக்கொல்லுகின்றவனுமான அந்தஸாத்யகியினுடையருப

மானது, அதிகமாகவர்ஷதாரைகளைப்பொழிகின்றமேகத்தினுடைய உருவம்போலக் காணப்பட்டது. பாரதரே! பிறகு ராஜாவானாரி யோதனன் அவ்வாறு பராக்கிரமத்தால்பிரகாசிக்குன்றஅந்தஸாத்யகி யைப்பார்த்து அவனைதிர்ப்பதற்காகப் பதினாயிரம்தேர்களை அனுப் பினான். ஸத்தியமானவிக்கிரமத்துடன்கூடியவனும் உத்தமமானவில் லையுடையவனும் வீர்யமுடையவனுமானஸாத்யகி திவ்யாஸ்திரத்தினு லே சிறந்தவில்லாளிகளானஅவர்கள் அனைவரையும் கொன்றான். கையில்விற்பிடித்தவீரனான அந்தஸாத்யகி பயங்கரமானகாரியத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிறகு யுத்தத்தில் பூரிஸ்ரவஸை நாடினான். கௌர வர்களுக்குக்கீர்த்தியைவிருத்திபண்ணுகிறவனான அந்தப்பூரிஸ்ரவஸ் மிகுந்தகோபங்கொண்டு யுத்தானனலைதள்ளப்பட்டஉமதுசேனையைக் கண்டு (ஸாத்யகியை) எதிர்த்துவந்தான். மஹாராஜரே! அந்தப்பூரி ஸ்ரவஸ் இந்திராயுதத்திற்குச் சமமானவாண்முள்ள மிகப்பெரியவில்லை நானொலியிடும்படியெய்து கைத்தேர்ச்சியை ஆயிரம்மடங்காகக்காண் பித்துக்கொண்டு வஜ்ராயுதத்திற்குஒப்பானவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கு ஒப்பானவைகளுமான அம்புகளைப் பிரயோகித்தான். ராஜரே! அப் பொழுது ஸாத்யகியினுடையகாலாட்கள் மிருதபுவைப்போலத்தாக்கு கின்ற அந்தப்பாணங்களை ஸஹிக்கவில்லை. ராஜரே! அவர்கள் யுத்தத் தில்கெட்டமதங்கொண்ட ஸாத்யகியைவிட்டுவிட்டு யுத்தரங்கத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். மஹாரதர்களென்றுமிக்கப் பர வித்திபெற்றவர்களும் மிக்கபலசாலிகளும் விசித்திரமான கவசங்கள், ஆயுதங்கள், தவஜங்கள் இவைகளையுடையவர்களுமான ஸாத்யகியினு டையபத்துக்குமாரர்களும் மிகுந்தபரபரப்புடன் யுத்தத்தில்கிறந்த வில்லாளியும், நுபஸ்தம்பத்தைக்கொடியாகக்கொண்டவனுமான அவ னிடம்சென்று மஹாயுத்தத்தில் பின்வருமாறு வசனிக்கலாநார்கள். ஒ! ஒ! குருவம்சத்திற்பிறந்தவனே! மிக்கபலசாலியே! வா. எங்கள் அனைவருடனுமாவது தனித்தனியாவது யுத்தம்செய். எங்களையாவது நீ தோல்வியடையும்படியெய்துவிட்டு யுத்தத்தில் கீர்த்தியைஅடை. அல்லது நாங்களேனும் உன்னைத் தோல்வியடையும்படியெய்தித்து எங்கள் பிதாவானஸாத்யகிக்குப் பிரீதியைவிருத்திபண்ணுகிறோம்' என் றார்கள். இவ்வாறு சூரர்களாலேஅப்பொழுதுஹசொல்லப்பட்டவனும் மஹாபலசாலியும். வீர்யத்தினால்புகழ்ச்சிபெற்றவனும் ஆண்மையிற் சிறந்தவனுமான பூரிஸ்ரவஸ் ஸன்னத்தர்களாகித்தின்ற அந்தஸாத்யகி யுத்திரர்களைப்பார்த்து, 'சூரர்களே! நீங்கள்சொல்லும்இது நல்லவிஷ யம்; இவ்வாறானஎண்ணம் இப்பொழுது உங்களுக்குஇருந்தால் நீங்க

ளனைவரும் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தம்செய்யுங்கள். யுத்தத்தில் உங்களை நான் கொல்வேன்' என்றுகூறினான். இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்டு, மஹாவில்லாளிகளும் மிக்கஹுசுறுப்புடையவர்களுமான அந்தவீரர்கள் பெரிதான அம்புமழையோடு பகைவரைக்கொல்பவனுட்பிரிஸ்ரவனை எதிர்த்து ஒடிவந்தார்கள். மகாராஜரே! ஒருவனுட்பிரிஸ்ரவனுக்கும் யுத்தபூமியில் ஒன்றுகூடினவர்களான அனேகவீரர்களுக்கும் பிற்பகலில் கைகலந்த அவ்விதமான சண்டை நடந்தது. அரசரே! வர்ஷாகாலத்தில் மேகங்கள் எவ்வாறு மேருநர்வதத்தை (வர்ஷாகாலவர்களால்) நனைக்குமோ அவ்வாறு அவர்கள் ரதிகர்களுள் உத்தமனுட்பிரிஸ்ரவனை அம்புகளால் நனைத்தனர். மஹாரதனுட்பிரிஸ்ரவன் அவர்களால்விடப்பட்டவைகளும் கோரஸ்வரூபமுள்ளவைகளும் யமதண்டத்துக்கும் வஜ்ராயுதத்துக்குமொப்பானகார்தியுள்ளவைகளுமான பாணங்களைத் தன்னைவந்துநாடுவதற்குள் பரபரப்பில்லாமலே விரைவாக அறுத்தெறிந்தான். ஸோமதத்தனுடையகுமாரனுட்பிரிஸ்ரவன் ஒருவனாக இருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அனேகர்களோடு பயமற்றவன்போல எதிர்த்துப்போர்புரிந்த அப்புதமான பராக்கிரமத்தை அவ்விடத்தில் நாங்கள் அனைவரும் பார்த்தோம். வேந்தரே! பத்து மஹாதர்களும் அவ்விதமான சரமாரியைப்பொழிந்துகொண்டு மிக்கபுஜபலமுள்ள பிரிஸ்ரவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு (அவனை) கொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! பிறகு கோபங்கொண்டவனுடையோமதத்தகுமாரன் மகாரதர்களான அவ்வீரர்களோடு போர்புரிந்துகொண்டு யுத்தத்தில் அவர்களுடைய விற்றகளை வெட்டினான். பரதசிரேஷ்டரே! பிறகு அவன் வீற்களறுக்கப்பட்ட அந்தவீரர்களுடைய தலைகளைப் பதிவானகனுக்களுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் அறுத்தான். அரசரே! கொல்லப்பட்ட அந்தஸாத்யகபுத்திரர்கள் இடியினால் முறிக்கப்பட்ட மரங்கள் போலக் கீழேழிழுந்தார்கள். மன்னரே! விருஷணிகுலத்தில்தோன்றியவனும் வீரனுமான ஸாத்யகி, மஹாபலசாலிகளான தன்புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களென்பதைக்கண்டு அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு பிரிஸ்ரவனை எதிர்த்தான். மஹாபலசாலிகளும் மஹாரதர்களுமான அவ்விருவரும் யுத்தத்தில் ஒருவர் ஒருவருடைய ரதத்தை ரதத்தினால் பிடித்து ரதத்தில் பூட்டியிருக்கின்ற குதிரைகளையும் கொண்டு ரதத்தையிழந்தவர்களும் எதிரில்புத்தப்பரபரப்புள்ளவர்களுமாக எதிர்த்தார்கள். பெரியகத்தியைக்கையில் பிடித்தவர்களும் உத்தமமான கேடகத்தைத்தரித்தவர்களும் நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் யுத்தத்தின்பொருட்டு ஸன்னதர்களாக

நின்றகொண்டு விளங்கினார்கள். மஹாரதனுனவிருகோதரன் யுத்தத்தில் பூரிஸ்ரவணைக் கத்திச்சண்டையில் பிறரால் ஸஹிக்கத்தகாதவன் என்றுஎண்ணி விரைவாக அவன் ஆருகில்வந்தான். ராஜரே! பிறகு பீமஸேனன், மிகவிரைந்து உத்தமமானகத்தியைக்கையில்லாதாங்கின ஸாத்யகிக்குளதிராகவந்து அப்பொழுதுஅவனைத்தன்தேரில் ஏறும்படி செய்தான். அரசரே! உமதுபுத்திரனும் யுத்தகளத்தில் எல்லாவில்லானிகளும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதே பூரிஸ்ரவணை விரைவாகத் தன்ரதத்தின்மீதேறும்படிசெய்தான். அவ்விதமானயுத்தம் நடக்கும் பொழுது பரபரப்புள்ளபாண்டவர்கள் மகாரதரானபீஷ்மரை எதிர்த்துப்போர்புரிந்தார்கள். சூரியன் சிவந்தநிறமுடையவனாகுங்காலத்தில் தனஞ்சயன்விரைவாக இருபத்தையாயிரம்மஹாரதர்களைக்கொன்றான். பார்த்தனைக் கொல்லும்விஷயத்தில் துர்யோதனனால் கட்டளையிடப்பட்டஅந்தவீரர்கள், விட்டில்பூச்சிகள் நெருப்பையடைந்து நாசமுறுவதுபோலஅப்பொழுது அர்ஜுனனை அடைந்தே நாசமடைந்தார்கள். பிறகு தனுர்வேதத்தில்திறமையுள்ளவர்களானமத்ஸ்யதேசத்தார்களும் கேகயர்களும் அப்பொழுது புத்திரனோடுகூடினமஹாரதனுனபார்த்தனை நான்குபுறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். இந்தஸமயத்தில் சூரியன்அஸ்தமயத்தை அடையவே எல்லாணைனியங்களுக்கும் மிகுந்தமயக்கம்உண்டாயிற்று. மஹாராஜரே! களைப்புற்றவாகனங்களுடன்கூடின உமதுபிதாவானதேவவிரதர் ஸந்தியாகாலத்தில் ணைனிகர்களை யுத்தத்தையிட்டு ஒழியும்படிசெய்தார். பாண்டவர்களுக்கும், கௌரவர்களுக்கும் பரஸ்பரம்நேர்ந்தயுத்தத்தில் அந்தஇருதிறத்துச்சேனைகளும் மிகுந்ததுன்பமடைந்து தம்தம்இருப்பிடத்தை அடைந்தன. பாரதரே! பிறகு ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடினபாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் தம்சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தையடைந்து அவ்விடத்தில் முறைப்படி தங்கியிருந்தார்கள்.

ஐந்தாம் நாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எழுபத்தைந்தாவது அத்தியாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(கௌரவர் கீரேஸஞ்சவ்யுஹத்தையும் பாண்டவர் மகரவ்யுஹத்தையும் வகுத்துப் போர்புரிந்தது.)

வேந்தரே! கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் இனிதுபொழுது போக்கி அவ்விருவசென்றவுடன் திரும்பவும் யுத்தத்திற்குப் புறப்பட்ட

டார்கள். பாரதரே! பிறகு உம்முடையவையும், அவர்களுடையவையு
மானசேர்ந்திருக்கின்ற உத்தமரதங்கள், வித்தஞ்செய்யப்படுகின்ற யானை
கள், ஸன்னாஹத்துடன் கூடின காலாட்கள், குதிரைகள் இவற்றின் சப்த
மானது பெரிதாகக் கேட்கின்றியது. பாரதரே! சங்கங்கள் துந்துபிகள்
இவற்றின் ஒலியானது நெருக்கமாக எல்லாப்பக்கத்திலும் கேட்கின்றி
யது. பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் திருஷ்டத்யும்னனைப் பார்த்து, 'பாஞ்
சால! சத்துருக்களை நாசம் செய்யும் திறமையுள்ள மகரவ்யூஹத்தை ஏற்
படுத்து' என்று சொன்னார். ரதிகர்களுள் உத்தமனும் மகாரதனுமான
திருஷ்டத்யும்னன் யுதிஷ்டிரரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டு ரதிகர்களை
நோக்கி யுத்தமுறைப்படி சுட்டளைபிட்டான். தருபதனும் பாண்டு
புத்திரானு தனஞ்சயனும் அதனுடைய தலையானார்கள். மகாராஜரே!
ஸஹதேவனும் மகாரதனுந் குலனும் (அதனுடைய) கண்களானா
கள்; மஹாபலசாலியான பீமஸேனன் முகமானான்; ஸுபத்ராபுத்திர
னு அபிமன்யு, திரௌபதிபுத்திரர்கள், ராக்ஷஸனுக்கடோதகசன்,
ஸாத்யகி, தர்மராஜர் இவர்கள் கழுத்தில் நின்றார்கள். மகாராஜரே!
ஸேனாபதியான விராடன் பின்புறத்திலிருந்தான். பெரியசேனையினால்
சூழப்பட்ட திருஷ்டத்யும்னனும், பிரதாக்களான ஐந்துகேகயதேசத்து
வீரர்களும் அதனுடைய இடவிலாப்புறத்தையடைந்து நின்றார்கள்.
புருஷ்சிரேஷ்டனான திருஷ்டகேதுவும் வீரயமுடையவானுசேகிதான
னும் அதன் வலப்பக்கத்தையடைந்து வியூகத்தைக் காப்பதில் (ஸன்னத்
தர்களாக) நின்றார்கள். மஹாராஜரே! ஸசுவரியமுடையவர்களும் மஹா
ரதர்களுமான குந்திபோஜனும் சதாநீகனும் பெரும்படையினால் சூழப்
பட்டு (அந்தவியூஹமகரத்தினுடைய) இரண்டு கால்ஸ்தானங்களில்
நின்றார்கள். பிறகு, மஹாவில்லாளியும் ஸோமகர்களால் சூழப்பட்டவ
னும் பலசாலியுமான சிகண்டியும் இராவானும் (அந்த) வ்யூஹமகரத்தி
னுடைய வால்பக்கத்தில் நின்றார்கள். பரதகுலத்திற் பிறந்த மஹாராஜ
ரே! பாண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரிதான இந்தமகரவியூகத்தை
ஏற்படுத்திக்கொண்டு கவசம்பூண்டு யானைகளோடும் குதிரைகளோ
டும் தேர்களோடும் காலாட்களோடும் தூக்கிக்கட்டப்பட்ட கொடிகளோ
டும் குடைகளோடும் தீட்டப்பட்டவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளு
மான சஸ்திரங்களோடுங்கூடியவர்களாகிச் சூரியஉதயகாலத்தில் மீண்
டும் யுத்தத்தின்பொருட்டு விரைவாகக் கௌரவர்களை எதிர்த்துச் சென்
றார்கள். அரசரே! அந்தப் பாண்டவஸேனியம் அணிவகுக்கப்பட்
டதைக்கண்டு உம்முடைய பிதாவான தேவவிரதர் தம்சேனையைப்
பெரிதான கிரௌஞ்சபக்ஷியின் வடிவம்போல் எதிரணிவகுத்தார். ஜனே

ஸ்வரே! பெரியவில்லைக்கையில் கொண்டபாரத்வாஜர் அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடையமுகத்தில் விளங்கினார். அஸ்வத்தாமாவும் கிருபரும் இரண்டுகண்களானார்கள். பிறகு நரசிரேஷ்டனும் விற்பிடித்த எல்லாவீரர்களுள்ளும் சிறந்தவனுமான நிருதவர்மா காம்போஜர்களோடும் பாஹ்லிகர்களோடும் சேர்ந்து (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) சிரவில்கின்றான். மஹாராஜரே! சூரஸேனதேசத்தரசனும் அனேக அரசர்களால் சூழப்பட்ட உம்முடைய குமாரனான துரியோதனனும் (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) கழுத்தில் நின்றார்கள். மத்திர தேசத்துவீரர்களோடும் ஸௌவீரர்களோடும் கேகயர்சுரோடுங்கூடின ப்ராஞ்ஜயோதிஷதேசாதிபதியானவன் பெரும்படையினால் சூழப்பட்ட வனாக (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய மார்பில்) நின்றான். பெரிய விற்கையுடையவர்களும் காலாட்களுடன் கூடியவர்களுமான அவந்தி தேசத்தரசர்களிருவரும் (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) பின்புறத்தில் நின்றார்கள். பிரஸ்தலாதிபானஸுசர்மா கவசமணிந்து தன்சேனையோடு (அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய) இடப்பக்கத்திலுள்ள சிறகையடைந்து நின்றான். பரதகுலத்திற் பிறந்தவரே! துஷாரர்களும் யவனர்களும் சகர்களும் சூசபர்களோடு சேர்ந்து அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய வலப்பக்கத்தையடைந்து நின்றார்கள். சுருதாயுடும் சதாயுடும் ஸோமதத்தகுமாரனும் ஒருவரை ஒருவர்காப்பவர்களாக அந்தவ்யூஹக்ரௌஞ்சத்தினுடைய இடைப்பக்கத்தில் நின்றார்கள். மஹாராஜரே! பிறகு கௌரவாகள் பாண்டவர்களோடு யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தார்கள். சூரியன் உதயமாகவே ஜனகூத்யமானது பெரிதாக நடக்க ஆரம்பித்து விட்டது. ராஜரே! அந்தப் பெரிய யுத்தத்தில் தேராளிகள் யானைகளை எதிர்த்துச் சென்றார்கள். யானைகள் தேராளிகளை எதிர்த்தன. தேரிலேறியிருந்தவர்கள் குதிரையின்மீதுள்ளவர்களை எதிர்த்தார்கள். குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் தேரின்மீது நுந்தவர்களை எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! குதிரைக்காரர்கள் குதிரைக்காரர்களையும் தேராளிகளையும் எதிர்த்தார்கள். குதிரையின்மீதுள்ளவர்கள் யானையின்மீதுள்ளவர்களையும் அவ்வாறே குதிரைவீரர்கள் ரதிகர்களையும் எதிர்த்தார்கள். (அந்த மகா) யுத்தத்தில் தேராளிகள் கோபங்கொண்டவர்களாகக் காலாட்படைகளோடும் குதிரைக்காரர்கள் காலாட்களோடும் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பீமஸேனனாலும் அர்ஜுனனாலும் நகுல ஸஹதேவர்களாலும் இன்னும் மற்ற மகாரதர்களாலும் பாதுகாக்கப் பட்ட பாண்டவசேனையானது நகூத்திரங்களால் இரவுவிளங்குவது போல் விளங்கியது. அவ்வாறே உம்முடைய சேனையும் பீஷ்மர், கிரு

பர், துரோணர், சல்யன் துரியோதனன் முதலானவர்களாலே சூழப் பட்டு ஜ்யோதிக்கிரகங்களால் ஆகாயம் விளங்குவது போல் விளங்கியது. பராக்கிரமசாலியும் குந்தீபுத்திரனுமான பீமஸேனன் துரோணரைக் கண்டு வேகமுள்ள குதிரைகளோடு அவருடைய சேனையை எதிர்த்து வந்தான். யுத்தத்தில் புகழ் சம்பெற்றவரும் வீரமுள்ளவருமான துரோணரோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இரும்புமயமான ஒன்பது பாணங்களால் பீமனை மர்மஸ்தானங்களில் அடித்தார். வாயப்படைக்கப்பட்ட பீமன் பிறகு யுத்தத்தில் பாரத்வாஜ நுடையஸாரதியை யமனுடைய வாஸஸ்தானத்துக்கு அனுப்பினான். சிறந்த பிரகாபசாலியான பாரத்வாஜர் தாமே குதிரைகளை நடத்திக்கொண்டு பஞ்சுக்கு விபலைத் தீளிப்பது போலப் பாண்டவ சேனையை நாசம் செய்தார். துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கொல்லப்பட்ட அந்தப்புருஷ சிரேஷ்டர்களான ஸ்ருஞ்சயர்கள் கேகயர்களுடன்கூட ஒவ்வதில் நோக்கமுள்ளவர்களானார்கள். அவ்விதமாகவே பீமனாலும் அர்ஜுனனாலும் நான்கு பக்கங்களிலும் காயப்படுத்தப்பட்ட உம்முடைய சேனையானது மதத்துடன்கூடின உத்தமஸ்திரீபோல் ஆங்காங்கு மோஹமடைந்தது. பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! அவ்வாறு உத்தமர்களான வீரர்கள் நாசமடையுங்காலத்தில் அவ்விண்ணிழைகளும் உடைந்தன. உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் கோரமான கைகலந்த யுத்தம் நடந்தது. உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் ஒரே நிச்சயமுடையவர்களாகப் பகைவர்களுடன் செய்த அபுத்தமையுத்தத்தை நாங்கள் கண்டோம். ராஜரே! மிக்க பலசாலிகளான பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் அஸ்திரங்களை (அஸ்திரங்களால்) தடுத்ததுக்கொண்டு ஒருவரோடொருவர் போர்புரிந்தார்கள்” என்று கூறினான்.

எழுபத்தாறாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தோடீச்சி.)

(திருதராஷ்டிரன் தன் ஸேனையைழிந்ததுகேட்டு வருந்தியது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! இவ்வாறு அநேக குணங்களை யுடையதும் இவ்வாறு பலவிதமாயுள்ளதும் சிறப்புற்றதும் சாஸ்திரத்திற் சொல்லியபடி அணிவகுக்கப்பட்டதும் வீணாகாததும் நம் மால்ப்ரியோடையப்பட்டதும் நமக்கு அதிகமாக அபிஷ்டத்தை எப்பொழுதும் விளைவிக்கின்றதும் மிகுந்த ஸந்தோஷமுள்ளதும் யுத்தத்

தில்பற்றுதலுள்ளதும் பிரத்தியக்ஷமாகக்காணப்பட்டவலிமையுடையதும் மிகவும்வயதுசெல்லாததும் அழிபாலயமில்லாததும் இளைக்காததும் பருங்காததும் விரைவாகக்காரியங்களைச்செய்கின்றதும் உயர்ந்தமனிதர்களாலேயிறைந்ததும் கடல்போன்றதும் குறைவற்றதும் யுத்தஸன்னோத்தினால் கையிலெடுக்கப்பட்ட அனேகசஸ்திரங்களையுடையதும் சுத்திச்சண்டையிலும், கைச்சண்டையிலும், கதாயுத்தத்திலும் கோர்ச்சியுள்ளதுமான நமதுசேனையானது யுத்தங்கள்தில் ஈட்டிகள், பிஷ்டிகள், தோமரங்கள், இரும்புமயமானபரிசாயுதங்கள், பிண்டிபாலங்கள், சந்திகள், உலக்கைகள், கம்பனங்கள், வீற்கள், கணபங்கள், விசித்திரமானகோபணியங்கள் ஆகியஇவைகளிலும் முஷ்டியுத்தங்களிலும் மிக்கதிறமையுடையது; மேலும் விர்த்தைகளில் (ஸாரத்தை) பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டறிந்திருக்கிறது; யுத்தத்தில் மிகுந்த உழைப்புடன் கூடியிருக்கிறது; எல்லாச்சஸ்திரக்கிரகணவித்தைகளிலும் பூர்ணமானஸாமர்த்தியமுடையது; யானைமுதலியவைகளின் மீதேறவதிலும் யானைமுதலியவைகளிலிருந்து இறங்குவதிலும் மத்தியில்தள்ளுகலோடுகூடிய (தடையற்ற) ஸஞ்சாரத்திலும் நன்றாக அடிப்பதிலும் (பகைவர்களை எதிர்ப்பதிலும் திரும்பிஒடுவதிலும் மிக்கதேர்ச்சியுடையது; யானையேற்றங்களிலும் குதிரையேற்றங்களிலும் ரதாரோஹணங்களிலும் பலவாறு நன்றாகப் பரீக்ஷபண்ணப்பட்டிருக்கின்றது; பரீக்ஷைசெய்து நியாயப்படி (தகுந்த) வேதனத்தினால் நம்மால் அந்தத்தஸ்தானத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியின்றி கோஷ்டியினாலும் உபகாரத்தினாலும் உறவின்முறையினாலும் நட்பினாலும் இழிகுலத்திற்கிறந்தவர்களுடைய அங்கீகாரங்களாலும் ஏற்படுத்தப்படவில்லை. ஜனங்களால் சிரம்பியதும் சிறந்ததும் ஸந்தோஷமடைந்த ஸம்பந்திகளோடும் பந்துக்களோடுகூடியதும் உபகாரத்தையடைந்த ஜனங்களாலேயிறைந்ததும் புகழ்பெற்றதும் பெருந்தன்மையுள்ளதுமாயிருக்கின்றது. ஐயா! மேலும் நெருங்கியசுற்றத்தார்களாலும் பலவாறு காணப்பட்ட செய்கைகையுடையவர்களும் லோகபாலர்களுக்கு ஒப்பானவர்களுமாயிருக்கின்ற முகவியர்களான மனிதர்களாலும் காக்கப்பட்டும் உலகத்தில்திரிவித்திபெற்றுமிருக்கிறது. பூமியில் எல்லா ஜனங்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டவர்களும் விருப்பத்தினாலே நம்மையடைந்திருப்பவர்களும் படைகளையுடையவர்களும் காலாட்களையுடையவர்களுமான அனேகக்ஷத்திரியர்களாலே காக்கப்பட்டதும் நதிகளாலே நான்கு புறத்திலும் நிரப்பப்பட்ட மகாஸமுத்திரம்போன்றதும் சிறகில்லாத பக்ஷிகளுக்கொப்பானதேர்களாலும் யானைகளாலும்

சூழப்பட்டதும் பலவிதயுத்தவீரர்களாகிறஜலத்தோடுகூடியதும் பயங்
கரமானதும் வாகனங்களாகிறஅலைவரிசைகளையுடையும் கேட்பணிகள்,
கத்திகள், கதைகள், சக்திகள், அம்புகள், சுட்டிகள் இவைகளால்நிரம்பி
யதும் த்வஜங்களாலும் பூஷணங்களாலும்நெருங்கியதும் ரத்தப்பட்டங்
களால் நன்றாகநிறைக்கப்பட்டதும் நான்குபக்கங்களிலும்ஒடுகின்ற
குதிரைகளாலுண்டுபண்ணப்பட்ட காற்றுவேகத்தினால் அசைக்கப்பட்
டதும் கரையற்றஸமுத்திரம்போலப் பெரியதானதும் காஜிக்கின்ற
தும் துரோணராலும் பீஷ்மராலும் கிருதவர்மாவினாலும் கிருபரா
லும் துச்சாஸனனாலும் ஜயதரதன்முதலானவர்களாலும் பசுத்தனா
லும் விசர்ணனாலும் துரோணபுத்திரராலும் ஸௌபலனாலும் பாஷ்
லிகனாலும் மிக்கபலமுள்ளவர்களும் மகாத்மாக்களும் சிறந்தவீரர்களு
மானஜனங்களாலும் பாதுகாக்கப்பட்டதுமான என்னுடையஸைய
மானது கொல்லப்பட்டதனால் தெய்வத்தையே இவ்விஷயத்தில் முக்
கியமென்று எண்ணுகிறேன். ஸஞ்சய! இவ்விதமானயுத்தத்தை மனி
தர்களேனும் ரிஷிகளேனும் மஹாபாக்கியசாஸிகளானபூர்வபுருஷர்க
ளேனும் பூமியில் பார்த்திருக்கமாட்டார்கள். ஆயுதங்களையெடுத்துயாகக்
கொண்ட இவ்விதமானசேனைத்திரளும் யுத்தத்தில் பகைவர்களால்
கொல்லப்படுமேயாயின் நமதுதுராதிரஷ்டத்தைத்தவிரவேறென்னஇரு
க்கிறது? ஸஞ்சய! இவ்விதமானகோரமாயிருக்கின்றஇந்தஸையம்
யுத்தத்தத்தில் பாண்டவர்களைக்கொல்லாமலிருந்தமையால் இது முழு
மையும் எனக்கு விபரீதமாகத்தோன்றுகிறது. ஸஞ்சய! நம்முடைய
சேனைகொல்லப்பட்டகாரணத்தால் பாண்டவர்களுக்காகத் தேவர்களே
அங்கு ஒன்றுசேர்ந்து நிச்சயமாகப் போர்புரிகிறார்கள். விதூரனால்
தினந்தோறும் ஹிதமாயும் பத்யமாயுமுள்ளவார்த்தை சொல்லப்பட்
டிருந்தும் புத்திக்குறைவுள்ள என்புத்திரன் துரியோதனன் அதை
ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஐயா! விதூரனால் முன்புகண்டறியப்பட்ட
இது அவ்வாறேவந்தமையால் ஸர்வஜ்ஞனானஅம்மகாத்மாவினுடைய
புத்தியை யதார்த்தமென்று எண்ணுகிறேன். ஸஞ்சய! அன்றேனும்
இது எவ்விதத்தாலும் இவ்வாறேஆகும். தெய்வத்தினாலே எது
முன்பு எவ்விதமாகவேண்டுமென்று சுட்டியோடப்பட்டிருக்கிறதோ
அது அவ்விதமே ஆகத்தக்கது; வேறுவிதமாகாது” என்றுகூறினான்.

எழுபத்தேழாவது அத்தியாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தோடர்ச்சி.)

(பீமன், துரோணர் இந்நவநடைய பாபகாமத்தையும் வர்ணித்தல்.)

ஸுஞ்சயன், “ராஜரே! உம்முடையதோஷத்தினாலே இவ்விதத் துயரமானது உம்மால் அடையப்பட்டது. பரதர்களிற்சிறந்தவரே! அரசரே! தர்மஸாங்க்யத்திற்குந்காரணமாக எந்தத்தோஷங்களைப் பார்க்கிறீரோ அவ்விததோஷங்களைத் துரியோதனன் பார்க்கவில்லை. உம்முடையதோஷத்தினாலே முன்பு இந்தச் சூதாட்டமானது ஏற்பட்டது. உம்முடையதோஷத்தினாலேயே பாண்டவர்களுடன் யுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது. ராஜரே! நீரே கொடுஞ்செய்கையைச் செய்தீர். அதன்பயனை நீரே இப்பொழுது அனுபவியும். தன்னால்செய்யப்பட்ட செய்கையானது தன்னாலேயே இம்மையிலேனும் மறுமையிலேனும் அனுபவிக்கப்படுகிறது. (வினைப்பயன்) உள்ளப்படி உம்மால் அடையப் பட்டுவிட்டது. ஆதலால் நீர் இந்தப்பெரியவியஸனைத்தையடைந்து ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு சொல்லுநின்றஎன்னிடத்தினின்று அந்த யுத்தம் நடந்தவகையைக் கேளும். பிறகு வீரனுபீமஸேனன் மிகக் கூர்மையுள்ளபாணங்களாலே பெருஞ்சேனையைப்பிளந்து துரியோதனனுடையஇளையஸஹோதார்களனைவரையும் நாடினான். மஹாரதனானஅவன் துச்சாஸனன், துர்விஷ்ணுன், துஸ்ஸஹன், துர்மதன், ஜயன், ஜயத்ஸேனன், விகர்ணன், சித்ராஸேனன், ஸுதர்சனன், சாருசித்ரன், ஸுவர்மா, துஷ்கர்ணன், கர்ணன்இவர்களையும் இன்னும் ஸமீபத்திலுள்ள கோபங்கொண்டிருக்கிற மற்றுக்களரவர்களையும் அனேகமகாரதர்களையும்நோக்கிப் பீஷ்மராலேயுந்தத்தில் காக்கப்பட்ட பெருஞ்சேனையில் பிரவேசித்தான். பிறகு பிரவேசித்தஅந்தப்பீமஸேனனைக்கண்டு, ‘அரசர்களானநாம் இவனை உயிரோடு பிடிப்போம்’ என்றசொன்னார்கள். பிரளயகாலத்தில் சூரமாமஹாகிரஹங்களாலே சூரியன் சூழப்படுவதுபோல நிச்சயங்கொண்டவர்களான அந்தப் பிரதாக்களால் அந்தப்பார்த்தன் சூழப்பட்டான். எவ்வாறு தேவாஸுரயுத்தத்தில் தானவர்களை அடைந்த மகேந்திரனைப் பயம் அணுகவில்லையோ அவ்வாறே (சத்துரு) லாஸனியத்தினுடையமத்தியத்தை அடைந்த பாண்டுபுத்திரனைப் பயம் அணுகவில்லை. பிரபுவே! பிறகு முயற்சியுள்ளவர்களான லக்ஷக்கணக்கானரதிகர்கள் நான்குபக்கங்களிலும் தீவிரமானபாணங்களோடு ஸஹாயமற்றவனாயிருக்கின்ற அந்தப் பீமஸேனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சூரனுன அந்தப்பீமன் கௌ

ரவர்களை மதியாமல் அவர்களுடைய சிறந்த வீரர்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் தேர்களையும் குதிரைக்காரர்களையும் யுத்தத்தில் கொன்றான். அதிகமான மனோதரியத் தையுடைய பீமஸேனன் தன்னைப் பிடிக்க எண்ணக்கொண்ட அவர்களை வடுடைய முயற்சியையும் அறிந்து அவர்களுள்ளோரையுங் கொல்வதில் மனத்தைச் செலுத்தினான். பிறகு பாண்டுபுத்திரனான பீமன் ரதத்தை விட்டு விட்டுக் கதாயுத்தத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஸாரதியை நோக்கி, 'பரிவாரங்களுடன்கூடின இந்தத்திருதராஷ்டிரகுமாரர்களை யான் கொல்லுகிறவரையில் நீ இங்கு சில்' என்று சொன்னான். பீமஸேனன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பெரியசேனையில் துழைந்து கௌரவர்களுடைய மஹாஸமுத்திரம் போன்ற அந்தஸைமுகத்தை நாசம் செய்தான். அவனுல் கதாயுத்தத்தினால் அடிக்கப்பட்ட பெரியதேசத்துடன் கூடின சிறந்த யானைகள் மத்தங்களும் முதுகுகளும் உடல்களும் பிளக்கப்பட்டுத் தம்மீதேறியிருக்கின்ற யுத்தவீரர்களோடு யுத்தங்களத்தில் சாய்ந்தன. போர்வீரர்களோறிய நூற்றுக்கணக்கான தேர்கள் யுத்தரங்கத்தில் எள்ளளவெள்ளளவாக உடைக்கப்பட்டன. குதிரைகளும் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களோடு கூட நாசம் செய்யப்பட்டார்கள். பிரளயகாலத்தில் எல்லாப் பிராணிகளையும் காலதண்டத்தைக்கையில் கொண்ட அந்தகன் எதிர்ப்பது போல ஒருவனான பீமன் யுத்தத்தில் அநேகவீரர்களோடு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தானென்னும் பீமனுடைய ஆச்சரியகரமான விக்கிரமத்தை அந்த உடத்தில் கண்டோம். அவன் பிரவேசித்தவுடனே பார்ஷதனை திருஷ்டத்யும்னனும் பீமஸேனனிருந்தவிடத்திற்கு விரைவாகத் துரோணரை விட்டுவிட்டுச் சென்றான். நரசிரேஷ்டனான திருஷ்டத்யும்னன் உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடைய பெரியசேனையைப் பிளந்துகொண்டு பீமஸேனனையிழந்துள்ள அவனுடைய ரதத்தை யுத்தத்தில் நாடினான். மஹாராஜே! திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தங்களத்தில் பீமஸேனனுடைய ஸாரதியான விசோகனைக்கண்டு மனம் நொந்து பிரஜைஞயை இழந்து கண்ணீரால் மிகவும் மூடப்பட்டுப் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு துக்கத்துடன், 'விசோக! எனக்குப் பிராணன்களைக்காட்டிலும் பிரியமான பீமன் எங்கே' என்று (அவனைக்) கேட்டான். விசோகன் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு அந்தத் திருஷ்டத்யும்னனைப்பார்த்து, 'பலசாலியும் பராக்ரமசாலியுமான பாண்டுபுத்திரர் என்னை இங்கு நிறுத்திவிட்டுத் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களுடைய இந்தப் படையாகிய பெருங்கடலில் பிரவேசித்திருக்கிறார். புருஷசிரேஷ்டரும் மஹாபலசாலியுமான அவர், 'ஸூத! என்னைக் கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவர்களான இவர்களை இப்பொ

முதுயான்கொல்லும்வரையில் குதிரைகளை இழுத்துநிறுத்திக்கொண்டு ஒருமுகூர்த்தகாலம் என்னை எதிர்பார்த்திரு' என்று என்னைப்பார்த்துப் பிரீதியுடன் இந்தவார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு, கதாயுதத்தைக்கையில்கொண்டு அப்படிப்பட்டகொளவஸேனையைநோக்கி எதிர்த்துவிரைவாகச்சென்றார். பிறகு கதையைக்கையில்ல்கொண்டு விரைவாகச்செல்லும் மஹாபலமுள்ள அவரைக்கண்டு எல்லாஸைனிகர்களுக்கும் அதிகமானைந்தோஷம் உண்டாகியது. அரசரே! அதிகமாகக்கைகலந்த பயங்கரமான அந்தயுத்தம்நடக்கையில் உமதுநண்பரான அவர் மகாவயு ஹத்தைப்பிளந்து (அதனுள்ளே) பிரவேசித்தார்' என்றுகூறினான்.

பிறகு மகாபலமுள்ள பார்ஷதனுனதிருஷ்டத்யும்னன் விசோகனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு யுக்தரங்கத்தின்நடுவில் அவனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு மறமொழிகூறலானான். 'யுக்தத்தில் பீமஸேனனை விட்டுப் பாண்டவர்களோடுஸ்நேஹத்தைஇழந்து யான் உயிரோடிருப்பதினால் (கொஞ்சமேனும்) இப்பொழுது எனக்குப் பிரயோஜனமில்லை. பீமன் (சத்துருஸம்ஹாரரூபமான) ஒருவழியை அடைந்திருந்து நானும் யுத்தகளத்திலிருக்கையில் பீமனைவிட்டு யான் சென்றால் கூடித்திரியர்கள் என்னை என்னசொல்லுவார்கள்? எவன் ஸஹாயர்களையிழந்து விட்டுக்ஷேமத்தோடு வீட்டிற்குச்செல்லுவனோ அவனுக்கு இந்திரனை முதன்மையாகக்கொண்டதேவர்கள் க்ஷேமத்தை உண்டுபண்ணார்கள். அப்படிப்பட்டமனிதன் மனிதர்களாலே எவ்விதத்தாலும்தாண்டமுடியாததும் தெப்பயில்லாததுமான ரௌரவநகரத்தில் முழுகுவான். வலிமைமிக்கபீமன் எனக்குநண்பன்; எனக்குஸம்பந்தி; நம்மிடங்களில் அன்புள்ளவன்; பகைவர்களை அழிப்பவனுன அவனிடத்தில் நானும் அன்புள்ளவன். ஆதலால் அப்படிப்பட்டநான் எந்தவிடத்தில் அவனிருக்கிறானோ அங்கு செல்லப்போகிறேன். அஸுரர்களைக்கொல்லுகின்ற இந்திரன்போலச் சத்துருக்களைக்கொல்லுகின்றஎன்னைப் பார்' என்றான். பிறகு வீரனுனதிருஷ்டத்யும்னன் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுச் சேனையின்நடுவிற்புகுந்து கதாயுதங்களாலேபொடியாக்கப்பட்டயானைகளாலே(தெரிந்துகொண்டு) பீமஸேனனுடையமார்க்கங்களில் சென்றான். அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் சத்துருஸேனையைக்கொளுத்துகின்றவனும் காற்று மாங்களைஒடிப்பதுபோலப் பலாத்காரமாக யுக்தத்தில் சத்துருக்களைநாசம்செய்கின்றவனுமானபீமனை அப்பொழுது கண்டான். யுக்தத்தில் (பீமஸேனனால்) கொல்லப்படுகின்றஅந்தரதிகர்களும் குதிரைக்காரர்களும் காலாட்களும் யானைகளும் மிக்கதினஸ்வரத்தை வெளியிட்டார்கள். விசித்திரயுத்தம்செய்கின்றவனும் ஸமர்த்

தனுமானபீமனூல் கொல்லப்படுகின்ற உம்முடைய படையில் ஹாஹாகாரம் மிக உண்டாயிற்று. பிறகு அஸ்திரப்பயிற்சியுள்ள அவர்களெல்லோரும் பீமனைச் சூழ்ந்துகொண்டு பயமற்றுச் சரமாரியைப் பொழிந்துகொண்டு நின்றார்கள். பகைவர்களை எதிர்த்துச் சென்றவனும் ஆயுததாரிகளுள் சிறந்தவனும் கோரமானவனும் நன்றாக ஒன்றுசேர்க்கப்பட்ட ஸனியத்தால் நான்கு பக்கங் ளளிலும் சூழப்பட்டவனும் பாண்டு புத்திரனுமான பீமஸேனனை லோகவீரனும் பலசாலியுமான க்ருஷ்ணத்யும்னன் கண்டான். பிறகு அவன் பாணங்களால் காயப்படுத்தப்பட்ட அங்கங்களையுடையவனும் காலாளாக சிற்பின்றவனும் குரோதமாநிற விஷத்தைக் கக்குநிறவனும் கதையைக்கையில் கொண்டவனும் பிரளயகாலத்தில்காலன்போல விளங்குகின்றவனுமான பீமஸேனனைத் தேற்றிக்கொண்டு அருகிற் சென்றான். மிக்க பலசாலியான திருஷ்டத்யும்னன் பீமனை நன்றாகத் தழுவி அவன் தேகத்தின் மீது பாய்ந்திருக்கிற அம்புகளை விரைவாக வெளிப்படுத்தித் தன் ரதத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு சத்தாருக்களுடைய மத்தியில் அவனைத் தேறுதலடையும் படி செய்தான்.

அது அவ்விதமிருக்கும் பொழுது உம்முடைய புத்திரனை துரியோதனனும் அதிவேகத்துடனே தன்பிராதாக்களை வந்தடைந்து நடந்துவருகின்ற¹ ஸங்குலமான அந்த யுத்தத்தில் (அவர்களைப்) பார்த்து, 'இதோ துராத்தமாவான துருபதகுமாரன் பீமஸேனனோடு சேர்ந்திருக்கிறான். நாமனைவரும் பெரும்படையுடன் அவனையெதிர்த்துப் போவோம். அவன் உங்களுடைய படையை யுத்தத்தின் பொருட்டு விரும்ப வேண்டாம்' என்று இவ்விதமான வாக்கியத்தை உரைத்தான். (துரியோதனனுடைய) அந்த வாக்கியத்தைக் கேட்டுப் பொறுதவர்களான தார்த்தராய்ஷ்டிரர்கள் முதலோனான துரியோதனனுடைய கட்டளையினால் துண்டப்பட்டவர்களாக ஆயுதங்களைக்கையில் எடுத்துக்கொண்டு யுகஷ்யத்தில் உக்கிரமான தும்கேதுக்கள் போல (திருஷ்டத்யும்னனைக்) கொல்வதற்காக வெளிப்பட்டார்கள். அந்தவீரர்கள் அஸ்திரங்களையும் விற்களையும் கையில் பிடித்து வண்டியுருளைகளின் ஒலிகளால் பூமியை நடுங்கும் படி செய்துகொண்டு மேகங்கள் வர்ஷதாரைகளை மலையின்மீது பொழிவது போல அம்புகளைத் துருபதபுத்திரன்மீது வர்ஷித்தார்கள். யுத்தரங்கத்தில் விசித்திரமாக யுத்தம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ள துருபதகுமாரன் அந்தப்பாணங்களை மிக்க கூர்மையுள்ள பாணங்களால் டித்தான் துன்பமடையாமலிருந்தான். ராஜரே! மகாரதனும் உக்கிரமானவனும் யுவாவுமாயிருக்கிற அவன் பகைவர்களுக்கு எதிரில் பராக்ரமத்

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

தினில் மிகப்பிரகாசிக்கின்றவர்களும் யுத்தகளத்தில் அவ்வாறாக நான்கு பக்கங்களிலும் நிற்கிறவர்களும் வீரர்களான உம்முடைய குமாரர்களைக்கண்டு அவர்களைக்கொல்லண்ணங்கொண்டு யுத்தத்தில் அஸ்ரர்களின்மீது மஹேந்திரன் எவ்வாறு கோபங்கொள்வானோ அவ்வாறே உம்முடைய புத்திரர்களின்மீது அதிககோபங்கொண்டவனாக மோஹனஸ்திரத்தை ஸந்தானம் செய்ய ஆரம்பித்தான். வேந்தரே ! பிறகு மஹாபலசாலியும் செய்கையில் திறமைபுள்ளவனுமான அந்தத்துருபதராஜகுமாரன் அந்தயுத்தத்தில் உமதுபடைபின்மீது அதிகமான பிரபாவமுள்ளதும் துரோணரால்கொடுக்கப்பட்டதுமான பிரமோஹனஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு யுத்தத்திலுள்ள வீரர்கள் பிரமோஹனஸ்திரத்தினால் புத்தியும் பலமும் கெடுக்கப்பட்டவர்களாகி மோஹமடைந்தார்கள். உமதுபுத்திரர்கள் காலனல்கவரப்பட்டவர்கள்போலப் பிரஜ்ஞாபிழந்து மோஹமடைந்ததைக் கௌரவர்களெல்லாரும் பார்த்துக் குதிரைகளோடும் யானைகளோடும் ரதங்களோடும் கூடியவர்களாக நாடாக்கங்களிலும் ஓடினார்கள். அடிக்குந்திறமைபுள்ள வீரர்களுள் சிறந்தபீமன் இச்சமயத்திலேயே அமிருதம்போல ருசியுள்ள ஜலத்தைக்குடித்து இளைப்பாறி மறுபடியும் ஸன்னாகஞ்செய்துகொண்டு மிக்ககோபமுடையவனாகி யுத்தத்தில்போர்புரிந்தான். திருஷ்டத்யும்னனோடுகூடி (கௌரவஸேனையை) ஓடச்செய்தான். ராஜரே ! சஸ்திரங்களைத்தரித்தவர்களுள் சிறந்தவரான துரோணர் இச்சமயத்தில் துருபதனை எதிர்த்து உத்தரமானமுன்றபாணங்களால் அவனைத் தன்பமடையும்படி அடித்தான். அரசரே ! பிறகு துரோணராலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்ட அந்தத்துருபதராஜன் முன்வைரத்தை நினைத்துக்கொண்டு விலகிச்சென்றான் பிரதாபசாலியான துரோணர் துருபதனை ஜயித்துச் சங்கத்தை முழக்கினார். அவருடைய சங்கத்வணியைக்கேட்டு எல்லாஸோமகர்களும் மிகப்பயந்தார்கள். பிறகு சஸ்திரதாரிகளுட்கு சிறந்தவரும் காந்தியுள்ளவருமான துரோணர் பிரமோகனஸ்திரத்தினால் யுத்தத்தில் உமது குமாரர்கள் மயங்கியிருப்பதைக் கேட்டார். பிறகு துரோணர் விரைவுடன் புத்தரங்கத்தினின்று (உம்முடைய குமாரர்கள் இருக்குமிடத்தை) நோக்கி வந்தார். மிக்க வில்லாளியும் பிரதாபசாலியும் மகாரதருமான துரோணர் அந்தப்பெரும்போரில் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டிருந்திருந்த திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமனையும் மயக்கமடைந்திருந்த உம்முடைய புத்திரர்களையும் சுண்டார். பிறகு துரோணர் பிரஜ்ஞாஸ்திரத்தை எடுத்துப் பிரயோகஞ்செய்து

ஒருசொல் விடப்பட்டது.

மோகனாஸ்திரத்தை நாசஞ்செய்தார். பிறகு மகாரதர்களான உம்முடையபுத்திரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந்து ரணகளத்தில் ஐயிக்க எண்ணங்கொண்டு மறுபடியும் யுத்தத்திற்காக முயன்றார்கள். பிறகு யுதிஷ்டிரர் தமதுபடைகளையழைத்தி, 'அபிமன்யுவமுதன்மையாகக் கொண்ட வீரர்களான பன்னிரண்டிரதிகர்கள் கவசம்பூண்டு பீமத்ருஷ்டத்யும்னர்களின்வழிபை யுத்தகளத்தில் வல்லமையுடன் தொடர்ந்து செல்லட்டும்; அவ்விருவருடையவிருத்தாந்தத்தையும் நன்றாக அறிந்துகொள்ளட்டும்; என்மனம் கலக்கமுற்றிருக்கிறது. யுத்தத்தில் பீமஸேனன் த்ருஷ்டத்யும்னன் இவர்களுடைய விருத்தாந்தத்தை அறிய வேண்டும். சீக்ரமாக யுத்தத்தில் ரதங்களாநிறைமுத்திரத்தில் பிரவேசியுங்கள். நீங்கள் அதிகவல்லமையுடன் செல்லவேண்டுமென்பது என்னுடையஎண்ணம்' என்று கூறினார். இவ்வாறு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவர்களும் திறமையுடன்போர்புரியும்தன்மையுடையவர்களும் சூரர்களும் தமதுசக்தியில்நம்பிக்கையுள்ளவர்களுமான அந்த எல்லா வீரர்களும், 'இவ்விதமேசெய்கிறோம்' என்று சொல்லிவிட்டு, சூரியன் உச்சிப்பொழுதையடைந்திருக்கும்சமயத்தில் புறப்பட்டார்கள். கேகயர்களும் திரௌபதிசுமாரர்களும் வீர்யமுடையவனுன திருஷ்டகேதுவும் அபிமன்யுவமுன்னிட்டிக்கொண்டு பெரியசேனையினால் சூழப்பட்டவர்களானார்கள். அவர்கள் யுத்தத்தில் படைவர்களைத் துன்பஞ்செய்யும் திறமையுள்ள ஸூசீமுகமன்னனும் விபூதத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு யுத்தத்தில் கௌரவர்களுடைய அந்தத்தேர்ப்படையைப் பிளந்தார்கள். எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் சிறந்தவில்லாளிகளும் அபிமன்யுவமுதன்மையாகக்கொண்டவர்களுமான அந்தவீரர்களைப் பீமஸேனனிடத்தினின்று உண்டான பயந்தால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டும் திருஷ்டத்யும்னனால் அதிகமாகமதிமயக்கமடையும்படிசெய்விக்கப்பட்டுமிருக்கின்ற உம்முடையஸேனையானது தடுப்பதற்குச்சக்தியற்றதாகி மதத்தோடும் மயக்கத்தோடுங்கூடினமனத்தையுடைய ஒருபுவதிபோல வழியில்நின்றது. நற்குலத்திற்பிறந்தவர்களும் மஹா வில்லாளிகளும் ஸ்வரணத்தால் சித்திரவேலைசெய்யப்பட்டகொடிகளையுடையவர்களுமான அந்தவீரர்கள் திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமஸேனனையும் பாதுகாக்க எண்ணி எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். சிறந்தவில்லாளிகளான அவ்விருவரும் அபிமன்யுவமுதன்மையாகக்கொண்ட அவர்களைக்கண்டு சந்தோஷத்துடன் உமதுஸேனையாக்கொல்பவர்களானார்கள். பாஞ்சாலராஜகுமாரனும் வீரனுமான த்ருஷ்டத்யும்னன் அம்புகளிலும் அஸ்திரங்களிலும் மார்த்தரும் எல்லாவிதத்தைகளிலும் கரைகண்டவரும் விரைவாகத்

தன்னை எதிர்த்து வருகின்றவரும் தன்குருவுமான துரோணரைப்பார்
த்து உமதுபுத்திரர்களைக்கொல்லுவதில் பிரியப்படவில்லை. பிறகு
திருஷ்டத்யும்னன் மிகுந்தகோபங்கொண்டவனாகப் பீமனைக் கேகய
ராஜனுடையதேரின்மீதேற்றிக்கொண்டு பாணங்களிலும் அஸ்திரங்
களிலும் முழுதும் தேர்ச்சிபெற்றவரான துரோணரை எதிர்த்து ஒடி
னான். பிரதாபசாஸியும் பகைவர்களை அழிப்பவருமான துரோணர்
கோபங்கொண்டு விரைவாகத் தம்மையெதிர்த்தவரும் திருஷ்டத்யும்
னனுடையவில்லை ஓரம்பினால் துண்டாக்கி ராஜாவான துரியோதனன்
தமக்களித்துவரும் அன்னத்தைநினைத்துத் துரியோதனனுக்குநன்மை
யைச்செய்வதற்காகத் திருஷ்டத்யும்னன்மீது நூற்றுக்கணக்கானவேறு
பாணங்களையும் பிரயோகித்தார். சத்தருவீரர்களைக்கொல்லுகின்ற
திருஷ்டத்யும்னன் பிறகு வேறுவில்லைக்கையிலெடுத்துத் தங்கக்கட்டு
களுடன் கூடியவையும் சரணையில் தீட்டப்பட்டவையுமான இருபது
பாணங்களால் துரோணரையடித்தான். பகைவர்களை அழிக்கும் திற
மையுள்ள துரோணர் அந்தத் திருஷ்டத்யும்னனுடையவில்லை மறுபடியும்
துண்டாக்கி உத்தமமான நான்கு பாணங்களாலே அவனுடைய நான்கு
குதிரைகளையும் சீக்கிரமாகக் கோரமானயமனுடைய ஸ்தானத்திற்கு
அனுப்பி ஒரு பாணத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் மிருத்யு
வினிடத்தில் அனுப்பினார். மகாரதனும் மிக்கபுஜபலமுள்ளவனுமான
அந்தத் திருஷ்டத்யும்னன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டபிறகுத்தினின்று
விரைவாகத் துள்ளிக்குதித்து அபிமன்யுவினுடைய மகாரதத்தின்
மீதேறினான். பிறகு பீமஸேனனும் திருஷ்டத்யும்னனும் பார்த்துச்
கொண்டிருக்கும்பொழுதே ரதங்களோடும் யானைகளோடும் குதிரை
களோடுங்கூட (பாண்டவர்களுடைய) சேனையானது நடுக்கமுற்றது.
அளவற்றதேஜஸுள்ளவரான துரோணராலே மிகவும்தோல்வியடை
விக்கப்பட்டுள்ள அச்சேனையைக்கண்டு அந்தமகாரதர்களைவிடவும்
அதைத்தடுப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். துரோணரால் கூர்
மையுள்ள அம்புகளாலே கொல்லப்படுகின்ற அந்தேனையானது கடை
யப்பட்டஸமுத்திரம்போல அங்குமிங்கும் சுழன்றது. பாரதரே!
பாண்டவசேனை அவ்வாறிருப்பதைக்கண்டு உம்முடையசேனை மனக்
களிப்புற்றது. மிக்ககோபங்கொண்டவரும் சத்தருக்களுடையபடை
யைத்தடுக்கச்செய்கின்றவருமான ஆசாரியரைக்கண்டு நாற்புறங்க
னிலுமுள்ளபுத்தவீரர்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்று ஸ்தோத்திரம்செய்
தார்கள்.

எழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்கீச்சி.)

(ஸங்கீதலயத்தவரிணம்)

பிறகு, துரியோதனராஜன் மோகந்தெளிந்து பிரஜ்ஞையடைந்து, (ஜயத்தினின்று) நமுவாதவனாபீமனை மறுபடியும் சரமாரிகளைப்பொழிந்து தடுத்தான். பிறகு மகாரதர்களான உம்முடைய குமாரர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சியுடன் யுத்தரங்கத்தில் பீமனை எதிர்த்துப்போர் புரிந்தார்கள். மிக்கபாகுபலமுள்ள பீமஸேனனும் யுத்தரங்கத்தில் மீண்டு தன்றதத்தை அடைந்து அதன்மீதேறிக்கொண்டு எவ்விடத்தில் உம்முடைய குமாரனிருக்கிறானோ அவ்விடம் சென்றான். பீமன் மிக்க வேகமுள்ளதும் பகைவர்களுடைய உயிரை வாங்கக்கூடியதும் உறுதியுள்ளதுமான வில்லைக் கையிற் பிடித்து நானேற்றி யுத்தத்தில் உம்முடைய குமாரனைப் பாணங்களால் பிளந்தான். பிறகு ராஜாவான துரியோதனன் மகாபலசாலியான பீமஸேனை மிக்க கூர்மையுள்ள நாராசத்தினால் மர்மஸ்தானத்தில் நன்றாக அடித்தான். பெரிதான வில்லைக்கையில்கொண்ட அந்தப் பீமன் சிறந்த வில்லையுடையவனான உமதுபுத்திரனாலே மிக அடிக்கப்பட்டுக் கோபத்தினால் கண்கள் மிகச் சிவந்து வில்லை வேகத்துடன் வளைத்து இழுத்துத் துரியோதனனை மூன்று பாணங்களினால் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலுமடித்தான். துரியோதனராஜன் அந்தரண்களத்தில் (தன்மீதுபாய்ந்திருக்கிற மூன்று பாணங்களாலே மூன்று) சிகரங்களோடு கூடிய பர்வதராஜன் போல விளங்கினான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பரஸ்பரம் அடித்துக்கொள்ளுகின்ற அவ்விருவரையுங்கண்டு உயிரையிழக்கத் துணிந்தவர்களும் குரர்களுமான துரியோதனனுடைய இரேயஸகோதரர்களுனையும் பயங்கரமான செய்கையுள்ள பீமஸேனை நிக்கிரகிக்கும் விஷயத்தில் முந்திய ஆலோசனையை நினைத்துக்கொண்டு ஸ்திரமான நிச்சயத்துடனே (பீமனை) நிக்கிரகிக்குமாறு பித்தார்கள். யுத்தத்தில் தன்னை நோக்கி வருகின்ற அவர்களை மிக்க பலசாலியான பீமஸேனன் ஒருபாளை பகையுள்ள பாளைகளை எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். மிக்க கீர்த்திபொருந்தியவனும் தேஜஸ்வியுமான பீமஸேனன் மிக்க கோபங்கொண்டு உம்முடைய புத்திரனான சித்திரஸேனை நாராசத்தால் அடித்தான். பீமன் தங்கக்கட்டுகளுடன் கூடியவைகளும் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவைகளுமான பலவித பாணங்களாலே இன்னும் மற்ற உம்முடைய பிள்ளைகளையும் யுத்தத்தில் அடித்தான். பின்பு உம்முடைய புத்திரர்களால் சூழப்பட்ட பீமஸேனைக்

கண்டு அபிமன்யுவைமுதன்மையாகக்கொண்ட அந்தப்பன்னிரண்டு மகாரதர்கள் தம்மராஜனின்வயப்பட்டுப் பீமசேனனைப்பின்பொடர்ந்து மகாபலசாலிகளான உம்முடையபுத்திரர்களை எதிர்த்து வந்தார்கள். ரதத்தின்மீதிருக்கின்றவர்களும் செளர்யமுடையவர்களும் சூரியனுக்கும் அச்னிக்கும் ஒப்பானதேஜஸுள்ளவர்களும் மகாவில்லாளிகளும் பிரகாசிக்கின்றவர்களும் ஸ்ரீராமனுக்கு விக்ரஹம் உடையவர்களும் மகாயுத்தத்தில் விளங்குபவர்களும் பொன்பயமானகரீடங்கொண்டே அகிகமாக ஜ்வலிக்கின்றவர்களான அவர்சனனைவரையும் கண்டு மஹாபலசாலிகளான உம்முடையபுத்திரர்கள் போர்க்களத்தில் பீமனைவிட்டு விலகினார்கள். குந்திபுத்திரன், உயிரோடுகப்பிப்போய்விட்டார்களென்று அவர்களைப்பற்றிப் பொறுக்கவில்லை. மறுபடியும் அவன் பின்தொடர்ந்து உமதுபுத்திரர்களையெல்லாம் பிடித்தான். பிறகு அபிமன்யுயுத்தத்தில் பீமசேனனோடு சேர்க்கைபெற்றான். எல்லாக்கேயர்களும் நிரொபபதிபுத்திரர்களும் தருஷ்டத்யும்னனோடு சேர்ந்தார்கள். யுத்தத்தில்கோபங்கொண்ட அவர்களைக்கண்டு துரியோதனன்முதலான உம்முடையவைனியத்திலுள்ள மகாரதர்கள் விற்களைக்கையில்பிடித்து மிக்கவேகமுள்ள குதிரைகளோடு அந்தரதகரணிருக்குமிடம் சென்றார்கள். ¹ அபரண்ணகாலத்தில் பலாலிகளான உம்முடையபுத்திரர்களுக்கும் சத்தியருக்களுக்கும் பெரியயுத்தம் நடந்தது. அபிமன்யு அம்மகாயுத்தத்தில் விசயணயுடையகுதிரைகளைச் சவரண பிறகு இருபத்தைந்துகூடாத்தரபாணங்களால் அந்தவிகாணையும் அடித்தான். பாரதமே! மகாரதனுவிக்கண்ணோ குதிரைகள்சொல்லப்பட்டரதத்தை விட்டுவிட்டு, சித்திரசேனனுடைய ரதத்தின்மீதேறிகொண்டு யுத்தத்தில் போர்புரிந்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஒரேரதத்திலிருக்கின்றவர்களும் குலத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றவர்களும் ஸ்கோதார்களான அவர்சனவரையும் அர்ஜுனகுமாரன சமராமியினால் மூடினான். சித்திரசேனனும் விகாணனும் அர்ஜுனகுமாரனையபிமன்யுவை இரும்பினாலாகிய ஐந்தாபாணங்களால் அடித்தார்கள். அபிமன்யுவோ மகாமேருவைப்போல அவைவறுமுறின்றான். உச்சாஸனன் யுத்தத்தில் உதுகேயர்களைவிடத்துப் போர்புரிந்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. வெந்தமே² நிரொபபதி குமாரர்கள் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு ஸர்ப்பம்போன்ற அம்புகளால் உமதுகுமாரனான துரியோதனனைத் தடுத்தார்கள். உமதுபுத்திரனான துர்த்தாஷ்டனும் நிரொபபதி குமாரர்களைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் தனித்

¹ 17 - நாழிகைக்குமேல் 21 - நாழிகைவரையிலுள்ள 6 - நாழிகை.

தனியாக அடித்தான். அவர்களால் அடிக்கப்பட்டு ரக்தத்தால் நன்றாக நனைக்கப்பட்ட தூர்த்தர்ஷன் பலவித தாதுக்களையுடைய அருவிகளோடு கூடிய ஒருமலைபோல விளங்கினான். பலவாணைபீஷ்மரும் யுத்தரங்கத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை இடையன் பசுக்கூட்டங்களைத் துரத்துவதுபோலத் துரத்தினார். பிறகு ஸைனியத்திற்குத் தென்பக்கத்தில் சத்துருக்களைக்கொல்லுகின்ற பார்த்தனுடைய காண்டவத்தினின் று உண்டாகும் ஓசையானது தோன்றியது. கௌரவ பாண்டவ ஸைனியங்களில் எல்லாப் பசுக்களிலும் அந்த யுத்தத்தில் தலையில்லா முண்டங்கள் எழுந்தன. புருஷ்சிரேஷ்டர்கள் ரக்தமாகிற ஜலமும் அம்புகளாகிற சுழல்களும் யானைகளாகிற திட்டுக்களும் குதிரைகளாகிற அலைகளுமுள்ள சேனையாகிற ஸமுத்திரத்தை ரதங்களாகிற கப்பல்களாலே தாண்டினார்கள். கைகளறுக்கப்பட்டவர்களும் கவசமிழந்தவர்களும் தேகத்தையிழந்தவர்களுமான நரசிரேஷ்டர்கள் தூறுதூறுகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் அந்தரணகாத்தில் விழுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்டும் ரக்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப் பட்டுமிருக்கின்ற மதங்கொண்ட யானைகளாலே அந்த யுத்தப் பூமியானது பர்வதங்களால் நிறைக்கப்பட்டதுபோல விளங்கியது. அந்தரணகாத்தில் உம்முடைய சேனையிலும் அந்தப் பாண்டவர்களுடைய சேனையிலும் யுத்தத்தை விரும்பாதவனாக ஒருவனுமே இல்லேன்கிற இந்த ஆச்சரியத்தை அந்த யுத்தத்தில் பார்த்தோம். உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் யுத்தத்தில் ஐயத்தையும் பெரியகீர்த்தியையும் விரும்பிப் பாண்டவர்களுடன் இவ்வாறு போர்புரிந்தார்கள்.

எழுபத்தொன்பதாவது அத்தாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்க்கி.)

(ஸங்குலயுத்தவன்னம்.)

பிறகு, ராஜாவான துரியோதனன் யுத்தத்தில் பரபரப்புடன் சூரியன் சிவந்திருக்குமளவில் பீமனைக் கொல்லவேண்டுமென்று எண்ணி எதிர்த்தோடிவந்தான். அவ்வாறு தன்னை எதிர்த்து வருகின்றவனும் திடமானவரத்துடன் கூடியவனும் புருஷ்சிரேஷ்டனாக விளங்குகின்றவனுமான துரியோதனனைக்கண்டு பீமஸேனன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு இந்தவார்த்தையை உரைக்கலானான்.

‘அனேகவருஷகாலமாக என்னுல்வேண்டப்பட்ட அக்காலம் இப் பொழுது வந்துவிட்டது. நீ புத்தத்தையிட்டு விலகாமலிருப்பாயாயின் இப்பொழுது உன்னைக் கொல்வேன். இப்பொழுது நீ கொல்லப்பட்டாயாகில் குந்தியினுடைய நிலைசத்தையும் வனவாஸதுக்கதையும் திரௌபதியினுடைய துன்பத்தையும் போகச்செய்வேன். காந்தாரீ புத்திர! முற்காலத்தில் நீ பொறுமைபுடையவனாகப் பாண்டவர்களை அவமதித்தபாவத்தினுடைய (பயனாக இந்த) பாபனை மானது வந்துவிட்டது; பார். முற்காலத்தில் கர்ணன்ஸௌபலனுசகுனிஇவர்களின் அபிப்பிராயத்துக்கு இணங்கப் பாண்டவர்களை மதியாமல் ஆசையினால் இஷ்டப்படி செய்தாயல்லவோ? (ஸமாதானத்தை) வேண்டினகிருஷ்ணனை நீ அறியாமையால் அவமதித்ததனாலும் ஸந்தோஷமுள்ளவன் போல உலுசனுக்குக் கட்டளையிட்டதனாலும் உன்னை மித்திரவர்க்கங்களோடும் பந்துவர்க்கங்களோடும் யான் கொல்லப்போகிறேன். முற்காலத்தில் (எங்கள்விஷயத்தில்) எந்தப்பாவத்தைச் செய்தாயோ அந்தப்பாவச்செயலை நான் இப்பொழுது தணிக்கப்போகிறேன்’ என்றான். இவ்வாறு சொல்லிக் கோபமுண்டு கோரமான வில்லை இழுத்து அடிக் கடிசுழற்றிக் கொடிய உருவமுள்ளவைகளும் பெரியவஜ்ராயுதத்திற் குச்சமமான ஒளிபொருந்தியவைகளும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்னியினுடைய ஜ்வாலையோன்றவைகளும் இடிக்கொட்டானவைகளும் நேரில்போய்த் தாக்குன்றவைகளான இருபத்தாறுகளைக் கொடுத்ததுத் துரியோதனன்மீது விரைவாகவிடுத்துப் பின் இரண்டம்புகளால் அவனுடைய வில்லையறுத்துப் பின்னூற்றிச் செங்களாலே அவன்ஸாரதிலையயுங் கொன்று நான்குபாணங்களாலே வேகமுள்ள அவனது குதிரைகளையும் யமலோகத்திற்சனுப்பினான். பகைவர்களை யடிக்கின்ற அந்தப்பீமன் புத்தத்தில் நன்றாக இழுத்துவிடப்பட்ட இரண்டுபாணங்களாலே அந்தத் துரியோதனராஜனுடைய குடையையும் அறுத்து ஆறுபாணங்களாலே ஜ்வலிக்கின்ற உத்தமமான அவனுடைய கொடியையும் அறுத்தான். அவன் கொடியையறுத்துவிட்டு உம்முடைய புத்திரன்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதுதே பெரிய வில்மநாதம் செய்தான். பல விதரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ரதத்தினின்று காந்தியுடன்கூடின அந்தத்வஜமானது மேகத்தினின்று மின்னல்கிழுவதுபோலப் பூமியில் விரைவாகவிழ்ந்தது. எல்லா அரசர்களும் ஜ்வலிக்கின்றதும் சூரியனுக்கொப்பானதும் மங்களாகமானதுமான குருராஜனுடைய மணிமயமான அரவக்கொடி அறுத்துக்கீழேதள்ளப்பட்டதைக்கண்டார்கள். பிறகு மகாரதனுடையமேனன் மந்தஹாஸத்துடன் வேணுகங்களால்

பெரியயானையை அடிப்பதுபோலப் பத்துக்கணைகளால் வீரனான துரியோதனனை யுத்தத்தில் அடித்தான். பீமவேனானாலே யுத்தத்தில் நன்கு அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்ட அந்தத் துரியோதனன் மயக்கத்தினால் அறிவழிந்து ரதமத்தியில் உட்கார்ந்தான். பிறகு தேராளி களுட்சிறந்தவனும் மிக்கபலசாலியுமான விராடதேசத்தரசன் தன்னைச் சேர்ந்தமனிதர்களாலே சூழப்பட்டுத் துரியோதனனுடைய பின்புறத்தைப் பற்றிக்கொண்டான். வேந்தரே! ரதிகர்களுட்சிறந்தவரான கிருபா பிரஜைஞயிழந்தவனும் கொடுங்கோபமுள்ளவனும் உமது குமாரனுமான துரியோதனனைத் தம் ரதத்தின்மீதேற்றி வைத்துக்கொண்டார். பிறகு ஜயந்தன் பீமனை ஜயிக்க எண்ணி அனேக ஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலே அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு திசை தெரியாமல் மறைத்தான். அரசரே! பிறகு நிரூஷ்டகேதாவும் வீரமுடையவனான அபிமன்யுவும் கேசயர்களும் திரௌபதிபுத்திரர்களும் உமது புத்திரர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். சித்திரவேனன், ஸாசித்திரன், சித்திராங்கன், சித்திரதர்சனன், சாருசித்திரன், ஸுசாரு, நந்தோபநந்தர்கள் ஆகிய இந்த ஸுகுமாரர்களும் கீர்த்திசாலிகளுமான எட்டுமகாவில்லாளிகள் அபிமன்யுவின் ரதத்தை நான்கு பக்கங்களிலும் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். மிக்கமனோதகரியத்தையுடைய அபிமன்யு பிறகு கூர்மையுள்ளவனாகளும் பதிவானகளுக்களுள்ளவையுளும் வஜ்ராயுதத்திற்கும் நிரூஷ்ட யுடிக்கும் ஒப்பானவையுளும் விசித்திரமான ஆயுதங்களோடு வெளிப்படுகின்றவையுளான ஸூர்துபாணங்களாலே ஒவ்வொருவரையும் விரைவாக அடித்தான். அவர்களெல்லாரும் கோபங்கொண்டு ரதிகர்களுட்சிறந்த ஸுபத்திரபுத்திரனை மேகங்கள் மகாமேருவின்மீது பொழிவது போலக் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே வர்த்தித்தார்கள். அஸ்தரத்தில் பயிற்சியுள்ளவனும் யுத்தத்தில்கொடியமதங்கொண்டவனுமான அந்த அபிமன்யுவானவன் யுத்தத்தில் பீடிக்கப்பட்டு, தேவாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரபாணியானமேகந்திரன் அஸுரர்களை நடுங்கும்படி அடித்ததுபோல உம்மைச் சேர்ந்தவர்களை நடுங்கும்படி அடித்தான். பிறகு ரதிகசிரேஷ்டனான அபிமன்யு அச்சந்தரும் உருவமுள்ளவையுளும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவையுளான பதினான்கு பல்லங்களை விகர்ணன் மீது விடுத்தான். வீரமுடையவனான அந்த அபிமன்யு யுத்தத்தில் நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போலிருந்துகொண்டு அந்தக்கணைகளாலே விகர்ணனுடைய ரதத்தினின்று கொடியையும் பாகனையும் குதிரைகளையும் வீழ்த்தினான். மகாபலசாலியான அபிமன்யு மறுபடியுங்கொடுங்கொண்டு துவையப்பட்டவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளும்

சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான வேறுபாணங்களை விகர்ணன்மீது பிரயோகம் செய்தான். கழுநிறகுகளைபுடையவைகளும் ஜ்வலிக்கின்ற ஸர்ப்பங்கள்போன்றவைகளுமான அவ்வம்புகள் விகர்ணனையடைந்து அவன்தேகத்தைப் பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன. பொன்னுலாகியகட்டுக்களும் முனைகளுமுள்ளவைகளும் விகர்ணனுடைய ரக்தத்தால்நனைக்கப்பட்டவைகளுமான அவ்வம்புகள் ரக்தத்தைக்கக்குகின்றவைகள்போல யுத்தபூமியில் காணப்பட்டன. விகர்ணன்பிளக்கட்டைக்கண்டு அவனுடையமற்றஸகோதரர்கள் அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்டரதிகர்களைநோக்கி யுத்தத்தில் எதிர்த்து விரைவாகச்சென்றார்கள். யுத்தத்தில்கெட்டமதங்கொண்டவர்களான அந்த விகர்ணனுடையஸகோதரர்கள் சூரியன்போலவிளங்குகின்ற அந்தரதிகர்களுடும் இன்னும்மற்றமகாரதர்களையும் பரபரப்புடன் எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரைஒருவர் அடித்தார்கள். தூர்முகனுவன் ஏழுபாணங்களால் ஸ்ருதகர்மாவையடித்து த்வஜத்தைஒருநாளைத்தால்அறுத்து ஏழுபாணங்களால் அவனுடையஷாரதியையுமடித்துப் பொற்கவசங்களால்மூடப்பட்டவைகளும் காற்றின்வேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அவனுடையகுதிரைகளையுங்கொன்று ஆறுபாணங்களால் அவன்ஸாரதியையும்நாடிக் கீழேதள்ளினான். குதிரைகள்கொல்லப்பட்டாரதத்திலிருக்கும் மகாரதனை அந்தஸ்ருதகர்மா அதிககோபங்கொண்டு ஜ்வலிக்கின்றபெரியதூமகேதுவைப்போன்ற சக்தியாயுதத்தை விடுத்தான். தன்னுடையதேஜவினால்விளங்குகின்ற அந்தச்சக்தியானது கிரீத்திமாணுனதூர்முகனுடைய நிர்மலமானகவசத்தையுடைத்துப் பூமியைப்பிளந்துகொண்டு சென்றது. பிரபுவே! தூர்முகன் யுத்தத்தில் துன்பமடைந்து நிலைதவறினவனாகி அந்தரதத்தில் உட்கார்ந்தான். தூர்முகன்நினைவுதப்பியதைக்கண்டு அவனுடையபிராதாக்களனைவரும் நான்குபுறங்களிலும் அவனைச்சூழ்ந்துகொண்டார்கள். மகாரதனைஸுதஸோமன் அந்தயுத்தரங்கத்தில் தூர்முகன்தேரிழந்ததுகண்டு எல்லாஸைனிகர்களும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத் தன்றதத்தின்மீதேற்றிவைத்துக்கொண்டான். வீரனைசுருதகிரீத்தியும், கிரீத்திமானும் உம்முடையபுத்திரனுமானஜயத்ஸேனைக் கொல்லக்கருதி யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். உம்முடையகுமாரனுனஜயத்ஸேனன் புன்னகைசெய்துகொண்டு நான்கயிற்றையிழுத்துவிடுகின்ற அந்தஸ்ருதகிரீத்தியினுடைய பேரொவியுடன்கூடின வில்லை மிக்ககூர்மையுள்ளகூர்மரபரத்தினுலே யுத்தத்தில் விரைவாகத் துண்டாக்கினான். வில்அறுக்கப்பட்ட அந்தஸகோதரனைசுருதகீர்

த்தியைக்கண்டு தேஜஸ்வியானசதாரீகன் விம்மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்கொண்டு ஜயத்ஸேனைஎதிர்த்துவந்தான். சதாரீகனோ யுத் தத்தில் உறுதியானவில்லை நானொலிபிரம்படிசெய்துகொண்டு ஜயத் ஸேனைப் பத்துக்கணைகளால் விரைவாகத் துன்பமுறும்படியடித் தான்; மதம்பெருக்குக்கொண்ட யானைபோல மிகப்பெரியகர்ஜனைசெய்தான். பிறகு சதாரீகன் எல்லாங்கவசங்களையுமுடைக்குந்திறமை யுள்ள மிக்ககூர்மையான வேறோர்அம்பினாலே ஜயத்ஸேனை மார்பில் அதிகமாக அடித்தான். அவன் அவ்வாறிருக்குமளவில், ஸகோ தரானஜயத்ஸேனனுடையபக்கத்திலிருந்தின்றவனும் கோபமுண்ட வனுமான துஷ்கர்ணன் சதாரீகனைலக்ஷ்யம்வைத்து, தீட்டப்பட்டவை களும் கூர்மையுள்ளவைகளும் ஸர்ப்பங்களுக்கொப்பானவைகளுமான அம்புகளைப்பிரயோகித்து நகுலகுமாரனுடையவில்லை யுத்தத்தில் துண்டாக்கினான். பிறகு மகாபலசாஸியானசதாரீகன் பெருஞ்செய்கைக்குத் தக்கசிறந்தவேறொருவில்லையெடுத்துக் கோரமான அம்புகளைப்பூட்டிப் பிரதாபுச்செத்திரில்நின்றதுஷ்கர்ணனை, 'வில்லில்' என்றுகவி(குரோ தத்தால்) ஜ்வலிக்கின்றஸர்ப்பங்கள்போலுள்ள கூர்மையானபாணங் களை அந்தத்துஷ்கர்ணன்மீது தொடுத்தான். பிறகு சதாரீகன்யுத்தரங்கத்தில் அந்தத்துஷ்கர்ணனுடையதனுஸை ஒருபாணத்தாலும் ஸாரதியைஇரண்டிபாணங்களாலும் அடித்து அவனையும் ஏழுபாணங்களாலே விரைவாகஅடித்து மனோவேகம்போன்றவேகமுள்ளவைகளும் பல விததிறமுள்ளவைகளும் காற்றின்வேகம்போன்றவேகமுள்ளவைகளு மான அந்தத்துஷ்கர்ணனுடையகுதிரைகளைத்தையும் கூர்மையுள்ள பன்னிரண்டிபாணங்களால் விரைவாகஅடித்தான். பிறகு நகுலகுமா ரன் கோபங்கொண்டு நன்குபூட்டப்பட்டதும் விரைவாகத்தாக்கும் தன்மையுடையதுமான வேறொருபல்லத்தினாலே துஷ்கர்ணனை மார்பில் மிக்கதுன்பமுறும்படியடித்தான். பிறகு அவன் வஜ்ராயுத்தி னுலடிக்கப்பட்டமரம்போலப் பூமியில் விழுந்தான். துஷ்கர்ணன் துன்பமுற்றதைக்கண்டு ஐந்துமஹாதர்கள் சதாரீகனைக்கொல்லஎண்ணி நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அம்புக்கூட்டங்க ளால் மறைக்கப்படுகின்றவனும் கிர்த்தியுள்ளவனுமானசதாரீகனை ஸகோதரர்களானஐந்துகேயர்கள் மிகுந்தகோபங்கொண்டு எதிர்த்தோடினார்கள். அந்தக்கேயர்கள்எதிர்த்துவருவதைப்பார்த்து மகார தர்களான உம்முடையபுத்திரர்கள் பெரியயானைகள் யானைகளைஎதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தார்கள். புஷ்பபெற்றவர்களும் ஸஹோதரர்களு மான துர்முகன், துர்ஜயன், யுவாவானதுர்மர்ஷணன், சத்துருஞ்

சயன், சத்துருஸஹன் இவர்களனைவரும் கோபங்கொண்டு கேகயர்களை ஒன்றுசேர்ந்துஎதிர்த்தார்கள். அம்புகளையும் விற்களையுங்கையில்கொண்டவர்களும் விசித்திரமான கவசங்களையும் கொடிகளையுமுடையவர்களுமான அந்தவீரர்கள் பலவிதவர்ணங்களால்விசித்திரமாயித்தின்றகொடித்துணிகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நகரங்களுக்கொப்பானவைகளும் மனோவேகம்போன்றவேகமுள்ளகுதிரைகளையுமுடையவைகளுமான ரதங்களோடு ஸிம்மங்கள் காட்டினின்று வேறுகாட்டில் துழைவதுபோலச் சத்துருஸையத்தில் துழைந்தார்கள். பரஸ்பரம்புடித்துக்கொள்ளுகின்றவர்களும் அன்னியோன்யம் அபராதிகளுமான அந்தவீரர்களுக்கு அநிகக்கைகலந்ததும் அன்யோன்யமெதிர்க்கின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடுங்கூடனதும் மகாபயங்கரமானதும் யமனுடையராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதுமானபுத்தமானது நடந்தது. வேந்தரே! சூரியன் ஒருமுகுர்த்தகாலத்திற்குள் அஸ்தமிக்கவே மகாபயங்கரமானபுத்தத்தை (எல்லாவீரர்களும்) செய்தார்கள். தேராளிகளும் குதிரைக்காரர்களும், ஆயிரம் ஆயிரமாகச் சிதறடிக்கப்பட்டார்கள். பிறகு சந்தனுபுத்திரரான பிஷ்மர் கோபங்கொண்டு பதிவானகணுக்களுள்ள அம்புகளாலே மகாத்மாக்களான அவர்களுடைய அந்தஸேனையை நாசம்செய்தார். பாஞ்சாலர்களுடையபடைகளையும் அம்புகளாலே யமலோகத்திற்குனுப்பினார். சிறந்தவில்லாளியானபிஷ்மர் பாண்டவர்களுடையஸேனையை இவ்வாறுபிளந்து ஸனியங்களைபுத்தத்தினின்றாகிறுத்தித் தம்ஸனியம்தங்கியிருக்குபிடத்திற்குச்சென்றார். வீரர்களானதிருஷ்டத்யும்னனும் பீமனும் அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளாலே கௌரவர்களுடையபடைகளை நாசம்செய்தார்கள். தர்மராஜரும் திருஷ்டத்யும்னனையும் பீமனையும்பார்த்து அவர்களைஉச்சிமோந்து மிக்கஸந்தோஷமடைந்து தமதுஸேனைதங்கியிருக்குபிடத்தைக்குறித்துச் சென்றார். அர்ஜுனனும் வாஸுதேவரும் கௌரவர்களுடையஸேனையைக்கொன்றும் பாணங்களால்துரத்தியடித்தும் பாசறையைநோக்கிச்சென்றார்கள்.

ஆறவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

எண்பதாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தேவாநிச்சி.)

(பீஷ்மருக்கும் துரியோதனனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதம்.)

மஹாராஜே ! ஒருவருக்கொருவர் தீங்கிழைத்தவர்களான அந்தக்ஷத்திரியர்கள் எத்தத்தினுள்ளைக் காப்பட்டுத் தங்கள் தங்களுடைய பாசறைகளையே அடைந்தார்கள். இளைப்பாறி முறைப்படி ஒருவரையொருவர் பூஜித்து மீண்டும் போர்புரியக்கூடுதி யுத்தம் செய்வதற்கு ஸன்னதர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். ராஜ்யப் பிறகு உம்முடைய குமாரன் மனக்கவலையினால்கவரப்பட்டவனாகவும் மிக உதிரப்பெருந்தினுள்ளைக் காப்பட்ட அங்கங்களுள்ளவனாகவும் பிதாமஹரை அடைந்து இவ்வாறு வினவினான் 'கீர்த்திசாலிள்ளான அந்தர்பாண்டவர்கள் உக்ரமானவைகளும் பயங்கரமானவைகளும் அணிவகுக்கப்பட்டவைகளும் சிறந்த பலவொடியுடையவர்களானவைகளும் ஸன்னியங்களைப் பிளந்தும் சூரர்களைக்கொன்றும் யுத்தத்தில் நம்பனைவரையும் மோக்கக் செய்யுது வெற்றிபெற்றுமிக்கக்ஷந்தோஷமடைந்தார்கள். நிரூதயுக்கு ஒப்பான அந்தமக, பூகத்தினுள்புகுந்து யமதண்டங்கள் போல விளங்குகின்ற கொடிய அம்புகளால் பீஷ்மனால் யான் யுத்தத்தில் அடிக்கப்பட்டேன். அரசரே ! கோபங் கொண்டிருக்கின்ற அந்தார்பியஸேனைன்கோபமுற்றது கண்டு பயமிஞ்சியநான் இப்பொழுதும் மனத்தில் ஆறுதலை அடையவில்லை. ஸந்தியஸந்தரே ! உம்முடைய அறுவீரகத்தினுலே ஜயத்தை அடைவதற்கும் பாண்டவர்களைக்கொல்லவதற்கும் நான் விரும்புகிறேன்' என்றான். இவ்வாறு அந்தத்துரியோதனனால் சொல்லப்பட்டவரும் மஹாத்மாவும் துயரமற்றவரும் உதாரமான மனமுள்ளவரும் ஆயுததாரிகளுட்கு சிறந்தவரும் சங்காபுத்திரருமான பீஷ்மர் மிகநகைத்துத் துரியோதனன் துக்கத்திற்கு ஆள்பட்டிருப்பதை அறிந்து அவனை நோக்கிப் பின்வருமாறு மறுமொழி சொல்லலானார். 'ராஜபுத்திர ! நான் அதிகமுயற்சியோடு உன்னுடைய ஸேனையில் பிரவேசித்து எல்லாவகையாலும் உனக்கு விஜயத்தையும் சுகத்தையுக்கொடுக்க விரும்புகிறேன். உன் சிமித்தமாக என்ஸ்வரூபத்தை நான் மறைக்கவில்லை. யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு உதவி செய்கின்றவர்களாகவும் சிரமத்தைப்பொறுக்கின்றவர்களாகவும் இருந்துகொண்டு ரோஷமாநிதவிஷத்தைக்கக்குறிவர்களும் பயங்கரமான ஸ்வபாவமுடையவர்களும் கீர்த்திபொருந்தியவர்களும் மிக்கசூரர்களும் அஸ்திரங்களில் பாண்டித்தியமுள்ளவர்களு

மான அநேகமஹாதர்கள் இதோநிற்கின்றார்கள். வீரயத்தினால் கர்வங்கொண்டவர்களும் உன்னுல்லைவரம் உண்டுபண்ணப்பட்டவர்களுமான பாண்டவர்கள் இப்புவி யில் யாரால் விரைவில் ஜயிக்கத்தகுந்தவர்கள்? ராஜனே! வீர! யான் எல்லாவிதத்தினாலும் உயிரை இழந்தாவது இவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். யுத்தத்தில் உனக்காக என்னுடைய உயிரானது இப்பொழுது காப்பாற்றத்தக்கதன்று. தேவர்களோடும் அஸுரர்களோடுங்கூடின எல்லாவுலகங்களையும் உன்னிடத்திலே மாக எரிப்பேன். அவ்வாறிருக்க, இந்தச் சத்தருளுலையை எரிப்பதில் ஸந்தேகமென்ன? அந்தப் பாண்டவர்களை யான் எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். உனக்கு எல்லாவிதமான விருப்பத்தையும் நான் செய்கிறேன்' என்றார்.

பிரவீத்திபெற்றது சியோதனன் உமதுபிதாவினுடையவார்த்தையைக்கேட்டுப் பிரீதியுள்ளமனத்தையுடையவனுான். நிறகு மகிழ்ச்சியுற்று எல்லாப்படைகளையும் எல்லாஅரசர்களையும், 'யுத்தத்திற்குப்' புறப்படுங்கள்' என்று சொன்னான். அவனுடைய கட்டளையினாலே அந்தவேளைகள் பதினாயிரக்கணக்கான யானைகளோடும் குதிரைகளோடும் காலாட்படைகளோடும் ரதங்களோடும் விரைவாக வெளிப்பட்டன. அரசரே! உம்முடைய அந்தப்பெரியஸைனியங்கள் மிகுந்த உத்ஸாகமுள்ளவைகளாகவும் புறப்பலித ஆயுதங்களையுடையவைகளாகவும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் காலாட்களையுமுடையவைகளாகவும் யுத்தத்தில் நிலைபெற்றவைகளாகவும் விளங்கின. வேந்தரே! சஸ்திரங்களையும் அஸ்திரங்களையும் அறிந்த உத்தமர்களான போர்வீரர்களாலே உம்முடைய படைகளுடைய கூட்டங்கள் அடையப்பட்டிருந்தன. யுத்தமுறைப்படி நடத்தப்பட்டு யுத்தரங்கத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற தேர்ப்படைகளாலும் காலாட்படைகளாலும் யானைக்கூட்டங்களாலும் குதிரைக்கூட்டங்களாலும் உண்டுபண்ணப்பட்டதும் பாலசூரியனுடைய நிறம்போன்றதுமான (பூமியிலுள்ள) புழுதியானது சூரியநிரணங்களை மறைத்துக்கொண்டு விளங்கியது. அரசரே! அந்த யுத்தத்தில் தேர்களிலும் யானைகளிலும் இருக்கின்றவைகளும் காற்றினால் அலைக்கப்படுகின்றவைகளும் நாற்புறமும் கழல்கின்றவைகளும் பலவித அடையாளங்களுள்ளவைகளுமான கொடித்துணிகள், மேகங்களோடுகூடின மின்னல்கள் ஆகாயத்தில் விளங்குவதுபோல விளங்கின. மிகுதியான யானைக்கூட்டங்கள் நன்றாக யுத்தத்தில் வவப்பட்டு நாற்புறங்களிலும் விளங்கின. விற்களை நானொலியிடும்படி செய்கின்ற அரசர்களுடைய மிகக்கொடிய நெருங்கிய சப்தமானது அப்பொழுது ஆதியுதத்தில் தேவ

கணங்களாலும் பெரிய அசுரக்கூட்டங்களாலும் கலையப்படுகின்ற பாற்கடலினுடைய சப்தம்போலத்தோன்றியது. உக்கிரமானயானை களையுடையதும் பலவிதஉருவமும் திறமுமுள்ளதும் மிக்ககோபமுண்டதும் சத்துருக்களுடைய ஸ்ரணியங்களைக் கொல்லுகின்றதுமான உமதுபுத்திரனுடைய ஸேனையானது அப்பொழுது யுகாந்தகாலத்தில் மேகக்கூட்டத்திற்கு ஒப்பாக விளங்கியது.

எண்பத்தோராவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடிக்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனனை மகிழ்வித்ததும் அரசர்கள் துவந்துவாழ்த்தத்தீர்
காகச் சேர்ந்ததும் அர்ஜுனனுடைய மரக்கிராமம்)

பாதகுலத்திற்பிறந்தவர்களுட்சிறந்த அங்காபுத்திரர் உமதுபுத்திரனைக்குறித்து நல்லஉதஸாகத்தைபுண்டுண்ணக்கூடிய வார்த்தையைப் பின்வருமாறு கூறலானார். ‘ராஜனே! யான், துரோணன், சல்யன், ஸாத்வதனன்கிருதவர்மர், அஸ்வத்தாமர், விஸ்மணன், பகதத்தன், ஸௌபலனனசகுனி, அவந்திதேசாதிபர்களான விந்தாணுவிந்தர்கள், தனது வீரர்களோடுகூடியபாஹ்லிகன், பலசாலியான திரிகர்த்தராஜன், எவ்விதத்தாலும் (ஒருவராலும்) ஜாதிக்கமுடியாதவனுமகந்தேசாதிபன், பிருகத்பலன், கோஸலதேசாதிபதி, சுத்ரஸேனன், விவிம்சதி, உனது ஸுஹோதரர்களோடுகூடியநிர்நயர் ஆகியநாங்கள் உன்னைப் பின் தொடருகிறோம். பெரியதவஜங்களையுடைய அழகிய அனேகஆயிரக்கணக்கானரதங்களும், நல்லதேசங்களிலுண்டானவைகளும் குதிரைவீரர்களாலே ஏறப்பட்டிருக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளும், மதத்தினாலே அடங்காதவைகளும் மதப்பெருக்குக்கொண்டசன்னங்களையும் முகங்களையுமுடையவைகளுமானசிறந்தயானைகளும், யுத்தத்தில்சொர்யமுள்ளவர்களும் பற்பலஆயுதங்களைபுடையவர்களும் பற்பலதேசத்திலுண்டானவர்களுமான காலாட்களும் உன்னிமித்தமாக யுத்தம்செய்வதற்கு முயற்சியுடையிருக்கின்றார்கள். உன்னிமித்தமாக உயிரையுமிழக்கத்துணிந்தவர்களான இவர்களும், இன்னும்மற்றஅனைவரும் யுத்தத்தில் தேவர்களையும் ஜயிப்பதற்கு வல்லபையுடையவர்களென்பது என்னுடையஎண்ணம். எப்பொழுதுமே என்னால் உனக்கு ஹிதமானது அவஸ்யம்சொல்லத்தக்கது. வாஸுதேவரைஸஹாயமாகக்கொண்டவர்களும் மகேந்திரனுக்கொப்பானவீக்கிரமமுள்ளவர்களு

மானபாண்டவர்கள் இந்திரனுடன்கூடினதேவர்களாலும் ஜயிப்பதற்கு முடியாதவர்கள். யான் எவ்விதத்தாலும் உன்னுடையவார்த்தையை அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன். பாண்டவர்களையாவது யுத்தத்தில் யான் ஜயிப்பேன் ; அல்லது பாண்டவர்களாவது என்னை ஜயிப்பார்கள்' என்றுசொன்னார்.

பீஷ்மர் இங்ஙனம்சொல்லிவிட்டு, மங்கனத்தையுண்பெண்ணுகிறதும் வீரயத்தாடன்கூடியதுமான விசல்யசரணிஎன்கிற ஒஷ்தியை இவனுக்குக் கொடுத்தார். அப்பொழுது சல்யங்கள் நீங்கினவனானான். நன்றாகப்பொழுதுவிடிந்தவுடன், வ்யூஹம்வற்படுத்துவதில் ஸமர்த்தரும் சிறந்தவீரயமுடையவரும் புருஷர்களுள்சிரோஷ்டருமான பீஷ்மர், பற்பலசஸ்திரங்களால் நெருங்கியதும், பிரதானர்களான யுத்தவீரர்களாலேநிறைந்ததும், யானைகளாலும் காலாட்களாலும் அனேகஆயிரக்கணக்கான ரதங்களாலும் நான்குபுறங்களிலும் சூழப்பட்டதும், ரிஷ்டிகளையும் தோமரங்களையும் லகயில்கொண்ட பெரிய குதிரைவீரர்களுடையகூட்டங்களால் நிறைந்திருக்கின்றதுமானமண்டலவீயூகத்தைத் தாமே தமதுசேனையைக்கொண்டு அணிவகுத்தார். ஒவ்வொருயானை இருக்குமிடத்திலும் எவ்வெழுதேர்களும், ஒவ்வொரு தேருள்ளிடத்திலும் எவ்வெழுதுகிரைகளும், ஒவ்வொருகுதிரையுள்ளிடத்திலும் பப்பத்துவில்லாளிகளும், ஒவ்வொருவில்லாளியுள்ளிடத்திலும் பப்பத்துக்கேடகக்காரர்களுமாக இவ்வண்ணம் பீஷ்மரால் அணிவகுக்கப்பட்டும் கவசமூண்டும் யுத்தத்தில் அவரால் காக்கப்படும்ஸேனாவ்யூகமானது பெரும்போருக்கு வித்தமாயிருந்தது. பதினாயிரம்குதிரைகளும், பதினாயிரமயானைகளும், பதினாயிரம்தேர்களும், கவசமணிந்தவர்களும் நூரங்களுமான சித்திரஸேனன்முதலான உம்முடையயுத்திரர்களும் பிதாமஹாரப்பாதுகாத் தார்கள். அந்தச்சூரர்களால்காக்கப்படுகின்றவர்களும் அந்தப்பீஷ்மரால் ரஷிக்கப்படுகின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்தஅரசர்கள் யுத்தஸன்னத்தர்களாகக்காணப்பட்டார்கள். துரியோதனன் கவசமணிந்து ரதத்தின்மேலேறிக் காந்தியுடன்கூடியவனாக, ஸ்வர்க்கத்தில் இந்திரன்போல யுத்தத்தில் விளங்கினான். பிறகு உமதுயுத்திரர்களுடைய பெரியசப்தமும் ரதங்களுடையஒலியும் நான்குவிதவாத்யங்களுடையமீக்கமுழக்கமும் தோன்றின. பீஷ்மரால் யுத்தரங்கத்தில் மேற்குமுகமாகஅணிவகுக்கப்பட்டதும் பகைவர்களால் உடைக்கமுடியாததும் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றதும் பகைவர்களால்நாடமுடியாததுமான கௌரவர்களுடைய மண்டலாகார

மான அந்தப்பெரியவ்யுகமானது போர்க்களத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் விளங்கியது. யுதிஷ்டிரமனாராஜர் ஒருவராலும்ஜயிக்கமுடியாத அந்தமண்டலாகாமான வியூகத்தைப்பார்த்து, பிறகு தாம் வஜ்ரவ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினார். அவ்வாறு படைகள் அணிவகுக்கப்பட்ட பொழுது அந்தஅந்த இடங்களில் கிலேபெற்றிருக்கின்ற எல்லா அதிகாரர்களும் குதிரை வீரர்களும் வீம்மநாதம் செய்தார்கள். பிறகு ஒருவரை விட ஒருவர் (அதிக) செளர்யமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தை விரும்புகின்றவர்களும் (பலகவர்களை) அடிக்கும்ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுமான வீரர்கள் னைன்யங்களை யுடையவர்களாகி (சத்தருவினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட), வியூகத்தைப்பிளக்க எண்ணங்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். துரோணர் மச்சதேசாதிபதியான விராடனையும், துரோணபுத்திரர் சிகண்டியையும் எதிர்த்தார்கள். துரியோதனராஜன் தானே திருஷ்டத்யும்னனைக் குறித்து ஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான். நகுலஸகதேவரிருவரும் மத்திரதேசாதிபனை சல்யனை எதிர்த்தார்கள். அவந்திதேசாதிபதிகளான விரதா னுவிரந்தர்கள் யுபுதானனை எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். மற்றமன்னரனைவரும் யுத்தத்தில் தனஞ்சயனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். திறமையுள்ளபீமஸேனன் யுத்தத்தில் செல்லுகின்ற க்ருதவர்மாவையும் சித்திரஸேனனையும் விகர்ணனையும் துர்மஷ்ணனையும் எதிர்த்தான். அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் உமதுகுமாரர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். மகாவில்லாளியான பிராக்ஷ்யோதிஷ்டேசக்தரசனுவன் ராக்ஷஸசிரேஷ்டனான கடோக்கசனை, ஒரு மதயானையானது மற்றொரு மதயானையை எதிர்ப்பதுபோல வேகத்துடன் எதிர்த்து ஓடினான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனான அலம் புஸன் என்னிற ராக்ஷஸன் சேனைகளையுடையவனும் யுத்தத்தில்கொடிய மதங்கொண்டவனுமான ஸாத்யகியை அப்பொழுது எதிர்த்துச் சென்றான். பூரிஸ்ரவஸானவன் யுத்தத்தில் முயற்சியுடன் திருஷ்டகேதுவோடு போர்புரிந்தான். தர்மபுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் ராஜாவான ஒரு தாயுவை எதிர்த்தார். சேகிதானன் யுத்தத்தில் கிருபரை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். மற்றவர்கள் முயற்சியுடன் மகாரதரான பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். பிறகு சக்திகள், தோமரங்கள், நாராசங்கள், கதைகள், பரிசங்கள் ஆகிய இவைகளைக்கையில் கொண்ட அந்த அரக்கன் டங்கள் தனஞ்சயனைச் சூழ்ந்து கொண்டன. பிறகு அர்ஜுனன் மிகுந்த கோபத்துடன் கிருஷ்ணனைப்பார்த்து, 'மாதவரே! வ்யூகங்களை அறிந்தவரும் மிக்க பலசாலியுமான கங்காபுத்திரராலே அணிவகுக்கப்பட்ட திருதராஷ்டிரபுத்திரனுடைய சேனைகளை யுத்தத்தில் பாரும்.

மாதவரே! யுத்தத்தில் விருத்பமுள்ளவர்களும் சூரர்களும் கவச மணிந்தவர்களுமான இவர்களைப் பாரும். கேசவரே! பிரதாக்களு டன்குடினதிரிகர்த்தராஜனைப் பாரும். ஜனார்த்தனரே! யதுசிரேஷ் டரே! யுத்தரங்கத்தில் எவர்கள் என்னுடன் யுத்தம்செய்யவிருப்ப முற்றிருக்கிறார்களோ அப்படிப்பட்ட இவர்களை நீர் பார்த்துக்கொண் டிருக்கும்பொழுதே நான் நாசம்செய்யப்போகிறேன்' என்று சொன் னான். கொந்தேயன் இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு நாணகயிற்றை உரு விக்கொண்டு ராஜாக்களுடையகூட்டங்களின்மீது சரமாரிகளைப்பொ ழுந்தான். பெரியவில்லைக்கரில்தாங்கின அவர்களும், மேகங்கள் வர்ஷாகாலத்தில் தடாகத்தை நீர்த்தாரைகளால் நிரப்புவதுபோல அந்தஅர்ஜுனனை அம்புமழைகளால் நிரப்பினார்கள். மகாயுத்தத்தில் அம்புகளால் மூடப்படும்¹ கிருஷ்ணர்ஜுனரிருவரையுங்கண்டு உம் முடையஸைனியத்தில் பெரியகூக்குரல் உண்டாயிற்று. அவ்வித நிலைமையடைந்திருக்கின்ற கிருஷ்ணர்ஜுனர் இருவரையுங்கண்டு தேவர்களும் தேவரிஷிகளும் உரகர்களும் கந்தர்வர்களும் அதிக ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அரசரே! நிறகு அர்ஜுனன் கோபங் கொண்டு ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். அந்தயுத்தத்தில் பகைவர்களால்விடப்படும் ஆயுதவர்ஷத்தை அம்புக்கூட்டங்களாலே தடுத்ததாகிய விஜயனுடைய அடிபுதமான பாக்கிரமத்தைக் கண் டோம். ராஜரே! அந்தயுத்தத்தில் பிளக்கப்படாதவன் ஒருவனாவது இல்லை. ஐயா! பார்த்தன் ஆயிரக்கணக்கான அவ்வரசர்களையும் குதி ரைகளையும் யானைகளையும் மற்றவர்களையும் இரண்டுபாணங்களாலும் மூன்றுபாணங்களாலும் அடித்தான். பார்த்தனுலே அடிக்கப்படுகின்ற அவர்கள் சந்தனுபுத்திரரானபிஷ்மரை அடைந்தார்கள். ஆழ்ந்த தான (பார்த்தனுகிறகடலில்) முழுகுன்றவர்களுக்குப் பிஷ்மர் அப் பொழுது தெப்பமானார். வந்துதாக்குகின்ற அந்தப்பாண்டவவீரர்க ளாலே உமதுசேனையானது மிகவும்நாசம்செய்யப்பட்டு, காற்றாக்க ளால் பெருங்கடல்போலக் கொந்தளிப்புற்றது.

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

எண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(துரோணர் சங்கீர்க்கோன்றதும், நவரீதுவழிகழ்ந்.)

யுத்தம்தொடங்கி ஸுசர்மாநி நும்பவே மகாபலசாலியாணபாண்டவனுலே வீரர்கள் தீதால்வியடைவிக்கப்பட்டும் சமுத்திரம்போன்ற உம்முடையசேனையானது விரைவாகக் கலங்கும்படிசெய்யப்பட்டும் கங்காபுத்திரரானபீஷ்மரும் விஜயநைபோக்கி விரைவாகத் திரித்துச் சென்றபொழுது துரியோதனராஜன் யுத்தத்தில் பார்த்தனுடையவிக்கிரமத்தைக்கண்டு விரைவாக அந்த எல்லா அரசர்களுக்கும் எதிரில்வந்து அவர்களுக்குமுன்னிலையில் எல்லாஸனையிங்களுக்கும்மத்தியில் சூரனும் மகாபலசாலியுமான சுசர்மாவை மிகவும் ஸந்தோஷிக்கச்செய்து கொண்டு பின்வருமாறுசொல்லலானான். 'இதோ கௌரவசிரேஷ்டரும் சந்தனுகுமாரருமானபீஷ்மர் எல்லாவிதத்தாலும் உயிரிடைத்துணிந்து தனஞ்சயனைஎதிர்த்துப் போர்புரிய விருப்பமுள்ளவராயிருக்கிறார். எல்லாஸனையிங்களுடனும் அர்ஜுனனை எதிர்த்துச் செல்லுகின்றவரும் வீர்யமுள்ளவரும் பரதகுலத்தில் தோன்றியவரும் பிதாமஹருமான பீஷ்மரை நீங்கள்¹ அனைவரும் போரில் மிக்கமுயற்சியுடன் காக்கக்கடவீர்' என்றுசொன்னான். அரசர்களுடைய அந்தச் சேனைகளெல்லாம், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்றுசொல்லிவிட்டுப் பிதாமஹரைஅடைந்தன. பிறகு (யுத்தத்திற்குப்) புறப்பட்டவரும் மஹாபலசாலியும் சந்தனுபுத்திரருமானபீஷ்மர் யுத்தத்தில் தம்மை நோக்கவருகின்றவனும் பரதகுலத்திற்கிறந்தவனுமான அர்ஜுனனை விரைவாகத் திர்த்தார். வெள்ளைநிறமுள்ள பெரியகுதிரைகளையுடையதும் பயங்கரமானவானரக்கொடியுள்ளதும் மேகமுழக்கம்போன்ற மிக்கசத்தமுள்ளதும் அதிகமாகப்பிரகாசிக்கின்றதுமான பெரியதேருடன் யுத்தரங்கத்தில் எல்லாஸனையிங்களுடைய ஸமீபத்திலும் வருகின்ற கிரீடியானதனஞ்சயனைக்கண்டு கௌரவசேனையில் பயத்தால் நெருங்கினசத்தம் உண்டாகியது. கௌரவவீரர்கள் கடிவாளங்களைக் கையில்பிடித்தவரும் வேறுசூரியன்போன்றவருமான வாஸுதேவரைக்கண்டு நடுப்பக்கலைஅடைந்திருக்கின்றசூரியனை எவ்வாறுபார்க்கமுடியாதோ அவ்வாறே யுத்தரங்கத்தில் அவரைப்பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அவ்வாறே வெண்மையானகுதிரைகையு

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

டையவரும் வெண்ணிறமான வில்லைக்கையில் ஏந்தியவரும் சந்தனு புத்திரருமான பீஷ்மரை உதிக்கின்ற வெண்ணிறமுள்ள ஜ்யோதிக்கிரகத் தைப்போலப் பாண்டவர்கள் பார்க்கச்சக்தியற்றவர்களானார்கள். அந் தப்பீஷ்மர் ஸகோதரர்களோடும் புத்திரர்களோடுங்கூடின மஹாபல சாலிகளான திரிகர்த்தர்களாலும், இன்னும் மற்றமகாரதர்களாலும் நார்புறங்களிலும் சூழப்பட்டார். துரோணசார்யர் மச்சராஜனான விராடனை யுத்தத்தில் ஒருபாணத்தால் அடித்து அவனுடையகொடியையும் ஒருபாணத்தால் அறுத்து வில்லையும் மற்றொருபாணத்தால் அறுத்தார். ஸேனாதிபதியான விராடன் வெட்டப்பட்ட அவ்வில்லை யெறிந்துவிட்டு வேகத்தோடு உறுதியானதும் பெரும்போரைச்செய்தற்குத்தக்கதுமான வேறுவில்லையும் ஸர்ப்பம்போல ¹ ஜ்வலிக்கின்ற அம்புகளையுக்கையிலெடுத்துத் துரோணரை மூன்றுபாணங்களாலும், அவருடைய குதிரைகளை நான்குபாணங்களாலும், த்வஜத்தை ஒரு பாணத்தாலும், ஸாரதியை ஐந்துபாணங்களாலும், வில்லை ஒருபாணத்தாலும் அடித்தான். அச்சமயத்தில் பிராம்மணோத்தமரான துரோணர் கோபங்கொண்டார். அவர் பதிவானகணுக்களுள்ள எட்டுப்பாணங்களாலே அவனுடைய குதிரைகளையும் ஒருபாணத்தினாலே அவனுடைய ஸாரதியையுங்கொன்றார். ரதிகர்களுள் உத்தமனான விராடன் ஸாரதியையும் குதிரைகளையும் இழந்தாதத்தினின்று துள்ளிக்குதித்து விரைவாகத் தன்புத்திரனுடைய ரத்தத்தின்மீதேறினான். பிறகு பிதாவும் புத்திரனுமாகிய இருவரும் ஒருதேரிலிருந்துகொண்டு பெரிதான அம்புமழையினாலே துரோணரைப் பலத்தால் தடுத்தார்கள். பிறகு ² துரோணர் கோபங்கொண்டு ஸர்ப்பம்போன்ற ஓரம்பைச் சங்களைக்குறித்து யுத்தத்தில் விரைவாகத்தொடுத்தார். அந்தப்பாணமானது அவனுடைய ஹ்ருதயத்தைப் பிளந்து யுத்தத்தில் ரகத்தைப் பாணம்செய்து ரகத்தினால் நனைந்த சிறந்த சிறகுகளுடன் பூமியை அடைந்தது. துரோணருடைய அம்பினாலே அடிக்கப்பட்ட சங்கன் யுத்தத்தில் விரைவாக வில்லையும் பாணங்களையும் நழுவவிட்டுப் பிதாவினுடைய அருந்லேயே விழுந்தான். அந்தக்குமாரன் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு விராடன் திறந்தவாயையுடைய அந்தகன்போல யுத்தத்தில் (பிரகாசிக்கின்ற) துரோணரை விட்டுவிட்டுப் பயத்தால் ஓடினான். பிறகு துரோணர் யுத்தத்தில் நூறுநூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் பாண்டவர்களுடைய பெருஞ்சேனையை விரைவாகப் பிளந்தார். சிகண்டியோ யுத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்து விரைவாகச் செல்லு

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது. ² ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கின்றமூன்றுபாணங்களாலே புருவங்களினிடையில் அடித்தான். ரதிக
 சிரேஷ்டரான அந்தஅஸ்வத்தாமா நெற்றியில்லாத்திருக்கின்ற
 மூன்றுபாணங்களாலே பொன்மயமான உயர்த்தமூன்றுகொடுமுடிக
 ளாலே மகாமேருவினங்குவதுபோல விளங்கினார். பிறகு கோபங்
 கொண்டஅஸ்வத்தாமா அரைநிமிஷத்திற்குள் அனேகஅம்புகளாலே
 சிகண்டியினுடையகத்தையும் ஸாரதியையும் குதிகளையும்
 ஆயுதங்களையும் அறுத்து யுத்தரங்கத்தில் கீழேவிழ்மாடிச் செய்தார்.
 ரதிகர்களுள் உத்தமனும் படைவர்களைத்தாழ்த்தியிருந்தவனுமான
 அந்தச்சிகண்டி கோபங்கொண்டு குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட ரதத்தி
 னின்று கீழேதுள்ளிக்குதித்து நன்றாய்த்தீட்டப்பட்டபிப் பளபளப்
 பான ஒருவாளையும்கேட்கத்தையும் வாயில்லிடுத்துக்கொண்டு பரு
 ந்துபோல வட்டமிட்டான். சுத்தியுடன் யுத்தத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற
 அந்தச்சிகண்டிக்குத் துண்பம்விளைவிக்கூடியஸமயத்தைத் துரோண
 புத்திரர் காணவில்லை. அது ஓர்ஆச்சரியமாயி நுந்தது. பிறகு அதிக
 கோபமுள்ளதுரோணபுத்திரர் சிகண்டியினீது யுத்தத்தில் பல்லா
 யிரம்பாணங்களைப் பிரயோகித்தார். பலசாலிகளுள் சிறந்தவனான
 சிகண்டி யுத்தத்தில் வருநின்றமிக்கக்கொடிய அந்தச்சரமாரியைக் கூர்
 மையானமுனையுள்ளவாளால் விலக்கினான். பிறகு துரோணபுத்திரர்,
 அனேகசந்திரபிம்பங்களை அலங்காரமாகக் கொண்டதும் மனத்திற்
 கினியதும் நிர்மலமானதுமான சிகண்டியினுடையகத்தையும் கேட
 கத்தையும் கூர்மையுள்ளபாணங்களாலே யுத்தத்தில் பலவாறாகத்
 துண்டித்து அவனையும் அடித்தார். சிகண்டியோ பிறகு அந்த அஸ்
 வத்தாமாவினால் பாணங்களால் துண்டிக்கப்பட்டகத்தியை ஜுவலிக்
 கின்றஸர்ப்பம்போல விரைவாகச் சுழற்றியெறிந்தான். வெகத்துடன்
 வருகின்றதும் ஊழித்தீயைப்போன்ற ஒளிபொருந்தியதுமான அக்கத்
 தியைத் துரோணபுத்திரர் போர்க்களத்தில் ஹஸ்தலாகவத்தைக்காண்
 பித்துத்துண்டித்தார்; உருக்குமயமான அனேகபாணங்களால் சிகண்
 டியையும் அடித்தார். கூர்மையுள்ளஅம்புகளாலே மிகவும் அடிக்கப்
 பட்டுள்ளசிகண்டி மிக்கவல்லமையுள்ள ஸாத்யகியினுடைய ரதத்தில்
 விரைவாக ஏறிக்கொண்டான். பலசாலிகளுட்சிறந்தஸாத்யகியும் மிகு
 ந்தகோபத்துடன் யுத்தத்தில் குரூரான அலம்புலனென்னும் ராக்ஷ
 ஸனைக் கூர்மையுள்ளஅம்புகளால் அடித்தான். பிறகு ராக்ஷஸேந்திர
 னான அலம்புலன் யுத்தத்தில் அர்த்தசந்திரபாணத்தால் அந்தஸாத்
 யகியினுடைய வில்லத் துண்டாக்கி அவனையும் அம்புகளாலே அடித்
 தான். மேலும் ராக்ஷஸர்களுக்குரியமாயையவெளிப்படுத்திச்சரமாரி

களையும் பொழிந்தான். அந்தயுத்தத்தில் ஸாத்யகியின் அப்புதமான பராக்கிரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ளபாணங்களாலே ஹிம்லிக்கப்படும் ஸாத்யகியானவன் பரபரப்பற்றவனாக ஐந்திராஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். புகழ்பெற்றவனான ஸாத்யகியினால் விஜயனிடத்தினின்று அடையப்பட்ட ஐந்திராஸ்திரமானது அப்பொழுது ராக்ஷஸனுடைய அவ்விதமான மாயையைச் சாம்பலாகச் செய்தது. வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் நீர்த்தாரைகளை மலையின்மீது வர்ஷிப்பதுபோல ஸாத்யகி அலம்புஸன்மீது நான்குபக்கங்களிலும் வேறு அம்புகளையும் வாரிவிதைத்தான். கீர்த்தியுள்ள அந்தஸாத்யகியினால் அவ்வாறு பீடிக்கப்பட்ட அவ்வரக்கன் யுத்தரங்கத்தில் பயத்தினாலே அவனை விட்டுவிட்டு ஓடினான். இந்திரனும் ஜயிக்கத்தகாதவனான அந்த அலம்புஸனை, சிநிபினுடையபௌத்திரனான ஸாத்யகியானவன் ஜயித்துவிட்டு உம்மைச்சேர்ந்த¹ யுத்தவீரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பலக்கவீம்மநாதம்செய்தான். உண்மையான ஆற்றலுள்ள அவன் கூர்மையுள்ள அனேக அம்புகளாலே உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் அடித்தான். அவர்கள் பயத்தால் பீடிக்கப்பட்டு ஓடிவிட்டார்கள். இச்சமயத்தில் பலசாலியும் துருபதனுடைய குமாரனுமான திருஷ்டத்யும்னன் ராஜாவான உம்முடைய புத்திரனைக் கணுக்கள் பதிவான அம்புகளால் மறைத்தான். திருஷ்டத்யும்னனால் அம்புகளாலே மூடப்படும் உம்முடைய புத்திரனான அந்தத்துரயோதனன் துன்பத்தையடையவில்லை. பின்பு துரியோதனன் அறுபது பாணங்களாலும் முப்பது பாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னனை யுத்தத்தில் விரைவாக அடித்தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. ஸேனாபதியும் மகாபலசாலியுமான திருஷ்டத்யும்னன் கோபங்கொண்டு துரியோதனனுடைய வில்லையும் அறுத்து நான்கு குதிரைகளையும் சிக்கிரமாகக் கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ள ஏழு பாணங்களாலே அவனையும் துன்பமுறும்படி விரைவாக அடித்தான். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் பலசாலியுமான அந்தத்துரியோதனன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட ரதத்தினின்று குதித்துக் கத்தியைக்கையில் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே த்ருஷ்டத்யும்னனைக் குறித்து விரைவாக ஓடிவந்தான். அரசனிடத்தில் அன்புள்ளவனும் மகாபலசாலியுமான சகுனி அவனை நாடி எல்லா உலகத்துக்கும் அரசனான அந்தத்துரியோதனனைத் தன்றதத்தின்மீதேறும்படி செய்வித்தான். பிறகு, சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற த்ருஷ்டத்யும்னன் துரியோதனராஜனைத் கோல்வியடையச்செய்து இந்திரன் அஸுரர்

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

களைக்கொல்வதுபோல உமதுபடையை நாசம்செய்தான். மகாரத னானகிருதவர்மா, மஹாமேகம் சூரியனைமறைப்பதுபோலப் போர்க்க ளத்தில் அம்புகளால் அந்தப்பீமனை முடினான். பிறகு, போரில் பகை வர்களை வாட்டும் தன்மைபுடையபீமஸேனன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு அட்டஹாஸம்செய்து கிருதவர்மாவின்மீது அம்புகளைப் பிரயோகம் செய்தான். அதிரதனும் சஸ்திரங்களையறிந்தவனுமான கிருத வர்மா அவைகளால் அடிக்கப்பட்டும் நதிக்குறையில்லை; பீமனையும் அவன் கூர்மையான அம்புகளாலே அடித்தான். மகாரதனான பீமஸே னன் அவனுடைய நான்கு குதிரைகளை அடிக்கொன்று ஸாரதியையும் நன்றாக அலங்கரிக்கப்பட்ட ச்வஜத்தையும் கீழேதள்ளினான். சத் துருவீரர்களை அழிப்பவனுடையபீமஸேனன் பலவித அம்புகளாலே கிரு தவர்மாவினுடையதேகத்தை திரப்பினான். துளைக்கப்பட்டால்லா அங்கங்களை யுமுடைய கிருதவர்மா முட்களால்நிறைந்த முள்ளம்பன்றி போல விளங்கினான். பிறகு குதிரைகள் கொல்லப்பட்ட கிருதவர்மா உமது புத்திரன் பார்த்துந் கொண்டிருக்கும்பொழுதே உமதுமைத் துனனானசகுனிரினுடைய ரதத்தைச்சூழித்து விரைவாகழைனான். பீம ஸேனனும் மிகுந்தகோபங்கொண்டு உமது ஸைனியத்தின்பக்கத்தில் ஓடிவந்தான்; தண்டத்தைநல்கையில் கொண்டயமன்போலக் கோபங் கொண்டு (கொரவஸைனியத்தை) நாசம்செய்தான்” என்று கூறினான்.

ஏண்பத்துமுன்றாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தேவபீரீ.)

(தவந்துவயுத்தவர்களுள்.)

கிருதராஷ்டிரான், “ஸஞ்சய! பாண்டவர்களுக்கு நமதுவீரர்க ளுடன் நடந்த அனேகவிசித்திரமான ரதிகர்களுடைய துவந்துவயுத் தங்களைச் சொல்லுவதென்பவனான உன்னிடமிருந்து நான் கேட்டேன். ஸஞ்சய! என்னைச்சேர்ந்தவஸ்து ஒன்றாவது ஸந்தோஷமுள்ளதாயிரு ந்ததென்று நீ சொல்லவில்லை. அப்பொழுதும் பாண்டுபுத்திரர்கள் ஸந் தோஷமுள்ளவர்களென்றும் தோல்வியுடையாதவர்களென்றும் நன்கு புகழ்க்கிறாய். ஸூத! என்னைச்சேர்ந்தவீரர்களை யுத்தத்தில் ஜயிக்கப் படுகின்றவர்களாகவும் மனோதேவியத்தை இழந்தவர்களாகவும் பராக்கிரமத்தை இழந்தவர்களாகவும் சொல்லுகிறாய். இது தெய்வச்செயலே; ஸம்சயமில்லை” என்றுகூறினான்.

ஸஞ்சயன், “புருஷசிரேஷ்டரே! உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள் வல்லமையுடன் அதிகபௌருஷத்தைவெளியிட்டுக்கொண்டு சக்திக்கேற்ற படியும் ஊக்கத்திற்குத்தகுந்தபடியும் யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிகுறர்கள். தேவநதியானகங்கையினுடைய ருசியுள்ளதீர்த்தமானது மகோத்தியின் ஸமீபத்தைஅடைந்து உப்பாயிருக்கும்நிலைமையை அடைவதுபோல உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுடைய அந்தஆண்மையானது வீரர்களான பாண்டுபுத்திரர்களைநெருங்கி யுத்தத்தில்வினா கின்றது. சக்திக்குத்தக்கபடி யுத்தத்தைச்செய்பவர்களும் செய்ய முடியாதகாரியத்தைச் செய்கின்றவர்களுமான கௌரவர்களின்மீது தோஷத்தைச்சொல்வதற்கு நீர் தகுந்தவரல்லீர். புத்திரர்களுடன் கூடின உம்முடையதோஷத்தினாலே மிக்கபெரிதும் யமனுடைய தேசத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றதும் கொடியதுமான பூமியினுடைய கூடியமானது நேர்ந்துவிட்டது. உமதுகுற்றத்தினாலே உண்டான தைப்பற்றி நீர் துக்கிக்கத்தக்கவரல்லீர். அரசர்கள் எல்லாவிதத் தினாலும் இப்பொழுதும் உயிஷ்டக் காப்பாற்றவில்லை. ஸ்வர்க்கத்தை அடைவதில்ஆவலுள்ளவர்களான அரசர்கள் யுத்தத்தில் புண்யசாலிக ளுக்குரியஉலகங்களைவிரும்பிச் சேனையில்நுழைந்து எப்பொழுதும் யுத்தம்செய்கின்றனர். முற்பகலில் ஜனங்களுக்கு நாசம் உண்டா கியது. தேவாஸூயுத்தம்போன்றதால் அதனை ஒரேமனமுடையவராயிருந்து நீர்கேளும். யுத்தத்தில் கொழுப்புள்ளவர்களும் பெரியனில்லை கையில்தாங்கினவர்களும் பெரியசேனையையுடையவர்களும் மிக்கபல சாலிகளும் அவந்திதேசத்தரசர்களுமானவிர்தா னுவிர்தர்கள் யுதாமன் யுவைநோக்கி யுத்தத்திற்காக எதிர்த்துச்சென்றார்கள். அவர்களுக்கு மிசவும்பெரிய மயிரக்கூச்சத்தைபுண்பண்ணக்கூடியயுத்தம் நடந்தது. யுதாமன்யுவும் மிகுந்தகோபம்முண்டு கூர்மையுள்ளவைகளும் அமிழ்ந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே தேவதைகளுடைய ரூபம்போன்றரூபமுடையவர்களும் ஸஹோதரர்களுமான விர்தா னுவிர்தர்களை விரைவாகஅடித்தான். விசித்திரமாகயுத்தம்செய்யும்தன் மையுள்ளவர்களானஅவ்விருவரும் யுத்தத்தில் யுதாமன்யுவைத் திருப்பியடித்தார்கள். அரசரே! பகைவர்களைக்கொல்வதற்கு முயற்சிக் கின்றவர்களும் செய்ததற்குப்பிரதிசெய்வதில்விருப்பமுள்ளவர்களும் போர்புரிகின்றவர்களுமான அவர்களுக்கு வேற்றுமையொன்றும் காணப்படவில்லை. பிறகு யுதாமன்யுவானவன் நான்குபாணங்களாலே அனுவிர்தனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் யமலோகத்திற்கனுப்பி னான். மேலும் யுதாமன்யு மிக்ககூர்மையுள்ளஇரண்டுபல்லங்களாலே

யுத்தத்தில் அந்த அனுவிந்தனுடையவில்லைபும் கொடியையும் அறுத் தான். அது ஆச்சரியமாயிருந்தது. பிறகு அனுவிந்தன் தன்னுடைய ரதத்தையிழந்து சிறந்ததும் பெரியகாரியங்களைச்செய்யத்தக்கதும் உத் தமமுமானவில்லைக் கையில்எடுத்துக்கொண்டு விந்தனுடையரதத்தின் மீதேறினான். ஒருரதத்தின்மீதேறியிருக்கின்றவர்களும் வீரர்களும் ரதிகர்களுள் உத்தமர்களுமான அந்த அவந்திராஜகுமாரர்கள் மகாத் மாவானயுதாமன்யுளின்மீது யுத்தத்தில் விரைவாகப் பாணங்களைப் பிரயோகித்தார்கள். அவ்விருவராலும்விடப்பட்டவைகளும் மிகுந்த வேகமுள்ளவைகளும் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான அம்புகள் சூரியனுடையவழியைஅடைந்து ஆசாயத்தை மறைத்தன. யுதாமன்யு யுத்தத்தில்கோபங்கொண்டு மகாரதர்களும் பிரதாக்களு மான விந்தானுவிந்தர்களின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்து ஸாரதியை யும்வீழ்த்தினான். அந்தஸாரதிஉயிரையிழந்து கீழேவிழுந்தவுடனே தேரானது மிகவெருண்டகுதிரைகளையுடையதாகித் திக்குக்களில் ஓடியது. யஜ்ஞஸேனகுமாரனும் பிரபுவுமானயுதாமன்யு அவ்விருவ ரையும் ஜயித்து ஆண்மையை வெளியிட்டுக்கொண்டு உம்முடைய சேனையை விரைவாக நாசம்செய்தான். யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்ற உமது அந்தப்பெரியசேனையானது விஷத்தைப்பாணஞ்செய்தஒருமனி தன்போலப் பலவிதவேகங்களைச்செய்தது. மகாபலசாலியும் ராக்ஷஸ சிரேஷ்டனுமான ஹிடிம்பாபுத்திரன் சூரியன்போலப்பிரகாசிக்கின்ற தும் கொடியுடன்கூடியதுமானரதத்தோடு பகதத்தனை எதிர்த்தான். பிறகு பிராக்ஷ்யோதிஷதேசத்தரசன் பெரியயானையின்மீதேறி முற் காலத்தில் தாரகாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரத்தைத்தரித்த இந்திரன்பிரகா சித்ததுபோலப் பிரகாசித்தான். அவ்விடத்தில் ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷிகளும் ஹிடிம்பாபுத்திரனுக்கும் பகதத்தனுக்குமுள்ளவித்தியாஸத்தைக் காணவில்லை. தேவர்களுக் கெல்லாம்நாதனுஇந்திரன் எவ்வாறு அஸுரர்களைப் பயமடையும் படிசெய்தானோ அவ்வாறே பகதத்தராஜன் யுத்தத்தில் பாண்டவர் களை ஓடும்படியடித்தான். அந்தப்பகதத்தனுலே எல்லாத்திக்குக்களி லும்துரத்தியடிக்கப்படுகின்றபாண்டவர்கள் தங்கள்படைகளுள் ஒரு ரக்ஷகனையும் அடையவில்லை. அந்தயுத்தகளத்தில் பீமஸேனகுமாரன் மாத்திரம் தேரிலிருந்ததை நாங்கள் கண்டோம். மற்றமகாரதர்கள் மனோதாரியத்தையிழந்து ஓடிவிட்டார்கள். பாண்டவர்களுடைய ஸைனியங்கள் மறுபடியும் திரும்பிவந்தவுடனே யுத்தரங்கத்தில் உமது படையினுடைய கோரமான சப்தமானது தோன்றியது. பிறகு

கடோத்கசன் மேகம் மகாமேருநிரியை வர்ஷதாரைகளால் மூடுவது போல மகாயுத்தத்தில் பகதத்தனை அம்புகளாலேமூடினான். பகதத்தன் ராக்ஷஸனுடையவில்லினின்றிவிட்டுப்பட்டுவரும் அவ்வம்புகளை நாசஞ் செய்து பீமஸேனபுத்திரனை யுத்தத்தில் எல்லாமர்மஸ்தானங்களிலும் விரைவாக அடித்தான். ராக்ஷஸேந்திரனுன கடோத்கசன் பிளக்கப் படுகின்றமலைபோல, பதிவான கணுக்களுள்ள அனேக அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டும் வருத்தமடையவில்லை. பிராக்ஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் கோபங்கொண்டு பதினான்குதோமராயுதங்களை அந்தக்கடோத்கசன் மீது பிரயோகித்தான். ராக்ஷஸனுனகடோத்கசன் யுத்தத்தில் அவைகளைத் துண்டாக்கினான். மிக்கபாகுபலமுள்ள கடோத்கசன் அந்தத் தோமராயுதங்களைக் கூர்மையானபாணங்களால் அறுத்துக் கழுநிறகுள்பூண்டவழிபதபாணங்களாலே பகதத்தனையும் அடித்தான். பிறகுபிராக்ஜ்யோதிஷதேசத்தரசன் அட்டஹாஸத்துடன் கூடியவனாகி அம்புகளால் அவனது நான்கு குதிரைகளையும் யுத்தபூமியில் தள்ளினான். குதிரைகள்கொல்லப்பட்ட ரதத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரதாப சாலியான அந்தராக்ஷஸேந்திரன் பிராக்ஜ்யோதிஷாதிபதியினுடைய யானையின்மீது வேகத்துடன் ஒருசக்தியை எறிந்தான். விரைவாக வருகின்றதும் பொற்காம்புள்ளதும் நல்லவேகமுடையதுமான அந்தச்சக்தியாயுதத்தைப் பகதத்தன் மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். அது பூமியில் சிதறியது. சக்தியாயுதம் நாசம் செய்யப்பட்டதைக்கண்டு ஹிடிம்பாயுத்திரன், முற்காலத்தில் இந்திரனுடைய யுத்தத்தினின்றி அஸுர சிரேஷ்டனை நகுசி எவ்வாறு பயந்தோடினானோ அவ்வாறு பயந்தோடினான். யுத்தத்தில் செளர்யமுடையவனும் விக்கிரமமுள்ளவனும் பிரசித்தமான பௌருஷத்தையுடையவனும் யுத்தத்தில் யமனாலும் வருணனாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனும் வீரனுமான அந்தக்கடோத்கசனைப் பகதத்தன் தோல்வியடையும்படி செய்து யானையுடன் கூடியவனாகிப் பாண்டவசேனையை, காட்டுயானை தாமரைஓடையை அழித்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிப்பதுபோல அழித்தான். மகாதேசத்தரசனுன சல்யனோ நகுலஸக்தேவர்களோடு போர்புரிவதற்காக எதிர்த்தான்; ஸகோதரீபுத்திரர்களும் பாண்டுநந்தனர்களுமான நகுலஸஹதேவர்களை அம்புக்கூட்டங்களால் மூடினான். ஸஹதேவனோ யுத்தத்தில் (தன்னோடு போர்புரிவதற்காக) அருகில் வந்திருக்கின்ற மாதலனுன சல்யனைக்கண்டு மேகம் சூரியனை மறைப்பதுபோல அம்புக்கூட்டத்தால் தடுத்தான். பாணஸமூகத்தால் மூடப்படுகின்ற சல்யன் மிக்க ஸந்தோஷமுடையவனானான். அவ்விருவர்களுக்கும், மாதாவான மாத்ரி

நிமித்தமாகச் சல்யன்மீது ஒப்பற்றபிரீதியுண்டாயிருந்தது. பிறகு மகாரதனுசல்யன் அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு யுத்தத்தில் நகுலனுடையகொடியைஅறுத்து ஓரம்பினால் அவன்விலீடும் அறுத்தான். பிறகு சல்யன், வில்அறுபட்டநகுலனை (அம்புகளால்) மூடினான். அந்த நகுலனை யுத்தத்தில் அடித்துவிட்டு அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினான். பிறகு மகாரதனுசல்யன் பலாத்காரமாக நகுலனுடைய நான்குகுதிரைகளையும், நான்குசிறந்தபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அடித்து யமனுடையவீட்டிற்குஅனுப்பினான். பிறகு மகாரதனுசல்யன் குதிரைகளிறந்தரத்தத்தினின்று விரைவாகஇறங்கி, கீர்த்திபொருந்திய பிராதாவான ஸகதேவனுடையரத்தத்தின்மீதேறினான். யுத்தத்தில்சூரர்களுக்கும் ஒரோதத்தில்வீற்றிருப்பவர்களுமான அவ்விருவரும் திடமானவிற்களைரிழத்து ஒருகூடிநின்று மதராஜனுடையரத்தத்தை விரைவாகமூடினார்கள். ஸகோதரீபுக்திரர்களான நகுலஸகதேவர்களால் பதிவானகூறுகளுள்ள அனேகஅம்புகளாலேமூடப்படுகின்ற அந்தப்புருஷசிரோஷ்டனுசல்யன் மலைபோல அசைவற்ற நின்றான் ; மேலும் அட்டஹாஸத்துடன் அந்தச்சஸ்திராவர்ஷத்தை யும் நாசஞ்செய்தான். வீர்யமுடையவனுஸஹதேவன் பிறகு ஓரம்பைக்கையிலெடுத்திக் கோபத்துடன் மதராஜனைக்குறித்து விடுத்தான். கருடனுக்கும் காற்றுக்கும்ஒப்பானவேகமுடைய அந்தஅம்பானது ஸகதேவனால் தொடுக்கப்பட்டவுடனே சல்யனுடையதேகத்தைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் வீழ்ந்தது. நன்றாகஅடிக்கப்பட்டித் துன்பத்தையடைந்த மகாரதனுசல்யன் தேர்நடுவிலேயே உட்கார்ந்துமூர்ச்சையடைந்தான். நகுலஸகதேவர்களால் யுத்தத்தில் நன்கு அடிக்கப்பட்டு (ரத்தத்தில்) அறியுமயங்விழ்ந்த அந்தமத்திராஜனை ஸாரதியானவன் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்து ரத்ததோடு (அவனை) வேறிடத்திற்குக்கொண்டுசென்றான். திருதராஷ்டிரபுத்திரர்கள் அனைவரும் புறங்காட்டிஒடுகின்ற மதராஜனுடைய ரத்தத்தைக்கண்டு மனவருந்தமுற்று, 'இது இனிஇல்ல' என்று எண்ணினார்கள். மஹாரதர்களான மாதரீபுக்திரர்கள் யுத்தத்தில் மாதுலனைஜயித்து மகிழ்ந்து சங்கங்களை ஊதினார்கள் ; வம்மநாதத்தையுஞ்செய்தார்கள். ஸந்தோஷமுற்றஅவ்விருவரும் உம்முடையஸனியத்தைக்குறித்து, தேவர்களான இரத்திரன், உபேந்திரன் இருவரும் அஸுரசேனையைக்குறித்து எதிர்த்துச்செல்வதுபோல எதிர்த்துவந்தார்கள்.

எண்பத்துநான்காவது அத்தியாயம்.

பீ ஷ்ட ம வ த ப ர் வ ம். (தோடீக்சி.)

(யுதிஷ்டிரார்மதலானஸ்களுடைய யுத்தம்.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் சூரியன்நடுப்பகலையடைந்திருக்கும்பொழுது சுருதாயுவை லக்ஷ்யம்வைத்துக் குதிரைகளைஓட்டினார். பிறகு, அவர், பகைவர்களை அடக்குகிறவனுக்கு சுருதாயுவைக் கணுக்கள்பதிவாயுள்ள கூர்மையான ஒன்பதுபாணங்களாலே விரைந்துஅடித்தார். மஹாவில்லாளியும் அரசனுமான அந்தஸ்ருதாயு, தம்முத்திரரால் தொடுக்கப்படும் அம்புகளைத்தடுத்து யுத்தத்தில் அவர்மீது ஏழுகளைக்ளைத்தொடுத்தான். அவ்வம்புகள் அவருடையகவசத்தையுடைத்து மஹாத்மாவான அவருடையதேகத்திலுள்ளபிராணன்களைத் தேடுகின்றவைபோல யுத்தத்தில் இரத்தத்தைப்பானம்செய்தன. மஹாபலசாலியான அந்தஸ்ருதாயுவினால் அதிகமாகஅடிக்கப்பட்ட பாண்டுபுத்திரரோ கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் வராஹகர்ணம்என்றிறபாணத்தினால் அரசனுக்குசுருதாயுவை மார்பிலடித்தார். பிறகு, தேராளிகளுட்சிறந்தவரான தர்மநந்தனர் மிக்கபலசாலியான சுருதாயுவினுடைய கொடியை வேறொருபல்லத்தினுலே (அறுத்து) எதத்தினின்று பூமியில் விரைவாகத் தள்ளினார். கொடிவிழுந்ததைக்கண்டு அரசனுக்குசுருதாயு பாண்டுநந்தனரைக் கூர்மைபுள்ள ஏழுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு தம்முத்திரரானயுதிஷ்டிரர் யுகாந்தகாலத்தில் பிராணிகளை எரிக்ககிறந்த தீயைப்போலக் கோபத்தால் நன்குஜ்வலித்தார். பாண்டுபுத்திரர்கோபமுற்றதைக்கண்டு தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ராக்ஷஸர்களும் மனத்தில்துன்பமடைந்தார்கள் ; உலகமும் மனக்குழப்பமுற்றது. ‘மிக்ககோபங்கொண்ட யுதிஷ்டிரராஜர் இப்பொழுது மூவுலகங்களையும்எரிக்கப்போகிறார்’ என்னும் இஃது எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் மனத்தில்தோன்றியது. அப்பொழுது யுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டிருக்கையில், ரிஷிகளும் தேவர்களும் உலகங்களுக்கு (அனிஷ்டம்) தணிவதிற்பொருட்டுப் பெரியஆசீர்வாதத்தைச் செய்தார்கள். கோபமூண்டஅந்தத்தர்மநந்தனரும், இரண்டுகடைவாய்களையும் நகிக்கொண்டு தம்சரீரத்தை யுகாந்தகாலத்திலுள்ள சூரியன்போலக் கோரமாகத் தரித்தார். பிறகு உம்முடையபடைகளெல்லாம் அந்த யுத்தரங்கத்தில் உயிரைப்பற்றி ஆசையற்றவைகளாயின. மிக்கபுகழையுடைய தர்மநந்தனர் தைரியத்தினால் அந்தக்கோபத்தையடக்கி

ஸ்ருதாயுவினுடையபெரியவில்லைக் கைப்பிடிஉள்ள இடத்தில் நன்கு அறுத்தார். பிறகு தர்மராஜர் வில்அறுக்கப்பட்ட சுருதாயுவை எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்தில் நாராசத்தினால் நடுமார்பில்பிளந்தார். அதிகபலசாலியான தர்மநந்தனார் மஹாத்மாவான அந்தச்சுருதாயுவினுடையகுதிரைகளை யுத்தத்தில் அம்புகளால் விரைவாகக்கொண்டு ஸாரதியையும் அப்படியே கொன்றார். அப்பொழுது சுருதாயு குதிரைகள் கொல்லப்பட்டரத்தத் தைவிட்டு இந்தஅரசருடைய ஆண்மையைக்கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாகஒடினான். சிறந்தவில்லாளியான அந்தஸ்ருதாயு யுத்தத்தில் தர்மபுத்திரரால் ஜயிக்கப்பட்டவுடன் துரியோதனனுடையசனியம்முழுவதும் புறங்காட்டி ஓடியது. தர்மபுத்திரரானபுதிஷ்டிமார் இவ்வாறு (சுருதாயுவை) ஜயித்து வாயைத்திறந்துகொண்டிருக்கும் காலன்போலிருந்துகொண்டு உம்முடையசேனைகளைக் கொன்றார். விருஷ்ணி குலத்தில்பிறந்த சேகிதானனோ அதிகர்களுள் சிறந்தவரானகிருபரன எல்லாஸனியங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அம்புகளால்மடினான். சாத்வானுடையகுமாரானகிருபரும் யுத்தத்தில் அவ்வம்புகளை (அம்புகளால்) தடுத்து யுத்தத்தில்முயற்சியுள்ள சேகிதானனைப் பாணங்களால் அடித்தார். பிறகு யுத்தத்தில்ஹஸ்தலாசுவமுள்ளகிருபாசாரியர் வேறொருபுல்லத்தினாலே சேகிதானனுடைய வில்லைஅறுத்து அவனுடையஸாரதியையும் தள்ளினார். அவர் சேகிதானனுடையகுதிரைகளையுங்கொண்டு இருபக்கத்திலுமுள்ளஸாரதிகளையுங்கொன்றார். ஸாத்வதன் தேரினின்று விரைவாகஇறங்கி ஒருகலையைக் கையிலெடுத்தான். கலையைத்தரித்தவர்களுள் உத்தமனான அந்தச்சேகிதானன் வீரர்களைக்கொல்லும் தன்மையுள்ள அந்தக்கலையினாலே கிருபருடையகுதிரைகளைக்கொண்டு ஸாரதியையும் தள்ளினான். கௌதமர் பூமியில்தின்றுகொண்டு சேகிதானன்மீது பதினாறம்புகளை விடுத்தார். அவ்வம்புகள் சேகிதானனைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில்பிரவேசித்தன. பிறகு சேகிதானன் கோபங்கொண்டு விருத்திரனுடையவதத்தில் நோக்கங்கொண்ட புரந்தரன்போல, கிருபருடையவதத்தையே விரும்பி அந்தக்கலையை மறுபடியும் எறிந்தான். வருகின்றதும் பளபளப்புள்ள தும்புரத்தின்களால் நடுவில்இழைக்கப்பட்டதுமான அந்தப்பெரியசுதாயுதத்தைக் கிருபர் அனேகஆயிரக்கணக்கான அம்புகளாலே தடுத்தார். சேகிதானன் பிறகு கோபத்தால் கத்தியைஉருவிக்கொண்டு அதிகலாகவத்துடனே கிருபாசாரியருடையபக்கத்தேநோக்கி ஓடிவந்தான். கிருபரும் வில்லை

யெறிந்துவிட்டு மிகுந்தஜாக்கிரதையுடன் கத்தியைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு அதிவேகத்துடனே அவ்னுடையபக்கத்தில் ஓடிவந்தார். பலமுள்ளவர்களும், உத்தமமானகத்தியைக் கையில்ஏந்தியவர்களுமான அவ்விருவரும், மிக்ககூர்மையுள்ள கத்திகளாலே ஒருவரையொருவர் வெட்டிக்கொண்டார்கள் பிறகு புருஷசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் கத்தியின்வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டு எல்லாப்பிராணிகளாலும் அடையப்பட்டிருக்கிறபூமியையஅடைந்து யுத்தம்செய்ததினால் மோஹமடைந்தவர்களும் மூர்ச்சையினால் களர்ச்சியடைந்த அங்கங்கையுடையவர்களுமானார்கள். பிறகு, யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட பீமஸேனன், அந்தநிலைமையடைந்திருக்கின்ற சேகிதானனைக்கண்டு நேசத்தினால் வேகத்தோடு அவ்னுக்கெதிராகஓடிவந்து எல்லாச்சையங்களுக்கும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே அவனைத் தன்றதத்தின்மீதேற்றிவைத்துக்கொண்டான். அவ்வாறே உம்முடையமைத்துனனும், சூரஹமானசகுனி ரதிகர்களுள்உத்தமரான கிருபரை விரைவாகத் தன்றதத்தில் ஏற்றிவைத்துக்கொண்டான். பிறகு, மிக்கவல்லமையுள்ள திருஷ்டகேது கோபங்கொண்டு ஸோம தத்தகுமாரனைத் தொண்ணூறுபாணங்களாலே மார்பில் விரைவாக அடித்தான். ஸோமதத்தகுமாரன் மார்பில்லைத்திருக்கின்ற அந்தப் பாணங்களாலே உச்சிப்போதில் நெணங்களாலே சூரியன் பிரகாசிப்பதுபோல அதிகமாகப்பிரகாசித்தான். பூரிஸ்ரவணோ யுத்தரங்கத்தில் மகாரதனுை திருஷ்டகேதுவை, உத்தமமானபாணங்களாலே ஸாரதியையும் குதிரைகளையும்கொன்று தேலையும்இழக்கச்செய்தான்; அவன்தேரிழந்ததையும் அவனதுகுதிரைகளும் ஸாரதியும்கொல்லப்பட்டதையும்கண்டு யுத்தத்தில் பெரியஅம்புமழையினால் அவனை மூடினான். உறுதியானமனமுள்ள திருஷ்டகேது, அந்தரதத்தைவிட்டுச் சதாரீகனுடையரதத்தின்மீதேறினான். ரதிகர்களான சித்திரஸேனனும் விகர்ணனும் துர்மர்ஷணனும் பெருங்கவசங்களையணிந்து ஸுபத்திராபுத்திரனுை அபிமன்யுவைவிர்த்து ஓடினார்கள். பிறகு, வாதம்பித்தம் கபம்ன்னும்முன்றோடு சரீரத்திற்கு யுத்தம் எவ்வாறுநேருமோ அவ்வாறே அபிமன்யுவுக்கு அம்மூவர்களோடு கோரமாயுத்தம் நடந்தது. புருஷசிரேஷ்டனுை அபிமன்யுவானவன் பெரும்போரில் உமதுகுமாரர்களை ரதங்களையிழந்தவர்களாகச்செய்து அப்பொழுது பீமனுடையவார்த்தையைநினைத்துக்கொண்டு அவர்களைத் தான்கொல்லவில்லை. பிறகு, யானைகளின்மீதும் குதிரைகளின்மீதும் ரதத்தின்மீதும் ஏறிச்செல்லுகிற அனேகநூற்றுக்கணக்கான அரசர்களாலே

சூழப்பட்டவரும் தேவர்களாலும் நெருங்கமுடியாதவரும் உமதுகுமாரர்களைக்காப்பாற்றுவதற்காக, பாலனும் தனியாயிருப்பவனும் மகாரதனுமான அபிமன்யுவை லக்ஷ்யம்வைத்து விடாவாகவருகின்றவருமான பீஷ்மரைக்கண்டு குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனன் வாஸுதேவரைப்பார்த்து, 'ஹ்ருஷீகேசரே! ரதங்கள் மிகுதியாயிருக்குமிடத்திற்குக் குதிரைகளை ஓட்டும். மாதவரே! செளர்யமுள்ளவர்களும் அஸ்திவித்தையில் பாண்டியமுள்ளவர்களும் யுத்தத்தில் அடங்காதமதங்கொண்டவர்களான இவர்களைவரும் நம்முடையசேனையைக் கொல்லாவண்ணம் (நம்முடையகுதிரைகளை) நடத்தும்' என்று சொன்னான். அளவுபடந்தபராக்கிரமமுள்ள அர்ஜுனன் இவ்வாறுசொல்ல, அந்தவாஸுதேவர் வெண்மையான குதிரைகளோடுகூடின (அந்த) ரதத்தை யுத்தத்தில் ஓட்டினார். அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களை லக்ஷ்யம்வைத்துப் புறப்பட்டகாரணத்தினாலே உம்முடைய ஸைனியத்தில் பெரிய ஆரவாரம் உண்டாயிற்று. அர்ஜுனன் பீஷ்மரைக்ஷிக்கின்ற அந்தஅரசர்களைநாடி ஸுசர்மாவைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனத்தை உரைக்கலானான். 'உன்னை நான் போர்வீரர்களுள் மிகச்சிறந்தவனென்றும் பூர்வவையிரென்றும் அறிவேன். அநியாயச்செய்கையினுடைய மிகநல்காடியபயனுடை இப்பொழுது உன்னால் அடையப்பட்டது; பார். முன்மரித்தவர்களுடைய உண்பிதாமகர்களை இப்பொழுது உனக்குக் காண்பிக்கப்படுபாடுமேன்' என்றான். இவ்வாறுசொல்லுகின்றவனும் பகைவர்களை அழிக்கின்றவனுமான அந்தஅர்ஜுனனுடைய குரூரமானவார்த்தையைக்கேட்டு ரதயுகபதியான ஸுசர்மாவானவன் அர்ஜுனனைப்பார்த்து நல்லதையோகெட்டதையோ ஒன்றையும் சொல்லவில்லை. மஹாரதனாகசர்மா அநேக அரசர்களால் சூழப்பட்டவனாக வீரனான அர்ஜுனனை எதிர்த்துவந்து முன்புறத்திலும் பின்புறத்திலும் இரண்டுவிடாப்பக்கங்களிலும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் உமதுபுத்திரர்களுடன்சேர்ந்து யுத்தத்தில் அவனைச்சூழ்ந்துகொண்டு மேகங்கள்சூரியனைமூடுவதுபோல அம்புகளால் மூடினான். பிறகு, யுத்தகளத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் ரக்தவெள்ளத்துடன்கூடின மிகப்பெரியயுத்தம் நடந்தது.

எண்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்.

பீ ஷ ம வ த ப ர் வ ம். (தேவர்கீரி.)

(ஸங்கீதஸூத்திரவண்ணம்.)

பலசாலியான அந்தத்தனஞ்சயன் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டவனாகக் காலால் மிதிக்கப்பட்ட ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டு யுத்தத்தில் மஹாரதர்களுடைய பாணங்களைப் பாணத்தால் பலாத்காரமாகத் துண்டாக்கி அவர்களுடைய விற்களையும் வெட்டியெறிந்தான். மஹாத்மாவான அர்ஜுனன் அவர்கள் மிகுதியில்லாமல் நாசமடையவேண்டுமென்றெண்ணி யுத்தத்தில் வீரமுடையவர்களான அந்த அரசர்களுடைய அப்படிப்பட்டவிற்களை ஒருகூடினத்தில் துண்டித்துச் சரங்களால் (அவர்களனைவரையும்) ஒரேஸமயத்தில் அடித்தான். இந்திரபுத்ரனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்படும் அந்த அரசர்கள் ரத்தத்தினால் நன்கு பூசப்பட்டும் சரீரம்பிளக்கப்பட்டும் தலைகள்கீழே வீழ்த்தப்பட்டும் கவசங்களும் சரீரங்களும் அறுக்கப்பட்டும் உயிரையிழந்து விழுந்தார்கள். பார்த்தனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்பட்டவர்களும் விசித்திரரூபமுள்ளவர்களுமான மன்னர்கள் பூமியை அடைந்தவர்களாக ஒரேஸமயத்தில் நாசமடைந்தார்கள். போரில் கொல்லப்பட்ட அந்தராஜபுத்திரர்களைக்கண்டு திரிகர்த்தராஜன் ரதத்தோடு விரைவாகச்சென்றான். பிறகு, அந்தராதிகர்களுடைய பின்புறத்தைப் பாதுகாக்கின்ற வேறுமுப்பத்திரண்டு வேந்தர்கள் பார்த்தனையெதிர்த்துவந்து அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு, பெரியசபத்துடன் கூடினவர்களை நாடுவோரையிடம்படிசெய்து, மேகங்கள் நீர்த்தாரைகளை மலையில்பொழிவதுபோல அம்புமயமானபெருமழையைப் பார்த்தன் மீது பொழிந்தார்கள். தனஞ்சயன் சரக்கூட்டங்களின்மாரியால் நன்குபிடிக்கப்பட்டுக் கோபங்கொண்டு எண்ணெயிட்டுத்தீட்டப்பட்ட அறுபதுபாணங்களாலே அந்தப் பின்புறம்காக்கின்ற வீரர்களையும் கொன்றான். கீர்த்திமானான அர்ஜுனன் யுத்தாங்கத்தில் அந்தராதிகர்களை ஜயித்து மனக்களிப்படைந்தான். பிறகு, அர்ஜுனன் சேனைகளை நாசம்செய்துவிட்டுப் பீஷ்மரைக்கொல்லச்சென்றான். திரிகர்த்தராஜன் மஹாபலசாலியான அர்ஜுனனாலே அவர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் அந்த அரசர்களைமுன்னிட்டுக்கொண்டு பார்த்தனைக் கொல்வதன்பொருட்டு விரைவாகச்சென்றான். அஸ்திரதாரிகளுட்கிறந்த அர்ஜுனன் ஸுசர்மாவினால் எதிர்க்கப்பட்டதைக்கண்டு, சிகண்

டியைமுதன்மையாகக்கொண்ட அந்தவீரர்கள் கூர்மையான ஆயுதங்களைக்கையில்லக்கொண்டு அர்ஜுனனுடையரத்தத்தைக்காக்கக்கருதி அதனை நோக்கி வந்துசேர்ந்தார்கள். வில்லாளியானபார்த்தனும் திரிகர்த்த ராஜனோடுகூடிய அந்தவீரபுருஷர்கள் தன்னையெதிர்த்துவருவதுகண்டு காண்டவத்தினின் றுவடுபடும் கூர்மையானபாணங்களாலே யுத்தத்தில் அவர்களை நாசஞ்செய்து பிஷ்மரைநோக்கிச்செல்லஎண்ணித் துரியோதனனையும் ஸைந்தவன்முதலான அரசர்களுையும் பார்த்தான். வீரனும் முடிவற்றவீரயமுடையவனும் பெரியபிரதாபமுள்ளவனும் பயங்கரமானபலமுள்ளவனும் உதாரமனமுள்ளவனும் அம்புகளையும் வில்லையும் கையில்லக்கொண்டவனுமான தனஞ்சயன் நன்றாக எதிர்க்கின்ற வீரர்களை நாலாபக்கத்திலும்தடுத்துப் பலத்தோடு ஒருமுகுத்தகாலம் யுத்தம்செய்து துரியோதனராஜனையும் ஜயத்ரதன்முதலான அரசர்களையும் விட்டுவிட்டுப் பிறகு கங்காபுத்திரரானபிஷ்மரைநோக்கிச் சென்றான். அந்தப்பிஷ்மரும் யுத்தத்தில் அஸ்தரங்களில் நல்லபயிற்சியுள்ளவர்களும் (பலத்தினால்) மிக்கமேன்மைபெற்றவர்களுமான பாண்டவசேனையிலுள்ளரதிகர்களைக்கண்டு யுத்தமுனையில் (அவர்களை) விட்டுவிட்டுப் பிறுதையின்புத்திரனான அர்ஜுனனையே வேகத்தோடு மறுபடியும் எதிர்த்துவந்தனர். அதிசுபலசாலியும் மஹாத்மாவும் முடிவற்ற கீர்த்திபெற்றவருமான யுதிஷ்டிரரும் கோபமுண்டவராக விரைவுடனே யுத்தத்தில் தமக்குப்பாகமாகக்கொடைத்திருக்கின்ற மத்ராஜனான சல்யனைவிட்டுவிட்டு மாதிரிபுத்திரர்களோடும் பீமனோடும்சேர்ந்து யுத்தம்செய்வதன்பொருட்டுச் சந்தனுபுத்திரரானபிஷ்மரை அடைந்தார். பற்பலவிதமாகயுத்தம்செய்யும்ஸாமர்த்தியமுடையவரும் மஹாத்மாவும் கங்காபுத்திரரும் சந்தனுகுமாரருமான அந்தப்பிஷ்மர் மஹாரதிகர்களுட்சிறந்த பாண்டுபுத்திரர்களைவராலும், ஒன்றுசேர்ந்த (ஆயுதங்களைப்) பிரயோகித்தும் (சிறிதும்) துன்பமுறும்படி செய்யப்படவில்லை. பிறகு ஸத்தியஸந்தனும் அத்யுக்ஞமானபலமுடையவனும் நல்லமனமுள்ளவனும் அரசனுமானஜயத்ரதன் யுத்தத்தில் (சத்துருக்களிடம்)வந்து அந்தமஹாரதிகளுடையவிற்களைத் தன்னுடையசிறந்தவில்லினால் பலாத்காரமாக அறுத்தான். யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டவனும் கோபமாகிறவிஷமுள்ளவனும் மிக்கஉறுதியுள்ளவனுமான துரியோதனன் நெருப்புப்போலப்பிரகாசிக்கின்ற அம்புகளாலே யுதிஷ்டிரரையும் பீமசேனனையும் நகுலஸஹதேவர்களையும் அர்ஜுனனையும் மாதவரையும் அடித்தான். மிகவும் விருத்தியடைந்திருக்கின்ற கோபத்தை யுடையவைகளும் ஒன்றுசேர்ந்தவைகளுமான அஸுரக்கூட்டங்கள்

லே தேவர்கள் எவ்வாறு அடிக்கப்பட்டார்களோ அவ்வாறே ஒருபாறலும் சல்யனாலும் சலனாலும் அங்ஙனமே சித்திரஸேனனாலும் யுத்தத்தில் அம்புகளால் அவர்களடிக்கப்பட்டார்கள். கோபமூண்ட மஹாத்மாவான யுதிஷ்டிரராஜர், பீஷ்மரால் யுத்தத்தில் 'சிகண்டியினுடைய ஆயுதங்கள் அறுக்கப்பட்டதுகண்டு அவனைப்பார்த்துக் கோபத்துடன் கூறலானார்.

‘சிகண்டியே ! ‘நிர்மலமான சூரியனுடையவர்ணம்போன்றவர்ணமுடைய பாணஸமூகங்களாலே மஹாவிரதத்துடன்கூடின அந்தப்பீஷ்மரை நான் கொல்லுவேன். ஸத்யமீகச்சொல்லுகிறேன்’ என்று நீ உன்பிதாவுக்கு முன்னிலையில் என்னைப்பார்த்துச் சொல்லிப் பிரதிஜ்ஞஞசெய்தாய். நீ பீஷ்மரைக்கொல்லாமையால் அவ்விதமான பிரதிஜ்ஞையைப் பயனுள்ளதாகச்செய்யவில்லை. வீர ! நீ இந்தயுத்தத்தில் வீண் பிரதிஜ்ஞையைச்செய்தவனாகாதே. உனக்குரிய தர்மத்தையும் குலத்தையும் கீர்த்தியையும் காப்பாற்றிக்கொள். பயங்கரமானவேகமுள்ளவரும் அதியுக்கிரமானவேகமுள்ள பாணஸமூகங்களாலே என்னுடையசேனைக்கூட்டமனைத்தையும் ஒருகூணத்தில் தவிக்கச்செய்தின்றவரும் காலத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட காலன்போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பார். அறுக்கப்பட்டனில்லை யுடையவனும் யுத்தத்தில் விருப்பமில்லாதவனும் யுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரால்தொல்வியடைவிக்கப்பட்டவனுமாகிப் பந்துக்களையும் ஸஹோதார்களை யுரிமூந்து நீ எவ்விடம் செல்லப்போகிறாய் ? இவ்வண்ணமிருப்பது உனக்குத்தகாது. துருபதகுமார ! முடிவற்றவீர்யத்துடன்கூடின அந்தப்பீஷ்மரையும் முறியஅடிக்கப்பட்டு இவ்வாறுசுலுக்கின்ற சேனையையும்பார்த்து நிச்சயமாக நீ பயந்துகொண்டிருக்கிறாய். அதனால் உன் முகத்தினுடைய தேஜஸ் சந்தோஷமின்மையைக் காட்டுகிறது. வீர ! நன்றாகத் தொடங்கப்பட்டிருக்கிற மஹாயுத்தத்தில் வீரபுருஷனுதனஞ்சயன்பின்புறத்தில் நிற்குங்கால் பூமியில் பீஷ்மரைக்காட்டிலும் பிரவித்திபெற்றவனான நீ எப்படி பயத்தை இப்பொழுது பாராட்டலாம் ?’ என்றார். மஹாபலசாலியான அந்தச்சிகண்டியானவன் கொடுமையானதும் பிரதிஜ்ஞைதவறியதைத் தெரிவிப்பதுமான தர்மராஜருடையவார்த்தையைக்கேட்டு நின்றதையறினென்று பீஷ்மருடையவகுத்தின்பொருட்டு மிகவிரைந்தான். அதிகமானவேகத்துடனே பீஷ்மரைநோக்கி வருகின்ற அந்தச்சிகண்டியைச் சல்யன் கோரமானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாததுமான அஸ்திரத்தினாலே தடுத்தான். மஹேந்திரனுக்கொப்பான பிரபாவத்தையுடைய அந்தத்துருபதகுமாரனும்

நன்குமீரயோசிக்கப்பட்டதும் ஊழித்திப்போன்ற ஒளியுள்ள துமான அஸ்திரத்தைக்கண்டும் புத்திமயக்கத்தையடையாமல் பெரியவில்லைக் கையிற்பிடித்து அம்புளாமல் அந்த அஸ்திரத்தைத்தடுத்துக்கொண்டு அவ்விடத்திலேயேகின்றான்; பிறகு சிபண்டி அந்த அஸ்திரத்தைத் தடுக்கக்கூடியதும் உக்கிரமான வேறொரு வாருணஸ்திரத்தை எடுத்தான். வாருணஸ்திரத்தினால் பிளக்கப்படும் அந்த ஆக்னேயாஸ்திரத்தை ஆகாயத்திலிருக்கின்ற மீதவர்களும் அரசர்களும் கண்டார்கள். மஹாத்மாவும் வீரநுமானபீஷ்மரோ அஜமீடனுடைய குலத்தில்தான் றியவரும் பாண்டுமாரருமான யுதிஷ்டிராஜனுடைய ஆச்சரியகரமான வில்லையுங்கொடியையும் அறுத்து விம்மநாதம்செய்தார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் பயமடைந்திருப்பதைக்கண்டு பீமஸேனன் பாணத்துடன் கூடிய வில்லைப்போட்டுவிட்டுக் கதையைக்கையிலெடுத்துக்கொண்டு ஜயத்ரதனைக்குறித்து யுத்தரங்கத்தில் காலால்நடந்தே எதிர்த்துச்சென்றான். வேகத்துடன் வருின்றவனும் கதையைஏற்றியவனுமான அந்தப் பீமஸேனனை ஜயத்ரதன் கோரமானவைகளும் யமதண்டம்போன்றவைகளுமான கூர்மையான ஐந்துபாணங்களாமல் எல்லாப்பக்கங்களிலும் அடித்தான். பலமுள்ளவனும் குரோதத்தால் மூடப்பட்ட மனமுள்ளவனுமான அந்தப் பீமஸேனன் பாணங்களைக்கவனியாமல் (பலத்தில்) நன்றாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற விர்தராஜனுடைய குதிரைகளை யுத்தத்தில் நாற்புறங்களிலும் அடித்தான். பிறகு, நிகரில்லாத பிரபாவத்தையுடையவனும் தேவராஜன்போன்றவனுமான உம்முடையகுமாரன், பீமஸேனனைப்பார்த்து அவனைக்கொல்வதின் பொருட்டு அஸ்திரத்தைக்கையில்எடுத்து மதத்துடன் விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். ஜயத்ரதன் பீமனிடத்தினின்றண்டானபயத்தினால் மயக்கமுற்ற மனமுள்ளவனாகி அங்கு யுத்தம்செய்வதினின்றும் பயந்து குதிரைகள் நாசம்செய்யப்பட்ட அந்தரத்தைவிட்டுவிட்டுச் சகுனியுடன் குரராஜனிருக்குமிடம்சென்றான். பிறகு, பீமனும் விரைவாகவிம்மநாதம்செய்து ஜயத்ரதனைவெருட்டிக் கதாயுதத்துடன் எதிர்த்தான். பீமனாலே யமதண்டம்போன்ற அந்தக்கதாயுதம் தூக்கப்பட்டதுகண்டு நாற்புறத்திலுமுள்ள அந்தக்கௌரவர்களைவரும் நெருங்கியதும் நன்றாக அடிப்பதும் அதிபயங்கரமானதும் புத்திமயக்கத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான அந்தயுத்தத்தில் கதாயுத்தினுடைய உக்கிரமானவீழ்ச்சியை விலக்கிக்கொள்ளாண்ணி உமது புத்திரனைவிட்டு ஒடிவிட்டார்கள். பிறகு, மயங்காதமனமுள்ள சித்ரஸேனன் பெரியகதாயுதம் எதிரில்வருகின்றதைக்கண்டு யுத்தகளைத்

தில் ரதத்தையிட்டுவிட்டுக் காலாளாகவே சுத்தியையும் பெரிதான கேடகத்தையுங்கையில்லாண்டு மலேரினுடையதுனியினின்று குதிக் கின்றவியம்மம்போலத் துள்ளி வேறோரிடத்தை அடைந்தான். அந் தக்கதாயுதமும் யுத்தத்தில் மிக்கஆச்சரியகரமாயுள்ள ரதத்தையடை ந்து குதிரைகளையும் ஸாரதியையுமுடைய அந்தரதத்தைநாசம்செய்து ஜ்வலிக்கின்றபெரியஎரிநகரத்திரம் ஆகாயத்தினின் றுநழுவிப் பூமியில் விழுவதுபோலப் பூமியில்விழுந்தது. மிக்கபெரியஆச்சரியகரமாயுள்ள உமதுபுத்திரனுடைய அவ்விதசொளாயத்தைக்கண்டு உம்மைச்சேர்ந் தவர்களனைவரும் மிகுந்தஸந்தோஷமடைந்து வியம்மநாதம்செய்தார் கள். நானாபக்கங்களிலும் ஒன்றுகூடிப் புகழவும்புகழ்ந்தார்கள்.

எண்பத்தாறாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தொடர்கி.)

(ஸங்குலயுத்தவண்ணம்.)

ரதத்தையிழந்தவனும் கீர்த்திசாலியுமான அந்தச் சித்ரஸே னனை உமதுபுத்திரனுனவிகர்ணன் தன்ரதத்தில் ஏற்றிலைவத்துக்கொ ண்டான். கைகலந்த அந்தஸங்குலயுத்தம் அவ்வாறுநடந்துவருமா லில், சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் விரைவாக யுதிஷ்டிரரைஎதிர்த்து ஸமீ பத்தில்நெருங்கினார். பிறகு, ரதங்களோடும் யானைகளோடும் குதி ரைகளோடுங்கூடின ஸ்ருஞ்சயர்கள் மிக்கநடுக்கமுற்றார்கள்; யுதிஷ்டி ரரை மிகுப்பினுடையவாயை அடைந்தவரென்றும் எண்ணினார்கள். குருவம்சத்திலுதித்தவரும் பிரபுவுமானயுதிஷ்டிரரும் நகுலஸஹதே வர்களோடு பெரியவில்லைக்கையிற்கொண்டவரும் புருஷசிரேஷ்டரும் சந்தனுபுத்திரருமானபீஷ்மரைக்குறித்துச் சென்றார். பிறகு பாண் டவர் யுத்தத்தில் ஆயிரம்பாணங்களை நன்குதொடுத்துக்கொண்டு மேகம் சூரியனைமூடுவதுபோலப் பீஷ்மரை நன்றாகழுடினார். அந்த யுதிஷ்டிரரால் தூறுதூறுகவும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் நன்குதொடுக் கப்படும்அம்புத்திரைக்களைப் பீஷ்மர் ஏற்றுக்கொண்டார். பீஷ்மரால் விடப்படும்அம்புத்திரைகள் ஆகாயத்தில் பகலிளுடையகூட்டங்கள் போலக் காணப்பட்டன. யுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் அரைநிமிஷத்திற்குள் குந்திபுத்திரரைப் பாணஸமூஹத்தால் கண் ணிற்குப் புலப்படாதபடிச்செய்தார். பிறகு ராஜாவானயுதிஷ்டிரர் கோபங்கொண்டு மஹாபலசாலியானபீஷ்மரீது ஸர்ப்பத்திற்குஞ்ப

பானஒருநாராசத்தைப் பிரயோகித்தார். யுத்தத்தில் அவருடையவில்லி
 னின்றுவிடுபட்ட அந்தநாராசமானது தம்மை வந்து நாடுவதற்குள்,
 மகாரதரானபீஷ்மர் அதனை ஒருகூர்ப்பாத்தினால் துண்டாக்கினார்.
 பீஷ்மர் ரணகளத்தில் காலனுக்குட்பான அந்தநாராசத்தை அறுத்துக்
 கௌரவேந்திரரான யுதிஷ்டிரருடைய பொன்னணிகன்பூண்ட குதி
 ரைகளையுங்கொன்றார். தர்மராஜனுடையயுத்திரரான யுதிஷ்டிரர் குதி
 ரைகள்சொல்லப்பட்ட ரதத்தைவிட்டு மஹாபலசாலியான நகுல
 னுடையரதத்தில் விரைவாக ஏறிக்கொண்டார். சத்துருப்பட்டணங்
 களைஜயிக்கின்றபீஷ்மர் மிகுந்தகோபமூண்டு யுத்தத்தில் அப்பொழுது
 நகுலஸஹதேவர்களைநாடி அவர்களை அம்புகளால் முடினார். பீஷ்மரு
 டையபாணத்தால் அவ்விருவரும் மிகப்பிடிச்சுப்பட்டதுகண்டு தர்ம
 ராஜர் பீஷ்மரைக்கொல்லவேண்டுமென்கிறாண்ணத்தால் அதிககவலை
 யுற்றார். பிறகு யுதிஷ்டிரர் தமக்குவிதேயர்களான அந்தஅரசர்களை
 யும் ஸ்நேகிதர்களுடையகூட்டங்களையும் பார்த்து, 'சந்தனுயுத்திரரான
 பீஷ்மரை நீங்களனைவரும் கொல்லுங்கள்' என்று வலினார். பிறகு,
 அந்தஅரசனைவரும் பார்த்தருடையவார்த்தையையுக்கேட்டுப் பெரிய
 தோர்க்கூட்டத்தோடு பிதாமஹரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். உம்மு
 டையபிதாவானதேவவிரதர் (வீரர்களால்) நான்குபக்கங்களிலும்
 சூழப்பட்டவராகத் தலுவினால் மகாரதர்களைத்தள்ளி விளையாடினார்.
 காட்டில் மிருகங்களினுடையமத்தியத்தில் பிரவேசித்துச் சிங்கக்குட்டி.
 எவ்வாறுஸஞ்சரிக்குமோ அவ்வாறு யுத்தத்தில்ஸஞ்சரித்துக்கொண்டி
 ருக்கிற அந்தப்பீஷ்மரைப் பார்த்தார்கள் பார்த்தார்கள். யுத்தத்தில்
 வீரர்களை அதட்டுகின்றவரும் அம்புகளால் பயப்படுத்துகின்றவரு
 மான பீஷ்மரைக்கண்டு விம்மத்தைக்கண்ட மான்கூட்டங்கள்போல
 எல்லோரும் நடுங்கினார்கள். பாரதரே ! உலர்ந்தகாட்டைக்கொளுத்த
 விருப்பமுள்ளதும் காற்றுடன்கூடினதுமான நெருப்பினுடையகதி
 எவ்விதமோ அவ்விதம் பரதசிரேஷ்டரான பீஷ்மருடையகதியை
 யுத்தத்தில் கூத்திரியர்கள் கண்டார்கள். பீஷ்மர் யுத்தத்தில் தேர்
 வீரர்களுடையதலைகளை, பக்குவமான பனம்பழங்களை ஸமர்த்தனை
 ஒருமனிதன் பனைமரங்களினின்று அடித்துத்தள்ளுவதுபோல அடித்
 துத்தள்ளினார். விழுகின்றகற்களுடைய சப்தம்போலப் பூதலத்தில்
 விழுகின்றதலைகளாலே நெருங்கினசப்தமானது உண்டாயிற்று. அவ்
 வாறு மிக்கநெருக்கமுற்றதும் பயங்கரமுமான அந்தயுத்தம் நடக்கை
 யில் எல்லாஸைனிகர்களுக்குமே பெரிதானகைகலந்தயுத்தம் நடந்தது.
 அந்தவ்யூஹங்கள் உடைந்திருக்கையில் கூத்திரியர்கள் பரஸ்பரம்

யுத்தத்துக்காக ஒருவரையொருவர் அழைத்துக்கொண்டு நின்றார்கள். சிகண்டியோ பாதகுலத்தில்பிறங்கவர்களுக்குப் பிதாமஹானபீஷ்மலோ வேகத்தோடு எதிர்த்து ஓடிவந்து, 'நில்லும், நில்லும்' என்று சொன்னான். பிறகு, பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அந்தச்சிகண்டியை அலகூழயம் செய்து அவனுடையஸ்திரீத்தன்மையை நினைந்து ஸ்ருஞ்சயர்களை நோக்கிக் கோபங்கொண்டுசென்றார். ஸ்ருஞ்சயர்களோ பிறகு மஹா யுத்தத்தில் ஸந்தோஷமுள்ளவரான பீஷ்மரைக்கண்டு சங்கத்வணிகளையும் பற்பலவிம்மநாதங்களையும் செய்தார்கள். சூரியன் மேற்குத்திசையைநாடிநோக்கவே, பிறகு ஒன்றோடொன்று எதிர்த்துத்தாக்குகின்ற ரதங்களோடும் யானைகளோடுகூடினபோர் தொடங்கியது. பிறகு பாஞ்சாலகுமாரான திருஷ்டத்யும்னனும் மஹாரதனுஸாத்யகியும் சக்திகள் தோமரங்களுடையவாஷங்களால் சத்துருஸையத்தை அதிகமாகத்துன்பமடையச்செய்து யுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களை அனேகசஸ்திரங்களால் அடித்தார்கள். யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் உத்தமமானபுத்தியைச்செலுத்தி யுத்தத்தைவிட்டுவிடவில்லை. உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்திற்குத்தக்கபடி (பகைவர்களைக்)கொன்றார்கள். மஹாத்மாவானத்ருஷ்டத்யும்னனாலே யுத்தத்தில் அடிக்கப்படுகின்ற மஹாபலசாலிகளான உம்மைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களுக்கு அத்தருணத்தில் பெரிதானபுத்தம்நடந்தது. உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுடைய கோரமான அந்த்வணியைக்கேட்டு மஹாரதர்களும் அவந்திதேசத்தரசர்களான விந்தானுவிந்தர்கள் த்ருஷ்டத்யும்னனை எதிர்த்துவந்தார்கள். மஹாரதர்களான அவ்விருவரும் விரைவுடன் அவனுடைய குதிரைகளைக்கொன்று சரமாரியினால் அவனை புடினார்கள். பிறகு, மஹாபலசாலியான த்ருஷ்டத்யும்னன் ரதத்தினின்று வேகமாகத் துள்ளிக்குதித்து மகாத்மாவானஸாத்யகியினுடையரதத்தில் விழுவதாக ஏறினான். பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர் பெரியசேனாரினால்சூழப்பட்டிச்சத்துருக்களைத் தபிக்கச்செய்கின்றவர்களும் கோபங்கொண்டவர்களுமான அவந்திதேசத்தரசர்களானவிந்தானுவிந்தர்களை யுத்தத்தில்எதிர்த்தார். அவ்வாறே உம்முடையபுத்திரனும் எல்லாவிதமான முயற்சியோடும் விந்தானுவிந்தர்களை யுத்தத்தில் சூழ்ந்துநின்றான். கூத்திரியர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனனும் கோபங்கொண்டவனாகி யுத்தத்தில் வஜ்ராயுதத்தைக்கையிற்கொண்ட இந்திரனுடன் அஸுரர்களோடுபோர் புரிந்ததுபோல கூத்திரியர்களோடு போர்புரிந்தான். உம்முடைய புத்திரனுக்குப் பிரியத்தைச்செய்கின்ற துரோணரோ யுத்தத்தில்

கோபங்கொண்டு நெருப்பானது பஞ்சக்குவியலோரிப்பதுபோல எல்லாப்பாஞ்சாலர்களையும் எரித்தார். துர்யோதனனைத்தலைவனாகக்கொண்ட உம்முடையபுத்திரர்கள் ரணகளத்தில் பீஷ்மரைச்சூழ்ந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடன் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு துர்யோதனராஜன் சூரியன்செந்நிறமுடையவனாகையில் உம்மைச்சேர்ந்தவர்களைவலையும்பார்த்து, 'விரைவுசெய்யுங்கள்' என்றுசொன்னான். அவர்கள் (ஒருவராலும்) செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்துகொண்டு அவ்வாறபோர்புரியச் சூரியனும் அஸ்தகிரியையடைந்து பிரகாசியாமலிருக்க ஒருகூழைத்திருள் இரவின்கொடக்கத்தில் மர்தவெள்ளங்களால் அலைமோதுகின்றதும் நரிக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டிருப்பதுமான கோரமான நதியானது பெருகஆரம்பித்துவிட்டது. கோரமானஅந்தயுத்தமானது அமங்கலகரமானதுள்ளநிகளாலும் பயங்கரமானசப்தத்தை வெளியிடுகின்றபூதங்களுடையகூட்டங்களாலும் நெருங்கியதாயிற்று. ராக்ஷஸர்களும் பிசாசங்களும் மாம்ஸங்களைப்பூஜிக்கின்ற மற்ற ஜந்துக்களும் நூறுநூறுசுவம் ஆயிரமாயிரமாகவும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் காணப்பட்டன. பிறகு, ஆர்ஜுனன் காலாட்படைகளுடைய ஸுசர்மாவை முதன்மையாகக்கொண்ட அந்தஅரசர்களை ஸேனமத்தியத்தில் ஜயித்துத் தன்சேனைதங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் சென்றான். அவ்வாறே குருகுலத்தில்பிறந்தயுதிஷ்டிரராஜரும் இரண்டு ஸபேராசர்களுடன் இரவில் சேனையினுக்குழாப்பட்டுத் தம்சேனை தங்கியிருக்குமிடம் சென்றார். பீமஸேனனும் துர்யோதனனைமுதன்மையாகக்கொண்ட மதிகர்களை யுத்தத்தில்ஜயித்துப் பிறகு தன்ஸேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் சென்றான். துர்யோதனராஜனும் மஹாயுத்தத்தில் சந்தனுபுத்திரான பீஷ்மரைச்சூழ்ந்துகொண்டு விரைவாகத் தன்சேனை தங்கியிருக்குமிடத்தைக்குறித்துச் சென்றான். துரோணர், துரோணபுத்திரர், கிருபர், சல்யன், ஸாத்வதனனக்ருதவர்மா இவர்கள் எல்லாஸையத்தையும் நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு படைவீட்டுக்குப்போய்ச்சேர்ந்தார்கள். அவ்வாறே ஸாத்யகியும் பாஷதனனக்ருஷ்டத்யுமனனும் யுத்தத்தில் போர்வீரர்களைச்சூழ்ந்துகொண்டு தங்களுடையபடைவீட்டை நாடினார்கள். இராக்காலத்தில் இவ்வாறு ஒன்றுகூடியிருக்கின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவர்களான இந்தவீரர்களும் பாண்டவர்களும் (தங்கள் தங்களுடைய படைவீடுகளைநோக்கிச்)சென்றனர். பிறகு, பாண்டவர்களும் அவ்வாறே கௌரவர்களும் தத்தம்பாசமையைஅடைந்து ஒருவரைஒருவர் உபசரித்துக் கொண்டு வலித்தார்கள். பிறகு புகழ்பெற்றகூர்கள் எல்லோரும்

சேனைகளுக்குப்பாதுகாவலை ஏற்படுத்திச் சாஸ்திரங்களில் சொல்லியபடி காவற்படைகளை அமைத்து உடலில்லாதத்திருக்கும் ஆயுதங்களைப் பிடுங்கிப் பற்பலஜலங்களால் ஸ்நானம் செய்து மங்களாசீர்வசனங்கள் செய்யப்பெற்றும் வந்திகளால்ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டும் ஸங்கீதத்வனியோடும் நான்குவிதவாத்யகோஷத்தோடும் உல்லாஸமாகப் பொழுதுபோக்கினார்கள். ஒருமுகூர்த்தகாலம் அதுமுழுவதும் ஸ்வர்க்கத்திற்கொப்பாக இருந்தது. மஹாரதர்கள் அவ்விடத்தில் யுத்தவிஷயமானவார்த்தைஒன்றையும் பேசவில்லை. அவ்விடத்தில் களைத்திருக்கின்ற ஜனங்களோடு கூடியவையும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கியவையும் நன்றாக உறங்குகின்றவையுமான அந்த இரு திறத்துச்சேனைகளும் இராக்காலத்தில் பார்ப்பதற்கு ரமணியமாக இருந்தன.

ஏழாவது நாள் புத்தம் முடிந்தது.

எண்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த பர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(இரண்டுசேனைகளும் அணிவகுத்து வந்திருந்தது.)

வேந்தரே! அரசர்களும் கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஸாகமாக நித்திரை செய்து அன்றிரவுசென்றதும் மீண்டும் யுத்தத்திற்காகப் புறப்பட்டார்கள். பிறகு, யுத்தத்திற்காகப் புறப்படுகின்ற அந்த இரண்டுசேனைகளிலும், கரைகடந்துபொங்கிவருகிற இரண்டுகடல்களில் ஒலி உண்டாவதுபோலப் பேரொலியுண்டாயிற்று. பிறகு, துர்யோதனராஜன், சித்ராஸேனன், விவிம்சதி, ரதிகர்களுள் சிறுஷ்டரான பீஷ்மர், பிராம்மணரான பாரத்வாஜர் இவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து மிகுந்த முயற்சி புள்ளவர்களாகிக் கவசம்பூண்டவர்களான பாண்டவர்களை நோக்கிக் கௌரவர்களுடைய பெரும்படையை அணிவகுப்பதின் பொருட்டு (தகுந்த ஒழுங்குகளைச்) செய்தனர். பிறகு உமதுபிதாவும் சந்தனு குமாரருமான பீஷ்மர் கடல்போலப் பயங்கரமானதும் அதன் அலைகளும் வேகமும் போன்ற குதிரைகளையும் யானைகளையும் முடையதுமான கூர்மவ்யூஹத்தை ஏற்படுத்தி மாளவர்களோடும் தென்னாட்டரசர்களோடும் அவந்திதேசத்துவீரர்களோடும் எல்லா ஸனியத்திற்கும் முன்னிலையில்கொண்டார். பிறகு பிரதாபசாலியான பாரத்வாஜர் புனிந்தர்களோ

மும் ¹ பாரதர்சனோடும் கூடாத்திரகமாலவர்கனோடும் அந்தப்பிஷ்ம
ரை அடுத்துகின்றார். பிரதாபமுடையவனுபகதத்தன் மகதர்கனோ
டும் களிங்கர்கனோடும் ² பிசாசர்கனோடுங்கூடி நிருதமுயற்சியுடன்
துரோணரையடுத்துகின்றான். பிறகு கோஸலதேசாதிபதியானபிரு
ஹத்பலன் மேகலர்கனோடும் குருவிந்தர்கனோடும் திரிபுரவாஸிகளான
வீரர்கனோடும் பிராக்ஞ்யோதிஷ்ணதேசாதிபதியைடுத்துகின்றான். பிர
ஸ்தலதேசாதிபதியானதிரிகர்த்தராஜன் அனேசகாம்போஜர்கனோடும்
ஆயிரக்கணக்கானயவனர்கனோடும் நிருதகாலனைபடுத்துகின்றான். சூர
ரும் அதிவேகமுடையவருமான துரோணபுத்திரரோ விம்மநாதத்
தினாலே பூமியை எதிரொலிஇடம்படிசெய்துகொண்டு திரிகர்த்தரா
ஜனை அனுஸரித்துச்சென்றார். அவ்வாறே தர்மயோதனராஜன் அப்
பொழுது தம்மிகளாக்ளால்சூழப்பட்டு எல்லாச்சேனையுடனுங்கூடித்
துரோணபுத்திரரை அடுத்துச்சென்றான். பிறகு சரத்வானுடைய
குமாரரானகிருபாசாரியரும் துரியோதனனையனுஸரித்துச் சென்றார்.
இவ்வாறு இந்தமஹாவ்யூஹமானது கடல்போலச்சென்றது. அதில்
கொடிகளும் வெண்குடைகளும் விசித்திரமானதோள்வளைகளும் சிற
ந்தவிற்களும் விளங்கின. மஹாரதரானயுதிஷ்டிரர் உம்மைச்சேர்ந்த
வீரர்களுடைய அந்தமஹாவ்யூஹத்தைதப்பார்த்துச் சேனாபதியான
பார்ஷதனைக்குறித்து, 'மஹா வில்லாளியே! மஹாரத! சூரனே! ஒழு
ங்குபடுத்தப்பட்டுள்ள ஸமுத்திரம்போன்ற ஸேனாவ்யூஹத்தைதப்பார்.
சீக்கிரமாக யுத்தத்திற்காக எதிரணிவகுக்கவேண்டும்' என்று விரைவா
கச்சொன்னார். பிறகு குருநாளை அந்தத்திருஷ்டத்யும்னன் சத்துரு
வ்யூகத்தை அழிக்கக்கூடியதிறமையுள்ளதும் மிக்கபயங்கரமுமான
³ சிருங்காடகம்என்ற வ்யூகத்தை ஏற்படுத்தினான். பீமஸேனனும்
மஹாரதனாஸாத்யகூடும் அனேகஆயிரக்கணக்கான தேர்களோடும்
குதிரைகளோடும் காலாட்படைகளோடும் இரண்டுசிருங்கங்களிலும்
நின்றார்கள். நரஸ்ரேஷ்டனும் கிருஷ்ணனைஸாரதியாகக்கொண்டவனு
மான ஆர்ஜுனன் நாயிஸ்தானத்தில் நின்றான். யுதிஷ்டிரராஜரும்
மாத்ரீபுத்திரர்களானபாண்டவர்களும் மத்தியில்கின்றார்கள். பெரிய
வில்லக்கைபில்தாங்கினவர்களும் வ்யூஹசாஸ்திரத்தில்ஸமர்த்தர்களு
மான மற்ற அரசர்கள் ஸையங்களுடன் கூடியவர்களாக அந்தவ்யூகத்
தை நிரப்பினார்கள். சூரர்களும் ஜயத்தில்விருப்பமுள்ளவர்களுமான
பாண்டவர்கள் இவ்வாறு இந்தமஹாவ்யூகத்தைஏற்படுத்திக்கொண்டு

¹ இவர்கள் ஒருஜாதியார்; பரதவம்சத்தாரால்வர்.

² சிலதேசத்தவர். ³ நாதசந்திவீதிமோன்றது.

யுத்தம்செய்யக்கருதி ரணகளத்தில் நின்றார்கள். ஸ்பஷ்டமாகக்கேட்கப்படுகின்ற பேரிகைமுழக்கங்களோடுகூடின சங்கத்வனிகளாலும் விம்மலாதங்களாலும் தோர்த்துக்கொடுத்தவனிகளாலும் இரைந்தகூச்சல்களாலும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் திசைகள் எதிரொலியிடும்படிசெய்யப்பட்டன. பிறகு, அந்தச்சூரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் நாடி இமைகொட்டாமல் ஒருவரைஒருவர்பார்த்தார்கள். அந்தயுத்த வீரர்கள் மனத்தினாலேயே யுத்தம்செய்தார்கள். பிறகு அவர்கள் பரஸ்பரம்அழைத்துச் சரீரங்களாலும் போர்புரிந்தார்கள். பரஸ்பரம்வதம்செய்கின்றவர்களானஉம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் சத்துரு வீரர்களுக்கும் கொடியபயங்கரமானயுத்தம் பிறகு நடந்தது. யுத்தத்தில் கூர்மையானநாராசங்கள், திறந்தவாயுடன்கூடியபயங்கரமான ஸர்ப்பங்கள்போலக் கூட்டங்கூட்டமாக வந்துவிழுந்தன. எண்ணெயிட்டுத்தீட்டப்பட்டவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளும் மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளுமான சக்தியாயுதங்கள் மேகங்களிலிருந்துபிரகாசித்தின்றமின்னல்கள்போலப் பிரகாசித்துக்கொண்டு விழுந்தன. நிர்மலமான பட்டங்களால்கூட்டப்பட்டவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அந்தயுத்தரங்கத்தில் விழுகின்றவைகளும் மங்களகரமானவைகளுமான கதாயுதங்கள் மலைகளின்கொடுமுடிகளுக்குஒப்பாகக் காணப்பட்டன. நிர்மலமானஆகாயத்திற்குஒப்பாயுள்ள நீண்டபட்டாக்கத்திகளும் (அங்கு) காணப்பட்டன. எருதுகளுடையதோல்களினால்செய்யப்பட்டவைகளும் அனேகசந்திரப்பிரதிமைகளுள்ளவைகளுமானகேடகங்களும் யுத்தரங்கத்தில் எல்லாப்பக்கங்களிலும் தள்ளப்பட்டவைகளாக விளங்கின. யுத்தரங்கத்தில் ஒன்றோடொன்று சண்டைசெய்கின்ற அந்தஇருசேனைகளும் யுத்தமுயற்சியுடன்கூடின தேவாஸூரசேனைகள்போல விளங்கின. அந்தக்கொளரவபாண்டவ வீரர்கள் யுத்தத்தில் நான்குபக்கத்திலும் அந்யோந்யம் எதிர்த்தார்கள். மஹாயுத்தத்தில் ரதங்கள் ரதிகர்களாலே விரைவாக ஓட்டப்பட்டன. ராஜசிரேஷ்டர்கள் (தத்தம்ரதங்களின்) நுகத்தடிகளால் (சத்துரு ரதங்களின்) நுகத்தடிகளை மோதும்படிசெய்துகொண்டு யுத்தம்செய்தார்கள். யுத்தம்செய்கின்றயானைகளினுடையதந்தங்களில் ஒன்றோடொன்றுஉரைவதினால் புகையுடன்கூடினநெருப்பு எல்லாத்திக்குகளிலும் உண்டாயிற்று. ப்ராஸங்களாலடிக்கப்பட்டு நாதமுற்களிலும் விழுகின்ற சிலயானைவீரர்கள் மலையுச்சியின்மேலேவிழுகின்றமரங்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். காலாட்படைகளும் ஒன்றையொன்றெதிர்த்து விம்மிக்கின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன.

விசித்திரரூபங்களைத்தரித்தவர்களும் சூரர்களும் நகங்களாலும் ஈட்டி
களாலும் போர்புரிசுன்றவர்களுமான அந்தக்கௌரவபாண்டவஸனி
கர்கள் யுத்தத்தில் நன்றாகத்தித்துத்தாக்கிக் கோரமான நானுனித
அஸ்திரங்களால் பாஸ்பரம் யமனுடையவாஸஸ்தானத்தையடையும்
படிசெய்தார்கள். பிறகு சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் ரதத்தினுடைய
சப்தத்தினுலே (திக்குக்களை) எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டும்
வில்லினுடையஒசையினால் பாண்டவர்களை மோசமடையச்செய்து
கொண்டும் யுத்தாங்கத்தில் (பாண்டவவீரர்களை) எதிர்த்துவந்தார்.
திருஷ்டத்யும்னனை முதன்மையாக்கொண்ட பாண்டவாதிரர்களும்
பயங்கரமானசப்தத்தைவெளியிட்டுக்கொண்டு முயற்சியுடன் சத்துரு
ஸேனையை எதிர்த்தார்கள். பிறகு உம்முடையமனிதர்களுக்கும் அவர்
களுடையமனிதர்களுக்கும் குதிரைகளுக்கும் ரதங்களுக்கும் யானை
களுக்கும் பாஸ்பரம் ஸங்குலமானயுத்தம் நடக்க ஆரம்பித்தது.

எண்பத்தெட்டாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமஸேனல், ஸுநாபன்முதலான எண்ணாக்கொன்றது.)

யுத்தத்தில்கோபங்கொண்டு நான்குபக்கங்களிலும் தாக்கச்செய்
கின்றபீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் தாக்கச்செய்கின்றசூரியனைப்போலப்
பார்ப்பதற்குச் சுக்தியறறவர்களானார்கள். பிறகு எல்லாச்சேனைகளும்
கூர்மையான அம்புகளாலே அடிக்கின்றபீஷ்மரைத் தர்மபுத்திரருடைய
ஆஜ்ஞையினுலே விரைவாகஎதிர்த்தன. யுத்தத்தில்புகழ்ச்சிபெற்ற
அந்தப்பீஷ்மரோ ஸ்ருஞ்சயர்களோடுகூடினஸோமகர்களையும் சிறந்த
வில்லாளிகளானபாஞ்சாலர்களையும் அம்புகளினால் அடித்துத்தள்ளினார்.
பீஷ்மராலேவதம்பண்ணப்படுகின்ற அந்தப்பாஞ்சாலர்கள் பாண்ட
வர்களோடுகூட மரணபயத்தைவிட்டு விரைவாகப் பீஷ்மரையே
எதிர்த்தார்கள். வீரரும் சந்தனுபுத்திரருமான அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்
தில் அந்தரதிகர்களுடைய கைகளையுந்தலைகளையும் விரைவாக அறுத்
தார். உம்முடையபிதாவானதேவவந்தர் ரதிகர்களை ரதத்தைஇழந்த
வர்களாகச் செய்தார். குதிரைவீரர்களுடையதலைகள் குதிரைகளின்
மீதிருந்து கீழேவிழுந்தன. பீஷ்மருடைய அஸ்திரத்தினால்நாசம்பண்
ணப்பட்டுப் பாகர்க்கையிழந்து பர்வதங்கள்போலவிழுந்திருக்கின்ற
யானைகளைக் கண்டோம். பாண்டவர்களுள் மஹாபலசானியும் ரதிகர்

களுள் சிறந்தவனுமான பீமஸேனனைத்தனிர வேறு ஒருமனிதனாவது அந்த இடத்தில் இருக்கவில்லை. அந்தப் பீமஸேனனே பீஷ்மரை எதிர்த்து அவரை அம்புகளால் மூடினான். பிறகு பீஷ்மருக்கும் பீமனுக்கும் யுத்தம் நேர்த்திருக்கும் சமயத்தில் கோரமான தும் கோரநபமுள்ள தும் பயங்கரமுமான எல்லாப் படை வீரர்களுடைய பேரொலியும் தோன்றியது. அவ்வாறே பாண்டவர்கள் மழ்ச்சியுடன் விம்மலாதம் செய்தனர். பிறகு யுத்தத்தில் வீரர்கள் நாசமடையும் போது துர்போதன ராஜன் ஸஹோதரர்களால் சூழப்பட்டவனாகப் பீஷ்மரைப் பாதுகாத்தான். ரதிகர்களுள் சிறந்தவனுன பீமனே பீஷ்மருடைய ஸாரதியைக் கொன்றான். அந்தப் பீஷ்மருடைய ரதமானது நானாபக்கங்களிலும் செல்லும் குதிரைகளையுடையதாக ஒடிக்கொண்டிருக்கையில் ஸுநாபனுடைய தலையை ஓரம்பினாலே சீக்கிரமாகத் தண்டாக்கினான். மிக்க கூர்மையுள்ள கூறுபரமென்னும் பாணத்தினாலே அவன் அடிக்கப் பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். மஹாரதனை உம்முடைய அந்தக்குமாரன் கொல்லப்படவே யுத்தத்தில்குரர்களான வமுஸஹோதரர்களும் யுத்தரங்கத்தில் பொறுக்கவில்லை. ஆச்சரியகரமான ஸன்னாஹத்துடன் கூடியவர்களுள் விசித்திரமான கவசமணிந்தவர்களும் த்வஜத்தை யுடையவர்களும் யுத்தம் செய்வதில் விருப்பமுள்ளவர்களும் பகைவர்களை அடிக்கின்றவர்களுமான ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி, குண்டதாரன், மஹோதரன், அபராஜிதன், பண்டிதகன், எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவனுன விசாலாக்ஷன் இந்தவமுபேர்களும் யுத்தத்தில் பாண்டவனை எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். மஹோதரனே விருத்திரசத்துருவான இந்திரன் நாமுசியை எவ்வாறு அடித்தானோ அவ்வாறே வஜ்ராயுதம்போன்ற ஒன்பது பாணங்களால் யுத்தத்தில் பீமனையடித்தான். ஆதித்யகேது, பஹ்வாசி, குண்டதாரன், விசாலாக்ஷன் ஆகிய இவர்கள் பீமனை முறையே எழுபது பாணங்களாலும் ஐந்து பாணங்களாலும் தொண்ணூறு பாணங்களாலும் ஐந்து பாணங்களாலும் அடித்தார்கள். மஹாராஜரே ! பராஜயம் அடையும் படி செய்கின்றவனுன அபராஜிதன் மஹாரதனும் மிக்க பலசாலியுமான பீமஸேனனை அனேக அம்புகளாலே மூடினான். யுத்தத்தில் பண்டிதகனும் அந்தப் பீமன் மீது முன்று பாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்தப் பீமன் ரணகளத்தில் சத்துருக்களால் உண்டு பண்ணப்பட்ட அந்தத்துன்பத்தைப் பொறுக்கவில்லை. பகைவர்களை அழிக்குந்திறமையுடையவனுன பீமன் இடக்கையினால் வில்லை அழுத்திப்பிடித்துக் கொஞ்சம் வளைந்திருக்கின்ற கணுக்களுள்ள ஓரம்பினாலே யுத்தத்தில் உமது குமாரனை அபராஜிதனுடைய நல்லமூக்குடன் கூடிய

தலையை அறுத்தான். பீமனாலே அறுக்கப்பட்ட அபராஜிதனுடைய தலையானது பூமியில் விழுந்தது. பிறகு, பீமன் எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மஹாதனுன குண்டகாரனை வேறொரு ரூபல்லத்தினால் மிதந்யுலோகத்திற்கு அனுப்பினான். பிறகு அளவிட முடியாத பலத்தை நயுடைய பீமன் ஓரம்பையில் விற்ற பூட்டி யுத்தாங்கத்தில் பண்டிதகன்மீது பிரயோகித்தான். அவ்வம்பு காலனால்தான் வளப்பட்ட ஒரு ஸர்ப்பமானது ஒரு மனிதனைக்கொன்றுவிட்டு எவ்வாறு பூமியில் பிரவேசிக்குமோ அவ்வாறே பண்டிதகனைக்கொன்றுவிட்டுப் பூமியில் விரைவாகப் பிரவேசித்தது. பின்னும் தளர்ச்சியடையாத கையுமுள்ளவனுடைய பீமன் முந்தினதிலே சத்தை நினைத்துக்கொண்டு முன்றும்பு நாளிலே விசாலாக்ஷனுடைய தலையை அறுத்துப் பூமியில் தள்ளினான். பீமன் சிறந்தவில்லாளியான மஹோதரனை நடுமார்பில் நாராசத்தினால் அடித்தான். அந்த மஹோதான் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான். பீமன் யுத்தத்தில் ஒரு நாணத்தினாலே ஆதித்யேசுதுவியுடைய கொடியை அறுத்துவிட்டு மிக்கக் கர்மையுள்ள பல்லத்தினாலே அவன் தலையையும் அறுத்தான். பிறகு பீமன் மிதந்த கோபங்கொண்டு சிறிது வளைந்த கணுக்களுள்ள ஓரம்பினாலே பஹுவாசியை அடித்து யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். பிறகு மற்ற உம்முடைய குமாரர்கள் ஸனையில் சொன்ன பீமனுடைய வார்த்தையை உண்மையென்றெண்ணி லேகமாக ஓடினார்கள். பிறகு துரியோதனராஜன் பிராதார்களுடைய துயரத்தினால் டீடிக்கப்பட்டு உடம்பம்ச் சேர்ந்த யுத்த வீரர்களைப்பார்த்து, 'இந்தப் பீமனைக் கொல்லுங்கள்' என்று சொன்னான். இவ்வாறு சிறந்த வில்லாளிகளான இந்த உமதுபுத்திரர்கள் பிராதார்கள் கொல்லப்பட்டதைப்பார்த்து, 'பேரறிவாளரான விதூரர் முன்பு ஹிதமும் குற்றமற்றதுமான எந்தவார்த்தையைச் சொன்னாரோ திவ்யதர்சினான அந்த மஹோனுபாயருடைய அந்தவசனத்தின்பலன் இதோ நன்றாக அடையப்பட்டுவிட்டது' என்று அந்தவசனத்தை நன்றாக நினைத்தார்கள். யதார்த்தமானதும் மகிமைதங்கியதுமான முன்னமே சொல்லப்பட்ட அந்தவார்த்தையை நீர் லோபத்தையும் மோகத்தையும் அடைந்து புத்திரர்களிடத்திலுள்ள பிரீதியினாலே நினையாமலிருந்துவிட்டீர். மிக்கபுஜபலமுள்ளவனும் பலசாலியுமான பாண்டவன், கௌரவர்களைக்கொல்லுதலால், உமது புத்திரர்களுடைய வதத்தின்பொருட்டு நிச்சயமாகத்தோன்றியிருக்கிறான். பிறகு துரியோதனராஜன் யுத்தத்தில் பீஷ்மரையடைந்து அதிகமான துக்கத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டு மிகவுந்துன்பமுற்றுப் பின்வருமாறு புலம்பலானான்.

‘யுத்தத்தில் பீமஸேனனுலே சூரர்களான என்னுடைய சகோதரர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்; அவ்வாறே முயற்சிக்கின்ற மற்ற எல்லாஸைனிகர்களும் கொல்லப்படுகிறார்கள். தேவரீரோ நடுநிலையிலிருந்துகொண்டு எப்பொழுதும் எம்மை உபேகஷபண்ணுகிறீர். அவ்விதமான யான் கெட்டவழியை அடைந்துவிட்டேன். என்னுடைய இந்தத்தராதிரிஷ்டத்தைப் பாடும்’ என்றான். இந்தக்கொடியவார்த்தையைக்கேட்டு உம்முடையபிதாவான பீஷ்மர் கண்களில் நீர்ததும்பத் துர்யோதனனைப்பார்த்து, ‘அப்பா! முன்பு என்னாலும் துரோணராலும் விதூரனாலும் சுற்பினால்புகழப்பட்டவான கார்தாரியினாலும் இந்தவிஷயம் உரைக்கப்பட்டது. அதை நீ கெரிந்துகொள்ளவில்லை. பலகவர்களை அழிப்பவனே! என்னால் முன்னமே சபதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. யுத்தத்தில் நானாவது அன்றி ஆசார்யரான த்ரோணராவது எவ்விதத்தாலும் ஏவத்தக்கவர்களல்லர். துரியோதன! நான் உனக்கு இவ்விஷயத்தை ஸத்யமாக உரைக்கிறேன். பீமன் யுத்தத்தில் தார்த்தராஷ்டிரர்களுள் எவனெவனைப்பார்ப்பினோ அவனவனை யுத்தத்தில் நிச்சயம் கொல்லப்போகிறான். அப்படிப்பட்ட நீ உறுதியாயிருந்துகொண்டு யுத்தத்தில் திடமானபுத்தியைச்செலுத்தி ஸவர்க்கத்தை முக்கியமாக அடையத்தக்ககதியென்றெண்ணிப் பார்த்தார்களா? உன் ரணகரத்தில் யுத்தம்செய். பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன்கூடின தேவாஸூரர்களாலும் ஜயிச்சமுடியாதவர்கள். பாரத! ஆகலால், யுத்தத்தில் ஸ்திரமான எண்ணத்தை உலகுத்து யுத்தம்செய்’ என்று கூறினார்.

என்பத்தோன்பதாவது அத்தாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(திருநாட்டியால் புத்திரிகளுடையவதத்தைக்கேட்டுத் துக்கித்தது.)

திருநாட்டியான், “ஸஞ்சய! ஒருவனுலே என்னுடைய அனேகபுத்திரர்கள் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மரும் த்ரோணரும் கிருபரும் என்னசெய்தார்கள்? ஸஞ்சய! நாள்தோறும் என்புத்திரர்கள் கஷயமடைகிறார்கள். எல்லாவிதத்தினாலும் என்புத்திரர்களைத் தெய்வத்தால் மிகவும் கெடுக்கப்பட்டவர்களென்றே நான் எண்ணுகிறேன். என்னுடைய எல்லாப்புத்திரர்களும் வெல்லப்பெறுகிறார்களேயன்றி வெற்றிபெறவில்லை. ஐயா! பின்வாங்காதசூரர்களான பீஷ்மர், த்ரோணர், மஹாத்மாவானகிருபர், ஸோமத்தக்குமாரன்,

வீரனுபகதத்தன், அஸ்வத்தாமா, மற்றுமுள்ளோர்கள் ஆகிய இவர்களுக்கிடையிலிருந்தும் என்னுடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில் கொல்லப்படுதலால் துரத்ருஷ்டத்தைத்தவிர வேறு என்ன இருக்கத்தக்கது? மந்தனான துர்யோதனன் முன்புசொல்லப்பட்டதை அறியவில்லை. ஐயனே! எப்பொழுதும் நன்மையை விளைவிக்கவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தோடு என்னாலும் பீஷ்மராலும் விதூரனாலும் காந்தாரியினாலும் முன்பு தடுக்கப்பட்டும் துர்ப்புத்தியுள்ள துர்யோதனன் மோகத்தினாலே தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அதனுடையாயன் இதோவந்து விட்டது. பீமஸேனன் நிகுந்தகோபங்கொண்டு புத்தியில்லாதவன் பிள்ளைகளை யுத்தத்தில் நாடோறும் யமனுடையவீட்டிற்கு அனுப்புகிற காரணத்தினால் விதூரனுடைய மிகச்சிறந்த அந்தவாக்கியமானது இப்பொழுது பளித்துவிட்டது. ‘பிரபுவே! சூதாட்டத்தினின்றும் பிள்ளையைத் தரி. பாண்டவர்களுக்குத் துரோகம் செய்யாதே’ என்று அப்பொழுது உரைக்கப்பட்டவார்த்தையை நான் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. அந்தந்தவிஷயத்தையே உரைக்கின்றவர்களும் நன்மையைத் தேடுவதில்விருப்பமுள்ளவர்களுமான ஸ்ஷ்மருக்குக்களுடையவாக்கியத்தை, சாகப்போகிறவன் பத்தியமானவாஷதத்தை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளானோ அவ்வாறாக முற்காலத்தில் நான் கேட்கவில்லை. நன்றுகளித்துரைக்கப்பட்ட அந்தவசனமானது இதோ வந்துவிட்டது. விதூரன், துரோணர், பீஷ்மர், ஹிதத்தைத் தேடுவதில்முயற்சியுள்ள மற்றவர்கள் ஆகிய இவர்களுடைய பத்தியமானவார்த்தையை அனுஷ்டிக்காமல் கொளரவர்கள் நாசமடைகிறார்கள். ஸஞ்சய! அப்படிப்பட்ட இந்தவிஷயம் முந்தியே சென்றுவிட்டது. ஆதலால், எவ்வாறு யுத்தம் நடந்ததோ அதை உள்ளபடி எனக்கு உரைப்பாயாக” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ராஜரே! மத்தியான்னகாலத்தில் மிகவும் அதிகபயங்கரமாயுள்ளதும் உலகங்களுக்குக்ஷயத்தையுண்டுபண்ணுகின்றதுமான யுத்தமானது நடந்தது. சொல்லுகின்ற என்னிடத்தினின்று அதைக்கேளும். பிறகு எல்லாச்சேனைகளும் தர்மபுத்திரருடைய ஆஜ்ஞையினால் பீஷ்மரையே கொல்லவிரும்பிப் பரபரப்புடன் எதிர்த்துநின்றன. திருஷ்டத்யும்னன், சிகண்டி, மஹாரதனுஸாத்யகி இவர்கள் ஸைனியங்களுடன்கூடியவர்களாகப் பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். வீராடனும் துருபதனும் எல்லாஸோமகர்களோடுங்கூடி யுத்தத்தில் மஹாரதரான பீஷ்மரையே எதிர்த்தார்கள். கேசயர்கள், திருஷ்டகேது, கவசமணிந் தவனுசுருந்திபோஜன் இவர்கள் ஸைனியங்களுடனேசேர்ந்து பீஷ்ம

ரையே எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனன், த்ரௌபதிசுமாரர்கள், வீர்ய முள்ளசேகிதானன் ஆகியஇவர்களெல்லோரும் துரியோதனனுல்கட் டனையிடப்பட்ட எல்லாஅரசர்களையும் எதிர்த்தார்கள். அவ்வாறே சூரனுன அபிமன்யுவும் மஹாரதனுனஹிடிம்பாபுத்திரனும் அதிக குரோதமுள்ளவனுனபீமஸேனனும் கௌரவர்களை எதிர்த்தோடினார்கள். ¹மூன்றுவகுப்பாகப்பிரிந்திருக்கின்ற பாண்டவவீரர்களாலே யுத் தத்தில் கௌரவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே கௌரவர்களாலும் யுத்தத்தில் சத்துருக்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அதிகர்களுள் சிறந்ததுரோணரோ அதிகசகோபமுண்டு ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடின ஸோமசர்களை யமனுடையவீட்டிற்கு அனுப்பநோக்கங்கொண்டு எதிர்த்தோடினார். வில்லாளியானதுரோணராலே யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகின்றவர்களும்கூட மஹாபலசாலிகளுமானஸ்ருஞ்சயர்களுக்கு அந்தரணகத்தில் பெரும்போர் நடந்தது. துரோணராலே அந்தயுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டுப் புரளுகிற அனேசகூத்திரியர்கள் வியாதியினால்வருத்தப்படும் மனிதர்களோலக் காணப்பட்டார்கள். கூக்குரலிகிறவர்களும் ரோதனம்செய்கிறவர்களும் உரக்கக்கத்துகிறவர்களுமான யுத்தவீரர்களுடையசப்தமானது பசியினால்வருந்துகின்ற மனிதர்களுடையசப்தம்போல ஓய்வில்லாமற்கேட்டது. அவ்வாறே மிக்க பலசாலியானபீமஸேனன் கோபங்கொண்டு வேரெருநூலன்போலக் கௌரவர்களுக்குக் கோரமானதுன்பத்தைச் செய்தான். அந்த மஹாயுத்தத்தில் ஒன்றுலொன்றுகொல்லப்படுகிற ஸையங்கனிபத்தினின்று ரக்தவெள்ளத்தோடுபெருகுந்ந கோரமானதியானது தோன்றியது. கோரநுபமுள்ளதும் பெரிதுமான அந்தக்கௌரவ பாண்டவயுத்தமானது யமனுடையராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணுவதாயிற்று. பிறகு, பீமன் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் விசேஷித்துவேகத்துடன் யானைப்படையைநாடி (அதனை) மிருத்புவிவிடத்துக்கு அனுப்பினான். அந்தரணகத்தில் பீமனால் யானைகள் நாராசங்களால்அடிக் கப்பட்டு விழுந்தன; வீரிட்டன; சிதறின; திக்குக்களில் எல்லாப்பக்கத்திலும் நிலைதவறிச்சுற்றின. துதிக்கையறுபட்டவைகளும் அங்கங்களறுபட்டவைகளுமான பெரியயானைகள் பயந்து அன்றில்பக்கி கள்போல அலறிக்கொண்டு பூமியில்விழுந்தன. பிறகு நகுலனும் ஸஹதேவனும் குதிரைப்படையை எதிர்த்தார்கள். பொன்னலாகிய தலைவலங்காரங்களையும் மற்றஆபரணங்களையும் மேல்விரிப்புக்களையும்

¹ அபிமன்யு கடோதக்கன் பீமஸேனன் இம்மூவருடனும் மூன்றுவிதமாக ஸேனைகள் பிரிந்துசென்றபடியால்.

அணிந்த அந்தக்குதிரைகள் நூறு நூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் கொல்லப்படுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. விழுநின்ற குதிரைகளாலே யுத்தபூமி பரப்பப்பட்டது. யுத்தபூமியானது பற்பலரூபங்களையுடையவைகளும் நாக்லகரீழ்த்தலைவகளும் பெருமூச்சுவிடுகின்றவைகளும் சுத்துநின்றவைகளும் உரீரையிழ்த்தவைகளுமான குதிரைகளாலே விளங்கியது. அர்ஜுனனால் யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்ட அரசர்களாலே ஆங்காங்கு யுத்தபூமி பயங்கரமாக விளங்கியது. ஒடிக்கப் பட்டிருக்கிறாதங்களாலும் தவஜங்களாலும் அறுக்கப்பட்டிருக்கப்பட்டிருக்கிற பெரிய ஆயுதங்களாலும் சாமரங்களாலும் விசிறீகளாலும் மிக்க ஒளிபொருந்தின குடைகளாலும் மாலிகளாலும் பொன்னுபரணங்களாலும் தோள்வளைகளாலும் குண்டலங்களுடன்கூடின தலைகளாலும் புரட்டித்தள்ளப்பட்டிருக்கிற தலைப்பாலைகளாலும் எல்லாப் பக்கங்களிலுமுள்ள கொடியத்துணிகளாலும் மங்களாநாமான அண்டைமரங்களாலும் கட்டுக்கூறுகளாலும் குதிரைகளைக்கட்டி மகரிதூவாளாலும் நிரப்பப்பட்ட யுத்தபூமியானது வஸந்தநாலத்தில் புஷ்பங்களால் இறைக்கப்பட்ட பூமிபோல விளங்கியது. சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மரும் ரதிகர்களுள் உத்தமரான துரோணரும் அஸ்வத்தாமாவும் கிருபரும் கிருதவர்மாவும் இன்னும் மற்றப் போர்வீரர்களும் கோபத்துடனிருக்கும் ஸமயத்தில் பாண்டவர்களுக்கும் அவ்வாறே நாசமுண்டாயியது; உம்மைச் சேர்த்தவர்களுக்கும் நாசமுண்டாயிற்று.

தோண்ணுறவது அத்தாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்கிடி)

(இளவரன் ரகுநியியனுடைய ஸகோதரர்களைக் கொன்றதும் அலப்பலர் இளவரனைக் கொன்றதும்.)

மஹாராஜே! பயங்கரமும் சிறந்தவீரர்களுக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிற துமான யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில் சொல்வப்பெருக்குள்ளவனும் ஸுபலபுத்திரனுமான சகுனியானவன் பாண்டவர்களை நன்றாகத் தீர்த்துவந்தான். பகைவீரர்களைக் கொல்லுநின்றவனும் ஸாத்வதவம்சத்தைச் சேர்ந்தவனுமான கிருதவர்மாவும் அவ்வாறே யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை எதிர்த்தான். பிறகு அர்ஜுனனுக்குப் புத்திரனும் பலசாலியும் அதிக உணர்ச்சுமுள்ளவனும் சத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்பவனும் காந்தியுள்ளவனும் சிறந்தவீரமுடையவனும் புத்திரசாலியான பார்த்தனுலே நாகராஜனுடைய கன்னிகையினிட

த்தில் உண்டானவனுமான இராவான் காம்போஜதேசத்தில்தோன்றியகுதிரைகளுள்சிறந்தவைகளும் நதீஜம் மஹீஜம்என்பவைகளும் ஆரட்டதேசத்திலும் லிந்துதேசத்திலும் வனாபுதேசத்திலும் பிறந்தவைகளும் வெண்ணிறமுள்ளவைகளும் மலைகளில்வலிக்கின்றவைகளுமான குதிரைகளுடையபெரும்படைகளாலும் தித்திரிதேசத்தில் தோன்றியவைகளும் ¹ பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நல்லகவசமுள்ளவைகளும் நன்றாகப்பழக்கப்பட்டவைகளும் காற்றுப் போன்றவேகமுள்ளவைகளும் சிறந்தவைகளுமான இன்னும் மற்ற அனேகம்குதிரைகளாலும் சூழப்பட்டுச் சத்தாருசேனையை எதிர்த்தான். கருடனால் பர்த்தாகொல்லப்பட்டிருக்கும்தருணத்தில் இரக்கப்பட்டத்தக்கவளும் பேதைமைபுற்றவளும் புத்திரரில்லாதவளுமான அந்தஉலூபிகையானவள் மஹாத்மாவானஸ்திராவதநாகனாலே அர்ஜுனனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டாள். பார்த்தன் மன்மதனுக்கு உடன்பட்டவளானஅவளையும் ² கார்யார்த்தமாகக்கைக்கொண்டான். இவ்வாறு இந்தஅர்ஜுனபுத்திரனானஇராவான் ³ பரகேசுத்திரத்தில் உண்டுபண்ணப்பட்டான். அவன் அர்ஜுனனிடத்திலுள்ள த்வேஷத்தினால் துராத்மாவானஅஸ்வஸேனனென்னும் சிறியதகப்பனால்குண்டு, தாயானஉலூபிகையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு நாகலோகத்தில் வளர்ந்தான். உண்மையானபராக்ரமமுள்ளவனும் நாகங்களுள்சிரேஷ்டனுமான இந்தஇராவான், அர்ஜுனன் ஸ்வர்க்கலோகம்சென்றிருக்கிறானென்பதைக்கேட்டு ஆகாயத்தில்களம்பி விரைவாக இந்திரலோகம்சென்றான். மிக்கபுலமுள்ளவனும் உறுதியானவலிமையுள்ளவனுமான அந்தஇராவான் மனக்கவலையற்றுப் பிதாவைஅடைந்து வணக்கத்துடன்கைகூப்பி நமஸ்காரம்செய்தான். மகாத்மாவானஅர்ஜுனனிடத்தில், 'பிரபுவே! யான் இராவான்; உங்களுக்கு மங்களமுண்டாகவேண்டும். நான் உங்களுடையபுதல்வன்' என்று தன்னைத் தெரிவித்துக்கொண்டான்; தந்தையோடு அவனுக்குநேசமுண்டான விதத்தை முழுதும்தெரிவித்தான். அஃதனைத்தையும் நடந்தபடி பாண்டவன் நினைத்துக்கொண்டான். பார்த்தனும் குணங்களால்தனக்கு ஒப்பானபுத்திரனைக் கட்டிக்கொண்டு பிரீதியுடன் தேவராஜனுடைய அரண்மனைக்கு அழைத்துச்சென்றான். மிக்ககைவன்மையுள்ள அந்த இராவான் தேவலோகத்தில் அர்ஜுனனால் அப்பொழுது தன்னுடைய

¹ இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன.

² 'பார்யார்த்தம்' என்பது வேறுபாடம்.

³ பிறன்மனைவி.

கார்யத்தை உத்தேசித்துப் பிரீதியுடன் கட்டளையிடப்பட்டான். ராசிரேஷ்டனும் புலிக்குச்சமமானவிக்கிரமமுள்ளவனுமான அவனும் அர்ஜுனனை நோக்கி, 'மாசற்றவரே! நான் இருக்கிறேன். நான் உங்களுக்குக் கங்கரனாகவும் புத்திரனாகவுமிருக்கிறேன். நீங்கள் எல்லா விதத்தாலும் என்னை நோக்கிக் கட்டளையிடலாம். யான் உங்களுக்கு எந்தவிருப்பத்தை நிறைவேற்றவேண்டும்? நீங்கள் எந்த அபிஷேகத்தை இச்சிக்குகிறீர்கள்?' என்று அப்பொழுது சொன்னான். இந்திரகுமாரனான அர்ஜுனன் புத்திரனான அந்திராவாணை அன்புடன் கட்டிக் கொண்டு அவனை நோக்கி, '(பகைவர்களுடைய) கர்வத்தையழிப்பவனே! (என்காரியங்களைப்) பிரீதியோடு செய்யக்கடவாய்; (என்னிடம்) அன்போடிருக்கக்கடவாய். புத்தஸமயம் நேர்ந்தபொழுது நீ நமக்கு உதவி செய்யவேண்டும்' என்றும் மொழிகூறினான். இராவானும், 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்ற சொல்லி யுத்தகாலத்தில் இங்குவந்தான்; விரும்பத்தக்க திறமுடையவைகளும் வேகமுள்ளவைகளுமான குதிரைகளாலே சூழப்பட்டவனாக விளங்கினான். ஸ்வரூபரணங்களை யுடையவைகளும் பற்பல திறமுள்ளவைகளும் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளுமான அந்தக்குதிரைகள் பெருங்கடலில் அன்னப்பறவைகள் போல (யுத்தகாலத்தில்) வினாவாகத் துள்ளிக்குதித்தன. அந்தக்குதிரைகள் மனோவேகம்போன்ற வேகமுள்ளவைகளான உமது குதிரைக்கூட்டங்களை நாடி மார்புகளோடு மார்புகளையும் மூக்குக் களோடு மூக்குக்களையும் ஒன்றோடொன்று மோதிக்கொண்டு அதிக வேகத்தால் அடிக்கப்பட்டு விரைவாக யுத்தபூமியில் விழுந்தன. அந்தக்குதிரைக்கூட்டங்கள் ஒன்றோடொன்று அவ்வாறு (மோதி) விழுவதனால் கருடன்பறக்குங்காலத்தில் கேட்கப்படுவதுபோலக் கோரமான சப்தம் கேட்கப்பட்டது. அவ்வாறே உம்முடைய குதிரை வீரர்கள் எதிர்த்து யுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் கொன்றார்கள். கைகலந்து மிகநெருங்கிய யுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில் இருதிருத்துச்சேனையிலுமுள்ள குதிரைக்கூட்டங்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் உயிரையிழந்தன. ஒருவரை ஒருவர் வெட்டிக்கொள்ளுகின்ற சூரர்கள் பாணங்களை இழந்தும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டும் சிரமத்தினால் மிகவருத்தப்பட்டும் நாசத்தையடைந்தார்கள். பிறகு குதிரைப் படையுழிந்து சிறிது மிகுந்திருக்கும் பொழுது சூரர்களான ஸௌபலனுடைய இளைய ஸ்வேதரர்கள் காற்றுப்போல வேகமாய்த் தாக்குகின்றவைகளும் வேகத்தில்காற்றுக்கொப்பானவைகளும் பலத்தினால் நிறைந்தவைகளும் யௌவனமுள்ளவைகளுமான உத்தமமான குதிரைகளின் மீதேறிக்கொண்டு யுத்த

முனையிலவெளிப்பட்டார்கள். பலத்தினுல்கிறைந்தவர்களும் ஸன்னாஹ முடையவர்களும் யுத்தத்தில் ஸாமர்த்தியமுடையவர்களும் பயங்கரமானரூபத்தைபுடையவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான கஜன், கவா கஷன், கிருஷகன், சர்மவான், ஆர்ஜயன், சுகன்வன்னும்இந்தஅறுவர் சகுனியினாலும் அதிகபலமுள்ள தங்களைச்சேர்ந்த யுத்தவீரர்களாலும்சூழப்பட்டுப் பெரும்படையினின்று வெளிப்பட்டார்கள். அதிகமானபலமுள்ளவர்களும் விஜயத்தைவிரும்புகின்றவர்களும் யுத்தத்தில்வெக்ட்டமதங்கொண்டவர்களுமான அந்தக்காந்தாரவீரர்கள் ஸவர்க்கத்தைவிரும்பி ஸந்தோஷத்துடன் அப்பொழுது ஜயிக்கமுடியாதபாண்டவசேனையைப்பிளந்துகொண்டு பிரவேசித்தார்கள். புதுகின்றஅந்தக்காந்தாரவீரர்களைக்கண்டு அப்பொழுது வீர்யவானான இராவானும் யுத்தத்தில் விசித்திரமானகுதிரைகளின்மீதிருக்கின்ற தண்ணைச்சேர்ந்தவீரர்களைப்பார்த்து, 'துணைவீரர்களுடனும் வாகனங்களுடனும்ங்கூடின துர்யோதனைச்சேர்ந்த இந்தயுத்தவீரர்களனைவரையும் யுத்தத்தில் கொல்லத்தக்கஉபாயத்தை நீங்கள் செய்யவேண்டும்' என்று கட்டளைபிட்டான். இராவானுடையஅந்தயுத்தவீரர்களனைவரும், 'அங்கனமேசெய்கிறோம்' என்றுசொல்லிவிட்டு, படைவர்களால் யுத்தத்திலஜயிக்கமுடியாததான அந்தக்காந்தாரர்களுடையபடையை நாசம்செய்தார்கள். யுத்தத்தில் (இராவானுடைய படையினுலே நாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறஅந்தப்படையைக்கண்டு ஸுபலனுடையயுத்திரர்களனைவரும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு இராவானுக்கெதிரிற் சென்று நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அந்தச்சூரர்கள் ஒருவரைஒருவர் தூண்டியும் கூர்மையானசட்டிகளாலே (இராவானைக்) குத்தியும் மிகுந்தசூழப்பத்தையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாற்புறங்களிலும் விரைவாகஓடினார்கள். பிறகு வேணுகம்என்றஓயுதங்களாலே அடிக்கப்பட்டயானைபோல மிக்கபலசாலிகளானசூரர்களாலே கூர்மையுள்ளசட்டிகளால்பிளக்கப்பட்டவனும் பெருகுநின்ற ரகத்தால் நனைக்கப்பட்டவனும் மார்பிலும் முதுகிலும் இரண்டு விலாவிலும் அனேகர்களாலேமிகவும் அடிக்கப்பட்டவனும் ஒருவனாகத்தனித்திருப்பவனுமானஇராவான் தைரியத்தால் வருத்தமடையவில்லை. சத்துருபட்டணங்களைஜயிப்பவனுன இராவானும் மிகுந்த கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் கூர்மையானஅம்புகளாலே அவர்களனைவரையும் அடித்து மோதிக்கச்செய்தான். சத்துருக்களை அடக்குபவனுன இராவான் பலத்தினுல் தன்சரீரத்தினின்று சட்டிகளைப்பிடுங்கிக்கொண்டு ரணகளத்தில் அந்தசட்டிகளாலேயே ஸௌபலர்களைஅடி

த்தான். கூர்மையானகத்தியை உருவிர்ப்பிடித்துக் கேடசத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு காலாளாகவே யுத்தத்தில் ஸுபலபுத்திரர்களைக் கொல்லஎண்ணி விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். பிறகு மீண்டுவந்திருக்கின்ற பிராணையுடையவர்களான அந்தஸுபலபுத்திரர்களை வரும் கோபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவர்களாக இராவாணனோக்கி எதிர்த்தோடினார்கள். இராவாணும் யுத்தத்தில் கத்திரினால் லாகத்தோச்சியைத் தேவர்களும் மனிதர்களும் மாணசுசெய்துகொண்டு எதிர்த்தான். பிறகு வேகமாகச்செல்லுந் தகுதிகளையெல்லாம் எஞ்சிக்கின்ற அந்த ஸுபலபுத்திரர்களைவரும் லாகவத்துடனே எஞ்சிக்கின்ற இராவாணுக்கு இடுக்கணைவிளைவிக்கக்கூடியஸமயத்தை அடையவில்லை. பிறகு ரணகளத்தில் ஆகாயத்தினின்றிருந்தபு பூமியிலிருக்கின்ற இராவாணை ஸௌபலாகனெல்லோரும் அதிகமாகச் சூழ்ந்துகொண்டு பிடிப்பதற்குத்தொடங்கினார்கள். பிறகு சத்துருக்களைநாசம்செய்தின்றவனான இராவான் கத்தியைக்கையில்லகொண்டு தன்னருகில்வந்தவர்களும் அஸ்திரங்களைக்கையில்லகொண்டவர்களுமான அந்தக்காந்தராவீரர்களுடைய அவயவங்களையும் எல்லாருடைய ஆயுதங்களையும் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளையும் அறுத்தான். (அங்குள்ளவீரர்கள்) அங்கங்கள் அறுக்கப்பட்டு உயிரையிழந்து பூமியில் விழந்தார்கள். பலவாறாக உடல்முழுவதும் நிகவும்வெட்டப்பட்டவிறுஷ்களே வீரர்களைவெட்டு றேவனும் நிகவும்பயங்கரனுமான அந்தஇராவானிடத்தினின்றிழந்து பட்டான். பிறகு கீழே விழந்திருக்கின்ற அவர்களனைவரையுங்கண்டு பயந்தவனான ஹரியோதனன் நிகுத்தகோபங்கொண்டு கொடியஉருவ முள்ளவனும் பெரியவில்லைக்கையில்வந்தியவனும் மாயாவியும் பகைவர்களைத்தன்பஞ்செய்தின்றவனும் முன்பு பகாஸுரனைக்கொன்றதனால்மேனேனுக்குவைரியும் பாசுஸனுமான 'ஆர்ப்பயஸ்ருங்கியை நோக்கி அவனருகில் ஓடி, 'வீர! பலமுள்ளவனும் மாயையையுடையவனுமான இந்தஅர்ஜுனகுமாரனான இராவான் எனக்குஅப்பிரியமானகாரியஞ்செய்வதற்காக எனக்குப் பலக்குறைவை உண்டுபண்ணி விட்டான்; பார். ஐயனே! நீயும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கின்றஸ்பாவமுடையவனாகவும் மாயாசாஸ்திரத்திலும் ஸமர்த்தனாகவும் பார்த்தனு லுண்டுபண்ணப்பட்டவிரோதத்தையுடையவனாகவுமிருக்கிறாய். ஆதலால், இவனை நீ யுத்தத்தில்கொல்' என்றுகூறினான். கோரமான தோற்றத்தையுடையராசுஸன், 'அவ்வாறேஆகட்டும்' என்றுஒப்புக்கொண்டு யௌவனமுள்ளஇராவானிருக்குமிடத்திற்கு விம்மநாதத்

தோடுசென்றான். அந்தஆர்யசிநுங்கி யுத்தத்திஸ்ஸமர்த்தர்களும் பளபளப்பானசட்டிகளைக்கொண்டுபோர்புரிகின்றவர்களும் வீரர்களும் சத்துருக்களைநன்றாகஅடிக்கின்றதன்மையுடையவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்தவர்களுமான தன்சேனையிலுள்ளபோர்வீரர்களால் சூழப்பட்டவனாக மரித்ததுபோக மீந்திருக்கின்ற சிறந்தஇரண்டாயிரம்குதிரைகளுடன்சேர்ந்து யுத்தத்தில் மஹாபலசாலியானஇராவாணைக்கொல்லக்கருதி அவனை எதிர்த்தான். பராக்கிரமசாலியும் பகைவர்களை அழிக்கின்றவனுமானஇராவானும் மிகுந்தகோபங்கொண்டவனாகத் தன்னைக்கொல்லஎண்ணங்கொண்டவனுரைக்கூஸனை விரைவாக எதிர்த்தான். அவ்வாறுஇராவான் தன்னையெதிர்த்துவருவதுகண்டு பிறகு மிக்கபலசாலியானராகூஸன் விரைந்து மாயையவெளிப்படுத்துவதற்குத் தொடங்கினான். பயங்கரமானஉருவமுள்ளவர்களும் சூலங்களையும் கத்திகளையும்தரித்தவர்களுமான ராகூஸர்களாலே நன்குஏறப்பட்டிருப்பவைகளும் மாயாமயங்களுமான (இராவானுக்குள்வவளவுகுதிரைகளுண்டோ) அவ்வளவுகுதிரைகளே அந்தராகூஸனால் உண்பிப்பண்ணப்பட்டன. மிக்ககோபமுள்ளவைகளும் நன்றாகஅடிக்கும்திமமையுடையவைகளான அந்தஇரண்டாயிரம்குதிரைகளும் (இராவானுடையகுதிரைகளை) எதிர்த்து அதிசீக்கிரத்தில் ஒன்றையொன்று யமலோகத்தைஅடையும்படி செய்தன. அச்சேனைகொல்லப்பட்டவுடன், யுத்தத்தில்கொடியமதங்கொண்டவர்களானஅவர்களிருவரும் விருத்திரனும்இந்திரனும்போல யுத்தத்தில் எதிர்த்துசின்றார்கள். பிறகு யுத்தத்தில்கெட்டமதங்கொண்டவனும் எதிர்த்தோடியருநின்றவனுமான ராகூஸனைக்கண்டு மஹாபலசாலியானஇராவானும் மிகுந்தபரபரப்புடன் எதிர்த்துஓடினான். கெட்டமதமுள்ளவனானஇராவானும் ரணகளத்தில் ஸம்பத்தை அடைந்தவனான அந்தஆர்யசிநுங்கியினுடைய ஜ்வலிக்கின்றவிலீலையும் கேடகத்தையும் கவசத்தையும் வாளினால்துண்டாக்கினான். அந்தஆர்யசிநுங்கியானவன் வில்அறுக்கப்பட்டதைக்கண்டு அதிகோபங்கொண்டஇராவாணை மாயையினுல்மோகிக்கச்செய்துகொண்டு வேகத்தான் ஆகாயத்தில்கிளம்பினான். பிறகு எல்லாமர்மங்களையும்அறிந்தவனும் தன்னிஷ்டப்படி ரூபத்தையெடுத்துக் கொள்ளும்சக்தியுடையவனும் அணுகமுடியாதவனுமானஇராவானும் ஆகாயத்தில் கிளம்பி ராகூஸனை மாயைகளால்மோகிக்கச்செய்து அம்புகளாலே அவனுடையஅவயவங்களைப்பிளந்தான். அவ்வாறாக அந்தராகூஸசிரேஷ்டன் அம்புகளால்வெட்டப்பட்டு (உயிரையிழந்தும்) மறுபடியும் மறுபடியுந்தோன்றினான் ; யௌவனத்தையுமடைந்தான்.

அந்தராக்ஷஸர்களுக்கு மாயையும் இஷ்டப்படிவயதையும்ருபத்தையும் எடுப்பதும் இயற்கையானவை. இவ்வாறு அந்தராக்ஷஸனுடைய அங்கம் அறுக்கஅறுக்க (மறுபடியும் மறுபடியும்) உண்டாயிற்று. மிக்க கோபங்கொண்ட இராவானும் மஹாபலசாலியான அந்தராக்ஷஸனான ஆர்ஸ்யஸ்ருங்கியைக் கூர்மையுள்ளகோடாலியினாலே அடிக்கடிவெட்டினான். பலசாலியான அந்திராவானாலே மரம்போலவெட்டப்படுகின்ற வீரனான அந்தராக்ஷஸன் கோரமாகச் சப்தித்தான். அந்தச்சப்தமானது எங்குமிருந்தியதாயிற்று. கோடாலியினால்வெட்டப்பட்ட ராக்ஷஸன் அங்கமாக அகத்ததைப்பிரசுருக்கினான். பிறகு பலசாலியான அவன் கோபங்கொண்டான் ; யுத்தத்தில் வேகத்தையும் வென்றிட்டான். பிறகு ஆர்ஸ்யஸ்ருங்கியானவன் யுத்தத்தில் பலசாலியானசத்துருவைப்பார்த்து வீரனும் புகழ்பெற்றவனும் அர்ஜுனகுமாரனுமான அவனை யுத்தமுனையில் மத்தியில் அங்குள்ள அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே கோரமானவாயிடருவங்கொண்டு பிடிக்க ஆரம்பித்தான். துராத்மாவானராக்ஷஸனுடைய அந்தமாயையைக் கண்டு இராவானும் பிதருந்தகோங்கொண்டு மாயையையுண்புண்ண ஆரம்பித்தான். கோபத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனும் யுத்தத்தில் திரும்பாதவனுமான அந்திராவானுடையதாயின்வம்சம் அவனைவந்த லைந்தது. அந்திராவான் அனேகநாகங்களாலே யுத்தத்தில் சூழப்பட்டவனாகச் சிறந்தஉடலுள்ள நாகராஜனான அனந்தன்போல மிகவும்பெரிதானருபத்தைத் தரித்தான். பிறகு பலவிதமான நாகங்களாலே ராக்ஷஸனை முடினான். ஸர்ப்பங்களாலேமுடப்பட்ட அந்தராக்ஷஸஸரோஷ்டலே தியானம்செய்து கருடனுடையருபத்தையடைந்து ஸர்ப்பங்களைப் பசுபித்தான். இராவானுடையதாயின் வம்சமானது மாயையினால்பக்ஷிக்கப்படுமபொழுது ராக்ஷஸன் மேகித்திருக்கின்ற இராவானைக்கத்தயாலவெட்டிக் குண்டலங்களோடும் ஈரீடத்தோடுங்கூடியதும் தாமரைப்புஷ்பத்திற்கும் சந்திரனுக்கும்ஒப்பானஒளிபெருந்தியதுமான அவனுடையதலையைப் பூமியில் தள்ளினான். வீரனான அந்த அர்ஜுனகுமாரன் ராக்ஷஸனால்கொல்லப்பட்டவுடன் அரசுமேனிகுடினதார்த்ததாஷ்டியர்கள் நுயரீங்கினவராயினர். பயங்கரமாயும் பெரிதாயுந் நிக்கின்ற அப்படிப்பட்டயுத்தத்தில் மறுபடியும் இரண்டுசேனைகளும் (யுத்தத்தின்வொருட்டு) கோரமாக மிகளதிர்த்தன. வேந்தரே ! உம்முடையசேனைகளுக்கும் அந்தப்பாண்டவவீரர்களுக்கும் கைகலந்துநடந்துவரும்அந்தச்சண்டையில் ஒன்றோடொன்று சேர்த்திருக்கின்றயானைகளும் குதிரைகளும் காலாட்களும் யானைகளால்

கொல்லப்பட்டன. ரதத்தில் பூட்டப்பட்டிருக்கிற குதிரைகளும் யானைகளும் அந்த யுத்தத்தில் காலாட்களால் நாசம் செய்யப்பட்டன அவ்வாறே காலாட்களும் ரதஸமுஹங்களும் அனேகம்குதிரைகளும் ரதிகர்களாலே நாசம் செய்யப்பட்டன. அர்ஜுனனும் தன்னுடைய ஓளரஸபுத்திரனான இராவான் கொல்லப்பட்டானென்பதையறியாமல் யுத்தரங்கத்தில் சூரர்களும் பீஷ்மரைரக்ஷிக்கின்றவர்களுமான அந்த அரச்சர்களைக் கொன்றான். அவ்வாறே உமமைச்சேர்ந்தவர்களும் ஆயிரக்கணக்கானவருஞ்சுயாகளும் யுத்தத்தில் பிராணனை இழையாமல் செய்பவர்களா ஒருவரையொருவர் அடித்துக் கொண்டார்கள். விரிந்த கூந்தலுடையவர்களும் கவரத்தையிழந்தவர்களும் ரதங்களை யிழந்தவர்களும் விரைவாக அக்கப்பட்டவர்களுமான அந்த வீரர்கள் ஒன்றுகூடி ஒருவரோடொருவர் கைகளால் போர்புரிந்தார்கள். சத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்கின்ற பீஷ்ம யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கச் செய்துகொண்டு உயிர்நிலைகளைப்பிளக்கின்ற அம்புசுளரலே மஹாரதர்களை அடித்தார். அந்தப் பீஷ்மரால் யுதிஷ்டிரனுடைய சேனையில் அனேகமணிதர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே யானைகளும் குதிரைகளும் தோளிகளும் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டனா. அந்த யுத்தத்தில் இந்திரனுடைய பராக்ரமத்தைப்போல அதயாச்சரியகரமாயுள்ள பீஷ்மருடைய பராக்ரமத்தை நாங்கள் கண்டோம். அவ்வாறே பீஷ்மனன் த்ருஷ்டதயுமனன் வில்லாளியான ஸாத்யகிவர்களுடைய யுத்தமானது ரணசுதலில் பயங்கரமாக நடந்தது. துரோணனுடைய பராக்ரமத்தைக்கண்டு பாண்டவர்கள் பயத்தை யுடைந்தார்கள். யுத்தத்தில் துரோணரால் அடிப்பட்டிருந்த வீரர்கள், 'துரோணர் ஒருவரே யுத்தத்தில் எல்லாச் சேனைகளையும்கொல்லிப் பசு சகதியுள்ளவா; அவ்வாற்றிக்க, பூமியிலுள்ள சூரர்களாலும் யுத்தவீரர்களுடைய கூட்டங்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கின்ற இந்த துரோணர் சத அருவீரர்களை ஜாப்பதில் யாது ஸந்ததகம்?' என்று சொன்னார்கள். அவ்வாறு பயங்கரமான யுத்தம் நடந்துவருமளவில் இரண்டுஸேனைகளிலும் சூரர்கள் ஒருவரையொருவர் பொறுக்கவில்லை. வில்லாளிகளான உமமைச்சேர்ந்த வீரர்களும் பாண்டவவீரர்களும் கோபத்துடன் ராக்ஷஸர்களாலும் பூதங்களாலும் ஆவேசிக்கப்பட்டவையோன்ற பெரிய பலவீனியங்களுடன் சோனது போர்புரிந்தார்கள். தேவாஸரயுத்தம்போல விளங்குகின்ற அந்த யுத்தத்தில் யுத்தவீரர்களுள் தன் உயிரைக்காப்பாற்றிக்

கொள்ளரினப்பவன் ஒருவனையும் நாங்கள் காணவில்லை” என்று கூறினான்.

தொண்ணூற்றேராவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(துரியோதனனுக்கும் கதோக்கசனுக்கும் யுத்தம்.)

திருகராஷ்டிரான், “ஸஞ்சய! இராவான்கொல்லப்பட்டதுகண்டு மஹாரதர்களானபார்த்தர்கள் யுத்தத்தில் யாதுசெய்தனர்? அதனை எனக்குச் சொல்லாயாக” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“அரசரே! யுத்தத்தில் இராவான்கொல்லப்பட்டதுகண்டு பீமஸேனனுடையகுமாரானகதோக்கசனென்றராகுஷஸன் மிகப்பெரிதானசப்தத்துடன்கர்ஜித்தான். கர்ஜிக்கின்றஅந்தக்கதோக்கசனுடையசப்தத்தினால் ஸமுத்ரத்தைஆடையாகஉடையதும் மலைகளோடும்காடுகளோடுங்கூடினதுமானபூமியானது அப்பெரிது மிகவும்நடுக்கமுற்றது. அந்தஸமயத்தில் அந்தச்சப்தத்தினால் எதிரொலியிடும்படிசெய்யப்பட்டிருக்கிறஆகாயமும் எல்லாத்திக்குகளும் திக்கோணங்களும் விரைவாகநடுக்கமுற்றன. மிகப்பெரிய அந்தஒலியைக்கேட்டு உமதுஸையத்துக்குத் தொடைகளை அசைக்கமுடியாமலிருத்தலும் நடுக்கமும் வெயர்வையுமுண்டாயின. உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் அனைவருமே வாயுயமனத்துடன் சிங்கத்தினிடமிருந்து பயந்தயானைகள் போல மிகநடுங்கினார்கள். ராகுஷஸன் இடிபோலப் பெரியவிம்மநாதம்செய்து ஜவலிக்கின்ற சூலத்தைக்கையிலெடுத்து அதிகபயங்கரமானரூபத்தைவற்படுத்திக்கொண்டு நிக்ககோபமுண்டவனாகவும்¹ காலனுக்கும்² அந்தகனுக்கும்³ யமனுக்கும்ஒப்பானவனாகவும் பற்பலஆயுதங்களைவந்திய ராகுஷஸசிரேஷ்டர்களுட்குழப்பட்டவனாகவும் (உமதுஸேனாவீரர்களை) நாற்புறங்களிலும் துன்பஞ்செய்தான். எதிர்த்துவருகின்றவனும் மிக்ககோபங்கொண்டவனும் பயங்கரமானதோற்றமுடையவனுமான அந்தக்கதோக்கசனைக்கண்டு அவனிடத்தினின்று உண்டானபயத்தினாலே கௌரவஸேனை பெரும்பாலும் யுத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்யப்பட்டது. பிறகு துரியோதனராஜன் பெரிதானவில்லைக் கையிலேந்தி விம்மம்போல அடிக்கடி கர்ஜித்துக்

¹ சாந்திபாவம் ௬௬௪ - பக்கம் குறிப்பிற் காண்க. ² முடிவைச்செய்பவன்.

கொண்டு கடோத்கசனுடைய அருளில்லாடினான். துரியோதனனுக்குப்பின்புறத்தில் மதப்பெருக்குள்ளவைகளும் மலைகளுக்கு ஒப்பானவைகளுமான பதினாயிரம் யானைகளோடு வங்கதேசாதிபன் தானே தொடர்ந்துசென்றான். யானைப்பலையினால் சூழப்பட்டுத் தன்னை நோக்கிவருகின்ற உம்முடையபுத்திரனான அந்தத்தூர்யோதனனைக் கண்டு அந்தராக்ஷஸன் கோபங்கொண்டான். பிறகு ராக்ஷஸர்களுக்கும் துரியோதனுடையசேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிர்க்குச்சத்தையுண்டிபண்ணுவதுமான பெரும்போர் நடந்தது. மேகக்கூட்டம்போலத்தோன்றின யானைப்படையைக்கண்டு மிகுந்தகோபங்கொண்ட ராக்ஷஸர்கள் மின்னலுடன் கூடிய மேகங்கள்போலச் சஸ்திரங்களைக்கையில் கொண்டு பற்பலவித விற்ப்பாடுகளை வெளியிட்டுக்கொண்டு எதிர்த்து ஓடினார்கள். அந்தவீரர்கள் அம்புகளாலும் சத்திகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் நாரசங்களாலும், யானையின்மீதேறிப் போர்புரிநின்றவீரர்களை நாசஞ்செய்துகொண்டு பிண்டிபாலங்களாலும் சூலங்களாலும் உலக்கைகளாலும் கோடாலிகளாலும் பரவதங்களுடைய கொழுமுடிகளாலும் விருகங்களாலும் பெரியயானைகையடித்தார்கள். ராக்ஷஸர்களாலே வதம்செய்யப்படுகின்றவைகளும் மத்தகம்பிளக்கப்பெற்றவைகளும் ரகத்தகைச்சொரிநின்றவைகளும் உடல்பிளக்கப்பட்டவைகளுமான யானைகளை நாங்கள் கண்டோம். யானையின்மீதேறிப் போர்புரிநின்ற அந்தயுத்தவீரர்கள் அடிக்கப்பட்டு நாசமடையும் போது துரியோதனன் கோபத்திற்குவசப்பட்டுத் தன்னுயிரையழிக் கத்துணிந்து ராக்ஷஸர்களை எதிர்த்து விரைவாக ஓடினான். சிறத்தவில் லாளியான தூர்யோதனன் அரக்கர்களின்மீது கூர்மையான அம்புகளைப்பிரயோகித்து அந்தயுத்தத்திலுள்ள பிரதானர்களான ராக்ஷஸர்க ளையும் கொன்றான். மஹாபலசாலியும் உமதுகுமாரனுமான தூர்யோ தனன் மிகுந்தகோபங்கொண்டு நான்குபாணங்களாலே வேகவான், மசாரௌதரன், விதயுஜ்ஜிஹ்வன் பிரமாதின்னகிற நான்கு ராக்ஷஸர்க ளையும் கொன்றான். பிறகு அளவிடமுடியாதமனோதிரியத்தையுடையவ னும் பரதகுலத்திற்குரியவர்களுள் உத்தமனுமான தூர்யோதனன் அரக்கர்களுடைய படையைக்குறித்து ஒருவராலும் நாடமுடியாத சர மாரியைப்பொழிந்தான். அரக்கபலமுள்ளவனான ப்ரீமஸேனனுடைய குமாரன் உமதுபுத்திரனுடைய அந்தப்பெரியசெய்கையைக்கண்டு மிக்ககோபத்தோடு விளங்கினான். அந்தக்கடோத்கசன் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்குச்சமமான ஒளிபொருந்திய பெரியவில்லை நானொள வியும்படி செய்துகொண்டு பலகைவர்களை அழிப்பவனான தூர்யோதனனை

நோக்கி விரைவாகஷடிவந்தான். உமதுபுத்திரானு தூர்யோதனன் எதிர்த்தவருகின்றவனும் காலத்தினுலேஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்த கனைப்போலிருக்கின்றவனுமான அந்தக்கடோத்கசனைப்பார்த்துச் சிறிதும் பயத்தால்; மனவருத்தமடையவில்லை. பிறகு கொடுந்தன்மையுள்ளவனும் சிவந்தகண்களையுடையவனுமான அந்தக்கடோத்கசன் கோபங்கொண்டு தூர்யோதனனைநோக்கி வருமாறு சொல்லலானான். 'மிகக்கொடியவனுன உன்னுலே எவர்கள் நெடுங்காலம் காட்டில்லுட் டப்பட்டார்களோ அப்படிப்பட்டபிதாக்களின் விஷயத்திலும் மாதா வின்விஷயத்திலும் கடனூளியாகாதிருக்கலை நான் இப்பொழுது அடையப்போகிறேன். ராஜனை! மதிக்கட்டவனே! குலத்திலிழிந்த வனே! அந்தப்பாண்டவர்கள் கபடமானதுதாட்டத்தில் தோல்வியடை விக்கப்பட்டதும், ஒரேவஸ்திரம்கரித்தவளும் ராஜஸ்வலையாயிருப்ப வளும் த்ருபகராஜகுமாரியுமான நெருஷ்ணையானவன் உன்னுல சபைக் குக்கொணர்ந்து பலவாறு தன்புறுத்தப்பட்டதும் உனக்குப் பிரியத் தைச்செய்வதில் சிறப்பமுமானதுஷ்டனானதுயதான் ஆஸ்ரமத்தில் வலிக்கின்ற அவளை என்மதிதாக்களை அலக்தயம்செய்து அபகரித்ததும் மற்றுமுள்ளனவுமான அவமானங்களுடையமுடிவை நீடித்ததை விட்டுவிடகாமலிருந்தால் இன்று அடையப்போகிறேன்' என்றான். ஹிடிம்பாபுத்திரன் இவ்வாறுசொல்லிப் பெரியவிலலை நானெனவி செய்து பற்களால் உதட்டைக்கடித்து இரண்டுகடையங்கனையும் நக் கிக்கொண்டு கரங்காலத்தில் மெகமானது மழைத்தாரைகளை மலையின் மீது பொழிவதுபோலப் பெரியசாமாரியைத் தூரியோதனன்மீதுபொழிந்தான்.

தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (நோக்கி.)

(கடோத்கசனுடைய யுத்தம்.)

பிறகு அஸ்ரர்களாலும் தாங்கமுடியாத அந்தச்சரமாரியை ராஜசிரேஷ்டனானதூரியோதனன், பெரியயானையானது வர்ஷதாரை யைத் தாங்குவதுபோல யுத்தத்தில் தாங்கினான். பிறகு கோபமி குந்தவனும் ஸர்ப்பம்போலப் பெருமூச்சுவிட்டுன்றவனுமான உம்மு டையபுத்திரன் மிகஐயமுற்றுத் தீட்டப்பட்ட கூர்மையான இருபத் தைந்து நாராசங்களைக் கடோத்கசன்மீது விடுத்தான். அந்தநாராசங்

கள்கந்தமாதனபர்வதத்திலுள்ள கோபங்கொண்டஸர்ப்பங்கள்போல அந்தராக்ஷஸிரேஷ்டன்மீது விரைவாகவிழ்ந்தன. அந்தராக்ஷஸன் அவைகளால் அடிக்கப்பட்டு மதப்பெருக்குக்கொண்டயானைபோல ரக்தத்தைப்பெருக்கிக்கொண்டு துரியோதனனைக் கொல்லக்கருதினான். மிக்கபுஜபலமுள்ள அந்தராக்ஷஸன் மலைகளையும்பிளக்குந்திறமையுடையதும் நன்றாகஜ்வலிக்கின்றதும் பெரிதான தூமகேதுவைப்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் ஜ்வலிக்கின்றவஜ்ராயுதம்போன்றதுமான ஒருபெரிய சக்தியைக்கையிலிடுத்து உம்முடையபுத்திரனைக்கொல்லக்கருதி எதிர்த்துவந்தான். அந்தச்சக்தியாயுதம்எடுக்கப்பட்டதுகண்டு வங்கதேசாதிபதியானவன் மலைபோன்றயானையை ராக்ஷஸனைக்குறித்து விரைந்து வயினான். அவன் பலமுள்ளதும் யுத்தத்தில்விரைவாகச்செல்லும் ஸ்வபாவமுள்ளதுமான சிறந்தயானையினால் துரியோதனனுடையரதமிருக்கிறவழியைத் தடுத்துக்கொண்டான். அந்தவங்கதேசத்தரசன் யானையினால் உமதுபுத்திரனுடைய ரதத்தையும் தறித்தான். புத்திமானான வங்கராஜனாலே மார்க்கம் தடுக்கப்பட்டதைக்கண்டு கோபத்தினால் சிவந்தகண்களையுடைய கடோதக்கசன் எடுக்கப்பட்ட அந்தப்பெரிய சக்தியை அந்தயானையின்மீது எறிந்தான். கடோதக்கசனுடையகையினின்றிவிடப்பட்ட மஹாசக்தியினால் அடிக்கப்பட்ட அந்தயானை ரக்தத்தைப்பெருக்கிக்கொண்டு கீழேவிழுந்து உயிரையும் இழந்தது. பிறகு யானைகீழேவிழுந்தவுடனே பலசாலியானவங்கதேசாதிபன் வேகத்தோடு தள்ளிக்குதித்துப் பூரியில்நின்றான். துரியோதனனும் உத்தமமானயானைகீழேவிழுந்ததையும் ஸைனியம் நாசம்பண்ணப்பட்டதையும்ங்கண்டு அதிகமனவருத்தமடைந்தான். அந்தக்கடோதக்கசனுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு எதிர்த்துப்போர்புரிவதற்குச்சக்தியற்ற துரியோதனராஜன் ஓடவேண்டியசமயம்நேர்ந்திருந்தும் ஷத்திரியதர்மத்தையும் தனக்குள்ளாதிசெளவந்தையும்முன்னிட்டு மலைபோல அசைவற்றுநின்றான். அவன் அதிககோபங்கொண்டு ஊழித்திப்போன்ற ஒளிபுள்ள கூர்மையானபாணத்தை ஸந்தானஞ்செய்து கோரமான அந்தராக்ஷஸன்மீது பிரயோகித்தான். மிக்கஉறுதியுள்ளவனாகடோதக்கசன் இந்திரனுடையவஜ்ராயுதம்போலப் பிரகாசிக்கின்றதும் தன்னைநோக்கிவருகின்றதுமான அந்தப்பாணத்தைப்பார்த்து லாகவத்தினால் அதனைத் தன்மீதுபாயாமலிருக்கும்படி செய்துகொண்டான். கோபத்தினால் கண்கள்மிகச்சிவந்தஅந்தக்கடோதக்கசன் யுகாந்தகாலத்துமேகம்போல மறுபடியும் உக்கிரமாகக்கர்ஜித்து ஸைனியம்

களைப் பயமடையும்படிசெய்தான். பயங்கரமான அந்தராக்ஷஸனுடைய அந்தப்பயங்கரமான ஒலியைக்கேட்டு, சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் ஆசாரியரை அடைந்து சொல்லலானார்.

‘ராக்ஷஸனால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பயங்கரமான இந்தச் சப்தமானது கேட்கப்படுதலால் ஹிடும்பாபுத்திரனாகடோத்கசன் நிச்சயமாகத் துரியோதனராஜனோடு போர்புரிகுறான். இந்தராக்ஷஸன் யுத்தத்தில் ஒருபிராணியினாலும் ஜயிக்கத்தகாதவன். அரசனைக்காப்பாற்றுவதற்காக அவ்விடம் செல்லுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம். ராக்ஷஸனால் நன்கு பிடிக்கப்பட்ட மிக்கபுலமுள்ள துரியோதனனைக்குறித்து விரைவாக ஓடுங்கள். சத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்கின்றவர்களே! நம்மனை வருக்கும் இதுவன்றோ முக்கியமான காரியம்?’ என்றார். பிதாமஹருடையவார்த்தையைக்கேட்டு மஹாரதர்களான துரோணர், ஸோமதத்தன், பாஹ்லிசன், ஜயத்ரதன், ஈருபர், பூரிஸ்ரவஸ், சல்யன், அவந்திதேசத்தரசன், பிருகத்பலன், அஸ்வத்தாமா, விகர்ணன், சித்ரஸேனன், விவிம்சதி, மற்றும் அவர்களைத் தொடர்ந்துவந்திருக்கிறவர்கள் ஆகிய அனைக்கூயிரக்கணக்கான ரதிகர்கள், கடோத்கசனால் திர்க்கப்பட்டிருக்கிற உம்முடையபுத்திரனான துரியோதனனைப் பாதுகாக்க எண்ணித் துரியோதனனிருக்கிறவிடத்திற்கு அதிவேகமாகச் சென்றார்கள். அவமதிக்கமுடியாததும் மஹாரதர்களால் பாதுகாக்கப்பட்டதும் தன்னைக்கொல்வதற்காசவருகின்றதுமான அந்தச்சேனையைக் கண்டு மிக்கபுலமுள்ள ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் பெர்யவில்லைக்கையில் பிடித்து, குலங்களையும் உலக்கைகளையும் கையில் கொண்டவர்களும் பற்பல ஆயுதங்களையுடையவர்களுமான பந்துக்களாலே சூழப்பெற்று மைநாகம் என்கிற மலைபோல அசைவற்று நின்றான். பிறகு ராக்ஷஸர்களுள் முக்கியமான கடோத்கசனுக்கும் துரியோதனனுடைய சேனைக்கும் கைகலந்ததும் மயிர்க்குச்சத்தலையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான போர் நடந்தது. சப்திக்கின்றவர்களுடைய ஒலியானது எரிக்கப்படுகின்ற மூங்கில்களுடைய சப்தம்போல யுத்தத்தில் எங்கும் நெருங்கினதாகக் கேட்கப்பட்டது. யுத்தவீரர்களுடைய கவசங்களில் போடப்படும் ஆயுதங்களின் ஒலியானது பிளக்கப்படுகின்ற மலைகளின் ஒலிபோல உண்டாகியது. வீரர்களுடைய கைகளால் பிரயோகிக்கப்படும் தோமரங்களுடைய ரூபமானது ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கின்ற ஸர்ப்பங்களுடைய ரூபம்போலாயிற்று. பிறகு தோள்வலியமைந்த ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் கோபமூண்டு மிகவும் பெரியவில்லிநாணெலியெழுப்பிப் பயங்கரமான சப்தத்துடன் கர்ஜித்துக்கொண்டு ஒரு அர்த்தசந்திரபாணத்தினால்

ஆசார்யருடையவில்லை அறுத்தான் ஓடில்லத்தினாலே ஸோமதத்த னுடையசொடியையும் நாசம்செய்து வம்மநாதஞ்செய்தான் பாஹ்லி கணைமூன் றுபாணங்களாலும், கிருபரைஒருபாணத்தாலும், சித்திரஸே னனைமூன்றுபாணங்களாலும் மார்பில்திருப்பியடித்தான். பின்பு விகர் ணனை அனூபிக காதுவலையிலநன்குவிழுகதுவிடப்பட்டதும் மிகுநத கவனத்துடன் லக்ஷியகலகநோக்ரவிடப்பட்டதுமான ஒருபாணத்தி னாலே தோளபூட்டில அடித்தான் அந்நவிராணன் ரக்தத்தால் எங் கும்நனைக்கப்பட்டிருக்கனாபுடயாகதகின்மகதியிலேயே உட்கார்ந் தான். பிறகு, அநாதநாகியபாலமுள்ளகடோகதகன் மிகுநதகோபங் கொண்டு மறுபடியும் ஸ்ரீவலினம் துபதினைதுபாணங்ளைப் பிர யோகித்தான் அவ்வாறானவனுடையவசைகையுனை ததுக்கொண்டு பூமியில் விளைவா பிரமேயசீதகன் டொடகசனானவை, விவிமசதி அஸ்வததாபாஜி வாசனினஸி நிகோபும அடித்தான் அவன்ருவரும் குதிரைகளுடையடிவாளம்மீனைமழவன்ட்டுத் தோத்தட்டிலேயே சாய் ந்தார்களா. ராக்ஷஸேநதரன் ஓர் அநாதசநதிராணதகாமல் வநதுராஜ னுடையபொனனாலஅலங்கரிப்பபட்டபன் றிசுகொடியையறுத்து இர ண்டாவதானஅநாதசசுதிரபாணத்தினாலே அவனுடையவில்லைமறுத் தான். பிறகு, அவன் மேபத்தலகண்ணாசுவநது நானகுநாராசங்க ளாலே மிகுநதலகாயமுள்ளனானஅவநதிதேசத்தரசனுடையநான்கு குதிரைகளையும் பென்றான். காதுவலையிலுமநனமுரஇழுகதுவிடப் பட்டதும் தலைவந்ததும கூடையுள்ளதமான ஒருபாணத்தினாலே ராஜபுக்திரானைநிகதபலனைமேயினதான அநதாபிநசுதபலன் நன் றுகஅடிசெய்ப்பட்டிருக்கதுணாகதைமேயடந்துமேதரினநடுவிலேயே உட் கராதான். தேரிலிருக்கிறராக்ஷஸைகதின் அசிகமான மேகாராவேசங் கொண்டு ஸாராங்குருக்கேயபாணலவகளும நீட்டப்பட்டவைகளும கூலபயுள்ளவைகளுமான பாணநாடோராலயன்றிது விநிததான். அவ்வமபுடன் யுத்தத்தில் ஸாராதகனானசலயனைப் பிளந்தன.

தோண்ணாற்றமுன்றாவது அத்தாயம்
 17 வ். ப. வ. 3, பர். வம். (1௭, 1௮, 19.)

(ஸங்கதபுநகம்.)

ராக்ஷஸனுடையதோதசகன். யுத்தநக்சததில் உம்மைசசோந்த அனைவரையும் புறங்காட்டியோடுமபடியடித்துவிட்டுக் கொல்லநினைந்து துரியோதன னுடையஸமீபத்தில் ஓடிவந்தான். அவன் துரியோதன

ராஜனை விரைவாக எதிர்த்து வருவதுகண்டு யுத்தத்தில் கெட்டமதங் கொண்டவர்களான உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள் அவனைக்கொல்லக்கருதி எதிர்த்தோடினார்கள். மகாரதர்கள் ஒருபணைமர உயரமுள்ளவிற்களை நானொலியிடும்படிசெய்துகொண்டும் விம்மநாதம்செய்துகொண்டும் விம்மக்கூட்டங்கள்போல ராக்ஷஸன் ஒருவனை எதிர்த்து ஓடினார்கள். பிறகு, அந்தவீரர்கள் சரத்காலத்தில் மேகங்கள் பர்வதத்தில் நீர்த்தாரை களைப்பொழிவதுபோல ராக்ஷஸன் மீது சரமாரியை எல்லாப்பக்கங் களிலும் பொழிந்தார்கள். வேணுகமென்கிற ஆயுதத்தினாலே அடிக் கப்பட்டயானைபோல நன்றாக அடிக்கப்பட்டுத் துன்பத்தையடைந்த அந்தராக்ஷஸன் அப்பொழுது கருடனைப்போல ஆகாயத்தில் கிளம்பி எங்கும் ஸஞ்சரித்தான். பயங்கரமான சப்தத்தை அடைய அந்தராக்ஷ ஸன் சரத்காலமேகம்போலத் திக்குக்களையும் ஆகாயத்தையும் திக்குக்கோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டு இரை ந்து கர்ஜித்தான். அவனுடைய அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு யுதிஷ்டிர ராஜர் பகைவர்களை அடக்குகிறவனுடைய மனைப்பார்த்து, கர்ஜிக்கின்ற இந்தக்கடோதகசனுடைய பயங்கரமான சப்தம் கேட்கப்படுதலால் இந்தராக்ஷஸன் மகாரதர்களான தார்த்தராக்ஷிரர்களோடு போர்புரிக றுனென்பது திண்ணம். அந்த ராக்ஷஸபுங்கவனுன் கடோதகசன் தனியே மிகப்பெரியகாரியத்தைச்செய்கிறானென்று நான் எண்ணு கிறேன். பிதாமஹரோ மிகுந்தகோபங்கொண்டு பாஞ்சாலர்களைக் கொல்வதற்கு முயற்சித்திருக்கின்றார் அந்தப்பாஞ்சாலர்களைக்காப் பதற்காகப் பல்சூனன் பகைவர்களோடு போர்புரிகிறான். மிக்ககை வன்மையுள்ளவனே! ஸமீபத்திலேநீர்த்திருக்கிற இந்த இரண்டுகாரி யத்ஸையும்றிந்து நீ செல். அதிகஸந்தேகநிலைமையிலிருக்கின்ற ஹிடும் பாபுத்திரனைரக்ஷி' என்று கூறினார்.

பீமேஸனன் பிராதாவினுடையவார்த்தையைக்கேட்டு விரைந்து எல்லா அரசர்களையும் விம்மநாதத்தினால் பயமடையச்செய்துகொண்டு பர்வகாலத்தில் ஸமுத்திரம்போல அதிவேகத்துடன் சென்றான். அந் தப்பீமேஸனனை ஸத்தியதிருதியும் யுத்தத்துஷ்டமதங்கொண்ட ஸௌகித்தியும் ஸ்ரேணிமானும் வஸுதானனும் காஸ்யனுடையபுத் திரனான அபிபூஷும் பிந்தொடர்ந்தார்கள். அபிமன்யுவைத்தலைவனாகக் கொண்ட மகாரதர்களான திரௌபதிபுத்திரர்களும் வல்லமையுள்ளவ னான கூத்தரேதவனும் கூத்தரதர்மாவும் தன்னை யத்துடன் கூடியவ னும் அநுபதேகசாதிபதியுமான நீலனும் பெரியதேர்க்கூட்டத்தோடு ஹிடும்பாபுத்திரனும் ராக்ஷஸேந்திரனுமான கடோதகசனைச் சூழ்ந்து

கொண்டு எப்பொழுதும்மதமுள்ளவைகளும் அடிக்கும்தன்மையுள்ளவைகளுமான ஆறாயிரம்பாணிகளோடு பாதுகாத்தார்கள். அவர்கள் பெரியவீம்மநாதத்தாலும் சக்கரத்தின் நுனியினின் றுண்டாகும்சப்தத்தாலும் குதிரைக்குளம்புகளின் ஒலிகளாலும் பூமியைநடுங்கும்படிசெய்துகொண்டு வந்தார்கள். அங்ஙனம்வருகின்ற அந்தவீரர்களுடைய அவ்விதசப்தத்தைக்கேட்டு உம்முடையசேனையானது பீமஸேனனிடத்தினின் றுண்டான பயத்தால் மனக்கவலைபுற்று நிறம்மாறியிருக்கின்ற முகங்களோடு கடோதகசேனைவிட்டு யுத்தகத்தினின்றும் திரும்பியது. பிறகு, அந்தயுத்தகளத்தில் மகாபாலசாலிகளும் யுத்தங்களில் புறங்காட்டாதவர்களுமானபாண்டவவீரர்களுக்கும் உம்மைச்சேர்ந்த கௌரவவீரர்களுக்கும் யுத்தம்நடந்தது. மகாரதர்கள் பம்பலவித ஆயுதங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டும் ஒருவரையொருவர்எதிர்த்தும் ஒருவரோடொருவர்கைகலந்தும் மகாபயங்கரமாயும் பயந்தவர்களுக்குப்பாயத்தை உண்டுபண்ணக்கூடியதாயு முள்ளபோலைச் செய்தார்கள். அந்தயுத்தத்தில் குதிரைகள் குதிரைகளோடுஎதிர்த்தன. காலாட்களாகலாட்களோடும் தேராளிகள்தேராளிகளோடும் யானைகளையானைகளோடும் எதிர்த்துப்போர்புரிந்தனர். யுத்தரங்கத்தினுள்ளவீரர்கள் (ஜயத்தை) விரும்பி ஒருவரையொருவர்எதிர்த்தார்கள். (அவ்விருதிருத்துவீரர்களும்) ஒருவரோடொருவர்எதிர்த்துப் போர்புரிவதால் உடனே பெருந்தூளியானது விரைவாகத்தோன்றியது. யானைகள், குதிரைகள், தேர்கள், காலாட்கள் இவர்களினுடையபாதங்களாலும் சக்கரத்தின் நுனிகளாலும் நன்றாகமூப்பப்பட்டதுபுனைகிறமானதும் சிவப்புநிறமுள்ளதுமான கொடியபுழுதியானது யுத்தபூமியை நன்றாகச்சூழ்ந்துகொண்டது. தம்மவரென்றும் பலவரென்றும் ஒருவரைஒருவர் அறியவில்லை. தகப்பன் பிள்ளையை அறியவில்லை. அவ்வாறே புத்திரனும் பிதாவை அறியவில்லை. அவ்வாறு வாய்புகடந்ததும் மயிர்க்கூச்சத்தை யுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான அந்தயுத்தத்தில் சஸ்திரங்கள் கர்ஜிக்கின்றமனிதர்கள் இவர்களின் மிகப்பெரொலியானது ப்ரேதங்களுடைய த்வனிபோல உண்டாயிற்று. அவ்விடத்தில் யானைகள் குதிரைகள் மனிதர்கள்இவற்றின் ரகத்தினாலும் நரம்புநாளும் அலைமோதுகின்றதும் மயிர்களாதற்பாசிக்கொத்துகளோடும் புல்தரைகளோடும்கூடியதுமான (பெரியரகத்த) நதியானது பெருக ஆரம்பித்தது. மனிதர்களுடையஉடல்களிலிருந்து யுத்தத்தில்விழுகின்ற தலைகளுடைய பெரியசப்தமானது கீழேவிழுகின்றகற்களுடைய சப்தம்போ

ஒருவகைப் பிசாசுகள்.

லக் கேட் ஈப்பட்டது. தலையையிழந்தமனிதர்களாலும் சரீரங்களறுக்
கப்பட்ட யானைகளாலும் உடல்கள் பிளக்கப்பட்டகுதிரைகளாலும்
பூமி வியாபிக்கப்பட்டதாகியது. யுத்தத்தின்பொருட்டு முயற்சிக்கு
ன்ற மகாரதர்கள் பற்பலவிதமான சஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்
கொண்டு ஒருவரைஒருவர் எதிர்த்துவந்தார்கள். குதிரையின்மீதுள்ள
வீரர்களாலே தூண்டப்பட்டகுதிரைகள் (எதிரியின்) குதிரை
களை யுத்தத்தில்எதிர்த்து ஒன்றைஒன்று தாக்கிக்கொண்டு உயிரையிழ
ந்து விழுந்தன மனிதர்கள் மிகுந்தகோபத்தினால் சிவந்தகண்களை
யுடையவர்களாக மனிதர்களைஎதிர்த்து மார்புகளால் மார்புகளில்
மோதி ஒருவரையொருவர் வதஞ்செய்தார்கள். பகைவர்களைஎதிர்த்
துத்திடுக்குந்திறமையுள்ளவர்களான யானைப்பாக்களாலே தூண்டப்
பட்டயானைகள் யுத்தத்தில் (எதிரியினுடைய) யானைகளையே கொம்
பின்றுனிகளால்குத்தி நாசஞ்செய்தன. மேலேதோன்றியிருக்கின்ற
ரக்தவெள்ளத்தையுடையவைகளும் கொடிகளால்அலங்கரிக்கப்பட்ட
வைகளுமானஅந்தயானைகள் ஒன்றோடொன்று சேர்க்கைபெற்று மின்
னல்களுடன்கூடினமேகங்கள்போலக் காணப்பட்டன. சிலயானைகள்
கொம்புதுனிகளாலே பிளக்கப்பட்டும் தோமரங்களாலே மத்தகங்கள்
உடைக்கப்பட்டும் கர்ஜிக்கின்றமேகங்கள்போலக் கர்ஜித்துக்கொண்டு
எதிர்த்தோடிவந்தன. சைகலந்தஅந்தயுத்தத்தில் சிலயானைகள் துதிக்
கைகள்இரண்டாகஅறுக்கப்பட்டும் சிலயானைகள்சரீரங்கள் அறுக்கப்
பட்டும் சிறகுகளறுக்கப்பட்டமலைகள்போலக் கீழேவிழுந்தன சிலஉத்
தமமானயானைகள் எதிரியின்யானைகளாலே விலாப்புறங்களில்பிளக்
கப்பட்டு, மலைகள் அதிகமாகத் தாதுக்களைப் பெருக்குவதுபோல
அதிகமாக ரக்தத்தைச் சொரிந்தன. மற்றும்சிலயானைகள் நாராசங்க
ளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு (தம்மீதுள்ளவீரர்களைஇழ
ந்து) வீரிட்டுக்கொண்டு கொடுமுடிகளையிழந்தமலைகள்போலச் சத்
துருயானைகளை எதிர்த்தோடின. சிலயானைகள் சினமிகுந்து மதத்தி
னால் மதிமயங்கித் தடையற்று யுகதரங்கத்தில் நூறுநூறுகத் தேர்களை
யும் குதிரைகளையும் காலாட்படைகளையும் அடித்தன. அவ்வாறே குதி
ரைகள் குதிரைக்காரர்களால் ஈட்டிகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்
பட்டுத் திசைகளைக்கலங்கச்செய்துொண்டு அவ்வவ்வழியினாலே
எதிர்த்தன. நற்குலத்திற்றிறந்தவர்களும் சரீரத்தை யுத்தத்தில்இழக்
கத்துணிந்தவர்களுமானரதிகர்கள் ரதிகர்களோடு அதிகமானசக்தி
யைக்கைக்கொண்டு பயமற்றுக் காரியங்களைச் செய்தார்கள். போரில்

செம்புமுதலியவைகள்

வல்ல அரசர்கள் புகழையாவது அல்லது ஸ்வர்க்கத்தை யாவது அடைய விரும்பி ஸ்வயம்வரத்தில் செய்வது போல புத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். மயிர்க்கூச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடிய அவ் விதயுத்தம் அவ்வாறு நடக்கையில் தூயோதனனுடைய பெரிய சேனையானது புத்தத்தில் விருப்பமற்றதாகச் செய்விக்கப்பட்டு விரைவாக ஓடியது.

தோண்ணுற்ற நான்காவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தோடிக்சி.)

(கடோந்-க்சன் யுத்கர்.)

தன்னுடைய ஸனியம் கொல்லப்பட்டதைக்கண்டு தூரியோதனராஜன் மிக்க கோபங்கொண்டு பகைவரைப் பிடிக்கும் பீமஸேனனைக் குறித்துத் தானே நேரில் எதிர்த்து வந்து இத்திறனுடைய வஜ்ராயுதத்திற்கு ஒப்பான சப்தத்தையுடைய மிகப்பெரிய வில்லைக்கயிற் பிடித்துப் பெரிய சரமாரியைப் பாண்டவன் றீகு பொழிந்தான். கோபத்தையுடைய தூரியோதனன் நிக்ககூர்மையுள்ளதும் இறகுகள்கூடியதுமான ஓர் அர்த்தசந்திரபாணத்தையும் ஸந்தானம் செய்து பீமஸேனனுடைய வில்லைத் துண்டாக்கினான். அந்தஸமயத்தை நன்றாகப் பார்த்து மஹாரதனுடைய தூரியோதனன் விரைந்து மலைகளையும் பிளக்குந்திறமையுள்ள கூர்மையான ஓர் அம்பை வில்லிற் பூட்டினான்; அவ்வம்பினாலே பீமஸேனனை மார்பிலடித்தான். நன்றாக அடிக்கப்பட்டவனும் பராக்கிரமசாலியுமான அந்தப் பீமஸேனன் துன்பத்தையடைந்து இரண்டுகடையாய்களையும் நக்கிக்கொண்டு பொன்னுல் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிமரத்தை நன்றாகப் பிடித்துக்கொண்டான். அவ்வாறு நல்ல மனநிலையையே இழந்திருக்கிற பீமஸேனனைக் கண்டு கடோதகசன் எரிக்கப்போகின்ற தீயைப் பீபாலக் கோபத்தினால் நன்றாக ஜ்வலித்தான். அபிமன்யுவை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் தூயோதனராஜனைக் கூவி அழைத்துக்கொண்டு பரபரப்புடன் எதிர்த்து ஓடிவந்தார்கள். கோபங்கொண்டு அதிகப்பரபரப்புடன் வருகின்ற அந்தப் பாண்டவ வீரர்களைக்கண்டு துரோணர் உமதுஸேனையிலுள்ள மஹாரதர்களை நோக்கி, 'நீங்கள் விரைவாகச் செல்லுங்கள். உங்களுக்கு மங்களம். வியஸனமாகிற முத்திரத்தில் முழுக அதிகஸந்தேஹத்தை அடைந்திருக்கின்ற அரசனைக் காப்பாற்றுங்கள். இதோ பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் கோபங்கொண்டு பெ

ரியவில்லைக் கையிற்கொண்டவர்களாகவும் பற்பலவிதசஸ்திரங்களை
 1 ப்ரியோகிக்கின்றவர்¹ எனாகவும் பயங்கரமானசப்தங்களைவெளியிட்டுக்
 கொண்டுகர்ஜிக்கின்றவர்களாகவும் அரசர்களைப்பயமடையச்செய்கின்
 றவர்களாகவும் பீமஸேனனைமுன்னிட்டுக்கொண்டு துரியோதனனை
 எதிர்த்துவந்துவிட்டார்கள்' என்றுகூறினார். ஆசாரியருடையஅந்த
 வார்த்தையைக்கேட்டு ஸௌமதத்தியைமுதன்மையாகக்கொண்ட உம்
 மைச்சேர்ந்தவீரர்கள் பாண்டவர்களுடையசேனையை எதிர்த்தார்கள்.
 நிருபர், பூரிஸ்ரவஸ், சல்யன், துரோணபுத்திரர், விவிம்சதி, சித்ரஸே
 னன், விகர்ணன், ஸைந்தவன், பிருஹத்பலன், சிறந்தவில்லாநிகளான
 அவந்திதேசராஜகுமாரர்களானவிந்தாணுவிந்தர்கள் ஆகிய இவர்கள்
 துரியோதனனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். ஒருவரை
 யொருவர்கொல்வதில்விருப்பங்கொண்டவர்களான அந்தப்பாண்டவர்
 களும் கௌரவர்களும் இருபநாடி அனவில்தெருங்கிச்சென்று போர்புரிந்
 தனர். மிக்கபுஜபாலமுள்ளபாரத்வாஜர் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டுப் பெரி
 யவில்லை நாடுவெளியெய்து பிறகு இருபத்தாறுபாணங்களைப் பீமன்மீது
 விடுத்தார். கையன்மைமிக்கதுரோணர் மாறிக்காலத்தில் மேகமானது
 ஜலதாரைகளை மலையின்மீது பொழிவதுபோல அம்புகளை விரைவாக
 மறுபடியும் பீமன்மீது இறைத்தார். மஹாபலசாலியும் சிறந்தவில்
 லாளியுமானபீமஸேனன் விரைந்து பத்துப்பாணங்களாலே இடவிலாப்
 புறத்தில் அந்தத்துரோணரைத் திருப்பியடித்தான். நன்றாகஅடிக்கப்
 பட்டவரும் தன்பமடைந்தவரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமானதுரோணர்
 ப்ரஜ்ஞகுதபாடி உடனே தேரின்நடுவில் உட்கார்ந்தார். ஆசாரியர்மிக்க
 துன்பமுற்றாரென்பதைக்கண்டு துரியோதனராஜனும் துரோணபுத்தி
 ரரும் மிக்ககோபங்கொண்டு பீமஸேனைத் தாங்களே எதிர்த்தார்கள்.
 எதிர்த்துவருநின்றவர்களும் காலனுக்கும் அந்தகனுக்கும் யம
 னுக்கும் ஒப்பானவர்களுமான அவ்விருவரையும்பார்த்து மிக்கபுஜபல
 முள்ளபீமஸேனன் உதையைத் தவரையுடன் எடுத்துக்கொண்டு ரதத்தி
 னின்றவெகமாகக்குதித்து யமதண்டமபோன்ற அந்தப்பெரியகதையை
 ஒங்கிக்கொண்டு புத்தாங்கத்தில் மல்போல் அசைவற்றுநின்றான்.
 கதாபுத்தத்தைத் தாக்கிக்கொண்டு ஒருகொடுமுடியையுடைய கைலாஸம்
 போலநிற்கின்ற அந்தப்பீமஸேனைக்கண்டு துரியோதனனும் அஸ்வத்
 தாமாவும் ஒன்றுசேர்ந்து எதிர்த்தோடினார்கள். ஒன்றுசேர்ந்துஎதிர்
 ததுவருகின்றவர்களும் பரபரப்புள்ளவர்களும் பலசாலிகளுள்உத்தமர்
 களுமான அவ்விருவரையும் தவரையுடன்கூடினவனுபீமஸேனன்

¹ ஒருகொல் விடப்பட்டது.

வேசத்துடன் எதிர்த்தான். எதிர்த்துவருகின்றவனும் மிக்ககோபங் கொண்டவனும் பயங்கரமானதோற்றமுள்ளவனுமான அந்தப்பீமனைக் கண்டு கெளரவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். பாரத்வாஜரை முதன்மையாகக்கொண்ட எல்லாக்கௌரவவீரர்களும் பீமசேனைக்கொல்லவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால் எல்லோரும் ஒன்றுகூடி நாற்புறங்களிலும் பாண்டவனைப்பீடித்துக்கொண்டு பற்பலவிதசஸ்திரங்களைப் பீமனுடையமார்பில் பிரயோகித்தார்கள். துன்புறுத்தப்படுகின்றவனும் ஸம்சயத்தையடைந்திருக்கின்றவனும் மஹாரதனுமான அந்தப்பீமசேனைக்கண்டு அபிமன்யுவைத் தலைவனாகக்கொண்ட பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்கள் இழத்தற்கரிய உயிரை யிழந்தாவது பாதுகாக்கவெண்ணிப் பீமசேனைக்கு எதிரில் ஓடிவந்தார்கள். சூரனும் பீமனிடத்தன்புள்ளநண்பனும் கார்மேகம் போன்றவடிவமுள்ளவனும் அநாபதேசாதிபதியுமான நீலன் அதிக கோபங்கொண்டு துரோணபுத்திரரை எதிர்த்தான். மஹாவில்லாளியான அந்தநீலன் எப்பொழுதுமே துரோணபுத்திரரோடு விரோதம் பாராட்டுகிறவன். முற்காலத்தில் இந்நிரன் ஒருவராலும் ஜெயிக்கமுடியாதவனும் தேவர்களுக்குப் பாயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவனும் கோபங்கொண்டு தன்பிரதாபத்தினால் முஷலகையும் பயமடையச்செய்தவனுமான விப்ரசித்தியென்கிற அஸுரனை அடித்ததுபோலப் பெரியனில் வில்நாடுணவியெழுப்பிக் துரோணபுத்திரரை ஒருபாணத்தால் அடித்தான். ¹ நீலனாலே கன்குதொடுக்கப்பட்ட அம்பினால் பிளக்கப்பட்டவரும் மேல்பெருகுநன்றாக் கவெள்ளாதே காடுகடியவரும் கோபமுள்ளவரும் புத்திசாலிகளுள் உத்தம நுமான அந்த அட்வத்தாமா இந்திரனுடையவஜ்ராயுத்தத்திற்கு ஒப்பான சப்தத்தோடுகடின ஆச்சர்யகரமான வில்லை நானொலிசெய்துகொண்டு நீலனை அழிக்கிறீனந்தார். பிறகு அட்வத்தாமா பளபளப்புள்ளவைகளும் சிற்பியினால் காணையில்தீட்டப்பட்டவைகளுமான பல்லங்களை ஸந்தானம்செய்து அவனுடைய நான்கு குதிரைகளையுங்கொண்டு கொடிமாத்தையும்கீழேதள்ளி ஒருபல்லத்தினாலே அவன் ஸாரதியையும் அடித்துத் தேர்த்தட்டினின்று கீழே விழும்படிசெய்தார். ஏழாவதுபல்லத்தினாலே நீலனையும் மார்பிலடித்தார். நன்றாக அடிக்கப்பட்ட அந்தநீலன் துன்பமுற்று ரதமத்தியத்தில் உட்கார்ந்தான். பர்வதம்போன்றவனும் மோகமடைந்தவனுமான நீலராஜனைக்கண்டு கடுமாத்சன் மிக்க கோபங்கொண்டவனாகவும் ஞானிகளால் சூழப்பட்டவனாகவும் யுத்தத்திலுபிரகாசிக்கின்ற துரோண

¹ அதிகபாடமான அரைபுலோகம் வடப்பபட்டது.

புத்திரரை விரைவாக எதிர்த்துவிடினான். அவ்வாறே புத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்ட இன்னும்சிலராகுஸர்கள் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்தார்கள் புஜபலம்மிக்கவனும் வீரனுமானபீமஸேனன் கறுத்த மைபோன்றநிறமுடையபீமஸேனன் தன்ரதத்தில்ஏற்றிக்கொண்டு துர்யோ தன்னருகில்வந்தான். பராக்ரமசாலியான அஸ்வத்தாமா கோரமான தோற்றமுள்ள ராகுஸனுனகடோத்கசனைப்பார்த்து விரைந்துஎதிர் த்துவிடினான். அஸ்வத்தாமா மிகுந்தகோபமுற்று, கடோத்கசனுக்கு முன் கோபத்துடன் செல்லுகின்றவர்களாக முன்னிலையிலிருந்தஅச்சந் தருந்தோற்றமுள்ளராகுஸர்களை அடித்தார். துரோணபுத்திரருடைய வில்லினின்றிவிட்ட அம்புகளால் அவ்வரசர்கள் தோற்கச்செய்யப் பட்டதுகண்டு பெரியதேகத்தைபுடையவனும் பீமஸேனனுடையபுத் திரனுமானகடோத்கசன் கோபம் கொண்டான். பிறகு மாயாவியான ராகுஸேந்திரன் புத்தத்தில் துரோணபுத்திரரை மயங்கும்படிசெய்து கொண்டு கொடியதும் மிக்கபயங்கரமுமானமாயையை வெளிப்படுத்தி னான். பிறகு உம்மைச்சேர்ந்தவர்களைவரும் கடோத்கசனுடைய மாயையினால் புறங்காட்டியோடும்படிசெய்யப்பட்டார்கள். அறுக் கப்பட்டவர்களும் புத்தபூமியில் புரளுகின்றவர்களும் தளர்ச்சியுற்ற வர்களும் ரத்தத்தால்நனைக்கப்பட்டவர்களானவீரர்கள் ஒருவரை யொருவர்பார்த்துக்கொண்டு துரோணரையும் துரியோதனையும் சல் யனையும் அஸ்வத்தாமாவையும் பார்த்தார்கள். சிறந்தவிலாசிகளும் பிரதானர்களுமான கௌரவரதிகள் எல்லோரும் பெரும்பாலும் நாசம்செய்யப்பட்டார்கள். யானையும் கொல்லப்பட்டன. குதி ரைகளும் குதிரைவீரர்களும் ஆயிரக்கணக்காக அறுக்கப்பட்டார்கள். அதைக்கண்டு உமதுஸனியம் பாசறையைநோக்கியோடிற்று. 'புத்தம் செய்யுங்கள்; ஓடாதீர்கள்; இதுகடோத்கசனுடையபட்ட ராகுஸ ஸம்பந்தம்பெற்றமாயை' என்று நானும் பீஷ்மரும் இரைந்து அலறிக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே (உமதுசேனை) அதிகமோகம்கொண்டு நிலைபெறவில்லை. பயந்தவர்களான அவர்கள் சொல்லுகின்றவர்கள் வார்த்தையை நம்பவில்லை. அநதக்கௌரவர்கள்வேகமாகஓடுவதைக் கண்டு பாண்டவர்கள் ஐயத்தையடைந்து கடோத்கசனோடுசேர்ந்து விம்மநாதஞ்செய்தனர். சங்கத்துப்புகளுடையகோஷங்கள் பலபக்கங் களிலும் அதிகமாகக்கேட்கப்பட்டன. இவ்வாறு மகாபலசாலியான ஹிடிம்பாபுத்திரனாலே உம்முடையஸனியமனைத்தும் தோற்கச்செய் யப்பட்டுச் சூரியாஸ்தமனஸமயத்தில் திக்குக்களில்ஓடின.

தோண்ணுற்றைந்தாவது அத்யாயம்.
பீஷ்ம வதபர்வம். (தோடீச்சி.)

(பகதந்தன் முதலானவாகளின் யுத்தம்.)

பகைவரை வாட்டும் துரியோதனன் பெரிய அந்தயுத்தத்தில்
ராக்ஷஸனுலேதனக்குண்டானதோல்வியை அப்பொழுது பொறுச்சு
விடலை. துரியோதனன் பீஷ்மரை அடைந்து வணக்கத்துடன் நமஸ்
கரித்து அவரிடம் விருந்தாந்தமுழுவதும் உள்ளபடி சொல்லத்தொ
டங்கினான். பகைவர்களால் அவமதிக்கத்தகாததுரியோதனன் அடிக்
கடிபெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டு கடோதக்கசுவடையஜயத்தையும் தன்
னுடைய அபஜயத்தையும் தெரிவித்தான். துரியோதனன் அப்பொ
ழுது கௌரவர்களுக்குப்பிதாமகரான பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'பிதாமக
ரே' பிரபுவே! உமையையும் துரோணரையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு
பாண்டவர்களுடைய கோரமான ஈண்டையானது என்னால் தொடங்கப்
பட்டது பகைவர்களைத் தவிர்க்கச்செய்யவரே! நல்லபிரவித்திபெற்
றிருக்கிற என்னுடையபதிமூர் அகஷாஹிணிஸைனி!ங்கள் உம்மு
டைய ஆஜ்ஞையில் என்னுடன் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றன. பரதவம்
சத்திலபிரந்தவர்களுள் சிறந்தவரே! அப்படிப்பட்ட நான் யுத்தத்தில்
கடோதக்கனை எதிர்த்துப் பிமஸேனை மதன்மையாகக்கொண்டபாண
டவர்களால் ஜயிக்கப்பட்டேன். பகைவர்களைத் தவிர்க்கச்செய்யவரே!
உலர்ந்தமரத்தை நெருப்புவிப்ப நொல அந்தத்தோலவி! என் அங்கங்
களை எரிக்கின்றது. மஹாபாக்ய முளளவரே! பகைவர்களைத் தவிர்க்க
செய்யவரே! பிதாமஹே! ஆதலால், பிறரால் அவமதிக்க முடியாத உம்
மை அறிந்து உம்முடைய அனுக்ரஹத்தினால் அந்தநீசனரை ராக்ஷஸனை
நானே கொலவதற்கு விரும்புகிறேன். எனக்கு அகனைச் செய்வதற்கு
நீர் தகுதியுள்ளவராயிருப்பீர்' என்றவிண்ணாக்கொண்டான். ராஜா
வானதுரியோதனனுடைய இந்தவாக்யத்தைக்கேட்டுச் சந்தனுபுதர
ரானபீஷ்மர் துரியோதனனைநோக்கி இந்தவாக்யத்தை உரைக்கலானார்.

'ராஜனே! கௌரவ! மஹாராஜனே! பகைவரைவாட்டுபவனே!
நீ நடந்துகொள்ளவேண்டியதைப்பற்றி நான் சொல்லுமவார்த்தையைக்
கேள். சத்துருக்களை அடர்குறெவனே! அப்பா! எல்லாநிலைமைகளி
லும் நீ உன்தேகத்தைப் பாதுகாக்கவேண்டும். தோஷமற்றவனே!
எப்பொழுதுமே தர்மராஜனோடு நீ போர்புரியவேண்டும். அல்லது
அர்ஜுனனோடாவது நகுலஸஹதேவர்களோடாவது பிமஸேனனோ
டாவது இன்னும்மற்ற அரசர்களோடாவது நீ போர்புரியவேண்டும்.

எப்பொழுதும் அரசன் அரசனையே எதிர்த்துச்செல்லுகிறான். ராஜனே! நீ துராத்மாவான ஹிடம்பாபுத்திரனோடு போர்புரியத்தகாது. நான், துரோணர், கிருபர், அஸ்வத்தாமா, ஸாத்வதனான கிருதவர்மா, சல்யன், விருஷஸேனன், மஹாரதனான விகர்ணன், துச்சாஸனனை முதன்மையாகக்கொண்ட உன்னுடைய மற்றத்தம்பியர்கள் ஆகிய நாங்கள் உன்னிமித்தமாக மஹாபலசாவியான அந்தராக்ஷஸனை எதிர்த்துப்போர்புரியப்போகிறோம். பயங்கரான அந்தராக்ஷஸேந்திரன் விஷயத்தில் உனக்கு அதிகமான¹ பச்சாத்தாபம் இருந்தால் யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஸமனான இந்தப்பகதத்தராஜன் கெட்டபுத்தியுடையவனான அந்தக்கடோதக்கனோடு போர்புரிவதென்பொருட்டு யுத்தாங்கதலைக்குறித்து வரட்டும்' என்றார். வாக்யங்களை உரைப்பதில் விசேஷஸாமர்த்தியமுடையவரான பீஷ்மர் துரியோதன ராஜனைப்பார்த்து இவ்வளவுமாத்திரம் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு அரசர்களுள் சிறந்தவனான துரியோதனனுக்கெதிரில் பகதத்தனைப்பார்த்து, 'மஹாராஜனே! நீ விரைவாகச்செல். எல்லாவில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது யுத்தத்தில் கெட்டமதங்கொண்டவனும் குரூரமான செய்கையுடையவனும் ஹிடம்பாபுத்திரனுமான ராக்ஷஸனை, முற்காலத்தில் இந்திரன் தாரகாஸூரனை எதிர்த்ததுபோல நீ முயற்சியுடன் யுத்தத்தில் எதிர்ப்பாயாக. பகைவர்களை வாட்டுகிறவனே! உன்னிடத்தில் திவ்யமான அஸ்திரங்களிருக்கின்றன. விக்ரமமும் உன்னிடத்தில் இருக்கிறது. உனக்கு முற்காலத்தில் அனேகதேவர்களோடு யுத்தம்நேர்ந்ததுண்டு. ராஜசிரேஷ்டனே! மகாயுத்தத்தில் நீ ஒருவனே அவனை எதிர்த்துப்போர்புரியும் வல்லமைபொருந்தியவன். நீ உன்னுடையசேனையினுல்குழப்பட்டவனாகச்செல். ராக்ஷஸசிரேஷ்டனைச் சொல்' என்று கூறினார். ஸேனாதிபதியான பீஷ்மருடைய இந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப் பகதத்தன் விம்மநாதம்செய்துகொண்டு பகைவர்களைநோக்கி விரைவாக எதிர்த்துச் சென்றான். கர்ஜிக்கின்றமேகம்போல விம்மநாதத்துடன் வருகின்ற அந்தப்பகதத்தனைக்கண்டு பாண்டவசேனையிலுள்ள மஹாரதர்களான பீமஸேனன், அபிமன்யு, ராக்ஷஸனாகடோதக்கன், திரௌபதிபுத்திரர்கள், ஸத்யதிருதி, கூத்ரதேவன், சேதிதேசாதிபதியான வஸுதானன், தசாரணதேசந்தரசன் ஆகிய இவர்கள் மிக்ககோபங்கொண்டு பகதத்தனை எதிர்த்தார்கள். பகதத்தனும் அவர்களை ஸுப்ரதீகம் என்கிற யானையோடு விரைவாக நெருங்குவந்தான். பிறகு பாண்டவர்களுக்குப் பகதத்தனோடு யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருத்திபண்ணக்கூடியதும்

¹ வேறுபாடம்.

கொடியதும் பயங்கரமுமானபோர் நடந்தது. ரதிகர்களால்விடப்பட்டவைகளும் பயங்கரமானவேகமுள்ளவைகளும் நல்லகூர்மையுள்ளவைகளுமான அந்தப்பாணங்கள் யானைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் வீழ்ந்தன. நல்லமதப்பெருக்குக்கொண்டவைகளும் பாசர்களால் நன்கு பழக்கப்பட்டவைகளுமான பெரியயானைகள் ஒன்றையொன்று எதிர்த்துப் பயமற்றவைகள்போலக் கடும்போர்புரிந்தன. மதத்தினாலே மதியமயங்கியபெரியயானைகள் மஹாயுத்தத்தில் ரோஷாவேசம்கொண்டு உலக்கைகள்போன்ற தந்தங்களாலே ஒன்றைமற்றொன்று தாக்கிக் கொம்பின் துனிகளால் பிளந்தன. ஈட்டிகளைக்கையில்கொண்ட வீரர்களாலே ஏறப்பட்டவைகளும் சாமரங்களைத் தலையின் அணிசளாகக்கொண்டவைகளுமான குதிரைகள் குதிரைவீரர்களாலே தூண்டப்பட்டு ஒன்றைமற்றொன்று விரைவாகச் கொன்றன. காலாட்படைகளும் காலாட்படைகளினுடைய கூட்டங்களாலே சத்திகளாலும் தோமரங்களாலும் அடிக்கப்பட்டு அப்பொழுது நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் யுத்தபூமியில் வீழ்ந்தன. ரதிகர்களும் யுத்தத்தில் கர்ணிகளாலும் நாளிகங்களாலும் தோமரங்களாலும் நாளுவிதமான ரதங்களையும் வீரர்களையும் நாசஞ்செய்து விம்மநாதம்செய்தார்கள். மயிர்க்கூச்சத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற அநதயுத்தம் அவ்வாறு நடக்கும்பொழுது மஹா வில்லாளியான பகதத்தன் நாற்புறங்களிலும் ஜலத்தைப் பெருகுநின்ற மலைபோல ஏழுவிறங்களால் மதஜலத்தைப் பெருகுக்கொண்டிருக்கின்ற மதங்கொண்டயானையோடு பீமேஸனை எதிர்த்துவந்தான். ஐராவதத்தின்மீது வீற்றிருக்கும் விரதின் நீர்த்தாரைகளைப்பொழிவது போல ஸுப்ரதீகம்என்கிறயானையின் சரத்தில்வீற்றிருக்கும்பகதத்தன் ஆயிரம் அம்புகளைப் பீமேஸனின்மீது வாரி இறைத்தான். வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் பாவதத்தின்மீது நீர்த்தாரைகளைப் பொழிவது போலப் பகதத்தராஜன் பீமேஸை சரதாலர்களால் அடித்தான். மஹா வில்லாளியும் மிகுந்தகோபங்கொண்டவனும் அதிகப்பரபரப்புள்ள வனுமான பீமேஸனனே நூற்றக்கணக்குக்கு அதிகப்பட்டிருக்கின்ற பாதரசக்கற்களைச் சரமாரிகளால் அடித்தான். அவர்கள்கொல்லப்படுவதைக்கண்டு பிரதாபசாலியான பகதத்தன் கோபமுண்டு பீமேஸனுடையாதத்தைக்குறித்துத் தன்சிறந்தயானையைத் தூண்டினான். பகதத்தனால்தூண்டப்பட்ட அந்தயானையானது நான்கயிற்றினின்று இழுத்துவிடப்பட்ட பாணம்போலச் சததுருக்களை அடக்குகிறவனான பீமேஸனைக்குறித்து வேகத்துடனே ஓடியது. எதிர்த்துவருகின்ற அந்தயானையைக்கண்டு பீமேஸனை முதன்மையாகக்கொண்ட பாண்

டவசேனையிலுள்ளமஹாரதர்கள் வேகத்தோடு அதனை எதிர்த்தார்கள். மஹாபலசாலிகளாவ கேசயுத்தேசத்துவீரர்கள், அபிமன்யு, திரௌபதிபுத்திரர்கள், சூரனும் தசார்ணதேசாதிபதியுமான க்ஷத்திரதேவன், சேதிதேசத்தரசன், திருஷ்டகேது இவர்களுள்ளோரும் கோபங்கொண்டு தேவஸம்பந்தம்பெற்ற உத்தமமான அஸ்திரங்களை எல்லா விதத்தினாலும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு அந்தஔருயானையை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். அனேகவீரர்களாலே அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டு ரக்தவெள்ளம்பெருகுகின்ற அந்தமஹாகுமாரனது தாதுக்களால்விசித்திரமாகவிளங்குகின்ற சிறந்தமலைபோலவிளங்கியது. தசார்ணதேசாதிபதியும் மலைபோன்ற யானையின்மீதேறிக் கொண்டு பகதத்தனுடையயானையை எதிர்த்துவந்தான். யுத்தத்தில் தன்னை எதிர்த்துவருகின்ற அந்தயானையை ஸுப்ரதீகமென்கிற கஜபதியும் ஸமுத்திரத்தைக் கரை தடுப்பதுபோலத் தடுத்தது. மிக்க தைர்யமுள்ள தசார்ணதேசாதிபதியினுடைய பெரியயானையானது ஸுப்ரதீகத்தால் தடுக்கப்பட்டதுகண்டு உம்முடையஸைனியங்கள், 'நல்லது, நல்லது' என்று புகழ்ந்தன. பிறகு பிராக்ஷ்யோதிஷ்டேசாதிபதியானவன் கோபங்கொண்டு அந்தயானைக்கெதிரில் பதினான்குதோமரங்களைப் பிரயோசித்தான். அந்தத்தோமரங்கள் பொன்னால்அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்தயானையின்கும்பஸ்தலத்தின்மீதுள்ள கவசத்தைப் பிளந்து புற்றில்பாம்புகள் நுழைவதுபோல விரைவாக டுக்கும்பஸ்தலத்தில்) நுழைந்தன. நன்றாக அடிக்கப்பட்டதும் துன்பமுற்றதுமான அந்தயானையானது மதத்தையிழந்து வேகமுள்ளபிராக்ஷ்யோதிஷ்டாதிபதியினுடையயானையினிடத்தினின்று திரும்பிப் பயங்கரமாகப் பிளறிக்கொண்டு, காற்று வேகத்தால் மரங்களை ஒடிப்பதுபோலத் தனது ஸைனியத்தையே அடித்துக்கொண்டு விரைவாகஓடியது. அந்தயானையானது தோல்வியடைவிக்கப்பட்டிருக்கையில் பாண்டவஸேனையிலுள்ளமகாரதர்கள் பெரியவீரம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு யுத்தத்தின்பொருட்டே ஸன்னத்தர்களாகின்றார்கள்; பிறகு பற்பல பாணங்களையும் பற்பலசஸ்திரங்களையும் இறைத்துக்கொண்டும் பீமனை முன்னிட்டிக்கொண்டும் பகதத்தனுடைய அருகில் ஓடிவந்தார்கள். எதிர்த்துவருகின்றவர்களும் கோபமுடையவர்களும் பொறுமையுள்ளவர்களுமான அந்தப்பாண்டவவீரர்களுடைய கோரமானசப்தத்தைக்கேட்டு மஹாவில்லாளியானபகதத்தன் பயமின்றிக் கோபத்துடன் தன்யானையைத் தூண்டினான். அங்குசத்தினாலும் கட்டைவிரலாலும் யுத்தத்தில்தூண்டப்பட்ட அந்தஉத்தமமான யானையானது

அந்தக்ஷணத்தில் ஊழித்திப்போலாகியது. மிகுந்தகோபம்முண்ட அந்தப்பகதத்தனுடையயானை யுத்தரங்கத்தில் அங்குமிங்கும் ஓடிக்கொண்டு நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் தேர்க்கூட்டங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் குதிரைவீரர்களையும் காலாட்களையும் நசுக்கிற்று. அந்தயானையினால் நன்றாகக்கலக்கப்படும் பெரியபாண்டவசேனையானது நெருப்பில்போடப்பட்ட தோல்போலக் குறைவடைந்தது. புத்திசாலியானபகதத்தனால் தன்ஸேனைநாசம் பண்ணப்பட்டதைக்கண்டு கடோத்கசன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு பகதத்தனைஎதிர்த்து அருகில்வந்தான். விகாரரூபத்தையுடையவனும் கொடுத்தன்மையுள்ளவனும் ஜ்வலிக்கின்றவாயையுடையவனும் ஜ்வலிக்கின்றகண்களுள்ளவனும் மஹாபலசாலியுமான கடோத்கசன் மிக்கபயங்கரமான உருவத்தை எடுத்துக்கொண்டு கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவன்போல மலைகளையும்பிளக்குந்திறமையுள்ள திரிமலமானசூலத்தைஎடுத்து யானையைக்கொல்லக்கருகி எறிந்தான். நெருப்புப்பொறிகளுடையகூட்டங்களால் நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டதும் விரைவாகவருகின்றதுமான அந்தச்சூலத்தைக்கண்டு பிராக்ஷ்யோதிஷ்டேசத்தரசன் வேகமுள்ளவனாக அழகியதும் கூர்மையுள்ளதும் மிக்கபயங்கரமுமான ஓர் அர்த்தநந்திரபாணத்தைப் பிரயோகஞ்செய்து அந்தப்பாணத்தினால் அந்தப்பெரியசூலத்தைத் துண்டாக்கினான். இரண்டாகவெட்டப்பட்டதும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான சூலம், இந்திரனால் பிரயோகிக்கப்பட்டு ஆகாயத்தையடைந்து கீழேவிழும் பெரியவஜ்ராயுதம்போலக் கீழேவிழத்தது. பகதத்தராஜன் சூலம் இரண்டாகஅறுக்கப்பட்டிக் கீழேவிழத்ததுகண்டு பொன்மயமானதண்டத்துடன்கூடியதும் அக்னிஜ்வாலையோன்றதுமான ஒருபெரியசக்தியைக்கையிலெடுத்து அதை ராக்ஷஸன்மீது ப்ரயோகித்து, 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். இடிபோல ஆகாயமார்க்கத்தில்வருகின்ற அந்தச்சக்தியைக்கண்டு ராக்ஷஸன் விரைவாகக்களம்பி அதனைக்கையிற்பற்றிக்கொண்டு வம்மநாதஞ்செய்தான். ராக்ஷஸன் விரைந்து, பகதத்தராஜன்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே சக்தியைப்பிடித்து முழங்காலில்வைத்து இரண்டாக முறித்தான். அது ஆச்சரியமாகஇருந்தது. பலசாலியானராக்ஷஸன் செய்த அச்செய்கையைக்கண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் ரிஷிகளும் ஆச்சரியமடைந்தார்கள். பீமஸேனை முதன்மையாகக்கொண்டபாண்டவர்களும், 'நல்லது, நல்லது' என்கிறசொற்களின் ஒலியினால் பூமியை எதிரொலியிடச்செய்தார்கள். ஸந்தோஷ

மடைந்தவர்களும் மஹாபலசாலிகளுமான பாண்டவர்களுடைய அந் தப்பெரிய விம்மலாதத்தைச் சேர்ந்து, பெரிதான வில்லைக் கையிலேந் தியவனும் சிறந்த பிரதாபமுடையவனுமான பகததன் பொருமல் இந்திரனுடைய வஜ்ராயுதம்போலப் பிரகாசிக்கும் பெரியவில்லை நானொலிசெய்து பாண்டவசேனையிலுள்ள மகாரதர்களை விரைவாக எதிர்த்துவந்தான். அந்தப்பகதத்தன் பண்பாப்புள்ளவைகளும் கூர் மையுள்ளவைகளும். அக்னிபோலப்பிரகாசிக்கும் வைகளுமான நா ராசங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு பீமனை ஒருபாணத்தாலும் ராக்ஷ ஸனை ஒன்பதுபாணங்களாலும் அபிமன்யுவை மூன்றுபாணங்களா லும் கேகயர்கள் ஐவரையும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான். அந் தப்பகதத்தன் காதுவரையில் நன்றாக அழித்து விடப்பட்டதும் வணங் கினகணுக்களுள்ள துமான ஓரம்பினாலே யுத்தத்தில் ஈந்திரதேவனு டையவலக்கையைப் பிளந்தான். அம்புகளுடன்கூடின உத்தமமான அவனுடைய வில்லானது விரைவாகக் கீழே வீழ்ந்தது. பிறகு திரௌ பதிபுத்திரர்கள் ஐந்துபேர்களையும் அந்தப்பகதத்தன் ஐந்துபாணங்க ளால் அடித்தான்; பீமஸேனனுடைய குதிரைகளையும் குரோதத்தாலே கொன்றான்; கூர்மையுள்ள மூன்று அம்புகளாலே விம்மலுபமான அவ னதுகொடியையும் மறுத்து வேறுமூன்றுபாணங்களாலே அவனுடைய ஸாரதியையும் பிளந்தான் யுத்தத்தில் பகதத்தனால் நன்றாக அடிக்கப் பட்ட அந்த (ஸாரதியான) விசோகன் துன்பமுற்ற ரதமத்தியத்தில் உட்கார்ந்தான். பிறகு, நீண்டகைகளையுடையவனும் ரதத்தை இழந் தவனும் ரதிகர்களுள் உத்தமனுமான பீமன் கதையைக் கையிலெடுத்து வேகத்தோடு உத்தமமான ரகத்தினின்று கீழே குதித்தான். கையில் தூக்கப்பட்ட சகாயுதக் கையுடையவனும் கொடுமுடியுடன்கூடினமலை போன்றவனுமான அபிபீமனைக்கண்டு உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுக்குக் கோரமான பயமுண்டாயிற்று. இரதச் சமயத்தில் கிருஷ்ணனை ஸாரதி யாகக்கொண்ட பாண்டிரத்தனனுள் அர்ஜுனன் எல்லாவிடங்களிலும் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்து கொண்டு புருஷகிரேஷ்டர்களும் மகா பலசாலிகளும் தப்பப்பிள்ளைகளுமான பீமன் கடோதக்கசன் இருவ ரும் பிராக்ஷ்யோதிஷாதிபதியோடு சண்டைசெய்துகொண்டிருக்கிற இடத்திற்கு வந்துசேர்ந்தான். பாண்டவன் போர்புரிசின்ற மகாரதர் களான பிரதாங்களைக்கண்டு விரைந்து அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டு அங்குப்போர்புரிந்தான். பிறகு மகாரதனுனதுரியோதனராஜன் ரதங் களாலும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் நெருங்கியிருக்கின்ற சேனை யைப் பரபரப்புடன் விரைவாகத் துண்டிதான். விரைவாகவருகின்ற

கொளவர்களுடைய அந்தப்பெரும்படையைப் பாண்டுபுத்திரனான அர்ஜுனன் வேகத்தோடெதிர்த்தான். பகதத்தனும் யுத்தத்தில் அந்த யானையினால் பாண்டவசேனையை அடித்துக்கொண்டு யுதிஷ்டிரருக்கருகில்வந்தான். பகதத்தனுக்குப் பாஞ்சாலர்களோடும் பாண்டவர்களோடும் ஆயுதங்களைக்கையிற்கொண்டகேசயர்களோடும் அப்பொழுது மிகப்பெரிதான போர்நடந்தது. (7)மேஸேனனும், யுத்தத்தில் அந்தக்கிருஷ்ணர்ஜுனரிருவருக்கும் இராவானுடையபெரியவகத்தை நடந்த படி சொன்னான்.

தொண்ணூற்றாவது அத்தியாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர வ ம். (கோ 133)

(7)மீன் துரியோதனனுடையநோதாசிலரைக் கொன்றது.)

அர்ஜுனன் தன்புத்திரனான இராவான் கொல்லப்பட்டதைக்கேட்டு அதிகதுக்கத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவனாக ஸர்ப்பம்போலப் பெருமச்சுவிட்டுக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில்வாஸுதேவரைப்பார்த்து இவ்விதமானவார்த்தையைச்சொன்னான். பேரறிவாளரும் மகாபுத்திமானுமானவிதுரர் கொளவர்களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும் நேரும் இந்தக்கோரமானநாசத்தை முன்னமே சிசயமாக அறிந்திருக்கிறார் ஆதலால் அந்தவிதுரர் திருதராஷ்டிரராஜரை யுத்தத்தினின்றித்தாரார். மதுஸூதனரே! மற்றஅனேகவீரர்கள் யுத்தத்தில் கொளவர்களால் கொல்லப்பட்டார்கள். அவ்வாறே நம்மாலும் யுத்தத்தில் கொளவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள். நரசிரேஷ்டரே! பொருளுக்காக இழிவானதொழில் செய்யப்படுகிறது. பொருளுக்காக இவ்விதமானநூதிகனின்நாசம்செய்யப்படுதலால் அப்பொருளை சிந்திக்கவேண்டும். நூதிகளைக்கொன்று செல்வம்படைத்தலைக்காட்டிலும் வறுமையினால் மரணமடைதலை மேலானது. நெருஷ்ணரே! ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற நூதிகளைக்கொன்றுவிட்டு எதை அடையப்போகிறோம்? துரியோதனனுடைய அபராதத்தினாலும் ஸுபலபுத்திரனானசகுனியினுடைய தோஷத்தினாலும் கர்ணனுடைய துராலோசனையினாலும் கூடித்திரியர்கள் நாசமடைகிறார்கள். மதுஸூதனரே! மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! யுதிஷ்டிரராஜர், துரியோதனனை(ச் சமாதானவிஷயமாக) வேண்டினது நல்ல காரியமென்றே நான் இப்பொழுது எண்ணுகிறேன். தூர்ப்புத்தியுள்ள ஸுயோதனன் பாதிராஜ்யத்தையாவது ஸூருதுகிராமங்களையாவது

கொடுக்கவில்லை. சூரர்களும் யுத்தபூமியில்படுத்திருக்கின்றவர்களுமான கூத்திரியர்களைக்கண்டு என்னை நான் மிகவும் நிந்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். கூத்திரியனுடையபிழைப்பை நிந்திக்கவேண்டும். (அநியாயமாகப் பந்துக்கள்இறந்துபோவார்கள் என்கிறகருணையினால் நான்போர் புரியாமல்இருப்பேனாயின்) இந்தகூத்திரியர்கள் யுத்தத்தில்என்னை அசக்தனென்று எண்ணுவார்கள். மதுசூதனரே! இதற்காகவே நான் யுத்தத்தை அங்கீகரித்தேன். துரியோதனனுடையசேனையைக்குறித்து நீர் விரைவாகக் குதிரைகளைஓட்டும். கரைகாண்பதற்கு அரிதான யுத்தமாசிறஸமுத்திரத்தை நான் கைகளால் தாண்டப்போகிறேன். மாதவரே! ஓரிடத்திலாவது இந்தக்காலமானது ¹ வீணக்குவதற்குத் தகுதியுள்ளதன்று' என்றான். பார்த்தன்இவ்வாறுசொல்ல, சத்துரு வீரர்களை அழிக்கிறவரான ஸ்ரீகேசவர் வெண்மைசிற்றமுள்ளவைகளும் காற்றைப்போன்றவேசமுடையவைகளுமான அநதக்குதிரைகளை நடத்தினார். பிறகு பர்வகாலத்தில் காற்றினால் அதிகவேகமாக அலைக்கப் பட்டஸமுத்திரத்தினுடையஒலிபோல உமது ஸைனியத்தினுடைய பேரொலிஉண்டாகியது. பீஷ்மருக்குப் பாண்டவர்களோடு பிற்பகலில் மேகத்தினிடிமுழுக்கம்போன்ற முழுக்கத்தைபுடையயுத்தமானது நடைபெற்றது. பிறகு உம்முடையகுமாரர்கள், வசுக்கள் இந்திரனைச் சூழ்வதுபோல யுத்தரங்கத்தில் துரோணரைச்சூழ்ந்துகொண்டு பீமஸேனனை எதிர்த்துவந்தார்கள். பிறகு சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மரும் ரதிகர்களுள் உத்தமரானதிருபரும் பகதததனும் சுசர்மாவும் அர்ஜுனனைஎதிர்த்து அவன் அருகில் வந்தார்கள். ஹார்த்திய்யனும் பாஹ்லிகனும் ஸாத்யகியை எதிர்த்தார்கள். அம்பஷ்டகராஜன் அபிமண்யுவை எதிர்த்தான். மிகுந்திருக்கின்றமற்றவர்கள் மகாரதர்களான மற்றவர்களையே எதிர்த்தார்கள். பிறகு, கொடிய பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. பீமஸேனனோ உமதுபுத்திரர்களைப்பார்த்து யுத்தத்தில் போய்க்கொண்டு ஹவிவினாலேஅக்னி ஜ்வலிப்பதுபோல ஜ்வலித்தான். மேகங்கள் கார்க்காலத்தில்தலையை மூடுவதுபோல உம்முடையபுத்திரர்கள் பீமனை அம்புகளால்மூடினார்கள். உம்முடையபுதல்வர்களாலே (அம்புகளால்) பலவாறுமூடப் படுகின்றவனும் இரண்டுகடைவாய்களையும் நக்கிக்கொள்ளுகின்றவனும் புலிபோன்றகர்வமுடையவனும் அகன்றமாப்புள்ளவனும் வீரனுமான அந்தப்பீமன் அதிககோபங்கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ளதும் நன்றாகப் பிரயோகிக்கப்பட்டதுமான கூசூர்ப்ரத்தினாலே

அந்தமகாயுத்தத்தில் துரியோதனராஜனை அடித்தான். துரியோதனன் பொறிகள் கலங்கினவனானான்; அராவித்துவைவந்த வேறொருபல்லத்தினாலே, வீம்மம் பலக்குறைவுள்ளமானிக்கொல்வதுபோல, குண்டலியைக் கீழேதள்ளினான். பிறகு பீமஸேனன் உம்முடையபுத்திரர்களைக் கொல்வதன்பொருட்டு மிக்ககூர்மையுள்ளவகளும்கூறியில்திட்டப்பட்டவைகளுமான ஏழுபாணங்களை ஸந்தானம்செய்தான். திடமானவில்லைக்கையிற்கொண்டபீமஸேனனாலே தொடுக்கப்பட்ட அந்தப்பாணங்கள் சிறந்தமகாரதர்களாயுள்ள உம்முடையபுத்திரர்களான அநாதிருஷ்டி, குண்டபேதி, விராஜன், தீப்தலோசனன், தீர்க்கபாகு, ஸுபாகு, மகரத்வஜன் ஆகிய இவர்களை ரதங்களினின்றாகீழேதள்ளின. கீழேவிழுபின்ற அந்தவீரர்கள் வஸந்தராலத்தில் நிறைந்த புஷ்பங்களோடு கீழேவிழுகின்ற பலாசுமரங்களையோல விளங்கினார்கள். பிறகு மகாயுத்தத்தில் மிகுந்திருக்கின்ற உமதுகுமாரர்கள் மகாபலசாலியான அநதபீமஸேனனைக் காலன்போல எண்ணி ஒடிவிட்டார்கள். துரோணரே யுத்தத்தில் உமதுகுமாரர்களைக்கொளுத்துகின்ற வீரனாரிடமனமீது, மலையினமீது ஸமகமானது நீரத்தாலாகளைப்பொழிவதுபோல நான்குபக்கங்களிலும் அம்புகளை வாரி இறைத்தார். • துரோணராலேதடுக்கப்பட்டும் பீமன் உம்முடையகுமாரர்களைக்கொன்றதனால் குந்தீபுத்திரனுடைய ஆண்மையை அநதயுத்தத்தில் ஆச்சரியமாகக்கண்டோம். ஆராய்க்கின்றனும் விழுபின்ற மழையைப் பெரியகாளை தாங்குவதுபோலப் பீமன் துரோணரால் தொடுக்கப்பட்டசுமாரியைத் தாங்கினான். விநோகாதான் அநதயுத்தத்தில் உமதுபுத்திரர்களைக்கொன்றும் துரோணரைத்தடுக்கும் ஆச்சரியத்தைச்செய்தான். மகாபல முள்ளபுலி பிறதங்களின்றீது பாய்ந்து விளையாடுவதுபோல அர்ஜுனனுக்குமுத்தவனாரிடமேனன் வீரர்களான உம்முடையபுத்திரர்களின்றீதுபாய்ந்து போர்விளையாட்டைச்செய்தான். பசுக்களுடையமத்தியிலிருக்கின்ற ஓநாய் பசுக்களை ஓட்டுவதுபோல விநோகாதான் புத்தாங்கத்தில் விடுவசித்து உம்முடையகுமாரர்களை நன்றாகஓட்டினான். மஹாரதாக்களானபீஷ்மர் பகதத்தன் துரோணர் இவர்கள், யுத்தத்தில் மீவக முள்ளவனும் பாண்டு நந்தனனுமான அர்ஜுனனைத் தடுத்தார்கள். அதிரதனை அந்தஅர்ஜுனன் யுத்தத்தில் அவர்களுடைய அஸ்திரங்களை அஸ்திரங்களால் தடுத்து உமதுஸைனியங்களிலுள்ள உத்தமவீரர்களை யமனிடத்திற்கனுப்பினான். அபிமன்யுவோ உலகத்தில் சிறந்ததிபெற்றவனும் ரதிகர்களுள் சிறேஷ்டனுமான அம்பஷ்டராஜனை அம்புகளால் ரதத்தை

யிழந்தவனாகச் செய்தான். ரதத்தையிழந்தவனும் மஹாபலசாலியு
மான அம்பஷ்டராஜன் கீர்த்திமானான ஸுபத்திராபுத்திரனாலே அடிக்
கப்பட்டு ரதத்தினின்றவிரைவாகக்கீழேகுதித்து மிக்கபலசாலியான
ஸுபத்திராபுத்திரன்யீது யுத்தத்தில் கத்தியைஎறிந்து ஹார்த்திக்யனு
டைய ரதத்தின்மீதேறிக்கொண்டான். தன்னேநோக்கிவருகின்றகத்
தியை யுத்தமார்க்கத்தில் ஸமர்த்தனும் சத்துருவீரர்களையழிப்பவனு
மான ஸுபத்திராபுத்திரன் லாகவத்தினால் கீழேவிழும்படிசெய்தான்.
அப்பொழுது ரணகளத்தில் அபிமன்யுவினாலே கத்தியானது வீணாகச்
செய்யப்பட்டதைக்கண்டு, 'நல்லது, நல்லது' என்கிற ஸைனிகர்களு
டையபெரியசப்தமானது தோன்றியது. திருஷ்டத்யும்னனைமுதன்
மையாகக்கொண்டபகைவர்கள் உமதுஸைனியத்தோடு போர்புரிந்தார்
கள். அவ்வாறே உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லோரும் பாண்டவஸை
னியத்தைஎதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். ஒருவரைஒருவர் திடமாக
அடிக்கின்றவர்களும் ஒருவராலும்செய்யமுடியாதகாரியத்தைச்செய்
கின்றவர்களான உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் பிறருக்கும் அச்சம
யத்தில் பெரிதானயுத்தம் நடந்தது. அசுங்காரங்கொண்டவர்களான
சூரர்கள் யுத்தத்தில் ஒருவரையொருவர் மாரிப்பிடித்துக்கொண்டு நகங்
களாலும் பற்களாலும் சைக்குத்துக்களாலும் முழங்காலிடுகளாலும்
(கன்னத்தில்) அறைதல்சளிதலும் கத்திகளாலும் நன்றாகயுத்தஞ்
செய்யப்பழக்கப்பட்டகைகளாலும் போர்புரிந்தார்கள். வீரர்கள் தக்க
ஸமயம் வாய்க்கப்பெற்று ஒருவரையொருவர் யமலோகத்துக்கு
அனுப்பினார்கள். பிதா புத்திரனைக் கொன்றான். அவ்வாறே புதல்
வனும் பிதாவைக் கொன்றான். அந்தயுத்தாங்கத்தில் மனிதர்கள்
எண்ணம்குலைந்தவர்களாகப் போர்புரிந்தார்கள். யுத்தத்தில்கொல்
லப்பட்டிருக்கின்றவீரர்களுடைய விழுந்திருக்கின்றஸ்வரணமயமான
பின்புறத்தையுடைய அமுந்யவிற்களும், விலையேறப்பெற்றபூஷணங்
களும், பொன்வெள்ளிக்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைக
ளும் எண்ணியிட்டுத்தீட்டப்பட்டவைகளும் சட்டையுரித்தபாம்பு
கள்போன்றவைகளுமான அம்புகளும், தந்தப்பிடுகளுள்ள பொன்
னாலுலங்கரிக்கப்பட்ட கத்திகளும், கீழேவிழுந்திருக்கின்றவைகளும்
பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான வில்லாளிகளுடைய
கேடகங்களும், பொன்னால்கித்திரவேலைசெய்யப்பட்டவைகளும் பொ
ன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் நன்குமுறிக்கப்பட்டவைகளு
மானசட்டிகளும், பொன்மயமானதடிகளும், பொன்னால்ஒளிர்கின்றசக்தி
களும், கீழேவிழுந்திருக்கின்ற¹கவசங்களும், பெரியஉலக்கைகளும், பரி

காயுதங்களும், பட்டாக்கத்திகளும், பிண்டிபாலங்களும், பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆச்சரியகரமான பலவிதவிற்களும், பலவிதவிரிப்புகளும், சாமரங்களும், விசிறிகளும் பிரகாசித்தன. பற்பலவிதசஸ்திரங்களைப்பிடித்துக்கொண்டு கீழேவிழுந்து உயிரையிழந்தமகாரதர்கள் உயிருடன் கூடிய மனிதர்கள் போலவே காணப்பட்டார்கள். அந்த யுத்த பூமியில் மனிதர்கள் கதாயுகத்தினால் உடல் நொறுக்கப்பட்டவர்களும் உலக்கைகளாலே தலைகளிளக்கப்பட்டவர்களும் யானைகளாலும் குதிரைகளாலும் தேர்களாலும் பொடிபண்ணப்பட்டவர்களுமாகப் பூமியில்படுத்தார்கள். அப்பொழுது போர்சாளமானது அறுத்துத்தள்ளப்பட்ட மலைகள் போன்ற குதிரைகள், மனிதர்கள், யானைகள் இவர்களின் சரீரங்களால் மூடப்பட்டதாக விளங்கியது. யுத்த பூமியானது போரில் விழுந்திருக்கின்ற மசக்கினாலும் ரிஷ்டிகளாலும் அம்புகளாலும் தோமரங்களாலும் நீண்டகத்திகளாலும் பட்டஸங்களாலும் சுட்டிகளாலும் அவஸ்கந்தங்களாலும் கோடால்களாலும் பரிகங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் சதக்கனிகளாலும் சஸ்திரங்களால் அறுக்கப்பட்டிருக்கிற தேகங்களாலும் எங்கும் நன்றாகப் பரப்பப்பட்டது. சப்தமற்றவர்களும் மெதுவாகச் சாப்திக்கின்றவர்களும் ரத்தலிவள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டவர்களுமான உயிரையிழந்தவர்களால் ரணகளமானது சீரப்பப்பட்டு விளங்கியது. பலசாலிகளும் காளைகளுடைய கண்போன்ற கண்களையுடையவர்களுமான வர்களுடைய அறுத்துத்தள்ளப்பட்டவைகளான சையுதைகளை புடையவைகளுடைய தோள்வளைகளையுடையவைகளும் சந்தனச் சூழமடிகளால் நனைக்கப்பட்டவைகளுமான கைகளாலும் யானைத்துதிக்கைகளுக்கு ஒப்பான மீதிடைகளாலும் உத்தமமான சிரோரத்னங்களை யுடையவைகளும் குண்டலங்களை யணிந்தவைகளுமான தலைகளாலும் யுத்த பூமியானது விளங்கியது. ரகத்ததால் நான்குபக்கங்களிலும் பூசப்பட்டவைகளும் நிறபுறங்களிலும் இறைக்கப்பட்டவைகளுமான பொற்கவசங்களால் யுத்த பூமி அடங்கின ஜவாலையுள்ள நெருப்புகளால் விளங்குவது போல மிகவிளங்கிற்று. புரட்டித்தள்ளப்பட்ட அம்புப்பெட்டிகளாலும் வீழ்ந்திருக்கின்றவர்களாலும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் சிதற அடிக்கப்பட்டவைகளும் பொற்கணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலும் எல்லா இடங்களிலும் உடைக்கப்பட்டவைகளும் கிண்கணித்திரள்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளுமான தேர்களாலும் பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுத் தொங்கின்றாக்களுடன் உதிரத்தைக்கக்குன்றி குதிரைகளாலும் அச்சுமரங்களாலும் கொடித்துணிகளாலும் அம்புக்கூடுகளாலும் கொடிமரங்களாலும் சிதற அடிக்

கப்பட்ட வெண்மையான பெரியவீரர்களுடைய மகாசங்கங்களாலும் துதிக்கையிழந்தகிழேழபடுத்திருக்கின்றயானைகளாலும் நிறைந்திருக்கிற அந்தயுத்தபூமியானது பற்பலஅலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நல்லயௌவனமுடைய ஓ நஸ்திரீயைப்போல விளங்கியது. அங்கு உயிருடனிருப்பவைகளும் அதிகமானவேகையுற்றவைகளும் துதிக்கைகளால் சப்தத்தையும் அடிக்கடிநீர்ததுளிகளையும்விடுகின்றவைகளுமானவேறுயானைகளாலே அந்தயுத்தபூமியானது அருளிப்பெருக்கையுடையமலைகளால்விளங்குவதுபோல விளங்கியது. பரபலநிறமுள்ள கம்பளங்களாலும் யானைகளினுடையமேல்விட்புகளாலும் வைரீயங்களும்ரத்தங்களுநிறமழத்தபிடுகளுடன் கீழேவிழந்திருக்கிறமங்களாகரமானமாவெட்டிகளாலும் நாலுபக்கங்களிலும்விழந்திருக்கின்றசிறந்த யானைகளுடையமணிகளாலும் கிழிக்கப்பட்ட பலவிதமானவிட்புகளாலும் பற்பலவடிவமுள்ளகண்டபூஷணங்களாலும் பொற்கச்சைகளாலும் பலவாறு அறுக்கப்பட்ட யந்திரங்களாலும் பொன்னாலாகிய தோமரங்களாலும் யுத்தபூமி ஆங்காங்கு அதிகமாகப்பிரகாசித்தது. புழுதிகளாலே கோரோசனைநிறமுள்ளவைகளும் பொன்னுலம்மைக்கப்பட்டவைகளுமான குதிரைகளுடைய கவசங்களாலும் அறுக்கப்பட்டகீழேவிருந்திருக்கின்ற தோள்வளைகளுள்ள குதிரைவீரர்களுடையகைகளாலும் பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமானசுட்டிகளாலும் மரத்தாழிவடிகளாலும் ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்ட விசித்திரமானதலைப்பாகைகளாலும் பொன்னுலஅலங்கரிக்கப்பட்டவிசித்திரமானசரங்களின்வடிவங்களாலும் குதிரைகளின்மேல் விட்புக்களாலும் நிதிக்கப்பட்ட கம்பளங்களாலும் மிகுவிடைபெற்ற விசித்திரமான அரக்கரீனிகுடாமணிகளாலும் புரண்டுகிடக்கின்ற குடைகளாலும் சாமரங்களாலும் விசிறிகளாலும் தாமரைமலர்போலவும் சந்திரன்போலவும் பிரகாசிக்கின்றவைகளும் அழகியகுண்டலங்களையுடையவைகளும் நன்றாகஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்ற மீசைகளையுடையவைகளும் நன்றாகஅலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் அறுத்துத்தள்ளப்பட்டவைகளும் ஸ்வர்ணத்தினால்விளங்குகின்றகுண்டலங்களை யணிந்தவைகளுமான வீரர்களுடையமுகங்களாலும் யுத்தபூமியானது க்ரஹங்களாலும் நகரத்திவர்களாலும் நிறைந்த ஆகாயம்போலாகியது. உம்முடையதும் சத்துருக்களுடையதுமான இந்தஇரண்டுபெரிஷ்ணைகளும் ஒன்றோடொன்றுதாக்கி இவ்வாறு அந்தயுத்தரங்கத்தில் அடிக்கப்பட்டன. அவர்கள் தோல்வியடைவிக்கப்பட்டும் அடிக்க

ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கப்பட்டும் களைப்புற்றிருக்குமளவில் இரவு தொடங்கியது. பிறகு அந்த இரவில் உதவிவீரர்களை நாங்கள் காணவில்லை. பிறகு கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் படைகளை யுத்தத்தைவிட்டு ஒழியும்படி செய்தார்கள். கோரமாயும் ரௌத்ராகாரமாயும் மிகபயங்கரமாயுமுள்ள மாலைக்காலம்வந்ததும் கௌரவபாண்டவர்கள் (தம்மவர்களுடன்) சூர்ந்து யுத்தத்தைநிறுத்தி அவ்விராக்காலத்தில் சென்று கத்தம்பாசனைகளை அடைந்தார்கள்.

எட்டுவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

தொண்ணூற்றேழாவது அத்தியாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொ. 113.)

(சீனன், பீஷ்மர் ஆயுதமோத்திருந்தால் கான பாண்டவர்களை ஜயிப்பதாகச் சொல்லியது துரியோதனன் காணுக்குப் பின்புரிய அனுமதி கொடுக்காபடி பீஷ்மர் மனவாடியது.)

பிறகு துரியோதனராஜன், ஸுபலபுத்திரனான சகுனி. உம்முடைய புத்திரனான துச்சாஸனன், பிறரால்ஜயிக்க முடியாத ஸுதபுத்திரன் ஆகிய இவர்கள் ஒன்றுகூடி யுத்தத்தில் ஸனனியங்களுடன் பாண்டபுத்திரர்களை எவ்வாறு ஜயிக்கலாம் என்று சொல்வதற்கு விரும்பப்பட்டிருக்கிற மந்திராலேசனையைச் செய்தார்கள். பிறகு துரியோதனராஜன் அந்தமந்திரிகளனைவரையும் பார்த்து ஸுதபுத்திரனையும் மஹாபலசாலியான சகுனியையும் அழைத்துச் சொல்லலானான். 'துரோணர் பீஷ்மர், நிருபர், சல்யன், ஸோமதத்தகுமாரனான பூரிஸ்ராவஸ் ஆகிய இவர்கள் பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் பீடிக்கவில்லை. என்னகாரணமோ யான் அறியேன். கொல்லப்படாமலிருக்கின்ற அந்தபாண்டவர்களோ என்னுடைய சேனையை நாசமண்ணுகின்றனர். கர்ண! அப்படிப்பட்ட யான் யுத்தத்தில் பலஞ்சுறைந்தவனும் ஆயுதங்கள் குறைந்தவனுமாகிறேன். ராதையின்புத்திரனே! என்னும்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே துரோண நகரத்தில் உவீரர்களான என்னுடைய தமையர்கள் பீமஸேனனால் கொல்லப்பட்டார்கள். தேவர்களாலும் வதம் செய்யத்தகாத குராகளான பாண்டவர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டு (பிராண)ஸம்சயத்தையடைந்திருக்கின்ற அப்படிப்பட்ட யான் எவ்வாறு யுத்தத்தை நன்றாகச் செய்வேன்?' என்றான். மஹாராஜரே! ஸுதபுத்திரனான கர்ணன் அந்தத் துரியோதனராஜனைப் பார்த்து,

‘பரதசிரேஷ்ட! நீ துக்கப்படவேண்டாம். யான் உனக்குப் பிரியத் தைச் செய்யப்போகிறேன். சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் மஹாயுத்தத்தி னின்று விரைவாக விலகிப்போகட்டும். பாரத! கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் யுத்தத்தினின்றுதிரும்பி ஆயுதத்தைக்கீழேவைத்தவுடனே யான் எல்லாஸோமகர்களுடனும்கூடினபார்த்தர்களை யுத்தத்தில் பீமன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே கொல்லப்போகிறேன். ராஜனே! நான் உன்னிடத்தில் உண்மையாகச் சபதம்செய்கிறேன். அந்தப் பீஷ்மர் பாண்டவர்களின்மீது எப்பொழுதும் தயைபாராட்டுகிறால் லவா? பீஷ்மர் யுத்தத்தில் இந்த மகாரதர்களானபாண்டவர்களை ஜயிப் பதற்குச் சக்தியற்றவரா? அவர் யுத்தத்தில் நல்லஅபிமானமுள்ளவர்; எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் பிரீதியுள்ளவர். ஐயா! அவர் ஒன்றுசேர்ந்த பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எவ்வாறு ஜயிப்பார்? பாரத! அந்தநீ இவ் விடத்தினின்று பீஷ்மருடையபாசறையை விரைவாகஅடைந்து பிரார்த்தித்து ஆசார்யரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான அந்தப்பீஷ் மரை ஆயுதத்தைக்கீழேவைக்கும்படிசெய். ராஜனே! பீஷ்மர்சஸ் திரங்களைக்கீழேவைத்தவுடனே யுத்தாங்கத்தில் என்னொருவனாலேயே பாண்டவர்கள் மித்ரவர்க்கங்களோடும் பந்துக்களோடுஞ்சேர்ந்து கொல் லப்படுவதை நீ பார்’ என்றுகூறினான். இவ்வாறுகர்ணனால்சொல்லப் பட்ட உம்முடையபுத்திரனுனதுரீயோதனன் அவ்விடத்தில் பிராதா வானதுச்சாஸனனேநோக்கி, ‘துச்சாஸன! ஒவ்வொருயாத்திரையிலும் எல்லாம் எல்லாஇடத்திலும் ஸன்னத்தமாகும்படி எல்லாவற்றையும் சீக்கிரமாக ஒழுங்குபடுத்து’ என்றுசொன்னான். துரியோதனராஜன் இங்ஙனம்சொல்லிக் கர்ணனேநோக்கி, ‘பலகவர்களைஅழிப்பவனாகிய கர்ண! இதோ நான் புருஷசிரேஷ்டரானபீஷ்மரிடம்சென்று நீயுத்தம் செய்யும்விஷயத்தில் அவரைஅனுமதிக்கொடுக்கும்படிசெய்து பிறகு விரைவாக உன்னிடம் வந்துசேருவேன். பீஷ்மர் யுத்தத்தைவிட்டு விலகிப்போனவுடன் யுத்தத்தில் நீ பாண்டவர்களை அடிப்பாய்’ என்று கூறினான்.

வேந்தரே! பிறகு உம்முடையபுத்திரன் தேவர்களோடு சேர்ந்த மகேந்திரன்போல அந்தஸ்கோதரர்களோடு விரைவாக அவ்விடத்தி னின்று வெளியிடுபுறப்பட்டான். புலிபோன்றவன்மைபுள்ள அந்த ராஜசிரேஷ்டனை அப்பொழுது ஸ்வேஹாதரனுனதுச்சாஸனன் விரை வாகக் குதிரையின்மீதேறும்படிசெய்தான். தோள்வளைகளையும் கிரீ டத்தையும் சிறந்தஹஸ்தாபரணங்களையுமுடையவனும் மார்க்கத்தில் செல்லுகிறவனுமான அந்தந்துரியோதனன் மிகவிளங்கினான். மஞ்

சிஷ்டாபுஷ்பத்திற்கு ஒப்பானதும் பொன்போன்ற நிறமுடையதும் சிரேஷ்டமானதும் நறுமணம்பொருந்தியதுமான சந்தனத்தால் பூசப்பட்டவனும் சுத்தமானவஸ்திரங்களை உடுத்தவனும் விம்மம்போல அழகிய நடையுள்ளவனுமான அந்தத்திரியோதனன் ஆகாயத்தில் மாசற்ற ஒளியுள்ள சூரியன்போல விளங்கினான். பீஷ்மருடைய பாசறையை நோக்கிச் செல்லுநின்ற புநஷ்சிரேஷ்டனான அந்தத்திரியோதனனை உலகமனைத்திலும் வில்லாளிகளென்று பிரவித்திபெற்றவர்களும் பெரிய வில்லைக்கையிலேந்தியவர்களுமானதும் பிமார்களும் மஹாவில்லாளிகளான தேவர்கள் இக்கிரணைத் தொடர்ந்ததுபோலப் பிண்டொடர்ந்தார்கள். சிலர் குதிரைகளின்மீதும் சிலர் யானைகளின்மீதும் சிலர் ரதங்களின்மீதும் ஏறிக்கொண்டு நான்குபக்கத்திலும் நரசிரேஷ்டனான திரியோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். நகங்களாலும் ஈட்டிகளாலும் போர்புரியும் ஸ்வபாவமுள்ள காலாட்கள் விசைரது சிறந்த வில்லாளியும் மகாரதனுமான திரியோதனனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். சினேகிதர்கள் அரசனைப்பாதுகாப்பதற்காகச் சஸ்திரங்களைக்கையில் கொண்டு ஒன்றுகூடி ஸ்வர்க்கலோகத்தில் இக்கிரணை அகிப்பதற்காகத் தேவர்கள் தோன்றினதுபோலத் தோன்றினார்கள். கௌரவர்களுள் மஹாபலசாலியான அந்த அரசன் கௌரவர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறவனும் இடைவெளிபற்று ஸ்தோதாரங்களால் பிண்டொடர்ந்து சூழப்பட்டவனுமாகி, கீர்த்திமானான பீஷ்மருடைய வாஸஸ்தானத்தைக் குறித்துச் சொன்னான். ஸமர்த்தனான அவன் அந்நஸமயத்தில் யானைத்துகிக்கை போன்றதும் மங்கலமானதும் எல்லாச்சக்து நக்களையும் அழிக்குந் திறமையுள்ளதுமான கண்வலக்கையை நன்றாகமேலே தூக்கி எல்லாத் திக்குகளிலும் 'தன்னைக்குறித்து உயர்த்திக்கப்பட்டிருக்கிற மனிதர்களுடைய அஞ்சலிபதங்களை ஏற்றுக்கொண்டு பற்பலதேசவாஸிகளுடைய மதுரமான ஸ்தோத்திரவாக்துக்களையும் கேட்டான். பெரிய கீர்த்தியுள்ளவனும் எல்லா அரசர்களுக்கும் தலைவனுமான அவன் ஸூதர்களாலும் மாகதர்களாலும் ஸ்தோத்திரம்பண்ணப்பட்டு அவர்களனைவரையும் ஸன்மாஸித்தான். அவ்விடத்தில் கந்ததைலத்தால் நனைக்கப்பட்டவைகளும் காற்புறங்களிலும் நன்றாக ஜ்வலிக்கின்றவைகளும் பொன்னாற்செய்தவைகளுமான தீவர்த்திகளோடு கிங்கரர்கள் மகாராஜனைச் சுற்றி நின்றார்கள். அந்த ஸ்வர்ணதீபங்களாலே நான்குபக்கங்களிலும் சூழப்பட்டு ஜ்வலிக்கின்ற அந்த அரசன் பிரகாசிக்கின்ற மகாசூரகங்களோடுகூடின சந்திரன்போலப் பிரகாசித்தான். சட்டையும்தலைப்பாகையும் தரித்தவர்களும் பிரம்பினால் சுரரப்பான உள்ளங்கை

களையுடையவர்களுமானகிங்கரர்கள் எல்லாத்திக்குக்களிலும் ஜனங்களை மெதுவாக விலக்கினார்கள். பிறகு ஜனநாதனான துரியோதனராஜன் பீஷ்மருடைய மங்களகரமான இருப்பிடத்தை அடைந்து குதிரையினின்றாகி மேயிறங்கிப் பீஷ்மரை அடுத்துப் பிறகு அவரை நமஸ்கரித்துப் பொன்னாற்செய்ததும் ஸர்வவிதத்தினாலும் மங்களகரமானதும் சிறந்தவிரிப்பினால் முடப்பட்டதுமான உத்தமமான ராஜாஸனத்தில் உட்கார்ந்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு பாஷ்பத்தினால் குரல்தடுமாறக்கண்களில் நீர்ததும்பப் பீஷ்மரை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

‘சத்துருக்களை அழிக்குந்திறமையுடையவரே! நாங்கள் தேவரீரை ஆதாரமாகக்கொண்டு இந்திரனுடன்கூடின தேவாஸுரர்களையுங்கூட யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்கு உத்ஸாகமுள்ளவர்களாவோம். அவ்வாறிருக்க, மித்ரவர்க்களையும் பரிவாரங்களையும் பந்துக்களையுமுடைய வீரர்களான பாண்டவர்களை ஜயிப்பதில் ஸந்தேகமென்ன இருக்கிறது? கங்காபுத்திரரே! பிரபுவே! ஆதலால், என்விஷயத்தில் நீர் கருணை புரியவேண்டும். இந்திரன் அஸுரர்களை வதம்செய்வதுபோல வீரர்களான பாண்டவர்களை வதம்செய்யும். பரதகுலத்திலுதித்தவரே! மிக்க புஜபலமுள்ளவரே! ‘ஸோமகர்களோடும் கேகயர்களோடும் கருசர்களோடுங்கூடின பாஞ்சாலர்களை நான்கொல்வேன்’ என்று முன்னமேயே தேவரீரால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பாரதரே! தேவரீருடையவசனம் யதார்த்தமாகவே ஆகட்டும். ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற பாண்டவர்களையும் சிறந்தவில்லாளிகளான ஸோமகர்களையும் நீர் வதம்செய்யும். ஸத்தியவாக்கையுடையவராகக்கடவீர். அரசரே! பிரபுவே! தயையினாலோ அல்லது என்னிடத்திலுள்ளபகையினாலோ அல்லது என்னுடையபாக்யக்குறைவினாலோ தேவரீர் பாண்டவர்களை ரக்ஷிக்கிறீர். யுத்தத்தில் பிரகாசிக்கின்ற கர்ணனுக்கு யுத்தம்செய்வதில் பொருட்டுத் தேவரீர் அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். அவன் நண்பர்களோடும் பரிவாரங்களோடும் பந்துக்களோடுங்கூடின பாண்டவர்களை ஜயிப்பான்’ என்றவேண்டினான். உம்முடையபுத்திரனான துரியோதனராஜன் ஸத்யபராக்ரமரான பீஷ்மரைப்பார்த்து அவ்வாறு சொல்லிவிட்டுப் பின் ஒன்றும்கொல்லாமலிருந்தான்.

தோண்ணுற்றெட்டாவது அத்த்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் துரியோதனனுக்கு அர்ஜுனனுடைய திறமையையும் பாண்டவர்
கள் ஒருவராலும் ஜயிக்கத்தக்காதவர்களென்பதையும் சொல்லிச் சிகன்
டியைத்தவிர மற்றப் பஞ்சாலமுதலியவர்களைக் கொல்வதாகப்
பிரதிஜ্ঞை செய்தது.)

உம்முடையபுத்திரனாலே வாக்குகளாகிற இரும்புமுனைகளாலே
அடிக்கப்பட்டவரும் உதாரமானவருமானபீஷ்மர் துக்கத்தால் அடிக்கப்
பட்டு அப் பிரியத்தையாவது பிரியத்தையாவது அணுவளவேனும்
சொல்லவில்லை. அவர் நெடுங்காலம்தியானம்செய்து துக்கத்தையும்
ரோஷத்தையுமுடையவரும் துரியோதனனுடையவாக்காகிறசலாகை
யினாலே நன்றாகக்குத்தப்பட்டவரும் மகாநாகம்போலப் பெருமூச்சு
விடுகிறவருமாகக் கண்களே உருட்டிவிழித்துத் தேவாஸாகந்தர்வர்க
ளுடன்கூடின உலகத்தைக் கோபத்தால் எரிக்கின்றவர்போலவும் வே
றொருகாலன்போலவும் உமதுபுத்திரனைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு நன்
மொழிகூறலானார்.

‘துரியோதன! சக்திக்குத்தக்கப்படி முயற்சிக்கின்றவனும் உனக்
குப்பிரியத்தைச் செய்கின்றவனும் உனக்குப்பிரியத்தைத்தேடும்விருப்
பத்தினால் யுத்தத்தில் பிராணனைஹோமம்செய்கின்றவனுமானஎன்னை
என் இவ்வாறு வாக்குக்களாகிறபல்யங்களால் அறுக்கிறாய்? தூரான
பாண்டவன் யுத்தத்தில் தூரணைதேவால்வியடையச்செய்து காண்டவ
வனத்தில் அச்சினியைத்திருப்தியடையும்படிசெய்ததே போதுமான
நிதர்சனம். மகாபாசுபலமுள்ளவனே! பாண்டுகுமாரன் கந்தர்வர்க
ளாலே சுவரப்பட்டஉன்னைப்பராக்காமத்தினாலே விரிவித்ததே போது
மானநிதர்சனம். பிரபுவே! தூரர்களானஉன்ஸகோதரர்களும் ஸூத
புத்திரனானகண்ணனும் ஓட அப்பொழுது விராடநகரத்தில் ஒன்று
கூடியிருக்கின்றமம்மனைவரையும் பார்த்தன் ஒருவனாகவேஜயித்ததே
போதுமான நிதர்சனம். யுத்தத்தில்பாபாப்புள்ள துரோணரையும் என்
னையும் யுத்தாங்கத்திலுயித்து வஸ்திரங்களை அந்தஅர்ஜுனன் சுவர்ந்
ததே போதுமானநிதர்சனம். அவ்வாறேசுறந்தவில்லாளியான துரோ
ணபுத்திரரையும் க்ருபரையும் கோக்கிரஹணத்தில் அவன்முன்புஜயித்
ததே போதுமானநிதர்சனம். எப்பொழுதும் தானேவீரபுருஷன் என்ற

இரட்டித்தவால் சிலசொற்கள் விடப்பட்டன.

அகங்காரமுடையகர்ணனைத் தோல்வியடையச் செய்து உத்தரைக்கு வஸ்திரத்தைக்கொடுத்ததே போதுமானநிதர்சனம். இந்திரனாலும்ஜூபிக்குத்தகாதவர்களானநிவாதகவசர்களை யுத்தத்தில் பார்த்தன்ஜூபித்ததே போதுமானநிதர்சனம்! ஜகத்ரக்ஷுநரும் சங்கசக்கரங்களையும் கதையை யுத்தரித்தவரும் வாஸுதேவரும் முடிவற்றசக்திகளையுடையவரும் ஆக்கல் அழித்தல் இரண்டிணையுஞ்செய்பவரும் ஸர்வேஸ்வரரும் தேவதேவரும் பரமாத்மாவும் சாஸ்வதருமான பூமீமந்நாராயணரை ரக்ஷகராகவுடையவனும் யுத்தத்தில் வேகமுடையவனுமான பாண்டவனை எவன் ஜபிக்கவல்லமையுடையவன்? ராஜனே! நாரதர்முதலிய மகரிஷிகளாலே பலவாறு நீ சொல்லப்பட்டிருக்கிறாய். ஸுயோதன; நீயோ அஜ்ஞானத்தினால், 'இது சொல்லத்தக்கது; இது சொல்லத்தகாதது' என்பதை அறியவில்லை. காந்தாரீபுத்திர! சாகப்போகின்ற ஒருமனிதன் எவ்வாறு எல்லாமரங்களையும் ஸ்வர்ணமயமாகக்காண் பாடு அவ்வாறே நீயும் எல்லாவஸ்துக்களையும் விபீர்தமாகக்காண் கிறாய். ஸ்ருஞ்சயர்களோடுசேர்ந்தபாண்டவர்களோடு நீயாகவே பெரிய வைரத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டாய். இப்பொழுது நீ அவர்களோடு யுத்தரங்கத்தில் சண்டைசெய். நாம் பார்க்கிறோம். நீ ஆண்மைத்தனமுள்ளவனாயிரு. பாண்டவர்கள் இந்திரனுடன்கூடினதேவர்களாலேகூட ஜபிக்கமுடியாதவர்கள் நரசிரேஷ்ட! நாடு சிகண்டியைத் தவிர ஒன்றுகூடியிருக்கின்றஸோமகர்சனையும் எல்லாப்பாஞ்சாலர்களையும் கொல்லப்போகிறேன். அவர்களாலே நான் யுத்தரங்கத்தில் கொல்லப்பட்டு யமனிடம்செல்வேன். அல்லது அவர்களையாவது யுத்தத்தில் கொன்று உனக்குப் பிரீதியை யான் செய்வேன். சிகண்டி ராஜகிருகத்தில் முன்பு ஸ்திரீயாகப்பிறந்தவன்; வரதானத்தினுலே ஆண்பிள்ளையானவன். ஆகையால் அப்படிப்பட்ட இவன் சிகண்டியென்ற ஸ்திரீயே. பாரத! முற்காலத்தில் பிரம்மதேவராலே சிகண்டியென்ற சுமஸ்திரீயாக ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்ட அந்தச்சிகண்டியைப் பிராணன் போனாலும் யான் வதம்செய்யமாட்டேன். காந்தாரீபுத்திர! ஸுகமாகத் தூங்கு. நாளைத்தினம் ஜனங்கள் பூமியுள்ளவரையில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கக்கூடியுத்தத்தை நான் செய்யப்போகிறேன்' என்று கூறினார். இப்படியொல்லக்கேட்டஉம்முடையபுத்திரன் குருவை முடியினுல்லணங்கிவிட்டுத் தன்னிருபட்டினம்சென்றான். பிறகு பகைவர்களுக்குநாசத்தைஉண்டுபண்ணுகின்ற துரியோதனராஜன் வந்து மகாஜனங்களைவிட்டு விரைவாகத் தன்னுடையஇருப்பிடத்தைஅடைந்தான். அரசன் ஸந்தோஷமுள்ளவனாக அவ்விவைக்கழித்தான். அவன்

மறுநாள் விடிந்தவுடன் காலையில் எழுந்து, 'சேனையை ஒன்று சேருங்கள்; இப்பொழுது பீஷ்மர் யுத்தரங்கத்தில் கோபங்கொண்டு ஸோமர்களைக் கொல்லப்போகிறார்' என்று அரசர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். பீஷ்மர் ராத்திரியில் பலவாறான துரியோதனனுடைய அந்தப்புலம்பலைக்கேட்டு அதைத் தமக்கு அவமதிப்புப்போல எண்ணி அதிக ஒழிவையடைந்து பராஜினைத்தன்மையைநிந்தித்துக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தில் அர்ஜுனனோடு போர்புரியவிரும்பி நெடுநேரம் ஆலோசித்தார்.

காங்கேயரால் எண்ணப்பட்ட அந்தவிஷயத்தைத் துரியோதனன் இங்கிதத்தால் அறிந்து துச்சராஸனைப்பார்த்து, 'துச்சராஸன! பீஷ்மரைப்பாதுகாக்கின்ற ரதங்கள் விரைவாகப் பூட்டப்படலாம். இருபத்திரண்டுபடைகளை முழுதும் எவு. அநேகவர்ஷசாலமாக விரும்பியிருந்த ஸனியாய்களுடன் கூடின பாண்டவர்களுடையவதமும் ராஜ்யத்தின் வரவும் இதோ நேரத்துவிட்டன. அந்தயுகத்தில் பீஷ்மரை நான்கு பக்கங்களிலும்காப்பதே முகந்தயமான காரியமென்று நான் எண்ணுகிறேன். அவர் பாதுகாக்கப்பட்டால் நமக்கு ஸஹாயமாவார்; யுத்தத்தில் பாண்டவர்களையும் சொல்வார். பரிசுத்தமான சித்தமுள்ள பீஷ்மர் என்னைநோக்கி, 'ராஜனே! நான் சிகண்டியாகக் கொல்லமாட்டேன். ஏனெனில், அவன் முன்னமே ஸ்திரீயாகப்பிறந்தான். அக்காரணத்தினால் அவன் என்னால் யுத்தத்தில் விலங்கத்தக்கவன். மகாபாகுபலமுள்ளவனே! யான் பிதாவுக்குப் பிடியத்தக்கதென்பதும் எண்ணத்தினாலே ஐஸ்வரியத்தினால் வீரம் சியராஜ்யத்தையும் ஸ்திரீகளையும் முன்பு விட்டேனென்கிற விஷயத்தை உலகத்தார் அறிவார்கள். நரசிமேஷ்ட! யான் யுத்தத்தில் ஒருபொழுதும் ஸ்திரீயாகக் கொல்லமாட்டேன். ஸ்திரீயாகமுந்திய நந்தவனையும் எவ்விதத்தாலும் கொல்லமாட்டேன். இதை ஸத்யமாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன். ராஜனே! இந்தச்சிகண்டியானவன் முன்பு ஸ்திரீயாகப்பிறந்தவனென்பதை நீ கேட்டிருக்கலாம். இவன் முன்பு சிகண்டியாகப்பிறந்த விஷயமனைதையும் யுத்தத்திற்குமுந்தி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். பாரத! சிகண்டியானவன் என்னிதையாகப்பிறந்து பிறகு புருஷனுவன். அவன் யுத்தம் செய்தால் அவனுக்கெதிரில் எவ்விதத்தாலும் யான் பாணங்களைப் பிரயோகிக்கமாட்டேன். அப்பா! யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஐயத்தைவிரும்பி யுத்தமுனையில் வந்திருக்கின்ற மற்ற எல்லா அரசர்க்கையுங் கொல்லப்போகிறேன்' என்று சொல்லியிருக்கிறார். பரதசிமேஷ்ட! சாஸ்திரங்களை அறிந்தவரான காங்கேயர் இவ்வாறு என்னைப்பார்த்துச் சொல்லியிருத்தலால் எல்லாவிதத்தினாலும் அந்தயுத்தங்களில் அவ

ருடையரக்ஷணமே முக்கியமென்று நான் எண்ணுகிறேன். பாதுகாக்கப்படாமலிருந்தால் விம்மத்தைக்கூடச் செந்நாய் கொன்றுவிடும். செந்நாய்போன்ற சிகண்டியினாலே பீஷ்மரை மஹாபுத்தத்தில் வதமடையும்படிசெய்யாமலிருப்போமாக. மாதலனாகுகுனியும் சல்யனும் கிருபரும் துரோணரும் விவிம்சதியும் முயற்சியுடன் கங்காபுத்திரரை ரக்ஷிக்கவேண்டும். அவர்காக்கப்பட்டால் ஜயம்நிச்சயம்' என்றுகூறினான். அவர்களெல்லோரும் இவ்வாறான துரியோதனனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு அப்பொழுது பீஷ்மரை ரதஸமுஹத்தினால் நாற்புறத்திலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். உம்முடையபுத்திரர்களும் பூயியையும் ஆகாயத்தையும்நடுங்கச்செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களைக் கலங்கச்செய்துகொண்டும் காங்கேயரைச்சூழ்ந்துகொண்டு ஸந்தோஷத்துடனே சென்றார்கள். அம்மகாரதர்கள் கவசம்பூண்டு யுத்தஸன்னத்தமானரதங்களோடும் யானைகளோடும் யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைச்சூழ்ந்துநின்றார்கள். தேவாஸுரயுத்தத்தில் வஜ்ரத்தைக்கையில் தாங்கின இரத்திரனைத் தேவர்கள் பாதுகாத்ததுபோலவே அவர்களனைவரும் மகாரதரான அந்தப்பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டுநின்றார்கள். பிறகு துரியோதனராஜன் மறுபடியும் தன்பிராதாவைநோக்கி, 'துச்சாஸன! யுகாமன்யு உத்தமமனஜஸ் இருவரும் அர்ஜுனனுடைய இடவலப்பக்கங்களிலுள்ள ஸைனியங்களை ரக்ஷிக்கின்றார்கள். அர்ஜுனனும் சிகண்டியினுடைய இடவலப்பக்கங்களிலுள்ள ஸைனியங்களை ரக்ஷித்தின்றான். பார்த்தாலே பாதுகாக்கப்படுகின்றவனும் நம்மால் அவ்வாறே பிடிக்கப்பட்டவனுமான அந்தச்சிகண்டி பீஷ்மரைக் கொல்லாமலிருக்கத்தக்காரியத்தைச் செய்' என்றுகட்டளையிட்டான். பிரதானினுடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு உமதுபுத்திரனானதுச்சாஸனன் பீஷ்மரை யுன்னிட்டுக்கொண்டு ஸைனியத்துடன் சென்றான். தேர்க்கூட்டங்களாலே சூழப்பட்டிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டனான அர்ஜுனன் திருஷ்டத்யும்னனைப்பார்த்து, 'ராஜனே! பாஞ்சாலய! புருஷசிரேஷ்டனான சிகண்டியைப் பீஷ்மருக்கெதிரில் இப்பொழுது நிறுத்து. யான் அவனை நிச்சயமாகப் பாதுகாக்கிறேன்' என்று சொன்னான்.

தோண்ணுற்றோன்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கௌவபாண்டவசேனைகள் அணிவதுக்கூடாட்டு ஒன்றைஒன்று எதிர்த்தது.)

பிறகு சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் சேனையுடன் புறப்பட்டார்; ஸர்வதோபத்திராமென்கிற பெரிதானவ்யூஹத்தையும் தமக்கு ஏற்படுத்திக்கொண்டார். கிருபர், கிருதவர்மர், மகாரதனுசைசப்யன், சகுனி, விந்துதேசாதிரியானஜயந்தன், காம்போஜதேசாதிரியான ஸுதக்ஷிணன் ஆகியஇவர்களுள்ளோரும் பீஷ்மரோடும் உமதுபுத்திரர்களோடும் எல்லாஸனியங்களுக்கும் முந்தி அந்தவ்யூகமுகத்தில் நின்றார்கள். கவசம்பூண்டவர்களான துரோணரும் பூரிஸ்ரவஸும் சல்யனும் பகதத்தனும் வ்யூஹத்தினுடையவலப்பக்கத்தை அடைந்து நின்றார்கள். அஸ்வத்தாமாவும் ஸோமதத்தனும் மஹாபதர்சனான அவந்திதேசத்தரசரிருவரும் பெரியசேனையுடன் அந்தவ்யூகத்தினுடைய இடப்பக்கத்தைப்பாதுகாத்தார்கள். துர்யோதனன் திரிகர்த்தர்களால் சூழப்பட்டு வ்யூகத்தினுடையமத்தியில் பாண்டவர்களை லக்ஷியம்வைத்துக் கொண்டு நின்றான். ரதிகிரேஷ்டனுன அலம்புஸனும் மகாரதனுசைசகுநதாயுஸும் கவசம்பூண்டு வ்யூகத்தினுள்ள எல்லாஸனியங்களுக்கும் நின்றபுறத்தில் நின்றார்கள். உம்மைச்சேர்ந்தவர்கள் அப்பொழுது இவ்வாறு வ்யூகத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஜுவலிக்கின்ற யுக்கினி கன்போல ஸன்னத்தர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். பிறகு யுதிஷ்டிர ராஜர், பீமஸேனன், அர்ஜுனன், மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸகதேவர்கள் ஆகியஇவர்கள் கவசம்பூண்டு வ்யூகத்தினுள்ள எல்லாஸனியங்களுக்கும் முன்னிலையில் நின்றார்கள். சத்துருக்களின் படையை அழிக்கின்றவர்களான திருஷ்டத்யுமனனும் விராடனும் மகாரதனுசைசப்யனும் பெரும்படையோடு நின்றார்கள். சிகண்டியும் அர்ஜுனனும் ராக்ஷஸனுசைகடோதகசனும் தோள்வலிமைநிகுந்த சேகிதானனும் வீர்யமுடையவனுனருத்திபோஜனும் பெரும்படையினால் சூழப்பட்டு யுத்தத்தில் நின்றார்கள். மகானிலாஸனியான அபிரமன்யுவும் மகாபலவான துருபதனும் பெரியவில்லைக்கையிலதாங்கியாயுதானனும் வீர்யமுடையயுதாமன்யுவும் பிராதாக்களானகேசயிர்களும் யுத்தத்தின்பொருட்டுக் கவசம்பூண்டு நின்றனர். இவ்வாறு குரூரர்களான அந்தப்பாண்டவர்களும் யுத்தத்தில் கவசமணிந்து பெரிதானகொளவவ்யூகத்திற்கேற்றபடி ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாத எதிரணிவகுத்துக்கொண்டு யுத்தத்

திற்காகநின்றார்கள். உம்மைச்சேர்ந்த அரசர்களும் யுத்தத்தில்முயற்சி யுள்ளவர்களாக ஸேனையோடு பீஷ்மரைமுன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தங் கத்தில் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். பீமஸேனைமுதன்மையாகக் கொண்டபாண்டவர்கள் பீஷ்மரோடெதிர்த்துப் போர்புரியஎண்ணிப் போரில்வெற்றியைவிடும்பி வம்மநாதங்களையும் கில்கிலாசப்தங்களையும் சங்கங்களையும் கிரகசவாத்யங்களையும் பசுளின்கொம்பினால்செய்திருக் கின்றவாத்யங்களையும், பேரீவாத்யங்களையும் மிருதங்கங்களையும் பணவங்களையும் வாசித்துக்கொண்டும் மற்றவாத்ய முதங்களைஒலிபிடும் படிசெய்துகொண்டும் பயங்கரமானசப்தங்களைவெளியிட்டுக்கொண் டும் பகைவர்களை எதிர்த்தார்கள். பேரீவாத்யங்கள், மிருதங்கங்கள், சங்கங்கள், தூந்துபிவாத்யங்கள் இவைகளினுடையசப்தங்களாலும் உர த்தவம்மநாதங்களாலும் பற்பலவிதமான கூத்தாட்டுக்களாலும் நாங் களும் ப்ரதித்வனிசெய்துகொண்டு பரபரப்புடனும் அதிககோபத்துட னும் அதிகவேகமாக அவர்களை எதிர்த்தோம். அப்பொழுது பெரி தானகைகலந்தசண்டை நேர்ந்தது. பிறகு வீரர்கள்) ஒருவரையொரு வர் எதிர்த்துச்சென்று யுத்தம்செய்தார்கள். பிறகு பெரியசப்தத்தினால் பூமியானது நடுக்குழந்தது. பகலிலும் அதிகோரமாகச்சப்தித்துக் கொண்டு அங்குமிங்கும்அலைந்தன. காந்தியுடன் உதித்தசூரியனும் காந்தியற்றவனானான். காற்று செப்பெரியபயத்தை வெளியிட்டுக்கொ ண்டு நெருங்கியிசிறுது. கொடியஉருவ முள்ளநரிகள் நேர்ந்திருக்கின்ற பெரியஅனர்த்தத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு பயங்கரமானஒலியுடன் அப்பொழுது ஊளையிட்டன. திக்குநர் ஜவலித்தன. மண்மாரிபொழி ந்தது. அவ்வாறே ரகத்தோடுகலந்தனலும்புமழை பொழிந்தது. அழு நின்றவாகனங்களின் சண்களினின்று ஜலம் கீழேவிழுந்தது. அவை கள் மனத்தில் அதிகமாகக்கவலையுற்று ஜலமலங்களையும்பெருக்கின. மனிதர்களைப்பகலிக்கின்றவர்களும் பயங்கரமாகக் கர்ஜிக்கின்றவர்களு மான ராக்ஷஸர்களுடைய இன்னஇடத்தினின்று உண்டாகின்றன என்றகாணமுடியாத உரத்தசப்தங்கள் கேட்கப்பட்டன. நரிகளுடைய கூட்டங்களும் சாசலககளும் எதிரில்வருகின்றவைகளாகக் காணப்பட் டன. அந்தயுத்தகளத்தில் நாய்களும் பற்பலவிதஒலிகளோடு குலைக் கின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஜவலிக்கின்றபெரியதூமகேதுக் கள் சூரியன்மீதுதாக்கிப் பெரிதானபயதவைவெளிப்படுத்திக்கொண்டு விரைவாகப் பூமியில்விழுந்தன. பிறகு அதிகமாகவிருத்தியடைந்திருக் கின்றஅந்தயுத்தத்தில் அந்தப்பாண்டவன் தார்த்தராஷ்டிரன் இருவரு டையபெரும்படைகளும் காற்றினால்நன்றாக அலைக்கப்பட்டிருக்கின்ற

காடுகள் போலச் சங்கங்கள் மிருதங்கங்களுடைய சப்தங்களால் நடுக்க முற்றன. அரசர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவர்களால் நெருங்கியவைகளும் அமங்களாக மாண முகூர்த்தத்தில் புறப்பட்டவைகளுமான ஸேனைகளுடைய நெருங்கிய சப்தமானது காற்றினால் கலக்கப்பட்ட ஸமுத்திரங்களுடைய சப்தம்போலத் தோன்றியது.

ஹருவது அத்யாயம்.

பீ ஷ்ட ம வ த பா வ ம். (தோடிக்சி.)

(அலம்புநர், தீனோபதிபுர பாகனோடு போய் நின்று அபிமன்யுவை அபிதித்தக.)

தேராளிகளுட்கிறந்தவனும் தேஜஸுடையவனுமான அபிமன்யு மஞ்சள் சிறமுள்ள சிறங்குதிரைகளோடு மேகம் வர்ஷதாரைகளைப் பொழிவது போலச் சரமரிகளைப் பொழிந்துகொண்டு பெரிதானதுரி யோதனன்படையை எதிர்த்துச் சென்றான். யுத்தத்தில்கோபங்கொண்டவனும் சக்துநகளை அழிக்கிறவனும் பல ஆயுதங்களுள்ளவனும் குறைவற்ற தானம்சனைக்கடலில் சீரவேசிக்கின்றவனுமான அபிமன்யுவை உம்மெம்சேர்ந்தவர்கள் யுத்தநதில் தீர்ப்பதற்குக்கூடச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அந்த அபிமன்யுவின்லயுத்தத்தில்தொடுக்கப்பட்டவைகளும் சக்துநகளை அழிக்கின்றவனாகளுமான அம்புகள் குரர்களானகூததிரியர்களை யமனுடையவாஸஸ்தானத்திற்கு அனுப்பின. ஸுபததிராபுத்திரன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு யமகண்டம்போன்றவைகளும் உகாயவைகளுள் இவனிக்கின்றஸாப்பம் போன்றவைகளுமான அம்புகளைத் தொடுத்தான். அவன் ரதங்களையும் ரதிகர்களையும் குதிரைகளையும் குதிரைவீரர்களையும் யானைகளையும் யானைமீதேறியிருக்கின்றவர்களையும் விரைவாகப் பிளந்தான். ரணகளத்தில் அப்படிப்பட்ட பெரியகாரியத்தைச் செய்கின்ற அபிமன்யுவின்னுடைய செய்கையை அரசர்கள் ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாகப் பூஜித்தார்கள்; பல்குண குமாரனைப் புகழவும்புகழ்ந்தார்கள். ஸுபத்திரையின்புத்திரனான அபிமன்யு, காற்றானது பஞ்சக்குவியல்களை ஆகாயத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் பறக்கும்படியெய்வதுபோல அக்களரவலையினியங்களைப் பறக்கும்படியடித்தான். அந்த அபிமன்யுவின்லே காத்தப்படுகின்ற உமதுபடைகள் சேற்றில் அமிழ்ந்தயானைகள்போல் ரகிப்பவனை அடையவில்லை. அபிமன்யு உம்முடைய எல்லாச்சேனைகளையும் தூரத்தி

விட்டுப் புகையில்லாத நெருப்புப்போல் விளங்கிக்கொண்டுநின்றான். காலனாலே தூண்டப்பட்ட விட்டிற் பூச்சிகள் எரிநின்ற தீயைப்பொறு ததுபோல உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள் சத்துருக்களை அழிக்கின்ற அபி மன்புவைப்பொறுக்கவில்லை. அடிக்கின்றவனும் பெரியவில்லைக்கையிற் கொண்டவனும் பாண்டவர்களுள் மகாரதனுமான அபிமன்யு எல்லாச் சத்துருக்களுக்கும் வஜ்ராயுதத்தைபுடைய இந்திரன்போலக்காணப் பட்டான். பொன்மயமானபின்புறமுள்ளதும் திக்குக்களில் ஸஞ்ச ரிக்கின்றதுமான அந்த அபிமன்யுவினுடையவில்லானது மேகங்களில் பிரகாசிக்கின்றபின்னல்போல் விளங்கியது. யுத்தரங்கத்தில் கூர்மை யுள்ளவைகளும் துவைந்தவைகளுமான அம்புகள் பூக்தமரங்களடர்ந்த கானகத்தினின்று வண்டினங்கள்போல் வெளியில் ஸஞ்சரித்தன. பொன்னாலாகிய உறுப்புக்களுள்ள ரதக்தோடு ஸஞ்சரித்தின்றவனும் மகாபலசாலியுமான அந்த அபிமன்யுவுக்கு அவகாசத்தை ஜனங்கள் காணவில்லை. மகாவில்லாளியான அபிமன்யுவானவன் நிருபர், துரோணர், துரோணபுத்திரர், ப்ருகத்பலன், ஸைந்தவன் ஆகிய இவர்களை மோகிக்கச்செய்துகொண்டு லாகவத்தோடு நன்றாக ஸஞ்சரித்தான். உம்முடைய ஸைனியத்தை எரிக்கின்ற இந்த அபிமன்யுவினுடையவில்லைச் சூரியமண்டலத்திற்கு ஒப்பாக மண்டலாகாரமாகச் செய்யப்பட்ட தாகவ நாங்கள் கண்டோம். பனகவர்களைப் பிகவும் தழிக்கச் செய்கின்ற வனும் அதிவேகமுள்ளவனுமான அந்த அபிமன்யுவைக்கண்டு சூரர்களான கூத்திரியர்கள் அவனுடைய செய்கைகளாலே இவ்வுலகத்தை இரண்டு அர்ஜுனர்களை யுடையதாக எண்ணினார்கள். அவனால் அடிக்கப்படும் அந்தப் பெரியபாரதஸேனையானது மதங்கொண்டஸ்திரீ போல ஆங்காங்கு சுழன்றது. மயனை ஜபித்த மித்திரர்களை இந்திரன் ஸந்தோஷிக்கச் செய்ததுபோல அபிமன்யு மகா ஸைனியத்தை ஓடும்படியடித்தும் மகாரதர்களை நடுங்கும்படியசெய்தும் மித்திரர்களை ஆனந்த மடையுட்படிசெய்தான். அந்த அபிமன்யுவினாலே யுத்தத்தில் தூரத் தப்பட்ட உம்முடைய சேனைகள் மேககர்ஜனைபோலக் கோரமாக அலறின. பர்வகாலத்தில் காற்றினால் அதிகமாக அலைக்கப்பட்டு வேகத்து டன்குடின ஸமுத்திரத்தினுடைய சப்தத்தைப்போலக் கோரமான உமது ஸைன்யத்தினுடைய அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டு அப்பொழுது தூர்யோதனன் ரிஸ்யசிருங்ககுமாரனான அலம்புஸனைப்பார்த்துப் பின் வருமாறு கூறலானான்.

‘இரண்டாவது பங்குணன்போன்ற இந்த அபிமன்யு விருத்திரன் தேவஸேனையைத் துரத்துவதுபோலக் கோபத்தினால் நம்முடைய

ஸேனையை ஒட்டுகிறான். அப்படிப்பட்ட அபிமன்யுவுக்கு எல்லாவித்
தைகளிலுங்கரைசண்டவனும் ராக்ஷஸர்களுள் சிரோஷ்ட னுமான
உன்னைத்தவிர வேறுசிறந்தமருந்து இருக்கிறதாக யுத்தத்தில் நான்
காணவில்லை ஆகலால், விரைவாகச்சென்று அந்தவீரனான அபிமன்யு
வை யுத்தத்தில் ஸம்ஹாரம்செய். பீஷ்மர் துரோணர் இவர்களைமுதன்
மையாசுக்கொண்டநாங்கள் அர்ஜுனனைக் கொல்வேம்' என்றான்.
இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்டு, பலசாலியும் பிரதாபசாலியுமான
அந்தராக்ஷஸேந்திரன் மாஷாகாலத்தில்மேகம்போல உரக்கவிம்மநா
தஞ்செய்துகொண்டு உமதுபுத்திரனுடைய ஆஜ்ஞையினாலே யுத்தங்
கத்தில் வினாவாகச்சென்றான். அந்த அலம்புஸனுடையபெரியசப்தத்
தினாலே பாண்டவர்களுடையபெரியமேனையானது காற்றினால்அலைக்
கப்பட்டகடல்போல எங்கும் லீலையற்றதாயிற் ற. அனேகவீரர்கள் அவ
னுடையசப்தத்தினால்பயப்பிக்கப்பட்டுப் பிரியமானபிராணனையிழ
ந்த யுத்தபூமியில் வீழ்ந்தார்கள். அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுயும்
ஸந்தோஷத்தோடு அம்புடன் கூடினனில்லக்காரிலெறித்து ரதமத்தி
யத்தில் கர்த்தனம்செய்தின்புலன் பாவிற்குந்துகொண்டு ராக்ஷஸனை
எதிர்த்தோடியான். பிறகு அந்தராக்ஷஸன் மகாபங்கொண்டு யுத்தத்
தில் அர்ஜுனகுமாரனைஎதிர்த்து அவன்ஸமீபத்திலிருந்த அவனுடைய
மேனையைத் துரத்தினான். அவ்வாறுவதம்பண்ணப்படுகின்ற அந்தப்
பாண்டவர்களுடைய பெரியமேனையைலக்ஷயம்வைத்து, தேவர்களு
டையமேனையைப் பலன்என்ற அஸுரன் எதிர்த்ததுபோல ராக்ஷ
ஸன் யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். மகாநாபமுள்ளராக்ஷஸனுலே யுத்தங்
கத்தில் கொல்லப்படுகின்ற அச்சுசனியததற்கு நாசம்உண்டாகியது.
பிறகு ராக்ஷஸன் தன்பராக்ஷமத்தைவெளிப்படுத்திக்கொண்டு அவ்
விதமானபாண்டவர்களுடையபெரியமேனையை ஆயிரம் அம்புகளாலே
யுத்தரங்கத்தில் துரத்தினான். அந்தப்பாண்டவர்களுடைய பகீட
யானது கொடியஉருவமுள்ள அரக்கனால் பேரில் அடிக்கப்பட்டிப்
பயந்தோடியது. யானை தாமரைஓடையை நாசம்செய்வதுபோல,
யுத்தத்தில் அவ்வரக்கன் பாண்டவமேனையைநிகர அடித்துப் பிறகு
ரணகரத்தில் மகாபலசாலிகளானதிரௌபதிபுத்திரர்களை எதிர்த்
தான். மகாவில்லாளிகளும் சத்திருக்களை அடித்துநீத்திறமையுள்ளவர்
களுமான அந்தத்திரௌபதிகுமாரகள் மகாபங்கொண்டு ஈந்து
ஜ்யோதிக்ரஹங்கள் சூரியனைநாடுவதுபோல யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை
லக்ஷயம்வைத்து விரைவா அடினார்கள். மேகரமையுகமுடிவில் ஈந்து
கிரகங்களால் சந்திரன்பிடிக்கப்படுவதுபோல ராக்ஷஸோத்தமன்

வீரியசாலிகளான அவர்களால் பீடிக்கப்பட்டான். பிறகு பலசாலியான பிரதிவிந்தியன் கூர்மையுள்ளவைகளும் முழுமையும் உலோகங்களாலானவைகளும் முனைமழுங்காதவைகளுமான அம்புகளால் ராக்ஷஸனை விரைவாக அடித்தான். அவர்களால் கவசம் பிளக்கப்பட்ட ராக்ஷஸசிரேஷ்டன் சூரியனுடைய கிரணங்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட பெரியமேகம் போல விளங்கினான். பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் தேசத்திலுள்ள நுகர்ப்பாய்ந்திருக்கின்றவைகளுமான அம்புகளாலே அந்த ஆர்ப்பாட்டிடுங் ஸியானவன் பிரகாசிக்கின்ற சிகரங்களுடன் கூடின மலைபோல விளங்கினான். பிறகு பிராதாக்களான த்ரௌபதி குமாரர்களை வரும் மகாயுத்தத்தில் ராக்ஷஸராஜனைப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூர்மையான பாணங்களால் அடித்தார்கள். கோபம் மூட்டப்பட்ட ஸர்ப்பங்கள் போன்ற கோரமான அம்புகளாலே நன்றாகப் பிளக்கப்பட்ட அந்த அலம்புஸன் நாகராஜன்போல மிக்க கோபங்கொண்டான். மிகவும் அடிக்கப்பட்ட அந்த அலம்புஸன் அந்த மகாரதர்களாலே பீடிக்கப்பட்டு ஒரு முகூர்த்தகாலம் தொடர்ச்சியாக மூர்ச்சையடைந்திருந்தான். பிறகு பிரஜைகளுடைய கோபத்தினாலே இரண்டு மடங்காக விருத்திபண்ணப்பட்ட பராக்கிரமத்துடன் அம்புகளாலே அவர்களுடைய கொடிய மரங்களையும் விறகையும் அறுத்தான். மகாரதனை அலம்புஸன் தேரின் நடுவில் நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போலவும் சிரிப்புள்ளவன்போலவும் ஒவ்வொருவரையும் ஐவைவந்து பாணங்களால் அடித்தான். மகாபலசாலியும் கோபமுள்ளவனுமான ராக்ஷஸன் விரைவுடனும் மிக்க பரபரப்புடனும் அம்மகாத்மாக்களுடைய குதிரைகளைக் கொன்றான். மிக்க பரபரப்புள்ள அரக்கன் மிக்க கூர்மையுள்ளவைகளும் பற்பல வடிவமுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே தூற்றிக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் மூறுபடியும் அவர்களைப் பிளந்தான். அந்த யுத்தத்தில் ராக்ஷஸன் மகாவில்லாளிகளை ரதத்தையிழந்தவர்களாகச் செய்து அவர்களைக் கொல்லக்கருதி வேகத்தோடு ஓடினான். தூராத்மாவான அவ்வரக்கனால் அவர்கள் யுத்தத்தில் பீடிக்கப்படுவதைக்கண்டு அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் ராக்ஷஸனை எதிர்த்து அருகில் ஓடிவந்தான். அவ்விருவருக்கும், விருத்திரனுக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது போல யுத்தம் நேர்ந்தது. அந்த யுத்தத்தை உம்மைச்சேர்ந்தவர்களை வரும் மகாரதர்களான பாண்டவர்களும் பார்த்தார்கள். மஹாராஜே! மகாயுத்தத்தில் ஒன்று சேர்ந்தவர்களும் ஒருவர் மீதொருவர்கோபத்தால் ஜ்வலிக்கின்றவர்களும் மகாபலசாலிகளும் குரோதத்தினால் நன்றாகச் சிவந்திருக்கின்ற கண்களையுடையவர்களும் போரில்காலாக்கிக்கொப்பான

வர்களுமான அவ்விருவரும் குரோதமுள்ள ஸர்ப்பங்கள் போலக் கண்களால் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக்கொண்டார்கள். முற்காலத்தில் தேவாஸுரயுத்தத்தில் இந்திரனுக்கும் சம்பரனுக்கும் போர்நேர்ந்ததுபோல அவ்விருவருக்கும் கோரமானதும் தொடக்கத்திலேயே குரூரமாயிருப்பதுமான போர்நேர்ந்தது" என்று கூறினான்.

ஈற்றேராவது அத்யாயம்.

பீஷ்ம வதபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அபிமன்யு அலம்புஸனை வென்றது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! மகாரதர்களை வதஞ்செய்கின்றவனும் யுத்தத்தில்கூலமான அர்ஜுனகுமாரனை அலம்புஸன் எவ்வாறு யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? சத்துருவீரர்களை நாசம் செய்பவனான அபிமன்யுவும் அலம்புஸனை யுத்தத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான்? அவற்றை நடந்தவண்ணம் எனக்குச் சொல்லவேண்டும். ஸஞ்சய! தனஞ்சயனும் யுத்தத்தில் என்னுடைய ஸனியஸிகளில் என்ன செய்தான்? ரதிகர் சந்நிசிந்தவனான பிமனும் ராக்ஷஸனான கடோதகசனும் நகுலஸஹதேவர்களும் மகாரதனை ஸாத்யக்யும் என்ன செய்தார்கள்? இவை எனக்கு உண்மையாகச் சொல். நீ ஸமர்த்தனாயிருக்கிறாய்” என்று வினவி, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“ராக்ஷஸேந்திரனுக்கும் ஸுபத்திராபுத்திரனுக்கும் நடந்ததும் ஸநதோஷகரமானதும் மயர்க்குச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமான யுத்தத்தை உமக்கு யான் சொல்லப்போகிறேன். யுத்தத்தில் பாண்டவர்களான அர்ஜுனனும் பிம்ஸேனனும் நகுலஸஹதேவர்களும் எவ்வாறு பராக்ரமத்தை வெளிப்படுத்தினார்களோ அவ்வாறே பீஷ்மரை யுந்துரோணரையும் முதன்மையாகக்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் பயம்ன்றி அற்புதமும் விசிதாமுமான செய்கைகளைச் செய்தார்கள். அலம்புஸனே யுத்தத்தில் மகாரதனை அபிமன்யுவை அடிக்கடி வெருட்டி மிகப்பெரிய விம்மலாதஞ்செய்துகொண்டு வேகத்தோடு அவனை எதிர்த்தோடி, ‘நில், நில்’ என்றும் சொன்னான். அபிமன்யுவும் வேகத்தோடு விம்மம்போல் அடிக்கடி சர்ஜித்துக்கொண்டு மகாவில்லாளியும் தனித்தாவுக்கு அத்யந்தம்விரியுமான ஆர்ய்யசிருங்கியைப் பார்த்து எதிர்த்தோடிவந்தான். பிறகு சிறந்தரதிகர்களான ராராக்ஷஸர்களிருவரும் த்வரையுடன் தேவாஸுரர்கள் போல ஐரண்டு

ரதங்களால் யுத்தத்தில் (பரஸ்பரம்) எதிர்த்தார்கள். ராக்ஷஸசிரேஷ்ட னுன அலம்புஸனே மாயாவி பல்குனபுத்திரனே திவ்யமான அஸ்திரங் களுடன் கூடியவன். பிறகு, அர்ஜுனகுமாரனான அபிமன்யுவானவன் கூர்மையுள்ளமூன்றுபாணங்களாலே ஆர்யஸிரநங்கியை யுத்தத்திலடி த்துத் திரும்பவும் ஐந்துபாணங்களால் அடித்தான். அலம்புஸனும் மிக்க கோபங்கொண்டு பெரியயானையைத் தோதரங்களாலே அடிப்பது போல அர்ஜுனகுமாரனை ஒன்பதுபாணங்களால் வேகத்துடன் மார்பி லடித்தான். பிறகு கார்யங்களை விரைந்துசெய்யும் தன்மையுடைய ராக்ஷ ஸன் அர்ஜுனனுடைய குமாரனை அனேகபாணங்களால் யுத்தத்தில்துன் பமுறும்படி அடித்தான். பிறகு அபிமன்யு கோபங்கொண்டு கூர்மையுள் ளவைகளும் பதிவான கணுக்களுள்ளவைகளுமான ஒன்பதுபாணங் களாலே ராக்ஷஸேந்திரனை விசாலமான மார்பைப்பிளந்தான். அவ்வம் புகள் அவனுடைய சரீரத்தை விரைவாகப்பிளந்துகொண்டு மர்மஸ்தா னங்களில் பிரவேசித்தன. அவ்வம்புகளாலே எல்லா அங்கங்களும் பிளக் கப்பட்ட அந்தராக்ஷஸேந்திரன் பூத்தபலாசமரங்கள் அடர்ந்திருக்கும் மலைபோல விளங்கினான். மகாபலசாலியான அந்தராக்ஷஸசிரேஷ்டன் பொன்மயமான கணுக்களுள்ள அம்புகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு ஜ்வா லையுடன் கூடின பர்வதம்போல விளங்கினான். பிறகு கோபமும் பொரு மையுமுள்ள அலம்புஸனுனவன் மகேந்திரனுக்கு ஒப்பான அர்ஜுன குமாரனை அம்புகளாலே மூடினான். அந்தராக்ஷஸனுலே தொடுக்கப்பட டவைகளும் யமதண்டம்போன்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான பாணங்கள் அபிமன்யுவைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தன. அவ்வாறே அபிமன்யுவினுலே தொடுக்கப்பட்டவைகளும் பொன்னணி களுள்ளவைகளுடைய அம்புகள் அலம்புஸனைப்பிளந்துகொண்டு பூமி யில்பிரவேசித்தன. ஸுபத்திராபுத்திரனே யுத்தரங்கத்தில் ராக்ஷஸனை எதிர்த்துக் கணுக்கள் பதிவாயுள்ள அம்புகளாலே யுத்தத்தில் பலன் என்கிற அஸுரனை இந்திரன் புறங்காட்டச் செய்ததுபோல (அவனைப்) புறங்காட்டச் செய்தான். சத்துருவினால் ரணகளத்தில் ஹிம்லிக்கப் பட்டு யுத்தத்திலே நோக்கமற்றிருக்கின்ற ராக்ஷஸன் சத்துருக்களை வதஞ் செய்புந்திறமையுள்ள இருள்மயமான மகாமாயையை வெளியிட்டான். பிறகு, அவர்கள் எல்லோரும் இருளால் மூடப்பட்டவர்களானார்கள். ரணகளத்தில் பாண்டவஸேனாவீரர்கள் அபிமன்யுவையாவது தங்க னைச்சேர்த்தவர்களை யாவது நெருக்கியாவது காணவில்லை. குருநந்தன னுன் அபிமன்யுவும் அந்தக்கொடியபேரிருளைக்கண்டு அத்யுக்ரமான பாஸ்கராஸ்திரத்தை வெளியிட்டான். பிறகு உலகமனைத்தும் பிரகாச

மாயிற்று. அபிமன்யு தராத்மாவான அந்தராக்ஷஸனுடைய அவ்வித மானமாயையை நாசஞ்செய்தான். மகாவீர்ய முடையவனும் புருஷ சிரேஷ்டனுமான அபிமன்யு மிகுந்த கோபங்கொண்டு ராக்ஷஸேந்திரனை யுத்தத்தில் கணுக்கள் பிசிவான அம்புகளாலே மறைத்தான். அவ்வாறே அந்தராக்ஷஸனால் இன்னும் வேறான அனேகமாயைகள் வெளி யிடப்பட்டன. எல்லா அஸ் திரங்களையும் திரிந்தவனும் அளவிடமுடியாத வல்லமையுள்ளவனுமான அபிமன்யு அம்மாயைகளைத் தைத்யம் தடுத்தான். பிறகு கன்மாயை அழியப் பெற்றவனும் அம்புகளால் துன் பஞ்செய்யப்பட்டு நின்றவனுமான அந்தராக்ஷஸன் அவ்விதத்தில் ரதத் தைவிட்டு அசிகாயத்தாலொடினான். மாயாயுத்தம் செய்யும் தன்மையுள்ள அந்தராக்ஷஸன் விரைவாக ஜயிக்கப்பட்டவுடனே அர்ஜுனகுமாரன் யுத்தத்தில் உமதுஸன்யத்தை, மதக்கினுஸமுடப்பட்ட சிறந்த காட் ாணியானது காமனாகளால்திறைந்த ஒடையை நாசம்செய்வது போல மிகநாசஞ்செய்தான். பிறகு ராக்ஷஸபுத்திரரான டீஷ்மர் ஒடு நின்ற ஸேனையைக்கண்டு அபிமன்யுவைப் பரிதானசரமாயினால் நான் குபக்கங்கனிலும் வளைத்துக்கொண்டா. மகாரதர்களான அனேக தார்தகராஷ்டிரர்கள் யுத்தத்தில் ஸகாயமுடைய அகதவீரனை எல்லாப் பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு அம்புமாரால் சி உமாகப்பிளந்தார்கள். ரதிகர்களானவீரனும் பிதானவையாதபார்க்கிம முள்ளவனும் விக்ரமத்தினாலும் பலத்தினாலும் வானஸுதேவநாசரப்பானவனும் எல்லாச் சந்திரதாரிகளுள்ளும் சிறந்தவனுமான அந்த அபிமன்யுவானவன் சிகாவான அர்ஜுனன், மாதுலான ஹீந்ரஷ்ணன் இந்நவையுமே போல் பலவிதகாரியங்களை யுத்தத்தில்செய்தான். பிறகு புக்திரனிடம்செல்ல விருப்பமுள்ளவனும் மிக்க கோபமுள்ளவனுமவீரனுமான கணேசயன் உம்முடையஸனிசர்களை நாசம்செய்துவகாண்டு யுத்தத்தில டீஷ்மரை எதிர்த்தான் உம்முடைய சிகாவான டீஷ்மா, ராகு துரியனை எதிர்ப்பது போல் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்த்தா பிறகு ரதங்கையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும்முடைய உம்முடையபுக்திரர்கள் யுத்தத்தில் டீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டு நாற்புறங்களிலும் பாதுகாத தார்கள். அவ்வாறே பாண்டவர்களும் மகாபுக்தகதிகன்பொருட்டு ஸன்னத்தர்களாகவும் சுவசமணிந்தவர்களாகவுமிருந்துகொண்டு அர்ஜுனனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்து பாதுகாததார்கள். பிறகு கிருபர், டீஷ்மருக்கெதிரில் நின்ற அர்ஜுனனை இந்நபத்தைந்நபாணங்களால் நிறைத்தார். பிறகு ஸாத்யசையானவன் பாண்டவனுக்குப் பரிசுயத்தைச் செய்யஎண்ணி ஒருபுலி யானையைஎதிர்ப்பதுபோலக் கூர்மையுள்ள

அம்புகளாலே அந்தக்கிருபரை எதிர்த்தடித்தான். கிருபரும் விரைவுடன் மிகச்சினந்து கழுகுகூள்பூண்ட ஒன்பதுபாணங்களால் ஸாத்யகியை மார்பிலடித்தார். பிறகு ஸாத்யகியும் கோபங்கொண்டு அதிகவேகத்துடன் வில்லைவளைத்துக் கொதமரின்உயிரைவாங்கக் கூடிய ஒருபாணத்தை விரைவாகஸந்தானம்செய்தான். வேகத்துடன் வருகின்றதும் இந்திரனுடையவஜ்ராபுகம்போன்ற ஒளிபொருந்தியதுமான அந்தப்பாணத்தை அதிககோபமுள்ள துரோணபுத்திரர் குரோதத்தினால் இரண்டாகஅறுத்தார். ரதிகர்களுட்சிறந்தஸாத்யகி பிறகு கொதமரைவிட்டுவிட்டு ராகு ஆகாயத்தில் சந்திரனைஎதிர்த்து வருவதுபோல யுத்தரங்கத்தில் துரோணபுத்திரரை எதிர்த்துவந்தான். துரோணபுத்திரர் அந்தஸாத்யகியினுடையவில்லை இரண்டாகஅறுத்து அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடைய அவனை அம்புகளாலடித்தார். அந்த ஸாத்யகி சக்துருக்களை ஸம்ஹரிக்குந்திறமைபொருந்தியதும் காரியபாரத்தைஸஹிந்தத்தக்கதுமான வேறுஒருவில்லைக் கையிலெடுத்து அறுபதுபாணங்களால் துரோணபுத்திரரை இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். அடிக்கப்பட்டதுரோணபுத்திரர் துன்பமுற்று ஒரு முகூர்த்த ஸால்மூர்ச்சஸயடைந்து நொடிமரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு தேரினிலையில் உட்கார்ந்தார். பிறகு பிரதாபசாலியானதுரோணபுத்திரர் மீண்டும்விரஜ்ஞையடைந்து கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் ஸாத்யகியை நாராசத்தால்அடித்தார் அந்தநாராசமானது வஸந்தகாலத்தில் பலமுள்ள ஒருநாம்புக்குட்டி வளையில் புகுவதுபோல ஸாத்யகியைப்பிளந்துகொண்டு பூமியில் பிரவேசித்தது. பிறகு துரோணபுத்திரர் வேறொருநூல்லத்தினாலே யுத்தத்தில் ஸாத்யகியினுடையஉத்தமமானவஜ்ரத்தையறுத்து வம்மநாதம்செய்தார் ; மறுபடியும் வர்ஷாகாலத்தில் மேகம் சூரியனைமறைப்பதுபோலக் கோரமானஅம்புகளாலே ஸாத்யகியை முடினார். ஸாத்யகியும் அவ்வம்புத்திரனை நாசஞ் செய்துவிட்டுப் பாணஸமூகங்களைப் பலவாறு துரோணபுத்திரர்மீது விரைவாக இறைத்தான். சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுநெவனான ஸாத்யகி மேகமண்டலத்தினின்றிவிட்ட சூரியன் ஜனங்களைத் தபிக்கச் செய்வதுபோல அஸ்வத்தாமாவைத் தவிக்கும்படிசெய்துவிட்டான். மிக்கபலசாலியானஸாத்யகி மறுபடியும் அதிகமுயற்சியுடன் ஆயிரக்கணக்கானஅம்புகளாலே துரோணபுத்திரரை முடினான் ; வம்மநாதமும்செய்தான். ராகுவினால் சந்திரன் கவரப்பட்டதுபோல ஸாத்யகியினாலே தமதுபுத்திரன் கவரப்பட்டதுகண்டு பிரதாபசாலியானதுரோணபுத்திரர் ஸாத்யகியை எதிர்த்துவந்தார். துரோணபுத்திரர் விருஷணிகுலத்திற்

பிறந்தஸாத்யகியினால் மிகவும் சீடிக்கப்பட்ட தமதுபுத்திரரைப் பாதுகாக்க எண்ணி அந்தமகாயுத்தத்தில் மிக்கக் கூர்மையுள்ள அம்பினால் ஸாத்யகியை அடித்தார். ஸாத்யகியோ யுத்தத்தில் மகாரதனுக்கு ருபுத்திரரை விட்டுவிட்டு முழுதும் உலோகத்தாற்செய்த இருபதுபாணங்களால் துரோணையடித்தான். அளவற்ற மீனோதரீயமுடையவனும் சுத்துருக்களைத் தபிக்கச் செய்வனவனும் மகாரதனுமான அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு அந்தஸமயத்தில் துரோணரைக்குறித்து யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தான். பிறகு ஆகாயத்தில் புதனும் சூர்யனும் எதிர்ப்பது போல, துரோணரும் பார்த்தனும் மகாயுத்தத்தில் ஒருவரோடொருவர் எதிர்த்தார்கள்” என்று கூறினான்.

நூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (கோடிக்சி.)

(துரோணர் அர்ஜுனனை யுத்தம் முடியேனதுபாதிக்காமும்.)

திருகராஷ்டிரன், “மகாவில்லாளியான துரோணரும் பாண்டவகுடியதனஞ்சயனுமாயிரண்டுபுநஷ்சிரேஷ்டர்களும் முயற்சியுடன் யுத்தத்தில் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்? புத்திசாலியான துரோணருக்கு எப்பொழுதும் அர்ஜுனனிடம் பிரியமுண்டு. ஸஞ்சய! அர்ஜுனனுக்கும் எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் ஆசார்யரிடத்தில் பிரியமுண்டு. ரதிகர்களும் யுத்தத்தில் உகலாகமுடையவர்களும் வம்மம்போலக் கொழுத்தவர்களும் முயற்சியுடையவர்களான அந்தத்துரோணரும் அர்ஜுனனும் எவ்வாறு எதிர்த்தார்கள்?” என்று வினவ. ஸஞ்சயன் சொல்லானான்.

“அரசரே! துரோணர் யுத்தத்தில் பார்த்தனைத் தமக்குப் பிரியமென்று எண்ணவில்லை. பார்த்தனும்கூத்திரியதர்மத்தைமுன்னிட்டு யுத்தத்தில் துரோணரை ஆசார்யராக எண்ணவில்லை. கூத்திரியர்கள் யுத்தத்தில் (ஸ்கேதகினுலாவது கௌரவத்தினுலாவது) ஒருவரை யொருவர் விட்டுவிடவில்லை; பிதாக்களோடும் பிரதாக்களோடும் வரம்புகடந்து யுத்தஞ்செய்திருர்கள். பாரதரே! யுத்தகளத்தில் துரோணர் பார்த்தனால் முன்புபாணங்களால் அடிக்கப்பட்டார். பார்த்தனுடையவில்லினின்றவிடுபட்ட அந்தப்பாணங்களைத் துரோணர் யுத்தத்தில் லக்ஷயம்செய்யவில்லை. பார்த்தன் சரமாரியினுலே மறுபடியும் யுத்தத்தில் துரோணரை முடினான். துரோணர் கானகத்

தில்பற்றிய மிக்கநெருப்புப்போல ரோஷத்தினால் நன்றாகஜ்வலித்தார். பிறகு துரோணர் பதிவானகணுக்களுள்ள அம்புகளாலே அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் அதிசீக்கிரத்தில் மூடினார். பிறகு துரியோதனராஜன் யுத் தத்தில் துரோணரைப்பின்பொடர்ந்துபாதுகாக்கும்பொருட்டு ஸூசர் மாவை ஏவினான். திரிகர்த்தராஜனும் கோபங்கொண்டு வில்லை நன்றாகவளைத்து உருக்குமுட்களை நுனியில்கொண்டபாணங்களாலே யுத்தத்தில் பார்த்தனை மூடினான். அவ்விருவர்களாலும்விடப்படும் அம்புகள் சரத்தாலத்தில் ஆகாயத்தில்ஸஞ்சரிக்கின்ற அன்னப்பறவை கள்போல ஆகாயத்தில் விளங்கின. அந்தஅம்புகள் அர்ஜுனனை அடைந்து, ருசியுள்ளபழங்கனின்மிகுதியால்வளைந்தமரத்தில் பகழிகள் பிரவேசிப்பதுபோல நான்குபக்கங்களிலும் அவன்தேசத்தில் பிர வேசித்தன. ராதிகர்களுள்சிரேஷ்டனான அர்ஜுனனே யுத்தத்தில் மிகக் காஜித்துப் புத்திரர்களோடுகூடினதிரிகர்த்தராஜனை அம்புகளால் அடித் தான். யுகாந்தகாலத்தில் காலனால் துன்பஞ்செய்யப்படுதல்போலப் பார்த்தனால் துன்பஞ்செய்யப்படுகிற அந்தவீரர்கள் உயிரை இழப்பதில் நிச்சயங்கொண்டு பாண்டவனையேதிர்த்து அவனதுரத்தத்தின்மீது சரமாரியைப் பொழிந்தார்கள். பிறகு நாற்புறங்களினின்றும்வரு கின்ற அந்தச்சரமாரியை, மலையானதுவரஷதாரையைத்தடுப்பது போல அர்ஜுனன் சரவரஷங்களால் தடுத்தான். அனேகயுத்தவீரர்க ளாலேவிடப்பட்டதும் ஒருவராலும்நெருங்கமுடியாததுமானசரமாரி யை, காற்று மேகக்கூட்டங்களைத்தடுப்பதுபோல அர்ஜுனன் ஒருவ னாகவேயிருந்து தடுத்ததாயி அவனுடையஅற்புதமானகைத்தேர்ச்சி யை நாங்கள் அந்தயுத்தத்தில் கண்டோம். பார்த்தனுடைய அந்தச் செய்கையினாலே தேவர்களும் தானவர்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார் கள். பிறகு அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு படைமுகத்தில் திரிகர்த்தர்களைக்குறித்து வாயவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு காற்று ஆகாயத்தைக்கலங்கச்செய்துகொண்டும் விருகூஸமுகங் களைக்கீழேதள்ளிக்கொண்டும் ஸைனிகர்களைநாசஞ்செய்துகொண்டும் தோன்றியது. பிறகு துரோணர் மிக்கபயங்கமானவாயவ்யாஸ்திரத் தைக்கண்டு அநற்குப்பகையும் கோமுகமான சைலாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்தார். யுத்தத்தில் துரோணரால் அந்தஅஸ்திரம்விடப்பட்ட வுடனே காற்றுத்தணிந்தது. பத்துத்திக்குக்களும் தெளிந்தன. பிறகு வீரானுபாண்டுபுத்திரன் திரிகர்த்தனைச்சேர்த்தராதிகர்களுடைய கூட் டங்களை யுத்தத்தில் உதலாத்ததைஇழந்தவைகளாகவும் புறங்காட்டி ஒடுகின்றவைகளாகவும் பராக்கிரமத்தையிழந்தவைகளாகவும் செய்

தான். பிறகு துரியோதனனும் ரதிகர்களுள்சிரேஷ்டரான கிருபரும்
 அஸ்வத்தாமாவும் சல்யனும் காம்போஜதேசாதிபதியானஸூதகபிண
 னும் அவந்திதேசாதிபதிகளான விந்தாநுவிந்தர்களும்தனது
 தேசத்துவீரர்களோடுகூடின பாஹ்லீகராஜனும் பெரியதேர்க்கூட்டத்
 தோடு பார்த்தனுடையதிசைகளை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்
 டார்கள். அந்தப்பசுத்தனும் மஹாபலசாலியானசுருதாயுவும் யானைப்
 படையோடு பீமனுடையதிசைகளைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். வேந்
 தரே! பூரிஸ்ரவஸூம்சலனும்ஸூபலனுடையபுத்திரனானசகுனியும்
 பஸ்பனப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான அம்புகளால்
 மாத்ரீபுத்திரர்களைத் தடுத்தார்கள். பீஷ்மரோ யுத்தத்தில் படைக
 ளோடுகூடினகைபலவர்களோடு யுதிஷ்டிரரைவந்தடைந்து நாற்புறங்
 களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார். தன்னையெதிர்த்தவருகின்றயானைப்
 படையைக்கண்டு பிரதகாபுத்திரனும் செந்நாரினுடல்போன்றஉட
 லுடையவனும் வீரனும் ரதிகர்களுள்சிறந்தவனுமானபீமன் காட்டில்
 விம்மம்போல மஹாயுத்தத்தில் இரண்டுகூடவாய்ச்சுளையும் அடிக்கடி
 நக்கிக்கொண்டு சுதாயுத்தைந்நாயிலெடுத்து ரத்தத்தின்று விரை
 வாகச்சுதித்து உம்முடையலஸநிகர்களைப் பயமுறுத்தினான். பிறகு
 சுதாயுத்தத்தைக்கொழிற்சொண்ட அந்தப்பீமனைக்கண்டு யானைமீதேறி
 யிருக்கின்றஅந்தவீரர்கள் யுத்தத்திலுமுயற்சியுடன் அவனை எல்லாப்
 பக்கங்களிலும் சூழ்ந்துசொண்டார்கள். யானைகளின்நடுவினிருக்கின்ற
 அந்தப்பாண்டவன் பெரியமேகமண்டலத்தினுடையநடுவில்லிருக்கிற
 சூரியன்போல விளங்கினான். பாண்டவசிரேஷ்டனானபீமன் தொடர்ச்
 சியாயிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பெரியமேகமண்டலத்தைக் காற்றானது
 சிதறஅடிப்பதுபோலக் சுதாயுத்தத்தினால் யானைப்படையை நாசம்செய்
 தான். பலசாலியானபீமனைனால் யுத்தத்தில் கொல்லப்படும்அந்த
 யானைகள் கர்ஜிக்கின்றமேகங்கள்போல அலறின. அந்தயுத்தமுனைபில்
 யானைகளால் கொம்புகளால் பலவாறாகப்பிளக்கப்பட்டபீமன் பூத்த
 அசோகவிருகத்திற்குஒப்பாக விளங்கினான். பாண்டவன் பிறகு சுதா
 யுத்தத்தினால் யானைவீரர்களுடையஅம்புமழையைநாசம்செய்து காற்று
 வேகம்போன்றவேகத்தோடு யுத்தத்தில் ஸஞ்சரித்தான். கொம்பினால்
 அவயவங்கள்சீதப்பட்டபீமன் யானைகளுடையகொம்புகளால் மிகத்
 துன்புறுத்தப்பட்டு யானையைக் கொம்பில்பிடித்துப் பிறகு அதனைக்
 கொம்பிழந்ததாகச்செய்தான். பீமன் அந்தத்தந்தத்தினாலேயே கால
 தண்டத்தைக்கையில்லக்கொண்டயாமன்போல யுத்தத்தில் யானையை
 மத்தசத்தில்அடித்துக் கீழ்தள்ளினான். உதிரத்தால்நனைக்கப்பட்ட

கதாயுதத்தைக்கையில் தரித்தவனும் மேலேபடிந்திருக்கின்ற மாம்ஸத்தினாலும் ஊனீராலும் பிரகாசிக்கின்றவனுமான பீமன் ரக்தத்தினால் தேசமனைத்தும் பூசப்பட்டிருத்திரன்போலக் காணப்பட்டான். இவ்வாறு கொல்லப்படுகின்றவைகளும் மாண்டவைபோகமிருந்திருக்கின்றவைகளுமான அந்தப்பெரியயானைகள் தம்ஸைனியத்தையே நாசஞ்செய்து கொண்டு திக்குக்களில் வேகமாக ஓடின. நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடுகின்ற அந்தப்பெரியயானைகளால் துரியோதனனுடைய ஸைனியமுமுமையும் மறபடியும் யுத்தத்தை விட்டுப் புறங்காட்டி ஓடியது.

நூற்றுமூன்றாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தோடர்ச்சி.)

(ஸங்கீதவியத்தவண்ணம்.)

பீஷ்மருக்கு ஸோமகர்களோடு மத்தியான்னகாலத்தில் லோகங்களுக்கு நாசத்தை உண்டெண்ணக்கூடிய பயங்கரமான யுத்தம் நடந்தது. தேராளிகளுட்சிறந்த காங்கேயர் பாண்டவர்களுடைய சேனையை நூறு நூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கூர்மையான அம்புகளாலே நாசஞ்செய்தார். மிருகங்களுடைய கூட்டத்தை அடைந்து விரைமமானது அடிப்பதுபோல உம்முடைய பிதாவான பீஷ்மர் அச்சைனியத்தை அடித்தார். திருஷ்டத்யும்னனும் சிகண்டியும் விராடனும் அவ்வாறே துருபதனும் மஹாரதரான பீஷ்மரையடைந்து யுத்தத்தில் பாணங்களாலே அவரையடித்தார்கள். பிறகு பீஷ்மர் திருஷ்டத்யும்னனையும் விராடனையும் மும்மூன்று பாணங்களாலடித்துத் துருபதன் மீதும் நாராசத்தைப் பிரயோகித்தார். பகைவர்களை அழிக்கிற அந்தப் பீஷ்மராலே அடிக்கப்பட்ட பெரியவிலாளிகள் காலால் மிதிக்கப்பட்டனர் பங்கள்போல யுத்தத்தில் கோபத்தையடைந்தார்கள். சிகண்டியானவன் பரதகுலத்திற்குச் சிறந்த அரசர்களுக்குப் பிதாமகரான பீஷ்மரைப் பாணங்களால் அடித்தான். விரதம் தவறாத பீஷ்மர் அந்தச் சிகண்டியைப் பெண்தன்மையுள்ளவனென்று மனத்தினாலெண்ணி அவன்மீது அம்பு தொடுக்கவில்லை. திருஷ்டத்யும்னனோ ரணகளத்தில் குரோதத்தினால் அக்னி போல ஜ்வலித்துக்கொண்டு பிதாமகரை மூன்று பாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். துருபதன் இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் விராடன் பத்துப் பாணங்களாலும் சிகண்டி இருபத்தைந்து பாணங்களாலும் பீஷ்மரை அடித்தார்கள். மிகுதியாக அடிக்

கப்பட்டு ரக்தப்பிரவாஹத்தால்முழுதும்நனைக்கப்பட்ட அந்தப்பிஷ்
மர் வஸந்தகாலத்தில் புஷ்பங்கள்நிறைந்த சிவந்தஅசோகவிருகடம்
போல விளங்கினார். காங்கேயர் அந்தப்பாண்டவஸேனாவீரர்களை மும்
மூன்றுபாணங்களால் திருப்பியடித்து ஒருபல்லத்தினால் துருபத
னுடையவில்லையும் அறுத்தார். அந்தத்துருபதன் வேறுவில்லைக்கையி
லெடுத்துப் பீஷ்மரை ஐந்துபாணங்களால்அடித்து யுத்தமுனையில்
மிக்ககூர்மையுள்ளமூன்றுபாணங்களாலே அவருடையஸாரதியையும்
அடித்தான். யுதிஷ்டிரருடையஆஜ்ஞையினால் பீமன், திரௌபதியின்
ஐந்துபுதல்வர்கள், பிரதாக்களானஐந்துசேக்யராஜபுத்திரர்கள், ஸாத்
வதனைஸாத்யகிஇவர்கள் அனைவரும் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். பீஷ்
மரைக்காப்பதில்முயற்சியுள்ள உம்மைச்சேர்ந்தஎல்லாவீரர்களும் ஸை
னியங்களுடன் எதிரிகளிடத்தினின்று (அவரை) ரக்ஷித்துக்கொள்வது
என்றகார்யத்தின்பொருட்டு யுத்தத்தில் நிருஷ்டத்யும்னன்முதலான
வீரர்களையும் பாண்டவஸேனையையும் எதிர்த்தார்கள். அந்தயுத்தத்தில்
உம்முடையவீரர்களுக்கும் சத்துருவீரர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும்
குதிரைகளுக்கும் தேராளிகளுக்கும் யானைகளுக்கும் யமனுடைய
ராஷ்டிரத்தைவிருத்திபண்ணுபெற்றமிசப்பெரியஸங்குலயுத்தம் நடந்
தது. ரதிகன்றதிகளைஎதிர்த்து அவனை யமலோகத்திற்கனுப்பினான்.
அவ்வாறே மனிதர்கள், யானைகள், குதிரைகள், குதிரைவீரர்கள்ஆகிய
இவர்கள் சத்துருக்கள்படையிலுள்ளமனிதர்களையும் யானைகளையும்
குதிரைகளையும் குதிரைக்காரர்களையும்எதிர்த்து யமலோகத்திற்கு
அனுப்பினார்கள். அரசரே! வீரர்கள் பதவான கணுக்களுள்ள அம்
புகளாலும் பயங்கரமாகவும் பற்பலவிதமாகவுமிருக்கின்ற அம்பு
களாலும் ஆங்காங்கு பலகவர்களைப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பி
னார்கள். ரதங்களோ ரதிகர்களால் இழக்கப்பட்டவைகளாகவும்
ஸாரதிகள் கொல்லப்பட்டவைகளாகவும் மிகஓங்கின்றகுதிரைகளை
யுடையவைகளாகவும் யுத்தபூமியில் நான்குதிக்குக்களிலும் ஓடின.
யுத்தத்தில் தேர்கள் அனேகமனிதர்களையும் குதிரைகளையும் அடித்
துக்கொண்டு காற்றுப்போன்றவைகளும் ¹ கந்தர்வநகரங்களுக்குப்
பானவைகளுமாகக்கரணப்பட்டன. கவசமணிந்தவர்களும் காந்தியுள்
ளவர்களும் குண்டலங்களையும் தலைப்பாகைகளையுமுடையவர்களும்

¹ காற்றினால் ஆகாயத்தில் பலவடிவங்களாக அமையும்மேகவரிசைகள்; ஆகாயத்தில் விசித்ரமாகத்தோன்றும் நகரமென்றும் அது உற்பாதமென்றும் உறுவர் வராகமிகிரர்; ஸ்ரீ வால்மீகிராமாயணம் யுத்தகாண்டம் 108 - வது ஸர்க்கம் முதல்கலோகம் கோவிந்தராஜ்ய வியாக்யானம்.

பொன்னுலாகிய தோள்வளைகளை அணிந்தவர்களும் தேவகுமாரர்களுக்கூழ்ப்பானவர்களும் செளர்யவிஷயத்தில் யுத்தத்தில் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவர்களும் ஐசுவரியத்தினாலும் நீதியினாலும் முறையே குபேரனையும் பிருஹஸ்பதியையும் ஜயித்தவர்களும் எல்லா ஜனங்களுக்கும் தலைவர்களும் சூரர்களுமான எல்லாரதிகர்களும் ரதத்தைப் பிழந்து ஆங்காங்கு ஸாதாரண மனிதர்கள் போல ஓடுவதைக்கண்டோம். யானைகளும் சிறந்தபாகர்களால் விடுபட்டுத் தங்களுடைய சேனைகளையே அடித்துக் கொண்டும் பலவாறு அலறிக்கொண்டும் கீழே விழுந்தன. கேடகங்களோடும் விசித்திரமான சாமரங்களோடும் கொடித்துணிகளோடும் வெண்குடைகளோடும் பொற்காம்புள்ளவைகளும் நரப்புறங்களிலும் சிதறினவைகளுமான ¹ சாமரங்களோடும் ஓடுகிறவைகளும் நீருண்ட மேகங்களுக்கு ஒப்பானவைகளும் மேககர்ஜனைபோன்ற ஒலியுள்ளவைகளுமான யானைகள் திசைகள்தோறும் காணப்பட்டன. உமது வீரர்களுக்கும் பகைவர்களுக்கும் நடந்த அந்தஸங்குலயுத்தத்தில் யானைமீதுள்ள வீரர்கள் யானைகளால் விடுபட்டு ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். (அவ்வாறே) பற்பலதேசங்களிலுண்டானவைகளும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும் வேசத்தில்காற்றுப்போன்றவைகளுமான குதிரைகளை நூறு நூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கண்டேன். அவ்வாறே அந்த யுத்தரங்கத்தில் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவர்களும் சுத்திகளைக்கையிற் பிடித்தவர்களும் நான்கு பக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களும் பகைவர்களால் ஓட்டப்படுகின்றவர்களுமான குதிரை வீரர்களைக் கண்டோம். ஒரு யானை மகாயுத்தத்தில் ஓடுகின்ற மற் றொரு யானையைத் தாக்கிப் பலத்தினால் காலாட்படையுமே குதிரைகளையும் அடித்துக்கொண்டு சென்றது. யுத்தத்தில் யானையானது ரதங்களைப் பொடியாக்கியது. போர்க்களத்தில் ரதங்களும் பூமியில் விழுந்திருக்கின்ற குதிரைகளை அவற்றின்மீதோடி அரைத்தன. ² குதிரைகளும் மனிதர்களை (க்குளம்புகளால்) துவைத்தன. அந்த ஸைனியங்கள் இப்படி பலவிதமாக ஒன்றையொன்று அடித்தன. ³ அவ்வாறு ரௌத்ரஸ்வரூபமாயும் மஹாபயங்கரமாயுள்ள அந்த யுத்தம் நடக்கும்போது கோரரூபமானதும் ரகத்தாலும் நரம்புகளாலும் அலைமோதுகின்றதும் எலும்புக்கூட்டங்களால் நெருங்கியதும் எவ்விதத்தாலும் ஒருவராலும் நெருங்க முடியாததும் யமனுடைய ராஜ்

¹ இது இரட்டிக்கிறது. 'தோமரா' என்று பாடங்கொள்வர் சிலர்.

² வேறுபாடாம்.

³ அதிகபாடமான அரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

யத்தைவிருத்திபண்ணுகின்றதும் மயிர்களாகிறபாசிக்கொத்துக்களும் புல்தரைகளுமுள்ளதும் ரதங்களாகிறமடுக்களுள்ளதும் அம்புகளாகிற நீர்ச்சமுல்களுள்ளதும் குதிரைகளாகிறமீன்களுள்ளதும் தலைகளாகிற கற்களால்வியாபிக்கப்பட்டதும் யானைகளாகிற முதலைகளால் சூழப் பட்டதும் சுவசங்கள் தலைப்பாகைகளாகிற றுரைக்கூட்டங்களுள்ளதும் விற்களும் வேகமுள்ள கத்திகளுமாகிற ஆமைகளால்நிறைந்ததும் சங்கங்களாகிற ¹ முதலைகளினுடையகூட்டங்களால் வியாபிக்கப் பட்டதும் குடைகளாகிற ² ஆமைகளையும் ரதங்களாகிற தெப்பங்களையுமுடையதும் கொடித்துணிகளுள்ள தவஜங்களாகிற மரங்களால்நிறைந்ததும் மனிதர்களாகிற கரைகளைஇடித்துத்தள்ளுகின்றதும் மாம்ஸத்தின்னும் (கழுகுமுதலான) பகலிகளாகிற அன்னப்பறவைகளால்சூழப்பட்டதுமான ரத்தநதி பெருகஆரம்பித்தது. அரசரே! சூரர்களும் மகாரதர்களுமான அனேககூத்திரியர்கள் அந்த நதியைப் பயமின்றி ரதங்கள் யானைகள் குதிரைகளாகிற தெப்பங்களாலே தாண்டினார்கள். வைதரணீநதியானது இறந்தவர்களை யமனுடைய பட்டணத்தைக்குறித்துக் கொண்டுபோவதுபோல யுத்தத்தில்பயந்து மயக்கமுற்றவர்களை அந்தநதியானது அடித்துக்கொண்டுசென்றது. அந்தப்போர்க்களத்தில் கூத்திரியர்கள் அந்தப்பெரியஅனர்த்தத்தைக் கண்டு, ‘அரசர்கள் துரியோதனனுடையஅரியாயத்தினுலே நாசம் அடைகிறார்கள். குணசாலிகளானபாண்டுபுத்திரர்களிடத்தில் பாபாத் மாவும் பேராசையினால் மதிமயக்கங்கொண்டவனுமான திருதராஷ்டிரராஜன் எவ்வாறு துவேஷிக்கொண்டான்?’ என்று அலறினர். இவ்வாறு பாண்டவர்களுடைய ஸ்தோத்திரத்துடன்கூடியவைகளும் உமதுபுத்திரர்களுக்கு மிக்கபயங்கரமானவைகளுமான ஒருவரோடொருவர் சொல்லிக்கொள்ளும் பலவிதவார்த்தைகள் கேட்கப்பட்டன. பாரதரே! பிறகு எல்லாயுத்தவீரர்களாலும் சொல்லப்பட்ட அந்த வார்த்தைகளைக்கேட்டு எல்லாஉலகங்களுக்குநீங்கிழைப்பவனும் உம் முடையகுமாரனுமானதுரியோதனன் பீஷ்மரையும் துரோணரையும் கிருபரையும் சல்யனையும்பார்த்து, ‘அகங்காரத்தைவிட்டு நீங்களயுத்தம்செய்யுங்கள். ஏன் காலவிளம்பம்செய்கின்றீர்கள்?’ என்றுசொன்னான். இவ்வாறு துரியோதனனால் ஏவப்பட்ட அரசர்களனைவரும் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு பாண்டவர்களுடன் கௌரவர்களுக்குப் போர்நடத்தது. அரசரே! முற்காலத்தில் மகாத்மாக்களாலே நீர் தடுக்கப்பட்டும் சூதாட்டத்தாலுண்டான அதிகோரமான அனர்த்தத்தை

அப்பொழுது தடுக்காமையினுடைய அதிபயங்கரமான பலனாக இதைப் பாளும். 'வேந்தரே' படைகளையும் உதவிவீரர்களுமுடைய பாண்டு புத்திரர்கள் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை. கௌரவர்களும் யுத்தத்தில் உயிரைக் காப்பாற்றவில்லை. புருஷசிரேஷ்டரே! இக்காரணத்தினாலும் தெய்வவசத்தாலும் உமது அநீதியாலும் கோரமான ஜனநாசமானது நேர்ந்திருக்கின்றது.

நூற்றநான்காவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்குலயுத்தவரிணை.)

நரசிரேஷ்டனான அர்ஜுனன் சுசர்மாவுடன் யுத்தத்திற்குவந்திருக்கிற அந்த அரசர்களைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். பிறகு சுசர்மாவும் யுத்தத்தில் பாணங்களாலே பார்க்கதனை அடித்து எழுபது பாணங்களால் வாஸுதேவரையும் மறபடியும் ஒன்பது பாணங்களால் பார்த்தனையும் அடித்தான். மகாரதனுன இந்திரபுத்திரன் பாணக்கூட்டத்தால் அவனைத்தடுத்து யுத்தத்தில் சுசர்மாவின் படைபிலுள்ள போர்வீரர்களை யமனுடைய வீட்டிற்கு அனுப்பினான். அரசரே! மகாரதர்களான அந்தவீரர்கள் யுகாந்தகாலத்தில் காலனாலே பீடிக்கப்படுவதுபோல அர்ஜுனனால் பீடிகப்பட்டு யுத்தத்தில் யதநு ஓடினார்கள். சிலர்க்கு கிரைகளையும் சிலரதங்களையும் சிலாயானைகளையும் விட்டுவிட்டு எல்லாத்திக்குகளிலும் ஓடினார்கள்; குதிரைகள் யானைகள் ரதங்கள் இவைகளின்மீதேறிக்கொண்டு மிக்கவிடையுடன் ஓடினார்கள். பாரதரே! பெரும்போரில் காலாட்படைகளும் சந்திரங்களை எறிந்துவிட்டு அபேகைஷயில்லாமல் அவ்வவ்வழியினில் ஓடின. ஓடுகின்ற அந்த யுத்தவீரர்கள் திரிகர்த்ததேசாதிபதியான சுசர்மாவின்னாலும் அவ்வாறே மற்றச்சிறந்த அரசர்களாலும் பலவாறு தடுக்கப்பட்டும் யுத்தத்தில் நிலைபெறவில்லை. அவ்வாறு அந்தச்சேனை ஓடுவதைக்கண்டு உம்முடைய புத்திரனான துரியோதனன் எல்லாப்படைகளுக்கும் முன்னின்று யுத்தத்தில் பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லாவிதமான முயற்சியோடும் அர்ஜுனனுக்கருகில் எதிர்த்துவந்தான். வேந்தரே! யுத்தத்தில் திரிகர்த்ததேசாதிபதியான சுசர்மாவின்னுடைய உயிரைக்காப்பதற்காகத் துரியோதனன் ஒருவனே தம்பியானவருடனும்சேர்ந்து பலவிதபாணங்களை இறைத்துக்

கொண்டு நின்றான்; மற்றமனிதர்கள் ஓடிவிட்டனர். அவ்வாறே பாண்டவர்களும் கவசம்பூண்டு எல்லாவிதமானமுயற்சியுடனும் பீஷ்மரிருக்கு மிடத்திற்கு அர்ஜுனனைக்காப்பதற்காகச் சென்றார்கள். காண்டவத் தைவில்லாகக்கொண்டஅர்ஜுனனுடைய கோரமானவீரியத்தை யுத் தத்தில் அறிந்தவர்களாரிந்தும், பாண்டவர்கள் ஹாஹாகாரத்தாலே உண்டுபண்ணப்பட்டஉத்ஸாகத்தோடு எல்லாப்பக்கங்களிலும் பீஷ்ம ரைச்சூழ்ந்தார்கள். பிறகு பனைமரத்தைக்கொடியாகக்கொண்ட சூர ான பீஷ்மர் பாண்டவர்களுடையசேனையை யுத்தரங்கத்தில் பதி வானகணுக்களுள்ள அம்புகளாலே மறைத்தார். 'மகாராஜரே! பிறகு எல்லாக்கொளரவர்களும் ஒன்றுகூடி, சூரியன் உச்சியை அடைந்திருக் கும்ஸமயத்தில் பாண்டவர்களுடன் போர்புரிந்தார்கள். சூரனை ஸாத்யகியானவன் ஐந்துபாணங்களாலே கிருதவர்மாவையடித்து ஆபிர க்கணக்கானபாணங்களையிறைத்துக்கொண்டு யுத்தத்தில் நின்றான். துருபதராஜனும் கூர்மைபுள்ள அம்புகளால் துரோணரையடித்து மறு படி எழுபதுபாணங்களால் அடித்து அவருடையஸாரதியையும் ஐந்து பாணங்களால் அடித்தான். பீமஸேனனோ தனக்குப்பிரபிதா மகனான பாஹ்லீகராஜனையடித்து, காட்டில் புலிபோல உரக்கவலிம்ம நாதஞ்செய்தான். சூரனை அர்ஜுனபுத்திரன் சித்திரஸேனனாலே அநேகபாணங்களால் அடிக்கப்பட்டு ஆபிரக்கணக்காகப் பாணங்களை இறைத்துக்கொண்டு யுத்தபூமியில் நின்றான். அர்ஜுனபுத்திரனும் யுத்தத்தில் சித்ரஸேனை மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான். யுத்தத் தில்எதிர்த்த சிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் ஆகாயத்தில்சேர்ந்திருக் கின்றஹாகோரநரிகளான புதனும் சனியும்போல் விளங்கினார்கள். சத்துருவீரர்களைக்கொல்பவனும் சிறந்தபலமுடையவனுமான ஸுபத் திராபுத்திரன் அந்தச்சித்திரஸேனனுடைய நான்குகுதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து வலிம்மநாதஞ்செய்தான். அரசரே! மகாரதனை அந்தச்சித்ரஸேனன் குதிரைகள் கொல்லப்ப ட்டரதத்தினின்று விரைவாகக்குதித்துத் துர்முகனுடையரதத்தில் விரைவாகஏறினான். பராக்கிரமசாலியான துரோணரும் விரைந்து பதிவான கணுக்களுள்ள அம்புகளாலே துருபதனைப்பிளந்து அவனது ஸாரதியையும் அடித்தார். பிறகு துருபதராஜன் ஸேனாமுகத்தில் வலி மிக்கப்பட்டுப் பூர்வவைரத்தைநினைத்துக்கொண்டு வேகமுள்ளகுதிரை களோடுயுத்தரங்கத்தைவிட்டோடினான். பீமஸேனனோ பாஹ்லீகராஜனை எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஒருமுகர்த் தத்திற்குள் குதிரைகளையும் ஸாரதியையும் ரதத்தையுமிழ்தவனாகச்

செய்தான். மகாராஜரே ! புருஷசிரேஷ்டனானபாஷ்மீகன் அதிகமான பிராணஸம்சயத்தையடைந்து அந்தமஹாயுத்தத்தில் பரபரப்புடன் அந்தரத்தினின்று குதித்து லக்ஷ்மணனுடையரதத்தில் விரைவாக ஏறினான். ஸாத்த்யகியானவன் பெரிதானபோர்க்களத்தில் பலவித அம்புகளாலே கிருநவர்மாவைத்தடுத்தும் பிதாமகரானபீஷ்மரை நாடினான். அந்தஸாத்த்யகி பெரியவில்லை அசைத்துக்கொண்டு பரதகுலோத் தமரானபீஷ்மரைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் ரோமங்களைக்கூடச் சேதிக்குந்திறமையுள்ளவைகளுமான அறுபதுபாணங்களால் அடித்துத்தேரி னிடையில் நர்த்தனம் செய்கின்றவன்போலக் காணப்பட்டான். பிறகு பிதாமகரானபீஷ்மர் அந்தஸாத்த்யகியின்மீது பொன்னால் அலங்கரிக்கப் பட்டதும் மிக்கவேகமுள்ளதும் பெண்ணாகும்போன்றதும் மங்களகரமானதும் இருமடிகளால்செய்ததுமான பெரியசக்தியைப் பிரயோகித்தார். மகாகீர்த்திமானானஸாத்த்யகி தன்னைநோக்கிவிரைவாகவருகின்றதும் மிருத்யுவுக்கொப்பானதும் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாததுமான அந்தச்சக்தியை லாகவததினாலே தன்மீதுதாக்காமல் கீழே விழும்படிசெய்தான். மகாபயங்கரமான அந்தச்சக்தியூபதமானது ஸாத்த்யகியை அடையாமல் அதிகஒளியுடன்கூடின பெரிய ¹ உற்கை போலப் பூமியின்மீதுவிழுந்தது. அரசரே! பிறகு ஸாத்த்யகியோ பொன்னாற்பிரகாசிக்கின்ற தன்னுடையசக்தியை வேகமாகக்கையிலெடுத்துப் பிதாமஹருடையரதத்தைக்குறித்து எறிந்தான். மகாயுத்தத்தில் ஸாத்த்யகியினுடைய புஜத்தினுடையவேகத்தினாலே நன்றாகஏறியப்பட்ட அந்தச்சக்தியாயுதமானது ஒருமனிதனைக்குறித்துக் காலராத் திரிவருவதுபோல (பீஷ்மரைக்குறித்து) வேகத்தோடு எதிரில்வந்தது. பாரதரானபீஷ்மர் விரைவாகவருகின்ற அந்தச்சக்தியாயுதத்தை மிக்க கூர்மையுள்ள இரண்டுகூடாரப்ரங்களாலே இரண்டாகவெட்டினார். அந்தச்சக்தி பூமியில் சிதறியது. பலகைவர்களை அழிக்குந்திறமையுடையவரும் கோபங்கொண்டவருமான காங்கேயர் சக்தியைத்துண்டாக்கி ஸாத்த்யகியை ஒன்பதுபாணங்களாலே மார்பிலடித்து அட்டஹாஸஞ்செய்தார். பிறகு பாண்டவர்கள் ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையுமுடையவர்களாக ஸாத்த்யகியைரக்ஷிக்கவேண்டியதற்காக யுத்தத்தில் பீஷ்மரைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு யுத்தத்தில் வெற்றியில்விருப்பமுள்ளபாண்டவர்களுக்கும் கௌரவர்களுக்கும் மயிர் பொடிக்கத்தக்க கைகலந்தயுத்தம் நடக்கஆரம்பித்தது.

ஹற்றைந்தாவது அத்யாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தோடிக்சி.)

(யுதிஷ்டிராந்தலானவர்களுடைய யுத்தவண்ணம்.)

மகாராஜரே! வர்ஷாகாலத்தில் ஆகாயத்தில் மேசங்களால் சூழப் பட்டசூரியனைப்போல யுத்தகளத்தில் பாண்டவர்களால் நான்குபக்கங் களிழும்சூழப்பட்டு ம் கோபங் கொண்டுமிருக்கின்ற பீஷ்மரைக்கண்டு துர்யோதனன் துச்சாஸனனேனோக்கி, 'பிரதர்ஸிற்சிந்தந்தவனே! சூரரும் மகிமைக்கியனில்லைக் கையிலதாங்கியவரும் சூரர்களையழிப்ப வருமான இந்தப் பீஷ்மர் நாலுபக்கங்களிலும் சூரர்களான பாண்டவர் களால் சூழப்பட்டிருக்கிறார். மகாதமாவான அந்தப்பீஷ்மருடைய ரக்ஷணமானது உன்னைச் செய்துக்கொடுக்கிறது. நமக்குப்பாட்டனான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் பாதுகாக்கப்படுவாராயின் முயற்சியுடையவர்க ளான பாஞ்சாலர்களைப் பாண்டவர்களுடன் யுத்தத்தில் கொல்வார். இந்தயுத்தத்தில் பீஷ்மரைப் பாதுகாப்பதே நமக்கு முக்கியமான காரிய மென்றெண்ணுகிறேன். மரியவிரதமுள்ளவரும் மகாவில்லாளியு மான இந்தப்பீஷ்மர் நமக்கு ரக்ஷகர் நீ யுத்தத்தில் ஒருவராலும் செய்யமுடியாத காரியத்தைச் செய்கின்ற பிதாமஹை வில்லாஸன் யங்களோடும் சேர்த்து சூழ்ந்துகொண்டு பாதுகாக்கவேண்டும்' என்று கூறினான். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட உமதுபுத்திரனான அந தத்துச்சாஸனன் யுத்தகாலத்தில் மரியவாஸனியத்தால் சூழப்பெற்றுப் பீஷ்மரை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொள்ளான். பிறகு லக்ஷம் குதிரைகளுக்குத் தலைவனும், ஸுபலபுத்திரனுமான சகுனியானவன் (யுத்தம்செய்வதில்) பழக்கப்பட்டவாளும யுத்தத்தில் ஸமாததர்களு மான புருஷ்சிரேஷ்டர்களோடுகூடியவர்களும் நிாமஸ்மானசுட்டிகளைக் கையிற்கொண்டவர்களும் பீஷ்டிகளையும் தோமரங்களை யுந்தரித்தவர் களும் கொழுப்புடையவர்களும் மிச்சவேகமுடையவர்களும் வல்ல மையுடையவர்களுமான ¹ காலாட்களோடுகூடிப் புருஷ்சிரேஷ்டர்க ளான நகுலன், ஸகதேவன், பாண்டுபுத்திரரான தாமராஜர் ஆகிய இவர் களை நான்குபக்கத்திலும்வளைத்து எதிர்த்தான் பிறகு துரியோதன ராஜன் பாண்டவர்களைத்தடுப்பதற்காகச் சூரர்களான பதினாயிரம் குதி ரைவீரர்களை அனுப்பினான். வெந்தரே! அதிவேகமுள்ளவையுடைய யுத்தத்தில்புகுந்தவையுடைய பகடிகளைப்போல விரைவாகச்செல்லு

¹ 'பதாதிநாம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

கின்றவைகளுமான குதிரைகளினுடையகுளம்புகளால் அடிக்கப்பட்டுப் பூமியானது நடுக்கமுற்றது ; சப்திக்கவும்சப்தித்தது. மலையில்ளிக் கப்படுகின்ற பெரிய மூங்கிலடர்ந்தகாட்டினுடையசப்தம்போலக் குதி ரைகளுடைய மிகவும்பெரிதானகுளப்படிச்சப்தமானது அப்பொ முது கேட்கப்பட்டது. அந்தபுத்தகளத்தில் தாவிச்செல்லுகின்றகுதி ரைகளாலே உண்டுபண்ணப்பட்டபெரும்புழுதியானது சூரியனுடைய ரதத்தையடைந்து சூரியனை மறைத்தது. அநிவேகத்துடன் பிரவே சிக்கின்ற அன்னப்பறவைகளாலே பெரியதடாகம் கலக்கப்படுவது போலச் சிறந்தவேகமுள்ள அந்தக்குதிரைகளாலே பாண்டவசேனையா னது கலக்கப்பட்டது. கனைக்கின்ற குதிரைகளினுடையசப்தத்தி னாலே ஒன்றமே அறியப்படவில்லை. அவ்வொலியினால், (வேறு) பேரொலியும் விழுங்கப்பட்டுமறைந்தது. மஹாராஜரே! பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜரும் மாத்ரீபுத்திரர்களான நகுலஸகதேவர்களும், ரணகளத் தில் குதிரைக்காரர்களுடையவேகத்தை, வர்ஷாகாலத்தில் மிகநிரம்பி யதும் பெளர்ணமாவியில் கொந்தளிப்புற்றதுமான மகோத்தியினு டையஜலத்தின்வேகத்தைக் கரைதடுப்பதுபோலப் பலத்தால் தடுத் தார்கள். பிறகு, அந்த(பாண்டவ)ரதிகர்கள் கணுக்கள்பதிவான அம் புகளாலே ¹ குதிரைவீரர்களுடைய தலைகளை அறுத்தார்கள். மகா ராஜரே! உறுதியானவில்லைக்கையில் தாங்கிய வீரர்களாலே அடிக்கப் பட்ட அந்தக்குதிரைவீரர்கள் யானைகளாலே அடிக்கப்பட்டமஹா கஜங்கள் மலையிலுள்ளகுகையில் விழுவதுபோல விழ்ந்தார்கள். அந்தக்குதிரைவீரர்களும் பத்துத்திசைகளிலும் ஸஞ்சரித்துக் கொண்டு மிக்ககூர்மையுள்ளாட்டிகளாலும் கணுக்கள்பதிநதிருக்கும் அம்புகளாலும் வீரர்களுடையமுடிகளை அறுத்தெறிந்தார்கள். ரிஷ்டிக ளாலே அடிக்கப்பட்ட குதிரைவீரர்களின்தலைகள் பெரியமயங்களினி ன்றுபழங்கள்உதிர்வதுபோலஉதிர்ந்தன. மன்னரே! ஆங்காங்கு நாசஞ் செய்யப்பட்டகுதிரைவீரர்களோடுகூடின குதிரைகள் எல்லாவிடங்க ளிலும் கீழேவிழுந்தவைகளும் கீழேவீழ்த்தப்பட்டவைகளுமாகக் காணப்பட்டன. பிராணனைக்காப்பாற்றுவதில் நோக்கங்கொண்ட மான்கள் விம்மத்தைக்கண்டு பயந்து ஒடுவதுபோல வதஞ்செய்யப் படுகின்றகுதிரைகள் பயத்தால் பிடிக்கப்பட்டு எங்கும் ஓடின. மகா ராஜரே! பாண்டவர்கள் மகாயுத்தத்தில் சத்துருக்களைஜயித்துச் சங் கங்களைஊதினார்கள். யுத்தத்தில் பேரீவாத்தியங்களையும் அடித்தார் கள். பிறகு துரியோதனன் ஸேனை தோல்வியடைவிக்கப்பட்டதைக்

¹ ஒருசொல் விடப்பட்டது.

கண்டு மனந்தளர்ந்து மத்ரராஜனைப்பார்த்தது, 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! பிரபுவே! மூத்தோனான இந்தப்பாண்டிபுத்திரன் நகுலஸஹதேவர்க ளோடுகூடி நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே யுத்தத்திலே னையைஓடச்செய்கிறான். மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! ஸமுத்திரத்தைக்கரை தடுப்பதுபோல இவனை நீர் தடுப்பீராக. நீர் பகைவர்களால் தாங் குதற்கு மிகஅரிய வல்லமையுள்ளவரென்று கேட்டிருக்கிறேன்' என்று சொன்னான். பிரதாபசாலியானசல்யன் உமதுபுத்திரனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு யுதிஷ்டிரராஜரிருங்குமிடத்திற்குத் தேர்க்கூட் டத்துடன் சென்றான். யுதிஷ்டிரர் தம்மைநோக்கி விரைவாகவரு கின்றதும் பெருவெள்ளத்தின் வேகம்போன்றவேகமுள்ளதுமான சல்யனுடைய மிக்கபெரும்படையை யுத்தத்தில் தடுத்தார். மகாரத ரான தர்மராஜர் யுத்தத்தில் மத்ரராஜனைப் பத்துப்பாணங்களாலே நடுமார்பில் விரைவாக அடித்தார். நகுலனும் ஸஹதேவனும் அவனை ஏழுபீரணங்களால் அடித்தார்கள். மத்ரராஜனும் அவர்களனைவரை யும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான்; யுதிஷ்டிரரைக் கூர்மையான அறுபதுபாணங்களாலே மறபடியும் அடித்துப் பரபரப்புடன் கூடினமாத்ரீபுத்திரர்களை இரண்டிரண்டுபாணங்களாலே அடித்தான். பிறகு தோள்வலிமிக்கவனும் சத்துருக்களைஜயிக்கின்றவனுமானபீமன் மிருத்யுவினுடையவாயை அடைந்ததுபோல யுத்தத்தில் மத்ரராஜனு டையவசத்தையடைந்திருக்கின்ற யுதிஷ்டிரராஜரைக்கண்டு யுத்தத்தில் விரைவாகச் சல்யனை எதிர்த்துவந்தான். பீமன் வரும்பொழுதே முழு மையும்உருக்கிறத்செய்தவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தா னத்தைப்பிளக்கின்றவைகளான நாராசங்களாலே மத்ரராஜனை அடி த்தான். பிறகு பிஷ்மர் துரோணர்இருவரும் பெருஞ்சேனைசூழ்ந்து வர விரைவாக அம்புகளைப்பொழிந்துகொண்டு தர்மராஜரை எதிர்த்து வந்தார்கள். பிறகு சூரியன் மேற்றிசையைஅடைந்து பிரகாசிக்கு மளவில் மகாகோரமும் அதிபயங்கரமுமானயுத்தம் ஆரம்பித்தது.

ஹ்ருருவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்க்கி.)

(வாஸுதேவர் பிஷ்மருடைய வல்லமையைப்பொறால் அவனைக்கொல்லச் சேன்மறுபி அர்ஜுனனிடக்க இருவரும்நிற்பித் தேரோறியது.)

வேந்தரே! பிறகு உமதுபிதாவானபிஷ்மர் கோபங்கொண்டு கூர் மையுள்ள உத்தமமானபாணங்களாலே வசனிகர்களோடுகூடினபாண

டவர்களை யுத்தத்தில் நான்குபக்கங்களிலும் அடித்தார். பீஷ்மர் பீமனைப் பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஸாத்யகியை ஒன்பதுபாணங்களாலும் நகுலனை மூன்றுபாணங்களாலும் ஸகதேவனை ஏழுபாணங்களாலும் அடித்து யுகிஷ்டிராருடைய இரண்டுக்கைகளிலும் மார்பிலும் பன்னிரண்டுபாணங்களை நாட்டினார். பிறகு மகாபலசாலியான பீஷ்மர் திருஷ்டத்யும்னனையும் அடித்து ஸிம்மநாதம் செய்தார். பிதாமஹரான அந்தப் பீஷ்மரை நகுலன் பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் ஸாத்யகி மூன்று பாணங்களாலும் திருஷ்டத்யும்னன் ஏழுபதுபாணங்களாலும் பீமஸேனன் ஏழுபாணங்களாலும் யுகிஷ்டிரார் பன்னிரண்டுபாணங்களாலும் திருப்பியடித்தார்கள். துரோணரோ ஸாத்யகி பீமஸேனன் இவர்களில் ஒவ்வொருவனையும் யமதண்டத்திற்கொப்பான கூர்மையுள்ள ஐந்து ஐந்துபாணங்களாலே அடித்தார். அவ்விருவரும் வேணுகமென்கிற ஆயுதங்களாலே பெரியயானையை அடிப்பதுபோல் பிரம்மணசிரேஷ்டரான அந்தத் துரோணரால் லக்ஷ்யத்தில் நேராகச் செல்லுகின்ற மும் மூன்றுபாணங்களாலே திருப்பியடித்தார்கள். கூர்மையான அம்புகளாலே துன்புறுத்தப்பட்டும் ஸௌவீரர்களும் கிதவர்களும் கீழ்நாட்டுவீரர்களும் மேனாட்டுவடநாட்டுவீரர்களும் மாளவர்களும் அபீஷாஹர்களும் சூரஸேனர்களும் சிபிகளும் வஸாதிகளும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை விட்டு விலகவில்லை. அவ்வாறே பற்பலதேசத்தினின்றவந்திருக்கிற மற்ற அரசர்களும் பற்பல ஆயுதங்களைக்கையிற் கொண்டு பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். அரசரே! அவ்வாறே பாண்டவர்களும் பிதாமஹரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாத பீஷ்மர் எல்லாப்பக்கத்திலும் தேர்க்கூட்டங்களால் சூழப்பட்டுக் காட்டில் பிடித்த நெருப்புப்போலச் சத்துருக்களையெரித்துக்கொண்டு பிரகாசித்தார். ரதமாகிற அக்கினிகிருகத்திலுள்ளதும் வில்லாகிற ஜ்வாலையுள்ளதும் கத்திகள், சக்திகள், கதைகளாகிற விறகுகளோடு கூடியதும் பாணங்களாகிற நெருப்புப்பொறிகளுள்ளதுமான பீஷ்மராகிற நெருப்பு கூடித்திரிய சிரேஷ்டர்களை எரித்தது. மகாராஜரே! பெருந்தீயானது காற்றுடன் கூட உலர்ந்தகாட்டில் ஸஞ்சரிப்பதுபோலப் பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகம் செய்துகொண்டு ஸஞ்சரித்தார். அவர் பொன்மயமான கணுக்களுள்ளவைகளும் கழுநிறகுள் பூண்டவைகளும் மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளுமான காணிகளாலும் நாளிகங்களாலும் நாராசங்களாலும் அந்தஸனியத்தை மூடினார். மேலும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே கொடிகளையும் தேராளிகளையும் கீழேதள்ளி ரதஸமூகங்களை மொட்டையாயிருக்கின்ற பனங்காடுகள் போலச் செய்தார். மிக்கபுஜபலமுள்ள

வரும் ஆயுததாரிகளனைவரிலுஞ்சிறந்தவருமான அந்தப்பிஷ்மர் ரணகளத்தில் ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையிழந்தவைகளாகச் செய்தார். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே ! இடிமுழுக்கம் போன்றபிஷ்மருடையநாணெலியையும் கையுறைகளுடைய ஒலியையுக்கேட்டு எல்லாப்பிராணிகளும் நடுக்கமுற்றன. உமதுபிதாவின் டையபாணங்கள் வீணாகாமல் லக்ஷ்யங்களில் பாய்ந்தன. பிஷ்மருடையவில்லினின் றுவிடுபட்ட அம்புகள் (யுத்தவீரர்களுடைய) கவசங்களில் தடையற்றுப் பாய்ந்தன. மகாராஜரே ! வீரர்கள் கொல்லப்பெற்றவையும் வேகமுள்ள குதிரைகளோடு கூடியவையுமான தேர்கள் யுத்த பூமியில் அங்குரிக்கும் இழுக்கப்படுவதை நாங்கள் கண்டோம். பதினொலாயிரம் சைத்யர்களும், காசிதேசத்துவீரர்களும், கருசர்களும், மகாரதர்களென்று பிரவித்திபெற்றவர்களும் மகாபுலத்திற்பிறந்தவர்களும் யுத்தத்தில் சீர்தலை இழுக்கத்துணிந்தவர்களும் முன்வைத்தகாலேப்பின்வைக்காதவர்களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கொடிகளையுடையவர்களுமான மற்றுமுள்ள அரசர்களனைவரும் வாயைத்திறந்து கொண்டிருக்கும் அந்தகளைப்போன்றபிஷ்மரை ரணகளத்தில் எதிர்த்துக்குதிரைகளோடும் ரதங்களோடும் யானைகளோடும் பரலோசம்சேர்வதற்காக (அந்தயுத்தகளத்தில்) மூழ்கினார்கள். பரதகுலத்திற்பிறந்த மகாராஜரே ! அச்சுக்களும் சர்க்காங்களும் மற்றுமுள்ள உறுப்புக்களும் ஒடிக்கப்பெற்றதிலதேர்களை நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் நாங்கள் கண்டோம். ¹ வருதங்களோடு உடைத்துத்தள்ளப்பட்ட தேர்களாலும் கீழேதள்ளப்பட்ட ரதிகர்களாலும் அம்புகளாலும் உடைக்கப்பட்ட நல்லகவசங்களாலும் பட்ட ஸங்களாலும் சுதாயுதங்களாலும் பிண்டிபாலங்களாலும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலும் அச்சுமரங்களாலும் அம்புக்கூடுகளாலும் உடைக்கப்பட்ட சக்காங்களாலும் கைகளாலும் விற்களாலும் கத்திகளாலும் குண்டலங்களை யணிந்த தலைகளாலும் கையுறைகளாலும் விரலுறைகளாலும் கீழேபுரட்டித்தள்ளப்பட்ட கொடிமரங்களாலும் பலவாறுக அறுக்கப்பட்டவிற்களாலும் யுத்தபூமிபானது நான்குபக்கத்திலும் நன்குபாப்பப்பட்டதாகியது. அந்தயுத்தகளத்தில் யானைமீதேறிப்போர்புரிகின்றவீரர்கள் யானைகளையும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளையும் நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் விரைவாக எதிர்த்தார்கள். அந்தவீரர்கள் முயற்சித்தும் பிஷ்மருடையபாணத்தால் பீடிக்கப்பட்டுவிடுகின்ற மகாரதர்களைத்தடுப்பதற்

¹ வேறொன்றில் மோதுவதால் கெடாமலிருப்பதற்காகத் தேரைச்சுற்றி மரத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ஓர் உறுப்பு.

குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். மகாராஜரே! மகேந்திரனுக்குச்சமமானவீரயமுள்ளபீஷ்மராலே அடிக்கப்படுகின்ற பெருஞ்சேனை சிதறியது. இருவர் ஒன்றுசேர்ந்து ஓடவில்லை. பாண்டுபுத்திரர்களுடைய சேனை தேர்களுமாயானகளும்குதிரைகளும்மிக அடிக்கப்பட்டதும் கீழேயீழ்ந்திருக்கின்ற கொடிகளால்நெருங்கியதும் ஹாஹாகாரங்கொண்டதும் ப்ராஜைஞாயிழந்ததுமாயிற்று. பிதா புத்திரனைக் கொன்றான். அவ்வாறே புத்திரனும் பிதாவைக் கொன்றான். யுத்தத்தில் நண்பன் தெய்வபலத்தினால் தூண்டப்பட்டுத் தன்பிரியமானதோழனைக் கொன்றான். இன்னும்மற்றப்பாண்டுபுத்திரர்களுடைய ஸைனிகர்கள் கவசங்களையிழந்து விரித்தலைமயிருடன் நாலாபக்கங்களிலும் ஓடுகின்றவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அப்பொழுது பாண்டுபுத்திரனுடையசேனையானது வழிதெரியாமல் சுற்றிச்சுற்றித்ததிமாறுகின்ற பசுக்கூட்டம்போலத் ததிமாறுகின்றதாகவும் அங்குமிங்கும் சுற்றிவருகின்றதாகங்களின் ஏர்க்கால்களோடுகூடியதாகவும் தீனஸ்வரத்துடன் கூடியதாகவும் காணப்பட்டது. யாதவந்தனரான ஸ்ரீவாஸுதேவர் ஸேனை பீஷ்மரால் நன்றாகநாசஞ்செய்யப்படுகின்றதைக்கண்டு உத்தமமானரத்ததை நிறுத்திக்கொண்டு குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்.

‘பார்த்த! நீஎதிர்பார்த்திருந்ததால் இதை வந்துவிட்டது. நாசிரேஷ்டனே! யுத்தத்தில் பிரகாசித்தின்றஇக்கப்பீஷ்மரை நன்றாக அடி. வீரனே! முற்காலத்தில் விராடநகரத்தில் அரசர்களால்நிறைந்த சஸ்பாயில் ஸஞ்சயனுக்கருகில், ‘எவர்கள் என்னை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிவார்களோ அப்படிப்பட்ட பீஷ்மர்துரோணர்முதலான எல்லாக்கொளவஸைனிகர்களையும் பந்துயித்திரபரிவாரங்களுடன் யான் கொல்வேன்’ என்று உன்னால் உரைக்கப்பட்ட அந்தவாக்கியத்தை இப்பொழுது உண்மையாகச்செய். சத்துருக்களை நாசஞ்செய்கின்றவனே! குந்திபுத்திர! கூத்திரியதர்மத்தைநினைத்து மனக்கவலையற்றவனாக நீ யுத்தம்செய்’ என்றுசொன்னார். வாஸுதேவர் இவ்வாறு சொல்ல அர்ஜுனன் குறுக்கானபார்வையுடன் தலைகுனிந்துகொண்டு விருப்பமில்லாதவன்போலப் பின்வரும்வார்த்தையைக் கூறலானான். ‘கொல்லத்தகுந்தவர்களைக்கொன்று நாகத்தைப்பிந்தியபயனாகக்கொண்டராஜ்யத்தைஅடைவது நலமா? அன்றி வனத்தில்வாஸஞ்செய்து மக்கங்களை அனுபவிப்பது நலமா? எதுநல்லதாகும்? குதிரைகளைப் பீஷ்மரிருக்குமிடத்திற்கு நடத்தும். உம்முடையவார்த்தையை யான் அனுஷ்டிக்கப்போகிறேன். ஒருவராலும் அவமதிக்கமுடியாதவரும்

கௌவர்களுக்குப் பிதாமஹருமானபீஷ்மரை வீழ்த்தப்போகிறேன்' என்றான். மஹாராஜரே! எவ்விடத்தில் பீஷ்மர் சூரியன்போலப் பார்க்க முடியாதவராக ஜவலித்துக்கொண்டுநிற்கிறாரோ அவ்விடத்தைக் குறித்து மாதவர் வெள்ளிபோலப் பிரகாசிக்கின்றகுதிரைகளை நடத்தினார். யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்ப்பதன்பொருட்டுமுயற்சிக்குன்ற மகா புஜபலமுள்ள பார்த்தனைக்கண்டு யுதிஷ்டிரருடைய பெரியஸேனையானது மீண்டும் யுத்தத்திற்காகத் திரும்பிவந்தது. பிறகு கௌவர்களுள் சிரேஷ்டரானபீஷ்மர் விரம்மம்போல அடிக்கடி அதிகமாகக்கர்ஜித்துக்கொண்டு தனஞ்சயனுடையரத்தின்மீது விரைவாக அம்புமழைகளையிறைத்தார். பரதகுலத்தில்உதித்தவரே! ஒருகூடினத்திற்குள் அவனுடையரதமானது குதிரைகளோடும் ஸாரதியோடும் பெரிதான அம்புமழையினாலே பிறரால்அறியப்படவில்லை. வாஸுதேவரோ தைரியத்தைக்கொண்டு பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே மிக அடிக் கப்பட்ட அந்தக்குதிரைகளை யுத்தகளத்தில் பரபரப்பில்லாமலும் விரைவுடனும்நடத்தினார். பிறகு பார்த்தன் மேகத்தினிடிமுழக்கம்போன்ற சப்தத்துடன் கூடிய சிவ்யதனுஸைக் கையிலெடுத்துக் கூர்மைமுள்ள அம்புகளாலே பீஷ்மருடையவில்லையறுத்துக் கீழேதள்ளினான். வில் அறுக்கப்படவே, உமதுரிதாவான அந்தப்பீஷ்மர் அடுத்தநிமிஷத்திலேயே பெரிதானவேறுவில்லைக்கையிலெடுத்து நானேற்றி மேகம் போலக்கர்ஜிக்கின்றஅந்தவில்லை இந்நுககளாலும் இழுத்தார். பிறகு அர்ஜுனன் கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய அந்தவில்லையும் அறுத்தான். சந்தனுவின்குமாரானபீஷ்மர் அர்ஜுனனுடைய அவ்விதமான லாகவத்தைப் புகழ்ந்தார். காங்கேயரானவர் வில்லாளிகளுள் சிரேஷ்டனானபார்த்தனைநோக்கி, 'சத்துருக்களையழிப்பவனே! மிக்க புஜபலமுள்ளவனே! நல்லது; நல்லது; சூந்திபுத்திர! நல்லது' என்று சொன்னார். பீஷ்மர் இவ்வண்ணம்சொல்லிப் பின்பு வேறொருஅழகிய வில்லைக்கையிலெடுத்து யுத்தத்தில் அர்ஜுனனுடையதேரைக்குறித்து அம்புகளைத் தொடுத்தார். வாஸுதேவர் அந்தப்பீஷ்மருடைய அம்புகளைப் பயனற்றவையாகச்செய்துகொண்டும் மண்டலகதிகளைக்காண்பித்துக்கொண்டும் குதிரையைநடத்தும்விஷயத்தில் அதிகமான ஸாமர்த்தியத்தைக் காண்பித்தார். பீஷ்மருடைய அம்புகளாலே நன்றாகக் காயப்படுத்தப்பட்ட நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும், கொம்புகளாலேநன்றாகக்கீறிப்பட்டு (அவைகளை) அடையாளமாகக்கொண்டவைகளும் மிகுந்தயுத்தமுயற்சிமுள்ளவைகளுமான இரண்காளைகள்போல விளங்கினார்கள். மஹாபாகுபலமுள்ளவரும் லக்ஷ்மீநாதரும் சத்துரு

வீரர்களைக்கொல்பவருமான வாஸுதேவரோ அர்ஜுனன் போரில்மெதுவாயிருத்தலைக்கண்டு யுத்தத்தில் ஓய்வின்றிச் சரமாரிகையப்பொழிகிறவரும் இரண்டிசேனைகளின்நடுவையடைந்து சூரியன்போலத்தபிக்கச்செய்கிறவரும் பாண்டுபுத்திரனுடைய ஸைனிகர்களுள் சிறந்தவர்களையெல்லாம்கொல்லுகிறவரும் யுதிஷ்டிரனுடையசேனையில் யுகத்தினுடையமுடிவை உண்டுபண்ணுகிறவர்போலிருப்பவருமான பீஷ்மரைப் பொறுக்கனில்லை. பிறகு யோகியானவாஸுதேவர் வெள்ளிபோலப்பிரகாசிக்கின்ற பார்த்தனுடையகுதிகைகளை விட்டுவிட்டுப் பெரிதானரத்தத்தின்று கீழேகுதித்தார். பலசாலியும் சாட்டையைக்கையில்லகொண்டவரும் அதிகபராக்கிரமமுள்ளவரும் அடிக்கடி வீம்மம்போலக்காஜிக்கின்றவரும் லோகநாதரும் அளவற்றகாந்தியுள்ளவருமான அந்தவாஸுதேவர் கோபத்தினால்கண்கள்சிவந்து (பீஷ்மரைக்) கொல்லக்கருதி மகாபுத்தத்தில் உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுடைய தேஜஸுகளைப் பகிர்க்கின்றவர்போலத் தம்கைகளையே ஆயுதமாகக்கொண்டு தம்இருகால்களாலும் பூமியைப்பிளக்கின்றவர்போலப் பீஷ்மரைஎதிர்த்து ஓடிவந்தார். யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரைக்கொல்வதில் முயற்சியுள்ளவராக அருகில்வருகின்ற மாதவரைக்கண்டு அங்குள்ளஸைனிகர்களைவரும் வாஸுதேவரிடத்தினின்றுண்டானபயத்தினாலேபிடிக்கப்பட்டு, 'பீஷ்மர் மாண்டார்; பீஷ்மர் மாண்டார்' என்று அலறிக்கொண்டே ஓடினார்கள். பீதாம்பரத்தைத்தரித்தவரும் இந்திரநீலக்கற்போலக்கறுத்தமேனியுடையவருமான ஜனார்த்தனர் பீஷ்மரைக்குறித்து எதிர்த்து ஓடுகின்றவராக பின்னலுடன்கூடியமேகம்போல விளங்கினார். மாதவசிரேஷ்டரானஸ்ரீவாஸுதேவர், வீம்மம் யானையைஎதிர்ப்பதுபோலவும் ரிஷபம் ரிஷபத்தைஎதிர்ப்பதுபோலவும் வீம்மநாதஞ்செய்துகொண்டு விரைவாகப்பீஷ்மரைஎதிர்த்து ஓடினார். பீஷ்மர் யுத்தத்தில் புண்டரீகாக்ஷர் தம்மையெதிர்த்துவருவதுகண்டு யுத்தத்தில் பரபரப்பின்றிப் பெரியவில்லை நன்றாகஇழுத்து மனவமைதியுடன் கோவிந்தரைப்பார்த்துக்கூறலானார்.

‘புண்டரீகாக்ஷரே ! வாரும்; வாரும். தேவதேவரே ! உமக்குவந்தனம். ஸாத்வதசிரேஷ்டரே ! என்னை இப்பொழுது மகாயுத்தத்தில் கீழேதள்ளும். நேவரே ! தோஷமற்றவரே ! கிருஷ்ணரே ! தேவரீரால் யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டாலும் அடியேனுக்கு எல்லாஉலகத்திலும் சிறந்தநன்மையே.கோவிந்தரே ! அடியேன் இப்பொழுது யுத்தத்தில் மூவுலகத்தோராலும் கொண்டாடப்பட்டவனாகிறேன். உமதுஇஷ்டப்படிஅடியேனைஊரஞ்செய்யும்.குற்றமற்றவரே!நான்உமக்குத்தான்

னாயிருக்கிறேன்' என்று தெளிந்தமனத்துடன் மொழிந்தார். பிறகு மிக்க புஜபலமுள்ள அர்ஜுனன் கேசவரைப்பின்தொடர்ந்தோடி இருகைகளாலும் கட்டிப்பிடித்தான். பார்த்தனாலேகட்டிப்பிடிக்கப்படுகின்றவரும் செந்தாமரைமலர்போன்றகண்களையுடையவரும் புருஷோத்தமருமான வாஸுதேவர் அர்ஜுனனைப் பிடித்தபொழுது கொண்டே விவரவாசப்பிஷ்மருடையபக்கத்திற்குச் சென்றார். சத்தகுறியீரர்களைக் கொல்லுகின்றவனானபார்த்தனோ பலாதூரமாக ஸ்ரீபுருஷ்ணருடைய இரண்டுகாலகளையுங்கட்டிக்கொண்டு அவரை அதிபிரபாசத்தால் பத்தாவது அடியில் பிடித்தாநிறுத்தினான். பிறகு நண்பனான அர்ஜுனன் மிக்கமனவருத்தமுற்ற, கோபத்தினால் கலங்கினகண்களுள்ளவரும் ஸர்ப்பம் போலப் பெருமூச்சுவிடுகின்றவருமான ஸ்ரீபுருஷ்ணரைப்பார்த்து, 'மகாபாஹுபலமுள்ளவரே! நீர் யுத்தமுயற்சியின்னு திரும்பும். கேசவரே! யான் பொர்புரியப்போவதில்லை' என்று முன்பு நீர்சொல்லியவார்த்தையை நீர் பொய்யாகச்செய்வது தகரது. மாதவரே! உலகிலுள்ளஜனங்கள் உம்மை, 'பொய்சொல்லுகிறவர்' என்றசொல்லுவார்கள். இதுமுழுமையும் எனபொறுப்பே. யான பிதாமஹரைக் கொல்வேன். சத்துநர்சனை அழிப்பவரே! கேசவரே! என்சஸ்திரத்தின்மீதும் ஸத்தியத்தின்மீதும் ஸுருத்தத்தின்மீதும் ஆணையிடுகிறேன். யான் சத்துநர்களுக்கு நரபாதகைசெய்யப்போடுவேன். நிரம்பினசத்திரமண்டலமானது யுகாடிவுற்றாலத்தில் தற்செயலாகக் கீழே விழுவதுபோல, ஒருவராலும் ஐயிக்கமுடியாதவரும் மகாரதருமான பிஷ்மர் என்னால் தள்ளப்பட்டிருப்பொழுதே கீழே விழுவதாயிரும்' என்று அன்போடு கூறினான். மாதவரே! மகாதமாவானபால்துணைபுடையவார்த்தையைக்கேட்கும் அரணுடைய வல்லமையைக்கண்டும் மிகுந்த பிரீதியுடையவரானா; மமமொழிஷன் மய்சொல்லாமலே கோபத்துடன் மீண்டும் ரத்தநீன்மீக்கைக்கொண்டார். ரத்தநீன்மீத்தேறியிருக்கின்ற நரசிரேஷ்டர்களான நிருஷ்ணாஜுனர்களிருவரையும் சந்தனுபுத்திரரானபிஷ்மர் மோம் இரண்டுமலைகளின்மீது வர்ஷதாரையைப்பொழிவதுபோலச் சரமாரியைப் பொழிந்தார். சூரியன்¹ சிசுருதுவினுடையமுடிவில் தன்கிரணங்களாலே தேஜஸுகளைக்கவர்வதுபோல உமதுபிதா வானதேவவிரதர் யுத்தவீரர்களுடையபிராணன்களைக்கவர்ந்தார். பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கௌரவஸைனியங்களை நாசஞ்செய்தனரோ அவ்வாறே உமதுபிதாவானபிஷ்மர் பாண்டவஸைனியங்களை யுத்தத்தில் நாசஞ்செய்தார். அடிக்கப்பட்டு

¹ மாசியும் பங்குனியும்.

ஒடுகின்றவனைநிகர்களுள் ஊக்கத்தையும் அறிவையுமிழந்து தன்னுடையதேஜலினாலே தவிக்கச்செய்கின்றவனும் ஆகாயமத்தியை அடைந்திருக்கின்றவனுமானசூரியனைப்பார்க்கமுடியாததுபோல, யுத்தத்தில்ஒப்பற்றவரான பீஷ்மரைப்பார்ப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். மகாராஜரே ! நூறுநூறுகளும் ஆயிரம்ஆயிரமாகவும் பீஷ்மராலேகொல்லப்படுகின்ற அந்தப்பாண்டவஸேனையிலுள்ளவீரர்கள் பயத்தால்பிடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் பீஷ்மர், செய்கைகளை மனிதர்களின்வல்லமைக்குமேற்படச்செய்வதைக் கண்டார்கள். பாரதரே ! பீஷ்மராலே அவ்விதமாகத்தூரத்தப்படுகின்ற புரண்டவஸேனையின்கீழே அமிழ்ந்த பசுக்கள்போல ரக்ஷகளை அடையவில்லை. பலசாலியானபீஷ்மராலே தூர்ப்பலர்களானபாண்டவஸேனையின்கீழே யுத்தத்தில் ஏறும்புகள்போல நசுக்கப்பட்டார்கள். ராஜேந்திரரே ! அவ்வாறே பகைவர்களைநாசஞ்செய்யுந்தன்மையுள்ள பீஷ்மராலே யுத்தத்தில் எல்லாப்பாண்டவவீரர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் அடிக்கப்பட்டார்கள். பாரதரே ! மகாரதரும் அசைக்கமுடியாதவரும் அம் புகூட்டத்தைப்பொழிகின்றவரும் அரசர்களைவாட்டுகின்றவருமான பீஷ்மரை அந்தப்பாண்டவவீரர்கள் பாணங்கள்போன்ற கிரணங்களோடுபிரகாசிக்கின்ற சூரியனைப்போலப் பார்க்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். அந்தப்பீஷ்மர் பாண்டவஸேனையை அடித்துக்கொண்டிருக்கும்ஸமயத்தில் சூரியன் அஸ்தமயத்தையடைந்தான். பிறகு, பீஷ்மர் ஸேனையின்களுடன் கூடிய பலசாலிகளானபாண்டுபுத்திரர்களைச் சரமாரியால் தடுத்தார். மகாபலசாலியும் பெரியவிரதமுள்ளவருமான பீஷ்மர் சக்ரபாணியான ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பலசாலிகளான கருசதேசத்துவீரர்களாலும் சேனிகதேசத்துவீரர்களாலும் எப்பொழுதுமேசூழப்பட்டிருக்கிறபாண்டுபுத்திரர்களை மகாஸ்திரங்களால் அடித்தார். பிறகு, சிரமத்தினால் வருத்தமுற்றிருக்கின்ற ஸேனையின்களினுடையமனமானது யுத்தத்தையிறுத்து வதில் நோக்கமுற்றதாகியது.

ஒன்பதாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஊற்றேழாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்க்கி.)

(யுதிஷ்டிரர் இரவில் கிருஷ்ணனோடு ஆலோசித்துப் பீஷ்மரிடஞ்சென்று அவரைவதஞ்செய்யும் உபாயத்தைக்கேட்டதும் அவர்சொல்லியபடி.)

அந்தக்கொளவபாண்டவவீரர்கள் போர்புரிந்துகொண்டிருக்கையில் சூரியனும் அஸ்தமிக்கக் கோரமானஸந்தியாகாலமானதுதோன்றிவிட்டது. பிறகு யுத்தத்தை நங்கள் காணவில்லை. பாரதரே! பிறகு யுதிஷ்டிரராஜர் ஸந்தியாகாலம் நெர்க்கிருப்பதையும் தமதுஸேனை பீஷ்மராலே அடிக்கப்பட்டு அஸ்திரங்களையிழந்து பயத்தால் மனத்தளர்ச்சியுற்று யுத்தத்தினின்று திரும்பி ஒடுவதில் பற்றுதலுள்ளதாயிருப்பதையும் மகாரதரானபீஷ்மர் போரில்மிக்கபரபாப்புடன் அடிப்பதையும் மகாரதர்களான ஸோமகர்கள் வெல்லப்பெற்று ஊக்கமிழந்திருப்பதையும் கோரமும் பயங்கரமுமான ஹிஸின்தொடக்கத்தையும் பார்த்து ஆலோசித்து அரசர்களுடையபோரை நிறுத்த¹ விரும்பினார். பிறகு யுதிஷ்டிரராஜர் தமதுபடைகளை யுத்தத்தையிறுத்தும்படி செய்தார். அப்பொழுது அவ்விதமாகவே உம்முடையபடைகளும் யுத்தத்தை நிறுத்திவிட்டன. குருசிரேஷ்டரே! யுத்தத்தில் காயங்களால் அதிகமாகத் துன்பம் அடைவிக்கப்பட்ட மகாரதர்கள் ஸனியங்களை யுத்தத்தைவிட்டொழியும்படிசெய்து (இருப்பிடத்தை) அடைந்தார்கள். பீஷ்மருடையபாணத்தால் மிகவும்பீடிக்கப்பட்டபாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் அவருடையசெய்கையைநினைத்து அப்பொழுது ஆறுதலையடையவில்லை. பாரதரே! பீஷ்மரும் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் கூடின பாண்டவர்களை யுத்தத்தில்ஜயித்து உம்முடையகுமாரர்களாலேபுகழப்பெற்றும் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றும் நான்குபக்கங்களிலும் மிகவும்மகிழ்ச்சியுற்றவர்களானகொளவர்களோடு(தம்வாஸஸ்தானத்தை) அடைந்தார்.

பிறகு எல்லாப்பிராணிகளையும்மயங்கச்செய்கின்றஹிரவு தோன்றியது. கோரமானஅவ்விருவின்னொடக்கத்தில் விருஷ்ணிகளுடன் கூடினபாண்டவர்களும் (ஒருவராலும்) ஜயிக்கமுடியாதஸ்ருஞ்சயர்களும் மந்திராலோசனையின்பொருட்டுச் சேர்ந்துஉட்கார்ந்தார்கள். மகாபலசாலிகளும் மந்திரத்திநிச்சயத்தை அறிந்தவர்களுமான (அவர்கள்) மனக்கலக்கமற்றவர்களாகித் தங்களுக்குநன்மையைஉண்டாக்கக்கூடியதும் சமயத்திற்கேற்றதுமர்னஆலோசனையைச் செய்தார்கள். பிறகு யுதிஷ்டிரராஜர் நெடுநேரம்ஆலோசித்து வாஸுதேவரைப்பார்

¹ வேறுபாடம்.

த்து இவ்வாறானவார்த்தையைச் சொல்லலானார். 'கிருஷ்ணரே! மகாத்
மாவும் பயங்கரமானபராக்கிரமமுள்ளவரும் தாமரைக்காடுகளையாண்டு
அழிப்பதுபோல என்னுடையபடையை விசேஷமாக அழிப்பவரு
மான பீஷ்மரைப் பாளும். மிகமுண்டெரிகின் றதீப்போலச் சேனைகளைப்
பகிச்சின் ற மகாத்மாவான இந்தப்பீஷ்மரைப்பார்ப்பதற்கு நாம் சக்தி
யற்றவர்களாயிருக்கிறோம். கோரமானதும் கொடுவிஷமுள்ளதுமான
தகடுகனென்கிற மகாஸர்ப்பம்போலச் சிறந்தபிரதாபசாலியானபீஷ்மர்
கோபங்கொண்டு தீக்ஷணமானசஸ்திரங்களுடன்விற்பிடித்துக் கூர்மை
யுள்ளபாணங்களை யுத்தத்தில் அதிகமாகப்ரயோகஞ்செய்துகொண்டு
விளங்குகிறார். கோபங்கொண்டயமன், வஜ்ரத்தைக்கையிற்கொண்ட
தேவராஜன், பாசாயுதத்தைத்தரித்தவருணன், கதாயுதத்தையுடைய
குபேரன் ஆகியஇவர்களையும் ஜயித்துவிடலாம். மிகுந்தகோபங்கொண்
டபீஷ்மரோ மகாயுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குஸாத்தியப்படாதவர். கிருஷ்
ணரே! இதுஇவ்வாறானபிறகு அப்படிப்பட்டநான் என்னுடையயுத்
திக்குறைவினாலே யுத்தத்தில் பீஷ்மரைஎதிர்த்துத் துக்கஸமுத்திரத்
தில் மூழ்கிவிட்டேன். ஒருவராலும்ஜயிக்கமுடியாதமாதவரே! யான்
கானகம்செல்வேன். அவ்விடத்துக்குச்செல்வது எனக்கு மேன்மை
யானது. கண்ணரே! யுத்தத்தில் எனக்குவிருப்பமில்லை. பீஷ்மரோ
எப்பொழுதும் நம்மைக்கொல்லுகிறார். நன்றாகஜவலிக்கின்ற நெருப்
பைநோக்கிச்செல்லுகின்ற விட்டிற்பூச்சியானது மரணத்தையே அடை
வதுபோல நான் பீஷ்மரை எதிர்த்துவிட்டேன். வருஷணிகுலத்தி
லுதித்தவரே! யான் ராஜ்யநிமித்தமாகப் பராக்கரம்செய்து நாசத்
தையடைவிக்கப்பட்டுவிட்டேன். சூரர்களானஎன்னுடையபிராதாக்க
ளும் பாணங்களால் மிகவும்பிடிக்கப்பட்டுவிட்டார்கள்; என்னிமித்த
மாக ஸுஹோதரனேசத்தினால் ராஜ்யத்தைஇழந்து கானகம்சென்றார்
கள். மதுநுதனரே! என்னிமித்தமாகத் திரௌபதியும் அவ்விதமான
கிலேசத்திற்கு உடன்படுத்தப்பட்டாள். நான் உயிரைப் பெரிதாக
நினைந்திருந்தேன். இப்பொழுது அவ்வுயிரும் கிடைக்கஅரிதாகிவிட்
டது. மிச்சமானவாழ்நாளேக்கொண்டு நான் உத்தமதர்மத்தையனுஷ்
டிப்பேன். கேசவரே! பிராதாக்களோடுகூடியனயான் தேவரீரால்அனுக்
கிரகிக்கத்தக்கவனாயிருந்தால் நமக்குரிய தர்மத்திற்குவிரோதயின்றி
விதத்தைச்சொல்லும்' என்றார்.

இவ்வாறான அந்தத்தர்மநந்தனருடைய வார்த்தையைக்கேட்டுப்
பிறகு வாஸுதேவர் யுதிஷ்டிரரை நல்லவார்த்தைகளினாலே தேறுத
லடையும்படிசெய்து கருணையினாலே பின்வருமாறு அதிக விஸ்தார

மான மறுமொழிகூறலானார். ஸத்தியபிரதிஜ்ஞையையுடையவரே! தரம்புத்திரரே! செளர்யமுடையவர்களும் (பகைவர்களால்) ஜயிக்க முடியாதவர்களும் பகைவர்களை அழிப்பவர்களுமான, வாயுவுக்கும் அக்னிக்கும் ஸமமானதேஜஸுள்ள பீமார்ஜுனர்களையும் பராக்கிரம முடையவர்களும் தேவர்களுக்கெல்லாம் ஈசுவரர்கள்போன்றவர்களு மான நகுலஸஹதேவர்களையும் பிராதாக்களாகக்கொண்டரீர் துயர மடையவேண்டாம், பாண்டவரே! ரீர் என்னையாவது நேயமுறையி னால் ஏவும். பீஷ்மரோடு நான் போர்புரிவேன். மகராஜரே! மகாயுத் தத்தில் உம்மால்வவப்பட்டயான் எதைத்தான் செய்யமாட்டேன்? பஸ்குனன் (தான்கொல்ல) விரும்பாமவிரூந்தால் தார்த்தராஷ்டிரர்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே புருஷ்சிரேஷ்டரான பீஷ்மரை யுத்தத்தில்அழைத்து நான் கொல்வேன். பாண்டவரே! வீரரானபீஷ் மர்கொல்லப்பட்டால் நமக்குஜயமுண்டென்று ரீர்கருகினால் நான் இப்பொழுதே கௌரவர்களுள் பிராயம்முதிர்ந்தவரானபிதாமஹரை ஒருதேராளியாயிருந்தே கொல்வேன். அரசரே! யுத்தத்தில்மகேந்திர னுடையபராக்கிரமம்போன்ற என்னுடையபராக்கிரமத்தைப் பாரும். மகாஸ்திரங்களைப்பிரயோகித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்தப்பீஷ்மரைத் தேரினின்று கீழேதள்ளுவேன். எவன் பாண்டுபுத்திரர்களுக்குச் சத் துருவோ அவன் எனக்குச் சத்துரு; ஸம்சயமில்லை. எவை உமது பொருள்களோ அவை என்னுடையவையே. எவை என்னுடைய பொருள்களோ அவைஉம்முடையவையே. உம்முடையதம்பியான அர்ஜுனன் எனக்குமித்திரன்; ஸம்பந்தி; சிஷ்யன். வேந்தரே! யான் பஸ்குனன்நிமித்தமாக (எனது)மாம்ஸங்களையும் அறுத்து அளிப்பேன். புருஷ்சிரேஷ்டனான இந்தஅர்ஜுனனும் என்னிமித்தமாக உயிரையும் விடுவான். ஐயா! இது நம்முடையபிரதிஜ்ஞை. நாம் ஒருவரைஒரு வர் (ஆபத்தைத்) தாண்டிம்படி செய்துகொள்வோம். ராஜேந்திரரே! யான் யுத்தஞ்செய்யஸன்னத்தனாகும்படி என்னை ரீர் ஏவும். பார்த்த னால் முன்பு உபல்லாவ்யத்தில் உலூகனிடைத்தில், 'பீஷ்மரை வீழ்த்து வேன்' என்றுபிரதிஜ்ஞைசெய்யப்பட்டது. புத்திசாலியானபார்த்தனு டைய அந்தவாக்கை (நாம்) முழுதும் காக்கவேண்டும். அர்ஜுனனிடம் அனுமதிபெற்று நான் இக்காரியத்தைச்செய்யவேண்டும். ஸந்தேக மில்லை. இல்லையேல் யுத்தத்தில் இதைச்செய்வது பஸ்குனனுக்கு ஸூல பமானது. அந்தஅர்ஜுனன் சத்துருபட்டணங்களை அழிக்குத்திறமை யுள்ளபீஷ்மரை யுத்தத்தில் கொல்லுவான். பார்த்தன் முயற்சித்தால் யுத்தத்தில் செயற்கரியகாரியத்தையும் செய்வானன்றோ? அர்ஜுனன்

யுத்தத்தில் நல்லமுயற்சியுடையவர்களும் தைதயர்களோடும் தானவர்களோடுங்கூடினவர்களுமான தேவர்களையும் கொல்வான். அவ்வாறிருக்க, இந்தப்பீஷ்மரைக்கொல்வதில் யாதுஸந்தேகமுளது? மஹாவீர்யமுடையவரும் சந்தனுபுத்ர நுமானபீஷ்மர் இப்பொழுது புத்திவேறப்பட்டிருக்கிறார்; அவர், அறிவுமழுக்கமடைந்திருத்தலாலும் வாழ்நாள் குறுகினமையாலும் நிச்சயமாகவே செய்வேண்டியவிஷயத்தை அறியவில்லை' என்றார்.

யுதிஷ்டிரர், நிக்புஜபலமுள்ளவரே! மாதவரே! நீர் எவ்விதம் சொல்லுகிறீரோ அது அப்பித்தான். உம்முடையவேகத்தைத்தாங்கும்விஷயத்தில் இவர்கள் எல்லோரும் போதுமானவர்களல்லர். புருஷப்புவியே! தேவரீர் என்னுடையபக்கத்தில் சிலைபெற்றிருக்கிறீர். அப்படிப்பட்டயான் நிச்சயமாகவே இந்த எல்லாவிருப்பங்களையும் அடையப்போகிறேன். ஜயசீலர்களுடத்தமரே! கோவிந்தரே! தேவரீரைநாதராகக்கொண்டு யான் யுத்தத்தில் இந்திரனுடன்கூடினதேவர்களையும் ஜயிப்பேன். அவ்வாறிருக்க, மகாரதான பீஷ்மரைக்குறித்து யாதுஸம்சயம்? மாதவரே! தேவரீருடைய கௌரவத்தைநாருதி உம்மைப்பொய்யராகச்செய்வதற்கு யான்விரும்பவில்லை. போர்புரியாமலேயிருந்து நீர் வாசுகனிதபடி உகவிபுரிவீராச. பிரபுவே! பீஷ்மர், 'துரியோதனனுக்காக நான் யுத்தம்செய்வேன். உன்னுடையநன்மைபின் பொருட்டு நான் ஆலோசிக்கப்போகிறேன். எவ்விதத்தாலும் (உனக்காக) யான் போர்புரியேன். இது ஸத்தியம்' என்று யுத்தவிஷயமாக என்னிடத்தில் ஒருசபதஞ்செய்திருக்கிறார். மாதவரே! அந்தப்பீஷ்மரல்லவோ எனக்கு ராஜ்யத்தைஅளிப்பவர்; ஆலோசனைசொல்பவர். மதுசுதனரே! ஆகலால் அவருடையவதத்தின்உபாயத்தைத்தெரிந்து கொள்ளுவதற்காக உம்முடன்சேர்ந்து நாம்எல்லோரும் மறுபடியும் அவரிடம்போவோம். ஆகலால், நாமனைவரும்ஒன்றுகூடிப் புருஷசிரேஷ்டரானஅவரைக் காணியளிப்பின்றி அடைவோம். விருஷணிகுலத்திலுதித்தவரே! உமக்குவிருப்பமிருந்தால் ஆலோசனையைத் தாமதமின்றி(அவரிடம்)கேட்டுகிறேன். ஜனார்த்தனரே! கிருஷ்ணரே! அவர் நம்முடையவிஷயத்தில் ஹிதமாயும் ஸத்தியமாயுமுள்ளவாக்யத்தை உரைக்கப்போகிறார். அவர்சொல்லும்வண்ணமே யுத்தத்தில் செய்யப்போகிறேன். உறுதியானவிரதமுள்ளஅவர் நமக்கு ஜயத்தைக் கொடுக்கப்போகிறார்; மந்திராலோசனையையும் சொல்லப்போகிறார். பாலர்களும் பிதாவையிழந்தவர்களுமானநாங்கள் அந்தப்பீஷ்மரால் வளர்க்கப்பட்டோம். மாதவரே! என்பிதாவான பாண்டுவுக்கு

இஷ்டமானதகப்பனாரும் முதிர்ந்தவருமான அந்தப்பிதாமஹரையான் கொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். கூத்திரியப்பிழைப்பை நிந்திக்கவேண்டும்' என்றார். மஹாராஜரே! பிறகு கண்ணபிரான் குருந்தனானதர்மபுத்திரரைப்பார்த்து, 'பேரறிவாளரே! ராஜேந்திரரே! உம்முடையவார்த்தை எனக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது. ஸமர்த்தரும் பயங்கரமானபிரதிஜ்ஞபுடையவருமானபீஷ்மர் கண்பார்வையினாலும் (பகைவர்களை) எளிப்பார். கங்காபுத்ரரானபீஷ்மருடையவதோபாயத்தைக்கேட்பதற்காக அவரிடத்தில் நீர் செல்லலாம். நீர் கேட்டால் அவர் உண்மையையே சொல்லுவார். பாரதரே! நாம் மந்திராலோசனைகேட்கும்பொருட்டுக் கௌரவர்களுக்குப்பிதாமஹரானபீஷ்மிடம்செல்வோம். பாதகுலத்திற்பிறந்தவரே! நாம் அங்குச்சென்று முதியவரானசந்தனுபுத்திரரை ஆலோசனைகேட்போம். அவர் நமக்கு எவ்விதமானமந்திரத்தை உபதேசிப்பரோ அந்தமந்திராலோசனையினால் பகைவர்களை எதிர்த்துப்பீபார்ப்பிரிவோம்' என்றுகூறினார். பாண்டுமகாராஜருக்குமுத்தவரே! இவ்வாறு வீர்யமுடையவாஸுதேவரும் அந்தவீரர்களானபாண்டவர்களும் ஆலோசனைசெய்து எல்லோரும் ஒன்றுகூடி அப்பொழுதுஆபுதங்களையும்கவசங்களையும்வைத்துவிட்டுப் பீஷ்மருடைய அரண்மனையைஅடைந்து உள்ளேபிரவேசித்து அவரை முடிகளால்வணங்கினார்கள். மகாராஜரே! பாண்டவர்கள் பாதசிரேஷ்டரான அந்தப்பீஷ்மரைப்பூஜித்துத் தலையால்வணங்கிச் சரணமடைந்தார்கள். மகாபுஜபலமுள்ளவரும் கௌரவர்களுக்குப்பிதாமகருமான பீஷ்மர் அவர்களைப்பார்த்து, 'வாஸுதேவரே! உமக்கு நல்வரவா? தனஞ்சய! உனக்கு நல்வரவா? தர்மபுத்திர! பீம! நகுல! ஸஹதேவ! உங்களுக்கு நல்வரவா? குழந்தைகள்! உங்களுக்குப்ரீதியை விருத்திபண்ணக்கூடிய எந்தக்காரியத்தை இப்பொழுது நான் செய்வேன்? யுத்தத்தைத்தவிரமற்றவிஷயங்களில் அன்புபாராட்டுங்கள். ஸந்தேகப்படாதீர்கள். மிகவும்செயற்கரியகாரியத்தையும் யான் எவ்விதத்தாலும் செய்வேன்' என்றுகூறினார். அவ்வாறு பிரீதியுடன் அடிக்கடிசொல்லுகின்றபீஷ்மரைப்பார்த்து ராஜாவானதர்மநந்தனர் தாழ்ந்து பிரீதியுடன் பின்வரும்வாக்கியத்தை உரைக்கலானார்.

'பிரபுவே! எல்லாமறிந்தவரே! எவ்வாறு நாங்கள் ஜயமடைவோம்? எவ்வாறு ராஜ்யத்தைஅடைவோம்? பிராஜைகளுக்கு எவ்வாறு பிராணஸந்தேகம் உண்டாகாமலிருக்கும்? அதனை எனக்கு உரைக்கவேண்டும். தேவரீரே உமது வதோபாயத்தை எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டும். வீரரே! யுத்தத்தில் தேவரீரை நாங்கள் எவ்விதமாகஸகிப்போம்? குரு

பிதாமஹரே! (யுத்தத்தில் பகைவர்கள்) உமக்கு அநர்த்தத்தைவிளைவிக்கக்கூடிய ஸமயமானது கொஞ்சமேனும் சம்பவிக்கிறதில்லை. யுத்தத்தில் எப்பொழுதுமே தேவரீர் வட்டமானவிலுடன் காணப்படுகிறீர். மிக்கபாஹுபலமுள்ளவரே! அம்புகளைஎடுப்பதும் வில்லிற் பூட்டுவதும் விடுவதும் காணப்படவில்லை. ரதத்தில் தேவரீரை அபர சூரியனைப்போலக் காண்கிறோம். சத்துருவீரர்களை அழிக்கின்றவரே! பரதசிரேஷ்டரே! ¹ அல்லாவிடில் ரதங்களையும் சூதிகளையும் போர் வீரர்களையும் யானைகளையுங்கொல்லுகின்றதேவரீரை எந்தமனிதன் தான் ஜயிப்பதற்கு வல்லமையுடையவனாவான்? புருஷசிரேஷ்டரே! பெரியசரமாரிகளைப்பொழிகின்றதேவரீர்களாலே யுத்தரங்கத்தில் பெரிதான என்னுடையபடை நாசத்தை அடைவிக்கப்பட்டுவிட்டது. பிதாமஹரே! எவ்வாறு தேவரீரை யுத்தத்தில் ஜயிப்போமோ, அகண்டபூமண்டலாதிபத்யம் எனக்கு எவ்வாறு நிலைக்குமோ, என்னுடையஸைனியத்திற்கு எவ்வாறு கேஷமம் உண்டாகுமோ அதனை எனக்குச் சொல்வீராக' என்றார்.

பாண்டுவுக்குமுத்தோரே! பிறகு சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் பாண்டவர்களைப்பார்த்து, 'சூர்தீபுத்திர! எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனே! நான் உயிரோடிருக்கும்வரையில் யுத்தத்தில் உனக்கு எவ்விதத்தாலும் ஜயமுண்டாகாது. இதனை ஸத்தியமாக நான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன். பாண்டவர்களே! யுத்தத்தினால் நான் ஒருவன் ஜயிக்கப்பட்டால் நீங்கள் பகைவர்களை யுத்தத்தில் ஜயிப்பீர்கள். யுத்தத்தில் நீங்கள் ஜயத்தைவிரும்புபவர்களானால் என்மீது விரைவாக அடியுங்கள். பார்த்தர்களே! உங்களுக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன். அனாயாஸமாக என்னை அடியுங்கள். இவ்வாறு செய்யப்பட்டால் உங்களுக்கு நன்மையுண்டென்று நான் எண்ணுகிறேன். நான் உங்களால் அறியப்பட்டவன். நான்கொல்லப்பட்டால் எல்லாம் கொல்லப்பட்டவைகளே. ஆதலால், இவ்வாறு நீங்கள் செய்யவேண்டும்' என்று கூறினார். யுதிஷ்டிரர், 'காலதண்டத்தைக்கையிற்கொண்டு கோபங்கொண்டிருக்கின்ற அந்தகனைப்போன்றதேவரீரை யுத்தத்தில் நாங்கள் ஜயிக்கத்தக்க உபாயத்தைத் தேவரீர் எங்களுக்கு உரைக்கவேண்டும். யுத்தத்தில் வஜ்ரதரணை இந்திரனும் வருணனும் யமனும் ஜயிக்கத்தக்கவர்கள். இந்திரனுடன்கூடின தேவாஸுரர்களாலும் தேவரீர் யுத்தரங்கத்தில் ஜயிக்கமுடியாதவர்' என்று விஜ்ஞாபனம் செய்தார்.

பீஷ்மர், 'மிக்கபுஜபலமுள்ளவனே! பாண்டவ! நீ சொல்வது ஸத்தியமே. யுத்தத்தில் முயற்சியுடனே சஸ்திரங்களைக்கையிலெடுத்த

¹ வதோபாயத்தைச் சொல்லாமலிருந்தால் என்பது.

துச் சிறந்தவில்லையுங்கையில்பிடித்தயான் யுத்தத்தில் இந்திரனுடன் கூடினதேவாஸுரர்களாலேகூட ஜயிக்கமுடியாதவன். ஆதலால், ஆயுதங்களைக்கீழேவைத்துவிடுவேனெயாகில் என்னை இந்தமகாரதர்கள் கொல்வார்கள். தர்மநந்தன! ஆயுதத்தைக்கீழேவைத்தவனிடத்திலும் விழுந்தவனிடத்திலும் சுவசத்தையுங்கொடியையுமிழுந்தவனிடத்திலும் ஒடுகிறவன்விஷயத்திலும் பயந்தவனிடத்திலும், 'உண்ணச்சேர்தவன் நான்' என்றுகூறுகிறவனிடத்திலும் ஸ்திரீயால்ஜபிக்கப்பட்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயைப்பிரதானமாகக்கொண்டவனிடத்திலும் ஸ்திரீயென்றுபிரவித்திபெற்றவனிடத்திலும் ஸ்திரீயினிடத்திலும் ஸ்திரீயினுடையபெயரையுடையவனிடத்திலும் அங்கங்குறைந்தவனிடத்திலும், ஏகபத்திரனுள்ளவன்விஷயத்திலும் ஸந்ததியுண்டுபண்ணாதவன் விஷயத்திலும் நபும்ஸகனிடத்திலும் எனக்கு யுத்தம்செய்ய மனமில்வாது. ராஜேந்திர! முன்னமேநிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிற இவ்விதமான என்னுடைய ஸங்கல்பத்தைக்கேள். மஹாவீரனென்று பிரவித்திபெற்றதொருவனைப்பார்த்து ஒருபொழுதும் நான் போர்புரியேன். ராஜனே! உன்னுடையஸனியத்திலுள்ள மகாரதனும் துருபதகுமாரனுமான இந்தச்சிகண்டி யுத்தத்தில் பொருமையுள்ளவன்; சூரன்; யுத்தத்தில் பகைவர்களை ஜயிப்பவன். அவன் முதலில் ஸ்திரீயாயிருந்து பிறகு புருஷத்தன்மையைப்பெற்றவிஷயமானதைதாயும் உள்ளபடி நீங்களும் அறிவீர்கள். சுவசம்பூண்ட சூரனான அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் சிகண்டியைமுன்னிட்டிக்கொண்டு கூர்மையுள்ளபாணங்களோடு என்னையே எதிர்த்துலாட்டும். வீரனென்றுபிரவித்திபெற்றதவனும் மேலும் முன்புஸ்திரீயாயிருந்தவனுமான சிகண்டியின்விஷயத்தில் பாணத்தைக்கையாலெடுத்து எவ்வித்தினாலும்அடிப்பதற்கு நான்விரும்பமாட்டேன். பரதாக்கறிச்சிறந்தவனே! பாணடுகுமாரனான அர்ஜுனன் அந்தஸமயத்தைப்பெற்று அம்புகளால் நான்குபக்கங்களிலும் என்னை விரைவாகஅடிக்கட்டும். முயற்சியுள்ளவனானஎன்னை உலகங்களில் அஸ்திரசஸ்திரங்களால் அடிக்கக்கூடியவீரன் மகாபாக்யசாலியானகிருஷ்ணன், அல்லது பாணடுபுத்திரனான தனஞ்சயன்இவர்களைத்தவிர வேறொருவன் இருப்பதாக யான்காணவில்லை. இப்பொழுது எனக்கெதிரில் நபும்ஸகனானசிகண்டியை முன்னிட்டிக்கொண்டுஆயுதங்களைக்கையில்லக்கொண்டவனாகவும் யுத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவனாகவும் சிறந்தவில்லைப்பிடித்தவனாகவுமிருக்கின்ற அர்ஜுனன் என்னைக் கீழேதள்ளட்டும். இவ்வாறுசெய்தால் உனக்கு ஜயமானது நிச்சயமாகுண்டாகும். குந்தீபுத்திர! நல்லவிரதமுள்ளவனே! நான்சொன்னபடி இந்தக்காரியத்தை நீ செய். பிறகு யுத்தத்தில் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கின்ற திருநாராஷ்

டிபுத்தர்களை நீ ஜயிப்பாய்' என்று நியமித்தார். பிறகு பீஷ்மரால் அந்நுமதிக்கொடுக்கப்பட்டபாண்டவர்கள் மகாத்மாவும் கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹருமானபீஷ்மரை அபிவாதனஞ்செய்து தங்கள் தங்களுடைய பாசறையை அடைந்தார்கள். பரலோகத்தை அடைவதில் திகைக்கொண்ட கங்காபுத்திரரானபீஷ்மர் அவ்வாறு சொன்னவுடனே அர்ஜுனன் துக்கத்தினால் மிகுந்ததாபமடைந்து ஸ்ரீகுருஷ்ணனைப்பார்த்துக் கூறலானான்.

‘மாதவரே ! ஆசார்யரும் கௌரவர்களுள்முதிர்ந்தவரும் சிறந்த அறிவையுடையவரும் புத்திமானுமான பிதாமஹரோடு யுத்தகளத்தில் எவ்வாறு நான் யுத்தம்செய்வேன்? வாஸுதேவரே ! பெரியமனமுள்ளவரும் மகாத்மாவுமானபீஷ்மர் பால்யத்தில் புழுதிவிளையாட்டினால் புழுதிபடிந்திருக்கின்ற மேனியையுடையஎன்னால் அழுக்கடையும்படி செய்விக்கப்பட்டார். சுதனுக்குமுத்தவரே ! பாலனானான் குழந்தையாயிருக்கையில் எவருடையமடியின்மீதேறி மகாத்மாவும் பிதாவுமான பாண்டிவுக்குப் பிதாவான அவரை, ‘தாத!’ என்று அழைத்தேனோ, எவர் என்னைப்பார்த்து, ‘பரதகுலத்திலுதித்தகுழந்தாய் ! உனக்கு யான் தந்தையல்லேன். யான் உன்தந்தைக்குத்தந்தை’ என்றுசொன்னாரோ அப்படிப்பட்டமகானுபாவர் என்னால் எவ்வாறு கொல்லத்தக்கவர்? கண்ணரே ! பீஷ்மர் இஷ்டப்படி என்னைநியத்தைப் பிடிக்கட்டும். மகாத்மாவானபீஷ்மருடன் நான் போர்புரியேன். ஜயமோ அல்லதுவதமோ எதுவந்தாலும் வரட்டும். நீர் எப்படி எண்ணுகிறீர்? ஸநாதநதர்மத்தைஅறிந்தவனான நம்மைப்போன்றமனிதன் சஸ்திரங்களைக்கீழேவைத்தவரும் வயதுமுதிர்ந்தவருமான பிதாமகர்மீது எப்படி அடிப்பான்?’ என்றுலஜ்ஜையுடன்சொல்ல, ஸ்ரீவாஸுதேவர், ‘ஜிஷ்ணுவே! பார்த்த! முன்பு, ‘யுத்தத்தில் பீஷ்மரை நான் கொல்வேன்’ என்று பிரதிஜ்ஞைசெய்துவிட்டு, கூடித்திரியதர்மத்தில் நிலைபெற்றிருக்கின்றநீர் எவ்வாறு பீஷ்மரைக்கொல்லாமலிருக்கலாம்? பார்த்த! யுத்தத்தில் கொடியமதங்கொண்ட இந்தகூடித்திரியரை ரதத்தினின்று கீழே தள்ளு. கங்காபுத்திரரை நீ யுத்தத்தில் கொல்லாமல் உனக்கு விஜயம் கிடைக்காது. முன்பு தேவர்களாலும்காணப்பட்டிருக்கிறஇது பரவசனாயிருந்தாலும் உனக்கு னம்பனிக்கும். எது முன்புகாணப்பட்டதோ அது அவ்விதமேஆகும்; வேறுவிதமாக மாறாது. வாயைத்திறந்திருக்கும் யமன்போன்றவரும் ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவருமானபீஷ்மரை வஜ்ரபாணியானமஹேந்திரனாயிருந்தாலும் உன்னைத்தவிரவேறு எவன் எதிர்த்துப்போர்புரிவதற்கு வல்லமையுடையவனாவான். முற்

காலத்தில் மஹாபுத்திமானான ப்ருஹஸ்பதியானவர் இந்திரனைப்பார்த்துச் சொல்லியதுபோல நீ மனவுறுதிகொண்டு பீஷ்மரை வதம்செய். என்னுடைய இந்தவார்த்தையை நீ கேள். வயதுமுதிர்ந்தவனாயினும் அறிவினில்சிறந்தவனாயினும் நற்குணங்களால் நிறைந்தவனாயினும் தன்னைக்கொல்லக்கருதிவருகின்ற¹ ஆததாயியை ஒருவன் நிச்சயமாகக் கொல்லவேண்டும். தனஞ்சய! யுத்தம்செய்தல், பிரஜைகளைரக்ஷித்தல், யாகம்செய்தலிவைகள் ஈழத்திரியர்களுக்கு நிலைத்ததர்மமென்பது அஸூயையில்லாதவர்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது' என்று மறுமொழிசொன்னார்.

அர்ஜுனன், 'கிருஷ்ண! சிகண்டி நிச்சயமாய்ப் பீஷ்மருக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனாகப்போகிறான். பீஷ்மர் பாஞ்சாலபுத்திரனான சிகண்டியைப்பார்த்து எப்பொழுதுமே திரும்பிவிடுகிறார். ஆதலால், நாம் அந்தப்பீஷ்மருக்கெதிரில் சிகண்டியைமுன்னிட்டு உபாயத்தினாலே பீஷ்மரைத் தள்ளுவோமென்பது என்னுடைய எண்ணம். யான் பாணங்களாலே மற்றவில்லாளிகளைத் தடுப்பேன். சிகண்டியோ யுத்தம்செய்பவர்களுள் உத்தமரான பீஷ்மரையே எதிர்த்துப்போர்புரியட்டும். 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லேன். இவன் முன்புபெண்ணையிருந்து பின் புருஷனானவன்' என்னும் பீஷ்மருடையவாக்கியம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது' என்றான். பீஷ்மரைவதஞ்செய்தற்குரிய உபாயத்தைப்பற்றிய அர்ஜுனனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு அப்பொழுது பாண்டவர்கள் கிருஷ்ணனுடன்சேர்ந்து மயிர்சிலிர்த்தவர்களாக ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். மாதவரோடுகூடிய புருஷசிரேஷ்டர்களான பாண்டவர்கள் இவ்வாறு நிச்சயத்தைச்செய்துகொண்டு மகாத்மாவான பீஷ்மரிடத்தினின்று அனுமதிபெற்று ஸந்தோஷமுள்ளமனத்துடன்போய்த் தங்கள் தங்கள் ஸுகசயனங்களை அடைந்தார்கள்" என்று கூறினான்.

ஶுற்றேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடக்கி.)

(பீஷ்மருடைய யுத்தம்; சிகண்டிக்குப் பீஷ்மருடன் ஸம்வாதம் யுத்தஸன்னுகழம்.)

திருதராஷ்டிரன், "ஸஞ்சய! எவ்வாறு சிகண்டி கங்காபுத்திரரான பீஷ்மரை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான்? பாண்டவர்களும் எவ்வாறு எதிர்த்

¹ விராடபர்வம் 175-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க.

தார்கள்? அதனை எனக்குச் சொல்லவேண்டும்” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

“மகாராஜரே! பிறகு நிர்மலமான அதிகாலையில் சூரியோதயமாவ தற்குமுன், பேரிகைகளும் மத்தளங்களும் ஆனகங்களும் அடிக்கப்பட வும் வெண்மையான சங்கங்கள் எல்லா இடங்களிலும் ஊதப்படவும் பாண்டவர்கள் பகைவர்களுையெல்லாம் அழிக்கத்தக்கதான அணியை வகுத்துச் சிகண்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தத்திற்காகச் சென் றார்கள். அரசரே! சிகண்டி எல்லாப் படைகளுக்கும்முதலில் நின்றான். பிறகு பீமஸேனன் அர்ஜுனனின்விருவரும் அந்தச்சிகண்டியினுடைய சக்ரரக்ஷகர்களானார்கள். த்ரௌபதீபுத்திரர்கள் வீரயவானுனசுபத்திரா புத்திரன் ஸாத்யகி சேகிதானன் ஆகிய இவர்கள் ஸைனியத்திற்குப்பின் பக்கத்தை ரக்ஷித்தார்கள். அவர்களுக்குப்பின் பாஞ்சாலர்களால்நான்கு பக்கங்களிலும்பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்ற மகாரதனை திருஷ்டத்யும் னன் அவர்களுக்கு ரக்ஷகனானான். பிறகு பிரபுவானயுகிஷ்டிராமகா ராஜர் நகுலஸஹதேவர்களோடுகூடி வம்மநாதத்தினால் (திசைகளை) எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டு புறப்பட்டார். பிறகு விராடன் தன்னுடையஸைனியத்தினால்சூழப்பட்டு அவருக்குப்பின்புறம்சென் றான். மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! துருபதன் அவருக்குப்பின்புறத்தில் அவரை அடுத்து விரைவாகவந்தான். பிராதார்களான ஐந்துகேகயவீரர் கள், வீரய முடையவனான திருஷ்டகேது, கடோதக்கசன் என்கிற ராக்ஷ ஸன் இவர்கள் அந்தஸைனியத்தினுடைய பின்புறத்தைப்பாதுகாத்தார் கள். பாண்டவர்கள் இவ்வாறு பெரியஸேனையை அணிவகுத்துக் கொண்டு தங்கள் உயிரையிழக்கவுந்துணிந்து யுத்தத்தில் உம்முடைய ஸேனையை எதிர்த்துவந்தார்கள். ராஜரே! அவ்வாறே கௌரவர்கள் மகாரதரான பீஷ்மரை எல்லாஸைனியங்களுக்கும்முன்னிலையில்வைத் துக்கொண்டு பாண்டவர்களுக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றார்கள். பிறகு பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவரும் மகாபலசாலிகளான உம்முடைய புத்திரர்களாலேபாதுகாக்கப்பட்டவரும் சிறந்தவில்லாளியுமான துரோ ணரும், அவருடையகுமாரரும் மகாபலசாலியுமான அஸ்வத்தாமாவும் அந்தஸைனியத்தைப் பின்தொடர்ந்தனர். அதன்பின்புறத்தில் பெரிய யானைப்படையினால் சூழப்பட்ட பகதத்தன் சென்றான். கிருபர் கிருத வர்மா இவ்விருவரும் பகதத்தனைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். பலவானும் காம்போஜதேசாதிபதியுமான ஸுதக்ஷிணன் அவனைப் பின்தொடர்ந் தான். பாரதரே! மாகதன் ஜயத்ஸேனன் ஸௌபலன் பிருகத்பலன் அவ்வாறே ஸுசர்மாவைத்தலைமையாகக்கொண்ட மகாவில்லாளிக

ளான மற்ற அரசர்கள் ஆகிய இவர்கள் உமது ஸனியத்தின் பின்புறத் தைப்பாதுகாத்தனர். சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மர் ஒவ்வொரு தினம் வந்தவுடனும் போரில் ஆஸூரவ்யூகங்களையும் பைசாசவ்யூகங்களையும் ராக்ஷஸவ்யூகங்களையும் ஏற்படுத்தினார். பாரதரே! பிறகு ஒருவரையொருவர் அடிக்கின்ற உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் யமனுடைய ராஜ்யத்தை விருந்திபண்ணக்கூடிய பெரும்போர் நடந்தது. அர்ஜுனனைத்தலைவனாகக்கொண்ட பார்த்தர்கள் சிகண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டும் பற்பலவித அம்புகளை இறைத்துக்கொண்டும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்து வந்தார்கள். பாரதரே! அந்தப்போர்க்களத்தில் பீமனால் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்ட உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்கள் ரக்தவெள்ளத்தால் நனைக்கப்பட்டு அப்பொழுது பரலோகம் சென்றார்கள். நகுலனும் ஸஹதேவனும் மகாரதனுடைய சகோதரர்களும் உம்முடைய படையில்புகுந்து பராக்கிரமத்தால் நாசம் செய்தார்கள். யுத்தத்தில் வதம் செய்யப்படுகின்ற உம்முடைய ஸனிகர்கள் பாண்டவர்களுடைய பெரிதான ஸேனையை த்திப்பதற்குச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பிறகு எல்லாப்பக்கங்களிலும் பிடிக்கப்படுகின்ற உம்முடைய ஸேனையானது மகாரதர்களாலே ஓட்டப்பட்டுப் பத்துத்திக்குக்களிலும் ஓடின. பரதர்களிற் சிறந்தவரே! ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்கூடி பாண்டவர்களாலே கூர்மையான அம்புகளால் கொல்லப்படுகின்ற உம்முடைய ஸனிகர்கள் ரக்ஷகளை அடையவில்லை” என்றான்.

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பார்த்தர்களாலே பிடிக்கப்படுகின்ற சேனையைக்கண்டு பராக்கிரமசாலியான பீஷ்மர்கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் என்ன செய்தாரென்பதைச் சொல்வாயாக. ஸஞ்சய! பகைவர்களை வாட்டுகிறவர்களும் என்னைச்சேர்ந்தவீரர்களை நாசம் செய்திறவர்களுமான பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் எவ்வாறு கௌரவர்களை எதிர்த்தார்கள்? அதை எனக்குச் சொல்” என்று வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லத் தொடங்கினான். “மகாராஜரே! பாண்டவர்களாலும் ஸ்ருஞ்சயர்களாலும் உமது புத்திரனுடைய சேனையானது பிடிக்கப்படும்பொழுது உமது பிதா செய்ததை உமக்குச் சொல்லுகிறேன். பாண்டவக்கு மூத்தவரே! குரர்களான பாண்டவர்கள் மிக்க மனமகிழ்ச்சியுடன் உமது புத்திரனுடைய சேனையை எதிர்த்து நாசம் செய்தார்கள். ராஜரே! அப்பொழுது யுத்தத்தில் பகைவர்களாலே செய்யப்படுகின்ற ஸனியத்தினுடைய நாசத்தையும் மனிதர்கள், யானைகள், குதிரைகள் இவைகளினுடைய நாசத்தையும் பீஷ்மர் பொறுக்கவில்லை. சிறந்தவிலாளியும் பகைவர்களால் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மர் தம் உயிரையழிக் கத்துணிந்து பாண்டவர்களையும் பாஞ்சாலர்களையும் ஸ்ருஞ்சயர்களை

யும் நாராசங்களாலும் வத்ஸதந்தங்களாலும் கூர்மையுள்ள அஞ்சலி கங்களாலும் வர்ஷித்தார். மன்னரே! அந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில் சஸ்திரங்களைக்கையில்லாண்டு பாண்டவர்களுள்மகாரதர்களான ஐந்து உத்தமவீரர்களை முயற்சிபுடனே அம்புகளால் தடுத்தார். பீஷ்மர் யுத் தத்தில் கோபங்கொண்டு வீரியத்தோடும் பொறுமையோடும் பிரயோ கிக்கும் பலவித சஸ்திரவர்ஷங்களாலும் அஸ்திரவர்ஷங்களாலும் கணக்கிலடங்காத ஏராளமான யானைகளையுஞ்சுதிரைகளையும் கொண் றார். புருஷசிரேஷ்டரே! பீஷ்மர் ரதங்களினின்று ரதிகர்களையும் குதிரைகளின் முதுகினின்று குதிரைவீரர்களையும் ஒன்றுசேர்ந்திருக் கின்ற காலாட்கூட்டங்களையும் யானைகளினின்று பகைவர்களுக்குத் தோல்வியைஉண்டுபண்ணும் திறமையுள்ள யானைவீரர்களையும் கீழே தள்ளினார். யுத்தத்தில் அஸ்காயசூரரும் மிக்கசுறுசுறுப்புள்ளவரும் மகாரதருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவவீரர்கள் வஜ்ரபாணியான இந்திரனை அஸு-மர்கள் எதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தார்கள். இந்திரனுடைய வஜ்ரபுதம்மோலத் தாக்குகின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவையுமான அம்புகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு (பீஷ்மர்) கோருமான சரீரமுள்ளவராக எல்லாத்திக்குக்களிலும் காணப்பட்டார். யுத்தரங்கத்தில் போர்புரி கின்ற பீஷ்மருடைய இந்திரதனுஸூக்கொப்பான பெரிதானவில்லா னது எப்பொழுதும் மண்டலசாரமாகவே காணப்பட்டது. வேந்தரே! உமதுகுமாரர்கள் யுத்தத்தில் அந்தச்செய்கையைப்பார்த்து அதிகமான ஆச்சரியத்தையடைந்து பிதாமஹரைப் பூஜித்தார்கள். பாண்டவர்கள் மனநிலைதவறினவர்களாக யுத்தரங்கத்தில் போர்புரிக்கின்ற சூரரான உம் முடையபிதாவை, விப்ரசித்தியென்பவனைத் தேவர்கள் பார்ப்பதுபோ லப் பார்த்தார்கள்; வாயைத்திறந்திருக்கும் அந்தகனைப்போன்ற அந் தப்பீஷ்மரைத் தடுக்கச் சக்தியற்றவர்களானார்கள். பத்தாவதுநாள் வந்தவுடனே பீஷ்மர் சிகண்டியினுடையதேர்ப்படையைக் கூர்மை யானபாணங்களாலே நெருப்பானது காட்டைஎரிப்பதுபோல எரித் தார். கோபங்கொண்டநாகம்போன்றவரும் காலனாஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட டிருக்கிற அந்தகனைப்போன்றவருமான அந்தப்பீஷ்மரைச் சிகண்டி மூன்றுபாணங்களால் நடுமார்பிலடித்தான். அந்தச்சிகண்டியினாலே அதிகமாக அடிக்கப்பட்டபீஷ்மர் சிகண்டியைப்பார்த்துக் கோபங் கொண்டு மீண்டும் அவனைப் பார்க்கவில்லை. சிரித்துக்கொண்டு பின் வருமாறு சொல்லலானார்.

‘உன்னிஷ்டர்ப்படி அடித்தாலடி. இல்லாமற்போனால் சும்மாரிடு. உன்னைஎதிர்த்து எவ்விதத்தாலும் யான் போர்புரியேன். நீ பிரம்ம

தேவராலே ஸ்திரீயாக ஸ்ருஷ்டிபண்ணப்பட்ட சிகண்டினியன்றோ? என்றார். பீஷ்மருடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுச் சிகண்டி கோப மூண்டு, இரண்டுகடையாய்நையும் நக்கிக்கொண்டு யுத்தநகத்தில் பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'மிக்கபுஜபலமுள்ளவரே! உம்மை ஷுத்திரியர்களுக்குப் பயத்தையுண்டுபண்ணுகிறவரென்றறிவேன்; ஜமதக்னி குமாரரானபாசுராமரோடு நீர் யுத்தஞ்செய்ததை நான் கேட்டிருக்கிறேன்; உம்முடைய திவ்யமானபிரபாவத்தைப் பலவாறு கேட்டிருக்கிறேன்; உம்முடையமகிமையை அறிந்திருந்தாலும் உம்மோடு நான் இப்போது யுத்தம்செய்யப்போகிறேன் நரோத்தமரே! பாண்டவர்களுக்கும் எனக்கும் பிரியத்தைச்செய்ய எண்ணி இப்பொழுது உம்மை யுத்தநகத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரியப்போகிறேன். உம்மை நிச்சயமாகக் கொல்லப்போகிறேன். உம்முடையமுன்னிலையில் ஸத்தியத்தின்மீது ஆணையிடுகிறேன். இப்படிப்பட்ட என்னுடையவாக்கியத்தைக்கேட்டு எதுசெய்யத்தக்கதோ அதை நீர் செய்யும். உமது இஷ்டப்படி யுத்தஞ்செய்தாலும்செய்யும். இல்லாவிட்டாலும் வேண்டாம். நீர் உயிரோடு என்னிடத்தினின்று தப்பிப்பிழைக்கப்போகிறதில்லை. பீஷ்மரே! யுத்தத்தில் ஜயம்பெறுபவரே! நீர் இவ்வுலகத்தை நன்றாகப் பார்த்துவிடும்' என்றுகூறினான். அந்தச்சிகண்டி பீஷ்மரைப் பார்த்து இவ்வாறு சொல்லியிட்டுப் பிறகு வாக்குக்களாகிற அம்புகளால் மிக்கதுன்பத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு படிந்தகணுக்களுள்ள ஐந்துபாணங்களாலே பீஷ்மரை அடித்தான். அந்தச்சிகண்டியினுடைய அவ்விதமானவார்த்தையைக்கேட்டு மகாரதனை அர்ஜுனன் (பீஷ்மரைக்கொல்வதற்கு) இதுதான்சமயமென்றெண்ணிச் சிகண்டியைப்பார்த்து, 'அம்புகளால் சத்துருக்களைஓடும்படிசெய்துகொண்டியான் உன்னைப் பின்தொடரப்போகிறேன், நீ மிகுந்தபரபரப்புடன் பயங்கரமானபாசுராமமுள்ள பீஷ்மரையெதிர்த்து விரைவாகச்செல். மஹாபலசாலிகளான கௌரவர்கள் யுத்தத்தில் உனக்குத்துன்பத்தை யுண்டுபண்ணுவதற்கு வல்லமைபுள்ளவர்களாகார்கள். சிறந்த புஜபலமுள்ளவனே! ஆதலால், இப்பொழுது முயற்சியுடன் பீஷ்மரை எதிர்த்துச்செல். யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக் கொல்லாமல்போனால் என்றோடு கூட நீ இவ்வுலகத்தில்வலிச்சின்றஜனங்களால் பரிகரிக்கத்தக்கவனாவாய். வீர! இந்த உத்தமமானயுத்தத்தில் நாம் பரிகரிக்கப்படத்தக்கவர்களாகாவண்ணம் யுத்தத்தில்முயற்சியைச்செய். பிதாமஹரை ஸம்ஹாரம்செய். ஒன்றுசேர்ந்து முயற்சிச்சின்றுவர்களும் மகாரதர்களுமான எல்லாக்கௌரவர்களையும் நான் தடுத்துப் போர்புரியப்போகிறேன். நீ பிதாமஹரை நாசம்செய். யான் துரோணரையும் துரோணயுத்திரரை

யும் இருபரையும் துரியோதனனையும் சித்திரஸேனனையும் விகர்ணனையும் லிந்த்ரராஜனுஜயத்ரதனையும் அவந்திதேசத்தரசர்களான வீந்தானுவிர்தர்களையும் காம்போஜதேசாதிபதியான ஸுதக்ஷிணனையும் சூரனாபகதத்தனையும் மகாபலசாலியானமாகதனையும் சூரனாபூரிஸ்ரவஸையும் ரிஸ்யசிருங்கபுத்திரனும் ராக்ஷஸனுமான அலம்புஸனையும் எல்லா மகாரதர்களுடனுங்கூடின் திரிகர்த்ததேசாதிபதியான சசர்மாவையும் கரையானது ஸமுத்திரக்ஷைத் தடுப்பதுபோலத் தடுக்கப்போகிறேன். ஒன்றுகூடி யுத்தம்செய்கின்றவர்களும் மகாபலராலிகளுமான எல்லாக்கொளரவர்களையும் யுத்தத்தில் யான் எதிர்ப்பேன். நீ பிதாமஹரை வதஞ்செய்' என்று தூண்டினான்" என்று கூறினான்.

நாற்றென்பதாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தோடர்கீசி.)

(பீஷ்மருக்கும் துரியோதனனுக்கும் ஸம்வாதமும் பீஷ்மநுய ய பரீக்ஷைத் தை வர்ணித்தலும்.)

திருதராஷ்டிரன், “யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பாஞ்சாலராஜ குமாரனாகிண்டி தர்மாத்மாவும் தீவ்ரமான விரததையுடையவரும் கங்காபுத்திரருமான பிதாமஹை எவ்வாறு எதிர்த்தான்? ஆயுதங்களைக் கையில்எடுத்தவர்களும் த்வரைப்படவேண்டியகாலத்தில் தவரையுடன்கூடியவர்களும் பகைவர்களைஜயி்க எண்ணங்கொண்டவர்களான எந்தமகாரதர்கள் பாண்டவஸேனையில் சிகண்டியைப் பாதுகாத்தார்கள்? மகாவீர்யமுடைய சந்தனுபுத்திரரான அந்தப் பீஷ்மர் அந்தப்பத்தாவதுதினத்தில் பாண்டவர்களோடும் ஸ்ருஞ்சயர்களோடும் எவ்வாறு போர்புரிந்தார்? ரணகளத்தில் சிகண்டியினால் பீஷ்மர்எதிர்க்கப்பட்டதை நான்பொறுக்கவிலலை. ஸஞ்சய! அந்தப்பீஷ்மருக்குத் தேர் ஓடியாமலிருந்ததா? பாணங்களைப் பிரயோகிக்கின்ற அவருடையவில் சிதறாமலிருந்ததா?” என்றுவினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான். “பரதரிற்சிறந்தவரே! படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் யுத்தத்தில் சத்துருக்களை ஹிம்விக்ந்துக்கொண்டு, ரணகளத்தில் போர்புரிகின்ற இந்தப்பீஷ்மருக்கு வில்லும் சிதறவில்லை; தேரும் ஓடிய வில்லை. அரசரே! யுத்தத்தின்பொருட்டுப் பிதாமஹைமுன்னிட்டுக் கொண்டு அநே கலக்ஷக்கணக்கான உமதுசேனையிலுள்ளமகாரதர்களும் யானைக்கூட்டங்களும் நன்குபழக்கப்பட்ட குதிரைகளும் (பாண்டவஸேனையை) எதிர்த்துச்சென்றன. குருகுலத்தில்பிறந்தவரே! யுத்தத்

தில் பகைவர்களை ஜயிக்கும் திறமையுள்ள அந்தப் பீஷ்மரும் பிரதிஜ்ஞை செய்த பிரகாரம் யுத்தத்தில் பாண்டவர்களுக்கு ஒழிவின்றி நாசத்தை உண்டுபண்ணினார். போர்புரிகின்றவரும் மிக்க வில்லாளியும் அம்புகளால் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றவருமான அந்தப் பீஷ்மரைப் பாஞ்சாலர்கள் பாண்டவர்களுடன் நாலாபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பாண்டுவுக்குழுத்தவரே! பத்தாவதுநாள்வந்தவுடன் அவ்விதமான சத்துருசேனையைக் கூர்மையான அம்புசுளாலே நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் சிதறியோடும்படி செய்கின்றவரும் மகிமைபொருந்திய வில்லையுடையவரும் பாசத்தைக்கையில்லகொண்டயமன் போன்றவருமான பீஷ்மரைப் பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் ஜயிப்பதற்குச் சத்தியற்றவர்களானார்கள். மகாராஜரே! பிறகு இரண்டுகைகளாலும் பாண்டவனைப் பிரயோசிக்கின்றவனும் ரக்தங்களாலும் மாம்ஸங்களாலும் ரணகளைத்தை அருவருச்சுத்தச்சகதாசுசெய்கின்றவனும் சததுருக்களாலே ஜயிக்கப்படாதவனுமான தனஞ்சயன் எல்லாநதிகர்களையும்பயமுறுத்திக்கொண்டு பீஷ்மருக்கருகில் வந்தான். பார்த்தன் விம்மப்போல உரக்கக்கூர்ஜித்தும் அடிக்கடி விலலிற்பூட்டியநாணகயிற்றை ஒலிக்கும்படி இழுத்தும் சரமாரிசனைப் பொழிந்துகொண்டு யுத்தகளத்தில் காலன்போல ஸஞ்சரித்தான். வேந்தரே! விம்மத்தினுடைய சப்தத்தைக்கேட்டு நிருகங்கள் பயந்து ஒவ்வதுபோல அந்த ஆர்ஜுனனுடைய சப்தத்தினாலே மிச்சநடுக்குற்றவர்களா உம்மைச் சேர்ந்தவர்கள் மிக்கபயங்கரமான அந்தயுத்தபங்கத்தினின்றி ஒடினார்கள். பிறகு துரியோதனன் பாண்டவன்வெலவதையும் உமதுஸேனை நாலாபக்கங்களிலும் பீடிச்சுப்படுவதையுங்கண்டு மிகுந்ததுன்பத்தையடைந்து பீஷ்மரைப்பார்த்து (பின்வருமாறு) வசனிக்கலானான்.

‘ஐயா! வெண்மையானகுதிரைகளுடன் கூடியவனும் நிருஷ்ணனைஸாரதியாகவுடையவனுமான இந்தப்பாண்டுநந்தனன் என்னைச் சேர்ந்தவர்களைவரையும் நெருப்பானது காட்டைஎரிப்பதுபோல எரிக்கிறான். யுத்தம்புரியும் வீரர்களுள் சிரேஷ்டரே! காங்கேயரே! பாண்டவனால் யுத்தத்தில் துரத்தியடிக்கப்பட்டு நமதுஸேனைகள் நாலாபக்கங்களிலும் ஒடுகின்றதைப் பாடும். சத்துருக்களைத்தாக்கும்படி செய்கின்றவரே! கானகத்தில் பசுக்கட்டங்களை இடையன் துரத்துவதுபோலவே நம்முடையஇந்தசேனையானது பாண்டவனால் துரத்தப்படுகிறது. தனஞ்சயனுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு ஆங்காங்கு ஒடுகின்ற என்னுடையசேனையை எவ்வதத்தினாலும் ஜயிக்க முடியாதபீமனும் ஒடும்படிசெய்கிறான். ஸாத்யகி சேகிதானன் மாத்ரீ

புத்திரர்களான நகுலஸஹதேவர்கள் மகாபராக்கிரமசாலியான அபி மன்யுஷுத்யஇவர்கள் என்னுடையபடையை ஒழிப்படிசெய்கிறார்கள். அவ்வாறே குரானுதிருஷ்டத்யும்னனும் ராக்ஷஸனுனகடோத்க்ஷ னும் மகாயுத்தத்தில் என்னுடையசேனையை விரைவாகஒழிப்படிசெய் கிறார்கள். பரதகுலத்திற்பிறந்தவரே! புருஷசிரேஷ்டரே! இந்தமகா ரதர்களனைவராலும் கொல்லப்படுகின்ற இந்தக்கௌரவஸனியத் திற்கு நிலைததுதிற்பதிலும் சண்டைசெய்வதிலும் தேவதைக்குச்சம மான பராக்கிரமமுள்ள உம்மைத்தவிரவேறுகதியிருப்பதாக நான்காண வில்லை. போதமானதிறமையுள்ளநீர் துன்பமடைந்தவர்களான நம்மு டையஸனிகர்களுக்குச் சீக்கிரம் ரக்ஷகராகவேண்டும்' என்றான். மகா ராஜரே! இவ்வாறுசொல்லியதைக்கேட்ட உம்முடையபிதாவும் சந் தனுபுத்திரருமானதேவவிரதர் ஒருமுகூர்த்தகாலம் ஆலோசித்துத் தம் மனத்தில் நிச்சயம்செய்துகொண்டு உமதுபுத்திரன் தேறுதலடையும் படியான சிலவார்த்தைகளைப் பின்வருமாறுகூறலானார்.

‘துரியோதன! அரசனே! நீ ஸாவதானமாகக்கேள். ¹ மகாபல சாலியே! ஒவ்வொருநாளும் மகாபலசாலிகளான பதினாயிரம் ஷுத் திரியர்களைக்கொன்றுவிட்டு நான் யுத்தத்தினின்றும்நீளவேன்’ என்று முன்பு நான் உன்னிடம்செய்த இந்தப்பிரதிஜ்ஞையானது முடிக்கப் பட்டுவிட்டது. பரதர்களில்சிறந்தவனே! என்னுடையசொல்லப்பட்டகார் யத்தை இவ்வாறு நான் செய்துமுடித்துவிட்டேன். இச்சமயத்திலும் என்பலத்திற்குத்தக்கபடி பெரியகாரியத்தைச் செய்யப்போகிறேன்; இப்போது நான், கொல்லப்பட்டு(ப் பூமியில்) படுக்கவாவதுபடுப் பேன்; அல்லது பாண்டவர்களைக்கொல்லவாவது கொல்வேன். இந்திர னுடன்கூடின அமரர்களாலும் மகாபலசாலிகளான பாண்டவர்கள் ஜயிக்கமுடியாதவர்கள். அவ்வாறிருக்க, சாகுந்தன்மையுடையஷுத்திரி யனாலே எவ்வாறு அவர்கள் ஜயிக்கத்தக்கவாகள்? புருஷசிரேஷ்டனே! யான் யுத்தமுனையில்பிராணனைவிட்டு எஜமானனுடையஅன்னத்தைப் புஜித்ததினால்ஏற்படுத்தப்பட்ட உன்கடனை இன்று தீர்த்துக்கொள் ளப்போகிறேன்’ என்றார். பரதசிரேஷ்டரே! எவ்விதத்தினாலும் ஜயிக்கமுடியாதவரானபீஷ்மர் இவ்வாறுசொல்லிவிட்டு ஷுத்திரியர் களை அம்புகளால்பிளந்துகொண்டு பாண்டவர்களுடையஸேனையை எதிர்த்தார். பரதசிரேஷ்டரே! சேனையின்மத்தியில்நிற்கின்றவரும் கோபங்கொண்டஸர்ப்பம்போன்றவரும் கங்காபுத்திரருமானபீஷ்ம ரைப் பாண்டவர்கள் எதிர்த்தார்கள். குருகுலத்திற்பிறந்தராஜரே!

¹ பொருந்தாமையால் அதிகபாடமான ஒரு ஈலோகம் விடப்பட்டது.

பத்தாம்நாளில் பீஷ்மர் தம்முடையசக்தியைவெளிப்படுத்திக்கொண்டு
 லக்ஷக்கணக்கானவீரர்களைக் கொன்றார். மேலும் பாஞ்சாலர்களுள்
 எவர்கள் மேன்மைபெற்றவர்களோ, ராஜபுத்திரர்களோ, மகாரதர்களோ
 அவர்களுடைய தேஜஸ்களை, சூரியன் கிரணங்களாலே ஜலத்தை
 இழுப்பதுபோல இழுத்தார். மகாராஜரே! புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்
 மர் வேசமுள்ளபதினாயிரம்யானைகளையும் லக்ஷம்குதிரைவீரர்களுடன்
 கூடினகுதிரைகளையும் இரண்டிலக்ஷக்கணக்கிலடங்கின நிறைந்தகா
 லாட்படைகளையுங்கொண்டு புகையற்றநெருப்புப்போல யுத்தத்தில்
 நன்றாகஜ்வலித்தார். உத்தராயணத்தைஅடைந்துதபிக்கச்செய்துநின்ற
 சூரியனைப்போல ஜ்வலிக்கின்றஅந்தப்பீஷ்மரைப் பாண்டவஸேனா
 வீரர்களுள்சிலர் பார்ப்பதற்கும் சத்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. சிறந்த
 வில்லாளியானபீஷ்மராலே துன்பமடையும்படி செய்க்கப்பட்டவர்
 களும் கோபமுள்ளவர்களுமான அந்தப்பாண்டவஸேனாவீரர்களும்
 மஹாரதர்களானஸ்ருஞ்சயர்சனும் கொல்வதன்பொருட்டுப் பீஷ்மரை
 எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். அனேகமகாவில்லாளிகளாலே (அம்புகளால்)
 சிதறஅடிக்கப்பட்டவரும் அவ்வாறுஹிம்ஸிக்கப்படுகின்றவருமான
 அந்தப்பீஷ்மர் மேகங்களால்சூழப்பட்டமலைபோலக் காணப்பட்டார்.
 உம்முடையபுத்திரர்களோ பெரியசேனையுடன்கூடின சங்காபுத்திர
 ரானபீஷ்மரை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துநின்றார்கள். பிறகு யுத்
 தம்நடந்தது.

நூற்றுப்பத்தாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தோடிக்சி.)

(அர்ஜுனனுக்கும் துர்ச்சாஸனனுக்கும் யுத்தம்.)

ராஜரே! அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில் பீஷ்மருடைய விக்ரமத்
 தைக்கண்டு சிகண்டியைப்பார்த்து, 'பிதாமகரை நீ எதிர்க்கவேண்டும்.
 அவரிடத்தினின்று இப்பொழுது நீ எவ்விதத்தாலும் பயப்படவேண்
 டாம். யான் கூர்மையான அம்புகளாலே உத்தமமானரதத்தினின்று
 பீஷ்மரைக் கிழேதள்ளப்போகிறேன்' என்றுகூறினான். பரதர்களிற்
 சிறந்தவரே! பார்த்தன்னிவ்வாறுசொல்ல, சிகண்டியானவன் பார்த்த
 னுடையவார்த்தையைக்கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்தான். ராஜரே! அவ்
 வாரே திருஷ்டத்யும்னனும் மகாரதனான அபிமன்யுவும் மகிழ்ச்சியு
 டன் பார்த்தனுடையவார்த்தையைக்கேட்டுப் பீஷ்மரை எதிர்த்தார்

கள். பிராயமுதிர்ந்தவர்களான விராடனும் துருபதனும் கவசம்பூண்
டவனுனகுந்திபோஜனும் உமதுபுத்திரன்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்
பொழுதே காங்கேயரை எதிர்த்தார்கள். ராஜரே! நகுலன் ஸஹ
தேவன் வீரமுடையவரானதர்மராஜர் ஆகிய இவர்களும் மற்மெல்
லாச்சைனியங்களும் பார்த்தனுடையவார்த்தையைக்கேட்டுக் காங்
கேயரை எதிர்த்துச்சென்றார்கள். ஒன்றுசேர்ந்த மகாரதர்களான
அவர்களை உம்மைச்சேர்ந்தபுத்தவீரர்கள் சக்திக்கும் உத்ஸாகத்திற்
கும் தக்கபடி எதிர்த்தார்கள். அந்தவிஷயத்தைச் சொல்லுகின்ற என்
னிடத்தினின்று கேளும். மகாராஜரே! சித்ரஸேனன் புத்தகளத்தில்
பீஷ்மரை எதிர்க்கக்கருதிச் செல்லுகின்றசேனதானைப் புலிக்குட்டிவிரு
ஷபத்தை எதிர்த்துச் செல்லுவதுபோல எதிர்த்துச்சென்றான். வேந்
தரே! கிருதவர்மா பரபரப்புள்ளவனும் புத்தத்தில் முயற்சியுள்ளவ
னும் பீஷ்மரின் பக்கத்தைக்குறித்து நெருங்கிவருகின்றவனுமான கிரு
ஷ்டத்யும்னனைத் தடுத்தான். காங்கேயரைக்கொல்வதில் நோக்கத்து
டன் அதிககோபமாகவருகின்றபீமஸேனனை ஸோமதத்தகுமாரன்
விரைவாகத்தடுத்தான். அவ்வாறே, சூரனும் அனேகபாணங்களை
இறைக்கின்றவனுமான நகுலனை விகர்ணன் பீஷ்மர் உயிர்வாழ்தலை
விரும்பித் தடுத்தான். ராஜரே! பீஷ்மருடையரத்தத்தைக்குறித்துச்
செல்லுகின்றஸஹதேவனை புத்தகளத்தில் சரத்வானுடையபுத்திர
ரானகிருபர் மிகுந்தகோபங்கொண்டு தடுத்தார். பலசாலியான துர்முக
னும் பீஷ்மரைக்கொல்லஎண்ணங்கொண்டவனும் குருரமானசெய்கை
யுடையவனும் மகாபலசாலியும் பீமஸேனகுமாரனுமான கடோதகசன்
என்கிறராக்ஷஸனை எதிர்த்தான். பாண்டவர்களுக்குப்பிரியத்தைச்
செய்யவேண்டுமென்கிறஎண்ணத்தினாலே பீஷ்மரைக்கொல்வதில் கிரு
ப்பமுற்றிருக்கிறவனும் புத்தத்தில்கோபங்கொண்டவனுமானஸாத்
யகியை ரிசயகிருங்கனுடையகுமாரனான அலம்புஸன் எதிர்த்தான்.
மகாராஜரே! பீஷ்மருடையரத்தத்தைக்குறித்துச் செல்லுகின்ற அபிமன்
யுவைக் காம்போஜதேசாதிபதியானஸூதக்ஷிணன் எதிர்த்தான். பார
தரே! வயதுசென்றவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்திருக்கிறவர்களும் சத்
துருக்களை அடிக்கும்வல்லமையுடையவர்களுமான விராடன் துருபதன்
இவ்விருவரையும் அஸ்வத்தாமா கோபங்கொண்டு தடுத்தான். புத்தத்
தில் முயற்சியுள்ளவரானபாரத்வாஜர் பீஷ்மரைக்கொல்லவேண்டுமென்
மெண்ணங்கொண்டவரும் பாண்டுபுத்திரர்களுள் மூத்தவருமான தர்ம
புத்திரரைத் தடுத்தார். மகாராஜரே! பீஷ்மரைக்கவர்ந்துகொள்ளக்
கருதிய சிகண்டியைமுன்னிட்டு புத்தத்தில் வேகமுடையவனும் பத்

துத்திக்குக்களையும் பிரகாசிக்கச் செய்து நின்றவனுமான அர்ஜுனனை மகா
வில்லாளியான துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் தடுத்தான். உம்மைச்சேர்ந்த
மற்றப்போர்வீரர்கள் பீஷ்மருக்குள் நிராகச்செல்லுகின்ற மகாரதர்க
ளான பாண்டவவீரர்களை யுத்தத்தில் தடுத்தார்கள். மகாரதனுன திரு
ஷ்டத்யும்னனோ பரபரப்புடன், 'இதோ குருநந்தனனுன அர்ஜுனன்
யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரை எதிர்த்துச் செல்லுகிறான். எதிர்த்தோடுங்
கள் ; பயப்படாதீர்கள். பீஷ்மர் உங்களை நாடமாட்டார். அர்ஜுனனை
யுத்தத்தில் எதிர்த்துப்போர்ப்புரிவதற்கு இந்திரனும் உத்ஸாஹமுடைய
வனாகான். வீரர்களே ! அங்ஙனமிருக்க, பலமற்றவரும் ஸ்வல்பமான
வாழ்நாட்களையுடையவருமான பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை எதிர்த்
துப்போர்ப்புரிவதற்குச் சந்தியுள்ளவராகாரென்பதில் ஸந்தேகம்
யாது?' என்று அடிக்கடி ஸைனியங்களை உரக்கக்கூவி அழைத்துக்
கொண்டு வேகமாகப் பீஷ்மர் ஒருவரையே எதிர்த்தோடினான். இவ்வா
றான ஸோபதியினுடையவார்த்தையைக்கேட்டுப் பாண்டவசேனையி
லுள்ள மகாரதர்கள் மிக்க உத்ஸாகத்துடன் காங்கேயருடைய ரதத்தை
எதிர்த்துச் சென்றார்கள். யுத்தத்தில் வருகின்ற அந்தப்பாண்டவவீர
ர்களை உம்மைச்சேர்ந்தபுருஷசிரேஷ்டர்கள் உத்ஸாகத்துடன், ஜலப்
பிரவாகங்களை மலைகள் தடுப்பதுபோலத் தடுத்தார்கள். மகாராஜரே !
மகாரதனுன துச்சாஸனன் பயத்தைவிட்டுப் பீஷ்மருடைய உயிரைப்
பாதுகாக்கவிருப்பமுள்ளவனாக அர்ஜுனனை அருகில் எதிர்த்துவந்
தான். அவ்வாறே மகாரதர்களும் சூரர்களுமான பாண்டவர்கள் காங்
கேயருடைய ரதத்தைக்குறித்தும் உமதுபுத்திரர்களை நோக்கியும் யுத்
தத்தில் எதிர்த்தோடிவந்தார்கள். ராஜரே ! பார்த்தன் துச்சாஸன
னுடைய ரதத்தைநாடி அதைத்தாண்டிச் செல்லாமலிருந்தானென்னும்
விசித்ரமான ஆச்சரியத்தை அவ்விடத்தில் கண்டோம். பொங்குத
லுற்ற மகாஸமுத்திரத்தைக் கரைதடுப்பதுபோலக் கோபங்கொண்
டிருக்கிற பாண்டவனை உமதுபுத்திரன் தடுத்தான். பாரதரே ! அவ்
விருவரும் ரதிகளுள் சிறந்தவர்கள். அவ்விருவரும் பரதவம்சத்தில்
பிறந்தவர்களுள் (பிறர்களால் எவ்விதத்திலும்) ஜயிக்கமுடியாதவர்கள்.
இருவரும் காந்தியினலும் தேஜஸினலும் சந்திரனுக்கும் சூரியனுக்கும்
ஒப்பானவர்கள். அதிகப்பரபரப்புள்ளவர்களும் ஒருவரை ஒருவர்கொல்
வதில் விருப்பமுள்ளவர்களுமான அவ்விருவரும் மகாயுத்தத்தில்,
முன்பு மயன் இந்திரன் இவர்களிருவரும் எதிர்த்ததுபோல எதிர்த்
தார்கள். மகாராஜரே ! துச்சாஸனன் யுத்தத்தில் கூர்மையான மூன்
றம்புகளாலே பாண்டவனையும் இருபது அம்புகளாலே வாஸுதேவ

ரையும் அடித்தான். பிறகு அர்ஜுனன், கிருஷ்ணர் பீடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு கோபங்கொண்டு துச்சாசனன்மீது யுத்தத்தில் நூறு நாராசங்களைப் பிரயோகித்தான். ராஜரே! தாகங்கொண்டஸர்ப்பங்கள் தடாகத்துத்தண்ணீரை அருந்துவதுபோல அந்நாராசங்கள் அவனதுகவசத்தையுடைத்து யுத்தத்தில் அவன் ரகத்தலைப்பாணஞ்செய்தன. பரதசிரேஷ்டரே! துச்சாசனன் கோபங்கொண்டு பதிந்தகணுக்களுள்ள இறகுசட்டின மூன்றுபாணங்களால் பார்த்தனை நெற்றியில் அடித்தான். மகாராஜரே! பாண்டவன் ரணகளத்தில் நெற்றியில்பாய்ந்திருக்கின்ற அந்தப்பாணங்களாலே நன்றகவளர்ந்திருக்கின்ற கொடுமுடிகளாலே மகாமேரு விளங்குவதுபோல விளங்கினான். வில்லாளியானஉம்முடையபுத்திரானுலே நன்றக அடிக்கப்பட்டவனும் மகாவில்லாளியுமான அந்தப்பார்த்தன் யுத்தரங்கத்தில் பூத்திருக்கின்ற பலாசவிருகம்போல விளங்கினான். பிறகு, பாண்டவன் கோபங்கொண்டு பர்வகாலத்தில் மிருந்தகோபங்கொண்ட ராகு பூர்ணசந்திரனைப் பீடிப்பதுபோலத் துச்சாசனனைப் பீடித்தான். ராஜரே! பலவானான அர்ஜுனனுலே பீடிக்கப்படுகின்ற உமதுபுத்திரன் பார்த்தனை யுத்தத்தில் சாணையில் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் கழுமிறதிகள் பூண்டவைகளுமான அம்புகளாலே அடித்தான். பிறகு பார்த்தன் மூன்றம்புகளாலே அவனுடையவில்லே அறுத்து ரகத்தையும் உடைத்துப் பிறகு கூர்மையுள்ளபாணங்களாலே உமதுபுத்திரனையுமடித்தான். அந்தத்துச்சாசனன் பீமனுக்கெதிரில் நின்றகொண்டு வேறுவில்லைக்கையிலெடுக்கு இருபத்தைத் துபாணங்களாலே அர்ஜுனனை இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும், அடித்தான். மகாராஜரே! சத்துருக்களைத் தடுக்கச்செய்தென்றபாண்டவன் அந்தத்துச்சாசனன்மீது கோபங்கொண்டு யமதண்டம்போன்றவைகளும் கோரூபமுள்ளவைகளுமான அனேகஅம்புகளைத் தொடுத்தான். முபந்தியுள்ளபார்த்தனுடைய அந்தப்பாணங்களை உம்முடையகுமாரன் தன்னைவந்து நாடுவதற்குள்ளாகவே வெட்டினான். அது ஆச்சரியம்போலிருந்தது. உம்முடையபுத்திரானுவன் கூர்மையுள்ளபாணங்களாலே பார்த்தனையடித்தான். பிறகு பார்த்தனும் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு பொற்கணுக்களுள்ளவைகளும், சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அம்புகளை வில்லில்பூட்டி (அவன்மீது) எய்தான். மகாராஜரே! பாரதரே! அன்னப்பறவைகள் தடாகத்தைஅடைந்து அதனைவிட்டகலாது வசிப்பதுபோல அந்தப்பாணங்கள் மிக்கவலிமையமைந்த அந்தத்துச்சாசனனுடையதேகத்திலேயே அமிழ்ந்தன. மகாபலசாலியானபாண்

டவனாலேபிடிக்கப்படுகின்ற உமதுபுத்திரன் புத்தரங்கத்தில் பார்த்தனை விட்டுவிட்டு விரைவாகப் பீஷ்மருடையரதத்தைக்குறித்தோடினான். ஆழ்ந்த ஆபத்ஸமுத்திரத்தில் மூழ்குகின்ற அந்தத்துச்சாசனனுக்குப் பீஷ்மர் அக்காலத்தில் திட்டிப்போலாபினர். ராஜரே! குரனும் பராக்கிரமசாலிபுமானஉம்முடைய துமாரன் பிறகு பிரஜைஞயை அடைந்து மறுபடியும் பார்த்தனை எதிர்த்தான். கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே புரந்தான் விருத்திராஸூனையினந்ததுபோல, துச்சாசனன் பார்த்தனைப் பிளந்தான். மிக்கபலமுள்ள சரீரத்தை யுடைய அர்ஜுனன் கொஞ்சமேனும் வருத்தமடையவில்லை.

ஹ்ருப்பதினோவது அத்யாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(திவந்துவயுத்தம்.)

கவசமணிந்தவனும் ரணகளத்தில் பீஷ்மரை நோக்கியே முயற்சிகின்றவனுமான ஸாத்யகியைப் பெரியவில்லைக்கையிற்கொண்ட அலம்புலன் புத்தத்தில் நடுத்தான். பரதகுலத்திற்கிறந்த ராஜரே! ஸாத்யகி மிகுந்த கோபம் கொண்டு மிகநகைத்து ஒன்பது பாணங்களாலே புத்தத்தில் ராக்ஷஸனை அடித்தான். ராஜரே! அவ்வாறே ராக்ஷஸனும் அதிக கோபங்கொண்டு சினிபின் குலத்தில்கிறந்த வீரர்களுள் உத்தமனான ஸாத்யகியை ஒன்பது பாணங்களால் அடித்தான். சினிபினது பெளத்திரனும் சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனுமான ஸாத்யகி அதிக கோபங்கொண்டு ராக்ஷஸன்மீது புத்தத்தில் பாணஸமூகத்தைப் பிரயோகித்தான். பிறகு ராக்ஷஸன் மிக்க பாகுபலமுள்ளவனும் உறுதியான பராக்கிரமத்தையுடையவனுமான ஸாத்யகியைக் கூர்மையுள்ள பாணங்களால் அடித்து விரிமநாதஞ்செய்தான். தேஜஸ்வியான ஸாத்யகி அப்பொழுது ராக்ஷஸனுல் புத்தத்தில் மிக அடிக்கப்பட்டுத் ததிரியத்தைக்கைப்பற்றி நகைத்து விரிமநாதத்தையும் செய்தான். பிறகு கோபங்கொண்டவனுனபகதத்தன் புத்தத்தில் வேணுகம்என்னும் ஆயுதங்களாலே மகாகஜத்தை அடிப்பதுபோலக் கூர்மையுள்ள பாணங்களாலே ஸாத்யகியை அடித்தான். அதிகர்களுள் உத்தமனான ஸாத்யகி புத்தத்தில் ராக்ஷஸனை விட்டுவிட்டுப் பிராக்ஜ்யோதிஷ் தேசத்தரசன் மீது கணுக்கள்படிந்த அம்புகளைத் தொடுத்தான். பிராக்ஜ்யோதிஷ் தேசாதிபதியும் மிகுந்த ஹஸ்தலாகவமுடையவன்போல ஹ்ருமுனையுள்ள

ஒருபல்லத்தினாலே அந்தஸாத்தியகியினுடையபெரியவில்லை அறுத் தான். சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனானஸாத்யகி பிறகு வேக முள்ளவேறுவில்லைக் கையிலெடுத்து யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட பகத்தனைக் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்தான். மகாவில்லாளி யான அந்தப்பசுதத்தன் மிகஅடிக்கப்பட்டு இரண்டுகடைவாய்களை யும் நக்கிக்கொண்டு, பொன்னாலும் வைரீயத்தினாலும் அலங்கரிக்கப் பட்டதும் இரும்பினுற்செய்ததும் உறுதியானதும் யமதண்டத்திற்கு ஒப்பானதும் கோரமானதுமான சக்திஆயுதத்தை மகாயுத்தத்தில் ஸாத்யகியின்மீதெறித்தான். அரசரே! அந்தப்பசுதத்தனுடைய பாரு பலத்தால் பிரயோகிக்கப்பட்டதும் விரைவாகத்தன்னைநோக்கிவருகின் றதுமான அந்தச்சக்திஆயுதத்தை ஸாத்யகி யுத்தத்தில் பாணங்களால் இரண்டாகத்துண்டாக்கினான். பிறகு அந்தச்சக்திஆயுதமானது ஒளி யைஇழந்த பெரிதானளிரங்குத்திரம்போல விரைவாகக்கீழேவிழுந்தது. அரசரே! உம்முடையகுமாரன் சக்தியாயுதம்நாசப்பண்ணப்பட்ட தைக்கண்டு பெரிதானதோர்க்கூட்டத்தான் ஸாத்யகியைத் தடுத்தான். அவ்வாறு சூழப்பட்டிருப்பவனும் விருஷ்ணிவீரர்களுள் மகாரதனு மானஸாத்யகியைக்கண்டு துரியோதனன் அதிககோபங்கொண்டு தன் தம்பியரனைவரையும்பார்த்து, 'கௌரவ்யர்களே! இந்தயுத்தகளத்தில் நம்முடைய பெரிதானதோர்க்கூட்டத்தினின்று ஸாத்யகி உயிரோடு திரும்பாவண்ணம் செய்யுங்கள். அவன் கொல்லப்பட்டால் பாண்ட வர்களுடையபெரும்படை கொல்லப்பட்டதென்றே யான் எண்ணு கிறேன்' என்றுகூறினான். மகாரதர்கள் அந்தத்துரியோதனனுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு, 'அவ்வாறேஆகட்டும்' என்றுஏற்றுக்கொண்டு யுத்தகளத்தில் பீஷ்மரைக்கொல்ல முயற்சிக்கின்றஸாத்யகியை எதிர்த் துச் சண்டைசெய்தார்கள். அப்பொழுது பீஷ்மரைக்கொல்லும்பொ ருட்டு முயற்சித்துவருகின்றஅபிமன்யுவைப் பலசாலியானகாம்போஜ ராஜன் யுத்தத்தில்தடுத்தான். ராஜரே! காம்போஜராஜன் பதிந்தகணுக்க ளுள்ள அம்புகளாலே அர்ஜுனகுமாரனையடித்து மறுபடியும் அறு பத்துநான்குபாணங்களாலே அவனையே அடித்தான். ஸுதக்ஷிணனோ பீஷ்மருடையஉயிரை(க் காக்க) விரும்பி யுத்தத்தில் மறுபடியும் அபி மன்யுவை ஐந்துபாணங்களால் அடித்து ஒன்பதுபாணங்களால் அவ னதுஸாரதியையும் அடித்தான். அவ்விருவரும் ஒருவரைஒருவர் எதிர்த்ததில் மிசவும்பெரிதான அந்தயுத்தம் நடந்தது. சத்துருக்களை அழிப்பவனானசிகண்டி கங்காபுத்திரரானபீஷ்மரைஎதிர்த்துவந்தபொ முது மகாரதர்களும் வயதுசென்றவர்களுமான விராடனும் துருபத

ஹும் பெரியசேனையைத்தடுத்துக்கொண்டு பரபரப்புடனே யுத்தரங்கத் தில் பீஷ்மரைக்குறித்தோடிவந்தார்கள். பாரதரே ! ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரான அஸ்வத்தாமா யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு (அவர்களை) எதிர்த்தார். பிறகு, அவ்விருவருக்கும் அஸ்வத்தாமாவுக்கும் யுத்தம் நடந்தது. பகைவர்களைத்தடுக்கச்செய்யவரே ! முயற்சிக்கின்றவரும் மகாவில்லாளியும் போரில் பிரகாசிக்கின்றவருமான துரோணபுத்திரரை விராடராஜன் பத்துப்பல்லங்களாலே அடித்தான். துருபதனும் அப்பொழுது கூர்மையான மூன்றுபாணங்களால் அவரை அடித்தான். குருபுத்திரரைஎதிர்த்து மகாபலசாலிகளான அவ்விருவரும் நன்றாக அடித்தார்கள். பிறகு அஸ்வத்தாமாவோ பீஷ்மரைக்குறித்து நன்றாக முயற்சிப்பென்ற குரர்களானவிராடன் துருபதன் இருவரையும் அனேக அம்புகளால் அடித்தான். யுத்தத்தில் அவ்விருவரும் அஸ்வத்தாமாவினுடைய கோரமான பாணங்களைத்தடுத்ததாகிய கிழவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான பெரியசெய்கையைக் கண்டோம். அவ்வாறுகவே சரத்வானுடைய குமாரரான கிபாசாரியர் எதிர்த்துவருகின்ற ஸஹதேவனை, வனத்தில் மதங்கொண்டயானை மற்ருருமதங்கொண்ட யானையை எதிர்த்துவருவதுபோல எதிர்த்து அருகில்வந்தார். யுத்தத்தில் குரரான கிருபர் மகாரதனுமாதரீபுத்திரனைப் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட எழுபதுபாணங்களாலே விரைவாக அடித்தார். மாதரீபுத்திரனே அம்புகளாலே அவருடைய வில்லை இரண்டாகத்துண்டாக்கினான். பிறகு, அறுக்கப்பட்ட வில்லையுடைய கிருபரை ஒன்பதுபாணங்களால் அவன் அடித்தான். அந்தக்கிருபர் யுத்தத்தில் பெரியகாரியத்துக்குச்சாதனமான லேறுவில்லைக்கைபிலெடுத்துக்கோபங்கொண்டு பீஷ்மருடைய உயிரைக் காப்பாற்றாண்ணி பிச்சு உத்ஸாஹித்துடன் கூர்மையுள்ள பத்துப்பாணங்களால் மாதரீபுத்திரனை மார்பிலடித்தான். மஹாராஜரே ! அவ்வாறே பாண்டவனும் கோபங்கொண்டு பீஷ்மரைக்கொல்லும்விருப்பத்தினால் கோபமுள்ள கிருபரை மார்பிலடித்தான். அவ்விருவருக்கும் கோரருபமுள்ளதும் பயங்கரமுமான யுத்தம் நடந்தது. சத்துருக்களைத்தடுக்கச்செய்கின்றவனும் கோபமுள்ளவனுமான விகர்ணன் யுத்தத்தில் மகாபலசாலியான பீஷ்மரைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு அறுபதுபாணங்களாலே நகுலனை அடித்தான். நகுலனும் புத்திசாலியும் உம்முடைய புத்திரனுமான விகர்ணனாலே மிகவும் அடிக்கப்பட்டு அவனை எழுபத்தேழுபாணங்களால் பிளந்தான். சத்துருக்களைத்தடுக்கச்செய்கின்றவர்களும் வீரர்களும் நரசிரேஷ்டர்களான அவ்விருவரும் பசுக்கொட்டிலில் இரண்டுகாளைகள் போலப் பீஷ்

மர்நிமித்தமாக ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக்கொண்டார்கள். பராக்கிரம சாலியான துர்முகன் பேரில் உம்முடைய சேனையை நாசம் செய்து கொண்டு ஸஞ்சரிக்கின்ற கடோதகசுனை வணிகத்தில் பீஷ்மருக்காக எதிர்த்தான். கடோதகசுனே கோபமுள்ளவனாகி யுத்தத்தில் பகை வர்களை வாட்டி மகன்மையுடைய துர்முகனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள ஓரம்பினால் மாரில் அடித்தான். வீரனு துர்முகன் உத்ஸாகத் துடன் கர்ஜித்துக்கொண்டு யுத்தமுனையில் கூர்மையுள்ள அறுபது அம்புகளாலே அவனை அடித்தான். அவ்வாறே பீஷ்மரின் வதத்தைக் கருதி வந்துகொண்டிருக்கின்ற ரதிகசிரேஷ்டனு எதிருஷ்டத்யும்னனை மகாரதனு நிருதவரமா எதிர்த்தான். அவன் திருஷ்டத்யும்னனை இரும்புமயமான ஐந்து பாணங்களுடனடித்து மறுபடியும் ஐம்பது பாணங் களால் விரைவாக அடித்து, 'நில், நில்' என்றும் சொன்னான். ராஜரே! மிக்கபாகுபலமுள்ள ஹார்த்திக்கியன் அந்தமகாரதனு பார்ஷதனை அடித்தான். பார்ஷதனும் தீட்டப்பட்டவைகளும் கூர்மையுள்ளவை களும் கழுகிறுகள் பூண்டவைகளும் லக்ஷ்யத்தில் நேராகத்தாக்குகின் றவைகளுமான ஒன்பது பாணங்களாலே அந்தஹார்த்திக்யனை அடித் தான். விருத்திரனு ம்மகேந்திரனு மாய விருவருக்கும் யுத்தம் நேர்ந்தது போலப் பீஷ்மர் நிமித்தமாக மஹாயுத்தத்தில் அவ்விருவருக்கும் ஒரு வரையொருவர் வெல்வதில் நோக்கமுள்ள போர் நடந்தது. மகாரதரான பீஷ்மரைக் குறித்து, அவ்வாறெதிர்த்துவருகின்ற பீமஸேனைப் பூரிஸ்ரவஸ் விரைவாக எதிர்த்து, 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னான். பிறகு ஸோமதத்தகுமாரன் மிக்ககூர்மையுள்ளதும் பொற்கணுக்களுள்ளது மான ஒரு நாராசத்தினாலே யுத்தத்தில் பீமனை நடுமார்பிலடித்தான். ராஜசிரேஷ்டரே! மார்பில்தைத்திருக்கின்ற அந்தநாராசத்தினாலே பிர தாபசாலியான பீமஸேனன், முற்காலத்தில் ஸுப்ரம்மணயருடைய சக்தியாயுத்தத்தினால் தைக்கப்பட்ட கிரௌஞ்சபர்வதம்போல விளங் கினான். சிற்பியினால் நன்றாகச் சாண்பிடிக்கப்பட்டிருக்கின்றவைகளும் சூரியன்போல் ஜ்வலிக்கின்றவைகளுமான அந்த அம்புகளை நாசிரேஷ் டர்களான அவ்விருவரும் கோபங்கொண்டு யுத்தகளத்தில் ஒருவர்மீ தொருவர் தொடுத்தனர். பீமன் பீஷ்மரைக்கொல்வதில் விருப்பங் கொண்டு மகாரதனு ஸௌமதத்தியை அடித்தான். அவ்வாறே ஸௌமதத்தியும் பீஷ்மருடைய விஜயத்தில் ஆசைகொண்டு பீமனை யடித்தான். அவ்விருவரும் செய்ததற்குப் பிரதிசெய்வதில் முயற்சி யுள்ளவர்களாகி யுத்தாங்கத்தில் போர்புரிந்தார்கள். பெரியஸேனையி னால் சூழப்பட்டவரும் பீஷ்மருக்கு எதிராகவருகின்றவரும் குந்திபுத் திரருமான யுதிஷ்டிரரைப் பாரதவாஜர் தடுத்தார். மேகத்தினிடிமுழக்

கத்திற்கு ஒப்பான துரோணருடையதேரினச் சப்தத்தைக்கேட்டுப் பிரபத்திரர்கள் நடுங்கினார்கள். ராஜரே! யுத்தரங்கத்தில் பாண்டுபுத்திரனுடையபெரியசேனையானது முயற்சியுள்ளதாயிருந்தும் துரோணரால் தடுக்கப்பட்டு அடியினின்று அடிபெயர்த்துவைத்து நகர்வதற்குக்கூடச் சக்தியற்றதாயிற்று. ஜனநாதரே! பீஷ்மரைக்குறித்துப் போர்புரிவதில் முயற்சியுடையவனும் அதிககோபமுள்ளவனுமான சேகிதானனை உமதுபுத்திரனுனசித்திரஸேனன் தடுத்தான். பாரதரே! பீஷ்மருக்காகக் கொடும்போர்புரிகிற சித்திரஸேனன் சேகிதானனை அதிகவல்லமையுடன் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். அவ்வாறே சேகிதானனும் சித்திரஸேனனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்தான். அவ்விருவருக்கும் அந்தஎதிர்ப்பில் மிக்க பெரியபோர் நடந்தது. பாரதரே! அந்த யுத்தகளத்தில் ஆர்ஜுனன் பலவாறுகத்தடுக்கப்பட்டும் உம்முடைய புதல்வனைப் புறங்காட்டியோடும்படி அடித்து உம்முடையசேனையையும் அடித்தான். பாரதரே! ‘இந்த ஆர்ஜுனன் நம்முடையபீஷ்மரை எவ்விதத்தாலாவது கொல்லாமலிருக்கவேண்டும்’ என்று நிச்சயித்துத் துச்சாஸனனும் அதிகவல்லமையுடன் பார்த்தனைத்தடுத்தான். பாரதரே! யுத்தத்தில் வதஞ்செய்யப்படுகின்ற உம்முடையபுத்திரனின் ஸேனையானது சிரேஷ்டர்களான ரதிகர்களாலே ஆங்காங்கு கலக்கப் பட்டது.

ஹற்றப்பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

பீஷ்மவதபர்வம். (தொடர்கீச்சு.)

(துரோணர் அஸ்வத்தாமாவுக்குத் துர்நிமித்தங்களைக்காட்டிப் போருக்குச்செல்லக் கட்டளையிட்டது.)

பிறகு, வீர்யமுடையவரும் பெரியவில்லைக்கையிற்பிடித்தவரும் மதயானையைப்போன்ற வலிமையுடையவரும் மிக்கபலசாலியும் சுபாசுபஸூசகங்களான சகுனபலன்களையறிந்தவரும் பராக்கிரமசாலியும் நரசிரேஷ்டருமானதுரோணர் மதங்கொண்டயானைகளைக்கூடத் தடுக்குந்திறமையுள்ள பெரியவில்லைக் கையிலெடுத்து நானொலியிடும்படி செய்துகொண்டும் பாண்டவர்களுடையசேனையை ஓடும்படிசெய்து கொண்டும் அச்சேனையில்பிரவேசித்து நான்குபுறங்களிலும் நோர் துள்ள துர்நிமித்தங்களைக்கண்டு சத்துருஸனையங்களைத் தடுக்கும்படிசெய்கின்ற தம்புத்திரரான அஸ்வத்தாமாவைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு வசனிக்கலானார்.

துரோணர், 'அப்பா ! மகாபலசாலியானபார்த்தன் பீஷ்மரைக் கொல்லவேண்டுமென்று அதிகமுயற்சியையுத்தத்தில்செய்யும்நாள் இதுவே. எனது அம்புகள் மேல்நோக்குகின்றன. வில்லுதுடிக்கிறதுபோலிருக்கிறது. 'அஸ்திரங்கள் என்கட்டளைக்குக்கீழ்ப்படிய விரும்பவில்லை. என்மனம் குரூரமாயிருக்கிறது. பிருகங்களும் பக்ஷிகளும் ஓயாமல் திக்குக்களில் பயங்கரமாகக் கத்துகின்றன. பாக்ருவத்தில்பிறந்த வீரர்களுடையஸேனையிருக்குமிடத்தில் கழுதகள் தாழ்ந்துபறந்து உட்காருகின்றன. சூரியன் ஒளிபிழந்தவன்போலக் காணப்படுகிறான். திக்குக்கள் நான்குபக்கங்களிலும் சிவந்திருக்கின்றன. பூமி அலறுகிறது; துன்பமடைகிறது; நான்குபக்கங்களிலும் நடுங்குகிறதுபோலிருக்கின்றது. 'கங்கங்களும் க்ருத்ரங்களும் கொக்குகளும் அடிக்கடி கத்துகின்றன. அமங்கலகரமானவைகளும் கொடிய உருவமுள்ளவைகளுமான நரிகள் ஊளையிட்டுக்கொண்டு மிகுந்தபயத்தைஉணர்த்துகின்றன. பெரியஉற்கையானது சூரியமண்டலத்தின் மத்தியத்தினின்று கீழேவிழ்ந்தது. கவந்தத் துண்கூடின 'பரிகமானது சூரியனைச் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. அவ்வாறே கோரமான பரிவேஷமானது அரசர்களுடையதேகங்களுக்கு நாசமண்டாகக் கூடிய கோரமானபயத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு சந்திரசூரியமண்டலங்களைச்சுற்றித் தோன்றியுள்ளது. குரூராஜனுடைய தேவாலயங்களிலுள்ளதேவதைகள் நடுங்குகின்றன; சிரிக்கின்றன; கூத்தாடுகின்றன; அழுகின்றன. ஜ்யோதிர்க்நரகங்கள் தூர்லக்ஷணங்களுடன் கூடின சூரியனை இடமாகச்சுற்றுகின்றன. 'பக்ஷாணுசந்திரனும் தலைகீழாக உதயமாகிறது. அரசர்களுடையசரீரங்களைக் காந்திகளையிழந்த லையாகவுங்காண்கிறேன். தார்த்தராஷ்டிரனுடையஸைனியங்களில் கவசமணிந்தவீரர்கள் பிரகாசிக்கவில்லை. இரண்டுஸைனியங்களுக்கும் நாலுபக்கங்களிலும் பெரியபாஞ்சஜன்யத்தின்ஒலியும் காண்டவத்தின்ஒலியும் கேட்கப்படுகின்றன. அர்ஜுனன் யுத்தத்தில் நிச்சயமாகச் சிறந்தஅஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்து மற்றயுத்தவீரர்களை விலக்கிக்கொண்டு பீஷ்மரை எதிர்க்கப்போகிறான். தோள்வலியுள்ளவனே ! பீஷ்மர் அர்ஜுனன்இருவருக்கும் நோக்கூடிய மகாயுத்தத்தைநினைத்து மயிர்க்கால்கள் சிலிர்த்துக்கின்றன. என்மனம் வாட்டமடைகிறதுபோலிருக்கிறது. இச்சமயத்தில் பார்த்தன் வஞ்சனையில்

¹ 'அஸ்திரங்கள் ஞாபகத்திற்குவரவில்லை' என்றும் கொள்ளலாம்.

² கழுதின்வகைகள்.

³ சூரியனைச்சுற்றிஇருக்கும் ஒருவட்டமான ரேகை.

⁴ ஒளியுள்ளவன் - ஸ்ரீயுள்ளவன்.

வல்லவனும் பாவபுத்தியுள்ளவனுமான சிகண்டியை யுத்தத்தில் முன்னிட்டுக்கொண்டு பீஷ்மரின் முன்னிலையில் யுத்தபூமியைநாடிவிட்டான். முன்பே பீஷ்மர், 'நான் சிகண்டியைக் கொல்லமாட்டேன். ஏனெனில், பிரம்மதேவரால் இவன் ஸ்திரீயாகப் பிறப்பிக்கப்பட்டவன். பிறகு தெய்வச்செயலால் மீண்டும் புருஷனுடன்' என்று உரைத்திருக்கிறார். மகாபலசாஸிபானசிகண்டியானவன் பீஷ்மரால் மதிக்கப்படாத கொடியுள்ளவன். அமங்களஸ்வரூபியான அவன்மீது பீஷ்மர் (ஆயுதமெடுத்து) அடிக்கமாட்டார். இதனை ஆலோசித்தின்ற என்னுடைய அறிவானது மிகவும் தளர்ச்சியடைகிறது. பார்த்தனும் போரில் முயற்சிகொண்டு கௌரவர்களுள்பெரியவரான பீஷ்மரைக்குறித்து அருகில்வந்துவிட்டான். யுகிஷ்டிரருடைய குரோதமும் அர்ஜுனனோடு யுத்தத்திற்காகப் பீஷ்மர் எதிர்த்திருப்பதும் என்னுடைய அஸ்திரபர்யோகஆரம்பமும் நிச்சயமாகவே பிரஜைகளுக்கு அமங்களகரமானவை. பாண்டவன் மனவுறுதியுள்ளவன்; சிலாக்கியமான பலமுடையவன்; சூரன்; அஸ்திரங்களை நன்கு கற்றறிந்தவன்; அஸாத் தியமான விக்கிரமமுள்ளவன்; வெகுதூரத்திலிருந்தே லக்ஷ்யத்தை அடிக்கும் ஸ்வபாவமுடையவன்; திடமானபாணங்கையுடையவன்; நிமித்தங்கையறிந்தவன்; யுத்தத்தில் இந்திரனுடன்கூடின தேவர்களாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன்; சிறந்தபலசாஸி; புத்திமான்; சிலேசங்களை ஸஹிக்கும்கிறமைபுள்ளவன்; யுத்தம்செய்யும்வீரர்களுள் உத்தமன்; எப்பொழுதும் யுத்தத்தில் விஜயமடைகிறவன்; பயங்கரமான அஸ்திரங்கையுடையவன். விரதம்தவறுக்கவனே! யுத்தத்தில் பகைவர்களை எதிர்த்துவருகின்றவனும் பயங்கரமான அஸ்திரங்கையுடையவனுமான அர்ஜுனனை நீ கண்டு அவன்வரும்வழியைவிட்டுவிட யுத்தத்துக்குச்செல். மகாகோரமானயுத்தத்தில் இப்பொழுதுநோர் துள்ள பெரிதானஇந்தக்கஷ்டத்தைப்பார். மிக்ககோபங்கொண்ட அர்ஜுனனாலே பொன்னால் சித்ரவேலைசெய்யப்பட்டவைகளும் மகிமை பொருந்தியவைகளும் மங்களகரமானவைகளுமான சூரர்களுடைய கவசங்கள் கணுக்கள்படிந்த பாணங்களால் பிளக்கப்படுகின்றன. த்வஜங்களுடையதுனிகளும் தோமரங்களும் விற்களும் வெட்டப்படுகின்றன. மேலும் பளபளப்புள்ளவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமானசட்டிகளும் பொன்னால்மிகவிளங்குகின்ற சக்திகளும் யானைகளினுடையகொடிகளும் நாசம்பண்ணப்படுகின்றன. புத்திர! வேலைக்காரர்கள் பிராணன்களைக்காப்பாற்றுவதற்கு இதுஸமயமன்று. ஸ்வர்க்கத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு புகழ்ச்சியின்பொருட்டும் ஜயத்தின் பொருட்டும்செல். இந்த அர்ஜுனன், தேர்களும் யானைகளும் குதி

ரைகளுமாகிறீர்ச்சமுலுள்ளதும், மகாநோரமானதும், எவ்விதத்தாலும் தாண்டமுடியாததுமான யுகக்கதியை ஒருகேரின் உதவிபினால் தாண்டுநீருன். யுதிஷ்டிரானிடத்திலேயே பிராமமணபிரீதியும் இந்திரிய நிகரகமும் கொடைபும கவமும் மகிமைகங்கியநடக்கையும் காணப்படுகின்றன. அஜாணனையும் பலவானைமீமஸேனனையும் மாநீர்புதராசனான கதலஸஹைகவாகனையும் உடனிறந்தகவாகராக்கொண்டவனும் விருஷ்ணி கலகதிலத்தோன்றின வாஸுதேவரை நிலைத்தநாத ராகவுடையவனும் தவக்கினால் பந்ததமானதேதமாவது னுமான அந்தகதாமபுகதிர னுடைய நிக்ககதிஸூலஉண்டானது உபமானது தாபபுத்தியுள்ளது யோகன னுடைய மீசையை எரித்தது. இதோ பாராதகன் வாஸுதேவரை ஆதர மாக்கொண்டு தார்த்தகாஷ்டிர னுடையமேஸேனை சாணைததையும் எல்லாபபக்தர்களிலும் பிராப்திவருகக் காணப்படுகிறான் பேரலைகளுள்ள மிகப்பெரிய கடலானது திங்கிலத்தினால் கலரகப்படுவதுபோல இரககநோரவஸைனியம் இதோ கிரீடியினால் கலசப்படுவதா சாணப்படுகிறது. கூசுபத்தங்களும், கிலகிலாசத்தங்களும் ஸேனாழகதில் மீசடரப்படுகின்றன. நீ பாருசால் புத்திரனை குறித்துச் சொல். நான் யுதிஷ்டிரனைக்குறித்துச் சொல்லப் போகிறேன். நாரபுறங்ங்ளிலும் இருநீ அநிரகாநாலே குழப்பப்பட்டதும் நகிக்டலம் மான் தமான அவாஸுதேவஸுநாளகாமபுகதிர னுடையவ்யூதமகதியானது ஒருவர னும் காடமுடியாதது. ஸாத்யசி, அபிமன்யு, திருஷ்டக்யமன்ன. திருமோகான், கதலஸஹைகவாகன ஆகிய அவர்கள் பிரஜைகளுக்காக தாபபுத்திரனைப்பாதுகாத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருஷ்ணன் லோக கந்தகதிர முடையவ னும் பெரியஸாலவிருக்டமேபோல உன்னதமாபி நுக்நிறவ னுமான இரத்ததருஷ்டக்யமன்ன இரண்டாவது அஜாணனப்போல ஸேனா முகத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறான் பெரியவிவலகலாபிடுவதது உத்தமமான அஸ்திரங்களைப்பூட்டி கருஷ்டக்யமனைக்குறித்துச் சொல் அரசனையும் விருகோதரனையும் எதிர்த்து நீ சண்டைசெய்வாயா எவன் தான் பிரியனானதன் புதலவன் அமீகவாஷ்டாலமஜீவித்திருக்க விரும்ப மாட்டான? ஆபிரினும் என் கூசுநிரியதாமததை நன்றாய்பார்த்து உணை ஏவுகிறேன் ஐயமன் ' யுதகங்களில் யமனுக்குப் வருணனுக்கும் ஸமானரான இரதபரீஷ்மா மஹாயுத்தத்தில் இதோ பாண்டவர்களுடைய பெருஞ்சேனையை எதிர்த்து' என்றுகூறினா. மஹாராஜரே' பிரதாபசாலியான தமோண தம்புத்திரரை பார்த்து இவ்வாறு கட டனையிட்டு அமமஹாயுத்தத்தில் தாமராஜ நடன போர்புரித்தா.

ஊற்றுப்பதின்கூறாவது அந்நாயம்.

பீ ஷ ம வ த ப ர வ ம். (கோடீகீச.)

(பீமஸேனனது பாசீகாமவருணனை.)

அரசரே! பகதத்தன், கிருபர், சல்யன், கிருதவர்மா, அவந்தி தேசராஜர்களான விந்தா னுவிந்தர்கள், விந்துதேசாதிபதியானஜயத்ர தன், சித்ரஸேனன், விகர்ணன், மெளவனமுள்ளவனுன துர்மர்ஷணன் ஆகிய உம்மைச்சேர்த்தவர்களான இந்தப்பத்துபுத்தவீரர்கள் பற்பல தேசங்களினின்றவந்திருக்கின்ற பெரியஸேனையுடன் புத்தத்தில் பீஷம ருக்கு மிக்ககீர்த்தியைவிரும்பிப் பீமஸேனனுடன் போர்புரிந்தனர். சல்யனோ பீமஸேனனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்தான். கிருதவர் மாவும் கிருபரும் முன்றுபாணங்களாலும் ஒன்பதுபாணங்களாலும் பீமனையடித்தார்கள். சித்ரஸேனனும் விகர்ணனும் பகதத்தனும் பீம ஸேனனைப் பப்பத்துப்பாணங்களால் அடித்தார்கள். ஸைந்தவன் பீம ஸேனனை முன்றுபாணங்களால் அடித்தான்; அவந்திதேசாதிபதி களானவிந்தா னுவிந்தர்கள் முவைந்துபாணங்களால் அடித்தார்கள். துர் மர்ஷணனோ கூர்மையுள்ளகிருபதுபாணங்களால் பாண்டவனை அடித் தான். மகாராஜரே! வீரனும் சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனு மான அந்தப்பாண்டவன் தனித்தனிபாகப்பிரகாசிக்கின்றவர்களும் எல்லாவுலகங்களிலு முள்ளவீரர்களைக்காட்டிலும்உத்தமர்களும் மகா ரதர்களுமான அந்தக்கொளவர்களனைவரையும் புத்தத்தில் அடித்தான். பாரதரே! பீமன் சல்யனை ஏழுபாணங்களாலும் கிருதவர்மாவை எட் டிப்பாணங்களாலும் அடித்துப் பின் கிருபருடைய அம்புடன்கூடின வில்லை நடுவில் துண்டாக்கினான்; பிறகு அறுக்கப்பட்டவில்லையுடைய இந்தக்கிருபரை மறுபடியும் ஏழுபாணங்களால் அடித்தான்; அவ்வாறே விந்தனையும் அனுவிந்தனையும் மும்முன்றுபாணங்களால் அடித்தான்; துர்மர்ஷணனையும் சித்திரஸேனனையும் முறையேஇருபதுபாணங்களா லும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித்தான்; விகர்ணனையும் ஜயத்ரானையும் முறையேபத்துப்பாணங்களாலும் ஐந்துபாணங்களாலும் அடித் தான். பீமன் மறுபடியும் ஸைந்தவனை முன்றுபாணங்களால் அடித்து மகிழ்ச்சியோடு சுற்றித்தான். ரதிகர்களுள்உத்தமரானகௌதமர் பிறகு வேறுவில்லைக்கையிலெடுத்துப் பரபரப்புடன் கூர்மையுள்ளபத்துப்பா ணங்களால் பீமனை அடித்தார். மகாராஜரே! வேணுகம்என்கிறஆயு தங்களால் பெரியயானை அடிக்கப்படுவதுபோலப் பத்துப்பாணங்களால் அடிக்கப்பட்ட பிரதாபசாலியானபீமன் பிறகு கோபங்கொண்டு யுத்

தத்தில் அனேகபாணங்களால் கிருபரையடித்தான். காலனுக்கும் அந் தகனுக்கும் ஒப்பானகாந்தியுள்ள பீமஸேனன் அவ்விதமாகவே ஸைந் தவனுடையகுதிரைகளையும் அவனதுஸாரதியையும் மூன்றுபாணங் களால் அடித்து யமலோகத்திற்கு அனுப்பினான். மகாரதனுனைஸந்த வன் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டதாகத்தினின்று விரைவாகச்சுதித்துப் பீமஸேனன்மீது கூர்மையுள்ளபாணங்களைப் பிரயோகம்செய்தான். பீமன் மிக்கபலசாலியானஸைந்தவனுடையவில்லை இரண்டுபல்லங்க ளாலே நடுவில்துண்டாக்கினான். வேந்தரே! அறுக்கப்பட்டவில்லை யுடையவனும் ரதத்தையிழந்தவனும் குதிரைகள் கொல்லப்பட்டவ னும் ஸாரதியை இழந்தவனுமான அந்தஜயத்ரதன் விரைவாகச் சித்ர ஸேனன துரத்தின்மீதேறினான். அந்தயுத்தத்தில் பாண்டவன் அத் யாச்சரியகரமானகாரியத்தைச் செய்தான். பீமன் எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே மகாரதர்சனைப் பாணங்களால் அடித்தும் தடுத்தும் ஸைந்தவனை ரதத்தையிழந்தவனாகச்செய்தான். அப்பொழுது சல்யன் பீமஸேனனுடைய வீரச்செய்கையைப்பொறு மல் சிற்பியினுலேநன்றாகச்சாண்பிடிக்கப்பட்டவையளும் மிக்ககூர்மை யுள்ளவையளுமான அம்புகளை வில்லிற்பூட்டி யுத்தத்தில் பீமனையடித் தான்; 'நில்; நில்' என்றும் சொன்னான். சத்துருக்களைத்தண்டிக்குந்திற மையுள்ளவர்களான கிருபர், கிருதவர்மா, வீர்யசாலியானபகதத்தன், அவந்திதேசத்தரசர்களான விர்தானுவிர்தர்சன், சித்ரஸேனன், துர்மர் ஷணன், விகர்ணன், வீரியசாலியானவிந்தராஜன் இவர்கள் சல்யனைக் காக்கும்பொருட்டுப் பீமனை விரைவாக அடித்தார்கள். அந்தப்பீமனும் அவர்களை ஐவைந்துபாணங்களாலடித்துச் சல்யனை எழுபதுபாணங்க ளாலும் மறுபடியும் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்தான். சல்யன் அந் தப்பீமனை ஒன்பதுபாணங்களால் அடித்து மறுபடியும் ஐந்துபாணங்க ளால் அடித்து அவனுடையஸாரதியைப் பல்லத்தினுலே மர்மஸ்தானத் தில் திடமாக அடித்தான். பிரதாபசாலியானபீமஸேனன், விசோகன் (பாணங்களால்) பிளக்கப்பட்டிருப்பதைக்கண்டு மத்திராஜனுடைய இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் மூன்றுபாணங்களைப் பிரயோகித் தான். அவ்வாறே மற்றப்பெரியவில்லாளிகளையும் மும்மூன்றுபாணங் களாலடித்து வம்மம்மபோலக் கர்ஜித்தான். யுத்தத்திற்முயற்சியுடைய வர்களும் மகாவில்லாளிகளுமான அந்தக்களாவவீரர்கள் யுத்தத்தில் ஸமர்த்தனைபாண்டவனை முனைமழுங்காதமும்மூன்றுபாணங்களாலே மர்மஸ்தானங்களில் நன்றாக அடித்தார்கள். சிறந்தவில்லாளியான அந் தப்பீமஸேனன் நன்றாக அடிக்கப்பட்டும் வர்ஷிக்கின்றமேகங்களால் (விடப்பட்ட) ஜலதாரைகளாலே மலையானது துன்பமுறுததுபோலத்

தன்பழுவில்லை. அரசரே! பாண்டவர்களுள்மகாரதனும் மிக்க கீர்த்தியுள்ளவனுமானபீமஸேனன் கோபமீறி மத்ராஜனை மூன்று பாணங்களாலும் கிருபலா ஒன்பதுபாணங்களாலும் நான்குபக்கங்களிலும் மிகுதியாக அடித்துப் பிராக்ஜயோதிஷ்டேசத்தரசனை நூறு பாணங்களால் யுத்தத்தில் அடித்தான்; பிறகு அதிசுஹஸ்தலாகவமுள்ளவன்போல் மகாபலசாலியானகிருதவர்மாவின்னுடைய அம்புடன் கூடியவனில்லை மிக்ககூர்மையுள்ளகூடூர்பரத்தினுலே அறுத்தான். பகைவர்களை வாட்டுகிறவனுனகிருதவர்மா அப்படிப்பட்டவெறுவில்லைக்கையிலெடுத்து விடுகோதானே இரண்டுபுருவங்களினிடையில் நாராசத்தால் அடித்தான். பீமனோ யுத்தத்தில் சல்யனைஒன்பதுபாணங்களால்அடித்துப் பகைத்தனைமூன்றுபாணங்களாலும் கிருதவர்மாவை எட்டுப்பாணங்களாலும் சௌதமர்முதலானாதிகர்களை இரண்டிரண்டு பாணங்களாலும் அடித்தான். அவர்களும் அந்தப்பீமானே யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ளபாணங்களால் அடித்தார்கள். மகாரதர்களால் எல்லாஆயுதங்களாலும் அவ்வாறுபீடிக்கப்பட்டும் அந்தப்பீமன் துன்பமற்றவனாக ஸமானர்களான அவர்களைத் துரும்புபோல எண்ணிஸஞ்சரித்தான். ரதிகர்களுள்சிரேஷ்டர்களான அந்தவீரர்களும் மனக்கவலையற்றவர்களாகப் பீமன்மீது நூறுநூறுகவும் ஆயிரமாயிரமாகவும் கூர்மையுள்ள பாணங்களைப் பிரயோகம்செய்தார்கள். அறிவிற்சிறந்தவரே! மகாரதனும் வீரனுமானபகைத்தன் மிக்கவொழுள்ளதும் பொற்காம்புள்ளதுமான சக்தியாயுதத்தை அந்தப்பீமன்மீது யுத்தத்தில் பிரயோகித்தான். மகாபாகுபலமுள்ளவைஸந்தவன் தோமரத்தையும் பட்டஸத்தையும் பீமன்மீது பிரயோகித்தான். அரசரே! யுத்தத்தில் கிருபரும் சல்யனும் முறையே சதக்னியையும் ஒருபாணத்தையும் பீமன்மீது பிரயோகித்தார்கள். பிறகு மற்றச்சிறந்தவில்லாளிகள் பீமஸேனைக்குறித்துப் பராக்கமத்தினால் ஐந்துஐந்துபாணங்களைப் பிரயோகித்தார்கள். வாயுபுத்திரானபீமன் தோமரத்தை கூடூர்பரத்தினால் இரண்டாகவெட்டினான். பட்டஸத்தை மூன்றுபாணங்களாலே எள்ளுச்செடியின் அடிக்கட்டையெவெட்டியெறிவதுபோல் வெட்டியெறிந்தான். மகாரதனை அந்தப்பீமன் கழுநீருகுகள் சுட்டப்பெற்ற ஒன்பதுபாணங்களாலே சதக்னியைத்துண்டித்து மத்ராஜன்தொடுத்த பாணத்தையுமறுத்து யுத்தத்தில்பகைத்தன்விடுத்த சக்தியையும் விரைவாக அறுத்தான். யுத்தத்தில்புகழ்ச்சிபெற்றபீமஸேனனும் சோமானமற்றப் பாணங்களைக் கணுக்கள்பதிவாயுள்ள அம்புகளாலே ஒவ்வொன்றையும் மும்மூன்றாகத் துண்டாக்கினான். பிறகு சிறந்தவில்லாளிகளான அவர்கள் அனைவரையும் மும்மூன்றுபாணங்களால் அடித்தான். பிறகு அம்

மகாயுத்தம் நடக்கையில் அர்ஜுனன் மகாரதனும் யுத்தத்தில் சத்தருக் களை நாசம் செய்கின்றவனும் அம்புகளால் போர்புரிகின்றவனுமான பீம ணைக்கண்டு ரதத்தோடு அந்த யுத்தாங்கத்துக்கு வந்தான். அந்த யுத்த களத்தில் ஒன்று கூடியவர்களும் மகாபலசாலிகளுமான அந்தப்பாண் டவர்களிருவரையுங்கண்டு உம்மைச்சேர்ந்தபுருஷசிரேஷ்டர்கள் ஜயத் தில் ஆசைவைக்கவில்லை. பாரதரே! பிறகு, பீஷ்மரைக்கொல்லவிரும் பிய அர்ஜுனன் சிசுண்டியை முன்னிட்டுக்கொண்டு ரணகளத்தில் மகா ரதர்களோடு போர்புரிந்து பீமனை அடைந்து உம்மைச்சேர்ந்தபத்து வீரர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தான். வேந்தரே! ரணகளத்தில் பீமனை எதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு தின்றவர்களை அர்ஜுனன் பீமனுக் குப் பிரியத்தைச் செய்யக்கருதி அயுத்தான். பிறகு துரியோதனராஜன் சுசர்மாவைப்பார்த்து, 'நீ ஸௌஸ்திகங்களாலே எல்லாப்பக்கங்களி லும்குழப்பெற்று அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் கொல்வதென்பொ ருட்டு விரைவாகச்செல். பாண்டுபுத்திரர்களான இந்த அர்ஜுனனையும் பீமனையும் கொல்' என்று தூண்டினான். துரியோதனனுடைய அந்த வார்த்தையைக்கேட்டு, நிகர்த்ததேசத்திற்கும் பிரஸ்தலதேசத்திற் குந்தலையனுசுசர்மா வில்லாளிகளான பீமாஜுனர்களைக்குறித்து யுத் தத்தில் எதிர்த்து விரைவாக ஓடி அநேக ஆயிரம் ரதங்களால் நாற் புறங்களிலும் அவர்களைச் சூழ்ந்துகொண்டான் பிறகு அர்ஜுன னுக்குப் பகைவர்களுடன் பெரும்போர் நடந்தது.

நூற்றப்பதினான்காவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பீமாஜுனர்களுடைய பாக்கிரமவரணனை.)

அரசரே! அர்ஜுனனோ யுத்தத்தில் முயற்சியுடையவனும் மகா ரதனுமான சல்யனைப் படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால்¹ மூடினான். ராஜேந்திரரே! அர்ஜுனன் ஸுசர்மாவையும் கிருபரையும் மும்முன்று பாணங்களால் அடித்தான். பிராகஜ்யோதிஷதேசத்தரசன், விரதூரா ஜனாஜயதரதன், சித்ரஸேனன், விகர்ணன், கிருதவர்மா, துர்மர்ஷ ணன், மகாரதர்களான அபநதிதேசத்துவீரர்கள் ஆகிய இவர்கள் ஒவ் வொருவரையும் கழுபிறகுகள்கட்டின மும்முன்று பாணங்களால் யுத்தத் தில் அடித்தான். பாரதரே! சித்திரஸேனனது ரதத்தில் வீற்றிருப்ப

¹ 'ஸமரே' என்பது விடப்பட்டது.

வனும் அதிரதனுமானஜயத்தரதன் அம்புகளாலே பாண்டவனுடைய
சேனையை யுத்தத்தின்பிடித்துப் பாணங்களாலே அர்ஜுனனையும் அடி
த்து வேகத்துடன் பீமனையும் டித்தான். மகாராஜே! சல்யனும் ரதி
கர்களுள் உத்தமரான சிருபரும், பலவாறு மர்மஸ்தானங்களைப் பிளக்
கின்ற பாணங்களாலே அர்ஜுனனை யுத்தத்தில் துன்பமடையச் செய்
தார்கள். சித்ரஸேனன் முக்லான உம்முடைய குமாரர்கள் யுத்தத்தில்
அர்ஜுனனையும் பீமஸேனனையும் கூர்மையுள்ள ஐவர்துபாணங்
களால் விரைந்து அடித்தார்கள். ரதிகர்களுள் சிற்றந்தவர்களும் பரத
சிரேஷ்டர்களுமான குந்தியின் குமாரர்கள் திரிகர்த்தர்களுடைய பெரிய
படையை யுத்தத்தில் நிகவருத்தினர்கள். ஸுசர்மாவும் ரணகாத்
தில் விரைவாகச் செல்லுகின்ற ஒன்பதுபாணங்களால் பார்த்தனை
யடித்து அவனுடைய பெரும்படையை நடுங்கும்படி செய்துகொண்டு
உரக்கவிம்மலாதம் செய்தான். குரர்களான மற்ற திகர்கள் பொற்கட்
டுள்ளவைகளும் லக்ஷ்யத்தின் நேராகச் செல்லுகின்றவைகளும் கூர்மை
யுள்ளவைகளுமான பாணங்களாலே பீமஸேனனையும் தனஞ்சயனையும்
அடித்தார்கள். அந்தரதிகர்களுடைய மகத்தியில் ரணக்கிரீடையெய்து
வர்களும் ரதிகர்களுள் உதாரர்களும் பரதகுலத்திலுபிறந்த வீரர்களுள்
சிற்றந்தவர்களுமான குந்தியுத்திரர்கள் இருவரும், மாம்ஸத்தைப் பக்கி
விருப்பங்கொண்டு பசுக்கூட்டத்தினிடையிலுள்ள சரிக்கின்ற மதமிஞ்
சிய ஆரண்டவிம்மங்கள் போல ஆச்சரியகரமான ரூபமுடையவர்களா
கக் காணப்பட்டார்கள். வீரர்களான பீமன் அர்ஜுனன இருவரும் யுத்த
களத்தில் குரர்களுடைய வீரர்களையும் அம்புகளையும் பலவாறு அறு
த்து அவர்களுடைய தலைகளை நூறு நூறு உருட்டினார்கள். அந்தப்
பெரிய போர்களத்தில் அனேகரதங்கள் ஒடிக்கப்பட்டன. நூற்றுக்
கணக்கான குதிரைகள் கொல்லப்பட்டன. யானைகளும் யானைப்பாகர்
களோடே பூமியில் வீழ்ந்தன. அரசரே! ஆங்காங்கு அனேகரதிகர்
களும் குதிரைவீரர்களும் நாசம்பண்ணப்பட்டு எல்லாப்பக்கங்களிலும்
துடிக்கிறவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். கொல்லப்பட்ட யானைக்கூட்
டங்களாலும் காலாட்படைகளின் கூட்டங்களாலும் நாசம் செய்யப்
பட்ட குதிரைகளாலும் பலவாறு ஒடிக்கப்பட்ட தேர்களாலும் யுத்த
பூமி பரப்பப்பட்டிருந்தது. பாரதரே! பலவாறு கவெட்டித்தள்ளப்
பட்ட குடைகளாலும் கீழே அறுத்துத் தள்ளப்பட்ட கொடிமரங்களா
லும் ஒடிந்து கீழே விழுந்த அங்குசங்களாலும் யானைவிரிப்புகளாலும்
கேயூரங்களாலும் தோள்வளைகளாலும் முததுமலைகளாலும் துகைக்
கப்பட்ட கம்பளங்களாலும் தலைப்பாக்கைகளாலும் ரிஷ்டிகளாலும் சாம

ரங்களாலும் விசிற்களாலும் ஆங்காங்கு புரட்டித்தள்ளப்பட்டவைகளும் சந்தனம்பூசப்பெற்றவைகளும்மானவைகளாலும் அரசர்களுடைய தொடைகளாலும் யுத்தபூமியானது நன்கு பரப்பப்பட்டது. மிக்க பலசாலியான பார்த்தன் அம்புகளாலே அந்தவீரர்களைத் தடுத்ததுக்கொன்றதாகிய அவனுடைய ஆச்சரியமானவல்லமையை அந்தயுத்தத்தில் நாங்கள் கண்டோம். மஹாலசாலியான உம்முடைய புத்திரனோ பீமார்ஜுனர்களுடைய பராக்கிரமத்தைக்கண்டு கங்காபுத்திரரான பீஷ்ம நுடைய ரத்தின்ஸம்பத்தை அடைந்தான். கிருபர், கிருதவர்மா, விநதுதேசாதிபதியான ஜயகரன், அவந்திதேசாதிபர்களான விநதானுவிந்தர்கள் ஆகிய இவர்கள் அப்பொழுது யுத்தத்தைவிட்டு விலகவில்லை. பிறகு, சிறந்தவில்லாளியான பீமனும் மகாரதனுடைய குணமும் கொளவர்களுடைய கோரமான படையை யுத்தத்தில் மிகவும் ஓடும்படி செய்தார்கள். பிறகு அரசர்கள் அர்ஜுனனது தேரின்மீது மயிலிறகுகள்கட்டின பாணங்களில் பகினையிரங்கனையும் லக்ஷங்களையும் விரைவாகவும் படி செய்தார்கள். பிறகு பார்த்தன் அந்தமகாரதர்களைப் பாணக்கூட்டத்தால் தடுத்து யுத்தங்களத்தில் நாலாபக்கங்களிலும் அவர்களை மிருத்யுவினிடத்திற்கு அனுப்பினான். மகாரதனுடைய யுத்தரங்கத்தில் விளையாடுகிறவன்போல நுகுகொண்டு கோபமுற்றுப் பதிந்தகணுக்களுள்ள பலலங்களாலே அர்ஜுனனை மார்பிலடித்தான். பார்த்தன் அவனுடைய வில்லையும் கையின் உறையையும் ஐந்து பாணங்களால் அறுத்தான். கூலமையுள்ள அம்புகளாலே பிறகு அவனையும் மர்மஸ்தானத்தில் அடித்தான். பிறகு மத்ராஜன் ரோஷமுள்ளவனாகக் காரயத்திற்கு ஸாதகமாபுள்ள வேறுவில்லைக்கையிலெடுத்து யுத்தத்தில் அர்ஜுனனை அடித்தான். மகாராஜரே! மத்ராஜன் அர்ஜுனனை மூன்று பாணங்களாலும் வாஸுதேவரை ஐந்து பாணங்களாலும் பீமஸேனனை ஒன்பது பாணங்களாலும் திரைநகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். பிறகு, மகாரதர்களும் பாண்டுபுத்திரர்களுமான பாரததனும் பீமஸேனனும் துரியோதனனுடைய பெருமபலையை நாசம் செய்துகொண்டிருந்தவிடத்துக்குத் துரோணரும் மகாரதனுடைய மாகதனும் துரியோதனனால் கட்டளையிடப்பெற்று வந்தார்கள். பரதகுலத்திலுள்ளவர்களுள் உத்தமரே! ஜயத்ஸேனனோ யுத்தரங்கத்தில் பயங்கமான ஆயுதத்தை யுடைய பீமனைக் கூர்மையுள்ள அம்பு பாணங்களால் அடித்தான். பீமன் அந்தஜயத்ஸேனைப் பத்து பாணங்களாலும் மறுபடி ஐந்து பாணங்களாலும் அடித்து ஒருபலலத்தினால் அவனுடைய ஸாரதியை அடித்துத் தேர்த்தட்டினின்று கீழே விழுமபடி செய்தான். பிறகு அரசனான

அந்தமாகதன் எல்லாச்சேனைகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே நிலைதவறி எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஓடுகின்றகுதிரைகளோடு(போர்க்களத்தினின்றும்) விலகினான். துரோணரோ அத்தருணம்பார்த்துப் பீமஸேனைக் கூர்மையுள்ளவைகளும் உருக்கினுலானவைகளும் துனியில்முட்களோடுகூடியவைகளுமான அறுபத்தைந்துபாணங்களாலே அடித்தார். பாரதரே! யுத்தத்திலபுகழ்மெற்றபீமன் பிதாவுக்குச்சமமான அந்தக்குருஷைப் பேரரில் ஞ்ந்துபல்லங்களாலும் அவ்வாறே அறுபதுபாணங்களாலும் அடித்தான். அர்ஜுனனோ ஸுசர்மாவை அனேகபாணங்களால் அடித்து அவனுடையஸையத்தைக் காற்றா னது பெரியமேகங்களைச் சின்னபின்னம்செய்வதுபோலச் சின்னபின்னமாக்கினான். பிறகு பீஷ்மரும் துர்யோதனராஜனும் கோஸலதேசாதிபதியான பிருகத்பலனும் அதிககோபம்முண்டு பீமஸேனன்தனஞ்சயன்இருவரையும் எதிர்த்தார்கள். அவ்வாறே குரர்களானபாண்டவர்களும் பார்ஷதனுனதிருஷ்டத்யும்னனும், வாயைத்திறந்திருக்கும் யமன்போன்றபீஷ்மரை யுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தார்கள். சிகண்டியோ பாரதர்களுக்குப்பிதாமகரானபீஷ்மரைநாடி மகாபாரதரான அவரிடத்தில் பயமின்றி மிக்கமனக்களிப்புடன் எதிர்த்துவந்தான். யுதிஷ்டிரனை முதன்மையாகக்கொண்டபார்த்தர்கள் சிகண்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு எல்லாஸ்ருஞ்சயாகளுடனும் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைஎதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். அவ்வாறே உம்மைச்சேர்ந்தவர்களைவரும் விரதத்தினின்றுதவறாத பீஷ்மரைமுன்னிட்டுக்கொண்டு சிகண்டிமுதலானபார்த்தர்களனைவரையும் யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பிறகு, பீஷ்மருக்கு ஜயமுண்டாவதன்பொருட்டுப் பாண்டவர்களுடன் அந்தயுத்தரங்கத்தில் கௌரவர்களுக்குப் பயங்கரமானபோர் நடந்தது. அரசரே! உம்மைச்சேர்ந்தவர்களுடைய ஜயத்தில் பீஷ்மர் பந்தயமானார். யுத்தமாகிறகுதாட்டமானது, வெற்றியின்பொருட்டோ தோல்வியின்பொருட்டோ அந்தப்பீஷ்மரைச்சார்ந்திருந்தது. ராஜேந்திரரே! திருஷ்டத்யும்னனோ எல்லாச்சைனியங்களையும்பார்த்து, ‘ரதிக சிரேஷ்டர்களே! நீங்கள் பயப்படாதீர்கள். கங்காபுத்திரரைஎதிர்த்துச்செல்லுங்கள்’ என்று கட்டளையிட்டான். ஸேனாபதியின்வார்த்தையைக்கேட்டு மகாயுத்தத்தில் பாண்டவர்களுடையசேனை பிராணனை விடத்துணிந்து பீஷ்மரைஎதிர்த்தது விரைவாகச்சென்றது. மகாராஜரே! ரதிகர்களுள் சிரேஷ்டரானபீஷ்மரும் வருகின்றஅப்பெரும் படையை,பெரியகடலானது வருகின்றவெள்ளத்தையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வதுபோல ஏற்றுக்கொண்டார்” என்று கூறினான்.

ஊற்றப்பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (கோடிக்சி.)

(பீஷ்மர் பேரில் நெருங்கிய கௌரவர்களோடு கூடியிருந்து
புதித்தொரு வாய்.)

திருதராஷ்டிரன், 'ஸஞ்சய' சந்தனுமகாராஜருடையபுகிரதும்
மகாவீர்யசாலியுமனரீஷ்மர் பாண்டவர்களுடைய ஸநஞ்சயர்களுடைய
மகாவீர்யம் எவ்வாறு பதவதுநாளில் யுத்தமெய்தா? நெருங்கியிருக்கும்
பாண்டவர்களை எவ்வாறு யுத்தத்தில் எதிர்த்தனர்? பேரரசுபரண
மாகக்கொண்டரீஷ்மருடைய மகாயுத்தத்தை என்னக்குச்சொல்" என்று
வினவ, ஸஞ்சயன் சொல்லலானான்.

"பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! நெருங்கிய பாண்டவர்களோடு
எதிர்த்துச்சண்டையெய்தவையும் மேலும் அந்தயுத்தம் நடந்தவகை
யையும் இப்பொழுது நான் உமக்கு உரைப்பேன். கிரீடாபினலே,
ஒவ்வொருதினமும்வந்தவுடன் உமமெச்சேரந்தமகாரதர்கள் உத்தம
மான அஸ்திரங்களால் பாண்டவருடையதையடைவீரப்பட்டார்கள் யுத்தத்
தில்ஜயத்துடன் கூடியவரும் குருகுலத்திலிருந்தவரும்மானரீஷ்மர் தாம்
பிரதிஜ்ஞபண்ணியபடி பாரதகர்ளுக்கு யுத்தத்தில் ஒப்பின்றி
நாசத்தை உண்டாக்கினார். சத்துருக்களைத்தாழ்த்திச்செய்யவரே!
கௌரவர்களுடன்சேர்ந்து போர்புரிசின்றிரீஷ்மரையும் பாஞ்சாலராஜ
குமாரனான சிகண்டியுடன் கூடியிருக்கின்ற அர்ஜுனனையுங்கண்டு
ஜனங்கள் ஸந்தேகமடைந்தார்கள். பதவதுநாளில் ரீஷ்மருக்
கும் அர்ஜுனனுக்கும்நேர்ந்த அந்தச்சண்டையில் யுத்தரங்கத்
தில் மிகவும்பயந்தரமானஜனகூயமானது ஒழிவற்றுஉண்டாயிற்று.
சத்துருக்களைத்தாழ்த்திச்செய்யின்றவரும் உத்தமமான அஸ்திரங்களை
யறிந்தவரும் சந்தனுபுகிரதமானரீஷ்மர் அநகப்பத்தாவதுநாளையுத்
தத்தில் பதினாயிரம்பதினாயிரமாகவும் இன்னும்அதிகமாகவும் யுத்த
வீரர்களைக் கொன்றார். அரசரே! பெயர்களும் கோதிறங்களும்
அறியப்படாதவர்களும் பேரில் பின்வாங்காதவர்களுமான எல்லாச்
சூரர்களும் அங்குப் பீஷ்மரால்கொல்லப்பட்டார்கள். தர்மாதமாவும்
பகைவர்களைவாட்டுகிறவருமானரீஷ்மா பதவதுநாளமுமுமையும் பாண்
டவசேனையை அவ்வாறுதவிர்த்துசெய்துவிட்டு ஜீவித்திருப்பதில் ஆச்ச
யற்றவரானார். மஹாராஜரே! மிக்கபுஜபலமுள்ள உம்முடையபிதாவான
அந்தத்தேவவிரதர் (எல்லாருக்கும்) எதிரில் விரைவில் தமக்குவதத்தை

விரும்பி, 'யுத்தத்தில் எதிர்த்து நிற்கும் புருஷ சிரேஷ்டர்களை யான் கொல்
 லேன்' என எண்ணி ஸ்ரீபுத்திரருக்கின் பரணிடந்தனரைப்பார்த்து,
 'யுகிஷ்டிர! பேரறிவுள்ளவனே! எல்லாச்சாஸ்திரங்களிலும் வல்லவனே.
 அப்பா! சொல்லு இன்றென்னிடத்தினின்று தர்மத்தை விட்டுவிடலாகாத
 தும் ஸ்வர்க்கைப் பாலனாகக்கொண்டதுமானவார்த்தையைக் கேள்.
 அப்பா! பரதகுலத்தில் உதித்தவனே! இந்தத்தேகத்தில் நான் அதிக
 மாக வெறுப்படைந்திருக்கிறேன். யுத்தத்தில் அனேகபிராணிகளைக் கொ
 ன்றுகொண்டு உனக்கு நெடுங்காலச் சென்றுவிட்டது. ஆகலால், என
 க்கு நீ பிரியகைச் செய்யயிற் றும்பினால் அர்ஜுனனையும் பாஞ்சாலர்களை
 யும் ஸ்ருஞ்சயாரையும் முன்னிட்டுக்கொண்டு என்னைக்கொல்லும்விஷ
 யத்தில் முயற்சிசெய்ய வேண்டும்' என்கிறவாக்கியத்தைக்கூறினார். ஸத்
 யத்தில் நோக்கங்கொண்டபாண்டவராஜர் அவருடைய அந்த அபிப்பிரா
 யத்தையறிந்து யுத்தத்தில் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் பீஷ்மரை எதிர்த்துச்
 சென்றார். மன்னரே! பிறகு திருஷ்டத்யும்னனும் பாண்டுபுத்திரரான
 யுகிஷ்டிராரும் பீஷ்மருடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுத் தங்கள்
 ஸைனிகர்களைப்பார்த்து, 'ஸத்யஸந்தனும் சகதுருக்களை யிப்பவனு
 மான அர்ஜுனனும் நீங்கள் காக்கப்பெற்றுப் பீஷ்மரை எதிர்த்துச்
 செல்லுங்கள்; அவருடன் போர்புரியுங்கள்; யுத்தத்தில் அவரை யு
 த்துவிடுங்கள். சிறத்தனில்லானியும் ஸேனாபதியுமான திருஷ்டத்யும்ன
 னும் பீமஸேனனும் யுத்தத்தில் சிசுயமாக உங்களைப் பாதுகாப்பா
 ர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களை! யுத்தத்தில் இப்பொழுது உங்களுக்குப் பீஷ்ம
 ரிடத்தினின்று கொஞ்சமேனும் பயமுண்டாகவேண்டாம். சிகண்டி
 யை முன்னிட்டுக் கொண்டு சிசுயமாகப் பீஷ்மரை ஜயிக்கப்போகி
 றோம்' என்று சொன்னார். பத்தாவது நாளில் அந்தப்பாண்டவர்கள்
 அவ்விதமான பிரதிஜ்ஞையைச் செய்துகொண்டு மஹாலோகத்தை
 அடைவதில் முயற்சியுள்ளவர்களாகக் கோபமுண்டு சென்றார்கள்.
 அவர்கள் சிகண்டியையும் பாண்டவனுன தஞ்சயனையும் முன்னிட்டுப்
 பீஷ்மரைத் தள்ளுவதில் அதிக முயற்சியைச் செய்தார்கள். பிறகு உமது
 புத்திரனாலே கட்டளையிடப்பட்ட மஹாபலசாலிகளும் சேனைகளை
 யுடையவர்களும் துரோணரோடும் அவர்புத்ரரோடுங்கூடியவர்களு
 மான பற்பலமீதசத்து அரசர்களும் எல்லாஸுபேதாதார்களோடும்
 கூடினபலவானானதுசசாஸனனும் யுத்தமத்தியிலிருக்கின்ற பீஷ்மரை
 அப்பொழுது காப்பாற்றினார்கள். பிறகு உமமைச்சேந்தகூரர்கள்
 மஹாவிரதசாலியான பீஷ்மரை முன்னிட்டுக்கொண்டு சிகண்டியைமுத

ன்மையாகக்கொண்டபாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் போர் புரிந்தார்கள் வானரத்தைக்கொடியாகக்கொண்ட ஆர்ஜுனன் சேதி தேசத்துவீரர்களோடும் பாஞ்சாலர்களோடும் சிண்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மரை எதிர்த்தான். சினியின்பேர னுனஸாத்யகி துரோணபுத்திரரையும திருஷ்டகேது பெளரவனை யும் அபிமன்யு மந்திரியுடன் கூடினதுயோதனையும எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள். பஞ்சவாக்ஷைவாட்டுபவனே ' விபாட்டுனே ' ஸனி யங்களுடன்சேர்ந்து ஸேனையுடன்கூடியவ ளும் வந்தக்கூத்திர னுடையகுமார ளுமான ஜயதரத்தை எதிர்த்தான் யுதிஷ்டிரர் சிறந்த வில்லாளியும் ஸனியங்களுடையவனுமானமதராஜனை எதிர்த்தார். பீமஸேன ளும் நான்சூரக்கங்களிலும் சங்குமரபற்று மாண்புடையெயெதிர்த்து அருகிடுசென்றான். பாஞ்சாலன், ஸஹோதரர்க ளுடன்சேர்ந்து முயற்சிபுடன் எவ்விதத்தினாலும அவமதிக்கமுடியாத வரும் தடுக்கமுடியாதவரும் ஆயுதம்பிடித் தவரனை வந்நுஞ்சிறந்த வருமான துரோணரைநோக்கி எதிர்த்துச்சென்றான். சகது நர்களை யடக்குபவனும் விம்மத்தைக்கொடியாகக்கொண்டவ ளும் பரபுத்திர னுமான பிருகத்பலன் கோங்குமரத்தைக் கொடியாகக்கொண்ட ஸுபத்திராபுத்திரனை எதிர்த்தான். உமதபுத்திரராகவ யுத்தத்தில் பாரதனைக்கொல்லக்கூடுதி அரசர்களுடன் சிக்குடியையும் பாண்டவ ளுனதனஞ்சயனையும் எதிர்த்தார்கள். பங்கபயவராமாயுள்ள இரண்டு ஸேனைகளின்பராக்கிரமமானது அங்கயுத்தரங்கத்திலெளிபபட்டுச் சேனைகளும் சித்திரிப்பாட வே ழுந்நிகநடுவியது. பாரதனே! உம்மைச் சேர்ந்தவர்களுடையனவும் பிறர்களுடையனவுமான ஆந்தச்சேனைகள் யுத்தத்தில் பீஷ்மரைக்கண்டு நன்றாகப்போர்புரியத் ' தொடங்கின. பாரதனே! பிறகு முயற்சிகொண்டு ஒருவரையொருவர்எதிர்த்தோடி வருகின்ற அவ்வீரர்களுடையபெரியசப்தமானது எல்லாததிக்குக்களி லும் தோன்றியது. யானைகளினுடையகர்ஜனை ளும் சங்கவாத்தியங் கள துந்துபிவாத்யங்களினுடையசப்தமும் ஸனியங்களி னுடைய விம்மநாதமும் பயங்கரமாகத்தோன்றின. எல்லா அரசர் களின்மலைகளிலும் தோளவளைகளிலும் வீரீடங்களிலுமுள்ள சந்திர சூரியர்களுக்காப்பானஒளியானது மங்கிப்போயிற்று. சஸ்திரங்க ளாகுறியின்னல்களாலேகுழப்பட்டிருக்கிற புழுதியாகிறமேகங்கள் நன் றாகத்தோன்றிவிட்டன. பயங்கரமானவிறகளுடையசப்தமாகிறஇடி முழக்கமும தோன்றியது. சூரண்டுசேனைகளிலும் பாணங்கள்சங்கங்

கள் இவைகளினுடைய சப்தங்களும் பேரிகைகளுடைய பேரொலிகளும் ரதங்களின் சப்தங்களும் தோன்றின. இரண்டு ஸேனைகளிலுமுள்ள பிராஸங்கள், சக்திகள், ரிஷ்டிகள் இவைகளினுடைய கூட்டங்களாலும் பாணங்களுடைய கூட்டங்களாலும் நிரப்பப்பட்ட ஆகாயமானது ஒளியற்றதாகியது. மஹாபுத்தத்தில் ரதிகள் ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு விழுந்தார்கள். குதிரைகளும் அவ்வாறே விழுந்தன. யானைகள் யானைகளை அடித்தன. காலாட்கள் காலாட்களை அடித்தார்கள். நரசிஹேஷ்டரே! மாம்ஸத்திற்காக இரண்டு கழுக்குளக்குச் சண்டையுண்டாவதுபோல அந்தயுத்தத்தில் பிஷ்மர்நிமித்தமாகக் கௌரவர்களுக்குப் பாண்டவர்களோடு மிக்கபெரும்போர் நடந்தது. பாரதரே! மஹாபுத்தத்தில் வெற்றியைப்பெற எண்ணிய அவ்விருதிறத்தாருக்கும் ஒருவரையொருவர்கொல்வதற்காக யுத்தத்தில் கோரமான எதிர்ப்பு நேர்ந்தது.

நூற்றம்பதினானுவது அத்யாயம்.

பீஷ்ம ஸப்த பர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(ஸங்க்ஷிப்த வரணனை.)

மஹாராஜரே! பராக்ரமசாலியான அபிமன்யு, பிஷ்மரைப்பாது காப்பகன்பொருட்டுப்பெரிய ஸேனையுடன் சென்றிருக்கிற உம்முடைய புத்திரனை எதிர்த்துப் போர்புரித்தான். தூர்யோதனன் கோபங்கொண்டு ரணகளத்தில் படிந்த கணுக்களுள்ள ஒன்பது பாணங்களாலே அபிமன்யுவை மார்பில் அடித்து மறுபடியும் மூன்று பாணங்களால் அவனை அடித்தான். அபிமன்யு போர்க்களத்தில் அதிககோபங்கொண்டு மிருத்யுவினுடைய நாலைப்போன்ற இரும்பினுலாகிய ஒருசக்தியைத் தூர்யோதனனது தேரின்மீது பரியோகித்தான். அரசரே! மகாதனான உம்முடைய புத்திரன் வருகின்ற கோரரூபமான அந்தச்சக்தியைக் கூரூரபரத்தினாலே இரண்டாகத் துண்டாக்கினான். அதிககோபமுள்ளவனான அபிமன்யு அந்தச்சக்திகீழே விழுந்ததைக்கண்டு தூர்யோதனனை மூன்று பாணங்களாலே இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும் அடித்தான். பரதசிஹேஷ்டரே! பின்னும் அவன் கோபமுள்ள அந்தத்தூர்யோதனை உக்ரமான பத்துக்கணைகளாலே நடுமார்பிலடித்தான். பாரதரே! பிஷ்மருடைய நாசத்தின்பொருட்டும் பார்த்தனுடைய விஜயத்தின்பொருட்டும், பார்க்கின்றவரை மகிழ்விப்பதும் எல்லா அரசர்கள்

ளாலும்புகழப்பெற்றதும் கோரமாயுள்ளதும் விசித்திரமாயிருப்பது
 மான அந்தயுத்தம் நடந்தது. வீரர்களான அபிமன்யுவும் துர்வோ
 தனனும் யுத்தகளத்தில் சண்டையிட்டனர். பிராம்மணர்களுள்சிறந்த
 வரும் பகைவர்களைவாடச்செய்யுந்தன்மையுள்ளவருமான துரோண
 புத்திரர் கோபங்கொண்டு யுத்தத்தில் பரபரப்புள்ள ஸாத்யகியை
 நாராசத்தினாலே மார்பிலடித்தார். பாரதரே! அளவிடமுடியாத
 மனோபலமுள்ளஸாத்யகியும் குருபுத்திரரை எல்லாமர்மஸ்தானங்
 களிலும் கழுகிறகுகள்பூண்ட ஒன்பதுபாணங்களாலே அடித்தான்.
 அஸ்வத்தாமாவோ யுத்தத்தில் ஸாத்யகியை ஒன்பதுபாணங்களாலும்
 மறுபடி முப்பதுபாணங்களாலும் இரண்டுகைகளிலும் மார்பிலும்
 விரைவாக அடித்தார். துரோணபுத்திரராலே மிகவும்அடிக்கப்பட்
 டவனும் உறுதியானவில்லைக்கையிற்பிடித்தவனும் மிக்கபிரதாபசாலியு
 மான அந்தஸாத்யகி துரோணபுத்திரரை முன்றுபாணங்களாலே
 அடித்தான். மகாரதனுபெளரவன் பெரியவில்லைக்கையில்லொண்ட
 திருஷ்டகேதுவை யுத்தத்தில் அம்புகளால்முடிப் பலவாறுபிளந்தான்.
 அவ்வாறே மகாரதனும் மிக்கதோள்வலிமையுள்ளவனுமானதிருஷ்ட
 கேது பெளரவனை யுத்தத்தில் கூர்மையுள்ள முப்பதுபாணங்களாலே
 விரைவாக அடித்தான். மகாரதனுபெளரவனும் திருஷ்டகேதுவி
 னுடையவில்லைஅறுத்து உரக்கவிம்மநாதம்செய்து கூர்மையுள்ள
 அம்புகளால் அவனையடித்தான். மகாராஜரே! அந்தத்திருஷ்டகேது
 வேறுவில்லைக்கையிலெடுத்த எழுபத்துமுன்றுபாணங்களாலே பெளர
 வனையடித்தான். சிறந்தவில்லாளிகளும் சிறப்புற்றவர்களும் மகாரத
 கர்களான அவ்விருவரும் அந்தயுத்தகளத்தில் ஒருவர்மீதொருவர்
 பெரிதான அம்புமழையைப் பொழிந்தார்கள். பாரதரே! அவ்விருவரும்
 ஒருவர்ஒருவருடையவில்லைஅறுத்ததும் குதிரைகளைக்கொண்டும் ரதத்
 தைஇழந்தவர்களாகி மிகச்சினந்து கத்திச்சண்டைக்காக எதிர்த்தார்
 கள். வேந்தரே! அவ்விருவரும் முன்புறத்தில்தூறுசந்திரப்பிரதிமை
 களையுடையவைகளும்அனேகநகஷத்திரப்பிரதிமைகளால்சித்திரவேலை
 செய்யப்பட்டவைகளும் விருஷபத்தினுடையதோலினாற்செய்யப்பட்ட
 டவைகளும் விசித்திரமாயுள்ளவைகளுமான இரண்டுகேடகங்களையும்
 மிக அழகியஒளிபொருந்தியவைகளும் பளபளப்புள்ளவைகளுமான
 இரண்டுகத்திகளையும் கையிலெடுத்துபெருங்காட்டில் ஒருபெண்சிங்கத்
 தோடு சோமுயற்சிக்குன்ற இரண்டுஆண்சிங்கங்கள்போல ஒருவரை
 யொருவர் எதிர்த்தார்கள். அவ்விருவரும் விசித்ரமானமண்டலகதி
 களையும் போக்குவரவுகளையுங்காண்பிக்கின்றவர்களாகவும் ஒருவரை

ஒருவர் எதிர்க்கின்றவர்களாகவும் ஸஞ்சரித்தார்கள். பெளரவன் அதிககோபங்கொண்டு பெரியகத்தியினால் திருஷ்டகேதுவை நெற்றியெலும்பில் அடித்தான்; 'நில், நில்' என்றுஞ்சொன்னான். சேதிராஜனும் யுத்தத்தில் புருஷசிரேஷ்டனானபௌரவனை முனைகூர்மையான பெரியகத்தியினால் தோள்பூட்டுகளில் அடித்தான். மகாராஜரே! பகைவர்களை அடிக்குந்திறமையுள்ள அவ்விருவரும் மகாயுத்தத்தில் ஒருவரை ஒருவர்தாக்கி ஒருவர்மற்றொருவருடையவேகத்தால் அடிக்கப்பட்டுக் கீழேவிழுந்தார்கள். பிறகு உம்முடையகுமாரனான ஜயத்ஸேனன்பௌரவனைத் தன்றதத்தின்மீதேற்றிக்கொண்டு யுத்தரங்கத்தினின்று ரததோடு அப்புறம்சென்றான். பிரதாபசாலியும் பராக்கிரமமுள்ளவனும் மாத்திரிபுத்திரனுமானஸஹதேவன் யுத்தத்தில்கோபங்கொண்டு திருஷ்டகேதுவை அந்தயுத்தரங்கத்தைவிட்டு வெளியே கொண்டுபோனான். சித்திரஸேனன் ஸுசர்மாவை அனேக அம்புகளால் அடித்து மறுபடியும் அறுபதுபாணங்களாலும் ஒன்பதுபாணங்களாலும் அவனை அடித்தான். அரசரே! ஸுசர்மாவோ யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு உமதுபுத்திரனைக் கூர்மையுள்ள நூறுபாணங்களாலே அடித்தான். சித்ரஸேனனும் யுத்தத்தில்கோபமுண்டு பதிவானகணுக்களுள்ள முப்பதுபாணங்களால் ஸுசர்மாவை அடித்தான். அவனும் அவனைத் திருப்பியடித்தான். ராஜரே! பிஷ்மருடையயுத்தத்தில் கீர்த்தியையும் மகனாவத்தையும் விருத்திபண்ணுகிறவனும் பிஷ்மருடையநாசத்தைக்குறித்துப் பராக்கிரமத்தை வெளியிடுகிறவனுமான அபிமன்யு பார்த்தன் நிமித்தமாக ராஜபுத்திரனானபிருகத்பலனோடு போர்புரிந்தான். கோஸலேந்திரனோ அர்ஜுனகுமாரனை ஐந்துபாணங்களால் அடித்துப் பதிவானகணுக்களுள்ள இருபதுகணைகளால் மறுபடியும் அடித்தான். சுபத்திராபுத்திரன் உருக்கினலாகிய எட்டுப்பாணங்களால் கோஸலேந்திரனை அடித்தும் யுத்தத்தில் அசையும்படிசெய்யவில்லை; திரும்பவும் கோஸலேந்திரனை அம்புகளால் பிடித்தான். பஸ்குனகுமாரன் கோஸலராஜனுடையவில்லையும் மறுபடியும் அறுத்தான்; கமுகிருகுகன்பூண்டமுப் பதுபாணங்களாலும் அடித்தான். ராஜபுத்திரனான அந்தப்பிருகத்பலன் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்டு வேறுவில்லைக்கையிலெடுத்து அபிமன்யுவை அனேக அம்புகளால் அடித்தான். பகைவர்களை வாட்டுபவரே! மகாராஜரே! பரபரப்புள்ளவர்களும் ரணகளத்தில் ஆச்சரியகரமாகப்போர்புரியும்ஸ்வபாவமுடையவர்களுமான அவ்விருவருக்கும்

¹ இவன் பாண்டவகஷியைச் சேர்ந்தவன். கௌரவகஷியிலுள்ள சுசர்மாவேறு; அவன் திரிகர்த்ததேசாதிபதி.

தேவாஸூரயுத்தத்தில் பவிசக்ரவர்த்திக்கும் இந்திரனுக்கும் யுத்தம் நடந்ததுபோலப் பீஷ்மர்சிமித்தமாக யுத்தம்நடந்தது. வஜ்ராயுதத்தைக் கையிற்கொண்டஇந்திரன் உத்தமமானபர்வதங்களைப் பிளந்ததுபோலப் பீமஸேனன் யானைப்படையெதிர்த்துப் போர்புரிந்துகொண்டு அதிகமாகவிளங்கினான். பீமனாலேகொல்லப்படுகின்றவைகளும் மலைக் கொப்பானவைகளுமானயானைகள் பூமியைஎதிரொலியிடும்படிசெய்து கொண்டு ஒன்றுசேர்ந்து பூமியில்விழுந்தன. மலைபோன்றஉருவமுடையவைகளும் பிசைந்தமைத்திரன் போன்றவைகளுமான அந்தயானைகள் பூமியைஅடைந்து சிதறுகின்றமலைகள்போலவிளங்கின. மகாவில்லாளி யானயுதிஷ்டிரர் பெருஞ்சேனையினால் ரக்ஷிக்கப்பட்டு(த் தம்மை)எதிர் த்தமத்திரராஜனை யுத்தத்தில் அடித்தார். பரபரப்புள்ள பராக்க்ரம சாலியாலமக்ரராஜனும் பீஷ்மருக்காக மகாரதரானதர்மநந்தனரையுத்தத்தில் பீடித்தான். ஸைந்தவராஜன் விராடராஜனைக் கணுக்கள் பகிந்திருக்கும்கூர்மையானஒன்பதுபாணங்களாலும் மறுபடியும் மூப் பதுபாணங்களாலும்அடித்தான். மகாராஜரே! ஸேனாபதியானவிராடனும் ஸைந்தவனைக் கூர்மையுள்ளமூப்பதுபாணங்களால் நடுமார்பில் அடித்தான். விசித்திரமானவில்லையும் வானையுமுடையவர்களும் விசித்திரமானகவசங்களையும் ஆயுதங்களையும் துஷ்டங்களையுமுடையவர்களுமான அந்தவிராடனும் ஸைந்தவனுமாகிய துருவரும் யுத்தத்தில் விசித்திரையுமுடையவர்களாக விளங்கினார்கள். துரோணர் மகாயுத்தத்தில் பாஞ்சாலபுத்ரனையெதிர்த்து, படிந்தகணுக்களுள்ள அம்புகளால் பெரும்போர்புரிந்தார். மகாராஜரே! பிறகு துரோணர் பார்ஷதனுடையபெரியவில்லைவெட்டி அவன்மீது ஐம்பதுபாணங்களைப் பிரயோகித்தார். சத்துருவீரர்களைக் கொல்லுகின்ற அந்தத்ருஷ்டத்யும்னன் துரோணர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே வேறுதனுஸைக்கையிலெடுத்து, போர்புரிசின்றஅவன்மீது யுத்தத்தில் அம்புகளைத் தொடுத்தான். மகாரதரானஅந்தந்துரோணர் அவ்வம்புகளை அம்புகளால் அடித்து ஒடித்துத் துருபதபுத்திரன்மீது ஐம்பதுபாணங்களைப் பிரயோகித்தார். மகாராஜரே! சத்துருவீரர்களைக்கொல்லுகின்றவனுனபார்ஷதன் பிறகு கோபமுண்டு துரோணரின்மீது யுத்தத்தில் யமதண்டத்திற்குஒப்பானகதையை எறிந்தான். விரைவாகவருகின்றதும் தங்கப்பட்டங்களால்அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதுமான அந்தக்கதாயுதத்தைத் துரோணர் ஐம்பதுபாணங்களாலே யுத்தத்தில் தடுத்தார். துரோணருடையவில்லினின்றவிடுபட்டஅம்புகளாலே பலவாறுதுண்டாடப்பட்டும் பொடிசெய்யப்பட்டும் அந்தக்கதாயுதம் சிதறிப்போய்ப் பூமி

யில் விழுந்தது. பகைவர்களை வாட்டுகிற பார்ஷதன் கதைசுதறவடிக்கப்பட்டதைக்கண்டு துரோணர்மீது முழுதும்இரும்பினாலாகியமங்களகரமானசக்தியை ஏறித்தான். பாரதரே! துரோணர் அந்தச்சக்தியாயுத்தத்தை ஒன்பதுபாணங்களால் யுத்தத்தில்அறுத்து மகாவில்லானியானபார்ஷதனையும் யுத்தத்தில் பிடித்தார். மகாராஜரே! துரோணரும் பார்ஷதனுமாகியஇருவருக்கும் பீஷ்மர்சிபித்தமாக உக்ரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள இறக்கப்பெரும்போர் இவ்விதம்நடந்தது. அர்ஜுனன் மிகுந்தமுயற்சியுடன் பீஷ்மருகிற்சென்று கூர்மையானஅம்புகளாலே பிடித்துக்கொண்டு காட்டினுள்மதங்கொண்டபானையைஎதிர்ப்பதுபோல எதிர்த்தான். பிரதாபசாலியும் மகாபலசாலியுமான பகதத்தராஜன் மும்மதப்பெருஞ்ஞானமும் மகத்தால்விவகமற்றதுமான யானையோடு அந்தஅர்ஜுனனை எதிர்த்தான். விரைவாகத்தன்னை எதிர்த்துவருகின்றதும் தேவராஜனுடைய யானைபோன்றதுமான அந்தயானையை அர்ஜுனன் அதிகமுயற்சியுடன் எதிர்த்தான். பிறகு பிரதாபசாலியும் யானைமீதுள்ளவனுமான பகதத்தராஜன் அர்ஜுனனைச் சரமாரியினால் யுத்தத்தில் தீபித்தான். பிறகு, அர்ஜுனனே வருகின்றஅந்தயானையை மகாயுத்தத்தில் வெள்ளிபோலப்பளப்பளப்பாகப் பிரகாசிக்கின்ற இரும்பாலாகிய கூரியஅம்புகளாலே அடித்தான். மகாராஜரே! அர்ஜுனன் சிகண்டியை, 'பீஷ்மருடன்போர்புரியப்போ; போ' என்று தூண்டினான். 'பீஷ்மரை நாசஞ்செய்' என்றும்சொன்னான். பாண்டமகாராஜருக்குமுத்தோரே! பிறகு பிராக்ஜ்யோதிஷதேசத்தரசனான பகதத்தன் பாண்டவனைவிட்டுவிட்டு விரைவாகத் துருபதனுடையரதத்தைக்குறித்து எதிர்த்துச்சென்றான். மகாராஜரே! பிறகு அர்ஜுனன் சிகண்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு விரைவாகப் பீஷ்மரை எதிர்த்துவந்தான். பிறகு யுத்தம் நடந்தது. பிறகு உம்மைச்சேர்ந்தஅந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் வேகமுள்ளபாண்டவனை அழைத்துக்கொண்டே எதிர்த்தார்கள். அது ஆச்சரியமாபிழுந்தது. ராஜரே! ஆகாயத்தில் மேகங்களை வர்ஷாகாலத்தில் காற்றானது சின்னபின்னம் செய்வதுபோல அர்ஜுனன் உமதுபுத்திரர்களுடையபற்பலவிதமான படைகளைச் சின்னபின்னம்செய்தான். சிகண்டியோ பரதர்களுக்குப் பிதாமகரானபீஷ்மரையடைந்து சிறிதும்பயவில்லாமல் விரைவாக அனேகபாணங்களால் (அவர்மேனியை) நிரப்பினான். ரதமாகிற அக்கினிகிருகத்தைபுடையதும் வில்லாகிறஜ்வாலையுள்ளதும் கத்திகள் சக்திகள் கதைகளாகிறவிறகுகளையுடையதும் பாணக்கூட்டங்களாகிற மகாஜ்வாலையுடையதுமான சிகண்டியாகிறநெருப்பு யுத்தத்தில் ஈதத்

திரியர்களை எரித்தது. உலர்ந்தகாட்டில் நன்றாகவிருத்தியடைந்திருக்கின்ற அக்னியானது காற்றுடன்சேர்ந்து ஸஞ்சரிப்பதுபோலப் பீஷ்மரும் திவ்யாஸ்திரங்களைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு ஜ்வலித்தார். மகாரதராணபீஷ்மர் யுத்தரங்கத்தில் பார்த்தனுக்கு உதவியாகவந்திருக்கின்றஸோமகர்களை அடித்துப் பொற்கட்டுக்களுள்ளவைகளும் கூர்மைபுள்ளவைகளும் பதிந்தகணுக்களுள்ளவைகளுமான அம்புகளாலே பாண்டவனுடைய அந்தஸ்தையையும் நடுத்தார். அரசரே! பீஷ்மர் மகாயுத்தத்தில் நாலுதிக்குக்களையும் திக்குக்கோணங்களையும் எதிரொலியிடும்படிசெய்துகொண்டும் ரதிகர்களையும் குதிரைக்காரர்களுடன் கூடினகுதிரைகளையுங்கீழேவிழும்படிசெய்துகொண்டும் ரதங்களுடையகூட்டங்களை மொட்டையானபனங்காடுகள்போலச்செய்தார். வேந்தரே! ஆயுத்காரிகளை வழுள்ளஞ்சிறந்த பீஷ்மர் யுத்தத்தில் ரதங்களையும் யானைகளையும் குதிரைகளையும் மனிதர்களையிழந்தவைகளாகச்செய்தார். அரசரே! இடிமுழக்கம்போன்ற அந்தப்பீஷ்மருடையநானோசையைக்கேட்டு நான்குபக்கங்களிலும் ஸைனிகர்கள் நடுக்கமுற்றார்கள். அரசரே! உமதுபிதாவினுடையபாணங்கள் வீணாகாமல்வீழ்ந்தன. பீஷ்மருடையவில்லினின்றிவிடப்பட்டஅம்புகள் சரீரங்களில் தடைப்பட்டு நிற்கவில்லை. அந்தரணகளத்தில் ரதங்களை மனிதர்களற்றவையாகவும் மிக்கவேகமுள்ளகுதிரைகளோடு காற்றுப்போலவிரைவாகச்செல்லுகின்றவையாகவும் கண்டோம். மஹாரதர்களென்றுபிரவித்திபெற்றவர்களும் மஹாவம்சத்தில்பிறந்தவர்களும் சரீரங்களைவிடத்தணிந்தவர்களும் முன்வைத்தகாலேப்பின்வைக்காதவர்களும் சூரர்களும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுவஜத்தை யுடையவர்களும் குதிரைகளையும், தேர்களையும், யானைகளையுமுடையவர்களுமான பதினாலாயிரம்சைத்யர்களும் காசிடேசத்து வீரர்களும் கருசர்களும் வாயைத்திறந்திரொண்டிருக்கும் அந்தகளைப்போன்ற பீஷ்மரை யுத்தத்தில் எதிர்த்துப் பரலோகத்தை அடைந்தார்கள். அரசரே! யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரைஎதிர்த்துத் தான்உயிரோடிருப்பதில் எண்ணமுள்ளமகாரதன் ஸோமகர்களுள் ஒருவனாவது அந்தயுத்தத்தில் இல்லை. ஜனங்கள் பீஷ்மருடையபராக்ரமத்தைக்கண்டு ரணகளத்தில்பொர்புரிகின்றஎல்லையுத்தவீரர்களையும் யமனுடையபட்டணத்தை அடைவிக்கப்பட்டவர்களாகவே எண்ணினார்கள். இந்தப்பீஷ்மரை வீரனும் வெண்மையானகுதிரைகையுடையவனும் கிருஷ்ணனைஸாராதியாகக்கொண்டவனுமான பாண்டியுத்திரனையும் யுத்தத்தில் அளவிந்தபராக்ரமமுள்ள பாஞ்சாலயுத்திரனான

சிகண்டியையும் தவிர வேறு ஒரு மகாரதனாவது யுத்தத்தில் எதிர்க்க வில்லை.

நூற்றப்பதினேழாவது அத்தியாயம்.

பீஷ்ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்க்கி.)

(ஸங்கதலயுத்தவரிணை.)

சிகண்டியோ யுத்தகாலத்தில் புருஷ்சிரோஷ்டிரானபீஷ்மரை எதிர்த்து அவருடையமார்பில் கூர்மையுள்ள பந்துப்பல்லங்களால் அடித்தான். பரதவம்சத்திலுற்றதவரே! கங்காபுத்திரரானபீஷ்மர் சிகண்டியைக் கோபத்தினால் ஜ்வலிக்கின்ற கண்ணாலே எரிப்பவர்போலக் கடைக்கண்ணால் நன்றாகப் பார்த்தார். அரசரே! அந்தப்பீஷ்மர் அந்தச் சிகண்டியினுடைய பெண்தன்மையை நினைத்து எல்லா ஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே யுத்தத்தில் அவனை அடிக்க வில்லை. அதை அவன் அறியவில்லை. மகாராஜரே! அர்ஜுனனோ சிகண்டியைப் பார்த்து, 'சிகண்டி! ரதிக் சிரோஷ்ட! இந்தப்பீஷ்மரைக்கொல்லும் விஷயத்தில் நீ வேகத்தைப் பாராட்டு. வீரனே! நீ ஆலோசிப்பதனால் யாது பயன்? மகாரதரானபீஷ்மரை வதஞ்செய். புருஷ்சிரோஷ்ட! யுத்தத்தில் பிதாமகரானபீஷ்மரை எதிர்த்துப் போர்புரியும் வல்லமையுடைய மனிதன் யுதிஷ்டிரருடைய சேனையில் உன்னத்தவிரவேறொருவன் இருப்பதாக யான் பாணவிலை இதை ஸந்தியமாக யான் உனக்குச் சொல்லுகிறேன்' என்று கூறினான். பரத்சிரோஷ்டரே! பார்த்தாலும்கூடச் சொல்லப்பட்ட சிகண்டியானவன் பறாணியை மான அம்புகளைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு விரைவாகப் பிதாமகருடைய பக்கத்தில் வந்தான். உமது பிதாவான தேவவிரதர் அந்தப்பாணங்களைப் பொருளாக எண்ணாமல் யுத்தத்தில் கோபங்கொண்ட அர்ஜுனனை அம்புகளால் தடுத்தார். மகாரதரான அந்தப்பீஷ்மர் அவ்வாறே பாண்டவருடைய எல்லாச் சேனையையும் கூர்மையுள்ள அம்புகளால் அடித்துப் பரலோகத்திற்கு அனுப்பினார். அரசரே! அவ்வாறே பாண்டவர்கள் பெரும்படையினால் குழப்பெற்று மேகங்கள் திரவாகாணமுடையது போலப் பீஷ்மரை நன்றாக முடினார்கள். பரத்சிரோஷ்டரே! யுத்தரங்கத்தில் பலைகவர்களாலே நான்கு பக்கங்களிலும் குழப்பட்ட பீஷ்மர்காட்டில் ஜ்வலிக்கின்ற நெருப்பு (மரங்களை) எரிப்பது போல யுத்தத்தில் சூரர்களை எரித்தார். அந்த ரணகளத்தில் உம்முடைய புத்திரானவன் பிதாமஹரைப்பாதுகாத்துக் கொண்டு அர்ஜுனனோடும் போர்புரிந்ததாகிய அவனுடைய ஆச்சரியகர

மான ஆண்மையை நாங்கள் கண்டோம். மகாத்மாவும் வில்லாளியும் உமதுகுமாரனுமான துச்சாஸனன் தான் ஒருவனாகவே யுத்தத்தில் பரிவாரங்களுடன் கூடுதலான பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரிந்ததாகிய அவனுடைய செய்கையினாலே எல்லா ஜனங்களும் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். பாண்டவர்கள் யுத்தத்தில் உக்கிரான துச்சாஸனனைத் தடுக்க முடியவில்லை. யுத்தத்தில் துச்சாஸனனாலே ரதிகர்கள் ரதங்களை யிழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள். அனேகம் குதிரை வீரர்களும் அனேகம் காவில்லாளிகளும் மகாபலமுள்ள யானைகளும் கூர்மைபுள்ள அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டுப் பூரிரிவில் விழுந்தனர். அவ்வாறே மற்றும் சில யானைகள் அம்புகளால் அடிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அக்கினியானது விறலையுடையது போல பிரகாசம் பெற்று வளைகளுடன் அதிகமாக ஜ்வலிப்பது போல உமதுபுத்திரன் பாண்டவ ஸேனையை நன்றாக எரித்துக்கொண்டு வலித்தான். பாருகுலத்திற் பிறந்த வீரர்களுள் உத்தமனான அந்தத் துச்சாஸனனை மழைநீர் னுடைய புதல்வனும் வெண்ணிற முள்ள குதிரைகளையுடையவனும் கிருஷ்ணனை ஸாரதியாகக் கொண்டவனுமான அர்ஜுனனையன்றிப் பாண்டவ வீரர்களில் ஒருமகாரதனேனும் எவ்விதத்தாலும் எதிர்ப்பதற்கு முடியாத நற்குமரம் சக்தியுள்ளவனாக வில்லை. அரசரே! அந்தத் துச்சாஸனன் யுத்தரங்கத்தில் ஜயசீலனான அந்த அர்ஜுனனை ஜயித்தது எல்லா ஸனியங்களும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே பீஷ்மரையே எதிர்த்து விரைவாகச் சென்றான். ஜயிக்கப்பட்ட உமதுகுமாரனை துச்சாஸனன் பீஷ்மருடைய பாகுபலத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு அடிக்கடித் தவலையுடைய மதமேமலிட்டவனாக நன்றாகப் போர்புரிந்தான். அரசரே! அர்ஜுனனே ரணகரத்தில் போர்புரிந்து கொண்டு விளங்கினான். கிரண்டி யுத்தகரத்தில் இடிவிழுதலுக்கு ஒப்பானவையான ஸர்ப்பங்களுடைய விஷம்போன்றவை களுமான அம்புகளாலே பிதாமகரையடித்தான். அந்தப் பாணங்கள் உமதுபிதாவுக்கு வருத்தத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. காங்கேயர் புன்னகை செய்து கொண்டே அப்பொழுது அந்தப் பாணங்களை ஏற்றுக் கொண்டார். உஷ்ணத்தினாலேவ் வுத்தப்பட்ட ஒருமனிதன் நீர்த்தாரை களை ஏற்றுக்கொள்வது போலப் பீஷ்மர் சிகண்டியினுடைய சரதாரைகளை ஏற்றுக்கொண்டார் மகாராஜரே! யுத்தரங்கத்தில் மகாத்மங்களான பாண்டவர்களுடைய ஸனியங்களைக் கொளுத்துகின்ற பீஷ்மரை கூத்திரியர்கள் கோரஸ்வருபமுடையவராகக் கண்டார்கள்.

பிறகு உம்முடைய குமாரனான துரியோதனன் ஸனியங்களையெல்லாம் பார்த்து, 'யுத்தரங்கத்தில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் அர்ஜுனனைக்

குறித்து யுத்தத்திற்காக எதிர்த்தோடுங்கள்; யுத்ததர்மங்களை அறிந்த பீஷ்மர் உங்கள் அனைவரையும் யுத்தத்திலபாதுகாப்பார். ஆதலால் நீங்கள் பெரும்பயத்தைவிட்டுப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துப் போர்புரியுங்கள். இதோ பீஷ்மர் யுத்தத்தில் எல்லாத்தார்த்தராஷ்டிரர்களுடைய சுகத்தையும் கவசத்தையும் மாதிரி துக்கொண்டு பெரிதான அனைமரக் கொடியோடு நிற்கிறார். முயற்சிபுள்ளவர்களும் பீஷ்மரை நெருங்கு வதற்குச் சத்தியபுள்ளவர்களாகார் அவ்வாறிருக்க, பலவான்களாயிருந்தாலும் மனிதர்களான பாண்டவர்கள் மகாத்மர் வானபீஷ்மரை எதிர்ப்பதற்குச் சத்தியற்றவர்களென் னதில் மாதிரி துஸந்தேகம்? யுத்தவீரர்களே! ஆதலால் போர்க்களத்தில் அர்ஜுனனைக்கண்டு நீங்கள் ஓடவேண்டாம். யான் இப்பொழுது யுத்தரங்கத்தில் முயற்சியுடன் நான்குபக்கங்களிலும் முயற்சிபுள்ள உங்களுக்கும் மற்ற அரசர்களாகும் கூடிப் பாண்டவனை எதிர்த்துப் போர்புரியப்படுகிறேன்' என்ற கூறினான். அரசரே! வில்லாளியான உமதுபுத்திரனுடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு அர்ஜுனனைக்குறிதது யுத்தம்செய்வதில் முயற்சியுடையவர்களும் சிறந்தபலசாலிகளும் பெரியஸேனையுள்ளவர்களுமான அந்தவிதேஹர்களும் களிங்கர்களும் தாலேஸரர்களுடையகூட்டங்களும் நிஷாதர்களும் ஸௌவீரர்களும் பாஹ்லீசரளும் நரதர்மர்களும் மேனாட்டுவீரர்களும் வடநாட்டுவீரர்களும் மாளவர்களும் அபிஷாசர்களும் நரஸேனர்களும் சிபிகளும் வஸாதிகளும் ஸால்வர்களும் சகர்களும் திரிகர்த்தர்களும் அம்பஷ்டாகளும் மெகயர்களும் குந்திபுத்திரனான அர்ஜுனனை விட்டிற்பூச்சிகள் நெருப்பைத்தீர்த்துவதற்கு வதுபோல் அந்தமஹாயுத்தத்தில் எதிர்த்துவந்தார்கள். மகாராஜரே! நிக்ஸபசாலியான அந்த அர்ஜுனன் திவ்யாஸ்திரங்களை நன்றாகத்தியானஞ்செய்து வில்லிற்பூட்டி மிக்கவேகமுள்ள அந்த அஸ்திரங்களாலும் பாணக்களாலும், தியானது விட்டிற்பூச்சிகளை எரிப்பதுபோல, சேனைபுடன்கூடின அந்தமகாரதர்களை யெல்லாம் எரித்தான். அனேக ஆயிரம்பாணங்களைப்பிரயோகிக்கின்றவனும உறுதியானவில்லைக்கையிற்பிடித்தவனுமான அந்த அர்ஜுனனுடைய காண்டவமானது ஆகாயத்தில் ஜ்வலிக்கின்றதுபோலக் காணப்பட்டது. மகாராஜரே! அம்புகளால்பிடிக்கப்பட்ட அந்த அரசர்கள் சிதறிப்போனபெரியகொடிகளையுடையவர்களாகி ஒன்றுகூடி வானரக்கொடியையுடையவனை எதிர்க்கவில்லை. ரதிகர்கள் தவஜங்களுடனே கீழே விழுந்தார்கள். குதிரைவீரர்கள் குதிரைகளுடன் கீழே விழுந்தார்கள். கிரீடியினுடைய அம்புகளாலே அடிக்கப்பட்டு யானைவீரர்களும் யானைகளோடு கீழே விழுந்தார்கள். பிறகு அர்ஜுன

னுடையகையினால்விடப்படும் அம்புகளாலே யுத்தபூமி மூடப் பட்டதாகியது. ஸேனையானது எல்லாத்திக்குக்களிலும் அம்புக ளால்துரத்தப்பட்டதாகக் காணப்பட்டது. மகாராஜரே! பிறகு பார்த் தன் கௌரவசேனையைத்துரத்திவிட்டுத் துச்சாஸனனைக்குறித்து அனேகபாணங்களைப் பிரயோகித்தான். அந்தவல்லாப்பாணங்களும் உமதுபுத்திரனானதுச்சாஸனனைப் பிளந்துகொண்டு ஸர்ப்பங்கள் புற் றில்லுழைவதுபோலப் பூமியில் நுழைந்தன. பிரபுவானபார்த்தன் பிறகு துச்சாஸனனுடையகுதிரைகளையும் கொன்றான்; ஸாரதியையும் கீழேதள்ளினான்; இருபதுபாணங்களால் விவிம்சதியையும் ரதத்தை இழந்தவனாகச்செய்தான். படிந்தகணுக்களுள்ளுந்து அம்புகளாலே விவிம்சதியை மிகவும்அடித்தான். வெள்ளைக்குதிரைகளைபுடைய குந்தி புத்திரன் அனேகபாணங்களாலே கிருபரையும் விகர்ணனையும் சஷ்யனை யும் அடித்து ரதங்களையிழந்தவர்களாகவும் செய்தான். கிருபர், சல் யன், துச்சாஸனன், விகர்ணன், விவிம்சதிஇவர்கள்எல்லோரும் இவ் வாறு ரதத்தையிழந்தவர்களாகச் செய்யப்பட்டார்கள். ஸவ்யஸாசி ரினாலேஜயிக்கப்பட்ட கௌரவவீரர்களனைவரும் யுத்தரங்கத்தில் ஓடி னார்கள். பரதசிரேஷ்டரே! அர்ஜுனன் மகாரதர்களை முற்பகலில் ஜயித்துவிட்டுப் புகையில்லாதநெருப்புப்போல யுத்தரங்கத்தில் ஜ்வ லித்தான். மகாராஜரே! கிரணங்களைபுடையசூரியன்போல மற்ற அரசர்களுையும் சரமாரியினால் தபிக்கச்செய்தான். பாரதரே! மகாரதர் களைச் சரமாரிகளாலே அவ்வாறு புறங்காட்டியோடும்படிசெய்து ரண களத்தில் ரக்தவெள்ளத்தைபுடைய மகாநதியைக் கௌரவஸைனிகர் களுக்கும் பாண்டவர்களுக்கும்மிடையே ஓடும்படிசெய்தான். அரச ரே! மிகவும்பயங்கரமானதும் சிறந்தவீரர்களுக்கு அழிவைச்செய்வது மானஅந்தயுத்தத்தில் பாண்டவர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன்சேர்ந்து பீஷ் மரைக்குறித்துப் பராக்கிரமத்தை வெளியிட்டார்கள். யுத்தத்தில் பராக்கிரமத்துடன் ஜ்வலிக்கின்ற பிதாமகரானபீஷ்மரைக் கண்டு உமது புத்திரர்கள் பிரம்மலோகத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு(யுத்தத்தினின்ற) திரும்பவில்லை. யுத்தத்தில்கொடியமதங்கொண்ட உம்மைச்சேர்ந்த வீரர்கள் ஸவர்க்கலோகத்தையடையநோக்கங்கொண்டு யுத்தத்தில் மா ணத்வதவிரும்பினவர்களாகப் பாண்டவர்களை எதிர்த்தார்கள். மகா ராஜரே! குரர்களானபாண்டவர்களும் புத்திரர்களுடன்சேர்ந்து உம் மால் முன்புஉண்டுபண்ணப்பட்ட பற்பலவிதமான அனேகந்துன்பங் களைநினைத்து யுத்தத்தில்பயத்தைவிட்டு ஸவர்க்கலோகத்தைமுன்னிட் டிக்கொண்டு ஸந்தோஷமுள்ளவர்கள்போலவே உம்மைச்சேர்ந்தவர்

களோடும் உமதுஜித்திரர்களோடும் போர்புரிந்தார்கள். யானைகளும் தேர்க்கூட்டங்களும் பலவாறு தேராளிகளால் அடிக்கப்பட்டன. யானைகளால் தேர்கள் நொருக்கப்பட்டன. காலாட்களால் குதிரைகளும் கொல்லப்பட்டன. யானைகளின்மீதும் குதிரைகளின்மீதும் ரதங்களின்மீதும் ஏறிப் போர்புரிகின்றவர்களுடையசரீரங்களும் தலைகளும் நடுவில் அறுக்கப்பெற்று எல்லாத்திக்குக்களிலும்விழுந்தன. குண்டலங்களையும் தோள்வளைகளையும் அணிந்தவர்களும் கீழேவிழுந்தவர்களும் வீழ்த்தப்படுகின்றவர்களும் மகாரதர்களுமான ராஜபுத்திரர்களாலும் ரதங்களுடையசக்கரங்களால் அறுக்கப்பட்டு நாசம்பண்ணப்படுகிறயானைகளாலும் அந்தயுத்தபூமியானது மூடப்பட்டது. காலாட்படைகளும் குதிரைகளும் குதிரைவீரர்களும் நான்குபக்கங்களிலும் ஓடி னார்கள். யானைகளும் ரதிகளும் எல்லாப்பக்கங்களிலும் கீழேவிழுந்தார்கள். சக்கரங்களும் துசுத்தடிகளும் கொடிமரங்களும் முறிக்கப்பெற்றுத் தோளும் பூமியில் சிதறின. யானைகள் குதிரைகள் ரதிகள்களுடையகூட்டங்களிலுவைகளினுடைய இரத்தத்தால் நனைக்கப்பட்டும் மூடப்பட்டும்பிருக்கின்ற அந்தயுத்தபூமி சரத்தாலத்திலுள்ளசிவந்தமேகம்போல விளங்கியது. நாய்களும் காக்கைகளும் கழுக்குகளும் செந்நாய்களும் நரிகளும் விகாரஉருவமுள்ளமிருகங்களும் பகைகளும் உணவைப்பெற்று உரக்கக்கத்தின. எல்லாத்திக்குக்களிலும் பலவிதமானகாறுகளும் விசின. ராக்ஷஸர்களும் பூதங்களும் கத்திக்கொண்டு காணப்படவே, பொற்சங்கிலிகளும் மிக்கவிலைபெற்ற கொடித்துணிகளும் திடீரென்று காற்றினால் அசைக்கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கானவெண்குடைகளும் கொடிகளோடுகூடினமகாரதங்களும் நூறுநூறுகளும் ஆயிரமாயிரமாகவும் சிதறுகின்றவைகளாகக் காணப்பட்டன. கொடிகளுடன்கூடியயானைகள் பாணங்களால் துன்பமுற்றுத் திக்குக்களில் ஓடின. மறுஷ்டேந்திரரே! கதாயுத்ததையும்சக்தியையும்விலையுந்தரித்த கூத்திரியர்களும் எல்லாஇடங்களிலும் பூமியில்விழுந்தவர்களாகக் காணப்பட்டார்கள். அம்புகளாலும் நாராசங்களாலும் ஆயிரக்கணக்காக அடிக்கப்படுகின்ற பெரியயானைகள் ஆங்காங்கு தீனஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழேவிழுந்தன. மகாரதனுஸேனாபதியோ யுத்தத்தில் ஸேனையைப் பார்த்து, 'ஸேனிகர்களே! கங்காபுத்திரரானபிஷ்மரை எதிர்த்துச்செல்லுங்கள். அதனையன்றி, நீங்கள்செய்யும் காரியத்தால் யாதுபயன்?' என்றுகட்டளையிட்டான். ஸேனாபதியினுடையவார்த்தையைக்கேட்டு ஸோமகர்கள் ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் நான்குபக்கங்களிலும் சரமாரிகளைப்

பொழிந்துகொண்டு கங்காபுத்திரரை எதிர்த்தார்கள். மகாராஜரே! பிறகு பீஷ்மர் திவ்யாஸ்திரத்தைப் பிரயோகித்துக்கொண்டு எல்லா வில்லாளிகளும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே குந்திபுத்திரனை எதிர்த்தார். கவசம்பூண்டசிகண்டி, யுத்தத்தில் அர்ஜுனனைக்குறித்துச் செல்லுகின்ற பீஷ்மரை எதிர்த்துத்தடுத்தான். பிறகு பீஷ்மர் அக்னிக்குழப்பான அந்த அஸ்திரத்தை உபஸம்ஹாரஞ்செய்தார். இந்தச் சமயத்திலேயே வெள்ளைக்குதிரைகளையுடைய குந்திபுத்திரன் பிதாமகரை மோகிக்கச் செய்துவிட்டு உமதுஸைரியத்தை நாசம்செய்தான்.

நூற்றப்பதினேட்டாவது அத்யாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தொடர்க்கீழ்)

(பீஷ்மருடைய பாக்கிரமவண்ணை.)

பரதகுலத்தில் பிறந்தவரே! ஸைனியங்கள் நன்றாக அணிவகுக்கப் படாமல் பெரும்பான்மையாக ஒன்றையொன்று அனுஸரித்து நிற்குமளவில் அனைவரும் பிரம்மலோகத்தை அடைவதில் பற்றுள்ளவர்களானார்கள். ஸங்குலபுத்தத்தில் படைகள்¹ தம்மையொத்த படைகளை எதிர்க்கவில்லை. ரதிகர்கள் ரதிகர்களோடும் காலாட்கள் காலாட்களோடும் குதிரைவீரர்கள் குதிரைவீரர்களோடும் யானைவீரர்கள் யானைவீரர்களோடும் போர்புரியவில்லை. பாரதரே! அந்தப் போர்க்களத்தில் அவர்கள் பைத்தியங் கொண்டவர்கள் போலப் போர்புரிந்தார்கள். இருதிமத்துச் சேனைகளுக்கும் அசுரியங்கரமாயுத்தம் நடந்தது. எல்லாப் பக்கங்களிலும் மனிதர்களுடைய கூட்டங்களும் யானைக்கூட்டங்களும் சிதறடிக்கப்பட்டன, மகாபயங்கரமாயுள்ள அந்த யுத்தத்தில் (இருதிமத்துச் சேனைகளுக்கும்) ஏற்றத்தாழ்வில்லாமலிருந்தது. பாரதரே! பிறகு, சூரர்களான சல்யன், கிருபர், சித்திரஸேனன், துச்சாஸனன், விகர்ணன் ஆகிய இவர்கள் பிரகாசிக்கின்ற ரதங்களின் மீதேறிக்கொண்டு யுத்தத்தில்பாண்டவர்களுடைய சேனையை நடுங்கும்படி அடித்தார்கள். மிக்க பலசாலிகளான கௌரவர்களாலே கொல்லப்படுகின்ற தம் ஜலத்தில் முழுகுகின்ற ஓடம்போன்றதுமான அந்தப் பாண்டவஸேனையானது யுத்தத்தில் ரக்ஷகளைப்பெறவில்லை. குளிக்காமலானது பசுக்களுடைய மர்மஸ்தானங்களைப்பிளப்பதுபோலப் பீஷ்மர் பாண்டு புத்திரர்களுடைய மர்மஸ்தானங்களைப்பிளந்தார். அவ்வாறே மகாபல

¹ கிய்தமில்லாமல் சண்டைசெய்தார்கள் என்றபடி.

சாலியான்பார்த்தனாலே உமதுஸைனியத்திலுள்ள புதியரீருண்ட
மேகங்கள் போன்ற கஜங்கள் பலவாறு கீழே தள்ளப்பட்டன. பார்த்த
னாலே அம்புகளாலும் நாராசங்களாலும் அடிக்கப்படுகின்றவர்களும்
நசுக்கப்படுகின்றவர்களுமான அனேகபிரதானஸேனாவீரர்கள் ஆயிரக்
கணக்காகக் காணப்பட்டார்கள். அந்த யுத்தங்களத்தில் பெரிய யானைகள்
கோரமான தினஸ்வரத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டு கீழே விழுந்தன.
யுத்தபூமியானது, கொல்லப்படும் மஹாபலசாலிகளான வீரர்களுடைய
ஆபரணங்களையணிந்த சரீரங்களாலும் குண்டலங்களுடன் கூடிய தலை
களாலும் நிறைக்கப்பட்டு விளங்கியது. மஹாராஜே! சிறந்த மஹா
வீரர்களுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணுகின்ற அந்த யுத்தத்திலேயே
பீஷ்மரும் பாண்டவனுடைய தஞ்சையனும் விக்ரமத்தை வெளியிடும்
பொழுது யுத்தத்தில் பராக்கிரமமுள்ள பிதாமஹரைப்பார்த்து அந்த
உமது புத்திரர்களைவரும் யுத்தங்களத்தில் ஸ்வர்க்கத்தை முக்கியமான
கதியென எண்ணி நாசத்தையிரும்பி ஸைநிகர்களை முன்னிட்டுக்
கொண்டு பாண்டவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்தார்கள். மகாராஜே!
சூரர்களான பாண்டவர்களும் உத்தமவீரர்களுக்கு அழிவை உண்டு
பண்ணுகின்ற அந்த யுத்தத்தில் முன்பு புத்திரனுடன் சேர்ந்து உம்மால்
உண்டுபண்ணப்பட்ட பலவிதமான அனேகங்கிலேசங்களை நனைத்துக்
கொண்டு யுத்தத்தில் பயத்தை விட்டுப் பரம்மலோகத்தையடைவதில்
பற்றுதலுடன் மிக்க மனக்களிப்புற்றவர்கள் போல உம்மைச் சேர்ந்த
வர்களையும் உமது புத்திரர்களையும் எதிர்த்துப் போர்புரிந்தார்கள்.
பாண்டவஸேனாபதியும் மகாரதனுமான திருஷ்டத்யும்னன் யுத்தத்
தில் தன்ஸேனையைப்பார்த்து, 'ஸோமகர்களே! நீங்கள் ஸ்ருஞ்சயர்
களுடன் காங்கேயரை எதிர்த்துச் செல்லுங்கள்' என்று சொன்னான்.
ஸேனாபதியினுடையவார்த்தையைக்கேட்டு ஸோமகர்களும் ஸ்ருஞ்ச
யர்களும் சாமரியினால் அடிக்கப்பட்டுக் கங்காபுத்திரரை எதிர்த்து
வந்தார்கள். அரசரே! பிறகு ஹிம்லிக்கப்படுகின்ற உமது பிதாவான
பீஷ்மர் கோபத்திற்குட்பட்டவராக ஸ்ருஞ்சயர்களுடன் போர்புரிந்
தார். ஐயா! கீர்த்திசாலியான அந்தப் பீஷ்மருக்கு முற்காலத்தில் சிறந்த
புத்தியுள்ள பரசுராமராலே பகைவர்களுடைய படையை அழிக்குந்திற
மையுள்ள அஸ்திரசிகைஷ அளிக்கப்பட்டது. பிராயமுதிர்ந்தவரும்
கௌரவர்களுக்குப் பாட்டனாகும் சத்துருவீரர்களை யழிப்பவருமான
அந்தப் பீஷ்மர் அந்த விதையைப்பெற்றுச் சத்துருக்களுடைய பலத்
துக்கு நாசத்தை உண்டுபண்ணிக்கொண்டு நாள்தோறும் பார்த்தர்களைச்
சேர்ந்தவீரர்களில் பதினாயிரம்பேர்களை ஸம்ஹரித்தார். பரதர்களில்

சிறந்தவரே! அந்தப்பத்தாவதுநாள்வந்தவுடன்¹ பெரியபாட்டனாரான பீஷ்மர் தாம் ஒருவராகஇருந்துகொண்டே யுத்தத்தில் மாத்ஸ்யர்களுடையபடைகளிலும் பாஞ்சாலர்களுடையபடைகளிலுமுள்ள கணக்கிலடங்காதயானைகளையும் குதிரைகளையுங்கொண்டு ஏழுமகாரதர்களையும் ஐயாயிரம்ரதிகர்களையும் பதினாலாயிரம்காலாட்களையும் கொன்றார். பிரஜைகளுக்கெல்லாம் நாதரே! உம்முடையதகப்பனாராகிய பீஷ்மர் அந்தயுத்தத்தில் அனேகஆயிரம் யானைகளையும் பதினாயிரம் குதிரைகளையும் பயிற்சியின் பலத்தால் கொன்றார்; பிறகு, எல்லா அரசர்களுடையசேனையையும் நாசம்செய்துவிட்டு விராடனுடையபிரியஸகோதரனானசதாநீகனையும் கொன்றார். மகாராஜரே! பிரதாபசாலியானபீஷ்மர் யுத்தத்தில் சதாநீகனைக்கொண்டு அனேகஆயிரம்அரசர்களைப் பலவங்காளே கீழேதள்ளினார். யுத்தத்தில்தனக்கலக்கமுற்றபுத்தவீரர்கள் தநஞ்சயனை அலறி அழைத்தார்கள். அர்ஜுனனுடன்வந்த பாண்டவர்களைச்சேர்ந்த அரசர்களெல்லாரும் பீஷ்மரை எதிர்த்து யமலோகத்தை அடைந்தார்கள். பீஷ்மர் பாணஸூழகங்களைப் பத்துத்திக்குக்களிலும் இறைத்துக்கொண்டு பார்த்தர்களுடையசேனையைத்தாண்டிப் படைமுகத்தில்நின்றார். அந்தப்பீஷ்மர் அந்தப்பத்தாவதுநாளில் மிக்க பெரியகாரியத்தைச்செய்து கையிலிழிச்சுப்பட்டவில்தான் இரண்டு சேனைகளுக்குமிடையில்நின்றார். வேந்தரே! ஷீஷ்மகாலத்தில் ஆகாயத்தின்மத்தியையடைந்து தடுக்கின்றபாஸ்கரனை எவ்வாறு ஜனங்கள்கண்ணெடுத்துப்பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகமாட்டார்களோ அவ்வாறே அந்தப்பீஷ்மரை வேந்தர்கள் பார்ப்பதற்குச் சக்தியுள்ளவர்களாகவில்லை. பரதகுலத்தில் உதித்தவரே! யுத்தத்தில் இந்நிரன் அஸூரஸேனையைத் தடுக்கச்செய்ததுபோலப் பீஷ்மர் பாண்டவர்களைத்தடுக்கச்செய்தார்.

அவ்வண்ணம் பராக்ரமத்தைவெளிப்படுத்திப் பகைவர்களைக் கொல்லுகின்றபீஷ்மரைக்கண்டு, தேவநிபுத்திரரான மதுஸூதனர் ப்ரீதிபுடன் தனஞ்சயனைநோக்கி, 'இதோ சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மர் இரண்டுசேனைகளின்மத்யத்தில்நிற்கார். பலத்தினுலேஇவரைக்கொண்டு நீவெற்றியடையப்போகறாய். இச்சேனைபிளக்கப்படுகிறவிடத்தில் (சென்று)இந்தப்பீஷ்மரைப் பலத்தினுல்அசைவற்றுநிற்கும்படிசெய். பிரபுவே!வேறொருவன் பீஷ்மருடையபாணங்களைப் பொறுக்கத்திறமையுள்ளவனாகான்' என்றார். அரசரே! இவ்வாறுகிருஷ்ணனாலே தூண்டப்பட்ட

¹ 'ப்ரபிதாமஹா' என்பது மூலம்.

அர்ஜுனன் அந்தக்ஷணத்தில் பிஷ்மரைக் கொடியோடும் ரதத்தோடும் குதிரைகளோடும் அம்புகளால் மறையும்படிசெய்தான். குருபுங்கவர்களுள் உத்தமரான அந்தப்பிஷ்மரும் பாண்டவனுல்பிரபோதிக்கப்படும் அவ்வம்புத்திரர்களை அம்புத்திரர்களால் பலவாறு நசுஞ்செய்தார். மகாராஜரே! பிறகு பிஷ்மருடைய பாணங்களால் அடிக்கப்பட்டுச் சோகஸாகரத்தில் மூழ்கிப் பிடுங்கின்றவர்களான பாஞ்சாலராஜன், வீர்யமுடையவனுன திருஷ்டகேது, பாண்டுபுத்திரான பீமஸேனன், பார்ஷதனுன திருஷ்டத்யுமன்ன், நகுல்ஸஹதேவர்கள், சேகிதானன், ஐந்துகேசுயநாட்டுமன்னர்கள், ஸாத்யகி, மிக்கபுஜபலமுள்ளசுபத்திராபுத்திரான அபிமன்யு, கடோதகசன், த்ரௌபதிபுத்திரர்கள், சிகண்டி, வீர்யமுடையவனுன குந்திபோஜன், விராடன் இவர்களும் பாண்டவ பக்ஷத்தைச் சேர்ந்த மகாபலசாலிகளான மற்றும் பலரும் பல்குணாலே கைதூக்கிவிடப்பட்டார்கள். பிறகு கிரீடியினாலே காப்பாற்றப்படுகின்ற சிகண்டி வேகத்தான் உத்தமஆயுதத்தைக் கையிலெடுத்திப் பிஷ்மரையே எதிர்த்தோடினான். யுத்தமுறைகளைச் சரியாக அறிந்தவனும் சத் துருக்களால் ஜிர்க்கப்படாதவனுமான அர்ஜுனன் அந்தப்பிஷ்மருக்கு உதவியாக வந்த எல்லா வீரர்களை யுங்கொன்று பிஷ்மரையே எதிர்த்தோடினான். உறுதியான வில்லைக் கையிற் கொண்ட ஸவ்யஸாசிரினாலே பாதுகாக்கப்பட்டவர்களான ஸாத்யகி, சேகிதானன், பார்ஷதனுன திருஷ்டத்யுமன்ன், விராடன், துருபதன், நகுல்ஸஹதேவர்கள் ஆகிய இவர்கள் யுத்தத்தில் பிஷ்மரைக்குறித்து விரைவாக ஒடினார்கள். யுத்தத்தில் அபிமன்யுவும் த்ரௌபதி குமாரர்களான ஐந்து உபபாண்டவர்களும் பிஷ்மரை எதிர்த்தார்கள். (மூற்கூறின வீரர்களை வரும்) கையில் பெரிய ஆயுதங்களை யெடுத்திருக்கும் பிஷ்மரைக் கண்டார்கள். உறுதியான வில்லைக் கையில் கொண்டவர்களும் யுத்தத்தில்துறங்காட்டாதவர்களான அந்தவீரர்கள் எல்லாரும் பகைவர்களுடைய பாணங்களைத் திருப்பியடிக்குத்தி மையுள்ள அம்புகளாலே பலவாறு பிஷ்மரை அடித்தார்கள். உத்தமர்களாவ மன்னர்களாலே விடப்படும் அம்புத்திரர்களை மிக்கமனோதையமுள்ள பிஷ்மர் நசுஞ்செய்து பாண்டவர்களுடைய சேனையில் பிரவேசித்தார். பிதாமகரான அவர் விளையாடுகின்றவர் போல் (தம்மீது பாயாமலிருக்கும்படி) பாணங்களைத் தடுத்தார். பிஷ்மர் புன்சிரிப்புடன் அந்தச்சிகண்டியின் ஸ்திரீத்தன்மையை அடிக் கடி நினைத்து அந்தப்பாஞ்சாலகுமாரனான சிகண்டியின்மீது கணைகளைத் தொடுக்கவில்லை. மகாரதரான பிஷ்மர் துருபதனுடைய சேனையில் எழுரதிகர்களைக் கொன்றார். பிறகு அந்தக்ஷணத்தில் அந்தப்பிஷ்ம

ரொருவரைக்குறித்தே எதிர்த்தோடிவருகின்ற மாத்ஸ்யர்கள், பாஞ்சாலர்கள், சைத்யர்கள் இவர்களுடைய கிலகிலாசப்தம் தோன்றியது. அந்தவீரர்கள் யுத்தத்தில் சததுருக்களைத் திடுக்கிதெய்கின்றவரும், பாகீரதிபுக்திருமான அந்தப்பீஷ்மரொருவரை, மேகங்கள் சூரியனை மூடுவதுபோல, காலாட்களாலும் குக்ரைகளாலும் ரதங்களுடைய கூட்டங்களாலும் அம்புகளாலும் முடினார்கள். பிறகு அந்தப்பீஷ்மருக்கும் பாண்டவவீரர்களுக்கும் நடக்கேறுகின்றதும் தேவாஸூரயுத்தம்போன்றதுமான அந்தப்போரில் கிரீடி சிகண்டியைமுன்னிட்டுக் கொண்டு பீஷ்மரை எதிர்த்தான்.

பூர்வப்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம வ த ப ர வ ம். (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் ரணகுளத்தில் சாயரதது.)

இவ்வாறு அந்தப்பாண்டவர்? ளெல்லோரும் சிகண்டியைமுன்னிட்டுக்கொண்டு யுத்தாளத்தில் பீஷ்மரை நாமபுறங்களிலும் குழந்து கொண்டு அடித்தார்கள். எல்லாஸூரஸயாசனும் ஒன்றுசேர்ந்து மிகவும்காரமானசதக்கனிகளாலும் பரிசாபிதங்களாலும் சோடாலிகளாலும் முதகரங்களாலும் உல்க்கசகளாலும் சட்டிகளாலும் கேஷபணீயங்களாலும் பொரகட்டுகளுள்ள அம்புகளாலும் சக்திகளாலும் தோமரங்களாலும் கப்பனங்களாலும் நாராசங்களாலும் வதஸ்தரதங்களாலும் புசண்டிகளாலும் யுத்தத்தில் நான்குபக்கத்திலும் பீஷ்மரை அடித்தார்கள். பீஷ்மர் அப்பொழுது அனேகவீரர்களால் அடிக் கப்பட்டுக் கவசம்சிதறி மர்மஸ்தானங்கள் பிளக்கப்பட்டும் வருத்தமடையவில்லை. நன்றாகஜ்வலிக்கின்ற அம்புகளும் விற்களுமாகிற தணலுள்ளதும் அஸ்ரவேகமாகிறகாற்றள்ளதும் தேருருளையின் சப்தமாகிறஉஷ்ணமுள்ளதும் அழகியவில்லாநிற மகாஜவாடையுள்ளதும் நாசமடைகிறவீரர்களாகிறபெருன்றகுக்களோடுகூடியதுமான மகாஸ்திரங்கள் நிறைந்தபீஷ்மராகிறநெருப்பானது சததுருக்களுக்கு யுகாந்தகாலத்தநெருப்புப்போலாயிற்று. பீஷ்மா ரதஸூரகங்களுடைய மத்தியத்திலுள்ளவழியினாலே திரும்பி வெளியிலவந்தார். மறுபடியும் அரசர்களுடைய மத்தியையடைந்து (அங்குமிங்கும்) ஸஞ்சரிக்கின்றவராகக் காணப்பட்டார். மேவந்தரே! பிறகு பீஷ்மர் பாஞ்சாலராஜனை யும் திருஷ்டகேதுவையும் தாண்டிப் பாண்டவர்களுடைய சேனையின்

மத்தியை அடைந்தார். பிறகு, பீஷ்மர் பயங்கரமானசப்தமுள்ளவைகளும் அதிகவேகமுள்ளவைகளும் மர்மஸ்தானங்களையும் கவசங்களையும் உடைக்கின்றவைகளும் கூர்மையுள்ளவைகளுமான உத்தமமான அம்புகளாலே ஸாத்யகி, பீமன், பாண்டுபுத்திரனை தனஞ்சயன், துருபதன், விராடன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன் இவ்வாறு வீரர்களையும் திருப்பியடித்தார். அந்தமகாரதர்கள் அந்தப்பீஷ்மருடையகூர்மையான பாணங்களை த்தடுத்து வல்லமையுடனே அவரைப் பப்பத்துக்களைகளாலே துன்பமடையும்படி அடித்தார்கள். பொன்கட்டுகளுள்ளவைகளும் சாணையில்தீட்டப்பட்டவைகளும் மகாரதனை சிகண்டி பீஷ்மரின்மீதுதொடுத்தவைகளுமான பெரிய அம்புகள் அவருக்குத் துன்பத்தையுண்டுபண்ணவில்லை. பிறகு அர்ஜுனன் விரைந்து பீஷ்மரையே எதிர்த்தோடினான். சிகண்டியைமுன்னிட்டிக்கொண்டு அந்தப்பீஷ்மருடையதனுஸையும் வெட்டினான். மகாரதர்கள் பீஷ்மருடைய தலூர்ப்பங்கத்தைப் பொறுக்கவில்லை. மகாரதர்களான துரோணர், கிருதவர்மா, வீர்துராஜனாஜயத்ரதன், பூரிஸ்ரவஸ்சலன், சல்யன், பகதத்தன் இந்தவழுவீரர்களும் மிகவுங்கோபங்கொண்டு கிரீடியை எதிர்த்துவந்தார்கள். மகாரதர்கள் மிக்ககோபங்கொண்டு அந்தபுத்தரங்கத்தில் திவ்யாயுதங்களைப் பிரயோகித்துப் பாண்டவனை மூடுகின்றவர்களாக எதிர்த்தார்கள். அர்ஜுனைக்குறித்துவருகின்ற அவர்களுடையசப்தமானது யுகாந்தகாலதில்பொங்குகின்ற ஸமுத்திரங்களுடையசப்தம்போலக் கேட்கப்பட்டது. பல்குணனுடையரத்தத்தை நோக்கி, 'கொல்லுங்கள்; விரைவுபடுங்கள்; பிடியுங்கள்; அடியுங்கள்; அறுங்கள்' என்கிறநெருங்கினசப்தம் தோன்றியது. பரதர்சுளிற்சிறந்தவரே! நெருங்கின அந்தச்சப்தத்தைக்கேட்டுப் பாண்டவர்களைச் சேர்ந்த மகாரதிகள் பல்குணனைப்பாதுகாக்கஎண்ணி எதிர்த்து ஓடினார்கள். ஸாத்யகி, பீமஸேனன், பார்ஷதனான திருஷ்டத்யும்னன், விராடன், துருபதன், ராகுஷனானகடோக்கசன், மிகுந்தகோபமுள்ள அபிமன்யு இவ்வேழுவீரர்களும் கோபம்மூண்டு விசித்திரமானவில்லையேந்தி விரைந்து அந்தப்பீஷ்மரைக்குறித்து ஓடினார்கள். பரதசிரேஷ்டரே! யுத்தகளத்தில் தேவர்களுக்கு அஸுரர்களுடன் யுத்தம்நடந்ததுபோல அந்தப்பாண்டவவீரர்களுக்கு நெருங்கியதும் மயிர்க்குச்சத்தையுண்டுபண்ணக்கூடியதுமானயுத்தம் நடந்தது. சிரேஷ்டனை சிகண்டியோ யுத்தகளத்தில் கிரீடியினாலேபாதுகாக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் வில்அறுக்கப்பட்டபீஷ்மரைப் பத்துக்களைகளாலும் அவருடையஸாரதியைப் பத்துப்பாணங்களாலும் அடித்து தவஜத்தையும்

ஒருபாணத்தால் அறுத்தான். கங்காபுத்திரரான பீஷ்மர் மிக்கவேகத் துடன்கடினவேறொருநிலையில் கையிலெடுத்தார். அந்தவிலையும் பல்குணன் கூர்மையுள்ளமூன்றுபாணங்களாலே வெட்டியெறிந்தான். இவ்வாறு ஸவ்யஸாசியும் சத்துருக்களைத் தடுக்கச் செய்கின்றவனுமான அந்தப்பாண்டவன் கோபங்கொண்டு பீஷ்மர் கையில் வில்லெடுக்க எடுக்கத் திரும்பவும் திரும்பவும் அறுத்தான். வில் அறுக்கப்பட்டவரும் மிகுந்தகோபங்கொண்டவருமான அந்தப்பீஷ்மர் இரண்டுகடையாய் களையும் நக்கிக்கொண்டு மலைகளேக்கூடப் பிளக்கும் வல்லமையுடைய ஒரு சக்தியாயுதத்தைக் கையிலெயரவாக எடுத்து மிகுந்தகோபத்துடன் அந்தச்சக்தியைப் பல்குணனுடைய தத்தின்மீது எறிந்தார். அர்ஜுனன் ஜ்வலீத்துக்கொண்டிருக்கின்றதும் வஜ்ராயுதம்போன்றதுமான அந்தச்சக்தியுடையதைப்பார்த்துக் கூர்மையான ஐந்துபல்லங்களைக் கையிலெடுத்தான். பரதசிரேஷ்டரே! கோபங்கொண்ட அர்ஜுனன், பீஷ்மருடையகையினால் சுழற்றி எறியப்பட்ட அந்தச்சக்தியாயுதத்தை ஐந்துபாணங்களாலே ஐந்தாந்துண்டாக்கினான். மிக்ககோபங்கொண்ட அந்தக்கிரீடியினாலு அறுக்கப்பட்ட அந்தச்சக்தியானது மேகக் கூட்டத்தினின்று அற்றுவிழுந்தமினனல்போல் கீழேவிழுந்தது. பகைவர்களின் பட்டணங்களை அழிக்கின்றவரும் வீரருமான பீஷ்மர் அந்தச்சக்தி அறுக்கப்பட்டதுகண்டு கோபமூண்டு, இந்தப்பாண்டவர்களுக்கு மகாபலசாலியான வாஸுதேவர் ரக்ஷகராயில்லாவிடின் இவ்வெல்லாப் பாண்டவர்களையும் இந்தஒருநிலையினாலேயே கொல்வதற்கு யான் சக்தியுள்ளவன். இந்தவாஸுதேவர் எல்லாஉலகங்களாலும் ஜயிக்கத் தகாதவரென்பதே என்னுடைய எண்ணம். பாண்டவர்கள் கொல்லத் தகாதிருப்பதும் சிகண்டி ஸ்திரீயாயிருப்பதும் ஆகிய இவ்விருண்டுகாரணங்களையும் கருதி யான் பாண்டவர்களுடன் போர்புரியேன். முன்பு நான் காளியை என் பிதாவுக்கு மணம்புரியச் செய்தபொழுது ஸந்தோஷமடைந்தபிதாவிலே நான் விரும்பும்போது மரணமும் போரில் ஒருவராலும் கொல்லக்கூடாமையும் எனக்கு (வரமாகக்) கொடுக்கப்பட்டன. ஆதலால் அப்படிப்பட்ட மரணத்தை அடைவதற்கு இதுவே தகுந்தகாலமென்று எண்ணுகிறேன்' என்று யுத்தத்தில் நிச்சயமான ஆலோசனை செய்தார். அளவறந்தேஜஸுள்ள பீஷ்மருடைய இவ்விதமான நிச்சயத்தையறிந்து ரிஷிகளும் வஸுக்களும் ஆகாயமார்க்கத்திலிருந்துகொண்டு பீஷ்மரைப்பார்த்தது, 'ஐயா! உமது மனத்தில் என்ன எண்ணுகிறீரோ அது எங்களுக்கும்கூடப் பிரியம். மகாராஜரே! அதனைச்

செய்யும். யுத்தத்தினின்று புத்தியைத்திருப்பும்' என்று கூறினார்கள். இந்தவாக்கியத்தின்முடிவில் அனுகூலமானதும் நயமணம்பொருந்தியதும் ஜலபிந்துக்களையுடையதும் மங்கலாகரமுமானகாற்று வீசியது. தேவதந்தியினரும் பேரொலியோடு முழங்கின. பீஷ்மரின்மீது பூமாரியும் வீழ்ந்தது. அவர்கள்பேசுகிற வார்த்தைகளை மகாபாகுபலமுள்ளபீஷ்மரும் வ்யாஸமனிவரின் அனுகூலம்பெற்றநாலுமே கேட்டோம்; மற்றவர்கள் கேட்கவில்லை. அரசரே! எல்லாஉலகங்களுக்கும்பிரியரானபீஷ்மர் அப்பொழுது ரதத்தினின்றும்மேலிழைந்தபிழைப்பிக்குவே தேவர்களுக்கெல்லாம் அதிகமானபரபரப்பு உண்டாயிற்று. பிறகு மஹாதபஸ்வியும் சந்தனுபுத்திரருமானபீஷ்மர் தேவகணங்களுடையஇவ்வாறுவார்த்தையைக்கேட்டு அர்ஜுனனையெதிர்த்துப்போர்புரியவில்லை. மஹாராஜோ! எல்லாக்கவசங்களையும்உடைக்கின்ற கூர்மையுள்ளபாணங்களாலேபிளக்கப்பட்டசிகண்டியோ கோபங்கொண்டு பரதர்களுக்குப்பிதாமஹரானபீஷ்மரைக் கூர்மையுள்ளஒன்பது பாணங்களாலே மார்பிலடித்தான். மஹாராஜரே! சிகண்டியினால் அடிக்கப்பட்ட குருபிதாமஹரான அந்தப்பீஷ்மர் பூசும்பம்உண்டாகுங்காலத்தில் மலை எப்படியையோதோ அப்படி யுத்தத்தில் அசையாமல் நின்றார். பிறகு பீபதஸு அட்டஹாஸஞ்செய்துகொண்டு காண்டவம் என்றழைக்கிற நானொலியிடும்படிசெய்து பீஷ்மரை இருபத்தைந்து கூழாந்தரகபாணங்களால் அடித்தான். தநஞ்சயன் கோபங்கொண்டு விரைவுடன் இந்தப்பீஷ்மரை எல்லா அங்கங்களிலும் மர்மஸ்தானங்களிலும் தூற்றுக்கணக்கானபாணங்களால் பலமுறை அடித்தான். இவ்வாறு ஆயிரக்கணக்கானமற்றவீரர்களாலும் மிகவும் அடிக்கப்படுகின்ற மகாரதரானபீஷ்மர் அவர்களையும் அம்புகளால் விரைவாகத்திருப்பியடித்தார். ஸத்யபாக்ரமரானஅந்தப்பீஷ்மர் யுத்தத்தில் அந்தவீரர்களால்விடப்பட்ட அம்புகளைக் கணுக்கள் பதிவான அம்புகளால் ஒரேஸமயத்தில் தடுத்தார். மகாரதனை சிகண்டி யுத்தரங்கத்தில் பீஷ்மரின்மீதுதொடுத்தவைகளும் பொற்கணுக்களுள்ளவைகளும் சாணையில் தீட்டப்பட்டவைகளுமான அவனுடைய அம்புகள் பீஷ்மருக்குத் துன்பத்தை உண்டுபண்ணவில்லை. பிறகு, கிரீடியானவன் மிகுந்தகோபத்துடன் சிகண்டியைமுன்னிட்டிக் கொண்டு பீஷ்மரையெதிர்த்து அவருடையவில்லையும்ஒடித்து அவரையும் ஒன்பதுபாணங்களால்அடித்து அவருடையகொடியையும் ஓர் அம்பினால்அறுத்துப்பத்தப்பாணங்களால் அவருடையஸாரதியையும் அடித்து அவரை நன்றாகநடுங்கும்படிசெய்தான். அந்தப்பீஷ்மர் மிக்க

பலமுள்ளவேறுவில்கை கைபில்எடுத்தார். அவருடைய அந்தவில்கை யும் கூர்மையுள்ளமுன்றுபல்லங்களாலே மூன்றாகத் தண்டாக்கினான். குந்திபுத்திரன் மஹாபுத்தத்தில் பீஷ்மர் வில்கை கைபில்எடுக்காடுக்க அவைகள்எல்லாவற்றையும் அரைநிரிஷ்த்தமதுள் அறுத்தான். இவ்வாறு அர்ஜுனன் பீஷ்மருடைய அனேகவிறகளை யுத்தத்தில் தண்டாக்கினான். பிறகு, சந்தனுபுத்திரானபீஷ்மர் பராக்ரமத்தினால் அர்ஜுனன்மீறவில்லை. பிறகு இந்தப்பீஷ்மர்மீது அர்ஜுனன் இருபத்தைந்து சஷ்டாங்கம்என்கிறபாணங்களைப் பிரயோஜித்தான். அதிகமாக அடிக்கப்பட்டவரும் சிறந்தனில்லாநிபுமான அந்தப்பீஷ்மர் துச்சாஸனனைநோக்கி, 'துச்சாஸன' பாண்டவர்களுள்மகாரதனை இந்தப்பார்த்தன் யுத்தத்தில் கொபங்கொண்டு அனேகஆயிரக்கணக்கான பாணங்களாலே என்னையே எதிர்த்தடிந்தான். இந்த அர்ஜுனன் வஜ்ரபாணியான இந்நிராளும யுத்தத்தில் ஜயிங்க முடியாதவன். வீரர்களானதேவர்கள், அஸுரர்கள், ராக்ஷஸர்கள் ஆகியஇவர்களைவரும் ஒன்றுசேர்த்தாலும் என்னையும்ஜயிப்பதற்குச் சந்தியுள்ளவர்களாகார்கள். அவ்வாறிருக்க, மிக்ககொபங்கொண்ட அர்ஜுனனைத்தவிர மகாரதர்களானமனிதர்கள் என்னையுரிப்பதற்குச்சுச்சியற்றவர்களென்பதில் யாதுஸந்தேகம்? இதை யான் ஸத் ரிபமாக உனக்குச்சொல்லுகிறேன்' என்றார். இவ்வாறாக அவ்விருவரும் பேசிக்கொண்டிருக்குங்கால், பஸ்குனன் யுத்தகளத்தில் சிசுண்டியைமுன்னிட்டிக்கொண்டு கூர்மையானஅம்புகளாலே பீஷ்மரையடித்தான். பிறகு கண்ணடங்கதையில்லா கக்கொண்டஅர்ஜுனனால் கூர்மையானபாணங்களால் நன்றாகப்பிடிக்கப்பட்டஅந்தப்பீஷ்மர் முன்னிரிப்புடையவர்போலத் துச்சாஸனனைப் பார்த்து, 'வஜ்ராயுதத்திற்கும் இடிக்கும்ஒப்பானதாக் குதலையுடையவைகளும் நல்லகணுக்களுள்ளவைகளும் நன்றாகத்தீட்டப்பட்டவைகளும் ஒன்றன்பின்ஒன்றாகத் தொடர்ந்துதொடுக்கப்படுகின்றவைகளுமான இந்தஅம்புகள் சிசுண்டியுடையனவல்ல. இவைகள் மரம்ஸ்தானங்களைப் பிளக்கின்றன; திடமானகவடங்களை உடைக்கின்றன; உலக்கைகள்போலத்தாக்கி எனக்குவிம்மையை உண்டிபண்ணுகின்றன. இந்தப்பாணங்கள் சிசுண்டியுடையனவல்ல. வஜ்ராயுதமும் யமதண்டமும் போலத் தாக்குகின்றவைகளும் வஜ்ரத்தினுடையவேகம்போல ஒருவராலும் தாங்கமுடியாதவேகமுடையவைகளுமான இந்தப்பாணங்கள் என்பிராணனைத் தடுக்கச்செய்கின்றன. இந்தப்பாணங்கள் சிசுண்டியுடையனவல்ல. கதாயுதமும் பரிகாயுதமும்போலத் தாக்குகின்றவைகளும் யமதூதர்கள்போலவருகின்றவைகளுமான இந்தப்பாணங்கள்

என்பிராணனை நாசம் செய்கின்றனபோலும். இந்தப்பாணங்கள் சிகண்டி யுடையனவல்ல. மிக்கக்காபங்கொண்டனவையும் அடிக்கடிநானில நக்கிக்கொள்ளுகின்றனவையும் விஷத்தினால் அதிகரிக்கவையுமான ஸர்ப் பங்கள்போன்ற இந்தப்பாணங்கள் என்னுடையமர்மஸ்தானங்களில் பிரவேசிக்கின்றன. இவைகள் சிகண்டியுடையனவல்ல. இவைகள் ஆர்ஜுனனுடையபாணங்களே. இவைகள் சிகண்டி நுடையனவல்ல. ¹ நண்டுக்குஞ்சுகள் பிறகுந் தலத்தில் தாப்நண்டைப்பிளப்பதுபோல இந்த ஆர்ஜுனனுடைய பாணங்கள் என் அங்கங்களைப் பிளக்கின்றன. காண்டவத்தலைவிலலாசக்டி நண்டலும வானரக்கொடியையுடைய வனும் ஜயசிலலும் வீரனுமான ஆர்ஜுனனைதவிர மற்ற அரசர்கள் எல்லோரும் எனக்குததுன்பத்தைபுண்பண்ண வல்லமையுள்ளவர்களாகார்கள்' என்றார்.

பாரதரே! சந்தனுபுக்திராணபீஷ்மர் இவ்வாறசொல்லிப் பிறகு பாண்டபுக்திராண எரிக்கண்ணங்கொண்டவர்போல அவன்மீது சக்தி யைப் பிரயோகித்தார். பரதகுலத்திலுந் தவரே! அந்தரணகளத்தில் குருவீரர்களானவரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே ஆர்ஜு னன் இந்தப்பீஷ்மருடைய அநகச்சக்தியை மூன்றுபாணங்களாலே மூன்றாகவெட்டிக் கீழேதள்ளினான் பிறகு, காங்கேயப் பின்புரீநரக் கூடியமிருந்து ஜயம்இரண்டிலுன்மறவிரும்பிப் பொன்னுல அலங்கரிக்கப் பட்டேகடகத்தையும் கதலையையும் கையிலெடுத்தார் ரதத்தி னின்றிகீழேஇறங்குவதற்குள் அவர்கையிலுள்ள அந்தக்கேடகத்தை ஆர்ஜுனன் அம்புகளாலே நூறுதண்டுகளாககிணன், அது ஆச்சரிய மாயிருந்தது. பிறகு யுகிஷ்டராஜர் தம்முடையஸைனியங்களைப் பார்த்து, 'காங்கேயரைக்குறித்தது எதிர்த்துச்செல்லுங்கள். அணுவளவு கூட உங்களுக்குப் பயம்வேண்டாம்' என்றவனினார். பிறகு அந்தப் பாண்டவஸைனிகர்கள் தேமரங்களைமீடும் சுட்டிகளோடும் பாணஸ முகங்களோடும் பட்டஸங்களோடும் நல்லவாள்களோடும் கூர்மையுள்ள நாராசங்களோடும் வத்ஸாதந்தங்களோடும் பலலங்களோடும் அந்தப் பீஷ்மர் ஒருவரையே எல்லாப்பர்கங்களிலும் எதிர்த்துவிடவந்தார்கள். பிறகு பாண்டவர்களுடையபயங்கரமானவீரமநாதமானது அப்பொழுதுதோன்றியது. அவ்வாறே பீஷ்மருடையஜயத்தைவிரும்புகின்றவர்களாக உம்முடையபுக்திரார்களும் வீரம்நாதஞ்செய்தார்கள். கௌரவர்களானவரும் பீஷ்மரொருவரையே பாதுகாததனர். வீரம்நாதங்களை

¹ 'மாகமாம் ஸேகவாலுவ' என்பது மூலம்.

யும் செய்தனர். ராஜேந்திரரே! பத்தாவதுநாளில் பீஷ்மருக்கும் அர்ஜுனனுக்கும் நேர்ந்த அந்தச் சண்டையில் உம்மைச்சேர்ந்தவீரர்களுக்குப் பசைவர்களுடன் ஸதகலந்தபோர் நடந்தது. ஒருவரையொருவர் அடித்துக்கொண்டு போர்புரிசின்ற ஸைனிகர்கள் கோரமான ஸமுத்திரத்தினுடைய நீர்ச் சமுதல்போல ஒரு முகூர்த்தகாலம் ஈழன்றார்கள். அப்பொழுது பூமி ரகத்தால் ஸ்னைக்கப்பட்டிப் பயங்கரமாயிருந்தது. ஸமமானதரையும் மேடுபள்ளமும் ஒன்றுமே காணப்படவில்லை. அந்தப் பத்தாவதுநாளில் அந்தப் பீஷ்மர் பக்னாவிரம்புத்தவீரர்களைக்கொன்றதாம் மர்மஸ்தானங்கள் உடைக்கப்பெற்று யுத்தத்தில் நின்றார். பிறகு அந்தப்போர்முடித்தில் பார்த்தாலும் ஸகயில்விடாதிருந்துகின்ற கொண்டு கொளவஸைனியங்களினிடையிலேயே விசித்து அச்சேனையை ஒழிப்படிசெய்தான். பாண்டவர்கள் பீஷ்மநடன்வந்திருக்கின்ற அனைவரையும் பாணங்களாலே துரத்தியடிக்கதானிய அவர்களுடைய ஆச்சரியகரமான பராக்கிரமத்தை அந்த யுத்தத்தில் நாங்கள் கண்டோம். நாங்கள் வெள்ளைக்குகிறார்களேயுடையவனும் குந்திபுத்திரனுமான அர்ஜுனனிடத்தினின்று பயந்து கூர்மையான ஆயுதங்களால் பீடிக்கப்பட்டு யுத்தத்தில் அப்பொழுது விரைவாக ஓடினோம். ¹ ஸௌவீரர்கள், கிதவர்கள், கீழ்நாட்டுவீரர்கள், மேனாட்டுவீரர்கள், வடநாட்டுவீரர்கள், மாலவர்கள், அபிஷாஹர்கள், துரஸேனர்கள், சிபிகர்கள், வஸாதிகள், ஸால்வர்கள், திரிகர்த்தர்கள், அம்பஷ்டர்கள், கேகயர்கள் ஆகிய இந்த ² மஹாத்மாக்களெல்லாரும் அர்ஜுனனுடைய பாணத்தால் அடிக்கப்பட்டுக் காயங்களால் துன்பத்தை யடைவிக்கப்பட்டவர்களாக யுத்தங்களில் அர்ஜுனனோடு ³ போர்புரிசின்ற பீஷ்மரை விட்டுள்ளினார்கள். பாண்டவவீரர்களின்வரும் தனியாயிருந்த அந்தப் பீஷ்மரை நான்குபங்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டு எல்லாக்கொளவர்களுக்கும் துரத்தியடித்துச் சரமாரிகளையுபிறைத்தார்கள். மன்னரே! பீஷ்மருடைய ரதத்தைக்குறித்து, “கீழ்சாயத்துவிடுங்கள்; பிடியுங்கள்; போர்புரியுங்கள்; அறுங்கள்” என்ற ஓயாத சபத்தந்தோன்றியது. ராஜரே! யுத்தத்தில் நூறுநூறுகளும் ஆயிரம் ஆயிரமாகவும் (சத்துருக்களைக்) கொன்ற அந்தப் பீஷ்மருடைய தேகத்தில் பிளக்கப்பட்டாதிடம் இரண்டங்குல இடைவெளிகூட இல்லை. பங்குனனால யுத்தத்தில் கூர்மையான முனையுள்ள அம்புகளாலே நொருக்கப்பட்டு இவ்விதநிலைமையையடைந்திருக்கின்ற உமதுபிதாவான பீஷ்மர் கிழக்கு முகமாக ரதத்தினின்று

¹ பொருந்தாமையால் அதிப்பாடமான இரண்டரைசுலோகங்கள் விடப்பட்டன. ² வேறுபாடம். ³ வேறுபாடம்.

கீழேவிழுந்தார். பாரதரே! சூரியன் அஸ்தமிக்கச்சிறிதுநேரமிருக்கையில் உம்முடையபுத்திரர்களாபாத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மர் ரதத்தினின்றுகீழேவிழு, ஆகாயத்தில் யுத்தத்தைப்பார்க்கவந்திருக்கிறதேவர்கள் அரக்கன் இவர்களுடைய 'ஆ! ஆ!' என்கிற மிக்கபெரிதானசத்தமுண்டாயிற்று. ரதத்தினின்றுகீழேவிழுகின்ற மஹாத்மாவானபிரதாமஹாரைக்கண்டு அவருடையகூடலேவ எங்காளல்லோ நுடைய மனங்களும் கீழேவிழுந்தன. எல்லாவில்லாளிகளுக்கும்வலும்பிராணமவரும் மிக்கபுஷ்பலமுள்ளவருமான அநதப்பீஷ்மர் அறுத்துக்கள்ளப்பட்டஇந்திரத்துவஜம்மீரலாய பூரியை எதிரொலியிடும்படிசெய்து கொண்டு கீழேவிழுந்தார். அம்புத்திரர்களால் நன்றாகமுடப்பட்டிருக்கிற அந்தப்பீஷ்மர் பூரியைத்தொடவில்லை. ரதத்தினின்றுகீழேவிழுந்து சரகல்பத்தில்படுத்திருக்கின்றவரும் மகாவில்லாளியும் புருஷசிரேஷ்டருமான இந்தப்பீஷ்மரைத் தெய்வத்தன்மையவந்துஅடைந்தது. மேசம வர்ஷித்தது. பூரியும் நன்றாகநிற்கியது. சூரியன்தக்ஷிணயனத்திலிருக்கும்பொழுது அந்தப்பீஷ்மர் கீழேவிழுகின்றவராகக்காணப்பட்டார். பாரதரே! வீரரானபீஷ்மர் காலத்தைஆலோசித்துப்பிரஜைநுடையயடைந்தார்; 'மஹாத்மாவும் கங்காபுத்திரரும் எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும் உத்தமரும் ராலகதுக்குக் கர்த்தாவும் நரசிரேஷ்டருமானபீஷ்மர் தக்ஷிணயனம்நோந்திருக்குவராலத்தில் எவ்வாறு பிராணனை விட்டார்?' என்றும் திவ்யவாக்சஸ்சுர ஆகாயத்தில் எல்லாப் பாக்கங்களிலும் கேட்டார். காங்கேயர் அவைசுரேஷ்டேநி நல்லகதியையடையவேண்டுமென்கிறவிருப்பத்தோடு, 'உக்கராயணத்தைநிறுப்பினவனு யான் இதோ உயிரோடிருக்கிறேன். பூரியில்விழுந்தாலும் நான் பிராணனை வித்திரிப்பேன்' என்று தேவர்களைப்பார்த்தது மறுமொழிகூறினார். ஹிரணயனுடையகன்னியாயான கங்காதேவியானவன் அந்தப்பீஷ்மருடைய அந்தஅழிப்பிராயத்தையறிந்து அநதரணகரத்தில் மஹிஷிசுர ஹம்ஸவடிவத்தான அனுப்பிணை பிறகு, மானஸதடாகத்திலவவிற்குன்ற அந்தஅன்னப்பிறைவகள் எந்தஇடத்தில் புருஷசிரேஷ்டரும் செளரவரர்களுக்குப்பிரதாமஹாரமானபீஷ்மர் சரதல்பத்தில்படுத்திருக்கிறாரோ அவ்விடத்திற்கு அவரைப்பாராபாதற்கு ஒன்று கூடி விரைவுடன்வந்தன. ஹம்ஸநுடிகளான அந்தா ஷ்டிகளோ பீஷ்மரையடைந்து குருகுலேந்தமரானஅவா சரதல்பத்திலிருப்பதைக்கண்டார்கள். கற்றறிந்தவர்களான அநதரிஷிகள் மஹாத்மாவும் கங்காபுத்திரரும் பரதசிரேஷ்டருமான அநதப்பீஷ்மரைக்கண்டு பிரதக்ஷிணமசெய்து ஸூரியன்தக்ஷிணயனத்திலிருப்பதையும்பார்த்தது ஒருவரோடொருவர்

ஆலோசனைசெய்து, 'மஹாத்மாவும் ஸக்தபுருஷ நாமாபிஷ்டமர்தக்ஷிண யனத்தில் எவ்வாறு மரணத்தை யடைவாரா?' என் ன சொன்னார்கள். இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அந்தஹம்ஸங்கள் தெற்குத்திரைநோக்கிப் புறப்பட ஆரம்பித்தன. பாரதமே! மஹாபுத் தியுள்ளவரும் சந்தனுபுத் திரருமானபிஷ்டமர் அமைபாரைப்பார்த்து ஆலோசித் து, 'ஹம்ஸங்கள்! சூரியன் தக்ஷிணயனத்திலி டுக்குப்பொழுது நான் ஓடியாலும் லோகாந் தரத்தையடை யமாட்டேன் இது சிசுசமமாக என்மனத்திலி டுக்கின் றது. சூரியன் உத்தராயணத்தில் அஸ்தநதயின் என்னுடையபுராதன மான ஸ்தானத்தை அடையாட்டேறேன். ஸதகியமாக உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன் உத்தராயணத்தில் நுழைய நான் பிராணனைத் தரிக்கப்போகிறேன். பிராணனை விடுவதென்பது என்னிஷ்டத்தைப் பொறுத்தது இது சிசுசமம். ஆகையால், உத்தராயணத்தில் மரிக்கண ணங்கொண்டு நான் பிராணனைத் தரிப்பாட்டேன் மகாத்மாவான அப்படிப்பட்ட என் பிதானினுடைய வனர்கு, 'உனக்கு உன்னிஷ்டப்படி மரணபுண்டாகட்டும்' என்று வந்தவரன் கொடுக்கப்பட்டதே! அது என்னவியத்தில் ஸத்யமாகட்டும் ஆகையால் உயிரிடுங்குதலானது நிச் சயமாக ஸம்பவிக்கப்போவதல்ல! அது நல்லப ளையாக நான் பிராணனைத் தரிப்பேன்' என் ன சொன்னா. அந்தஹம்ஸஸ்வரூபிகளான தேவரிஷி களைப்பார்த்து அப்பொழுது இவ்வாறுகசசொல்லிவி டு அந்தப்பிஷ்ட மர் சரதல்பதையடைந்து படுகிறநாள். கௌரவர்களுக்குத்தலைமை யானவரும் மசாபரக்கிரமசாலியுமானபிஷ்டமர் இவ்வாறு சாய்ந்தவுடன் பாண்டவர்களும் ஸ்ருஞ்சயர்களும் வியமநாதஞ்செய்தனா. பரதர்களிற் சிறந்தவனே! பரதர்களுக்குப்பிதாமகரும் மஹாபலசாலியுமான அந் தப்பிஷ்டமர்கொல்லப்பட்டவு னே உம்முடையபுத்திரர்கள் யாதொன் றையும் அறியவில்லை. அப்பொழுது மௌவர்களுக்கு அதிகமானமதி மயக்கம் உண்டாகியது. நிறகு, க்ருபர்தூயோதனன் முதலானவர்கள் பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு அழுதார்கள்; ஆசகததினுடைய பொறி கலங்கி நெடுநேரம்திகைத்ததுன்றான். மகாராஜே! கௌரவர்களான வரும் மனக்கவலையுற்றார்கள். யுத்தத்தில் மனத்தைச் சேலுத்தவில்லை. கௌரவர்கள் தொடருகமுற்றுப் பாண்டவர்களை எதிர்த்துச் செல்லவில்லை. அரசரே! ஓடுவராலுமலகாலவதகாதவரும் மகாதே ஜஸ்யியுமான சந்தனுபுத்திராபிஷ்டமர் கொல்லப்பட்டவுடனே அந் தக்குருசிரேஷ்டர்கள் ஆசகததால் பீடிக்கப்பட்டவர்களானார்கள். வேந்தரே! விரைவாகக் குருராஜனுன துரிதோதனனுடையநாசமானது கௌரவர்களால் ஊக்கப்பட்டது. உத்தமர்களான யுத்தவீரர்கள்

கொல்லப்பட்டும் கூர்மையுள்ள அம்புகளாலே அடிச்சப்பட்டும் நாங்கள் அர்ஜுனனுலுஜிச்சப்பட்டிச் செய்யவேண்டியவிஷயத்தை அறிய வில்லை. சூரர்களும் பரிகாயதம்போன்ற கைகளையுடையவர்களுமான எல்லாப் பாண்டவர்களும் ஜயத்தையும் பரலோகத்திலுத்தமகத்தியையு மடைந்து மகாசங்கங்களை முழக்கினார்கள். ஜனேஸ்வரரே! ஸோம கர்களும் பாஞ்சாலர்களும் பிச்சமபிழ்ச்சியடைந்தார்கள். பிறகு ஆயிரக்கணக்கான ஜயப்பார்கள் முழங்கவே மகாபலசாலியானபீமஸேனன் அதிகமாகத்தோள்தட்டி விமமநாதம்செய்தான். பிரபுவான காங்கேயர்கொல்லப்பட்டவுடனே இருதிருத்துச்சேனைகளிலுமுள்ள வீரர்கள் சஸ்திரங்களைக்கீழேஎறிந்துவிட்டு ஆங்காங்கு மனக்கலையுற்றார்கள். சிலர் உரக்கரோதனஞ்செய்தார்கள். மற்றவர்கள் ஓடினார்கள். அவ்வாறே இன்னும் சிலர் மூாச்சையடைந்தார்கள். சிலர் கூடித்திரியஜாதியை நிரதித்தார்கள். சிலர் பீஷ்மரைப் பூஜித்தார்கள். ரிஷிகளும் பித்ருக்களும் பெய்யவிரதமுள்ள பீஷ்மரைப் புகழ்ந்தார்கள். பரதர்களுடையமுன்னோர்களும் பீஷ்மரைப்புகழ்ந்தனர். வீரயமுடையவரும் புத்திசாலியுமானபீஷ்மர் யோகதையை அடைந்தாமஹோபபிஷத்தை ஜபித்துக்கொண்டு தம்நிரயாணகாலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தார் என்று கூறினான்.

நூற்றிருபதாவது அத்தியாயம்.

பீஷ்ம வ த பர் வ ம். (தோடாசி.)

(எல்லோரும் பிரமனை அபிவாதனஞ்செய்தனர் அர்ஜுனன் பீஷ்மருக்கு அபுகளாலே தலையினை அமைத்தது.)

திருதராஷ்டிரன், “ஸஞ்சய! பலசாலியும் தேவருக்கு ஒப்பானவரும் இளமைதொடங்கிப் பரமசாரியாபிருக்கின்றவருமான பீஷ்மராலே விடுபட்டிருக்கின்றபுத்தவீரர்கள் அப்பொழுது எவ்வாறுநூர்கள்? பீஷ்மர் தனையினால் துருபதபுத்திரனுனைசிகண்டியை அடிக்காமலிருந்தபொழுதே பாண்டவர்களால் கௌரவர்களும் மற்றவர்களும் கொல்லப்பட்டவர்களுன்றே நான் எண்ணுகிறேன். துர்ப்புத்தியுள்ளவனான என்னுடையபிதா இப்பொழுதே கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டேன். அலைக்காட்டிலும் என்னைகூடம் உண்டாகப்போகிறது? இதனைப்பெருந்துக்கமென்று நினைக்கிறேன். ஸஞ்சய! பீஷ்மர்கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டும் நூறுகச்சிதறிப்போகாமலிருத்த

லால் என்மனம் திச்சயமாகவே உருக்கினாலாகியது. நல்லவீரதமுள்ள வனே ! கௌரவர்களுள்விம்மம்போன்றவரும் ஜயத்தைவிரும்புகின்ற வரும் யுத்தத்தில்கொல்லப்பட்டவருமான அந்தப்பீஷ்மராலே வேறெந் தக்காரியம் செய்யப்பட்டதோ அதனை எனக்குச்சொல்லு. யுத்தத்தில் தேவவீரதர்கொல்லப்பட்டாரென்பதை அடிக்கடி (நினைத்து) நான் பொறுக்கவில்லை. எவர் முன்பு ஜயக்கனிசுமாரரானபரசுராமராலும் திவ்யாஸ்திரங்களால் கொல்லப்பட்டவிலையோ அவர் பாஞ்சாலராஜ வம்சத்தில்உதித்தவ னும் த் நுபதனுடைய துமார னுமானசிகண்டியினால் எவ்வாறு கொல்லப்பட்டார்?" என் ற வினவ, ஸஞ்சயன்சொல்லலானான்.

“கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரானபீஷ்மர் ஸாயங்காலத்தில் கௌரவர்களை விசனமடையும்படிசெய்துகொண்டும் பாஞ்சாலர்களைச் சந்தோஷிக்கச்செய்துகொண்டும் பூரியில் விழுந்தார். அப்பொழுது அனேக அம்புகளாலேன்குபிளக்கப்பட்டவரும் ரதத்தினின் றுகீழே விழுந்தவருமான அந்தப்பீஷ்மர் பூரியைத்தொடாமலே சரதல்பத்தை யடைந்து சயனித்துக்கொண்டிருந்தார். யுத்தத்தில்ஜயம்பெறுபவ ரும் கௌரவர்களுக்கு எல்லைமரம்போன்றவருமானபீஷ்மர் விழுந்த வுடனே பிராணிகளுடைய ‘ஆ! ஆ!’ என்கிறசத்தமானது நெருங் கியதாயிற்று. அப்போ! இருதிருத்துச்சேனைகளிலுமுள்ளகூத்தியர் களைப் பயம் வந்துஅடைந்தது. வேந்தரே ! கவசங்களும் கொடிகளும் சிதறப்பெற்றவரும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மரைக்கண்டு கௌர வர்களும் பாண்டவர்களும் நரம்புறத்திலும் கூழ்ந்துகொண்டார்கள். சந்தனுசுமாரரானபீஷ்மர்கொல்லப்பட்டவுடனே ஆகாயம்இருளால் மூடப்பட்டதாயிற்று; சூரியன் ஒளியையிழந்தவனுனான்; பூமியும் அலறியது. படுத்திருக்கின்ற புருஷசிரேஷ்டரான பீஷ்மரைக்கண்டு எல்லாப்பிராணிகளும், ‘இவர் பிரம்மவித்துக்களுள் சிரேஷ்டர். இவர் எப்பொழுதுமே பிரம்மவித்துக்களுக்குக்கதி’ என்றுபேசிக்கொண்டன. ரிஷிகள் சரதல்பத்தில் சயனித்திருக்கின்றவரும் பாதர்களுக்குப்பிதா மஹருமான பீஷ்மரைக்கண்டு, ‘இந்தப்புருஷசிரேஷ்டர் முன்பு பிதா வானசந்தனு காமத்தால்பீடிக்கப்பட்டிருப்பதுவெரிந்து அந்தப்பிதாவி னுடைய இஷ்டத்திற்காகத் தம்மை ஊர்த்வஹாதஸாக்கிக்கொண்டார், என்று வித்தர்களோடும் சாரணர்களோடும்கூடிப் பேசிக்கொண்டார் கள். ஐயா ! பாதர்களுக்குப் பிதாமஹரும் சந்தனுபுத்திரருமானபீஷ் மர் கொல்லப்பட்டவுடனே உமதுபுத்திரர்கள் ஒன்றையுமறியவில்லை. பாரதரே!(கௌரவர்கள்) துக்கத்தினுல்முகம்வாடி ஒளியிழுந்து வெட்கி லஜ்ஜையுடன் தலைகுனிந்துகின்றார்கள். பாண்டவர்களோ ஜயத்தை

யடைந்து யுத்தமுனையிலின்று எல்லோரும் ஸ்வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மகாசங்கங்களை ஊகினார்கள். மகாசுற்றவரே ! மகாராஜரே ! ஸந்தோஷத்தினாலே ஆயிரக்கணக்கான ஜயபேரிவாத்தியங்கள் முழக்கப்படவே மஹாபலசாலியும் குந்திபுத்ரனுமானபீமஸேனன் மிக்க பலசாலியானசத்ருவைப் பலத்தினால்கொண்டு மிகுந்தஸந்தோஷத்துடன் விளையாடுவதை நாங்கள் கண்டோம். அப்பொழுது கௌரவர்களுக்கு அதிகமானமதிமயக்கம் உண்டாகியது. கர்ணன் துரியோதனனிருவரும் அடிக்கடி பெருமூச்சுவிட்டார்கள். கௌரவர்களுக்குப்பிரதாமகரான பீஷ்மர் அவ்வாறு கீழேதள்ளப்பட்டவுடனே எல்லாம் ஹாஹாகாரங்கொண்டதாகவும் வரம்புகடந்ததாகவுமிருந்தது. பீஷ்மர்சாயந்ததைக்கண்டு உமதுகுமாரனான துச்சாஸனன் அதிவேகத்துடன் துரோணருடையபடையை அடைந்தான். புருஷ்சிரேஷ்டனும் வீரனுமானதுச்சாஸனன் பிரதாவானதுரியோதனனால் அனுப்பப்பட்டுக் கவசமணிந்து தன்னுடையசேனையை உத்ஸாகமடையும் படிசெய்துகொண்டு தன்னுடையஸனியத்துடன் அவரிடம்சென்றான். மகாராஜரே ! அவ்வாறுவருகின்றதுச்சாஸனைப்பார்த்துக் கௌரவர்கள், 'இவன் என்னசொல்லப்போகிறானோ?' என்று அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். பிறகு குருகுலத்தில்பிறந்தவனுன துச்சாஸனன், பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைத் துரோணருக்குக்கூறினான். பரதர்களிற்சிறந்தவரே ! துரோணர் அப்பொழுது அவ்வித அப்பிரியமானவார்த்தையைக்கேட்டு மூர்ச்சையடைந்தார். ஐயா ! பிரதாபசாலியானஅந்தப்பாரதவாஜர் விரைவாகப்பிரஜ்ஞையடைந்து தம்முடையஸனியங்களை அப்பொழுது (யுத்தம்செய்வதினின்றி) தடுத்தார். பாண்டவர்களும் கௌரவர்கள்யுத்தத்தினின்றி திரும்பிவிட்டதுகண்டு வேகமுள்ளகுதிரைகளையுடையரதங்களாலே தங்களுடையஸனியங்களை நான்குபக்கங்களிலும் சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

எல்லாச்சனியங்களும் திரும்பியவுடன் அரசர்களனைவரும் கவசத்தைக்கழற்றிவிட்டுப் பீஷ்மரை அடைந்தார்கள். பிறகு லக்ஷக்கணக்கானயுத்தவீரர்கள் யுத்தத்தைவிட்டொழிந்து பிரம்மதேவரிடம் தேவர்கள்வருவதுபோல மகாத்மாவானபீஷ்மிடம் வந்தார்கள். அந்தப்பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் பறித்திருப்பவரும் பரதசிரேஷ்டருமான பீஷ்மிடம்சென்று அபிவாதனஞ்செய்து எதிரில்நின்றார்கள். பிறகு தர்மாத்மாவும் சந்தனுபுத்திரருமான பீஷ்மர் அப்பொழுது நமஸ்கரித்து எதிரில் நிமின்றபாண்டவர்களையும் கௌரவர்களையும்

யும்பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானார். 'மகாபாக்கியசாலிகளே! உங்களுக்கு நல்வரவா? மகாரதர்களே! உங்களுக்குநல்வரவா? தேவர்களுக்குஒப்பானவர்களே! உங்களைப்பார்த்ததனாலே நான் ஸந்தோஷமடைகிறேன்' என்றார். பாரதரே! பீஷ்மர் தொங்குகின்றதலையோடு அவர்களை இவ்வாறுபுகழ்ந்து மற்றொருபக்கத்திலிருந்தின்ற உமதுபிள்ளைகளைப்பார்த்து, 'என்தலை அதிகமாகத்தொங்குகிறது. தலையினை ஒன்று கொடுங்கள்' என்றுகூறினார். பிறகு, அரசர்கள் சிறியனவாயும் மிருதுவாயுமுள்ளசிறந்ததலையினைகளைக் கொண்டுவந்தனர். பிதாமஹரானபீஷ்மர் அந்தச்சிறந்ததலையினைகளை விரும்பவில்லை. பிறகு புருஷசிரேஷ்டரானபீஷ்மர் அவ்வரசர்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறவர்போலிருந்துகொண்டு 'அரசர்களே! வீரசயனங்களில் இவ்விதமானதலையினைகள் தகுந்தவைகளால்' என்றுகூறினார். பிறகு அவர் பாண்டுவின்புதல்வனும் நீண்டகைகளையுடையவனும் எல்லாஉலகங்களிலும் (சிறந்த) மகாரதனும் புருஷஸ்ரேஷ்டனுமானதனஞ்சயனைப்பார்த்து, 'தனஞ்சய! மகாபாகுபலமுள்ளவனே! அப்பா! என்தலை தொங்குகிறது. இத்தருணத்தில் எந்தத்தலையினை தகுந்ததென்று நீ எண்ணுகிறாயோ அதனை எனக்குக் கொடு' என்றுநியமித்தார். அர்ஜுனன் பெரிய வில்லைநானேற்றிப் பிதாமகரைஅபிவாதனஞ்செய்து இருகண்களிலும்நீர்ததும்பப் பீஷ்மரைப்பார்த்து, 'குருசிரேஷ்டரே! சஸ்திரதாரிகளானவீரர்களைவிரிலும்உத்தமரே! ஓர்நவராலும்அவமதிக்கமுடியாதவரே! பிதாமஹரே! உமக்கு யான் அடிமை. நான் என்னசெய்ய வேண்டும்? சுட்டளையிடுங்கள்' என்றிவ்விதம்சொன்னான். சந்தனு குமாரரானபீஷ்மர், அந்தஅர்ஜுனனைப்பார்த்து, 'அப்பா! என்தலை தொங்குகிறது. இந்தவீரசயனத்தில் எந்தத்தலையினையைத் தகுந்ததென்றுஎண்ணுகிறாயோ அதனை எனக்கு இப்பொழுது கொடுக்க வேண்டும். குருசிரேஷ்ட! அர்ஜுன! எனக்குத் தலையினையை ஏற்படுத்து. வீர! வீரசயனத்திற்கு அனுகுணமானதலையினையை எனக்கு விரைவாகக்கொடு. பார்த்த! நீ அல்லவோ ஸமர்த்தன்; எல்லாவில்லாளிகளுள்ளும்சிரேஷ்டன்; கூத்திரியதர்மத்தையறிந்தவன்; புத்தியையும் பலத்தையும் குணங்களையும் உடையவன்' என்றுகூறினார். சத்துருக்களை ஜயிப்பவனான பல்குணனும் அந்தமுயற்சியை, 'அவ்விதமே' செய்வதாகச்சொல்லிக் காண்டவத்தையும் பதிவானகணுக்களுள்ள அம்புகளையுமெடுத்து அனுமந்திரித்து மகாத்மாவும் பரதர்களுள் மகாரதருமான பீஷ்மரை அனுமதிக்கொடுக்கும்படிசெய்து மகாவேகமுள்ளவைகளும் மிக்ககூர்மையுள்ளவைகளுமான மூன்றுஅம்புக

ளாலே பிஷ்மருடையதலையைத் தூக்கிநிறுத்தினான். ஸவ்யஸாசி யினால் தம்அபிப்பிராயம் அறியப்பட்டவுடன் பரதசிரேஷ்டரும் தர் மாத்மாவும் தர்மார்த்தங்களுடைய தத்துவங்களையறிந்தவருமான பிஷ்மர் மனக்களிப்படைந்தார். அவர் தலையணைகொடுத்ததனால் அர்ஜு னனைப் புகழ்ந்தார். பரதகுலத்திற்பிறந்தவன்ல்லாவிடர்களையுங் கண்ணால் பார்த்துவிட்டுப் பரதவம்சத்தில்பிறந்தவனும் சூர்தீபுத்திரனும் யுத்தஞ் செய்கின்றவீரர்களுள் சிறந்தவனும் அன்பர்களுக் குப்பிரீதியைவிருத்தி பண்ணுகின்றவனுமான அர்ஜுனனைநோக்கி, 'பாண்டவ! சயனத்திற் குத்தகுந்ததான தலையணை உன்னை எனக்கு ஏற்படுத்தப்பட்டது. வேறுவிதமாக நீ செய்திருப்பாயானால் உன்னை நான் முன்னமே சபித் திருப்பேன். மிக்கபாகுபலமுள்ளவனே! கூடித்திரியதர்மங்களில் நிலை பெற்றவனும் சரதல்பத்தையடைந்தவனுமான கூடித்திரியன் யுத்தத் தில் இவ்வாறேபடுக்கவேண்டும்' என்றுகூறினார்.

இவ்வாறு அர்ஜுனனைப்பார்த்துச் சொல்லிவிட்டு, பாண்டவர்க ளையும் அவர்களோடுசேர்ந்த எல்லா அரசர்களையும் ராஜபுத்திரர்களையும் பார்த்துப் பின்வரும்வார்த்தையைச் சொல்லலானார். '(மன்னர்களே!) பாண்டவனாலேஏற்படுத்தப்பட்ட என்னுடையதலையணையைப் பாருங் கள். இந்தச்சயனத்தில் சூரியன் தெற்கினின்று வடக்கேதிரும்பும் வரையில் யான்படுத்தி நுக்கப்போகிறேன். அப்பொழுது யுத்தத்தி னின்று மீண்டும்உயிரைத்தரித்திருக்கும்அரசர்கள் என்னைப் பார்ப் பார்கள். திவாகரன் உத்தமதேஜஸுள்ளதும் ஏழுகுதிரைகளுள்ளது மானரத்தோடுகுரோனால் அடையப்பட்ட வடதிசையை அடையும் வரையில் என்னுடையபிராணன்களை அன்புக்குபிசுஉரியநண்பர்களைப் போல நான்சிச்சயம்பாதுகாக்கப்போகிறேன். மன்னர்களே! நான்வலி க்கும்இந்தஇடத்தில் அகழ்களைத் தேகாண்டவேண்டும். அனேகபாணங் களாலேநிறைக்கப்பட்டவனாகிய நான் இவ்வாறு இருந்துகொண்டே சூரியனைஉபாவிக்கப்போகிறேன். மன்னர்களே! வைரத்தைவிட்டுவிட்டு யுத்தத்தினின்றும்ஒழியுங்கள்' என்றுசொன்னார். பிறகு ஸமர்த்தர்க ளாலே நன்றாகக்கற்பிக்கப்பட்டவர்களும் (தேகங்களில்தைத்திருக் கின்ற) சவ்யங்களைப்பிடுங்கும்வீரத்தை அறிந்தவர்களுமானவைத்தியர் கள் எல்லாஉபகரணங்களோடும் பிஷ்மிடம்வந்தார்கள். அந்தவைத்யர் களைக்கண்டு கங்காபுத்திரரானபிஷ்மர் உமதுபுத்திரானதுரியோதன னைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு மொழிந்தார். 'கொடுக்கவேண்டியவை களைக்கொடுத்து மரியாதைசெய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிடலாம். இவ்வண்ணம்நேர்ந்தபிறகு வைத்தியர்களால் எனக்கு இப்பொழுது

செய்யத்தக்காரியம் என்ன இருக்கின்றது? கூத்திரியதர்மத்தில் கிறந்த ஸர்வோத்தமமான கதியை நான் அடைந்தவனாக இருக்கிறேன். அரசர்களே! சரதல்பக்கையடைந்துள்ள எனக்கு இவ்வாறு சித்தினை செய்துகொள்வது தர்மமன்று. பித்தர்களை! இவ்வம்புகளோடேயே நான் நெருப்பில் எரிக்கத்தக்கவன் என்றார். அந்தப் பீஷ்மருடைய அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு உமது புத்திரனான திரியோதன் அவரவர்களுக்குத்தக்கபடி மரியாதை செய்து வைத்தியர்களை அனுப்பிவிட்டான். பிறகு அங்குள்ள பற்பல சித்தசுத்தாசர்கள் அளவற்ற தேஜஸுடைய வரான பீஷ்மர் தர்மத்தில் நன்கு சிலைப்பெற்றிருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியங் கொண்டனர். உமது புத்திரவான பீஷ்மருக்கு மன்னர்களும் மகாரதர்களும் வீரர்களும் ரக்தத்தாலநனைக்கப்பட்டவர்களுமான எல்லாப் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் ஒன்றுகூடித் தலையணைவற்படுத்திக் கொடுத்துப் பிறகு மங்களகரமான சயனத்தில் படுத்திருப்பவரும் மகாத்மாவுமான அவரிடம்வந்து அபிவாதனைஞ்செய்து மும்முறைவலம் வந்து அவருக்கு நாலுபக்கங்களிலும் ரக்ஷையை ஏற்படுத்தி ஸாயங்காலமானதும் அதிகமனவருத்தமுற்றவர்களாகவும் தங்கள் தங்களுடைய பாசறைகளையே தினைக்கின்றவர்களாகவும் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தை அடைந்தார்கள். மகாபலசாலியான ஸ்ரீமாதவர் பீஷ்மர் சாயந்ததைக்கண்டு தங்கள்ஸ்தானங்களை அடைந்தவர்களும் பிரீதியடைந்தவர்களும் மகாரதர்களுமான பாண்டவர்களுக்கு நிகல்வந்து அச்சமயத்தில் தர்மபுத்திரரான பூதிஷ்டிரரைப்பார்த்து, 'கௌரவ்யரே! தெய்வாதீனத்தால் நீர் ஜயசீலராக விளங்குகிறீர். ஸத்யஸந்தரும் மகாரதரும் ஒருவராலும்கொல்லத்தகாதவருமான பீஷ்மர் பாக்கியவிசேஷத்தால் சாய்க்கப்பட்டார். ஸத்யஸந்தரும் மஹாரதரும் எல்லாச்சாஸ்திரங்களிலும்கரைகண்டவரும் மனிதர்களால் தனித்தும் தேவர்களோடு கூடியும் ஜயிக்கமுடியாதவருமான பீஷ்மர் நேத்திரத்தினாலேயே பலகவரைக்கொல்லும் திறமைபுள்ளவரான உம்மைஎதிர்த்து (உமது) கோரமான நேத்திரத்தால் எரிக்கக்கப்பட்டார்' என்று கூறினர். இவ்வாறு சொல்லியதைக்கேட்ட தர்மராஜர் ஜனார்த்தனரைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு மறமொழிகூறினர்.

'உமது அருளால் வெற்றி; உம்முடைய கோபத்தினால் தோல்வி. கிருஷ்ணரே! பக்தர்களுக்கு அபயங்கொடுக்கின்ற நீரன்றோ எங்களுக்கு ரக்ஷகராயிருக்கிறீர்? கேசவரே! எவர்களுக்கு யுத்தத்தில் நீர் எப்பொழுதும் ரக்ஷகராக இருக்கிறீரோ, எவர்களுக்கு எப்பொழுதும் ஹிதத்தைத்தேடுவதில் முயற்சியுள்ளவராக இருக்கிறீரோ அவர்

களுக்கு ஜயமுண்டாவது ஆச்சரியகரமன்று. எல்லாவிதங்களாலும் உம்மைநாடியிருக்கின்றவர்களுக்கு (கூதமம் உண்டாவது) ஆச்சரிய மன்றென்பது என்னுடையஎண்ணம்' என்றார். இவ்வாறுசொல்ல ஜநார்த்தனர் அதனைக்கேட்டுப் புன்சிரிப்புடன், 'ராஜசிரேஷ்டரே! இப்படிச்சொல்வது உமக்கேடியதாகும்' எனமொழிந்தார்.

பத்தாவதுநாள் யுத்தம் முடிந்தது.

ஹற்றிருபத்தோராவது அத்யாயம்.

பீ ஷ் ம வ த ப ர் வ ம். (தோடர்க்கி.)

(பீஷ்மர் தண்ணீர்கேட்டவுடன் அரசர்கள் துடத்தில்கொணர அதனையந் தாமல் அர்ஜுனைக்கேட்டதும், அவன் பாதாளகங்கையால் அவருக்குத் தாக்காந்திசெய்வித்ததும், அவர் அவனைப்புகழ்ந்து ஸராகானஞ் செய்து கொள்ளும்படி துரியோதனனுக்குச் சொல்லியதும்.)

மகாராஜரே! அவ்விருவாழ்ந்தவுடனே எல்லாஅரசர்களும் பாண்டவர்களும் கௌரவர்களும் பீஷ்மரிடம்சென்றார்கள். கௌரவர்களுட்சிறந்தவரே! வீரசயனத்தில்படுத்திருக்கின்றவரும் கூத்திரிய சிரேஷ்டரும் வீரருமான அந்தப்பீஷ்மரை கூத்திரியர்கள் அபிவாத னஞ்செய்து ஸ்தோத்திரம்செய்தார்கள். அந்தஇடத்தில் ஆயிரக்கணக் கானகன்னிகைகள் சென்று சந்தனப்பொடிகளையும் பொரிகளையும் புஷ்பமாலைகளையும் சாந்தனவரின்மீது எல்லாப்பக்கங்களிலும்வாரி யிதைத்தார்கள். ஸ்திரீகளும் முதியவர்களும் சிறுவர்களும் பார்க்கிற வர்களான(மற்ற)ஸாதாரணஜனங்களும் உதிக்கின்றசூரியனைப் பிராணி கள் விரும்புவதுபோலச் சந்தனுபுத்திரரானபீஷ்மரை விரும்பியடைந் தார்கள். நூற்றுக்கணக்கானதூரியவாத்யங்களும் அவ்விடம் கொண்டு வரப்பட்டன. அவ்வாறே¹ நடர்களும்² நர்த்தகர்களும் சில்பிகளும் குருகுலத்துவிருத்தரான பிதாமஹரிடம் வந்துசேர்ந்தார்கள். ராஜேந் திரரே! அந்தக்கௌரவர்களும் பாண்டவர்களும் ஒன்றுசேர்ந்து கவசங் களைக்கழற்றி ஆயுதங்களையும்கீழேவைத்துவிட்டுப் பீஷ்மருடைய அரு கில்வந்து பழமைபோல அந்யோந்யம்பிரீதிபுடன் வயதின்மூறைப்படி ஒருவராலும்ஜயிக்கமுடியாதவரும் பகைவர்களைப் பிடிப்பவருமான தேவவிரதரைச் சுற்றிட்கார்ந்தார்கள். அனேகஅரசர்களாலே நிறைந்

¹ 'பூதானி' என்பது மூலம், 'சந்தர்வர்முதலானபிராணிகள்' என்பது பழையவுரை. ², ³. கூத்தாடுபவரின்வகைகள்.

ததும் பீஷ்மராலேவிளங்குகின்றதும் ஜ்வலிக்கின்றதுமான அந்தப்பா
ரதசபையானது ஆகாயத்தில் சூரியமண்டலம்போலப் பிரகாசித்தது.
கங்காபுத்திரரைச்சூழ்ந்திருக்கும் அரசர்களுடைய அந்தச்சபையானது
தேவேசரானபிரம்மதேவரை உபாவிக்கின்றதேவர்களுடையகோஷ்டி
போல விளங்கியது. பரதரே! அம்புகளால்மிகவும்வாட்டப்பட்ட
பீஷ்மர் வேதனையைத்ததிரியத்தினால்பொறுத்துக்கொண்டு ¹ ஸர்ப்பம்
போல்பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்தார். பாணங்களால்எரிச்ச லுண்
டுபண்ணப்பட்டதேகமுள்ளவரும் ஆயுதங்களின் அடியினால் மூர்ச்சை
யடைபவருமான பீஷ்மர் அங்குநிற்கின்றமன்னர்களைப்பார்த்து, 'தீர்த்
தம்வேண்டும்' என்றுசொன்னார். மன்னவரே! பிறகு அந்தக்ஷத்திரியர்
கள் நான்குபக்கங்களினின்றும் பற்பலவிதபக்த்யங்களையும் குளிர்ந்த
தீர்த்தக்குடங்களையும் கொண்டுவந்தார்கள். சாந்தனவர் அருகில்கொண்
டுவரப்பட்டதீர்த்தத்தைப்பார்த்து, (அரசர்களே!) கேவலம் மனிதர்க
ளுக்குமாதிரம்உரிய இந்தப்போகங்கள் இப்பொழுது என்னால் அனு
பவிப்பதற்குத்தகுந்தவைகளல்ல. யான் மனிதர்களைவிட்டுவிடுகச்சரதல்
பத்தைஅடைந்து சூரியசந்திரர்கள்திரும்புவதைமாதிரம் எதிர்பார்த்
தவனாகஇருக்கிறேன்' என்றுமொழிந்தார். ² பரதரே! சந்தனுபுத்திர
ரானபீஷ்மர் இவ்வாறுசொல்லி அரசர்களை நிந்தித்து, 'அர்ஜுனனைப்
பார்க்கவிரும்புகிறேன்' என்றுகூறினார். பிறகு மிக்கபுஜபலமுள்ள அர்
ஜுனன் பிதாமஹருடைய அருகிலவந்து அபிவாதனஞ்செய்து கைக
ளைக்குவித்துக்கொண்டு வணக்கத்துடன் எதிரிலின்றுகொண்டு, 'யான்
யாதுசெய்யக்கடவேன்?' என்றுகேட்டான். மன்னரே! நமஸ்காரஞ்
செய்து எதிரிலிநிற்கிறபாண்டுபுத்திரானதனஞ்சயனைப்பார்த்துத் தர்
மாத்மாவானபீஷ்மர் பிரீதியுடன் கூறலானார். 'அர்ஜுன! உன்னுடைய
பாணங்களாலேகுழப்பட்ட உன்னுடையசரீரம் எரிக்கப்படுகிறது
போலிருக்கின்றது. என்னுடையமர்மஸ்தானங்கள் வருத்தமடை
கின்றன. என்வாயும் உலர்ந்துபோகிறது. அர்ஜுன! வேதனையினால்
சரீரம் துன்பமடைந்திருக்கின்றஎனக்கு நீ தீர்த்தத்தைக்கொடு. மகா
வில்லாளியான அர்ஜுன! நீதான் சாஸ்திரத்தில்சொல்லியமுறைப்படி

¹ வேறுபாடம்.

² வயம் வாஷ்யாஜ்மொவாயாஃ மொஜய நூத-மொஜயம்மொஜ
யெநாழிவனெநூத மொஜய நூத-மொஜயம் || என்பது அதிகபாடம்;

'மன்னர்களே! ஸ்வர்க்கஸம்பந்தம்பெறுததும் பசுஸம்பந்தம்பெறுததும்
அக்னிமயமானபாணத்தினுடையமீயினின்றுகொண்டுவரப்பட்டதுமான தே
ஜோமயமானதீர்த்தத்தை யான் பாணம்பண்ணப்போகிறேன்' என்பது பொருள்.

தீர்த்தம் கொடுக்கச் சக்தியுள்ளவனாயிருக்கிறாய்? என்றார். வீரபழமடைய வனுன அர்ஜுனனோ, 'அவ்வாறே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு ரதத் தின்மீதேறிக்காண்டுவம்என்னும்வில்லை உறுதியாகநானேற்றி இழுத் தான். இடிமுழக்கம்போன்ற அந்தஅர்ஜுனனுடையநாணொலியை யும் தலக்வனியையும் கேட்டு எல்லா அரசர்களும் எல்லாப்பிராணிகளும் நடுங்கினார்கள். பிறகு ரதிகர்களுள் உததமனும் குந்தியின்புதல்வனு மான அந்தப்பாண்டவன் படுத்துக்கொண்டிருப்பவரும் சஸ்திரதாரி களான எல்லாசகுரர்களுள்ளும் சிறந்தவரும் பரதசிரேஷ்டருமான பீஷ் மரை ரதத்தோடு ரதக்ஷிணஞ்செய்து ஜவலிக்கின் றொருபாணத்தைவில் லிற்பூட்டி அதைப் பர்ஜந்யாஸ்திரமந்தரத்தினால் அபிமந்திரித்து எல்லாஜனங்களும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே பீஷ்மருடை யவலப்பக்கத்தில் பூமியைப்பிளந்தான். பிறகு கிரமமும் மங்களகர முமான நீர்ப்பெருக்காலு பூமியினின்றும் மேல்நோக்கிப் பெருக ஆரம் பித்தது. பிறகு பார்த்தன், குளிர்ந்ததும் அமிருதம்போன்றதும் திவ்யமான மணமுட சுவையுமுள்ள துமான ஜலத்தினுடைய குளிர்ந்த தாரையினாலே குருகுலத்திற் பிறந்தவர்களுள் சிறந்தவரும் தெய்வத் தன்மையுள்ளவரும் சிறந்தபராக்கிரமமுள்ளவருமான பீஷ்மரைத் திரு ப்திசெய்தான். இந்திரன்போல அரியசெய்கையைச் செய்கின்ற பார்த்த னுடைய அந்தச் செய்கையினாலே அரசர்கள் மிக்க ஆச்சரியத்தை யடைந் தார்கள். மனிதர்களின் பராக்கிரமத்துக்கு மேற்பட்ட பராக்கிரமத்தை யுடைய அர்ஜுனனுடைய அச்செய்கையைக்கண்டு கௌரவர்கள் குளிரினால் பிடிக்கப்பட்டபசுக்கள் போல மிகநடுக்கமுற்றார்கள். சூழ்ந் திருந்த மன்னர்கள் ஆச்சரியத்தினாலே உத்தரியங்களை விசினார்கள். சங்கங்கள் துந்துபிலாத்தங்கள் இவைகளினுடைய சப்தம் எங்கும் நெருங்கியதாகத்தோன்றியது. அரசரே! திருப்தியடைந்தவரான பீஷ்மரும் அர்ஜுனனை எல்லா அரசர்களுக்கும் வீரர்களுக்கு மெதிரில் புகழ்ந்துகொண்டு பின்வருமாறு சொல்லலானான்.

‘மிக்கபாருபலமுள்ளவனே! கௌரவந்தன்! உன்னிடத்தில் இச்செய்கை ஆச்சரியமன்று. அளவற்றகாந்தியுடையவனே! நீ பூர்வ யுகத்திலிருந்த நாரிஷ்டியென்றும், நீ வாலுதேவரைச் சகாயமாகக் கொண்டு பெரிதான காரியத்தைச் செய்யப்போகிறாயென்றும் நாரதர் சொல்லியிருக்கிறார். தேவராஜன் தேவர்களுடன் சேர்ந்தும் செய்ய முடியாததான ஸாவகூத்திரியஸம்ஹாரரூபமான காரியத்தை நீ நிச்சயமாகவே செய்யப்போகிறாய்’ என்று அந்தத்தேவகஸ்யத்தை அறிந்தவர்கள் கருதுகிறார்கள். நீ ஒருவன் புவிப்பில் உள்ளவல்லானி

களுள் உத்தமன் ; மனிதர்களுள் சிரேஷ்டன். உலகத்திலுள்ளப் பராணி களுள் மனிதர்கள்தான் சிறந்தவர்கள் ; பகைகளுள் கருடன் சிறந்தது ; நதிகளு ள் கு ளாகரம் சிறந்தது ; நாலு காலிராணிகளுள் பகமாடு சிறந்தது ; தேஜ ஸுள்ளவஸ்துக்களுள் சூரியன் சிறந்தது ; பர்வதங்களுள் ஹிமாசலம் சிறந்தது ; ஜாதிகளுள் பிராம்மணஜாதி சிறந்தது ; விலாஸிகளுள் நீ சிறந்தவன். அர்ஜுன' என்னாலும் விகாராலும் துரோணராலும் பல ராமராலும் ஜனார்த்தனராலும் ஸஞ்சயனாலும் அடிக்கடி கொல்லப்பட்ட வாக்கியம் துரியோதனனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. விபரீதபுத்தி யுள்ளவனும் புத்தியற்றவனுமான துரியோதனன் அந்தவாய்ப்பத்தை நம்பவில்லை. நெடுங்காலமாகச் சாஸ்திர முறைபங்கடங்கவான அந்தத் துரியோதனன் பீமனுடைய பலத்தினாலே அவமதிக்கப்பட்டும் கொல் லப்பட்டும் படுக்கப்போகிறான்' என்றார். கௌரவராஜனான துரியோத னன் இந்தவாய்ப்பையைக்கேட்டு மனததளாசியடைந்தான்.

சந்தனுபுத்திரரான பீஷ்மா, அந்தத் துரியோதனனைப்பார்த்து, 'அரசனே! அறிந்துகொள். கோபத்தைவிட்டுவிடு. துரியோதன! புத்தி மானான பார்த்தன் நன்மணம்பொருந்தியதும் குளிர்ந்ததுமான தீர்த் தத்தை உண்டுபண்ணினதை நீ பிரதயகூடமாகக் கண்டாயல்லையோ? இவ்விதமான ஜலக்கை உண்டுபண்ணுநிறுவன் வேறொருவனும் இவ் வுலகிலில்லை. அர்ஜுனன் ஆக்னேயாஸ்திரம், வாருணாஸ்திரம், ஸௌம் யாஸ்திரம், வாயவ்யாஸ்திரம், வைஷ்ணவாஸ்திரம், ஐந்திராஸ்திரம், பாசபதாஸ்திரம், உலகங்களைப்படைந்த பிரம்மகேவரிடத்தினின்று கிடைத்த பிரம்மாஸ்திரம், தாதாவையும் கவஷ்டாவையும் ஸனிதாவை யும் விவஸ்வானையும் தேவதையாகக்கொண்ட அஸ்திரங்கள் ஆகிய இவைகள் எல்லாவற்றையும் அறிவான். இப்புவியில் வேறொருவன் இவ் வஸ்திரங்களை அறியான். இம்மண்ணுலகனைத்திலும் தனஞ்சயன் ஒரு வனே இவ்வஸ்திரங்களை அறிபுரான். தேவகிபுத்திரரானிருஷ்ணரும் அறிவார். இவ்வுலகில் வேறொருவனும் அறியான். அப்பா! யுத்தத்தில் இந்த அர்ஜுனன் எவ்விதத்தாலும் ஜயிக்கமுடியாதவன். மகாத்மாவான இந்த அர்ஜுனனுடைய செய்கைகள் மனிதனால் செய்யமுடியாதவை கள். மன்னவ! பலமுள்ளவனும் யுத்தத்தில்கூறாமல் போரிலிரகாசிக் கின்றவனுமான அந்தஜிஷ்ணுவுடன் காலதாமதமின்றி நீ நட்பைச் செய்துகொள். குருகுலத்தவரிற் சிறந்தவனே! அப்பா! மஹாபாகுபல முள்ளவரானிருஷ்ணர்¹ ஸ்வாதீனராயிருக்கும்பொழுதே குரானை

¹ 'கோபங்கொள்ளாமலிருக்கையிலேயே' என்பது.

பார்த்தனோடு நீ ஸந்திசெய்துகொள். அப்பா! அர்ஜுனன் பதிவான கணுக்களுள்ளபாணங்களால் உன்னுடைய எல்லாச்சேனைகளையும் நாசம்செய்துவிடுமுன்னரே நீ அவனோடு ஸந்தியைச்செய்துகொள். வேந்தனே! புத்தத்தில்மாண்டவர்களேபோக மிகுந்திருக்கிற உன் ஸேனாதாரர்களும் அனேக அரசர்களும் உயிரோடிருக்கையிலேயே உனக்கு அர்ஜுனனோடு ஸந்தி உண்டாகட்டும். ஸ்யா! குரோதத்தினால் ஜ்வலிக்கின்றகண்களையுடையபுநிஷ்டரன் புத்தகளத்தில் உன்ஸேனையை எரிக்குமுன்னரே (உனக்குப் பார்த்தனோடு) ஸந்தி உண்டாகட்டும். மஹாராஜனே! நகுலன் ஸஹதேவன் பிமஸேனன் அர்ஜுனன் இவர்கள் உன்சேனையைமுழுதும் அழிக்காமலிருக்குப்பொழுதே உனக்குவீரர்களானபாண்டவர்களோடு ஸ்நேகமுண்டாவதை நான்விடும்புகிறேன். அப்பா! புத்தம் என்னுடனேமுடியட்டும். பாண்டவர்களோடு நீ விரோதத்தைவிட்டுவிடு. தோஷமற்றவனே! நான் இப்பொழுது சொல்லிய வார்த்தை உனக்கும் ருசிக்கலாம். இந்தவிஷயமானது உனக்கும் உன் குலத்திற்கும் தகுந்ததென்று நான்எண்ணுகிறேன். கோபத்தைவிட்டு விட்டுப் பாண்டவர்களோடு ஸமாதானஞ்செய்துகொள். பல்குணனாலே எது செய்யப்பட்டதோ அது போதுமானது. பிஷ்மனுடையநாசத்தினாலே உங்களுக்கு நேசமுண்டாகட்டும் மிகுந்திருக்கின்றவர்கள் நன்றாகப்பிழைத்திருக்கட்டும். அரசனே! நீ நருபைசெய். பாண்டவர்களுக்கு ராஜ்யத்திற்பாதியைக் கொடு. தர்மராஜன் இந்திரப்பிரஸ்தத்தை அடையட்டும். கௌரவேந்திர! நீ மித்திரத்தரோகியும் அரசர்களுக்குக்கீழ்ப்பட்டவனுமாகப்பழிச்சொல்லீ அடையவேண்டாம். பிரஜைகளுக்கு என்னுடையநாசத்தினாலே மனஅமைதி உண்டாகட்டும். பாண்டவர்கள் பிரீதியுடையவர்களாக(கௌரவர்களோடு) சேரட்டும். அரசனே! தந்தை தனயனையும் மருகன் மாமனையும் பிராதா பிராதாவையும் அடையட்டும். இச்சமயத்திற்கேற்ற என்னுடையஇவ்வார்த்தையை மோகத்தினாலேயோ புத்தியின் குறைவினாலேயோ கௌமற்போவாயாயின் நீ கடைசியில் மனவருத்தமடைவாய். நீங்க ளெல்லோரும் இதனை முடிவாகக்கொண்டவர்களாயிருக்கிறீர்கள். உண்மையான இந்தவார்த்தையை யான் உனக்குக் கூறலாயினேன்' என்றார்.

கங்காபுத்திரரானபிஷ்மர் அரசர்களின்மத்தியில் நேயத்தால் இந்த வாக்கியத்தைத் துரியோதனன்கேட்கும்படிசெய்துவிட்டுப் பின் பாணங்களால் மர்மஸ்தானங்கள் மிகவருத்தப்பட்டிருந்தும் வேதனையை அடக்கிக்கொண்டு தம்மனத்தை யோகதாரணையுடன்கூடியதாகச் செய்து பேசாமலிருந்துவிட்டார். தர்மத்தோடும் அர்த்தத்தோடும்

கடியதும் ஹிதமானதும் ஆரோக்யகரமாயுள்ளதுமான அந்தவார்த்தை யைக்கேட்டும், சாகப்போகிறவன் நல்லமருந்தை ஏற்காததுபோல உமதுபுத்திரன் அதனை ஏற்கவில்லை.

ஹற்றிருபத்திரண்டாவது அத்தியாயம்.

பீஷ் ம ப த ப ர் வ ம். (தொடர்க்கி.)

(அரசர் களேல்லாம் அகல, கர்ணன் பீஷ்மரிடம் வந்ததும், அவர் அவன்பிறப் பைக்கூறிய பான்ர வரோடு உறவாடிக் கொளையதும், அவன் அதனைக் காரணங்காட்டி மறுத்துக் கடிமைகேட்டு நீண்டதும்.)

மஹாராஜே! அந்தனுபுத்திரான பீஷ்மர் பேசாமலிருந்துவிட்ட பிறகு, அந்தஎல்லா அரசரும் மீண்டு தங்கள் இருப்பிடம் சேர்ந்தனர். பீஷ்மர் கொல்லப்பட்டாரென்பதைக் கேட்டுப் புருஷசிரேஷ்டனான கர்ணன் சிறிதுபயமுற்று விரைவுடன் அவருடையபக்கத்திற்குவந் தான். அவன் அப்பொழுது சாதல்பகதையடைந்திருக்கின்ற மகாத் மாவான பீஷ்மரை, ஜனனகாலத்தில் நாணலபடுக்கையில்படுத்தவரும் வீரரும் பிரபுவுமான ஸுப்ரம்மணயரைப்போலக் கண்டான். மகாதே ஜஸுடையவனான கர்ணன் கண்களேழுமுக்கொண்டிருக்கும் வீரரான அந்தப்பீஷ்மரை அடைந்து அப்பொழுது பாஷ்பத்தினால் தடுமாறு கின்றகுரலோடு அவருடையசரணங்களில்விழுந்து, 'குருசிரேஷ்டரே! யான் ராதையின்புத்திரன்; குற்றமற்றவனாயினும் பாரக்கும்பொழு தெல்லாம் உங்களால்மிகவெறுக்கப்படுபவன்' என்று தன்னைப் பீஷ்ம ரிடம் தெரிவித்துக்கொண்டான். கௌரவர்களுள்முதியவரானபீஷ் மர் அம்புகளால்முடப்பட்டிருக்கின்றகண்களையுடையவராக அந்தவா ர்த்தையைச் செவியுற்றுத் தம்வாஸஸ்தானம் நிர்ஜனமாயிருப்பதைக் கண்டு ரகஷ்கர்களைத் தூரச்செல்லும்படிசெய்து பிதா புத்திரனைக்கட் டிக்கொள்வதுபோலக் கர்ணனை ஒருகையால்கட்டிக்கொண்டு மெள்ள அவனைப்பார்த்து நேசத்துடன் பின்வருமாறு கூறலானார்.

'நீ என்னோடு பகைக்கிறவனாய்தில் எனக்கு வருத்தமில்லை. நீ என் னிடம்வராமலிருந்தால் நிச்சயமாகவே உனக்குப் பேரேயஸ் உண்டாகாது. கர்ண! நீ குந்திபுத்திரன்; ராதாபுத்திரன்ல்ல. நீ சூரியனிடத்தினின் றும் பிறந்தவன். தேர்ப்பாகன் உனக்குப் பிதாவல்லன். மஹாபாரத பரமமுள்ளவனே! நீ சூரியனிடத்திலிருந்து உண்டானவனென்று நாரத ரிடத்தினின்றும் கிருஷ்ணத்வைபாயனரிடத்தினின்றும் கேட்டு அறி

திருக்கிறேன். தேஜவினாலும் ஸம்சயமில்லை. அப்பா! எனக்கு உன்மீது த்வேஷமில்லை. உனக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன். உன்னுடைய உற்சாகத்தைக்கெடுப்பதற்காக உன்னைநோக்கிக் குரூரமானவார்த்தையை யான் சொன்னேன். நீ காரணமின்றிப் பாண்டவர்களைத் த்வேஷிக்கிறாயென்பது என்னுடைய எண்ணம். ஸூதபுத்திரனே! துரியோதன ராஜனால் பலவாறு துண்டப்பட்டு நீ தர்மலோபத்தைச் செய்கிறவனான மையால் உனது புத்தியும் இவ்விதமான கெட்டநிலைமையை அடைந்து விட்டது. குணசாலிகளுடைய புத்தியும் இழிகுணர்களின் சேர்க்கையால் த்வேஷமுள்ளதாகவும் மாத்தர்யமுள்ளதாகவும் ஆகிறது. அந்தக்காரணத்தினால் கௌரவர்களுடைய சபையில் நீ பலவாறு குரூரமானவார்த்தையைக் கேட்கும்படி செய்யப்பட்டாய். இப்புவியில் யுத்தத்தில் சத்துருக்களால்தாக்கமுடியாத உன்பராக்ரமத்தை யான் அறிவேன். உன்னிடத்திலுள்ள பிராம்மணபிரீதியையும் செளர்யத்தையும் நீ தானஞ்செய்வதில் நன் குதிலெற்றிருப்பதையும் யான் அறிவேன். தேவனுக்கொப்பானவனே! மனிதர்களுள் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனுமில்லை. குலத்திலுண்டாகிற உட்கலசபயத்தாலே நான் எப்பொழுதுமே குரூரமானவார்த்தையைச் சொன்னேன். பாணங்களிலும் அஸ்திரங்களிலும் அவைகளை ஸந்தானஞ்செய்வதிலும் சுறுசுறுப்பிலும் அஸ்திரபலத்திலும் பல்குணனோடும் மஹாத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணரோடும் ஸமானனாயிருக்கிறாய். கர்ண! வில்லாளியான நீ ஒருவனாகவே காசினகரத்தையடைந்து, குரூரராஜனான துரியோதனனுக்கு ஒருகண்ணிகையை ¹ விவரகம்செய்விப்பதற்காக அரசர்களை யுத்தத்தில் அடித்தாய். அவ்விதமாகவே பலசாலியும் ஒருவராலும் அணுகமுடியாதவனுமான ஜராஸந்த ராஜனும் ² அடிக்கப்பட்டான். போரில் புகழ்பெற்ற கர்ண! யுத்தத்தில் உனக்கு ஒப்பானவன் ஒருவனுமில்லை. நீ பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதன்; ஆண்மையை முன்னிட்டுப் போர்புரிபவன்; தேஜவினாலும் பலத்தினாலும் யுத்தஞ்செய்வதில் நீ தேவகுமாரனுக்கு ஸமானன். யுத்தத்தில் மனிதர்களானவரிலும் மேம்பட்டவன். உன்னைப்பற்றி முன்பு நான் பாராட்டிய கோபத்தை இப்பொழுது விட்டுவிட்டேன். விதியையுமற் சியால் வெல்லமுடியாது. பகைவர்களை யழிப்பவனே! வீரர்களான பாண்டவர்கள் உனக்குச் சகோதரர்களான பிராதாக்கள். மிக்கபாரு பலமுள்ளவனே! எனக்குப் பிரியத்தைச் செய்யவிரும்புவாயாயின் அவர்களோடு நீ சேர்ந்துவிடு. ஆதித்யகுமாரனே! பகை என்னோடு தீர்ந்து

¹ சாந்திபர்வம் 4-வது அத்யாயம் பாரக்க.

² சாந்திபர்வம் 5 - வது அத்யாயம் பார்க்க.

போகட்டும். இப்புவிபிலுள்ள எல்லா அரசர்களும் இப்பொழுது உபத் திரவமற்றவர்களாயிருக்கட்டும்' என்றார்.

கர்ணன், 'மகாபாகுபலமுள்ளவரே! இவையனைத்தையும் அறி வேன்; ஸம்சயமில்லை. பீஷ்மரே! நான் குந்திபுத்திரனென்றும் சூதபுத் திரனல்லனென்றும் சொன்னது வாஸ்தவமே. நான் குந்தியினால் எறி யப்பட்டேன்; சூதனால் வளர்க்கப்பட்டேன். துரியோதனனுடைய ஐஸ்வரியத்தை அனுபவித்துவிட்டு அதனைப்பொய்யாகச்செய்ய நான் பிரியப்படவில்லை. மிக்கவல்லமையுடையவரே! வஸுதேவகுமார ரானகிருஷ்ணர் அர்ஜுனனுக்கு உபகாரஞ்செய்வதென்பொருட்டு எவ் வாறு உறுதியான சிரதத்துடனிருக்கிறாரோ அவ்வாறாகவே துரியோ தனன் நிமித்தமாகத் தனம், சரீரம், புத்திரர்கள், மனைவி, கீர்த்தியிவ் வனைத்தும் என்னால் விடப்பட்டன. கௌரவரே! 'கூழத்திரியர்கள் வியாதியினால் மரணமடைந்தவர்களாகவேண்டாம்' என்று துரியோ தனை அறித்து என்னால் பாண்டவர்கள் எப்பொழுதும் கோபமுட் டப்பட்டார்கள். இந்த விஷயம் அவசியம் வரக்கூடியதே. இது ஒரு வனாலும் தடுக்கமுடியாதது. விதியையமுயற்சியால்தடுப்பதற்கு எவன் வல்லவன்? பிதாமஹரே! பூமிக்குகூடியதைக்காண்பிக்கின்ற நிமித்தங் களை நீங்கள்தெரிந்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்; ஸபையிலும்கூறியிருக்கிறீர் கள். பாண்டவர்களும் வாஸுதேவரும் வேறுமனிதர்களாலே ஜயித் தத்தகாதவர்களென்று எல்லாவிதத்தாலும் நான் தெரிந்துகொண்டிருக் கிறேன். அவர்களையும் நாம் எதிர்த்துப்போர்புரிவதில் ஊக்கமுள்ள வர்களாயிருக்கிறோம். 'யுத்தத்தில் பாண்டவர்களை ஜயிப்பேன்' என்று என்மனம் உறுதியுடனிருக்கிறது. மிக்ககுரூரமான இந்தவைரம் என் னால்விடமுடியாதது. நான் ஸ்வதாமததினாலே பிரீதியுள்ளமனத்தை யுடையவனாகத் தனஞ்சயனோடு போர்புரியப்போகிறேன். ஐயா! யுத்தத் தின்பொருட்டு நிச்சயமுள்ளவனான எனக்கு அனுமதி கொடும். வீரரே! தேவரீருடைய அனுமதி பெற்று யுத்தஞ்செய்யவேண்டுமென்பது என் னுடைய எண்ணம். கோபத்தாலும் ஆலோசனைக்குறைவினாலும் நான் சொல்லிய தகாத சொற்களையும் செய்தவிரோதமான செய்கைகளையும் தேவரீர் என்விஷயத்தில் பொறுத்தருள்க' என்று வேண்டினான். பீஷ் மர், 'கர்ண! அதிகுரூரமான இந்தவைரமானது விடமுடியாததாயிருக்கு மாயின் யான் உனக்கு அனுமதி கொடுக்கிறேன். ஸ்வர்க்கத்தையடைய வேண்டுமென்கிற நிரூபணத்தோடு யுத்தஞ்செய். நான் கோபத்தைவிட் டுப் புரபரப்பின்றி யுத்தத்தில் செய்யவேண்டிய காரியத்தைச் செய்துமு டித்தேன். என்சக்திக்கியன்றவளவும் உத்தஸாஹத்திற்குத்தக்கபடியும்

ஸாதுக்களுக்குரியநல்லொழுக்கங்களில் யான் நிலைபெற்றிருந்தேன். அப்படிப்பட்டயான் உனக்கு அனுமதிக்கொடுக்கிறேன். எதை விரும்புகிறாயோ அதை அடைவாயாக. நீ தனஞ்சயனிடத்தினின்றும் கூடத்திரியதர்மத்தால் அடையக்கூடியஉலகங்களை அடையப்போகிறாய். நீ அகங்காரத்தைவிட்டுப் பலத்தையும் வீரயத்தையும் அடைந்து போர் புரிவாயாக. கூடத்திரியனுக்குத் தர்மத்தைவிட்டுவிடாதபடித்தத்ததைக் காட்டிலும் மேலானது வேறொன்றுமில்லை. வெகுநாளாக விரோதத்தைத்தணிப்பதற்குப் பெரிதானமுயற்சியைச் செய்தேன். ஆனால் அது என்னால் முடியாமல்போயிற்று. என்கு தர்மமோ அங்குஜயம் என்று கூறினார். காங்கேயர்இவ்வாறுசொல்லியவளவில் ராதேயன், அபிவாதனஞ்செய்து விடைபெற்றுக்கொண்டு ரதத்தின்மீதேறி உந்துபுத்திரனிடத்திற்குச் சென்றான்” என்று கூறினான்.

ஜனமேஜயமகாராஜரே! இவ்வாறு அனேகவிருத்தார்த்தங்களை யுடையதும் பாவத்தைப்போக்குவதும் மங்களகரமுமான இந்தப் பீஷ்மபர்வமுமுதும் கேட்கின்றஉமக்கு என்னால் கூறப்பட்டது. அரசரே! இப்புவிபில் வேதத்தின்கரைகடந்தவாகளான பிராம்மணர்களை இந்தப்பர்வத்தை எப்பொழுதும் சொல்லுகிறவர்களும் சிரத்தையுடன்கேட்பவர்களும் எல்லாப்பாவங்களையுந் தொலைத்து முடிவுக்காலத்தில் சரீரத்தைவிட்டு எந்தஇடத்தைஅடைந்தபின் மீண்டும் திரும்பார்களோ அவ்வித விஷ்ணுவின்ஸ்தானமானவைகுண்டத்தை அடைகிறார்கள். பரதர்களிற்சிறந்தவரே! ஆதலால், இம்மைமறுமைப்பயன்களை அடையவிருப்பமுள்ளமனிதன் ஸர்வப்ரயத்தனத்தினாலும் பாரதத்தைக்கேட்கவேண்டும். ராஜேந்திரரே! இந்தப்பீஷ்மபர்வம்படிக்கும்பொழுது பிராம்மணர்களைச் சந்தனங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் அலங்காரஞ்செய்து அவர்களுக்குப்போஜனம் அளிக்க வேண்டும்; உத்தமமானதீர்த்தத்தையும் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்” என்றுகூறினார்.

பீஷ்மவதபர்வம் முற்றிற்று.

பீஷ்மபர்வம் முற்றிற்று.

